

687/13

ACADEMIA
REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

DOCUMENTE
PRIVIND
ISTORIA ROMÂNIEI

VEACUL
XVI

A. MOLDOVA

VOL. I (1501—1550)

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

1953

Bibl. Universitara Sibiu

R557581160

94 RIDGE U

4557

ACADEMIA
REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

DOCUMENTE
PRIVIND
ISTORIA ROMÂNIEI

COMITETUL DE REDACȚIE
ION IONAȘCU, L. LĂZĂRESCU-IONESCU,
BARBU CÂMPINA, EUGEN STĂNESCU, D. PRODAN,
MIHAIL ROLLER REDACTOR RESPONSABIL

VEACUL
XVI
A. MOLDOVA

VOL. I (1501—1550)

26 MAI 1985

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

1953

Inv. Nr. 11705 19 77

23 FEB 1950

687/13

PREZENTUL VOLUM A FOST INTOCMIT DE COLECIVUL SECŢIEI
DE ISTORIE MEDIE A INSTITUTULUI DE ISTORIE ŞI FILOZOFIE
DIN IAŞI AL ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

PREFATĂ

În acest volum sunt publicate 537 documente emise în anul 1501—1550, păstrate în special în depozitul Academiei R.P.R. și al Arhivelor Statului din București. Dintre acestea, 308 documente sunt traduse în limba română din limba slavă. Celelalte documente se împart în 57 traduceri după copii slave și 172 traduceri vechi românești.

O parte însemnată din aceste documente se publică acum pentru prima oară. Documentele relipărite au fost colaționate cu originalul, traducerea sau copia, îndreptându-se greșelile din edițiile anterioare. Se publică și 17 documente a căror autenticitate este îndoieșnică. La sfârșitul volumului se reproduc fotocopiile ale unor documente originale.

Documentele volumului de față ne aduc știri noi cu privire la unele aspecte din dezvoltarea statului feudal Moldova în prima jumătate a secolului al XVI-lea.

Din conținutul acestui volum, care cuprinde o perioadă de 50 de ani, un număr de 208 documente, adică peste 35%, se ocupă de transacții de vânzări-cumpărări de sate, sălașuri etc., efectuate în zloți, moneda curentă a Moldovei pentru schimbul intern în secolul al XVI-lea.

Celelalte documente conțin de cele mai multe ori reconfirmarea de către domnie a stăpânirii unor bunuri însușite de beneficiar anterior.

Valoarea transacțiilor menționate în cele 208 documente este de 60.285 zloți, o sumă importantă echivalând cu prețul a 182 sate, dacă se are în vedere faptul că prețul mediu al unui sat, cu întreg hotarul lui, pentru epoca dată era de aproximativ 330 zloți.

Documentele emise de cancelăria domnească în urma așa zisului «acord» al părților reprezintă deposedarea abuzivă de satele și ocinile lor a unui impor-

tant număr de țărani liberi și a unor boiernași de către vârful clasei dominante exploatare: domn (15 sate, Doc. Nr. 24, 34, 36, 81, 100, 225, 227, 330, 420); mari boeri (Luca Arbore portar, 4 sate; Clănău spătar, 5 sate; Eremia vistiier, 5 sate; Cozma Sarpe post., 4 sate; Toader pârcălab de Roman, 3 sate, o seliște, 4 locuri; Dragoș vornic, 2 sate; Grozav vornic, 4 sate; Glăvan vistiier, 3 sate; Cozma Ghianghea, 3 sate; Petru pârcălab, 3 sate, etc.; Doc. Nr. 11, 43, 54, 58, 71, 78, 101, 104, 107, 119, 123, 136, 138—140, 151, 161, 170—171, 184, 195—196, 219, 232, 237, 248, 288, 317, 375, 378, 417, 445, 494, 509, 533) și înalt cler (Doc. Nr. 122, 289, 500, 510).

Între acaparatori ocupă un loc și dregătorii mai mărunți: cămărași de vistiierie, dieci și tâlmaci domnești, ușeri, sulgeri, vâtași, globnici, brânișteri, etc. dintre care unii vor deveni mari feudali.

Un apreciazabil număr de documente atestă preocuparea domniei de a-și asigura sprijinul mănăstirilor, cărora le acordă privilegii noi odată cu confirmarea celor anterioare (Nr. 27, 29—30, 39, 64, 85—90, 92, 94—95, 97, 149, 152—154, 163, 168, 170, 181, 198, 217, 353). Interesat să câștige sprijinul lor în lupta împotriva boierimii și a dușmanilor externi, domnul va îngădui micori mănăstirilor să se întindă și în hotarul târgurilor, deși târgurile sunt în genere un sprijin al domnilor în lupta pentru întărirea puterii centralizate împotriva fărâmițării feudale. Astfel se hărăzește m-rii Moldovița și în 1545 « o topliță ce este în târgul Baia . . . , ca să-și facă mori și piue sau ce vor dori să-și facă » (Doc. Nr. 244). Un document din Martie 1528, emis pentru popa Luca din cetatea Sucevei, arată că i s'a dat « slobozie casei lui, care este în târgul Sucevei, pe ulița nouă, lângă biserica învierii lui Hristos, unde au fost Tălărașii » (Doc. Nr. 244). (Reiese de aici că perimetrul orașului Suceava se dezvoltă prin lăcerea unor ulițe noi spre periferie).

Domnul găsea un aliat prețios pe lângă târgoveți și țărani în ciocnirile cu marii feudali care doreau să-i limiteze autoritatea. De aceea, domnia atribue uneori pământuri unor țărani liberi. Această politică practicală de Ștefan cel Mare se reflectă și în documente, din anii 1502—1503, prin care acordă unor răzeși loc pe Botna în Chigheci, pe Visnăuș, la Cahova « ca să așeze acolo un sat, care să fie cât vor putea cuprinde pentru lăcomința acelui-ași sat până la 20 case » (Doc. Nr. 4—5, 10, 14, 26 și 32). Ea este continuată de Bogdan și de Rareș ale căror documente, adresate celor « care ne-au slujit cu credință », precizează că li se acordă alăta loc « cât va putea folosi din destul un sat de 20 case » (Doc. Nr. 49, 62—63, 203, 211, 275, 390).

Intinderea unui sat mijlociu reprezenta posibilitatea de dezvoltare maximă a 20 de gospodării țărănești, socotindu-se procentul de înmulțire a celor noi așezați pentru câteva generații, de aceea multă vreme hotarul satului a fost folosit prin rotație producându-se și roiri din așezările vechi.

Această indicație documentară asupra mediei locuitorilor unui sat, prezintă un interes deosebit, deoarece oferă cercetătorilor posibilitatea aflării mărimii populației din Moldova în sec. XVI.

În unele documente apare procesul de diferențiere economică — în sânul obștiilor agrare care duc treptat la destrămarea lor; de pildă, uctele relative la satele Jigoreni (Nr. 75 din 25 Martie 1508), Rotumpănești (Nr. 162 din 3 Iunie 1521), Pereni (Nr. 165), Voruntarești (Nr. 200).

Intensificarea exploatării feudale a adâncit lupta de clasă a țărănilor manifestată sub variate forme, printre care și aceea a răpirii și distrugerii hrisoavelor, prin care se pecetluiesc furtul hotarului și trecerea lor sub dependență boerească. Câteva documente consemnează faptul că privilegiile « au ars » sau « le-au pierdut ». Dar grăitor în această privință este documentul din 8 Aprilie 1546, care menționează plângerea fiului unui Cârstea sulger, că « niște oameni răufăcători i-au furat casa și privilegiul de danie » pentru satul Coșești, când era el dus la Făgăraș cu care prilej și privilegiile deta Bogdan vodă și Rareș, « deasemenca au pierit toate împreună, atunci când i-au prădat casa » (Nr. 412).

Țăranii asupriți folosesc diferite prilejuri pentru a lovi în boieri. Probabil că, în 1519, când a fost strivată și s'a « prădat m-rea de la Taslău și au luat averea mânăstirească și odăjdiile și vasele bisricești și au tăiat și au rupt privilegiile ce au fost pe satele ce au ascultat de m-rea Taslău » (Doc. Nr. 130), locuitorii acestor sate s'au asociat cu cei ce au atacat pentru a sgudui un mețerez feudal.

În prima jumătate a sec. XVI se accentuează jugul otoman asupra Moldovei. Încercările lui Ștefăniță vodă pentru independență au fost îngreunate de marii boieri, care erau legați de cotropitorii otomani. Complotul boierilor trădători, urmărind suprimarea domniei, fu descoperit, iar urmașul lui Ștefan cel Mare învinsc dușmanii domniei, în anul 1523.

În multe documente din volum se găsesc pasagii ce completează relatarea cronicelor asupra acestui eveniment politic. De pildă, în hrisovul emis de Rareș, la 24 Martie 1534, se vorbește de satul Grăceni, care « a rămas domniei mele din hiclemie dela Luca Arbure portar de Suceava, când a și pierit de nepotul de frate al domniei mele, Ștefan voevod » (Nr. 332). În altul, din 8 Aprilie 1528, se arată că Maxim Udrea a pierdut satul Starosilți « în hiclemie, când a ridicat, cu alți necredincioși, domn pe un lotru asupra nepotului de frate . . . Ștefan voevod și asupra țării » (Nr. 260), iar « Săcuiășul ceașnic, ginerele lui Tăutul log. » și-a pierdut averile « în hiclemie, când a ridicat oi cu alți lotri pe un lotru asupra capului nepotului de frate . . . Ștefan voevod » (Nr. 443).

Listă bocriilor uneltitori atestați documentar în această perioadă cuprinde pe: Ivanco pisar, Sima, Pătru Carabet vornic, Birtalan, Ierenia fost gumenic, Pătrașcu, Găneștii, Ionăș șetrar, Patie fost post., Sava hânsar (Doc. Nr. 196, 202, 259, 261, 314, 370, 410, 426, 437, 452, 521).

Se găsesc în documente știri privind grozăviile expedițiilor de cotropire turco-tătare în Moldova, în special aceea din 1538. Apar în aceste documente pasagii ca acestea: «acel privilegiu s'au pierdut când au venit împăratul turcesc cu toată puterea lui și cu Tătarii și au prădat țara până dincolo de Suceava» (Nr. 507) sau «când împăratul turcesc a călcat țara» (Nr. 356, apoi: 123, 396, 424, 484).

Expedițiile și incursiunile otomane pustiau țara prin luarea multor locuitori ca robi, printre ei fiind și boieri. Jaful permanent al dominației otomane se exercită în special asupra țăranilor și târgoveților. Nu sunt scutiți de abuzul nelimitat turcesc, chiar unii boeri mai mărunți, de fetul aceluia Mateiiaș, fiul lui Ioanăș, despre care un document din 13 Mai 1546 spune «că are o groată oarecare, mare, apunându-l cu mare strănsoare un agă turc al împăratului turcescu, anume Ionuz Bégliul, care îl trăgea zicând cum ca i-ar fi ucis niște robi Mateiiaș și cum că ar fi luat dela dânsii mulți bani». Judecat de domn și marii boieri, fu obligat «să plătească el toată paguba, încă și moartea robilor», iar el «văzând acest fel de zurba grea asupra lui, care cu mare strănsoare îl trăgea acest agă împărătesc» a luat cei 3000 de zloți tătărăști dela Rareș «și s'au răscumpărat pe sine de acesta aga», cedând domnului seliștea Șerbănești pe Siret (Nr. 454).

Valorificarea documentelor, generalizarea lor istorică, nu aduce lumină într-o serie de probleme nelămurite din istoria medie a patriei noastre.

REZUMATUL DOCUMENTELOR

1. — 1501 (7009) Aprilie 25. — Ștefan cel Mare voevod întărește lui Pașină satul Petricani, pe Bașeu, dăruit acestuia de Dumșa postelnic.

2. — 1501 (7009) Iunie 27, Iași. — Ștefan cel Mare voevod împuternicește pe călugării dela m-rea Neamț să-și apere munții, iar dela cei care-și vor paște oile în acei munți sau vor prinde pește, să-și ia venitul ca și mai înainte, « precum a fost din vechi ».

3. — 1501 (7009) Decembrie 14, Suceava. — Ștefan cel Mare voevod dăruiește m-rii Putna satele cumpărate de el, Sinești și Onicicani, în ținutul Cârlișăturii.

4. — 1502 (7010). — Ștefan cel Mare voevod dăruiește lui Cozma Răzăianu și fraților lui un loc de sat pe Botna Mare.

5. — 1502 (7010). — Ștefan cel Mare voevod dăruiește lui Dobrotă și lui Lupul, pentru slujbă credincioasă, un loc de pustie la « Sâliștea Tătărască », numit Fântâna Popișoara, ținutul Tîgheci, ca să-și facă sat. Hotarul să fie cât va fi deajuns unui sat de 20 de case.

6. — 1502 (7010). — Ștefan cel Mare voevod întărește lui Toader Toc stolnic seliștea Folești, pe Crasna, cumpărată.

7. — 1502 (7010) Februarie 17, Iași. — Ștefan cel Mare voevod întărește nepoților lui Mihail gramatic satele: Murgoceni, Bășeni, Târjoca și jumătate din Iacobeni.

8. — 1502 (7010) Februarie 17, Iași. — Ștefan cel Mare voevod întărește lui Toader pisar satul Mălinești pe Bârlad, cumpărat.

9. — 1502 (7010) Februarie 22. — Ștefan cel Mare voevod întărește lui Isac vistier satul Dolhești, pe Șomuz, cumpărat dela nepoții lui Șandru portar.

10. — 1502 (7010) Martie 1, Vaslui. — Ștefan cel Mare voevod dăruiește lui Moleșco, Nenciul, Cozma Rizeanul și Dragoș un loc din pustie, la Vișneuți, ca să-și facă sat.

11. — 1502 (7010) Martie 7, Vaslui. — Ștefan cel Mare voevod întărește lui Luca Arbore portar de Suceava satul Solca.

12. — 1502 (7010) Martie 10. — Ștefan cel Mare voevod dă cneaghinei Marga satul Rădeni, în schimbul satului Fleșești, pe Cotlovea.

13. — 1502 (7010) Martie 10, Vaslui. — Ștefan cel Mare voevod întărește lui Toader Toc stolnic satul Solești, pe Vaslui, pe care acesta l-a primit dând în schimb Marencăi satul Folești, pe Crasna și o sută de zloți.

14. — 1502 (7010) Martie 11. — Ștefan cel Mare voevod dăruiește lui Dumă Hurduescu, Irimia, Dragoș și Cupcia un loc de pustie la Spirossa, ca să-și facă sat «pără la zo casă».

15. — 1502 (7010) Martie 13, Vaslui. — Ștefan cel Mare voevod întărește lui Stan cu frații și surorile sale, satul Măudrești, la obârșia Gerului.

16. — 1502 (7010) Martie 14, Vaslui. — Ștefan cel mare voevod întărește mai multora satele Marcoviceni și Terpești, pe Bârlad.

17. — 1502 (7010) Martie 14, Vaslui. — Ștefan cel Mare voevod întărește lui Crăciun a patra parte dintr'un sat pe Bârlad, «unde au fost juzi Buda și Drăgoiu».

18. — 1502 (7010) Martie 14, Vaslui. — Ștefan cel Mare voevod întărește lui Ion și fraților lui, Nichița și Mihul, a patra parte din satul Faurești, pe Tutova, «unde a fost Stanco».

19. — 1502 (7010) Martie 14, Vaslui. — Ștefan cel Mare voevod întărește lui Petrea a patra parte din satul Milești, pe Sohului, «unde a fost Milea Uliul».

20. — 1502 (7010) Martie 14, Vaslui. — Ștefan cel Mare voevod întărește Stanei și surorilor ei Zoica, Marena și Parasca, satul Balești, la gura Stebnicului.

21. — 1502 (7010) Martie 14. — Ștefan cel Mare voevod întărește Neagăi, fata lui Micșin, satul Micșinești, pe Islan.

22. — 1502 (7010) Martie 17, Vaslui. — Ștefan cel Mare voevod întărește lui Groza și altor cumpărători satul Petrești, pe Miclov, între Sinionesti și Foltești.

23. — 1502 (7010) Iunie 10. — Ștefan cel Mare voevod întărește lui Ion sluger partea cumpărată din satul Oiași, pe Râzina.

24. — 1502 (7010) Iulie 2, Suceava. — Ștefan cel Mare voevod dăruiește m-rii Putna sate, seliști, iezere, gârle și mori.

25. — 1502 (7010) Noiembrie 17, Suceava. — Ștefan cel Mare voevod hotărăște ca toți popii din satele m-rii Putna să plătească dare m-rii și să fie judecați de egumen, nu de «dregătorii vlădicești». Deasemenea îi mai dăruiește anual 150 drobi de sare din ocna dela Troțuș și branștea din jurul m-rii.

26. — 1503 (7011). — Ștefan cel Mare voevod întărește lui Stan și fraților lui un loc de pustiu pe Cahov, ca să-și facă sat.

27. — 1503 (7011) Februarie 2, Suceava. — Ștefan cel Mare voevod întărește m-rii Putna toate privilegiile de mai înainte, pe care le-a avut mănăstirea pe satele ei, pe vii, Țigani, sare din ocna dela Troțuș, dare dela popi, vama cea mică dela Suceava și altele.

28. — 1503 (7011) August 8. — Ștefan cel Mare voevod întărește schimbul făcut de Toader logofătul cu rudele sale, Toader dând satul Mălinești pe Bârlad, în schimbul unor părți din satele Toderești și Jurcovți, tot pe Bârlad.

29. — 1503 (7011) August 26, Suceava. — Ștefan cel Mare voevod întărește mării Moldovița satele Provorotia și Oprșișni, ținutul Suceava, dăruite mănăstirii de Sin Bârliei, pe vremea lui Alexandru cel Bun.

30. — 1503 (7011) August 26, Suceava. — Ștefan cel Mare voevod întărește episcopiei de Rădăuți satele Rădăuți, Coțmanul Mare și altele.

31. — 1503 (7011) Septembrie 8, Bădeni. — Ștefan cel Mare voevod întărește mării Putna niște Țigani, «ce i-au chemat ei din Țara Basarabilor».

32. — 1503 (7011) Septembrie 13, Bădeni. — Ștefan cel Mare voevod dăruiește lui Buda și Groza, pentru slujbă dreaptă și credincioasă un loc din pustie, pe Sărata, la gura pârâului Căpățâroasa, cu să-și întemeieze sat.

33. — 1503 (7011) Septembrie 18, Bădeni. — Ștefan cel Mare voevod întărește lui Ion talmaciul satul Ruseni, pe Tutova.

34. — 1503 (7011) Septembrie 30, Suceava. — Ștefan cel Mare voevod dăruiește mării Neamț satele Băiceni și Mogoșești, pe Siret, o prisacă, precum și în fiecare an câte 6 pietre de ceară din cele convenite domniei, din Târgul Neamț.

35. — 1503 (7011) Septembrie 30, Suceava. — Ștefan cel Mare voevod întărește lui Danciu Buceatchi, vărului său Isaico și mătușii lor Vasutca satele Hodorecinți și Gvozduți, pe Vilia.

36. — 1503 (7011) Octombrie 6, Suceava. — Ștefan cel Mare voevod cumpără și dăruiește mării Dobrovăț satele: Fetești, Alexești, Munteni, Costiceni și Ostroveni.

37. — 1505 (7013) Februarie, Huși. — Bogdan voevod întărește lui Toader pisar satul Baloșești pe Hârlad, «unde a fost Cozma, la gura Stavnicului».

38. — 1505 (7013) Februarie 16. — Bogdan voevod întărește lui Toader și fraților lui a patra parte din satul Ungureni.

39. — (1505—1516) Iunie 10. — Bogdan voevod împuternicește m-rea Probota să-și stăpânească satul Hărești, dăruit de tatăl său, Ștefan cel Mare.

40. — 1505 (7013) Iulie 2, Hârlău. — Bogdan voevod întărește lui Toader Păcuraru și soției lui, Anușca, jumătate din satul Onțești, pe Perecichi.

41. — 1506 (7014) Aprilie 14. — Bogdan voevod întărește lui Cozma Șarpe satul Scheia, pe Valea Albă, de schimb și moșia Șofrăcești, lângă Valea Albă, de cumpăratură.

42. — 1506 (7014) Mai 22, Suceava. — Bogdan voevod întărește lui Giurgea Brudur diacon de visticie satul Levești, «unde se numesc Leveușești».

43. — 1506 (7014) Septembrie 11. — Bogdan voevod întărește lui Luca Arbore portar de Suceava părți din satul Derzea.

44. — 1507 (7015). — Bogdan voevod întărește lui Giurgea Albotă ocine în hotarul Măzărăștilor, cumpărate dela mai mulți.

45. — 1507 (7015) Februarie 20, Huși. — Bogdan voevod întărește lui Cârstea și femeii lui, Nastea, părți din moara Bucureștilor, la Bilavoiu.

46. — 1507 (7015) Februarie 20. — Bogdan voevod întărește lui Dragomir Roată jumătate din satul Vicoleni, pe Jăravăț.

47. — 1507 (7015) Februarie 22, Huși. — Bogdan voevod întărește lui Giurgiu și surorii lui, Armeanca, satul Folești, între Bârlad și Iadrici, « unde a fost casa bunicului lor, Ștefan Foale ».

48. — 1507 (7015) Februarie 22, Huși. — Bogdan voevod întărește lui Mircea Virtea și rudelor sale un sat, « la Tecuciu, la Salce, unde a fost Iliaș », mai sus de hotarul târgului Tecuciu.

49. — 1507 (7015) Februarie 26. — Bogdan voevod dăruiește lui Lupșa și altora, pentru slujbă credincioasă, un loc de pustie pe Movila Mare.

50. — 1507 (7015) Februarie 27. — Bogdan voevod dăruiește lui Dumitru și lui Albu o jumătate de loc în pustie, în gura Ciorăților.

51. — 1507 (7015) Februarie 28, Iași. — Bogdan voevod dăruiește lui Ivan și nepoților săi pentru credincioasă slujbă, un loc de pustie, pe Sâgola, jumătate de fântână, numită Petroasa și jumătate de sat.

52. — 1507 (7015) Februarie 28. — Bogdan voevod întărește lui Mochilă ceașnic satul Pitești, pe Bârlad, cu loc de moară la Bârlad, cumpărat dela urmașii lui Baloș Horga.

53. — 1507 (7015) Februarie 28, Huși. — Bogdan voevod întărește lui Săcuianu ceașnic și rudelor sale satul Săcuianii de Jos, « unde a fost Cozma ».

54. — 1507 (7015) Martie 1, Huși. — Bogdan voevod întărește lui Erentiu vistiernic satul Grigorești, pe Siret, amândouă judeciile și cu mori la Siret.

55. — 1507 (7015) Martie 1, Huși. — Bogdan voevod întărește lui Luca Iștoc a treia parte din satul Tatulești, pe Perecihiu.

56. — 1507 (7015) Martie 1, Huși. — Bogdan voevod întărește Stanci și Anei, surorile lui Duma fost păhărnicele, satul Urlați, pe Ialan.

57. — 1507 (7015) Martie 2, Huși. — Bogdan voevod întărește fiicelor lui Vâlcule, Mușa, Neaga și Dobra, satul Romanești, pe Putna, « unde a fost Roman Spârul ».

58. — 1507 (7015) Martie 4, Huși. — Bogdan voevod întărește lui Gavril Troșan vistiernic satul Berindești, în gura Costinei și moară la Costina.

59. — 1507 (7015) Martie 6, Huși. — Bogdan voevod întărește lui Ilie comis satele Crainici și Gălești, amândouă pe Polocin, pentru care a dat în schimb satele Măreșeni și Mihăilești.

60. — 1507 (7015) Martie 6. — Bogdan voevod întărește lui Mițcu și fiicelui său, popa Nestor, jumătate din satul Muncelul, « unde au șezut Bunilă », pe Polocin.

61. — 1507 (7015) Martie 22, Huși. — Bogdan voevod întărește lui Coste Cârje stoinic satul Măscureii de Sus, pe Tutova, pentru care a dat în schimb jumătate din satul Batinești.

62. — 1507 (7015) Mai 11. — Bogdan voevod dăruiește mai multora pentru credincioasă slujbă, un loc la Putna la Fântâna Oaselor, ca să-și facă sat.

63. — 1508 (7016) Februarie 1, Iași. — Bogdan voevod dăruiește lui Dușman pentru credincioasă slujbă, un loc în pustie, pe Dubovăț, la Fântâna Puturoasă, ca să-și facă sat. Iar hotarul aceluia loc « să fie cât poate folosi indestul un sat de douăzeci de case ».

64. — 1508 (7016) Febr u a r i e 2, I a ș i. — Bogdan voevod întărește m-rii Ncamț satele Telebeciuți, pe Siret și Trestineț, sub bucovină, dăruite m-rii de Sân Bârlăci, pe vremea lui Alexandru cel Bun.

65. — 1508 (7016) Febr u a r i e 5, I a ș i. — Bogdan voevod dăruiește Anei, fiica lui Stan, jumătate din satul Huhurești, lângă Plotușești.

66. — 1508 (7016) Febr u a r i e 11. — Bogdan voevod întărește lui Toma un loc în hotarul satului Retovoești, cumpărat dela Danciu.

67. — 1508 (7016) Febr u a r i e 16, V a s l u i. — Bogdan voevod întărește fiilor și fiicelelor lui Isaia dela Răcătău satul Gorgești, pe Răcătău și jumătate din satul Nănești, tot pe Răcătău, « unde a fost Galeș ».

68. — 1508 (7016) Febr u a r i e 16, V a s l u i. — Bogdan voevod întărește Neagșei fiica Marenei, satele Dragotești și Popești, pe Lohan, căzute ei la împărțeala cu rudele sale.

69. — 1508 (7016) Febr u a r i e 16, V a s l u i. — Bogdan voevod întărește lui Trifan Chintea și rudelor sale parte din satul Drăgușeni, pe Stavnic și jumătate dintr'o moară.

70. — 1508 (7016) Febr u a r i e 19. — Bogdan voevod întărește lui Dragomir Muceleaul satul Muceleul, pe Zăbrăuți, cumpărat dela Drăgălina.

71. — 1508 (7016) M a r t i e 2, H u ș i. — Bogdan voevod întărește lui Clănu spătar și soției lui, Dragna, mai multe sate.

72. — 1508 (7016) M a r t i e 17. — Bogdan voevod întărește lui Toader Saulc, fratelui său Giurgea și surorii lor Anușca o bucată de pământ în hotarul Ciureștilor, la Fântâna lui Voinice.

73. — 1508 (7016) M a r t i e 22, H u ș i. — Bogdan voevod întărește lui Petre Soholeț și fratelui său Marcu jumătate de seliște, pe Hulubăț, « din jos de Soholeț, la fântâna cu budăul ».

74. — 1508 (7016) M a r t i e 24, H u ș i. — Bogdan voevod întărește lui Andreica Blid și lui Drăgoiu o seliște la Clegheci, « dincolo de țarina Mureștilor, la fântână ».

75. — 1508 (7016) M a r t i e 25, H u ș i. — Bogdan voevod întărește lui Șteful și rudelor sale, satul Jigoreni, ocină a lor dela bunicii lor, Ștefan, vislujenie dela Alexandru cel Bun.

76. — 1508 (7016) D e c e m b r i e 14, S u c e a v a. — Bogdan voevod întărește lui Giurgea Hrabor comis satul Blanești pe Bârlad, cu moară la Bârlad, cumpărat dela Șteful părcălab.

77. — 1508 (7016) D e c e m b r i e 15, S u c e a v a. — Bogdan voevod întărește Marenei și Nastei, fiicele lui fațcu Hudici, un loc de pustie pe părâul Borodace și un sat la Fântâna Iepurelui.

78. — 1510 (7018) S e p t e m b r i e 21, H â r l â u. — Bogdan voevod întărește lui Dragoș vornic satul Bălănești la Iaura, « unde au fost judele Bălan » și satul la gura Strâmbei, pe Tutova, « unde au fost judele Todor ».

79. — 1513 (7021) M a r t i e 5. — Bogdan voevod întărește lui Gavril Leușar satul Folești, cumpărat dela Magdalena.

80. — 1513 (7021) M a r t i e 5. — Bogdan voevod întărește lui Grincovici părcălab de Hotin satele Drăgușani și Ecușani, danie dela unchiul său, Șteful părcălab.

81. — 1513 (7021) Martie 7, Huși. — Bogdan voevod dăruiește lui Isac logofăt satul Oniciani, pe Șumuzul rece, cu moară, pe care domnul l-a cumpărat dela fiul lui Petrică fost comis.

82. — 1513 (7021) Martie 8, Huși. — Bogdan voevod întărește lui Lupea Banului o bucată de pănuânt în hotarul satului Măcișeni.

83. — 1513 (7021) Septembrie 20. — Bogdan voevod întărește lui Boldul, Căpotici și Avrodiu cu frații lor moșii în Onești și Vertiporoh, pe Ciuhur.

84. — 1514 (7022) — Bogdan voevod dăruiește m-rii Pobrata satul Heciul, fost al verei sale Neacșa.

85. — 1514 (7022) Decembrie. — Bogdan voevod dăruiește m-rii Dobrovăț 800 de zloți tătărești.

86. — 1514 (7022) Decembrie 8, Suceava. — Bogdan voevod face danie mitropoliei din târgul Roman și episcopului Macarie 800 de zloți tătărești.

87. — 1514 (7022) Decembrie 8. — Bogdan voevod dăruiește mitropoliei din Suceava 800 de zloți tătărești.

88. — 1514 (7022) Decembrie 8, Suceava. — Bogdan voevod dăruiește m-rii Moldovița 800 de zloți. Ii mai întărește jumătate din satul Băciuleni, pe care domnul îl dă în schimb pentru jumătate din satul Băicani.

89. — 1514 (7022) Decembrie 8, Suceava. — Bogdan voevod dăruiește m-rii Putna 800 de zloți tătărești.

90. — 1514 (7022) Decembrie 8. — Bogdan voevod dăruiește m-rii Voroneț ezerul Leonti.

91. — 1514 (7022) Decembrie 17. — Bogdan voevod întărește lui Ivan tâlmăciul satul Siminești, pe Tutova, două locuri pustii în ținutul Tecuciu, o seliște numită Săliștea și Oltenii.

92. — 1514 (7022) Decembrie 17. — Bogdan voevod întărește m-rii Neamț jumătate din satul Ciofrești, jumătate din satul Piscul, pe Bârlad și parte dintr'un iezor, danie a lui Ioan Frunțes parcălab de Neamț.

93. — 1515 (7023) Februarie 18. — Bogdan voevod întărește m-rii Moldovița un loc de casă în satul Berchișești, cu loc de arătură și fânețe, danie a episcopului de Rădăuți, Pahomie.

94. — 1515 (7023) Martie 30. — Bogdan voevod dă un uric pentru hotarul satului Derzca.

95. — 1515 (7023) Aprilie 20. — Bogdan voevod întărește m-rii Dobrovăț satul Vadul Cârstei, iezorul Bogatul și satul Rădeni, cu mori, precum și două sălășe de Țigani.

96. — 1515 (7023) Aprilie 20, Huși. — Bogdan voevod întărește lui Ilie, fraților lui și altor rude o bucată de loc în hotarul Stăncești, « între Bohonca și între Aricoasa ».

97. — 1515 (7023) Decembrie 8. — Bogdan voevod dăruiește episcopiei din Rădăuți 800 de zloți tătărești.

98. — 1515 (7023) Decembrie 18. — Bogdan voevod întărește nepoților lui Costea Lîteanul satul Lîteni.

99. — 1515 (7023) Decembrie 21, Suceava. — Bogdan voevod întărește lui Sima și fratelui său Micotă Rohat satele Cuhnești, pe Rebricea Mare și Bucșeni, pe Hori-
cința.

100. — 1515 (7023) Decembrie 21, Suceava. — Bogdan voevod dăruiește mării Voroneț satul București, pe Moldova, o branște și Muntele Lung, cu toate țarcurile sale.

101. — 1516 (7024) Decembrie 10, Hârlău — Bogdan voevod întărește lui Cozma Șarpe postelnic satul Lațcani, pe Balului, cu moară și loc de prisacă, cumpărat dela urmașii lui Lațcu Sârbul.

102. — 1516 (7024) Decembrie 10, Hârlău. — Bogdan voevod întărește Fe-
tinei, cucaghina panului Ioanăș, satele Cărligeni și Vlădeni, pe Siret, Onești, pe Prut, jumătate
din satul Lolușa, pe Berheci și parte din satul Botești. Acestea au căzut în partea ei, la împăr-
țeaua averii rămasă dela tatăl ei, panul Hărman.

103. — 1516 (7024) Decembrie 10, Hârlău. — Bogdan voevod întărește lui Erenia vistier satele Mitești, pe Siret și Sorocinouți, sub pădure.

104. — 1517 (7025) Ianuarie 17, Hârlău. — Bogdan voevod întărește lui Luca
Arbure portar de Suceava satele: Soloneț, cu mori și Dereni, peste Prut, unde au fost vătă-
manii Caliman, Iachim și Lucaci.

105. — 1517 (7025) Octombrie 7, Hârlău. — Ștefan cel Tânăr voevod în-
tărește mitropoliei de jos, din târgul Romanului și episcopului Macarie, satul Azăpceni, cu
moară și părți din Catarha, dăruite de Giurgiu Strahoie.

106. — 1517 (7025) Octombrie 8, Hârlău. — Ștefan cel Tânăr voevod întă-
rește Marenii satul Voenești, ținutul Cărligăturii, și satul Cucuești, căzute în partea ei, la
împărțeaua pe care a făcut-o cu frații ei.

107. — 1517 (7025) Decembrie 15, Suceava. — Ștefan cel Tânăr voevod în-
tărește lui Ieremia vistier o jumătate de sat, pe Bâc, în dreptul băii lui Albaș, la Fântâna
Mare, precum și un loc în pustie, pe Răut, mai jos de gura Văii Negre, ca să-și întemeieze sat.

108. — 1518 (7026), Hârlău. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Ivan Moșoc
singer un loc de moară, pe o topliță, «unde a fost șteaza lui Vlașin».

109. — 1518 (7026) <Ianuarie 22>. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui
Andrușco Boldur satul Crivești pe Bârlad, cu moară în Bârlad și cu prisacă precum și satul
Hănășești, pe Mlan și iezorul Hărcete.

110. — 1518 (7026) Ianuarie 22, Vaslui. — Ștefan cel Tânăr voevod întă-
rește lui Gavril Tunsul și rudelor sale o fântână numită Fântâna lui Corui, mai sus de Featră.

111. — 1518 (7026) Ianuarie 22, Vaslui. — Ștefan cel Tânăr voevod întă-
rește lui Petrea și surorilor lui, Fedca, Anghelina și Elena, satul Păntelești, la Iazer.

112. — 1518 (7026) Ianuarie 23, Vaslui. — Ștefan cel Tânăr voevod întă-
rește lui Dragotă și rudelor sale o jumătate de sat din Mucești, pe Racova și cu moară la Racova.

113. — 1518 (7026) Ianuarie 28, Huși. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește
lui Nistor și rudelor sale împărțeaua satului Șerbănești, pe Bogdana.

114. — 1518 (7026) Ianuarie 30, Huși. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește
lui Avram și surorii lui, Vasutca, fiii Anușcăi, satele Hueteni, la gura Voronei cu mori la Siret
și Sinești, lângă Giurgiu Vereșccac.

115. — 1518 (7026) Februarie 20. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Cozma Șarpe satul Plopești, pe Troțuș.
116. — 1518 (7026) Martie 24, Hârlău. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Gagea și rudelor sale satul Gagești, pe Eilan.
117. — 1518 (7026) Aprilie 20. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Ioan Morozanul un loc din pustii, între Ciuluci și Fântâna Radului.
118. — 1518 (7026) Aprilie 21, Hârlău. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Iurșa partea din satul Popeni, pe Iubăneasa.
119. — 1518 (7026) Aprilie 22, Hârlău. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Toader părcălab de Cetatea Nouă, satele Feredieni, pe Sitna și Corcești, pe Cozance. Deasemenea îi mai întărește trei locuri în pustiu, pe Bâc, pe Cahova și la capătul de jos al Beliocii.
120. — 1518 (7026) Aprilie 23, Hârlău. — Ștefan cel Tânăr întărește lui Grincovici părcălab de Hotin satele Drăgușani și Ecușani.
121. — 1518 (7026) Noiembrie 9. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Gavril vistier satele Mihailouți, « unde a fost jude Petrinca », Mihuțeni, pe Trestiana și jumătate din Burești.
122. — 1518 (7026) Decembrie 20, Suceava. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Teoctist mitropolit de Suceava o prisacă « unde a fost mănăstire » și o pocniță.
123. — 1518 (7026) Decembrie 26, Suceava. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Cozma Șarpe postelnic un sat pe Cracău, « unde a fost casa lui Oancă » și cu moară la Cracău, precum și o mănăstire a Turbatului, care acum se numește Brusturi, pe care le dăruiește Cozma împreună cu mai multe odoare m-rii Neamț.
124. — 1518 (7026) Decembrie 26, Suceava. — Ștefan cel Tânăr voevod dăruiește m-rii Neamț un sat pe Cracău, anume « unde a fost Sas Dan », dăruit de Reașea la moarte.
125. — 1518 (7026) Decembrie 31, Suceava. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește m-rii Tazlău satul Plopești pe Troțuș, cu mori și ștenze la Troțuș, dăruit de Cozma Șarpe postelnic.
126. — 1519 (7027). — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Petrușca și rudelor sale parte din satul Spărieți.
127. — 1519 (7027) Ianuarie 9, Suceava. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Toader cămăraș de vistierie o bucată de pământ din hotarul Lăslăoanilor, pe Cracău, cumpărată dela nepoata lui Laslău globnicul.
128. — 1519 (7027) Aprilie 28, Hârlău. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Ion și fraților lui satul Bacsanești, pe Bârlad, « unde a fost cnez Bacsan » și cu mori pe Bârlad.
129. — 1519 (7027) Iunie. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Petru și rudelor sale două sate: unul pe Sărata, « unde a fost Roman Blândul », celălalt « unde a fost Husul ».
130. — 1519 (7027) Iunie 4, Hârlău. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește m-rii dela Tazlău satele: Borilești, Dragotești și Ursești, pe Nechid, precum și două mănăstiri, una « unde a fost Huba », cealaltă, la Răcățiu. Întărirea se face, deoarece « Săcuji din Țara Ungurească... au prădat mănăstirea... și au tăiat și au rupt privilegiile... ».

131. — 1519 (7027) Iunie 23, Huși. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Chicoș satele Horjăști și Hudiceni, pe Lăpușna, în urma împărțelii cu nepotul său.

132. — 1519 (7027) Iunie 23. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Oancea și fraților săi o jumătate de seliște, pe Covurluiul Sec.

133. — 1519 (7027) Iunie 25, Hârlău. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Ión și fraților săi, fiii lui Mihail medelnicer, mai multe sate, pe Crasna, pe Licicov și pe Bârlad.

134. — 1519 (7027) Iunie 27, Hârlău. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Giurgea și surorii lui, Ana, fiii lui Dragomir Oțel, satul Bozianii, la obârșia Albăneii, cu mânăstirea și cu amândouă păraiașele.

135. — 1519 (7027) Iunie 30, Hârlău. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Dragotă Săcuianul ceașnic satul Cordareni, pe Iubăncasa, sub Dumbrava Înaltă și jumătate din satul Verbia, pe Jijia.

136. — 1519 (7027) Iulie 1. — Ștefan cel Tânăr voevod dăruiește lui Toudar părcălab de Cetatea Nouă un loc de sat din pustie, pe Cahov, ca să-și facă sat; apoi îi întărește satul Toniani, peste Prut, « unde au fost Borzea » și seliștea Luciani.

137. — 1519 (7027) Iulie 2. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește urmașilor lui Balința Mândrișca satele Glodeni și Bulgari, pe Crasna, precum și Muncelul.

138. — 1519 (7027) Noiembrie 10. — Ștefan cel Tânăr voevod dăruiește lui Cozma Șarpe postelnic, pentru credincioasă slujbă, satul Poeniile, ținutul Roman. Deasemeni îi întărește satul Dobrușa, cumpărat.

139. — 1519 (7027) Decembrie 20, Suceava. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Dragoș dela poartă parte din satul Petia.

140. — 1519 (7027) Decembrie 27, Hârlău. — Ștefan cel Tânăr voevod dăruiește lui Ieremia vistier satul Balinți și Grișcau, cu jumătate de pod plutitor pe Siret. Deasemeni îi întărește jumătate din satele Tatomirești, la obârșia Orbicului și Popești, ținutul Neamț.

141. — 1520 (7028) Ianuarie 4, Suceava. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Ieremia vistier părți din satul Veneția, pe Siret, ținutul Suceava, de schimb și cumpărătură.

142. — 1520 (7028) Ianuarie 7, Hârlău. — Ștefan cel Tânăr voevod dăruiește lui Ion diac seliștea Malciuți, pentru dreptă și credincioasă slujbă.

143. — 1520 (7028) Februarie 12, Suceava. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Petriman Pântână parte din satul Costești la gura Ciuhurului, unde cade în Prut și cu pod plutitor pe Prut.

144. — 1520 (7028) Aprilie 21. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Banul vornic satul Hădărăești, pe Bârlad și o moară pe Bârlad.

145. — 1520 (7028) Aprilie 23, Iași. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Tatul Plotun și fraților săi satele Plotunești și În Glod, pe Sărata.

146. — 1520 (7028) Aprilie 24. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Cârstea și surorii lui Nasta, cucașina lui Stăcea stolnic, mai multe sate pe Siret, Prut, Nistru și Vilis, în urma împărțelii cu rudele lor.

147. — 1520 (7028) Aprilie 24, Iași. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Lucaș și fratelui lui, Ion Dălbău, satul « unde a fost Radul și Rădici », amândouă judeciile.
148. — 1520 (7028) Mai 8. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Toader Cărlig vistier părți cumpărate în satele Brițcani, Cărligi și Bărgăoani.
149. — 1520 (7028) Iulie, Suceava. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește m-rii Honor mai multe sate și prisăci. Deasemeni îi dăruiește iezerul Orehovul și două șomoldoace lângă el, Beșilele și Ciulinetul, precum și alte găle și iezercane.
150. — 1520 (7028) Iulie 15, Suceava. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Ion Albotă și rudelor sale satele Drăgușani și Zăvoiani.
151. — 1520 (7028) Iulie 16, Suceava. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Gavril vistier parte din satul Vlădești, pe Șumuz.
152. — 1520 (7028) Iulie 28, Suceava. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Dragoș dela poartă jumătate din satul Țăpești, pe Bârlad și parte din iezerul dela Lozova.
153. — 1520 (7028) August 21, Suceava. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește m-rii Putna vechile dării și privilegiile.
154. — 1520 (7028) Octombrie 6, Hârlău. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește episcopiei de Rădăuți, sate, cătune și prisăci.
155. — « 1520 » Octombrie 8. — Ștefan cel Tânăr voevod dăruiește episcopiei dela Rădăuți satul Havorona din ținutul Dorohoi și o prisacă în hotarul târgului Cernăuți. Deasemeni îi întărește o prisacă cu grădină în hotarul Voroveștilor, aproape de Pârâul Pântârilor.
156. — 1521 (7029) — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Ilie și rudelor sale satul Petrești, pe Răbricea.
157. — 1521 (7029) Aprilie 20, Hârlău. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Barbu satele: Sârbi, la gura Oancei, « unde a fost jude Julia », și Scheii de Sus, jumătate din Grăpeni, pe Horincea, căzute în partea lui la împărțeala cu fratele său Șerban.
158. — 1521 (7029) Aprilie 20, Hârlău. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Luca și fiilor săi, Giurgea, Dumătru și Fădor, satul Medcleni, la Cărligătură.
159. — 1521 (7029) Aprilie 24, Hârlău. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Costea, fiul Marușcăi, satul Mihăilești și 350 zloți tătărești, ce au căzut în partea lui la împărțeala făcută cu rudele sale.
160. — 1521 (7029) Iunie 1, Hârlău. — Ștefan cel Tânăr voevod dăruiește pentru credincioasă slujbă lui Banul vornic, Gagea ureadnic de Vaslui și Drăguș, un loc în pustie pe Sohului, mai sus de Bechea, ca să-și întemeieze un sat.
161. — 1521 (7029) Iunie 1, Hârlău. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Grozav vornic satele cumpărate, Sârbi și Clocodești.
162. — 1521 (7029) Iunie 3, Hârlău. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește împărțirea satului Rotumpănești, pe Bogdana, între urmașii lui Neagul.
163. — 1521 (7029) Iunie 4. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește m-rii Bistrița satul Calienești, pe Cobăle, « unde a fost casa lui Dragomir », cu o mânuștire și cu vie, danie a panului Cozma.

164. — 1521 (7029) Iunie 5, Hârlău. — Ștefan cel Tânăr voevod dăruiește lui Ion Turcul vistiernicel, pentru credincioasă slujbă, satul Șizcouți, « care a ascultat de Șipinți », în ținutul Cernăuți.

165. — 1521 (7029) Iunie 14, Suceava. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Biatul, fiul lui Giurgea și rudelor sale jumătate din satul Pereni, cu moară pe Târnușca, care au căzut în partea lor la împărțeaia făculă cu alte rude ale lor.

166. — 1521 (7029) Iunie 24, Suceava. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Petrea Ungureanul partea din satul Lipăești, « unde a fost giudele Dragomir », pe care a primit-o dela unchiul său Mândrea, în schimbul unei vii din Dealul Hârlăului.

167. — 1522 (7030). — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Gavril Bârlad jumătate din satul Bârlădești, peste Prut, jumătate din Ciulina, o luncă și gârle, care au căzut în partea lui la împărțeaia cu rudele sale.

168. — 1522 (7030) Ianuarie 17. — Ștefan cel Tânăr voevod scutește marea Putna de plata vamei pentru trei nureji de pește, primăvara, și trei nureji, toamna, pe care le vor aduce dela Dunăre sau Ezere sau Nistru. Deasemenea îi întărește gloabele din toate satele pe care le are mânăstirea.

169. — 1522 (7030) Ianuarie 29, Suceava. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Teoctist mitropolit de Suceva o prisacă « unde a fost mânăstirea », o poeniță și parte din satul Orfești.

170. — 1522 (7030) Februarie 4, Suceava. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește mării Moldovița satul Petinca, pe Bașeu, întic Brăncuși și Vlașineasa, pe care-l are dela Ieremie vistiernic și Iurie vornic, în schimbul unor jumătăți din satul Ostăpceeni, pe Turia. Deasemenea îi întărește niște Țigani, dăruiti mării de Neagoe Basarab.

171. — 1522 (7030) Martie 10, Hârlău. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Tondar pârcaș de Cetatea Nouă o bucată de sat din Ruși, la Cobile, numită Cutul.

172. — 1522 (7030) < Martie—Iulie > 26, Hârlău. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Banul vornic parte din satul Ciorecești, care i s'a convenit lui la împărțirea cu rudele sale.

173. — 1522 (7030) Aprilie 17. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Tăbuciu Mititelul și fratelui său Frecea satele și ocinele lor.

174. — 1522 (7030) Iunie 1. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește Șendricăi și nepoatelor lui, Vasutea și Neașa, satul Șilișeu de Jos și o bucată de pământ din hotarul târgului Dorohoiu, deoarece și-au prăpădit privilegiile « când au venit Leșii în pământul nostru ».

175. — 1522 (7030) Iunie 2, Hârlău. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Ivanco Repede o jumătate de sat « La Moșula, unde cade drumul Horgei în Bușor ».

176. — 1522 (7030) Iunie 21, Hârlău. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește Andricăi jumătate din satul Oeșani, pe Rezina.

177. — 1522 (7030) Iunie 24, Hârlău. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Dragotă și vărului lui Neagul, parte din satul Răduști, pe Stebnic și parte din moară.

178. — 1522 (7030) Iunie 25, Hârlău. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește Măriei și surorii ei Magda, o bucată de sat din Condrești, pe pâraul Teleajinei.

179. — 1522 (7030) Iunie 26, Hârlău. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Gavril Calapod, fiul lui Petru stolnic, satele: Purcelești, Vlădești, Bratiești și Borilești și părți din satul « unde au fost juzi Dragoș și Siuion ».

180. — 1522 (7030) Iunie 27, Hârlău. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Sava și rudelor sale satul Totoești, pe Pârâul Alb.

181. — 1522 (7030) Iunie 30, Hârlău. — Ștefan cel Tânăr voevod dăruiește episcopiei de Rădăuți un loc de prisacă, numit Hruzea, la obârșia Crasnei.

182. — 1522 (7030) Iulie 2, Hârlău. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Iucșă Piteș și rudelor sale parte din satul Borole.

183. — 1522. (7030) Iulie 2, Hârlău. — Ștefan cel Tânăr voevod dăruiește mării Tazlău două sălășe de Țigani.

184. — 1522 (7030) Iulie 4, Hârlău. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Grozav vornic satul Poiana, « unde a fost Băda ».

185. — 1522 (7030) Iulie 4, Hârlău. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Ștroe Faur parte din satul Oșmelești.

186. — 1522 (7030) Iulie 12, Hârlău. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Andrușco satul Soci la obârșia Dumtrei și siliștea Păruceani, pe Mărnova.

187. — 1522 (7030) Octombrie 28. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Ivanco pitar parte din satul Știțcani.

188. — 1522 (7030) Octombrie 29, Iași. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Toader Cașotă sulger părți din satele Goești și Vârștași.

189. — 1522 (7030) Octombrie 31, Iași. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Măteiu și rudelor sale satul Mălinești, la Glodurele, pe Botnișoara și o seliște deasemenea pe Botnișoara, mai sus de Resteoani.

190. — 1523 (7031) Ianuarie 4, Suceava. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Ion și rudelor sale o jumătate de sat din Pilipcea, deasupra Nistrului și parte din satul Toderești, pe Jijia, luate în schimbul satului Boianul Mare dela Ivanco pisar.

191. — 1523 (7031) Ianuarie 8, Suceava. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Toader cămăraș parte din satul Căndești, « în Câmpul lui Dragoș ».

192. — 1523 (7031) Martie 15, Iași. — Ștefan cel Tânăr voevod dăruiește lui Ivan Racăște ceașnic parte din satul Țigănești, pe Putna și o moară pe Putna.

193. — 1523 (7031) Martie 25. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Pătru și surorilor lui satul Țintestii, la obârșia pârâului Dodova, « unde a fost Cârstea », precum și parte din satul Pribești.

194. — 1523 (7031) Martie 25. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Sima Dușăscul și rudelor sale satele Dolhești, pe Crasna, Ivereni, seliștea Vizdita, două locuri de prisacă și un loc de moară.

195. — <1524—1538> Martie 15. — <Ștefan cel Tânăr voevod> întărește lui Toader logofăt părți din satele Derzca și Băeșești, pe Moldova.

196. — 1524 (7032) Aprilie 10, Hârlău. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Toader logofăt o jumătate de sat « din cătunul lui Pete Gotcă, din Ruși ». Deasemenea îi

ntărește niște Țigani cumpărați de acesta din Țara Ungurească și îi dăruiește alți Țigani, pe care i-a pierdut Ivanco logofăt în bicienie.

197. — <1525>. — Ștefan cel Tânăr voevod dăruiește lui Bogdan medelnicer, pentru credincioasă slujbă, satul Găiceni pe Topoloveț și cu o mănăstire.

198. — 1525 (7033) Februarie 12, Hârlău. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește mării Moldavița o jumătate de sat, pe Bâc, în dreptul Băii lui Albaș, la Fântâna Mare, cu baltă și cu moară.

199. — 1525 (7033) August 26, Hârlău. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Nicoară Vârzaru și fratelui lui, Toader, o prisacă în hotarul satului Vărzărești și o vic aunde a fost pușaca lui Caiu.

200. — 1525 (7033) Septembrie 9. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Lazăr și rudelor sale satul Voruntărești, pe Covurlui.

201. — 1527 (7035) Martie. — Petru Rareș voevod întărește lui Ieremia Oțel două locuri de sate, la gura Lopatnii și la gura Bezinnului.

202. — <1527> Martie 3, Hârlău. — Petru Rareș voevod dăruiește mării Tazlău satul Pășcani, în Câmpul lui Dragoș, pierdut de Sima, când s'a licienit față de Ștefan cel Tânăr voevod și satul Totești, pe Tazlăul Sărat, cumpărat de domn, apoi iezarul Daduvul pe Prut și un sălaș de Țigani.

203. — 1527 (7035) Martie 9, Huși. — Petru Rareș voevod dăruiește lui Dracsin Purcel, Isaac și Ilea un loc de câmpie pe Botna Mare, ca să-și facă sat.

204. — 1527 (7035) Martie 9, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Dragotă, surorii lui, Anna și vărului lor, Barsu, parte din satul Batinești, «unde a fost Mezeu».

205. — 1527 (7035) Martie 13, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Negriță Sușman parte din satul Giurcani, pe Ialan, la gura Jigăliei.

206. — 1527 (7035) Martie 15, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Ion Banul vornic satul Bârzești, pe Bârlad, «unde a fost Bârzea», pe care-l are dela Safta și Marena, în schimbul altui sat și a 200 zloți tătărești.

207. — 1527 (7035) Martie 15, Huși. — Petru Rareș voevod dăruiește mării Neamț satul Copanca, pe Nistru, la gura Zahornei.

208. — 1527 (7035) Martie 15, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Nica, nepotului său Soltan și vărului său Andreica satul Barbești, pe Prut.

209. — 1527 (7035) Martie 15, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Petrică Tele și surorii sale Nasta, satul Gărcini, care a căzut în partea lor, la împărțeala făcută cu alte rude.

210. — 1527 (7035) Martie 15. — Petru Rareș voevod întărește lui Hărtan și rudelor sale satul Pungești, pe Racova, la Vaslui, precum și împărțeala pe care și-au făcut-o.

211. — 1527 (7035) Martie 15, Huși. — Petru Rareș voevod dăruiește lui Vitolt, pentru credincioasă slujbă, un loc de pustie în Chigheci, pe Ialpuh, ca să-și întemeieze un sat.

212. — 1527 (7035) Martie 16, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Armeanu jumătate din satul Tatonirești, la obârșia Orbicului, cumpărată dela Evloghie călugăr, fost vistier.

213. — 1527 (7035) Martie 16, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Găden parte din satul Ostășești, pe Rebricea.

214. — 1527 (7035) Martie 16, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Ioan pisarul domnesc parte din satul Costești, la gura Ciuhorului.

215. — 1527 (7035) Aprilie 16, Huși. — Petru Rareș voevod dăruiește m-rii Pobrata, din nou zidită de el, satul Dobrușa, ținutul Soroca, cu mori pe Răut.

216. — < 1528 >. — Petru Rareș voevod întărește lui Lupe Ciur, Albei și Rujei jumătate din Fântâna Bălenilor și parte din Poiana Ocolului.

217. — 1528 (7036) Ianuarie 16, Mitropolia Sucevei. — Nichifor monahul dăruiește m-rii Ncamț satul Dolhești, pe Șumuz, cu iaz și cu moară.

218. — 1528 (7036) Februarie 5, Iași. — Petru Rareș voevod întărește lui Șteful globnic jumătate din satul Boldășești, la Soloneț, jumătate din Muncelul lui Boldăș și nouă ogoare sub pădure.

219. — 1528 (7036) Februarie 28, Hârlău. — Petru Rareș voevod întărește lui Coste Albotă postelnic satul Oniceani, pe Șumuzul Rece, cu moară la Șumuz, cumpărat de la fiica lui Isac fost logofăt.

220. — 1528 (7036) Martie 1, Huși. — Petru Rareș voevod întărește Oanei și fraților ei, Iurii și Ion, o bucată de pământ în hotarul satului Tutovinești.

221. — 1528 (7036) Martie 2. — Petru Rareș voevod dăruiește lui Toader logofăt, pentru credincioasă slujbă, satele: Zubriceni, pe Trebnic, Haucăuți, cu mori pe Racovăț și Onești.

222. — 1528 (7036) Martie 4, Iași. — Petru Rareș voevod întărește lui Roman Hamza parte din satul Piticeani, la Cobâle.

223. — 1528 (7036) Martie 7, Iași. — Petru Rareș voevod întărește lui Dan, soției sale, Anușca și cumnatului lui, Petrea, o bucată de pământ din Dragomirești și la Vad, să-și facă iaz.

224. — 1528 (7036) Martie 7. — Petru Rareș voevod întărește lui Șandru și lui Fetion Farcaș ușari jumătate din satul Oșelești, pe Berheci.

225. — 1528 (7036) Martie 7, Iași. — Petru Rareș voevod dăruiește lui Toader logofăt satul Brănești, pe Sitna, cu amândouă cuturile și cu mori pe Sitna și reșiștea Purcelești, la Terebne, numită « La Peri ».

226. — 1528 (7036) Martie 11, Vaslui. — Petru Rareș voevod întărește lui Biba, fraților și verilor lui parte din satul Stricutura pe Vaslui « unde au fost Mic și Șerban ».

227. — 1528 (7036) < Martie 11—23 >, Vaslui. — Petru Rareș voevod dăruiește lui pan Toader, fratele său, satul Drujești, « unde au fost curtea lui Druje cel bătrân » și picutul satului Chișălești, cu mori pe Sitna, cumpărate de domn cu rogo zloți.

228. — < 1528 Martie 11—23 >, Vaslui. — Petru Rareș voevod întărește lui Luca Negel un sat pe Studenița, « unde a fost Barboviceanu », cu moară pe Studenița.

229. — 1528 (7036) Martie 12, Vaslui. — Petru Rareș voevod întărește lui Furduiu, fratelui său Toma și verilor lor, Pătrașco și Sofia, parte din satul Mogoșești.

230. — 1528 (7036) Martie 12, Vaslui. — Petru Rareș voevod întărește împărțeala pe care și-o fac Mihailo postelnic și rudele sale pe ocinele lor, anume satul Bumbotești și jumătate din satul Zlătărești.

231. — 1528 (7036) Martie 13, Vaslui. — Petru Rareș voevod întărește împărțeala pe care și-o fac Cârstea și rudele sale, pe ocina lor, anume satul Blânzi, pe Corod.

232. — 1528 (7036) Martie 13, Vaslui. — Petru Rareș voevod întărește lui Ion Liciu postelnic un sat pe Bârlad, « unde a fost jude Buda și Drăgoiu », amândouă judeciile, sat « care se numește acum Negrilești » și cu mori pe Bârlad.

233. — 1528 (7036) Martie 15, Vaslui. — Petru Rareș voevod întărește lui Erimia și rudelor sale împărțeala pe care și-o fac pe ocinele lor, anume: Broșteni, « undă au fost casa Giurgii Broescă », Muncelul, care se cheamă acum Țușeni, jumătate din poiana Pimenova și Peocele Runcuilor.

234. — 1528 (7036) Martie 15, Vaslui. — Petru Rareș voevod întărește lui Oniul și rudelor sale, toți nepoții lui Sui vistier, mai multe sate.

235. — 1528 (7036) Martie 16, Vaslui. — Petru Rareș voevod întărește lui Glăvan pisar satele: Itovăești și Mălăești, pe Berheciu, un sat la Perescheu, « unde sânt Dragomăneștii », alt sat « unde a fost Jac Ivanciul » și o bucată de pământ în hotarul Sănetestilor.

236. — 1528 (7036) Martie 16, Vaslui. — Petru Rareș voevod întărește lui Ivanco și fratelui său Ion o bucată de pământ în hotarul Lafcanilor, deoarece li s'a stricat privilegiul.

237. — 1528 (7036) Martie 17. — Petru Rareș voevod întărește lui Jurj Colun stolnic o prisacă în hotarul Sârbilor, « unde au fost stupii lui Nicoară Ciocărlie ».

238. — 1528 (7036) Martie 17, Vaslui. — Petru Rareș voevod întărește lui Luca Siurici parte din satul Siuricani și dintr'o iântână de pe Siurici, care i-au căzut la împărțeala cu surorile sale.

239. — 1528 (7036) Martie 17, Vaslui. — Petru Rareș voevod întărește lui Mihuță părți din satul Babua și parte din satul Ceretiani.

240. — 1528 (7036) Martie 18, Vaslui. — Petru Rareș voevod întărește lui Luca Dereptate și rudelor sale satele Cozmești, « unde a fost Bratul » și Mircești, « unde a fost Oana », amândouă pe Siret.

241. — 1528 (7036) Martie 19, Vaslui. — Petru Rareș voevod dăruiește lui Grozav pârcălab de Roman seliștea Șendrești, la Polocine, pentru dreptcredincioasa slujbă față de domn și față de înaintașii lui, Bogdan voevod și Ștefan voevod cel Tânăr.

242. — 1528 (7036) Martie 20, Vaslui. — Petru Rareș voevod întărește urmașilor lui Giurgea Sârbul împărțeala pe care și-au făcut-o pe ocinele lor, anume satele Osiaci pe Hobalna și Baloșești, la pâraul Bodoanelor.

243. — 1528 (7036) Martie 20, Vaslui. — Petru Rareș voevod întărește urmașilor lui Sima Viereanu și ai surorii lui, Malea, împărțeala pe care și-au făcut-o pe ocinele lor, anume jumătate din satul Moșești « unde a fost casa lui Moșea » și jumătate din alt sat, sub pădure, unde « au fost Galeș și Laslău ».

244. — 1528 (7036) Martie 21, Vaslui — Petru Rareș voevod scutește pe popa Luca din Cetatea Sucevei să nu dea « nicio dare, nici mare, nici mică, nicio angherie, nici să lucreze la lucru nostru și nici piatră de ceară să nu dea ».

245. — 1528 (7036) Martie 22, Vaslui. — Petru Rareș voevod dăruiește lui Bogdan medelnicer, pentru credincioasă slujbă, satele Pășcani și Năglupești, pe pârâul Topoloveț, și-i întărește satul Găiceni, « și cu mânăstirea ».

246. — 1528 (7036) Martie 22, Vaslui. — Petru Rareș voevod întărește lui Manoil Felea ceașnic parte din satul Macrești, dăruită de unchii săi, David și Cornea.

247. — 1528 (7036) Martie 22, Vaslui. — Petru Rareș voevod întărește Marencăi și Varvarei, fiicele Ruscăi, satul Șelci, pe Sărata.

248. — 1528 (7036) Martie 23, Vaslui. — Petru Rareș voevod întărește lui Nicoară Grozav pârcălab de Cetatea Nouă, parte din satul Gârlești, pe Bârlad.

249. — 1528 (7036) Martie 25. — Petru Rareș voevod întărește lui Vrabie, fratelui său Niagul și surorii lor Maria parte din satul Hărăniceni, pe Elan, partea ce li s'a cuvenit la împărțeala cu rudele lor.

250. — 1528 (7036) Martie 27. — Petru Rareș voevod întărește lui Ilea Ulan și surorilor sale Mara, Mălea și Magda, « un sat, anume partea lui Gureș din Gureșani ».

251. — 1528 (7036) Martie 28. — Petru Rareș voevod întărește lui Barta și rudelor sale satele Drugi, Murgeni, Bârsănești și Crețești.

252. — 1528 (7036) Martie 28, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Giurgiu, fiul Anușcăi, nepotul lui Dragoș Boul vornic, satul Lățcani pe Moldova, pe care el l-a primit în schimbul altor două sate, unul « unde a fost casa lui Baloș », celălalt, Picigani, pe Bârlad.

253. — 1528 (7036) Martie 28, Huși. — Petru Rareș voevod întărește Stancăi fiica Neagăi, parte din satul Pitici.

254. — 1528 (7036) Martie 30. — Petru Rareș voevod întărește lui Luca și rudelor lui trei sate pe Ișnovăț, unul din jos de Capul Cheilor, al doilea din sus de Capul Cheilor, iar al treilea, din sus de Salce.

255. — 1528 (7036) Martie 31. — Petru Rareș voevod întărește lui Petre Vetriș fratelui său Stan Vetriș și surorilor lor Marușca și Mușca jumătate din satul Vetrișani.

256. — 1528 (7036) Aprilie 1. — Petru Rareș voevod întărește Anușcăi, fata lui Petru Lăteanu, soția lui Andreica paharnic, o moșie în Milinești.

257. — 1528 (7036) Aprilie 1, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Pavel Scripcă brânișter jumătate din satul Heghedisani, pe pârâul Leleei, un loc de pustie pe Botna Mare și o parte din alt loc de pustie, pe Cogălnic.

258. — 1528 (7036) Aprilie 4, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Pădor, fiul Anușcăi și rudelor sale satul Pășcani, pe Crasna, precum și împărțeala pe care și-au făcut-o.

259. — 1528 (7036) Aprilie 8, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Ion Stărcă pârcălab de Hotin, fratelui său Mihail Stărcă pârcălab de Cetatea de Baltă și surorii lor Fedca satul Boianul Mare, cu toate pricuturile. Satul le-a fost luat cu înșelăciune de Ivanco

pisar, iar apoi le-a fost inapoiat de Ștefan cel Tânăr voevod, când s'a hiclenit Ivanco de « a ridicat, cu alți necredincioși, domn pe un lotru ».

260. — 1528 (7036) Aprilie 8. — Petru Rareș voevod dăruiește lui Toader logofăt pentru credincioasă slujbă, satul Starosilți. Două părți din sat fuseseră ale lui Maxim Udrea iar a treia parte o avea domnul în schimbul satului Ștoboreni, fost al lui Săcuianul ceașnic ginerele lui Tăutul logofăt, pe care l-a pierdut cu hiclenie, « când a ridicat, cu alți necredincioși, domn pe un lotru », asupra lui Ștefan cel Tânăr voevod.

261. — 1528 (7036) Mai 18, Suceava. — Petru Rareș voevod dăruiește lui Felea ceașnic, pentru credincioasă slujbă, satele Orgoești, Neagomirești, la obârșia Hovârlatei, jumătate din seliștea Vlădești și parte din Bogdănești, pe care « le-a pierdut Pătru Carabeș fost vornic, în hiclenie, când a ridicat cu alți necredincioși, domn pe un lotru, asupra nepotului de frate, asupra lui Ștefan voevod și asupra țării noastre ».

262. — 1528 (7036) Mai 28, Huși. — Petru Rareș voevod întărește mai multora o fântână, numită Roșia și parte din Câmpul Ocolului.

263. — 1528 (7036) Iulie 12. — Petru Rareș voevod întărește lui Măteiu vătăh parte din satul Antălești.

264. — 1529 (7037). — Petru Rareș voevod întărește împărțeala făcută între Ilie și rudele sale pe satele Brănișteni, Scheuleni și încă un sat.

265. — 1529 (7037) Martie 5, Vaslui. — Petru Rareș voevod întărește lui Dragotă satul Negești, « unde a fost Neag Păcavul » pe Valea Carului, ținutul Cărligăturz vândut de fiii lui Vartie diacon.

266. — 1529 (7037) Martie 9. — Petru Rareș voevod întărește urmașilor lui Durne părți din satul Durnești și părți din seliștea Culișoara.

267. — 1529 (7037) Martie 9, Vaslui. — Petru Rareș voevod întărește lui Petre Măgdiciu și fraților lui, Andriica, Jurja și Brătilă, jumătate din satul Măgdicești.

268. — 1529 (7037) Martie 11, Vaslui. — Petru Rareș voevod întărește lui Toader și soției sale Dragușa parte din satul Pojerești, pe Răbricca.

269. — 1529 (7037) Martie 11, Vaslui. — Petru Rareș voevod întărește lui Toma Balaleu o bucată de pământ, dela Pârâul Babeii în sus, până la vârful pădurii.

270. — 1529 (7037) Martie 12. — Petru Rareș voevod întărește Marușcăi și rudelor sale satul Poenari, la obârșia Bârlăzelului.

271. — 1529 (7037) Martie 13, Vaslui. — Petru Rareș voevod întărește lui Stanciu Strătilă o poiană numită Gheoroaia, cu o prisacă, în hotarul satului Leghitișani pe Berheci.

272. — 1529 (7037) Martie 16, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Pârval, fratelui său Ion și surorii lor Nicașa mai multe sate, părți din sate, seliști, locuri de pustie, moti și o poiană.

273. — 1529 (7037) Martie 16, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Roman Ciocan părți din satul Selicicani, pe Cozauca.

274. — 1529 (7037) Martie 17, Huși. — Petru Rareș voevod întărește mitropoliei din târgul Roman satul Panceștii, ținutul Neamț și cu moară, primit dela urmașii lui Panco, în schimbul satului Idești, pe Bârlad și a unei jumătăți din iezarul dela Lozova.

275. — 1529 (7037) Martie 19, Huși. — Petru Rareș voevod dăruiește lui Lazea, Giurgea, Gliga și Neagul, pentru credincioasă slujbă, un loc în pustie pe Cerătioae, la gura Scumpiei, ca să-și întemeieze sat.

276. — 1529 (7037) Martie 19, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Matei și rudelor sale, toți nepoții lui Ivașco Goenescu, ocinele lor: Leontești, « unde a fost casa Leontii », seliștea lui Conon pe Rebricea, seliștea lui Nicoară, pe Rebricioara cea Mică și seliștea lui Jurj Blidariul.

277. — 1529. (7037) Martie 20, Huși — Petru Rareș voevod întărește lui Alexe și fratelui său Stan jumătate din satul « unde a fost Neacșul » pe Albii.

278. — 1529 (7037) Martie 22, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Brau și rudelor sale, toți nepoții ai lui Sima logofăt și ai surorii lui, Ana, împărțea la pe care și-au făcut-o pe satele lor, anume Glodeni, Soci, Dușești și jumătate din Voinovea, « unde a fost Pașco vstaman ».

279. — 1529 (7037) Martie 22. — Petru Rareș voevod întărește lui Lupe și soției lui, Magda, jumătate dintr'o bucată din satul Condești, pe pârâul Telejin.

280. — 1529 (7037) Martie 23. — Petru Rareș voevod întărește lui Dragotă și surorilor lui jumătate din satul Hîrova « unde a fost casa lui Rosomac ».

281. — 1529 (7037) Martie 24, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Iapșe și soției lui, Dobrușa, satul Chiliani, la obârșia Pereschiului.

282. — 1529 (7037) Martie 25, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Gliga o bucată de pământ, în hotarul Horaeștilor, unde sunt Roșcanii.

283. — 1529 (7037) Martie 25, Huși. — Petru Rareș voevod întărește Marici, cneaghina lui Dolh fost portar de Suceava, satul Horodniceani, pe Roșia și cu o moară pe Bradețel.

284. — 1529 (7037) Martie 25, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Pavel Scripcă brânișter jumătate din satul Haghedișau, pe pârâul Loleaci și îi dăruiește satul Cobălia, pierdut de Gonțea vornic « în hîclenie, când și-a pus sie nume de domn și și-a pus capul ».

285. — 1529 (7037) Aprilie 23, Hârîău. — Petru Rareș voevod dăruiește episcopiei de Rădăuți satul Gramești, pe Prut care fusese luat de Ștefan cel Tânăr voevod dela Luca Arbure, « când l-a ucis ».

286. — 1529 (7037) Aprilie 29, Hârîău. — Petru Rareș voevod întărește mănăstirii dela Sălăgeni satul Sălăgeni, dăruit de Evloghie monah, ctitorul mănăstirii.

287. — <1530> Aprilie 23, Hârîău. — Petru Rareș voevod întărește lui Ion Ciudinul parte din satul Horodnicul de Jos, cu o livadă.

288. — <1530—1535> Mai 2. — Petru Rareș voevod întărește lui Mihul portar de Suceava parte din satul Vorovești și o prisacă în hotarul Voroveștilor.

289. — 1530 (7038) Iunie 1, Suceava. — Petru Rareș voevod întărește m-rii Neamț jumătate din satul Orăști.

290. — 1530 (7038) August 20. — Petru Rareș voevod dăruiește bisericii mitropoliei din Suceava satul Durnești, cu mori la Jijia.

291. — 1530 (7038) August 22. — Petru Rareș voevod întărește bisericii mitropoliei din Suceava jumătate din satul Oprișcani, cu mori pe apa Șumuzului, dăruit de Onufrie Barbovschi fost portar de Suceava.

292. — 1530 (7038) August 22, Suceava — Petru Rareș voevod întărește lui Sava portar în cetatea Sucevei satul Cetereni, pe Bahlui, dăruit de Mihail mare portar de Suceava.

293. — 1531 (7039) Martie 4, Vaslui. — Petru Rareș voevod întărește lui Dragotă, fiul lui Cârstea păhârnicul, satul Coșești, pe Racova.

294. — 1531 (7039) Martie 7, Vaslui. — Petru Rareș voevod întărește lui Gavril Totrușanul fost logofăt mai multe sate și via dela Cotnari.

295. — 1531 (7039) Martie 9. — Petru Rareș voevod întărește lui Ivan trei sate pe Lipova, în ținutul Tutova, anume: Pătriășcani, Negrileşti și Ionești, cumpătate dela Ion păreălab de Cetatea Nouă (Roman).

296. — 1531 (7039) Martie 13, Vaslui. — Petru Rareș voevod întărește lui Barsu și rudelor sale jumătate din satul Urdești și împărțeala pe care și-au făcut-o.

297. — 1531 (7039) Martie 15, Vaslui. — Petru Rareș voevod întărește lui Medelean și Crăciun satul Oncești, pe Slivna.

298. — 1531 (7039) Martie 18, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Baciu și nepoșilor săi, fiii lui Dan Bolea fost păreălab de Hotin mai multe sate și părți de sate.

299. — <1531> Martie 20. — Petru Rareș voevod întărește lui Dan și fratelui său, Furduiu, jumătate din satul Pârțești, la gura Săratei, unde a fost Petru Pârțea, cumpărată dela Petion Selișteanul.

300. — 1531 (7039) Martie 23. — Petru Rareș voevod întărește lui Filion și fratelui lui Ioan, părți din satul Corni, răscumpărate mai înainte dela Arbure portarul de Suceava.

301. — 1531 (7039) Martie 24, Huși. — Petru Rareș voevod întărește mării Hamor o prisacă la Bohotin, unde au fost stupii lui Toader logofătul.

302. — 1531 (7039) Martie 24, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Isac Moigu și rudelor lui satul Murjești, pe Teleajina.

303. — 1531 (7039) Martie 26, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Petre Ungureanul parte din satul Moenești.

304. — 1531 (7039) Aprilie 3. — Petru Rareș voevod întărește nepoșilor lui Petre Puiu jumătate din satul Balanul.

305. — <1532>. — Petru Rareș voevod întărește lui Simion și rudelor lui satul Sizconți, ținutul Cernăuți.

306. — 1532 (7040) Februarie 27, Vaslui. — Petru Rareș voevod întărește lui Sima Purcel satul Vâncești, pe Teleajina.

307. — 1532 (7040) Februarie 28, Vaslui. — Petru Rareș voevod întărește fiicelor Marușcăi părți din seliștea Cociuriani, la capătul codului Chighceiului s.

308. — 1532 (7040) Martie 4. — Petru Rareș voevod întărește nepoșilor lui Micul Bârgău părțile ce le-au primit la împărțeala satului Florintesti.

- 309.** — 1532 (7040) Martie 6. — Petru Rareș voevod întărește lui Necosă Totole și fratelui lui Neagoi, un sat pe Berheciu, « anume unde au fost Totole ».
- 310.** — 1532 (7040) Martie 10, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Mihul și rudelor lui satul Mărgineni, ținutul Neamț, seliștea lui Mariș și lunca Mărginenilor.
- 311.** — 1532 (7040) Martie 12, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Petre Micșin și rudelor lui satele Deleni, pe Bujor și Ponicești, pe Ialan.
- 312.** — 1532 (7040) Martie 13. — Petru Rareș voevod întărește lui Sima Rohat și rudelor lui satele Cuhnești, « pe Rebricea cea Mare », Buceșani, pe Hornicișia și o prisacă în hotarul Tatomireștilor.
- 313.** — 1532 (7040) Martie 14. — Petru Rareș voevod întărește lui Spiridon Scripeo și rudelor lui satul Scrivuleui, pe pârâul Liva.
- 314.** — 1532 (7040) Martie 26, Iași. — Petru Rareș voevod întărește lui Dragotă șetrar parte din satul Baimaceani, pe Jijiu, pe care a pierdut o Birtalan în hielenje.
- 315.** — 1533 (7041). — Petru Rareș voevod întărește lui Luca și rudelor lui părțile ce le revin din împărțeala satului Condrești, pe Telejma, cu mănăstirca și cu un codru.
- 316.** — 1533 (7041) Martie 5. — Menționea unui act dela Petru Rareș voevod prin care întărește lui Vlad și altora o bucată din satul Văcărești, pe Siret, în ținutul Putna.
- 317.** — 1533 (7041) Martie 6, Vaslui. — Petru Rareș voevod întărește lui Costea Albotă și rudelor sale jumătate din satele Drăgușani și Zăvoiani. Deasemeni îi întărește, numai lui Costea Albotă singur, o bucată de pământ din hotarul Medeeștilor.
- 318.** — 1533 (7041) Martie 8. — Petru Rareș voevod întărește împărțeala satelor Petrești, pe Zeletin și Dragoești, la gura Dobrotvorului între rudele lui Simion vătavul dela Botoșani.
- 319.** — 1533 (7041) Martie 8, Vaslui. — Petru Rareș voevod dăruiește lui Stepan pâcălab de Orhei două locuri din pustie, unul pe Ialpuh, celălalt la Maluriș și parte din satul Stepanești.
- 320.** — 1533 (7041) Martie 12, Vaslui. — Petru Rareș voevod întărește împărțeala satului Hovrăești, pe Gârbovăț, făcută de Sorița, nepoata lui Țiban, copiilor ei, Lazăr, Fetia și Anușca.
- 321.** — 1533 (7041) Martie 12, Vaslui. — Petru Rareș voevod întărește lui Sima Boldea și fratelui său, Toma, satul Bobulești, mai jos de Popești și satul « unde a fost jude Costandin ».
- 322.** — 1533 (7041) Martie 13, Vaslui. — Petru Rareș voevod întărește lui Fătul, fiul lui Ion Gărdul, parte din satul Piscani și jumătate de moară.
- 323.** — 1533 (7041) Martie 13. — Petru Rareș voevod dăruiește m-rii Hilandar un mertic anual de 3000 aspri, iar celor care vor veni să-l ridice, 300 aspri.
- 324.** — 1533 (7041) Martie 13. — Petru Rareș voevod întărește lui Toader și rudelor sale satul Reșșani și jumătate din satul Găgești.
- 325.** — 1533 (7041) Martie 18, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Mihul și fraților săi, satele « unde este Picea », pe Hobalna și Stanuești, pe Perecihi.
- 326.** — 1533 (7041) Martie 24. — Petru Rareș voevod întărește Marici și gine-reiui ei Coste jumătate din satul Siliștea Oilor, pe Bujor.

327. — 1533 (7041) Martie 27, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Dragotă Averescul și Neagul Șopârleanul parte din satul Trocnești peste Prut, cumpărate de ei dela Mărina, fiica Cârștineșii.

328. — 1533 (7041) Martie 28, Suceava. — Petru Rareș voevod întărește m-rii Dobroveț satele Bogdănești, pe Hovârlcata, dăruit de Ion Lungul pitar, Pișcani pe Elean, dăruit de Ion părcălab de Soroca, odată cu 3 sălașe de Țigani, precum și Țigani dăruți de Sava părcălab de Balta.

329. — 1533 (7041) Martie 28, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Gavril și rudelor lui jumătate din satul Vâscoia pe Nârnova, jumătate de sat pe Pitușca Scacă, un loc de sat la Fântâna Musului și un sat pe Bâc, deoarece și-au pierdut privilegiile « când au lovit cu război Tătarii țara noastră ».

330. — 1533 (7041) Aprilie 11, Iași. — Petru Rareș voevod dăruiește m-rii Moldovița satul Berchișești pe Moldova, cu mănăstire, toplița și o moară pe topliță, cumpărate de domu dela Corlat.

331. — 1534 (7042) Hârlău. — Petru Rareș voevod dăruiește m-rii Moldavița hotarul din jurul mănăstirii.

332. — 1534 (7042) Martie 24, Iași. — Petru Rareș voevod dă lui Ivan Prava și rudelor sale satul Grăceanj, pe care l-a pierdut Luca Arbure în helenie, domnul primind în schimb satul Jolcășani, pe Sitna.

333. — 1535 (7043) Martie 2, Vaslui. — Petru Rareș voevod întărește lui Savu Lungul parte din satul Salce, care este dincolo de Ialan.

334. — 1535 (7043) Martie 3, Vaslui. — Petru Rareș voevod întărește Soficiăi jumătate din sat din Ilieșești pe Cobăle și jumătate de moară și din poiana lui Cautec.

335. — 1535 (7043) Martie 5, Huși. — Petru Rareș voevod întărește Ilcăi și rudelor ei 3 seliști pe Meiatin, anume Danilova, Bratcovo și Vasileuți, apoi Cușcovți și Săseni pe Botna.

336. — 1535 (7043) Martie 9, Vaslui. — Petru Rareș voevod întrăește fiilor lui Pătru Bută și Banciul, satul Capotca, la obârșia Pârâului.

337. — 1535 (7043) Martie 9, Vaslui. — Petru Rareș voevod întărește lui Toader mare logofăt două seliști, una pe Rânt, la Fântâna Rece, cealaltă pe Pârâul Iligacilor, la Fântânile Tătărești.

338. — 1535 (7043) Martie 9, Vaslui. — Petru Rareș voevod întărește Dragluței și surorii ei Maria parte din satul Băsești, pe Tazlău, cumpărată dela nepoata lui Iliș Șauga.

339. — 1535 (7043) Martie 13, Vaslui. — Petru Rareș voevod întărește Ilcanii, fiica lui Oana și rudelor ei satul Vulturești, pe Bârlad.

340. — 1535 (7043) Martie 18, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Toadea și fratelui lui, Gavril, parte din satul Costiucani pe Sărata, în ținutul Lăpușnei « unde a fost casa lui Costea Rusul ».

341. — 1535 (7043) Martie 22. — Petru Rareș voevod întărește lui Andrabuș și rudelor lui parte din satul Baboșani, pe Racova.

342. — 1535 (7043) Martie 22, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Albotă și Dragotă, parte din satul Zavalnești, pe Crasnișoara.
343. — 1535 (7043) Martie 22, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Gliga satul Ungureni, pe Prut.
344. — 1535 (7043) Martie 22, Huși. — Petru Rareș voevod dăruiește lui Tomșa pârcaľab de Ciobărciu, pentru slujba lui cu credință, un loc din pustie pe Botna, între Dobra și Oale, «ca să-și întemeieze sat».
345. — 1535 (7043) Martie 24, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Pătrașcu, Fction și Lazăr parte din satul Hluzăști, pe Putna.
346. — 1536 (7044) Ianuarie 11, Suceava. — Petru Rareș voevod întărește lui Ion Popșa cămăraș de vistierie parte din satul Pouărla.
347. — 1536 (7044) Ianuarie 15, Suceava. — Petru Rareș voevod întărește m-rii Homor mai multe sate, prisăci, gârle și un munte cu slatină.
348. — 1536 (7044) Ianuarie 19, Suceava. — Petru Rareș voevod întărește lui Buzatul și soției sale Armanca satul Măceșani «ce se numește Mihăileștii», din sus de Codrul cel Mare.
349. — 1536 (7044) Aprilie 26, Hârlău. — Petru Rareș voevod întărește lui Păun și rudelor lui satele Bogdănești și Săcuieni, precum și împărțea ła cĂentă între ei.
350. — 1537 (7045) Martie, Vaslui. — Petru Rareș voevod întărește lui Ion satul Boziani pe Lăcicov și un loc de prisacă pe Păraul Sec.
351. — <1537> Martie 7. — Petru Rareș voevod întărește lui Ion Măcău parte din satul Bogdănești pe Siret, cumpărat dela nepoții lui Mihul Pojar.
352. — 1537 (7045) Aprilie 30, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Toader logoiăt o seliște pe Răut, «in dreptul gurii Ligaciului».
353. — 1538 (7046) Iunie 14. — Petru Rareș voevod întărește m-rii Neanț parte din satul Orăști.
354. — 1539 (7047) Mai 24, Hârlău. — Ștefan Lăcustă voevod întărește m-rii Moldovița o moară pe Toplița, dăruită de Totrușau mare logoiăt, care a cumpărat-o dela Ion Moțoc.
355. — 1539 (7047) Iunie 13, M-rea Putna. — Episcopul Anastasie de Vad arată că a dăruit m-rii Putna in două rânduri câte 100 de galbeni ungurești, pentru pomenire.
356. — 1540 (7048) Martie 7, Hârlău. — Ștefan Lăcustă voevod întărește Neagăi, fiica Mărușcăi și rudelor ei satul Maxinești pe Pârăul Negru, deoarece și-au pierdut privilegiul, când «impăratul turcesc a călcat țara noastră».
357. — 1540 (7048) <Martie—Mai> 13, Hârlău. — Ștefan Lăcustă voevod dăruiește mai multora, pentru slujbă dreptcredincioasă, o seliște numită seliștea lui Gagea, mai sus de Obieleni și mai jos de Cozmești.
358. — <1540> Martie 23, Hârlău. — Ștefan Lăcustă voevod întărește lui Crăciun pentru credincioasă slujbă, satul Conțești, cu toate pricuturile, in ținutul Sucevei.
359. — 1540 (7048) Mai 1, Hârlău. — Ștefan Lăcustă voevod întărește lui Ni-coară sluger parte din satul Glodeni și seliștea Șerbaca, pe Ciuluc.

360. — 1540 (7048) Mai 11, Hârlău. — Ștefan Lăcustă voevod întărește Elincăi parte din satul Creești, cumpărată dela fratele său Toader Ploscă.
361. — 1540 (7048) Mai 18. — Ștefan Lăcustă voevod dă lui Toma și fraților lui, părți din Otești, Răcătau, Botești și altele.
362. — 1540 (7048) Iunie 4, Suceava. — Ștefan Lăcustă voevod întărește lui Andreica Șeptelici pârcaș de Hotin, jumătate din satul Ezăreni, din jos de Cotnari.
363. — 1540 (7048) Iunie 13, Suceava. — Ștefan Lăcustă voevod întărește lui Dragoman și fraților săi, fiii lui Căjuș pârcaș, părți din satul Hilișeni, pe Suceava.
364. — 1540 (7048) Noiembrie 30. — Ștefan Lăcustă voevod întărește m-rii Homor mai multe sate, două prisăci, un munte cu o slatină, un iezor, două șomoldoane cu toate iezerecanele și o moară în Situa, unele dăruite de Toader logofăt.
365. — 1541 (7049). — Ieromonahul Serapion, egumen al m-rii Bistrița, împreună cu tot soborul dau voie călugărului Teofan să-și găsească loc pentru stupi pe loc mănăstiresc sau domnesc, dar acesta va lăsa acest loc, după moartea sa, mănăstirii.
366. — 1541 (7049) Aprilie, Vaslui. — Petru Rareș voevod împuternicește pe Gavilaș logofăt și pe Costiu paharuic să-și caute robii Țigani și să-i aducă la casele lor, de ori nude iar găsi.
367. — 1541 (7049) Aprilie 27, Hârlău. — Petru Rareș voevod dăruiește cneaghinei lui Ion Popovici vătag parte din satul Biserica Albă, pierdut de fiii lui Cozmin «când au sfărâmat vistieria domniei mele la Hârlău» și au luat toți asprii.
368. — 1542 (7050) Februarie 19. — Petru Rareș voevod întărește lui Teodosie episcop de Rădăuți satul Albești, cumpărat dela Prigorie.
369. — 1542 (7050) Aprilie 24, Hârlău. — Petru Rareș voevod dăruiește m-rii Putna, satul Petricani pe Bașeu cu tot venitul și cu un iaz.
370. — 1542 (7050) Aprilie 30, Iași. — Petru Rareș voevod dăruiește lui Nicoadă Hăra pârcaș de Hotin satul Potropopeni, pe Siret, și cu picutul ce este mai jos de sat, precum și morile dela Siret. Deasemenea îi mai dăruiește satul Hirești, în ținutul Suceava, pe Moldova, pierdut de Crasniș fost vistier, «în hilenie, când a și pierit».
371. — 1542 (7050) Mai 31. — Petru Rareș voevod întărește lui Ignat și altora parte din satul Căndești, în Câmpul lui Dragoș.
372. — 1543 (7051) Februarie 25. — Petru Rareș voevod dăruiește m-rii Moldovița satul Săliștei jumătate din ezărul Orahovului și jumătate din satul Băliceni și cu mori.
373. — 1543 (7051) Aprilie 24, Hârlău. — Petru Rareș voevod împuternicește m-rea Pobrata să-și apere iezorul dela Belev și toate gârlele, ca nimeni să nu poată pinde pește sau să taie lemne din ulăjet, fără știrea egumenului.
374. — 1543 (7051) <Aprilie 24 — Mai 25> Hârlău. — Petru Rareș voevod dăruiește m-rii Pobrata satul Văleni, în ținutul Chighieciului.
375. — 1543 (7051) Mai 25, Hârlău. — Petru Rareș voevod întărește lui Cozma Ghianghea pârcaș de Orhei, parte din satul Roșcani, pe Suceava, cumpărată dela Andreica Terpicăi.
376. — 1543 (7051) August 6, Suceava. — Petru Rareș voevod dăruiește m-rii Moldovița, un sălaș de Țigani, cumpărat de domn dela birăul Reghin din Bistrița.

377. — 1545 (7053) Septembrie 17, Hârlău. — Petru Rareș voevod întărește m-rii Moldovița o toplită în târgul Baia și un pârâu, ca să-și facă mori și piue.

378. — 1545 (7053) Decembrie 14, Suceava. — Petru Rareș voevod întărește lui Matiiș mare logofăt parte din satul Brăești, cumpărat dela Boris Braevici.

379. — 1546 (7054) Ianuarie. — Petru Rareș voevod întărește Voloșcăi, lui Toma, lui Pătrașco și Magdii parte din satul Coupești, « unde a fost Miloaia ».

380. — 1546 (7054) Martie 1, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Sina și rudelor lui parte din satul Pomârla, precum și împărțeala pe care și-au făcut-o.

381. — 1546 (7054) Martie 4, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Sava și rudelor lui părți în satul « unde a fost Comănel, pe Răbricea, ce acum se numește Cărbureștii », precum și împărțeala ce și-au făcut-o.

382. — 1546 (7054) Martie 17, Vaslui. — Petru Rareș voevod întărește lui Ignat parte din satul Căzânești, pe Cneja.

383. — 1546 (7054) Martie 18, Vaslui. — Petru Rareș voevod întărește lui Teodor Băloș pisar satul Bârloveni, în ținutul Neamț.

384. — 1546 (7054) Martie 20. — Petru Rareș voevod întărește lui Gavril și Necoară și surorilor lor părți din satul Rânzești.

385. — 1546 (7054) Martie 22, Vaslui. Petru Rareș voevod întărește lui Petrea, surorilor lui, Tudora și Vasilica și celorlalte rude jumătate din satul Golăești pe Răbricea.

386. — 1546 (7054) Martie 23. — Petru Rareș voevod întărește Saftai, fiica lui Ion Ciocărlie și rudelor ei satele Oșești pe Stebuc și Sărăcinești, pe Telejin, precum și împărțeala pe care și-au făcut-o.

387. — 1546 (7054) Martie 23, Vaslui. — Petru Rareș voevod întărește lui Stanciul și fraților lui, Lazor și Gavril și surorii lor Ilca, satul Tusești, pe Bogdana, căci privilegiul « a ars când a ars tot satul ».

388. — 1546 (7054) Martie 24, Vaslui. — Petru Rareș voevod întărește lui Ion logofăt jumătate din satul Bahnari, pe Tutova și jumătate din satul « unde a fost Lie care acum se numește Dvorniccanii ».

389. — 1546 (7054) Martie 15, Vaslui. — Petru Rareș voevod întărește lui Badea și femeii lui, Mușca, jumătate din satul Stoiești de sub Făgetul Leahului.

390. — 1546 (7054) Martie 27, Bârlad. — Petru Rareș voevod întărește lui Ion Goescul, Stanciul Bursuc, Ghedeon, Frațian și Danciul Bursuc un loc din pustie la Olteni, la obârșia Lozovei, ca să-și întemeieze sat.

391. — 1546 (7054) Martie 27. — Petru Rareș voevod întărește lui Mihul și rudelor sale satul Comănești « unde au fost Mândzul ».

392. — 1546 (7054) < Martie 27—29 >, Bârlad. — Petru Rareș voevod întărește lui Petre Varticovici portar de Suceava satul Maletinți, ținutul Cernăuți, luat în schimb dela Ion diac din Iași.

393. — 1546 (7054) Martie 29. — Petru Rareș voevod întărește lui Mărgelat și rudelor lui satul Verișani, la Cobăle, « unde a fost Vereș ».

394. — 1546 (7054) Martie 30, Bârlad. — Petru Rareș voevod întărește lui Băloș Ciortan și fratelui lui, Silion Ciortan, jumătate din satele Onești pe Totruș și Băliceani și parte din satul Scorțești.
395. — 1546 (7054) Martie 30, Bârlad. — Petru Rareș voevod întărește lui Petre și rudelor lui, satul Băloșești, pe Iucaș.
396. — 1546 (7054) Martie 30, Bârlad. — Petru Rareș voevod întărește lui Sima și Fetigan satul Jegălie, deoarece și-au pierdut privilegiul, când « a venit însuși împăratul turcesc și cu Tătarii și au prădat țara noastră ».
397. — 1546 (7054) Martie 31, Bârlad. — Petru Rareș voevod întărește lui Colac, lui Frățilă și lui Andricica parte din satele Zorilești și Văcășani, « unde a fost jude Frumușelul ».
398. — 1546 (7054) Martie 31. — Petru Rareș voevod întărește lui Iurșa vătaf părți din satele Popovți, pe Iubăneasa și Popeni.
399. — <1546 Aprilie>. — Petru Rareș voevod întărește lui Potârcă parte din satul Leucești, pe Racova și cu moară.
400. — 1546 (7054) Aprilie 1, Bârlad. — Petru Rareș voevod întărește lui Fanas parte din satul Corodești.
401. — 1546 (7054) <Aprilie> 1. — Petru Rareș voevod întărește lui Batin și rudelor lui părți din satul Cercașea, pe Elan.
402. — 1546 (7054) Aprilie 2, Bârlad. — Petru Rareș voevod întărește Aucăi și Irinei, fetele Ileanci, fiecare o jumătate din satul Dumbrăveni de pe Racova, așa cum și-au împărțit ele.
403. — 1546 (7054) Aprilie 2, Bârlad. — Petru Rareș voevod întărește lui Ghidion vataf satul Șendrești, la Polocine.
404. — 1546 (7054) Aprilie 2, Bârlad. — Petru Rareș voevod întărește Mușei Frijoaic jumătate din satul ce se cheamă « La Micuțilă ».
405. — 1546 (7054) Aprilie 4, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Olan și rudelor lui jumătate din satul Coroteni, pe Bârlad, cumpărat dela fiul vornicului Hrană.
406. — 1546 (7054) Aprilie <4-30>, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Ion Golâi stolnicul părți din satul Berești de peste Prut « unde a fost Ilea jude. »
407. — <1546 Aprilie 4-Iunie 4>, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Nicoară paharnicul doamnei o moșie și seliștea Șerbanca pe Ciuluc.
408. — 1546 (7054) <Aprilie 4-Iunie 4>, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Oprea Ungureanu satul Horodiștea, pe Ciuhur.
409. — 1546 (7054) Aprilie 6, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui popa Gavril Secară o prisacă în hotarul Popeștilor, ținutul Cărligătura.
410. — 1546 (7054) Aprilie 7, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Fetia și rudelor lui satul Băloșești, pe Gârboveș.
411. — 1546 (7054) Aprilie 7, Huși. — Petru Rareș voevod dăruiește lui Sașa postelnic, pentru dreaptă și credincioasă slujbă, parte din satul Gârlești, ținutul Tecuci. Această parte a pierdut-o Pătrașcu, feciorul lui Bran « în viclesuguri, când au fugit cu Găneștii ».

412. — 1546 (7054) Aprilie 8, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Dragotă fiul lui Cârstea sulger, satul Coșești, deoarece «când au călătorit în Țara Ungurească, până la Făgăraș, niște oameni răufăcători i-au furat atunci casa și privilegiul de danie ce a avut». Satul fusese luat de Ștefan cel Mare dela Roman Gârboveț, care s'a hienit și a fugit în Țara Muntenească, și dăruit lui Cârstea sulger.

413. — 1546 (7054) Aprilie 8, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Ghidu parte din satul lui Bârsan, «care acum se numesc Oncanii».

414. — 1546 (7054) Aprilie 8, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Marco Capotă și rudelor lui, nepoții lui Hodco, satul «unde a fost Hodco», pe Stavnic. Deasemenea întărește lui Isaiu și rudelor lui, nepoții lui Giurgiu, satul Giurgești, precum și o bucată de pământ dinspre Drăgușani.

415. — 1546 (7054) Aprilie 11, Huși. — Petru Rareș voevod dăruiește mării Putna satul Petricani pe Bașeu, cu iaz și cu moară.

416. — 1546 (7054) Aprilie 12, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Toader Băloș pisar jumătate din satul Ilieșești pe Cobile «care acum se numește Căuțișanii» și jumătate din Poiana lui Cateș, cu moară.

417. — 1546 (7054) Aprilie 14, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Ion Iațco stolnic satul Cernăcăul, pe Nistru, mai sus de Vasilev.

418. — 1546 (7054) Aprilie 15, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Bârlad și rudelor lui, nepoții lui Nistru jumătate din satul Marcoviceani, iar lui Sima Marcovici și surorii lui cealaltă jumătate din acest sat. Deasemeni, întărește lui Mihăilă și rudelor lui satul Terpești, pe Bârlad, «care se numește acum Borăștii».

419. — 1546 (7054) Aprilie 15, Huși. — Petru Rareș voevod întărește Martie și surorii sale Mica, parte din satele Gălășești, Mânăstirea și Poiana.

420. — 1546 (7054) Aprilie 15, Huși. — Petru Rareș voevod dăruiește mitropoliei de jos, din târgul Romanului, jumătate din satul Țapești pe Bârlad, cu gârlele și o parte din iezorul Lozova, pe care domnul le-a luat în schimb dela nepoții lui Dima Brudur, dându-le jumătate din satul Glodeni.

421. — 1546 (7054) Aprilie 16, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Bălco și fiilor lui, Nechifor și Simion, jumătate din satul Deteleva, pe Cula, pe care le-a vândut Marica, fiica lui Ivaneo pârcălab, ca să se răscumpere dela Tătari.

422. — 1546 (7054) Aprilie 19. — Petru Rareș voevod întărește lui Efirem Huru vornic satul Rumâni pe Smila și parte din satul Zmeiani.

423. — 1546 (7054) Aprilie 19. — Petru Rareș voevod întărește lui Marco și rudelor lui jumătate din satul Vulturești, pe Bârlad și un loc de moară în Stavnic.

424. — 1546 (7054) Aprilie 20, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Crăciun și frunilor lui, Măican și Mărina, satul Pătrimănești, pe Elan, pentrucă au pierdut privilegiul «când a năvălit însuși împăratul turcesc asupra țării noastre».

425. — 1546 (7054) Aprilie 20. — Petru Rareș voevod întărește împăruțea satelor Lărgășani, Ocheni, Gălășești și Pancești între fiii lui Oana Huru, nepoții lui Pătru Huhulea.

426. — 1546 (7054) Aprilie 20, Huși. — Petru Rareș voevod dăruiește lui Șandro pârcălab de Cetate Nouă, jumătate din satul Oșelești, pe Berheci și cu moară la

Berheci, pe care le-a pierdut Ioanăș șetrar « în buclenie, când s'au ridicat cu alți necredincioși asupra nepotului de fiate al domniei mele, Ștefan voevod cel Tânăr ».

427. — 1546 (7054) Aprilie 20, Huși — Petru Rareș voevod întărește lui Stănilă și rudelor lui satele Pereșăști, Nistoreni și Miclești.

428. — 1546 (7054) Aprilie 20, Huși. — Petru Rareș voevod întărește Titiaunei, cneaghina lui Iașco stolnic și rudelor ei satele Doljești, la gura Albinei și Dăncești dela Pociu.

429. — 1546 (7054) Aprilie 21, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Gliga și fratelui lui, Oniul, parte din satul Scorțești, pe Lăpușna.

430. — 1546 (7054) Aprilie 21, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Mihăilă și rudelor lui satul București la Bilavoiu, cu mori și cu mănăstirea în Lunca.

431. — 1546 (7054) Aprilie 21, Huși. — Petru Rareș voevod dăruiește mănăstirii « unde este kramul sfântului prooroc Ilie » jumătate din satul Costina, cu mori, care « a fost a noastră de veci ».

432. — 1546 (7054) Aprilie 22, Huși. — Petru Rareș voevod întărește Mușci și vărului ei Dragotă, jumătate din satele Sperlești, Procești și Pechetești.

433. — 1546 (7054) Aprilie 23, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Șteful și fratelui său, Sârbul și surorilor lor Marușca și Marena două poiene la gura Strâmbei, cu hălți și cu loc de moară.

434. — 1546 (7054) Aprilie 24, Huși. — Petru Rareș voevod dăruiește mării Pobrata satele Preseaca, Potropopeni și Hirești, cu mori, precum și vie pe Dealul Porcului.

435. — 1546 (7054) Aprilie 27. — Petru Rareș voevod întărește mării Voroneș satul Leonti și un ezăr.

436. — 1546 (7054) « Aprilie—Mai » 28, Huși. — Petru Rareș voevod întărește Varvarei și lui Toader Vereș, satul Verești pe Tazlău « unde a fost casa lui Oană ».

437. — 1546 (7054) Aprilie 30, Huși. — Petru Rareș voevod dăruiește lui Giurgea Bole staroste de Putna, pentru credincioasă slujbă, satul Șendrești pe Putna, pe care l-au pierdut Patie fost postelnic și rudele lui « în buclenie, când au ridicat și cu alți necredincioși pe un lotru, auzime Ștefan numit Lăcustă, asupra capului domniei mele ».

438. — 1546 (7054) Aprilie 30, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Tăbucii și femeii sale Varvara, parte din satul Fărcușești.

439. — 1546 (7054) Mai 1, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Ion Fanco și fraților lui, Nicoară și Drăguș, parte din satul Iucaș, la Movilă.

440. — 1546 (7054) Mai 1. — Petru Rareș voevod întărește lui Neagul și surorii lui, Stanca, parte din seliștea « unde au șezut Sine, pe Putna, ce se cheamă acum Sineștii ».

441. — 1546 (7054) Mai 1, Huși. — Petru Rareș voevod întărește Stanci și rudelor ei « o seliște a lui Buzea alături cu capătul Piscului și fântâna alături cu Bulgarii care acum se numește Buburuzenii », precum și împărțeala pe care și-au făcut-o.

442. — 1546 (7054) Mai 2. — Petru Rareș voevod întărește Micăi și vărului ei Avram satele Cătești, pe Cobăle și Cosițeni, pe Zeletin.

443. — 1546 (7054) Mai—Iunie 4, Huși. — Petru Rareș voevod dăruiește m-rii Voroneț satul Balința, pe Bașeu, cu iaz și mori, pe care l-a pierdut Săcuianul fost ceașnic « in hielenic, când a ridicat și cu alți lotri pe un lotru, asupra capului nepotului de frate al domniei mele, Ștefan vodă cel Tânăr ».

444. — 1546 (7054) Mai 7. — Petru Rareș voevod întărește m-rii Honor jumătate din iezarul Oreahovul și două șămăldoace, anume Beșilele și Ciufenișul cu iezărcanile ce sunt aproape de Oreahov. Toate acestea să fie în două cu călugării dela Moldovița.

445. — 1546 (7054) Mai 7, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Petrea Cărcă pârcaș satul Hlipceani, pe Zvijia, cu loc de mori și o prisacă în hotarul Hlapeștilor cu iaz și cu moară.

446. — 1546 (7054) Mai 8, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Pășoc Rüzlog, Marco și Petre Bereș satul Hotceani, pe Larga « unde a fost Stan Coluban ».

447. — 1546 (7054) Mai 9, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Trifan și rudelor sale satul Românești pe Vaslui, deoarece privilegiile avute dela domni anteriori « au ars în casa lui Pea, când i-a ars casa ».

448. — 1546 (7054) Mai 10, Huși. — Petru Rareș voevod întărește m-rii Dobrovăț satul Tăuși, jumătate din Teleajina și Gârla Soarelui, pe care le are dela Sina Bica, în schimbul satului Bogdănești.

449. — 1546 (7054) Mai 10, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Trif și surorilor lui Marena și Stana, copiii lui Ivan Craiu, satul Ivan dela Pojojița și un loc de mânăstire, la obârșia Pojorâtei, în Seliște.

450. — 1546 (7054) Mai 11, Huși. — Petru Rareș voevod dăruiește m-rii Pobrata satul Văleni, ținutul Chigheci și iezarul Beleul, cu toate gălele sale.

451. — 1546 (7054) Mai 12, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Diuna fratelui său Petrea și nepotului lor de frate, Toader, satul Porceșani, precum și împărțeala pe care și-au făcut-o.

452. — 1546 (7054) Mai 12, Huși. — Petru Rareș voevod dăruiește mitropoliei din Roman jumătate din satul Țăpești, pe Bâilad, cu gălele și parte din iezarul Lozova pierdute de Dragoșe portar pentrucă « a stricat un tun de mare preț ». Deasemeni îi dăruiește un loc pentru oi, un loc pentru prisacă, un sălaș de Țigani și-i întărește parte din seliștea lui Coman.

453. — 1546 (7054) Mai 13, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Danciul și fraților săi satul Rădești pe Covurluiul-Sec.

454. — 1546 (7054) Mai 13. — Petru Rareș voevod dăruiește m-rii Pobrata satul Șerbănești și cu moară pe Siret, dăruit lui de Mateiaș, feciorul lui Ioanăș în schimbul sumei de 3000 zloți, cu care acesta s'a răscumpărat dela aga Ionuz Begliul. Deasemeni îi dăruiește satele Negoști și Părtănoși, pe Siret.

455. — 1546 (7054) Mai 14, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Ion Hâra satul Sereteni, pe Elan.

456. — 1546 (7054) Mai 14, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Stanciul, lui Ignat și femeilor lor, lui Cojoc și fratelui lui, Andreica, jumătate din satul Hăndrești « între Bujor și între Seaca ».

457. — 1546 (7054) Mai 14, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Țintea și rudelor sale satele Peairești, Comănești și Petrești, precum și împărțea la pe care și-au făcut-o.

458. — 1546 (7054) Mai 15. — Petru Rareș voevod întărește Dumcăi și surorilor ei, Urita, Anușca și Vasălea, ocină în satul Mărășăști, pe Tutova.

459. — 1546 (7054) Mai 16, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Giurgea, Sora, Măreș, Anușca și Crăciun parte din satul Budești, pe Sărata.

460. — 1546 (7054) Mai 17, Huși. — Petru Rareș voevod întărește Neacșei și rudelor sale satele Torcești și Osmelești, la vadul Totrușului.

461. — 1546 (7054) Mai 19, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Mihul Păcurariu, Andreian și Buzdugan parte din satul Broșteni « unde a fost casa lui Giurgea Broască ».

462. — <c. 1546> Mai 19. — Petru Rareș voevod întărește Anușcăi și rudelor sale jumătate din satul Borzăști, în Dumbravă.

463. — 1546 (7054) Mai 21, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Toma și soției lui, Deva, parte din satul Helevim, cumpărată dela Căzan.

464. — 1546 (7054) Mai 24, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Soț și fraților lui parte din satul Bogdănești, pe Siret.

465. — <1546 înainte de Mai 25>. — Petru Rareș voevod dăruiește m-rii Moldovița jumătate din balta domnească dela Dunăre, numită Covor și-i întărește mai multe gârle și bălți.

466. — 1546 (7054) Mai 25, Iași. — Petru Rareș voevod întărește lui Dumșa diac parte din satul Zahoreani.

467. — 1546 (7054) Mai 25. — Petru Rareș voevod dăruiește m-rii Moldovița satul Seliște cu jumătate din balta dela Orihov, jumătate din satul Bălăceana, balta Covor și o moară.

468. — 1546 (7054) Mai 27, Huși. — Petru Rareș voevod întărește împărțea la satului Iugani, făcută între copii Marușcăi și verii lor copiii lui Giurgea Tătar.

469. — 1546 (7054) Mai 27, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Ghidion și surorii lui, Maria, parte din satul Ciumălești.

470. — 1546 (7054) Mai 27, Huși. — Petru Rareș voevod întărește Ilcăi și rudelor sale trei seliști pe Măiatini, anume Danilova, Bratcova și Vasiliuți.

471. — 1546 (7054) Mai 27, Huși. — Petru Rareș voevod întărește Malinci, fiica lui Giurgea și lui Mihul și femeii lui, Marușca, jumătate de seliște, pe Sărata « unde a fost Nechita și Paul ».

472. — 1546 (7054) Mai 27, Huși. — Petru Rareș voevod întărește m-rii Moldovița satul Berchișești pe Moldova cu mănăstirea, o topliță și moară pe topliță.

473. — 1546 (7054) Mai 27, Huși. — Petru Rareș voevod întărește m-rii Moldovița satul și mănăstirioara Sălăgeni dăruite ei de Eremia fost mare vistiier.

474. — 1546 (7054) Mai 28, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Dumitru Dumbravă și rudelor lui satul Obârșia, pe Pârăul Alb, lui Ioan Dumbravă și fratelui lui, Toader Urdugaș, jumătate din satul Mălești și lui Droț și fraților lui satul Ghigoești, pe Pârăul Negru.

475. — 1546 (7054) Iunie 2, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Teodosie episcop de Rădăuți, o bucată de pământ din satul Lăslăoani pe Cracău, cumpărată dela Toader fost vomeș în Suceava.

476. — 1546 (7054) Iunie 4, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Neun Nicol o bucată de pământ, anume Pârâul Voinov, în hotarul Galbirilor.

477. — <1546> Iunie 4. — Petru Rareș voevod dăruiește episcopiei dela Rădăuți satele Havoroanele și Noua Seliță, în ținutul Doihoi, un iaz și moară pe Bașeu.

478. — 1546 (7054) Iunie 9, Iași. — Petru Rareș voevod întărește lui Ghe-rasim și rudelor lui satul Codrești pe Bahlueț, cu loc de moară.

479. — 1546 (7054) Iunie 10, Iași. — Petru Rareș voevod dă un act pentru vânzarea satelor Umbrărești și Dumești.

480. — 1546 (7054) Iunie 18. — Petru Rareș voevod întărește lui Andriabuș și rudelor sale satul Baboșini, pe Racova.

481. — 1546 (7054) Iunie 18, Iași. — Petru Rareș voevod întărește lui Corman și fraților săi, o parte dintr'un loc de pustie, numit Pietrișul, pe Chighiaci.

482. — 1546 (7054) Iunie 22, Iași. — Petru Rareș voevod întărește Teclăi satul Miclești, la obârșia Podragăi, cu poiana Corostova, deoarece și-a pierdut privilegiul «când însuși împăratul turcesc și cu puterile lui și cu Tătarii au prădat țara noastră până la Suceava».

483. — 1546 (7054) Iunie 23, Iași. — Petru Rareș voevod întărește lui Danciul și rudelor lui satul Bătărești, ținutul Cărligătura, o siliște și un loc de moară pe Bahlueț.

484. — 1546 (7054) Iunie 24, Iași. — Petru Rareș voevod întărește lui Fătu și Micăi o bucată de pământ din hotarul Aipășestilor.

485. — 1546 (7054) Iunie 26. — Petru Rareș voevod întărește împărțeala făcută între rudele lui Toader a satelor Liești «unde a fost Toader Cheltezeu» și Blindești, pe Jijia.

486. — 1546 (7054) Iulie 2, Hălău. — Petru Rareș voevod întărește împăr-teala satului Sopoteni, pe Liubăneasa, făcută între Onica și rudele sale.

487. — 1546 (7054) Iulie 6. — Petru Rareș voevod întărește împărțeala unei jumătăți din satul Gălărești pe Răcătău, a unor părți dintr'o mânăstire și dintr'o poiană.

488. — 1547 (7055). — Iliăș Rareș voevod întărește lui Iazor Grecul și Manei satul Terpești, pe Elan, «care să chiamă acum Bălănești».

489. — 1547 (7055). — Iliăș Rareș voevod întărește lui Răicin Cobălcanul parte dintr'un loc din pustie numit Troenești, pe Gerul.

490. — 1547 (7055) Februarie 26, Iași. — Iliăș Rareș voevod întărește lui Ion parte din satul Voicouți, la obârșia Podragii, dăruită lui de fratele său Ivenco fost sulger.

491. — 1547 (7055) Aprilie 1, Huși. — Iliăș Rareș voevod întărește lui Borcea mare vornic și rudelor sale satul Pășcani, pe Crasna.

492. — 1547 (7055) Aprilie 1, Huși. — Iliăș Rareș voevod dăruiește lui Matiaș Stărcea diac parte din satul Boianul Mare, ținutul Cernăuți, pierdută de Drăghici fost vistier, «pentru că el a lăsat multă datorie în vistieria părintelui domniei mele Petru voevod».

493. — 1547 (7055) Aprilie 8, Huși. — Iliăș voevod întărește împărțeala a două locuri din pustie, Vepreva și Hluboca, făcută între Fădor și rudele lui.

494. — 1547 (7055) Aprilie 14, Huși. — Iliș Rareș voevod întărește lui Cozma Gheanghea, părcălab de Cetatea-Nouă satele Hucfeni la gura Voronei, cu mori pe Siret, Sinești aproape de Giurgea Vereșceac și părți din satul Roșcani, între Suceava și Siret.

495. — 1547 (7055) Aprilie 15, Huși. — Iliș Rareș voevod dăruiește lui Nicoară paharnicul doamnei satul Păușești, ținutul Cărligăturii, pierdut de Ieremia fost lunenic și nepoții lui pentru hidenie.

496. — 1547 (7055) Noiembrie 25, Bacău. — Iliș Rareș voevod întărește lui Dragul și Ion parte din satul Orășa.

497. — 1548 (7056) Februarie 28, Iași. — Iliș Rareș voevod dăruiește lui Petrea Cărcovici fost părcălab de Neamț și altora, pentru slujba lor dreptcredincioasă, un oc din pustie pe Dobrovățul Mic, « ca să-și întemeieze sat ».

498. — 1548 (7056) Februarie 29, Iași. — Iliș Rareș voevod întărește lui Petrea Cărcovici părcălab și altora, pentru slujba lor drept credincioasă, un loc de prispă și prisacă.

499. — 1548 (7056) Martie 1, Iași. — Iliș Rareș voevod întărește lui Brian Mihuț, Ion și Simion jumătate din schiștea Hrusca.

500. — 1548 (7056) Martie 2, Iași. — Iliș Rareș voevod întărește mării Neamț părți din satul Orăști, dăruite de Macarie episcop de Roman și de Teodosie episcop de Rădăuți.

501. — 1548 (7056) Martie 3, Iași. — Iliș Rareș voevod întărește lui Ion Cărbune, Dragul, Moisi și Sora părți din satul Scoposeni, ținutul Cărligătura.

502. — 1548 (7056) Martie 6, Vaslui. — Iliș Rareș voevod întărește lui Drăguș și lui Drăgșan părți din satul Putești, ținutul Cărligătura.

503. — 1548 (7056) Martie 6, Vaslui. — Iliș Rareș voevod întărește lui Hârsu și femeii lui, Zlata, părți din satul Muncelul, în Câmpul lui Dragoș.

504. — 1548 (7056) Martie 8, Vaslui. — Iliș Rareș voevod întărește lui Dragotă și altora jumătate din satul « Ia Rogoz », ce se află sub deal.

505. — 1548 (7056) Martie 12. — Iliș Rareș voevod întărește lui Stănilă Chedion și lui Bratu jumătate din satul Hrusca.

506. — 1548 (7056) Martie 21, Huși. — Iliș Rareș voevod dăruiește lui Cupcea și rudelor lui, fiii lui Radu Drăculea, două locuri din pustie, peste Prut, sub Obreja între Troenești și Dobreni, « care acum se numesc Drăculeștii ».

507. — 1548 (7056) Martie 21, Huși. — Iliș Rareș voevod întărește lui popa Simeon loc de moară pe Pârâul Vaficii, cu poiana Vepreva, deoarece privilegiul « s'au pierdut când au venit împăratul turcesc cu toată puterea lui și cu Tătarii și au prădat țara până dincolo de Suceava ».

508. — 1548 (7056) Martie 23, Huși. — Iliș Rareș voevod întărește lui Lupe Berlecicu părți din satul Piticeani, pe Cobăle, « unde a fost curtea lui Petrică Pitic ».

509. — 1548 (7056) Martie 27, Huși. — Iliș Rareș voevod întărește lui Ion Iașco părcălab de Cetatea Nouă un loc de prispă în hotarul Pluteștilor, la capătul de sus al Malei, pe Siret.

510. — 1548 (7056) Aprilie 5, Huși. — Iiaș Rareș voevod întărește mării Dobrovăț satul « Fântâna Cahova, în ținutul Clughiaci » cumpărat de egumenul Grigorie cu banii lăsați de Mariica, fiica lui Bogdan voevod, la moartea ei.

511. — 1548 (7056) Aprilie 5, Huși. — Iiaș Rareș voevod întărește lui Văscan și surorii lui Elisafeta satele Săliștești și Măxinești, pe Crasna.

512. — 1548 (7056) Aprilie 7, Huși. — Iiaș Rareș voevod întărește lui Ilie Tăpiciu și Ilenei, fata lui Cojoc, jumătate dintr'un loc de pustiu, pe Ceretioze, « în Coșu lui Mărăstatu ».

513. — 1548 (7056) Aprilie 7. — Iiaș Rareș voevod întărește lui Macsău Harabor postelnic și verii sale Mărica satele Bălănești, pe Bârlad, Fărcășești, pe Zelciu « ce se cheamă Rugușanii », cu locuri de pustie și jumătate din Poiana Sasului, în lunca Siretului.

514. — 1548 (7056) Aprilie 8, Moșile Iașilor. — Iiaș Rareș voevod întărește lui Lupe parte din satul Brițcani, peste Prut, « unde este casa lui Oană Lărgeanul ».

515. — 1548 (7056) Aprilie 12. — Iiaș Rareș voevod întărește lui Bițtu și rudelor sale seliștea Gocimănești, pe Prut, « unde au fost Manea ».

516. — 1548 (7056) Aprilie 12. — Iiaș Rareș voevod întărește lui Ion Cauduca și rudelor sale jumătate din satele Jurjești, pe Stavnic și Tatovirești, pe Răbrice.

517. — 1548 (7056) Aprilie 21. — Iiaș Rareș voevod întărește lui Iurșa vataș de Dorohoi părți din satul Popeui, ținutul Dorohoi.

518. — 1548 (7056) Aprilie 22, Iași. — Iiaș Rareș voevod întărește lui Trifan lui Șteful și lui Griga Măriniciu o bucată de pământ din hotarul satului Jolcășani, pe Sitna.

519. — 1548 (7056) Aprilie 24, Iași. — Iiaș Rareș voevod întărește lui Gligorie și rudelor sale satul Buzăți, pe Siret.

520. — 1548 (7056) Mai 4, Hârlău. — Iiaș Rareș voevod întărește lui Saja și Dragoș jumătate dintr'un loc din pustie numit Drăgușani, pe Geul.

521. — 1548 (7056) Mai 5, Hârlău. — Iiaș Rareș voevod întărește împărțeaua făcută între Cozma Ghianghea părcălab de Cetatea Nouă și rudele sale pe satul Săveni, pe Bașeu, « care acest sat a fost al lui Sava husarul, și le-a fost lor danic dela părintele domniei mele Petru voevod, pentru hielenia aceluia, când a pribogit în Țara Leșească ».

522. — 1548 (7056) Iulie 29, Hârlău. — Iiaș Rareș voevod întărește mării Pobrata Iezerul Beleul, cu toate iezercanele și gârlele sale.

523. — 1548 (7056) Octombrie 21, Iași. — Iiaș Rareș voevod întărește lui Veveriță postelnic jumătate dintr'o moară pe Jijia, în satul Berești, dăruită lui de Stan aprod.

524. — 1548 (7056) Noiembrie 26. — Iiaș Rareș voevod întărește lui Șteful un loc de prisacă, pe Pârâul Stărcului.

525. — 1549 (7057) Hârlău. — Iiaș Rareș voevod întărește lui Giurgea și rudelor sale o jumătate din satul Bosancești și din iaz, deoarece privilegiul avut de aceștia a ars.

526. — 1549 (7057) Februarie 3, Hârlău. — Iiaș Rareș voevod întărește lui Iurie Spătar parte din satul Pobratești dinspre Pomârla și un loc din hotarul Herții.

527. — 1549 (7057) Mai 8, Iași. — Iiaș Rareș voevod întărește lui Gheanghea părcălab de Cetatea Nouă trei sălășe de Țigani și o Țigancă.

528. — 1549 (7057) Decembrie 2, Neamț. — Iiaș Rareș voevod întărește lui Ion și fiului său, Grigorie, șase pogoane cu țarină și un loc de iaz din satul Tâmpoști, pe Pârâul Alb.

529. — 1550 (7058) Februarie 2, Iași. — Iiaș Rareș voevod întărește lui Nicoară, vărului său Toader și surorii lui, Odochia, parte din seliștea lui Micotă, « care acum se numesc Păulenii » și împărțeala făcută între ei.

530. — 1550 (7058) Martie 12. — Iiaș Rareș voevod întărește lui Coste și rudelor lui parte din satul Bobulești, mai jos de Popești.

531. — 1550 (7058) Martie 12, Vaslui. — Iiaș Rareș voevod întărește lui Stanciu și rudelor lui jumătate din satul Ostopeni la Turie, « unde a fost vătămanul Ostapco ».

532. — 1550 (7058) Martie 13, Vaslui. — Iiaș Rareș voevod întărește Anghelici satele Mânjești și Văcotești.

533. — 1550 (7058) Martie 13. — Iiaș Rareș voevod întărește lui Gavril vornic parte din satul Derzsea.

534. — 1550 (7058) Aprilie 1. — Iiaș Rareș voevod dăruiește lui Sas postelnic satul Giurgeni, ținutul Vaslui. Acest sat a fost al lui Sabain Ușurelui și al fratelui lui, Toader pitar, care l-au pierdut fiindcă « au căzut în fapte de vicieșug » ridicând « împreună cu alți necredincioși o tâlhărie, asupra calului părintelui domniei mele, Petru voevod ».

535. — <1550> Aprilie 3, Huși. — Iiaș Rareș voevod întărește copiilor lui Copcicea mai multe sate și împărțeala făcută între ei.

536. — 1550 (7058) Aprilie 17. — Iiaș Rareș voevod întărește lui Isac și lui Dumitru, fiii Neașii, parte din moșia Murgeni.

537. — 1550 (7058) Aprilie 21. — Iiaș Rareș voevod întărește lui Mihăilă Bălălau și surorilor lui, Marușca și Anușca, un sat pe Tămășel.

DOCUMENTE INDOELNICE

1. — 1507 (7015) Februarie 25. — Bogdan voevod dăruiește lui Trifan, Ion și Rictor seliștea Păulești, în Vrancea.

2. — 1520 (7028) Aprilie 24. — Ștefan cel Mare voevod întărește m-rii Blagoveștenic (Bisericanii), pe care o zidise, hotarul din jurul ei.

3. — 1521 (7029) Iunie 4, Hârlău. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Mihal Papară, care se trage din Romani și soției sale Stana satele: Nicoani, Lucești și Tâlpeni, precum și un loc de prisacă la obârșia Covurluiului.

4. — 1522 (7030) Iulie 4. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Cristea și rudelor lui o bucată de pământ din Bulzești și parte dintr'o fântână.

5. — 1522 (7030) Octombrie 25, Iași. — Ștefan cel Tânăr voevod întărește lui Marcul, Necăzutul și Cristian ocine în Valea Sării.

6. — 1526 (7034) Iunie 25. — Ștefan cel Tânăr voevod dăruiește lui Ștefan Codalb vornic și lui Ion Iuzbașa Vrâghei o bucată de pământ peste Valea Gerului.

7. — 1529 (7037) Martie 23, Iași. — Petru Rareș voevod întărește lui Toader Jora staroste de Tecuci satele Brumăreștii, Piscanii și Punteșanii, pe pârâul Noga.

8. — 1529 (7037) Septembrie 21, Suceava. — Petru Rareș voevod dăruiește lui Marco Ciuciama armaș seliștele: Cotorița, Drăganii și Zăpedenii pe pârâul Căinarului.

9. — 1535 (7043) Martie 9, Vaslui. — Petru Rareș voevod întărește m-rii Blagoveștenie (Bisericiani) branîștea din jurul mănăstirii.

10. — <1535 Martie—1536 Decembrie> 24. — Petru Rareș voevod întărește nepoților lui Ion Măcău parte din satul Bodgănești, pe Siret.

11. — 1545 (7053). — Petru Rareș voevod întărește hotarul m-rii Căpriana.

12. — 1545 (7053) Aprilie 4, Huși. — Petru Rareș voevod întărește Măricăii și surorii ei satele: Crivești, Hodcești și jumătate din Răvăcani. Lui Bran îi întărește niște Țigani iar lui Ieremia homelnic și nepoatei lui, Mărica ocine în satul Păușești și parte din satul Costești.

13. — 1546 (7054) <Martie — Septembrie 3>. — Petru Rareș voevod dăruiește m-rii Bistrița satul Mojești, ținutul Covurlui, cu mori, ținându-și astfel făgăduiala pe care a făcut-o, când a fugit din țară, din fața lui Soliman.

14. — 1546 (7054) Martie 20. — Petru Rareș voevod întărește lui Gherasim Trușan vâtav moșia Fichitești pe Răcătău, ținutul Agiud, o poiană pe Zeletin și o fântână.

15. — 1546 (7054) Martie 22. — Petru Rareș voevod întărește lui Petru Varticovici portar de Suceava părți din satul Molnița și cu mori pe Molnița.

16. — 1547 (7055) Aprilie 15, Huși. — Petru Rareș voevod întărește lui Gîrgeu Crasnăș sate și părți de sate.

17. — 1548 (7056) Februarie 4. — Petru Rareș voevod întărește lui Ion Moghilă vistier satul Cobâlca, în ținutul Soroca.

СОДЕРЖАНИЕ ГРАМОТ

1. — 1501 (7009) г. апреля 25. — Господарь Стефан Великий утверждает за Пашито село Петрикази на Баншу, дарованное ему постельником Думней.

2. — 1501 (7009) г. июня 27, Яссы. — Господарь Стефан Великий уполномочивает монахов Нимецкого монастыря охранять свои горы, а от тех, которые будут пасти овец в этих горах или ловить рыбу, забирать себе доход, как раньше, «как водилось поконом веков».

3. — 1501 (7009) г. декабря 14, Сучава. — Господарь Стефан Великий жалует Путненскому монастырю село Синенти и Опичкани, купленные им в области Кырлигетури.

4. — 1502 (7010) г. — Господарь Стефан Великий жалует Козме Рэзэляну и его братьям место для села на Великой Ботне.

5. — 1502 (7010) г. — Господарь Стефан Великий жалует Доброту и Лупу за верную службу место для села на пустыре «в татарском селнице», называемое Фынтыла Попилоара, в области Тисечи. Граница должна проходить так, чтобы хватило места для села в 20 дворов.

6. — 1502 (7010) г. — Господарь Стефан Великий утверждает за стольником Тоадером Током купленное им селнице Фолешти на Краспе.

7. — 1502 (7010) г. февраля 17, Яссы. — Господарь Стефан Великий утверждает за внуками паша Михаила села: Мургочени, Вэпени, Тыржика и половику села Явбени.

8. — 1502 (7010) г. февраля 17, Яссы. — Господарь Стефан Великий утверждает за писарем Тоадером купленное им село Малшешти на Бырладе.

9. — 1502 (7010) г. февраля 22. — Господарь Стефан Великий утверждает за писарем Исаном село Домхенти на Шомузе, купленное у племянника портаря Шаудра.

10. — 1502 (7010) г. марта 1, Васлуй. — Господарь Стефан Великий жалует Малешко, Пенчу, Козме Ризяну и Драгому место на пустыре в Вишнеуци для основания села.

11. — 1502 (7010) г. марта 7, Васлуй. — Господарь Стефан Великий утверждает за сучавским портарем Лукой Арборе село Солна.

12. — 1502 (7010) г. марта 10. — Господарь Стефан Великий дает книжце Марге село Радени взамен села Пленешти на Котлове.

13. — 1502 (7010) г. марта 10, Васлуй. — Господарь Стефан Великий утверждает за стольником Тоадером Током село Солешти на Васлуй, которое он получил дав взамен Маринке село Фолешти на Красие и сто золотых.

14. — 1502 (7010) г. марта 11. — Господарь Стефан Великий жалует Думе Хурдуюску, Еремки, Драгошу и Кулче место на пустыре в Спиросе для закладки села «на 20 домов».

15. — 1502 (7010) г. марта 18, Васлуй. — Господарь Стефан Великий утверждает за Станом, его братьями и сестрами село Мыдрешти у верховья Джеру.

16. — 1502 (7010) г. марта 14, Васлуй. — Господарь Стефан Великий утверждает за некоторыми лицами села Марковичени и Тернешти на Бырладе.

17. — 1502 (7010) г. марта 14, Васлуй. — Господарь Стефан Великий утверждает за Кречуном четвертую часть села на Бырладе, «где были судья Буда и Драгою».

18. — 1502 (7010) г. марта 14, Васлуй. — Господарь Стефан Великий утверждает за Ионом и его братьями Никшой и Михулом четвертую часть села Фаурешти на Тутове, «где жил Станко».

19. — 1502 (7010) г. марта 14, Васлуй. — Господарь Стефан Великий утверждает за Петря четвертую часть села Милешти, на Сохулуе, «где жил Миля Улиун».

20. — 1502 (7010) г. марта 14, Васлуй. — Господарь Стефан Великий утверждает за Станой и ее сестрами Зошкой, Маревой и Параской село Валешти у устья Стебничелу.

21. — 1502 (7010) г. марта 14. — Господарь Стефан Великий утверждает за дочерью Микшипа Няге село Микшинешти на Ялане.

22. — 1502 (7010) г. марта 17, Васлуй. — Господарь Стефан Великий утверждает за Гроза и другими покупателями село Петрешти на Милкове между Симонешти и Фолгешти.

23. — 1502 (7010) г. июня 10. — Господарь Стефан Великий утверждает за слуджером Ионом купчую на часть села Опишени на Рэзине.

24. — 1502 (7010) г. июля 2, Сучава. — Господарь Стефан Великий жалует Путнешскому монастырю села, селища, пруды, ручьи и мельницы.

25. — 1502 (7010) г. ноября 17, Сучава. — Господарь Стефан Великий постановляет, чтобы все священники села Путнешского монастыря платили подати монастырю и были подсудны игумену, а не «чиновникам владыки». Он также жалует им ежегодно по 150 глыб соли из соляных копей в Тротуше и заповедный лес в окрестностях монастыря.

26. — 1503 (7011) г. — Господарь Стефан Великий утверждает за Станом и его братьями место на пустыре для села на Кахове.

27. — 1503 (7011) г. февраля 2, Сучава. — Господарь Стефан Великий утверждает за Путнешским монастырем все прежние льготы на его села, виноградники, цыган, соль из Тротушских соляных копей, на подати со священников, малую пошлину от Сучавы и др.

28. — 1503 (7011) г. августа 8. — Господарь Стефан Великий утверждает обмен между логофетом Тоадером и его родственниками; Тоадер дает село Мэлинешти, на Бырладе, взамен некоторых частей сел Тодерешти и Журковци, расположенных на Бырладе.

29. — 1503 (7011) г. августа 26, Сучава. — Господарь Стефан Великий утверждает за Молдовицким монастырем села Проворотия и Опришпичи Сучавской области, дарованные монастырю Сином Бырличом во времена Александра Доброго.

30. — 1503 (7011) г. августа 26, Сучава. — Господарь Стефан Великий утверждает за Родоуцким епископством село Родоуци, Великий Коцмап и др.

31. — 1503 (7011) г. сентября 8, Бадеуци. — Господарь Стефан Великий утверждает за Путинским монастырем цыган, «вызванных ими из Земли Басарабов».

32. — 1503 (7011) г. сентября 13, Бадеуци. — Господарь Стефан Великий жалует Буде и Грозь за верную и праведную службу место на пустыре на Сарате у устья реки Копэцдроасы для основания села.

33. — 1503 (7011) г. сентября 18, Бадеуци. — Господарь Стефан Великий утверждает за Новом Талманчу село Русени, на Тутове.

34. — 1503 (7011) г. сентября 30, Сучава. — Господарь Стефан Великий жалует Немецкому монастырю села Бэччени и Могошешти, на Спретс, пчельник, а также ежегодно шесть мер воску из Тыргу Намц, полагающиеся господарю.

35. — 1503 (7011) г. сентября 30, Сучава. — Господарь Стефан Великий утверждает за Данчу Бучацким, его двоюродным братом Исаико и их теткой Васутой ссая Ходорештица и Гвоздеуци на Вилли.

36. — 1503 (7011) г. октября 6, Сучава. — Господарь Стефан Великий покупает и жалует Добровицкому монастырю села: Фетешти, Алексешти, Мунтени, Костичени и Островени.

37. — 1505 (7013) г. февраля, Хуши. — Господарь Богдан утверждает за писарем Тоадером село Вазошешти на Бырладе «у устья Ставника, где жил Козма».

38. — 1505 (7013) г. февраля 16. — Господарь Богдан утверждает за Тоадером и его братьями четвертую часть села Унгурени.

39. — <1505—1516 гг.> июня 10. — Господарь Богдан уполномочивает Проботский монастырь владеть селом Хэрешти, пожалованным его отцом Стефаном Великим.

40. — 1505 (7013) г. июля 2, Хэрлау. — Господарь Богдан утверждает за Тоадером Пэнурару и его женой Анушкой половину села Оптешти на Перечикпу.

41. — 1506 (7014) г. апреля 14. — Господарь Богдан утверждает за Козмой Шарпе взитое в обмен село Скся на Валя Алба и поместье Шофрешти вблизи Валя Алба, купленное им.

42. — 1506 (7014) г. мая 22, Сучава. — Господарь Богдан утверждает за дяком из вистнерия Джурджикой Брудором село Лешешти, «где прозываются Левкушешти».

43. — 1506 (7014) г. сентября 11. — Господарь Богдан утверждает за сучавским портаром Лукой Арборе части села Дэрэна.

44. — 1507 (7015) г. — Господарь Богдан утверждает за Джурджой Албото вотчины в пределах Мэзерешти, купленные у некоторых лиц.

45. — 1507 (7015) г. февраля 20, Хуши. — Господарь Богдан подтверждает за Кырстя и его женой Настей части мельницы Букурештов на Виллавою.

46. — 1507 (7015) г. февраля 20. — Господарь Богдан утверждает за Драгомиром Роато половину села Виколени на Жиравэце.

47. — 1507 (7015) г. февраля 22, Хуши. — Господарь Богдан утверждает за Джурджу и его сестрой Арменкой село Фолешты между Бырладом и Ядричем, «где находится дом их деда Стефана Фоале».

48. — 1507 (7015) г. февраля 22, Хуши. — Господарь Богдан утверждает за Мирчей Виртя и его родственниками село «в Текучиу на Салме, где жили Пляни» — выше границы местечка Текучиу.

49. — 1507 (7015) г. февраля 26. — Господарь Богдан жалует Душане и другим за верную службу место на пустыре на Великой Могиле.

50. — 1507 (7015) г. февраля 27. — Господарь Богдан жалует Думестру и Албу половину места на пустыре из устья Чорыцкой Ускани.

51. — 1507 (7015) г. февраля 28, Яссы. — Господарь Богдан жалует Ивану и его внукам за верную службу место на пустыре на Сыголе, половину колодца, называемого Петроаса, и половину села.

52. — 1507 (7015) г. февраля 28. — Господарь Богдан утверждает за чашиком Могиле село Питешти на Бырладе с местом для мельницы на Бырладе, купленное у наследников Балаша Хорги.

53. — 1507 (7015) г. февраля 28, Хуши. — Господарь Богдан утверждает за чашиком Сэкуяну и его родственниками село Нижние Сэкуяны «где жил Козма».

54. — 1507 (7015) г. марта 1, Хуши. — Господарь Богдан утверждает за вистнером Еремья село Григорешти на Сирете, обе жудечии с мельницами на Сирете.

55. — 1507 (7015) г. марта 1, Хуши. — Господарь Богдан утверждает за Лукой Иштоном третью часть села Тагулешти на Перечикну.

56. — 1507 (7015) г. марта 1, Хуши. — Господарь Богдан утверждает за Станой и Анной, сестрами бывшего пахарничела Думы, село Урлаци на Ялане.

57. — 1507 (7015) г. марта 2, Хуши. — Господарь Богдан утверждает за дочерьми Вылку Муше, Няга и Добре село Романешти на Путие, «где жил Роман Спырул».

58. — 1507 (7015) г. марта 4, Хуши. — Господарь Богдан утверждает за вистнером Гаврилом Тротушаном село Бериндешти, у устья Костины, и мельницу на Костине.

59. — 1507 (7015) г. марта 6, Хуши. — Господарь Богдан утверждает села Крайнич и Галешти, расположенные на Полочине за комисом Илие, давшим взамен села Маришени и Михэилешти.

60. — 1507 (7015) г. марта 6. — Господарь Богдан утверждает за Митку и его братом, священником Пестором, половину села Мунчелу на Полочине, «где жил Бунилэ».

61. — 1507 (7015) г. марта 22, Хуши. — Господарь Богдан утверждает село Вышний Мэскурей на Тутове за столыцком Косте Кырязе, давшим взамен половину села Батинешти.

62. — 1507 (7015) г. мая 11. — Господарь Богдан жалует нескольким лицам за первую службу место для села в Путне, Фынтына Одселор.

63. — 1508 (7016) г. февраля, 1 Яссы. — Господарь Богдан жалует за верную службу Душману место для села на Дубоваце в Фынтына Путуроас. Границы этого места «должны заместить село в 20 дворов».

64. — 1508 (7016) г. февраля 2, Яссы. — Господарь Богдан утверждает за Немецким монастырем села Телебечинци на Сирете и Трестянеци под Буковиной. пожалованное монастырю Силом Бырличом во времена Александра Доброго.

65. — 1508 (7016) г. февраля 5, Яссы. — Господарь Богдан жалует дочери Стана Аине половину села Хухурешти близ Плотунешти.

66. — 1508 (7016) г. февраля 11. — Господарь Богдан утверждает за Томой место в пределах села Ретовоштин, купленное у Данчу.

67. — 1508 (7016) г. февраля 16, Васлуй. — Господарь Богдан утверждает за сыновьями и дочерью Исая на Разату село Горджешти на Ракове и половину села Понешти. также на Ракове, «где жия Галеш».

68. — 1508 (7016) г. февраля 16, Васлуй. — Господарь Богдан утверждает за дочерью Марены Няшеи села Драготешти и Полешти на Мохаше, выпавшие на ее долю при разделе с родственниками.

69. — 1508 (7016) г. февраля 16, Васлуй. — Господарь Богдан утверждает за Трифаном Книги и его родственниками часть села Дрэгушени на Ставнике и половину мельницы.

70. — 1508 (7016) г. февраля 19. — Господарь Богдан утверждает за Драгом Мунчешцу село Мунчелу на Зобрауце, купленное у Дрэгаллы.

71. 1508 (7016) г. марта 2, Хуши. — Господарь Богдан утверждает за спартом Кляву и его женой Драгой несколько сел.

72. — 1508 (7016) г. марта 17. — Господарь Богдан утверждает за Тоадером Сауле, братом Джурджой и их сестрой Ашушкой кусок земли в пределах Чуурештов в Фынтына Войнице.

73. — 1508 (7016) г. марта 22, Хуши. — Господарь Богдан закрепляет за Петре Сохомену и его братом Марку половину селнца на Худубеце, «ниже Сохолца, у колодца с пахташницей».

74. — 1508 (7016) г. марта 24, Хуши. — Господарь Богдан утверждает за Андрейкой Блэдом и за Дрогою селнице в Кегечи «за паншей Мурешштов, у колодца».

75. — 1508 (7016) г. марта 25, Хуши. — Господарь Богдан утверждает за Штефаном и его родственниками село Ягорени, вотчину их де а Штефана, послужившую им у Александра Доброго.

76. — 1508 (7016) г. декабря 14, Сучава. — Господарь Богдан утверждает за конюхом Джурджка Храбором село Блэнешти, на Бырладе, с мельницей на Бырладе, купленное им у бырлаба Штефу.

77. — 1508 (7016) г. декабря 15, Сучава. — Господарь Богдан утверждает за дочерью Яцку Худича Марсшой и Пастей место на пустыре на речке Бородаче и село у Зайчей кришци.

78. — 1510 (7018) г. сентября 21, Хырлау. — Господарь Богдан утверждает за ворином Драгомем село Балэнешти в Юрсе, «где был судья Балаш», и село у устья Стрымбы на Тутове, «где был судья Тодор».

79. — 1513 (7021) г. марта 5. — Господарь Богдан утверждает за Гаврилом Леушаром село Фолешти, купленное у Магдалины.

80. — 1513 (7021) г. марта 5. — Господарь Богдан утверждает за хотинским пыркалабом Гришковичем дарственную его дяди пыркалаба Штефу на села Драгушани и Бушани.

81. — 1513 (7021) г. марта 7, Хуши. — Господарь Богдан жалует логофоту Исаку село Олпчани на Студеном Шомузе с мельницей, купленное господарем у сына бывшего комиса Петрико.

82. — 1513 (7021) г. марта 8, Хуши. — Господарь Богдан утверждает за Дудя Вану кусок земли в предсах села Мэчешени.

83. — 1513 (7021) г. сентября 20. — Господарь Богдан утверждает за Болду Кэпотичем и Авродином с братьями поместья в Онешти и Вертиворохе на Чухуре.

84. — 1514 (7022) г. — Господарь Богдан жалует Побратскому монастырю село Хечу, принадлежащее его двоюродной сестре Някше.

85. — 1514 (7022) г. декабря. — Господарь Богдан жалует Добровэцкому монастырю 800 татарских золотых.

86. — 1514 (7022) г. декабря 8, Сучава. — Господарь Богдан жалует митрополит местечка Роман и епископу Макарие 800 татарских золотых.

87. — 1514 (7022) г. декабря 8. — Господарь Богдан жалует Сучавской митрополии 800 татарских золотых.

88. — 1514 (7022) г. декабря 8, Сучава. — Господарь Богдан жалует Молдовицкому монастырю 800 золотых. Он утверждает за ним же половину села Бэчулени, которое господарь дает взамен половины села Бэччани.

89. — 1514 (7022) г. декабря 8, Сучава. — Господарь Богдан жалует Путнейскому монастырю 800 татарских золотых.

90. — 1514 (7022) г. декабря 8. — Господарь Богдан жалует Вороненскому монастырю пруд Леонти.

91. — 1514 (7022) г. декабря 17. — Господарь Богдан утверждает за Иваном Тэлмачиу село Смижешти на Тутове, два места на пустыре в текучей области, селнице, называемое Сылшешти, и Олтеши.

92. — 1514 (7022) г. декабря 17. — Господарь Богдан утверждает за Нямецским монастырем дарственную пыркалаба Нямца Исаиа Фрувтеша на половину села Чофрешти, половину села Писку на Бырладе и на часть пруда.

93. — 1515 (7023) г. февраля 18. — Господарь Богдан утверждает за Молдовицким монастырем дарственную Рэдауценого епископа Пахомие на место для двух домов в селе Беркишешти с местом для пашни и для сенокоса.

94. — 1515 (7023) г. марта 30. — Грамота, выданная господарем Богданом, относящаяся к границе села Дерска.

95. — 1515 (7023) г. апреля 20. — Господарь Богдан утверждает за Добровецким монастырем село Кырстин Брод, озеро Богату и село Рэдени с мельницами, а также два семейства цыган.

96. — 1515 (7023) г. апреля 20, Хуши. — Господарь Богдан утверждает за Илье, его братьями и другими родственниками участок у границы Стапчешти «между Вохонка и Аричоса».

97. — 1515 (7023) г. декабря 8. — Господарь Богдан жалует Рэдэуцкому епископству 800 татарских золотых.

98. — 1515 (7023) г. декабря 18. — Господарь Богдан утверждает за шуцкими Костя Митяну село Литеш.

99. — 1515 (7023) г. декабря 21, Сучава. — Господарь Богдан утверждает за Симой и его братом Микотэ Рохатом села Кухнешти на Великой Ребричи и Бунани на Хоршнице.

100. — 1515 (7023) г. декабря 21, Сучава. — Господарь Богдан жалует Воропескому монастырю село Букурешти, на Молдове, заповедный лес и Долгую Полощцу со всеми кошарами.

101. — 1516 (7024) г. декабря 10, Хырлэу. — Господарь Богдан утверждает за постельником Козмой Шарпе село Лацкани на Бахлуе с мельницей и местом для пчельника, купленное у наследников Лацка Сирбина.

102. — 1516 (7024) г. декабря 10, Хырлэу. — Господарь Богдан утверждает за вилницей пана Йонаша Фетикой села Кырлидженл и Вледени на Сирете, Опэшти на Пруте, половину села Лолуша на Берхече и часть села Вотешти. Эта часть выпала на ее долю при разделе имущества, оставшегося ей от отца пана Хермана.

103. — 1516 (7024) г. декабря 10, Хырлэу. — Господарь Богдан утверждает за вистером Еремие села Митешти на Сирете и Сорочинювци под лесом.

104. — 1517 (7025) г. января 17, Хырлэу. — Господарь Богдан утверждает за сучавским портарем Лукой Арборе село Солонец с мельницами, и село за Прутом под деревьями, где были втоманы Каниман, Наким и Лукач.

105. — 1517 (7025) г. октября 7, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за нижней митрополией города Романа и за епископом Маварие село Авэпели с мельницей, и части Катархы, дарованные Джурджу Страхоеви.

106. — 1517 (7025) г. октября 8, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Марсией село Воснешти Кырлигатурской области и село Кукешти, выпавшие на ее долю при разделе имущества с братом.

107. — 1517 (7025) г. декабря 15, Сучава. — Господарь Стефан Молодой утверждает за вистером Еремие половину села на Быке, против Албашева лавки, у Великой Кришци, а также место на пустыре на Рэуте, ниже устья Черной Должи для основания села.

108. — 1518 (7026) г. Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за слуджером Иваном Моцокм место для мельницы на одной топлице, где была валяль-ная мельница Влашина.

109. — 1518 (7026) г. < января 22 >. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Андрушко Болдуром село Кришени на Вырладе с мельницей в Вырладе и пчельником, а также село Хэлменчи на Элане и пруд Хэрчетэ.

110. — 1518 (7026) г. января 22, Васлуй. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Гаврилом Тунсу и его родственниками колодец, названный Криница Коруева, выше Камея.

111. — 1518 (7026) г. января 22, Васлуй. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Петря и его сестрами Федной, Ангелиной и Еленой село Пэнтелешти, на Язере.

112. — 1518 (7026) г. января 23, Васлуй. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Драготэ и его родственниками половину села Мучешти на Ракове, и мельницу на Ракове.

113. — 1518 (7026) г. января 28, Хуши. — Господарь Стефан Молодой утверждает Нистору и его родственникам раздел села Шербанешти на Богдане.

114. — 1518 (7026) г. января 30, Хуши. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Аврамом и его сестрой Васюткой, детьми Анулин, села Хуецени, у устья Вороны с мельницей на Сирете и Синошти близ Джурджу Верешака.

115. — 1518 (7026) г. февраля 20. — Господарь Стефан Молодой утверждает за постельником Козмой Шарпе село Плопешти на Тротуне.

116. — 1518 (7026) г. марта 24, Хырлау. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Гаджей и его родственниками село Гаджешти на Элане.

117. — 1518 (7026) г. апреля 20. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Иоаном Морозаном место на пустыре между Чунучи и криница Радула.

118. — 1518 (7026) г. апреля 21, Хырлау. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Юршей часть села Попени на Юбэньсе.

119. — 1518 (7026) г. апреля 22, Хырлау. — Господарь Стефан Молодой утверждает за пиркэлабом Четатл Цоуэ Тоадером села Ферешени на Ситне и Корчешти на Козанче. Он утверждает за ним также три места на пустыре на Быке, Кахове и лизовь Велночи.

120. — 1518 (7026) г. апреля 23, Хырлау. — Господарь Стефан Молодой утверждает за хотинским пиркэлабом Гринковичем села Драгушани и Екушани.

121. — 1518 (7026) г. ноября 9. — Господарь Стефан Молодой утверждает за писциером Гавриилом села Михалтовци, «где был судья Петришка», Михучани на Трестяни и половину Бурешти.

122. — 1518 (7026) г. декабря 20, Сучава. — Господарь Стефан Молодой утверждает за сучавским митрополитом Теоктистом пчельник, «где находился монастырь», а также полянку.

123. — 1518 (7026) г. декабря 26, Сучава. — Господарь Стефан Молодой утверждает за постельником Козмой Шарпе село на Кракове, «где находился дом Оаякэ», с мельницей на Кракове, а также монастырь Турбатулова, называемый теперь Брустури, который Козма дарит Цамецскому монастырю вместе с сокровищами

124. — 1518 (7026) г. декабря 26, Сучава. — Господарь Стефан Молодой жалует Нямецкому монастырю село на Кракове, — а именно «где жил Сас Дан» — дарованное ему на смертном одре Ряцешом.

125. — 1518 (7026) г. декабря 31, Сучава. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Тавновским монастырем село Пилоешти на Тротуше с мельницами и вальдильной мельницей на Тротуше, дарованное постельником Козмою Шарге.

126. — 1519 (7027) г. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Петрушкой и его родственниками часть села Спериеци.

127. — 1519 (7027) г. января 9, Сучава. — Господарь Стефан Молодой утверждает за камерашем из вистерии Тоадером кусок земли в пределах Ласлоаной на Кракове, купленный у племянницы глобника Ласлоу.

128. — 1519 (7027) г. апреля 28, Хырляу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Иоаном и его братьями село Ваксанешти на Бырладе, «где жил князь Ваксан», и мельницы на Бырладе.

129. — 1519 (7027) г. июня. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Петру и его родственниками два села: одно на Сэрате, «где жил Роман Бьлиду», другое, «где жил Хусуя».

130. — 1519 (7027) г. июня 4, Хырляу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Тааловским монастырем села: Борилешти, Драготешти и Урсешти на Некиде, а также два монастыря, из которых один, «где жил Хуба», а другой на Ракове. Утверждение состоялось, потому что «ссклеры из Венгерской земли ограбили монастырь и разорвали льготные грамоты.»

131. — 1519 (7027) г. июня 23, Хушн. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Кьякшом села Горичешти и Худичени на Ляпушине, полученные им по разделу с племянником.

132. — 1519 (7027) г. июня 23. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Оанчей и его братьями половину селца на Сухом Ковурлус.

133. — 1519 (7027) г. июня 25, Хырляу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Иоаном и его братьями сыновьями медельничера Михула, несколько сел на Красне, Личикове и Бырладе.

134. — 1519 (7027) г. июня 27, Хырляу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Джурджей и его сестрой Аиной, детьми Драгомира Оцела, село Боаянии у верховья Альбыны с монастырем и двумя ручейками.

135. — 1519 (7027) г. июня 30, Хырляу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за чашником Драготом Сэкуляу село Кордарени на Юбалисе, под Высокой Дубровы и половину села Верба на Жижки.

136. — 1519 (7027) г. июля 1. — Господарь Стефан Молодой жалует пырнэлабу Новограда Тоадеру место на пустоле под село на Кахове; он утверждает ему село Точани за Прутом «где жил Борзя», и селце Лучани.

137. — 1519 (7027) г. июля 2. — Господарь Стефан Молодой утверждает за наследниками Валинца Мьяндрична села Глодени и Булгари на Красне и Мулчелу.

138. — 1519 (7027) г. ноября 10. — Господарь Стефан Молодой жалует постельнику Козме Шарпе за верную службу село Поеспилы Романской области. Он утверждает за ним же купленное им село Добруша.

139. — 1519 (7027) г. декабря 20, Сучава. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Драгушем из Поарте часть села Петна.

140. — 1519 (7027) г. декабря 27, Хырлау. — Господарь Стефан Молодой жалует вистьеру Еремие села Балинци и Гришкани с половиной порома на Сирете. Он утверждает за ним же половину села Татомирешти у верховья Орбику в Попешти в Немецкой области.

141. — 1520 (7028) г. января 4, Сучава. — Господарь Стефан Молодой утверждает за вистьером Еремией обмененные и купленные части села Венецил на Сирете в Сучавской области.

142. — 1520 (7028) г. января 7, Хырлау. — Господарь Стефан Молодой жалует дяку Иоану селище Малетинци за правую и верную службу.

143. — 1520 (7028) г. февраля 12, Сучава. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Петримашом Кривци часть села Костешти у устья Чухур при впадении в Прут с поромом на Пруте.

144. — 1520 (7028) г. апреля 21. — Господарь Стефан Молодой утверждает за ворником Бану село Хэдэрешти на Бырладе, и мельницу на Бырладе.

145. — 1520 (7028) г. апреля 23, Яссы. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Тату Плотуком и его братьями села Плотушшти и «В Глод» на Сирете.

146. — 1520 (7028) г. апреля 24. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Кырстей и его сестрой княгиней стольника Стырчи Настой несколько сел на Сирете, Пруте, Днестре и Вилии, полученных ими по разделу с родственниками.

147. — 1520 (7028) г. апреля 24, Яссы. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Луканом и его братом Иоаном Долбаном село, «где жили Раду и Радич», обе жудечии.

148. — 1520 (7028) г. мая 8. — Господарь Стефан Молодой утверждает за вистьером Тоадером Кырлигом купленные части сел Врицкани, Кырлидки и Боргоани.

149. — 1520 (7028) г. июля, Сучава. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Хоморским монастырем несколько сел и пчельников. Он жалует им же озеро Орехово и два шомолдока вблизи него, Вешилеле и Чулиянецул, а также другие ручьи и прудки.

150. — 1520 (7028) г. июля 15, Сучава. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Иоаном Алботэ и его родственниками села Драгушани и Зэвоши.

151. — 1520 (7028) г. июля 16, Сучава. — Господарь Стефан Молодой утверждает за вистьером Гаврилом часть села Владешти на Шумузе.

152. — 1520 (7028) г. июля 28, Сучава. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Драгошом из Поарты половину села Цэлешти на Бырладе и часть озера в Лозове.

153. — 1520 (7028) г. августа 21, Сучава. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Путненским монастырем старые дарственные и льготы.

154. — 1520 (7028) г. октября 6, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Радэуцким епископством села, поселки и пчельники.

155. — <1520 г.> октября 8. — Господарь Стефан Молодой жалует Радэуцскому епископству село Хаворола Дорохойской области и пчельник в пределах местечка Черновицы. Он также жалует тому же епископству и пчельник с садами в пределах Воровештов близ ручья Колодцов.

156. — 1521 (7029) г. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Илие и его родственниками село Петреши на Ребричи.

157. — 1521 (7029) г. апреля 20, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Барбу села: Сырби, у устья Оанчи, «где был судья Жула», и повыше Шкеи, половину Гропени на Хорпиче, пришедшие на его долю при разделе с братом Шербаном.

158. — 1521 (7029) г. апреля 20, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Лукой и его братьями Джуржэй, Думитру и Федором село Мозелени в Кырлингатуре.

159. — 1521 (7029) г. апреля 24, Хырлэу. Господарь Стефан Молодой утверждает за сыном Марушы Костя село Михэилешти и 350 татарских золотых, пришедших на его долю при разделе с родственниками.

160. — 1521 (7029) г. июня 1, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой жалует за верную службу ворнику Бану, васлуйскому уряднику Гацке и Драгушу место на пустыре под село на Сохулэе выше Беки.

161. — 1521 (7029) г. июня 1, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за ворником Грозавом купленные им села Сырби и Чокодеешти.

162. — 1521 (7029) г. июня 3, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждает раздел села Ротумпанешти на Богдане между наследниками Нягулови.

163. — 1521 (7029) г. июня 4. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Бистрицким монастырем дарственную пана Козмы на село Калиенешти на Кубыле, «где был дом Драгомира», с монастырем и виноградником.

164. — 1521 (7029) г. июня 5, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой жалует вистерничелу Иону Турку за верную службу село Шнасьовци Черновицкой области «которое было в подчинении у Шипинци».

165. — 1521 (7029) г. июня 14, Сучава. — Господарь Стефан Молодой утверждает за сыном Джурджи Брату и его родственниками половину села Перени с мельницей на Тырнушке, пришедшей на их долю при разделе с другими родственниками.

166. — 1521 (7029) г. июня 24, Сучава. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Петря Унгуряцу часть села Липзешти, «где был судья Драгомир», полученную от его дяди Мындра взамен виноградника на холме Хэрлэу.

167. — 1522 (7030) г. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Гавриилом Бырладом половину села Бырладешти за Прутом, половину Чулны, луг и ручьи, пришедшие на его долю при разделе с родственниками.

168. — 1522 (7030) г. января 17. — Господарь Стефан Молодой освобождает Путненский монастырь от уплаты пошлин за три улова рыбы весной и три улова осенью, доставляемые с Дуная, Езера или Днестра. Он также утверждает за ним штрафы со всех сел, принадлежащих монастырю.

169. — 1522 (7030) г. января 29, Сучава. — Господарь Стефан Молодой утверждает за сучавским митрополитом Теоктистом пчельник, «где находилен монастырь», полянку и часть села Орденити.

170. — 1522 (7030) г. февраля 4, Сучава. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Молдовциским монастырем село Петия на Ваши между Брэнешти и Влашиняса, которое он получил от вистера Еремии и ворника Юрия взамен половины села Острэчени на Турни. Он утверждает за ним же цыган, подаренных монастырю Нягоем Васарабом.

171. — 1522 (7030) г. марта 10, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за пырэлабом Новоградским Тоадером часть села Руси на Кобилех, называемую Кутул.

172. — 1522 (7030) г. < марта—июля > 26, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за ворником Бану часть села Чоречешти, принадлежущую на его долю при разделе с родственниками.

173. — 1522 (7030) г. апреля 17. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Тэбучпу Митигеу и его братом Фреча их села и вотчины.

174. — 1522 (7030) г. июня 1. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Шендрикой и его внуками Васуткой и Някшей село Верхнее Сидишеу и кусок земли в пределах местечка Дорохою, так как они утратили свои привилегии, «когда ляхи пришли в нашу землю».

175. — 1522 (7030) г. июня 2, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Иванкой Репеде половину села «в Могилаэ, где проходит путь Хорджи в Бужор».

176. — 1522 (7030) г. июня 21, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Андрикой полемину села Оешани, на Рэапие.

177. — 1522 (7030) г. июня 24, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Драготэ и за его двоюродным братом Нягулом часть села Радуешти на Стебняке и часть меньшцы.

178. — 1522 (7030) г. июля 25, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Марией и ее сестрой Магдой часть села Кондрешти на Телякиноле.

179. — 1522 (7030) г. июня 26, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за сыном столбника Петра Гаврилом Калаподом села Пурчелешти, Владешти, Братешти, Борилешти и части села, «где были судья Драгош и Симон».

180. — 1522 (7030) г. июня 27, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Савой и его родственниками село Тотешти на Белой потоде.

181. — 1522 (7030) г. июня 30, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой жалует Радауцкому епископству место для пчельника, называемое Хрузка, у верховьев Красны.

182. — 1522 (7030) г. июля 2, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Юкшей Питешом и его родственниками часть села Бороле.

183. — 1522 (7030) г. июля 2, Хырлэу. — Господарь Стефан Молодой жалует Тоаловскому монастырю два семейства цыган.

184. — 1522 (7030) г. июля 4, Хырлау. — Господарь Стефан Молодой утверждает за ворпиком Грозавом село Пояну, «где жил Вьда».

185. — 1522 (7030) г. июля 4, Хырлау. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Строе Фауром часть села Олмешти.

186. — 1522 (7030) г. июля 12, Хырлау. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Андрушко село Сочи у верховьев Думптры и селнице Пэручанп на Нырнове.

187. — 1522 (7030) г. октября 28. — Господарь Стефан Молодой утверждает за питаром Иванкой часть села Стицнани.

188. — 1522 (7030) г. октября 29, Яссы. — Господарь Стефан Молодой утверждает за слуджером Тоадером Кашотэ часть сел Гоелти и Вьрстади.

189. — 1522 (7030) г. октября 31, Яссы. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Матею и его родственниками село Мэлинешти в Глодуреле на Ботнишоаре и селнице выше Рестеоани, также на Ботнишоаре.

190. — 1523 (7031) г. января 4, Сучава. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Иоаном и его родственниками половину села Плипча над Днестром и часть села Тодорешти на Живиип, полученные взамен сел Великий Боян от питара Иванка.

191. — 1523 (7031) г. января 8, Сучава. — Господарь Стефан Молодой утверждает за комэраниом Тоадером часть села Кьндешти «в Драгошево поле».

192. — 1523 (7031) г. марта 15. Яссы. — Господарь Стефан Молодой жалует чапнику Ивану Рачинте часть села Циганешти на Путне и мельпиду на Путне.

193. — 1523 (7031) г. марта 25. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Пэтру и его сестрами село Тилтешти у верховьев ручья Додова, «где жил Кырстя», а также и часть села Прибешти.

194. — 1523 (7031) г. марта 25. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Симой Душеску и его родственниками села Должелти на Красне, Иверениц, селнице Вьздита, два места для ичельника и место для мельницы.

195. — <1524 г. — 1538 г.> марта 15. — «Господарь Стефан Молодой» утверждает за логофэтом Тоадером части сел Дерэка и Бэнешти на Молдове.

196. — 1524 (7032) г. апреля 10, Хырлау. — Господарь Стефан Молодой утверждает за логофэтом Тоадером половину села «в поселке Фете Готка, в Русп». Он утверждает за ним же цыган, купленных им в Венгерской земле, и дарует ему других цыган, потерянных логофэтом Иванком за коварность.

197. — <1525 г.> — Господарь Стефан Молодой жалует медельничеру Богдану за верную службу село Ганчени на верховьях Тополовца и монастырь.

198. — 1525 (7033) г. февраля 12, Хырлау. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Молдавицким монастырем половину села на Быке против Албашевп лави на Великой Крянйци с ярудом и мельницей.

199. — 1525 (7033) г. августа 26, Хырлау. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Никоарэ Вэрэару и его братом Тоадером ичельник в пределах села Вэрэарешти и виноградник, «где находился ичельник Кауина».

200. — 1525 (7033) г. сентября 9. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Лазором и его родственниками село Ворунтарешти на Ковурлуе.

201. — 1527 (7035) г. марта. — Господарь Петр Рареш утверждает за Еремией Опцелом два места для постройки сел у устья Лопатни и Безина.

202. — <1527 г.> марта 3, Хырлеу. — Господарь Петр Рареш жалует Тазловскому монастырю село Пашкапи в Драгошево поле, потерянное Симою из-за измены господарю Стефану Молодому, и село Тотешти на Солонке Тазлове купленное господарем, а также озеро Дадулу на Пруте, и семейство цыган.

203. — 1527 (7035) г. марта 9, Хуши. — Господарь Петр Рареш жалует Дракшпу, Пурчелу, Исаку и Илие место для села на Великой Ботие.

204. — 1527 (7035) г. марта 9, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Драготэ, его сестрой Апнои и двоюродным братом Барсу часть села Батинешти, «где жил Мезеу».

205. — 1527 (7035) г. марта 13, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Негрילו Шушманом часть села Джуркани на Ялане у устья Жигэлни.

206. — 1527 (7035) г. марта 15, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за ворником Бану село Бырэешти на Бырладе, «где жил Бырэн», которое он получил от Сафты и Марены взамен другого села и 200 татарских золотых.

207. — 1527 (7035) г. марта 15, Хуши. — Господарь Петр Рареш жалует Немецкому монастырю село Копашку на Длестре у устья Захорны.

208. — 1527 (7035) г. марта 15, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Никой, его племянником Солтаном и его двоюродным братом Андрейком село Барбешти на Пруте.

209. — 1527 (7035) г. марта 15, Хуши. — Петр Рареш утверждает за Петринэ Теле и его сестрой Настой село Гырчины, принадлежавшее на их долю при разделе с другими родственниками.

210. — 1527 (7035) г. марта 15. — Господарь Петр Рареш утверждает за Гэтаном и его родственниками село Пунджешти на Ракове в Васлуй, а также произведенный ими раздел имущества.

211. — 1527 (7035) г. марта 15, Хуши. — Господарь Петр Рареш жалует Витольту за верную службу место на пустыре в Кигече на Ялпухе для основания села.

212. — 1527 (7035) г. марта 16, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Армяну половину села Татомирешти у верхьявев Орбику, купленного у монаха Евлогие, бывшего вистера.

213. — 1527 (7035) г. марта 16, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Гыдей часть села Остэешти на Ребриче.

214. — 1527 (7035) г. марта 16, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за господарским писарем Иоаном часть села Костешти у устья Чухору.

215. — 1527 (7035) г. апреля 16, Хуши. — Господарь Петр Рареш жалует выстроенному им заново Побратскому монастырю село Добруша Соронской области с мельницами на Рауте в Погоре.

216. — <1528 г.> — Господарь Петр Рареш утверждает за Луле Чуром, Албу и Руже половину Колодца Белянов и часть Полна Оюла.

217. — 1528 (7036) г. января 16. — Сучавская митрополия. — Монах Некифор дарит Нямецкому монастырю село Долхенти на Шумузе с прудом и мельницей.

218. — 1528 (7036) г. февраля 5, Яссы. — Господарь Петр Рареш утверждает за глобником Штефу половину села Болдешенти на Солонене, половину Мунчелул Болдешеша и 9 пашей у леса.

219. — 1528 (7036) г. февраля 28, Хырляу. — Господарь Петр Рареш утверждает за постельником Косте Алботэ село Ояичани на Студеном Шумузе с мельницей на Шумузе, купленное у дочери бывшего логофэта Исака.

220. — 1528 (7036) г. марта 1, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Оаной и ее братьями Юрием и Иоаном кусок земли в пределах села Тутонешти.

221. — 1528 (7036) г. марта 2. — Господарь Петр Рареш жалует логофэту Тоадеру за верную службу села Зубричени на Требиние и Халкэуци с мельницами на Ракованде и Онешти.

222. — 1528 (7036) г. марта 4, Яссы. — Господарь Петр Рареш утверждает за Романом Хажэой часть села Питичани на Кобыле.

223. — 1528 (7036) г. марта 7, Яссы. — Господарь Петр Рареш утверждает за Даном, его женой Аннушкой и шурином Петри кусок земли для пруда в Драгомрешти и Ваде.

224. — 1528 (7036) г. марта 7. — Господарь Петр Рареш утверждает за братьями Шандру и Феттоном Фаркантом половину села Оцелешти, на Берхече.

225. — 1528 (7036) г. марта 7, Яссы. — Господарь Петр Рареш жалует логофэту Тоадеру село Бренешти на Ситие с обоими поселками и мельницами на Ситие и селнице Пурчелешти на Терезие, называемое «На Пери».

226. — 1528 (7036) г. марта 11, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Бибой, его братьями и двоюродными братьями часть села Стрптурэ на Васлуйе, где жил Мик и Шербань.

227. — 1528 (7036) г. <марта 11—23> Васлуй. — Господарь Петр Рареш жалует своему брату папу Тоадеру село Дружешти, «где был двор старого Дружи» и выселок села Киселешти с мельницами, купленные господарем за 1030 золотых.

228. — <1528 г. марта 11—23>, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Лукой Неджели село на Студенице, «где жил Барбовичану», с мельницей на Студенице.

229. — 1528 (7036) г. марта 12, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Фурдую, его братом Томой и их двоюродными братом и сестрой Пэтрашко и Софией часть села Могошешти.

230. — 1528 (7036) г. марта 12, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает раздел вотчины, который был произведен постельником Михаилом и его родственниками, а именно села Вумботешти и половины села Элэтарешти.

231. — 1528 (7036) г. марта 13, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает раздел вотчин между Кырстей и его родственниками, а именно села Бланиц на Корде.

232. — 1528 (7036) г. марта 13, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за постельщиком Ионом Личу село на Вырладе, «где были сушь Бура и Дрогош», обе жудечии, село, называемое теперь Негрилаешти, с мельницами на Вырладе.

233. — 1528 (7036) г. марта 15, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Еремией и его родственниками раздел их вотчин, а именно Броштеши, «где был дом Джурджи Броаскэ», Муичелу, называемый теперь Цудкани, половины поляны Пименова и Повнеде Рункурилор.

234. — 1528 (7036) г. марта 15, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает несколько сел за Ону и его родственниками, приходившимися племянниками вистьеру Сшу.

235. — 1528 (7036) г. марта 16, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за писарем Главаном села: Итовалти и Молэешти на Берхешчу, одно село на Перескеу, «где живут Драгоманенты», и другое село, «где жил Яфак Иванчуд», а также кусок земли в пределах Сэлештов.

236. — 1528 (7036) г. марта 16, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Иваном и его братом Ионом кусок земли в пределах Ларбанов, так как их льготная грамота находится в жалком состоянии.

237. — 1528 (7036) г. марта 17. — Господарь Петр Рареш утверждает за стольником Журжом Колуном пчельник в пределах Сырбов, «где находимся улья Ниньорэ Чокырлии».

238. — 1528 (7036) г. марта 17, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Лукой Сиуричем часть села Сиуричани и часть колодца на Сиуриче, пришедшиеся на его долю при разделе с сестрами.

239. — 1528 (7036) г. марта 17, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Михуцэ части села Бахна и часть села Черешнали.

240. — 1528 (7036) г. марта 18, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Лукой Дрептате и его родственниками села Козмешти, «где жил Вратул» и Мирчевити «где жил Оана», оба на Сирете.

241. — 1528 (7036) г. марта 19, Васлуй. — Господарь Петр Рареш жалует пиркэлабу Романа Грозаву селище Шендрешти на Полочине за правую и верную службу господарю и его предшественникам господарям Богдану и Стефану Молодому.

242. — 1528 (7036) г. марта 20, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за наследниками Джурджи Сырбу раздел их вотчин, а именно села Осиячи на Хобание и Баломешти у ручья Бодонелов.

243. — 1528 (7036) г. марта 20, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за наследниками Сими Виеряну и его сестрой Малей раздел их вотчин, а именно половины села Мошешти, «где был дом Моши», и половины другого села под лесом, «где жили Галеш и Ласлау».

244. — 1528 (7036) г. марта 21, Васлуй. — Господарь Петр Рареш освобождает священника сучавской крепости Луки «от всех податей, больших и малых, от обронов, повинностей и разрешает не давать ни одной глыбы воска».

245. — 1528 (7036) г. марта 22, Васлуй. — Господарь Петр Рареш жалует медельничеру Богдану за верную службу села Пошкани и Нэгдушети на Тополовце и утверждает за ним село Гэичени «с монастырем».

246. — 1528 (7036) г. марта 22, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за чашиком Маноилом Фели часть села Макрешти, дарованного его дяднями Дасидом и Корней.

247. — 1528 (7036) г. марта 22, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Марешкой и Варварой, дочерьми Руски, село Шкеи на Сарате.

248. — 1528 (7036) г. марта 23, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за пыризабом Новограда Цинкоары Грозавом часть села Гырлешти на Бырладе.

249. — 1528 (7036) г. марта 25. — Господарь Петр Рареш утверждает за Врание, его братом Нягулом и их сестрой Марией часть села Хроничели на Элане, принадлежащую на их долю при разделе с родственниками.

250. — 1528 (7036) г. марта 27. — Господарь Петр Рареш утверждает за Или Упаном и его сестрами Марой, Малей и Магдой «село, а именно часть Гуреша и Гурешани».

251. — 1528 (7036) г. марта 28. — Господарь Петр Рареш утверждает за Бартой и его родственниками села Друджи, Мурджени, Вьрсэнешти и Кредешти.

252. — 1528 (7036) г. марта 28, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Дижурджу, сыном Аннуики и племянником дворника Драгоша Боула, село Лэцкани на Молдове, полученное взамен двух других сел, из которых одно расположено там, «где находился дом Балаша», а другое, Пичигани, на Бырладе.

253. — 1528 (7036) г. марта 28, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за дочьню Няги Станкой часть села Питичи.

254. — 1528 (7036) г. марта 30. — Господарь Петр Рареш утверждает за Лукой и его родственниками три села на Ишповеце, из которых одно находится ниже мыса Кенлор, другое выше мыса Кенлор, а третье выше Салче.

255. — 1528 (7036) г. марта 31. — Господарь Петр Рареш утверждает за Петри Ветрином, его братом Станом Ветрином и их сестрами Марушкой и Мухей половину села Ветришани.

256. — 1528 (7036) г. апреля 1. — Господарь Петр Рареш утверждает за дочьню Петри Литяну и женой пахарника Андрейки Аппушкой поместье в Милинешти.

257. — 1528 (7036) г. апреля 1, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за брэнештаром Павелем Скрипкой половину села Хегедишани на ручье Лелее, место на пустыре на Великой Ботне и часть другого места на пустыре на Котылише.

258. — 1528 (7036) г. апреля 4, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за сыном Аннуики Фэдором и его родственниками село Фышкави на Красне, а также произведенный им раздел имущества.

259. — 1528 (7036) г. апреля 8, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за хотинским пиркэлабом Иоаном Стырчи, его братом пиркэлабом крепости Балга Михулом Стырчи и его сестрой Федкой село Великий Бояя со всеми выселками. Село было отобрано обманом писарем Иванком, а затем возвращено господарем Стефаном Молодым, когда изменник Иванко с другими изменниками посадил одного лотра господарем.

260. — 1528 (7036) г. апреля 8. — Господарь Петр Рареш жалует погофату Тоадеру за верную службу село Старосильцы, две части села принадлежали Максиму Удри, а третья господарю: он получил ее взамен села Штоборени, принадлежавшего вятю погофата Тэуту, чашипку Сакуяпу, который утеряз его за измену, «когда он с другими изменниками восстал против господари Стефана Молодого, посадив лотра господарем».

261. — 1528 (7036) г. мая 18, Сучава. — Господарь Петр Рареш жалует чашипку Феши за верную службу села Оргошти и Нягомарешти у верховья Хошрыляты, половицу селища Владешти и часть Богданешти, «утерянные за измену бывшим ворником Петри Карабелом, посадившим с другими изменниками, вопреки его племяннику, вопреки господарю Стефану и вопреки стране, лотра господарем».

262. — 1528 (7036) г. мая 28, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за некоторыми лицами колодец, называемый Рошна, и часть Поле Окола.

263. — 1528 (7036) г. июля 12. — Господарь Петр Рареш утверждает за вотафом Матеем часть села Анталешти.

264. — 1529 (7037) г. — Господарь Петр Рареш утверждает раздел сел Браняштани, Скеулени и еще одного села между Илнем и его родственниками.

265. — 1529 (7037) г. марта 5, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Драготой село Неджешти, «где жил Няг Фанкавул» в Валя Карулуй Кырлягурской области, проданное сыновьями дьяка Вартика.

266. — 1529 (7037) г. марта 9. — Господарь Петр Рареш утверждает за наследниками Дурви части села Дурнешти и части селища Кулшиноара.

267. — 1529 (7037) г. марта 9, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Петри Мэгдичну и его братьями Андрейкой, Журжей и Братилэ половицу села Мэгдичешти.

268. — 1529 (7037) г. марта 11, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Тоадером и его женой Драгушей часть села Пожерешти на Ребриче.

269. — 1529 (7037) г. марта 11, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Томой Балалеу кусок земли, вверх от ручья Бабеей до опушки леса.

270. — 1529 (7037) г. марта 12. — Господарь Петр Рареш утверждает за Марушкой и ее родственниками село Поенари у верховья Вырлэзелу.

271. — 1529 (7037) г. марта 13, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Станчу Стрэцилой поляну, называемую Георойя, с пшльником в пределах села Легитишани на Берхече.

272. — 1529 (7037) г. марта 16, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Пырву, его братом Ионом и их сестрой Някшей несколько сел, части сел, селища, пущари, мельницы и поляну.

273. — 1529 (7037) г. марта 16, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Чоканом Романом части села Селечикаши на Коваче.
274. — 1529 (7037) г. марта 17, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за митрополитом местенца Роман село Панчешти Нямецкой области с мельницей полученное от наследников Пашка взамен села Идешти на Бырладе и половины пруда на Дозоле.
275. — 1529 (7037) г. марта 19, Хуши. — Господарь Петр Рареш жалует Мазил, Джурдже, Глиге и Нячу за верную службу место для основания села на пустыре на Чертоное у устья Скумши.
276. — 1529 (7037) г. марта 19, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Матеем и его родственниками, внуками Ивашка Гоенеска, их вотчины, Леонтешти, где находился дом Леоптии, селище Конона на Ребриче, селище Нькоаре на Малой Ребричоаре и селище Журжи Влцдаря.
277. — 1529 (7037) г. марта 20, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Алексеем и его братом Станом половину села, «где жила Някпу», на Албик.
278. — 1529 (7037) г. марта 22, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Браном и его родственниками, племянниками логофата Симы и его сестры Аны, раздел сел, а именно: Глодени, Соци, Душеншти и половины Войновя, «где Пашко был ватаманом».
279. — 1529 (7037) г. марта 22. — Господарь Петр Рареш утверждает за Лупе и его женой Магдой половину части села Кондрешти на ручье Тележине.
280. — 1529 (7037) г. марта 23. — Господарь Петр Рареш утверждает за Драготой и его сестрами половину села Гирова, «где находились дома Розомана».
281. — 1529 (7037) г. марта 24, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Мупшей и его женой Добрушей село Кизлиани у верховьев Перескиу.
282. — 1529 (7037) г. марта 25, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Глигой кусок земли в пределах Хорасецитов, «где живут Рошканы».
283. — 1529 (7037) г. марта 25, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за книжницей бывшего сучавского портаря Долха Марной село Городичани на Рошце и мельницу на Брадецеле.
284. — 1529 (7037) г. марта 25, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за брашитаром Навелом Скрипкой половину села Хегедишани на ручье Лелая и жалует ему село Кобылия, утерянное ворником Гоция «за измену, когда он назвал себя господарем, за что и лишился головы».
285. — 1529 (7037) г. апреля 23, Хырлау. — Господарь Петр Рареш жалует Радэуцкому епископству село Грамешти на Ируте, отнятое у Луки Арбуре «после убийства его» господарем Стефаном Молодым.
286. — 1529 (7037) г. апреля 23, Хырлау. — Господарь Петр Рареш утверждает за Салэдженским монастырем село Салэджен, подаренное игуменом монастыря монахом Еллоном.
287. — <1530> г. апреля 23, Хырлау. — Господарь Петр Рареш утверждает за Иоаном Чудином часть села Нижний Хородник с фруктовым садом.

288. — <1530 г.—1535 г.>, мая 2.—Господарь Петр Рареш утверждает за сучавским портаром Михулом часть села Воронешти и пчельник в пределах Воронешти.

289. — 1530 (7038) г. июня 1, Сучава.—Господарь Петр Рареш утверждает за Нямецким монастырем половину села Орденшти.

290. — 1530 (7038) г. августа 20. — Господарь Петр Рареш жалует церкви сучавской митрополии село Дурнешти с мельницами на Жилии.

291. — 1530 (7038) г. августа 22. — Господарь Петр Рареш утверждает за церковью сучавской митрополии половину села Опришкани с мельницами на Шумузе, подаренную бывшим сучавским вярколабом Онуфрием Барбовским.

292. — 1530 (7038) г. августа 22, Сучава. — Господарь Петр Рареш утверждает за портаром сучавской крепости Савай село Четереш, на Бахлуе, подаренное великим сучавским портаром Михулом.

293. — 1531 (7039) г. марта 4, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за сыном пахаринчела Кырстя Драготи село Копешти на Ракове.

294. — 1531 (7039) г. марта 7, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за бывшим логофетом Гаврилом Тогрушанулом несколько сел и виноградник в Котларп.

295. — 1531 (7039) г. марта 9. — Господарь Петр Рареш утверждает за Иваном три села на Липове Тутювской области, а именно: Петрошкани, Негрлешти и Понешти, купленные у вярколаба Новоградского Нона.

296. — 1531 (7039) г. марта 13, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Барсу и его родственниками половину села Урдешти и произведенный ими раздел.

297. — 1531 (7039) г. марта 15, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Медезяпой и Крочуном село Омешти на Сливие.

298. — 1531 (7039) г. марта 18, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Бачу и его внуками, сыновьями бывшего хотинского вярколаба Дана Бола, несколько сел и частей сел.

299. — <1531 г.> марта 20. — Господарь Петр Рареш утверждает за Даном и его братом Фурдую половину села Пырцешти у устья Сараты, купленную у Фетиона Селештино, где жил Петру Пырця.

300. — 1531 (7039) г. марта 23. — Господарь Петр Рареш утверждает за Фигионом и его братом Иоаном часть села Корин, выкупленные у сучавского портара Арбуре.

301. — 1531 (7039) г. марта 24, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Хоморским монастырем пчельник на Бохотине, где находились улья логофета Тоадера.

302. — 1531 (7039) г. марта 24, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Исакном Мургулом и его родственниками село Муржешти на Темялене.

303. — 1531 (7039) г. марта 26, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Петре Унгуряцу часть села Моешти.

304. — 1531 (7039) г. апреля 3. — Господарь Петр Рареш утверждает за внуками Петре Пую половину села Балаву.

305. — <1532 г.>. — Господарь Петр Рареш утверждает за Симионом и его родственниками село Сизакоуци, Черновицкой области.

306. — 1532 (7040) г. февраля 27, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Симою Пурцелом село Вынешти на Тележине.

307. — 1532 (7040) г. февраля 28, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за дочерьми Марушки части селища Кочуричани «на опушке леса, Кипечу».

308. — 1532 (7040) г. марта 4. — Господарь Петр Рареш утверждает за внуками Мину Вьргуу части, полученные им при разделе села Флоринешти.

309. — 1532 (7040) г. марта 6. — Господарь Петр Рареш утверждает за Шикоарэ Тотале и его братом Нягою село на Верхечу, «а именно, где жила Тотале».

310. — 1532 (7040) г. марта 10, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Мину и его родственниками село Марджинешт, Немецкой области, селище Маршиа и дуг Марджинешт.

311. — 1532 (7040) г. марта 12, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Петре Микишиом и его родственниками села Делси на Буково и Попичешти на Япане.

312. — 1532 (7040) г. марта 13. — Господарь Петр Рареш утверждает за Симою Рохатом и его родственниками село Кухнешти на Малой Ребричи, Букушани на Хориничие и имельник в пределах Татомирешти.

313. — 1532 (7040) г. марта 14. — Господарь Петр Рареш утверждает за Спиридоном Скриштой и его родственниками село Скривулени на ручье Ливе.

314. — 1532 (7040) г. марта 26, Яссы. — Господарь Петр Рареш утверждает за шетрамом Драготой часть села Баймачани на Жижии, утериную Вирталаном за замену.

315. — 1533 (7041) г. — Господарь Петр Рареш утверждает за Лукой и его родственниками части, принадлежавшие на их долю при разделе села Кондрешти на Тележине с монастырем и лесом.

316. — 1533 (7041) г. марта 5. — Заметка о грамоте господари Петра Рареша, которой он утверждает за Владом и другими часть села Ваварешти на Серете, Путненской области.

317. — 1533 (7041) г. марта 6, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Костей Алботой и его родственниками половину сел Другушани и Зволяни. Он также утверждает, но лишь за Костей Алботой, кусок земли в пределах Медештов.

318. — 1533 (7041) г. марта 8. — Господарь Петр Рареш утверждает раздел сел Петрешти на Зелетине и Драгоешти у устья Добротвору между родственниками боготшанского ветафа Симиона.

319. — 1533 (7041) г. марта 8, Васлуй. — Господарь Петр Рареш жалует оргеевскому пыржалабу Степану два места на пустыре, одно из которых на Яллухе, а другое на Малурци, и часть села Степанешти.

320. — 1533 (7041) г. марта 12, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает раздел села Ховрэшти на Үырбовете, проиженный ввучкой Цибана Соринцей между ее детьми Лазаром, Фети и Анушкой.

321. — 1533 (7041) г. марта 12, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Симой Болди и его братом Томой село Вобулешти, ниже Попешти, и село, «где был судья Константин».

322. — 1533 (7041) г. марта 13, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за сыном Иоана Гэрдю Фати часть села Писванн и половицу мельницы.

323. — 1533 (7041) г. марта 13. — Господарь Петр Рареш жалует Хиландарскому монастырю ежегодный доход в 3000 аспров, а лицам, которые за ним придут. 300 аспров.

324. — 1533 (7041) г. марта 13. — Господарь Петр Рареш утверждает за Тоадером и его родственниками село Репшанн и половицу села Гаднешти.

325. — 1533 (7041) г. марта 18, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Михулом и его братьями села. «где находится Пича», на Хобанне, и Стануешти на Перечини.

326. — 1533 (7041) г. марта 24. — Господарь Петр Рареш утверждает за Марией и ее зятем Кости половицу села Силицтя Оилор на Бужоре.

327. — 1533 (7041) г. марта 27, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Драготой Аверескулом и за Нягулом Шоидрянулом часть села Троешети за Прутом, купленную ими у Марины, дочери Кьрстины.

328. — 1533 (7041) г. марта 28, Сучава. — Господарь Петр Рареш утверждает за Добровецким монастырем села Богданешти на Ховырляте, подаренное итаром Ионом Лунгулом, Пишкани на Элане, подаренное сорокским пыркэлабом Ионом, с тремя семействами цыгал, а также цыган, подаренных пыркэлабом Балты Савой.

329. — 1533 (7041) г. марта 28, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Гаврилом и его родственниками половицу села Вьскоя на Ньрнове, половицу села Питушка Сьяз, место для села Колодец Хосула и село на Быке. так как они утратили привилегии, «когда на нашу страну грянули войной татары».

330. — 1533 (7041) г. апреля 11, Яссы. — Господарь Петр Рареш жалует Молдовицкому монастырю село Беркинешти на Молдове с монастырем, прудом и мельницей на запруде, купленными господарем у Корлата.

331. — 1534 (7042) г. Хырлау. — Господарь Петр Рареш жалует молдавицкому монастырю пределы вокруг монастыря.

332. — 1534 (7042) г. марта 24, Яссы. — Господарь Петр Рареш отдает Ивану Праву и его родственникам село Грачени, которое Луна Арбуре утерян из-за измены, господарь же получает взамен село Жолнэшани на Ситне.

333. — 1535 (7043) г. марта 2, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Савой Лунгулом часть села Салче, находящегося по ту сторону Ялана.

334. — 1535 (7043) г. марта 3, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Софькой половицу села Илнешети на Кобыле и половицу мельницы и поляны Каутеша.

335. — 1535 (7043) г. марта 5, Хуши. — Господарь Петр Рареш подтверждает за Илюй и ее родственниками три места для поселения на Мешине, а именно Дашилова, Братково и Василеуни, а также Кушновы и Сосени на Ботне.
336. — 1535 (7043) г. марта 9, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за сыновьями Петра Буты и Банчула село Калотя у верховья Пырзу.
337. — 1535 (7043) г. марта 9, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за великим логофитом Тоадером два селнца: одно на Рауте, на Студеном колоде, другое на речке Ишгачов, на Татарских колодцах.
338. — 1535 (7043) г. марта 9, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Драгицей и ее сестрой Марией часть сеял Бэспити на Тазлау, купленную у внука Илиаша Шанга.
339. — 1535 (7043) г. марта 13, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за дочерью Оана Илипой и ее родственниками село Вултурешти на Бырладе.
340. — 1535 (7043) г. марта 18, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Тоадей и его братом Гаврилом часть села Костюкани на Серате, Ляпушненской области, «где находился дом Кости Русула».
341. — 1535 (7043) г. марта 22. — Господарь Петр Рареш утверждает за Андрабушом и его родственниками часть села Бабошени на Ракове.
342. — 1535 (7043) г. марта 22, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Алботой и Драготой часть села Завалнешти на Краснишоаре.
343. — 1535 (7043) г. марта 22, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Глигом части села Унгурени на Пруте.
344. — 1535 (7043) г. марта 22, Хуши. — Господарь Петр Рареш жалует пырзлабу Чобырциу Томше за верную службу место на пустыре на Ботне между Добрай и Оале «для основания села».
345. — 1535 (7043) г. марта 24, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Патрашкуллом, Фетином и Лавором часть села Хлузешти на Путне.
346. — 1536 (7044) г. января 11, Сучава. — Господарь Петр Рареш утверждает за камараном из вьетерни Ионом Попшой часть села Помырла.
347. — 1536 (7044) г. января 18, Сучава. — Господарь Петр Рареш утверждает за Хомореним монастырем несколько сел, пчельников, речек и гору с соляным источником.
348. — 1536 (7044) г. января 19, Сучава. — Господарь Петр Рареш утверждает за Бузатулом и его женой Арманкой село Мэчешени, «называемое Михэнешти», выше Великой Буковины.
349. — 1536 (7044) г. апреля 26, Хырлау. — Господарь Петр Рареш утверждает за Пауком и его родственниками села Богданешти и Сэкуяни, а также произведенный ими раздел.
350. — 1537 (7045) г. марта, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Ионом село Бояпяни на Личикове и место для пасеки на Сухом Потоце.
351. — <1537 г.> марта 7. — Господарь Петр Рареш утверждает за Ионом Мэкаулом часть села Богданешти на Серате, купленную у внуков Микула Пожара.

352. — 1537 (7045) г. апреля 30, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за логофэтом Тоадером селище на Рэуте «против устья Илигача».

353. — 1538 (7046) г. июня 14. — Господарь Петр Рареш утверждает за Немецким монастырем часть села Орцашти.

354. — 1539 (7047) г. мая 24, Хырлэу. — Господарь Стефан Саранча утверждает за Молдовницким монастырем мельницу на Топляце, подаренную великим логофэтом Тотрушаном, который купил ее у Иоана Моцока.

355. — 1539 (7047) г. июня 13, Путневский монастырь. — Епископ Вада Анастасие указывает, что он дважды подарил Путневскому монастырю на помпьяни по 100 венгерских золотых.

356. — 1540 (7048) г. марта 7, Хырлэу. — Господарь Стефан Саранча утверждает за Нягой, дочерью Марушкил, и ее родственниками село Максимешти на Черном потоке, так как они утратили привилегии, «когда турецкий царь напал на нашу страну».

357. — 1540 (7048) г. <марта—мая> 13. Хырлэу. — Господарь Стефан Саранча жалует некоторым лицам за правую и верную службу селище, называемое селищем Гаджеа, выше Офисленц и ниже Козмешти.

358. — <1540 г.> марта 23, Хырлэу. — Господарь Стефан Саранча утверждает за Крэчулом за верную службу село Коцешти, Сучавской области, со всеми выселками.

359. — 1540 (7048) г. мая 1, Хырлэу. — Господарь Стефан Саранча утверждает за слуджером Нинварой часть села Глодени и селище Шербака на Чулуке.

360. — 1540 (7048) г. мая 11, Хырлэу. — Господарь Стефан Саранча, утверждает за Елишкой часть села Гречешти, купленную у ее брата Тоадера Илоски.

361. — 1540 (7048) г. мая 18. — Господарь Стефан Саранча жалует Томе и его братьям участки в Оешти, Ракэту, Ботешти и др.

362. — 1540 (7048) г. июля 4, Сучава. — Господарь Стефан Саранча утверждает за хотинским пьркулабом Андрейкой Шептилич долину села Эзарени ниже Котнари.

363. — 1540 (7048) г. июня 13, Сучава. — Господарь Стефан Саранча утверждает за Драгоманом и его братьями, сыновьями пьркулаба Кырке, части села Хплишени на Сучаве.

364. — 1540 (7048) г. ноября 30. — Господарь Стефан Саранча утверждает за Хомореким монастырем несколько сел, два пчельника и гору с соляным источником, пруд, два шомолдона со всеми прудками и мельницу на Ситие, некоторые из которых были подарены логофэтом Тоадером.

365. — 1541 (7049) г. — Игумен Вистрицского монастыря цермонах Серапион со всем собором разрешают монаху Теофану выбрать себе место для пчельника на монастырских или господарских землях, но с условием оставить после смерти это место монастырю.

366. — 1541 (7049) г. апреля, Васлуй. — Господарь Петр Рареш уполномочивает логофэта Гаврилаша и пахарника Костина найти кренестных цыган, где бы они не находились, и подворить их по домам.

367. — 1541 (7049) г. апреля 27, Хырлау. — Господарь Петр Рареш жалует княгине ватага Иода Поповича часть села Белая церковь, утерянную сыновьями Козмина, «когда они валомаши государственную казну в Хырлау» и выкрали все аспры.

368. — 1542 (7050) г. февраля 19. — Господарь Петр Рареш утверждает за рэдэуцким епископом Теодосием село Албешти, купленное у Пригорие.

369. — 1542 (7050) г. апреля 24, Хырлау. — Господарь Петр Рареш жалует Путненскому монастырю село Петрикаши на Банше со всеми доходами и прудом.

370. — 1542 (7050) г. апреля 30, Яссы. — Господарь Петр Рареш жалует хотинскому пырнэлабу Шилоарэ Хире село Потропопени на Серете с выселком ниже села, а также мельницы на Серете. Он жалует ему же село Хирешти, Сучавской области, на Молдове, утерянное бывшим вистнером Краспином «за измену, из-за которой он и погиб».

371. — 1542 (7050) г. мая 31. — Господарь Петр Рареш утверждает за Игнатом и другими часть села Кындешти в Драгошево поле.

372. — 1543 (7051) г. февраля 25. — Господарь Петр Рареш жалует Молдовницкому монастырю село Сэлншети, половину пруда Орахову и половину села Баличени с мельницами.

373. — 1543 (7051) г. апреля 24, Хырлау. — Господарь Петр Рареш уполномочивает Побратский монастырь охранять пруд в Болсу и все ручьи и никому не давать права на рубку в шипке без ведома игумена.

374. — 1543 (7051) г. <апреля 24—мая 25>, Хырлау. — Господарь Петр Рареш жалует Побратскому монастырю село Волени в области Кигечу.

375. — 1543 (7051) г. мая 25, Хырлау. — Господарь Петр Рареш утверждает за оргеевским пырнэлабом Козмой Гианги часть села Рошкани на Сучаве, купленную у Терпича Андрейки.

376. — 1543 (7051) г. августа 6, Сучава. — Господарь Петр Рареш жалует Молдовницкому монастырю семейство цыган, купленное господарем у Регина бираула из Вистрицы.

377. — 1545 (7053) г. сентября 17, Хырлау. — Господарь Петр Рареш утверждает за Молдовницким монастырем пруд в местечке Вал и ручей для мельниц и валляных мельниц.

378. — 1545 (7053) г. декабря 14, Сучава. — Господарь Петр Рареш утверждает за великим логофетом Матнашом часть села Врешети, купленного у Бориса Браевича.

379. — 1546 (7054) г. января. — Господарь Петр Рареш утверждает за Волошкой, Томой Пэтрашко и Магдой часть села Кондешти, «где жила Милоае».

380. — 1546 (7054) г. марта 1, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Симой и его родственниками часть села Помирла, а также произведенный ими раздел имущества.

381. — 1546 (7054) г. марта 4, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Савой и его родственниками части села, «где жил Команель, на Рэбричи, называемом теперь Карбурешти», а также произведенный ими раздел.

382. — 1546 (7054) г. марта 17, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Игнатом часть села Кэзэнешти на Кнеже.

383. — 1546 (7054) г. марта 18, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за писарем Теодором Бэлшом село Быржовски, Нямецкой области.

384. — 1546 (7054) г. марта 20. — Господарь Петр Рареш утверждает за Гавриилом и Шкоарой и их сестрами части села Рэзэнешти.

385. — 1546 (7054) г. марта 22, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Петря, его сестрами Тудорой и Василишкой и другими родственниками половину села Голэешти на Рэбричи.

386. — 1546 (7054) г. марта 23. — Господарь Петр Рареш утверждает за Сафтой, дочерью Иона Чомырлий, и ее родственниками села Ошешти на Стебнице и Сарэчнешти на Тележине, а также произведенный ими раздел.

387. — 1546 (7054) г. марта 23, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Станчулом и его братьями Лазаром и Гавриилом, а также за их сестрой Илкой село Тунсешти на Богдане, так как их льготная грамота сгорела во время пожара села.

388. — 1546 (7054) г. марта 24, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за логофетом Ионом половину села Бахнари на Тутове и половину села, «где жил Лие, называемого теперь Дворничани».

389. — 1546 (7054) г. марта 15, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Бадей и его женой Мушей половину села Стоиешти, находящегося под Фаджету Ляхулуй.

390. — 1546 (7054) г. марта 27, Бырлад. — Господарь Петр Рареш утверждает за Ионом Гоескулом, Станчулом Бурсуком, Гедеоном, Фрацианом и Данчулом Бурсуком место на пустыре в Олтени у перховья Лозовы для основания села.

391. — 1546 (7054) г. марта 27. — Господарь Петр Рареш утверждает за Михулом и его родственниками село Комэнешти, «где жил Мэлдзул».

392. — 1546 (7054) г. «марта 27—29» Бырлад. — Господарь Петр Рареш утверждает за Сучавским портаром Петре Вартковичем село Маметинцы, Черновицкой области, полученное взамен от дьяка Иоана из Ясс.

393. — 1546 (7054) г. марта 29. — Господарь Петр Рареш утверждает за Мырджелатом и его родственниками село Верешани на Кубыле, «где жил Вереш».

394. — 1546 (7054) г. марта 30, Бырлад. — Господарь Петр Рареш утверждает за Белошой Чортаном и его братом Сплином Чортаном половину сел Ошешти на Тотруше, Бэличани и часть села Скорцешти.

395. — 1546 (7054) г. марта 30, Бырлад. — Господарь Петр Рареш утверждает за Петре и его родственниками село Белошешти на Юкше.

396. — 1546 (7054) г. марта 30, Бырлад. — Господарь Петр Рареш утверждает за Самой и Фетиганом село Жегэлие, так как они потеряли привилегии, «когда пришел сам турецкий царь с татарами и ограбил нашу страну».

397. — 1546 (7054) г. марта 31, Бырлад. — Господарь Петр Рареш утверждает за Коланом, Фрацилой и Андрейной часть села Зорилешти и Вэжэшани, «где был судья Фрумушелу».

398. — 1546 (7054) г. марта 31. — Господарь Петр Рареш утверждает за ватафом Юршей части сел Поповны на Юбэнясе и Попени.

399. — 1546 г. апреля. — Господарь Петр Рареш утверждает за Потыркою часть села Леучешти на Ракове с мельницей.

400. — 1546 (7054) г. апреля 1, Бырлад. — Господарь Петр Рареш утверждает за Пандсом часть села Короешти.

401. — 1546 (7054) г. апреля 1. — Господарь Петр Рареш утверждает за Батином и его родственниками части села Чернаша на Элаге.

402. — 1546 (7054) г. апреля 2, Бырлад. — Господарь Петр Рареш утверждает за Анкой и Ириной, дочерьми Ияны, по половине села Думбравени на Ракове, так как они его поделили между собой.

403. — 1546 (7054) г. апреля 2, Бырлад. — Господарь Петр Рареш утверждает за ватагом Гидином село Шендрешти на Полочине.

404. — 1546 (7054) г. апреля 2, Бырлад. — Господарь Петр Рареш утверждает за Мушей Фрижоайсей половину села, называемого «Ла Мик Футиль».

405. — 1546 (7054) г. апреля 4, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Оланом и его родственниками половину села Коротени на Бырладе, купленного у сына вориша Храэ.

406. — 1546 (7054) г. апреля <4—30>, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за столничелом Мопом Голэйем части села Берешти за Прутом, «где был судья Иля».

407. — <1546 г. апреля 4 — июня 4>. Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за пахарником жены господаря Никоарой поместье и селище Шербанка на Чулуке.

408. — 1546 (7054) г. <апреля 4—июня 4> Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Опрей Унгурианулом село Хородишта на Чухуре.

409. — 1546 (7054) г. апреля 6, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за попом Гаврилом Ссарой ичельник в пределах Попешти, Кырлягэтурской области.

410. — 1546 (7054) г. апреля 7, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Фетей и его родственниками село Боллоешти на Гырбовеце.

411. — 1546 (7054) г. апреля 7, Хуши. — Господарь Петр Рареш жалует постельнику Саве за правую и верную службу части села Гырмешти, Текуческой области; эту часть потерял Пэтрашию, сын Брана, «за коварство, когда он бежал с Гэнештами».

412. — 1546 (7054) г. апреля 8, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Драготой, сыном службера Кырсти, село Кошешти, так как «во время нашей поездки по Венгерской Земле, до Фэгараша, злоумышленники обокрали его дом и забрали имевшуюся там дарственную грамоту». Село было взято Стефаном Великим у Романа Гырбовеца, «который, изменивши, бежал в Мунтению», и подарено служберу Кырсти.

413. — 1546 (7054) г. апреля 8, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Гидулом часть села Бырсаид, «называемого теперь Ошкани».

414. — 1546 (7054) г. апреля 8, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Марком Капотои и его родственниками, внуками Хотко, село, «где жил Хотко», на Ставнике. Он также утверждает за Исаю и его родственниками, внуками Джурджула село Джурджулети, а также кусок земли со стороны Дрогушани.

415. — 1546 (7054) г. апреля 11, Хуши. — Господарь Петр Рареш жалует Путнейскому монастырю село Петриками на Башу с прудом и мельницей.

416. — 1546 (7054) г. апреля 12, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за писарем Тоадером Баллошом половину села Иллешети на Кобыле, «называемого теперь Каутишани», и половину Поляны Каутеша с мельницей.

417. — 1546 (7054) г. апреля 14, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за стольником Иоаном Яцком село Червокау на Днестре выше Василена.

418. — 1546 (7054) г. апреля 15, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Бырладом и его родственниками, внуками Ниструла, половину села Марковичани, а за Симой Марковичем и его сестрой вторую половину этого села. Он также утверждает за Михаилом и его родственниками село Терпешети на Бырладе, «называемое теперь Боршети».

419. — 1546 (7054) г. апреля 15, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Мартой и ее сестрой Микой часть сел Гэлэшети, Мынэстиря и Пояна.

420. — 1546 (7054) г. апреля 15, Хуши. — Господарь Петр Рареш жалует Нижней митрополии местечка Романа половину села Цонсипти на Бырладе с речками и частью пруда Лозово, которое господарь взял у внуков Дими Брудура, дав им взамен село Глодени.

421. — 1546 (7054) г. апреля 16, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Былком и его сыновьями Никифором и Симоном половину села Детелена на Куле, проданного дочерью иырэлаба Иванка Марикой, чтобы откупиться от татар.

422. — 1546 (7054) г. апреля 19. — Господарь Петр Рареш утверждает за ворником Ефремом Хуру село Румыни на Смиле и часть села Эмеяни.

423. — 1546 (7054) г. апреля 19. — Господарь Петр Рареш утверждает за Марком и его родственниками половину села Вултурешети на Бырладе и место для мельницы на Ставнике.

424. — 1546 (7054) г. апреля 20, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Кречуном и его братьями Маньканом и Марине село Патримэнешти на Элане, так как они потеряли привилегию, «когда в нашу страну вторгся сам турецкий царь».

425. — 1546 (7054) г. апреля 20. — Господарь Петр Рареш утверждает раздел сел Лэргэшани, Окени, Гэлэшети и Полчешти между сыновьями Сапа Хуру, внуками Петру Хухуля.

426. — 1546 (7054) г. апреля 20, Хуши. — Господарь Петр Рареш жалует иырэлабу Новограда Шандру половину села Оделешети на Берхече и мельницу на Берхече, потерянные шетрамом Ионэшем «из-за измены, когда он восстал с другими изменниками против моего племянника господаря Стефана Молодого».

427. — 1546 (7054) г. апреля 20, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Станцой и его родственниками села Перешешти, Нисторени и Миклешти.
428. — 1546 (7054) г. апреля 20, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Титианой, внягипей столбника Яшиэ, и ее родственниками, села Должешти, у устья Албины, и Дяченшти в Поеши.
429. — 1546 (7054) г. апреля 21, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Глигой и его братом Ошшолом часть села Скорцешти на Лалушне.
430. — 1546 (7054) г. апреля 21, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Михаилой и его родственниками село Букурешти на Билавою с мельницами и монастырем в Луине.
431. — 1546 (7054) г. апреля 21, Хуши. — Господарь Петр Рареш жалует монастырю, «где храм св. пророка Ильи», половину села Костины с мельницами, которое «спокойн веку было нашим».
432. — 1546 (7054) г. апреля 22, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Мушей и ее двоюродным братом Драготой половину сел Сперлешти, Прочешти и Фехетешти.
433. — 1546 (7054) г. апреля 23, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Штефулом и его братом Сырбулом, а также за его сестрами Морушкою и Мареной две поляны у устья Стрыбы с прудами и местом для мельницы.
434. — 1546 (7054) г. апреля 24, Хуши. — Господарь Петр Рареш жалует Побратскому монастырю села Преслка, Потрополени и Гирашти с мельницами, а также виноградники на холме Порку.
435. — 1546 (7054) г. апреля 27. — Господарь Петр Рареш утверждает за Воронцовым монастырем село Леонти и пруд.
436. — 1546 (7054) г. <апреля—мая> 28, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Варварой и за Тоадером Верешом село Верешешти на Таалау, «где находится дом Оавы».
437. — 1546 (7054) г. апреля 30, Хуши. — Господарь Петр Рареш жалует путненскому старосте Ждурдже Боле за первую службу село Шендрешти на Путне, утерянное бывшим постельщиком Пятнем и его родственниками «из-за измены, когда они с другими изменщиками возвели на престол, вопреки мне, лотра, а именно Стефана, прозванного Саранчой».
438. — 1546 (7054) г. апреля 30, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Табучем и его женой Варварой часть села Форнушешти.
439. — 1546 (7054) г. мая 1, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Нюном Панком и его братьями Никоарой и Драгушом часть села Юваша на Мовиле.
440. — 1546 (7054) г. мая 1. — Господарь Петр Рареш утверждает за Нягулом и его сестрой Станцой часть селища, «где жил Сине, на Путне, называемого теперь Синешти».
441. — 1546 (7054) г. мая 1, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Станой и его родственниками «селище Бузи у края Писку и колодец рядом с Булгари, называемый теперь Бубурувени», а также произведенный ими раздел.

442. — 1546 (7054) г. мая 2. — Господарь Петр Рареш утверждает за Минкой и ее двоюродным братом Авраамом села Котешти на Кобыле, и Косицени на Зелетине.

443. — 1546 (7054) г. <мая—июня> 4, Хуши. — Господарь Петр Рареш жалует Воронежскому монастырю село Балинца на Башеу с прудом и мельницей, которое утерли бывший чашник Сокуяну «из-за измены, когда вместе с другими лотрами возвел на престол лотра, вопреки моему племяннику господарю Стефану Молодому».

444. — 1546 (7054) г. мая 7. — Господарь Петр Рареш утверждает за Хоморским монастырем половину озера Оряховул и два шомолдока, а именно Бешилеле и Чуленциу с озерами, находящимися вблизи Оряховула. Все это должно принадлежать молдавицким монахам.

445. — 1546 (7054) г. мая 7, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за пяркэлабом Петри Кырии село Хлупчани на Звизине с местом для мельниц, а также пасеку в пределах Хмалешти с прудом и мельницей.

446. — 1546 (7054) г. мая 8, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Пэшином Рэзлогом, Марком и Истрем Вередом село Хотчани на Ларге, «где жили Стан Колубан».

447. — 1546 (7054) г. мая 9, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Трифаном и его родственниками село Ромынешти на Васлуде, так как его льготные грамоты, полученные от прежних господарей, «сгорели в доме Или, когда сгорел его дом».

448. — 1546 (7054) г. мая 10, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Добровицким монастырем село Тэуци, половину Телянцина и Солнечное гирло, полученные им от Симы Бии в обмен села Богдэнешти.

449. — 1546 (7054) г. мая 10, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Трифулом и его сестрами Мареной и Сталой, детьми Ивана Крад, село Иван в Пожорыга и место для монастыря у верховья Пожорыты, в Селиште.

450. — 1546 (7054) г. мая 11, Хуши. — Господарь Петр Рареш жалует Побратскому монастырю село Валени, Кигечской области, с озером Белеу и всеми его ручьями.

451. — 1546 (7054) г. мая 12, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Думой, его братом Петря и их племянником Тоадером село Порчешани, а также раздел, который они произвели.

452. — 1546 (7054) г. мая 12, Хуши. — Господарь Петр Рареш жалует романской митрополии половину села Целешти на Бырладе, с ручьями и часть озера Лоаова, утерлиные портаром Драгошом «из-за порчи очень ценной пушкы». Он также жалует ему место для овец, место для пасеки, семейство цыган и утверждает за ним часть селпца Романа.

453. — 1546 (7054) г. мая 13, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Данчулом и его братьями село Рэдешти на Сухой Ковурлуй.

454. — 1546 (7054) г. мая 13. — Господарь Петр Рареш жалует Побратскому монастырю село Шербанешти и мельницу на Серете, данные ему сыном Ионаша Матешом в обмен суммы в 3000 золотых, которыми последний откупился от аги Ионуза Вегну. Он также жалует ему села Негоешти и Пэртэноши на Серете.

455. — 1546 (7054) г. мая 14, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Ионом Хыррой село Серетени на Элане.

456. — 1546 (7054) г. мая 14, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Стангулом и Изиатом с их женами и за Кожковом с братом Андрейкой половину села Хандрешти «между Бужором и Сякой».

457. — 1546 (7054) г. мая 14, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Цинтой и его родственниками села Феапрешти, Команешти и Петрешти, а также пропавший ими раздел.

458. — 1546 (7054) г. мая 15. — Господарь Петр Рареш утверждает за Думкой и его сестрами Урытой, Анушкой и Васылкой вотчину в селе Морешти на Тутове.

459. — 1546 (7054) г. мая 16, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Джурджой, Сорой, Маркашом, Анушкой и Кречуном часть села Будешти на Сэрате.

460. — 1546 (7054) г. мая 17, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Пикшей и ее родственниками села Торчешти и Ошмелешти на Тротушском броде.

461. — 1546 (7054) г. мая 19, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Михулом Пэкурарнуом, Андреаном и Вуэдуганом часть села Брошени, «где находился дом Джурджи Броаски».

462. — 1546 (7054) г. мая 19. — Господарь Петр Рареш утверждает за Анушкой и ее родственниками половину села Борзешти в Думбраве.

463. — 1546 (7054) г. мая 21, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Томой и его женой Девой часть села Гелевима, купленного у Кэзана.

464. — 1546 (7054) г. мая 24, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Соцом и его братьями часть села Богднешти на Серете.

465. — <1546 г. до мая 25>. — Господарь Петр Рареш жалует Молдовицкому монастырю половину господарских плавней на Дунае, называемых Ковор и утверждает за ним несколько речей и прудов.

466. — 1546 (7054) г. мая 25, Яссы. — Господарь Петр Рареш утверждает за дьяком Думшой часть села Захореани.

467. — 1546 (7054) г. мая 25. — Господарь Петр Рареш жалует Молдовицкому монастырю село Селиште, половину плавней в Орихове, половину села Балчашы, пруд Ковур и мельницу.

468. — 1546 (7054) г. мая 27, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает раздел села Югани между детьми Марушки и их двоюродными братьями, детьми Джурджи Тэара.

469. — 1546 (7054) г. мая 27, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Гидеонном и его сестрой Марней часть села Чумалешти.

470. — 1546 (7054) г. мая 27, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Илькой и ее родственниками три селнца на Мэятине, а именно Данилова, Браткова и Василюци.

471. — 1546 (7054) г. мая 27, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Малшвой, дочерью Джурджи и за Михулом и его женой Марушкой половину селца на Сарате, «где жили Некита и Пауц».

472. — 1546 (7054) г. мая 27, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Молдовницким монастырем село Беринешти на Молдове с монастырем, топищей и мельницей на ней.

473. — 1546 (7054) г. мая 27, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Молдовницким монастырем село и монастырек Сэлэджени, дарованные бывшим великим воеводою Еремием.

474. — 1546 (7054) г. мая 28, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Думитрулом Думбравой и его родственниками село Обыриша на Белом потоке, за Иоаном Думбравой и его братом Тоадером Урдугашем половину села Мэлешти и за Дроном и его братьями село Гигоешти на Черном потоке.

475. — 1546 (7054) г. июня 2, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за рэдзюцским епископом Теодосием кусок земли в селе Мэлэлоани на Краюзу, купленный у бывшего таможенного чиновника Сучавы Тоадера.

476. — 1546 (7054) г. июня 4, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Нену Виколом кусок земли, а именно Пырмул Войнов в пределах Гамбиров.

477. — <1546 г>. июня 4. — Господарь Петр Рареш жалует рэдзюцскому епископству села Хавороанс и Поуз Селища, Дорохойской области, с прудом и мельницей на Башу.

478. — 1546 (7054) г. июня 9, Яссы. — Господарь Петр Рареш утверждает за Герасимом и его родственниками село Кодрешти на Бахлуце с местом для мельницы.

479. — 1546 (7054) г. июня 10, Яссы. — Заметка о грамоте господаря Петра Рареша, выданной для продажи сел Умбрэешти и Думешти.

480. — 1546 (7054) г. июня 13. — Господарь Петр Рареш утверждает за Андрабушем и его родственниками село Бабошини, на Ракове.

481. — 1546 (7054) г. июня 18, Яссы. — Господарь Петр Рареш утверждает за Корманом и его братьями часть места на лустыре, называемого Пиетришу, на Кигьячи.

482. — 1546 (7054) г. июня 22, Яссы. — Господарь Петр Рареш утверждает за Текзой село Минлешти у верховья Подраги, с поляной Коростовой, так как она утергла привилегии, «когда сам турецкий царь с ратью и татарами ограбил нашу страну до Сучавы».

483. — 1546 (7054) г. июня 23, Яссы. — Господарь Петр Рареш утверждает за Дациулом и его родственниками село Батарешти, Кыргизгурецкой области, селце и место для мельницы на Бахлуце.

484. — 1546 (7054) г. июня 24, Яссы. — Господарь Петр Рареш утверждает за Фатулом и Микой кусок земли в пределах Арпэештов.

485. — 1546 (7054) г. июня 26. — Господарь Петр Рареш утверждает между родственниками Тоадера раздел сел Лиешти, «в котором жил Тоадер Келтэзеу», и Блинешти на Жижки.

486. — 1546 (7054) г. июля 2, Хырляу. — Господарь Петр Рареш утверждает раздел села Сопотешти на Любэнясе, между Оникой и ее родственниками.
487. — 1546 (7054) г. июля 6. — Господарь Петр Рареш утверждает раздел половины села Гэлешешти на Рокэтэу, некоторых частей монастыря и поляны.
488. — 1547 (7055) г. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Лазаром, Грокулом и Маней село Тарнешти на Элане, «называемое теперь Бэлешешти».
489. — 1547 (7055) г. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Рафэю Коблинулом часть места на пустыре, называемого Троенешти, на Джеруле.
490. — 1547 (7055) г. февраля 26, Яссы. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Ионом часть села Войнуши у верховья Подраджи, подаренную его братом служгером Иванком.
491. — 1547 (7055) г. апреля 1, Хуши. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за великим ворником Борчой и его родственниками село Флышали на Красие.
492. — 1547 (7055) г. апреля 1, Хуши. — Господарь Илиаш Рареш жалует дяку Матеашу Стырни часть села Великий Боян, Черновицкой области, утерянную бывшим вистьером Драгичем «за большие долги казне моего отца господаря Петра».
493. — 1547 (7055) г. апреля 8, Хуши. — Господарь Илиаш Рареш утверждает раздел двух мест на пустыре Вепревэ и Хлубока между Фадором и его родственниками.
494. — 1547 (7055) г. апреля 14, Хуши. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за пыркалабом Новограда Козмой Геанги села Хуецени у устья Бороши с мельницами на Серете, Синошти вблизи Джурджа Верещака и части села Рошкани между Сучаюй и Серетом.
495. — 1547 (7055) г. апреля 15, Хуши. — Господарь Илиаш Рареш жалует пахарину жены господаря Инкоаре село Паулиешти, Кырлягатурской области, утерянное бывшим гюменником Еремией и его внуками за измену.
496. — 1547 (7055) г. ноября 25, Бакэу. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Драгулом и Иоаном часть села Орыша.
497. — 1548 (7056) г. февраля 28, Яссы. — Господарь Илиаш Рареш жалует бывшему пыркалабу Нимца Петри Кырковичу и другим, за правую и верную службу место на пустыре на Малом Добровене «для основания села».
498. — 1548 (7056) г. февраля 29, Яссы. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за бывшим немецким пыркалабом Петри Кырковичем и другим, за правую и верную службу, место на пустыре и пчельник.
499. — 1548 (7056) г. марта 1, Яссы. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Брапом, Михуцем, Ионом и Симионом головину селнца Хруска.
500. — 1548 (7056) г. марта 2, Яссы. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Немецким монастырем части села Орцешти, дарованные епископом Романа Макарием и рэдэудским епископом Теодосием.
501. — 1548 (7056) г. марта 3, Яссы. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Ионом Карбуне, Драгулом, Моиси и Сорн части села Скопесени, Кырлягатурской области.

502. — 1548 (7056) г. марта 6, Васлуй. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Дрэгуюшом и Дрэгшаном части села Футешти, Кырлигетурской области.

503. — 1548 (7056) г. марта 6, Васлуй. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Хырсулом и его женой Златой части села Мунчелу, в Драгошево поле.

504. — 1548 (7056) г. марта 8, Васлуй. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Драготой и другими половику села «Ла Рогоз», расположенного под горой.

505. — 1548 (7056) г. марта 12. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Стэнцлой Геднопом и Братулом половику села Хруска.

506. — 1548 (7056) г. марта 21, Хуши. — Господарь Илиаш Рареш дарует Кутчи и его родственникам, сыновьям Радула Дрэгуюли, два места на пустыре по ту сторону Прута, под Обрежней, между Троекешти и Добрени, «теперь называемые Дрекулешти».

507. — 1548 (7056) г. марта 21, Хуши. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за попом Симпионом место для мельницы на ручье Ватичи с поляной Венрева, так как привилегии «были утеряны, когда пришел турецкий царь со всей своей ратью и с татарами и ограбил страну, зайдя за пределы Сучавы».

508. — 1548 (7056) г. марта 23, Хуши. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Луцулом Берхечу части села Питичани на Кубыле, «в котором находился двор Петрики Питика».

509. — 1548 (7056) г. марта 27, Хуши. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за пыркалабом Новограда Ионом Яцком место для пчельника в пределах Плутешти, у вершины Малы, на Серете.

510. — 1548 (7056) г. апреля 5, Хуши. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Добровецским монастырем село «Кривница Кахова Кигечской области», купленное игуменом Григорием на деньги, оставленные после смерти дочерью господаря Богдана Маришкой.

511. — 1548 (7056) г. апреля 5, Хуши. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Высаном и его сестрой Елисафтой села Сулитешти и Максешти на Краспе.

512. — 1548 (7056) г. апреля 7, Хуши. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Илием Терпичиуом и Иляной, дочерью Кожока, половику места на пустыре на Черетное «в Кошул Мэрестата».

513. — 1548 (7056) г. апреля 7. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за постельником Максеном Хараборм и его двоюродной сестрой Маришкой села Балаешти на Бырладе, Фаришешти на Зелетине, «называемое Ругушени», с пустырями и половику Поляны Саса в пойме Серета.

514. — 1548 (7056) г. апреля 8, Мориле Яшилар. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Луце часть села Брицкани за Прутом, «в котором находится дом Оаны Ларджанула».

515. — 1548 (7056) г. апреля 12. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Билцу и его родственниками селище Гочпэнешти на Пруте, «где жил Маня».

516. — 1548 (7056) г. апреля 12. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Ионом Кандрей и его родственниками половину сел Журженшти на Ставине и Татомирешти на Рэбриче.

517. — 1548 (7056) г. апреля 21. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за вотафом Дорохой Юршей части села Попени, Дорохойской области.

518. — 1548 (7056) г. апреля 22, Яссы. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Трифалом, Штефулом и Григой Маричиулом кусок земли, в пределах села Жолкшани на Ситне.

519. — 1548 (7056) г. апреля 24, Яссы. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Григорием и его родственниками село Буази на Ссрете.

520. — 1548 (7056) г. мая 4, Хырлау. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Савой и Драгошом половину места на пустыре, называемого Дрогушани, на Днеруле.

521. — 1548 (7056) г. мая 5, Хырлау. — Господарь Илиаш Рареш утверждает раздел между пыркалабом Новограда Козмой Гианги и его родственниками села Совени на Башау, «село принадлежащее гусару Саве и пожалованное моим отцом господарем Петром, отнятое за измену последнего, когда он бежал в Лядскую землю».

522. — 1548 (7056) г. июля 29, Хырлау. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Побратским монастырем пруд Велеу со всеми прудками и речками.

523. — 1548 (7056) г. октября 21, Яссы. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за постельником Вевериней половину мельницы на Жижиш в селе Берешти дарованную апродом Станом.

524. — 1548 (7056) г. ноября 26. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Штефулом место для пчельника на поток Стыркула.

525. — 1548 (7057) г. Хырлау. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Джурджией и его родственниками половину села Босанчешти и пруд, так как его льготные грамоты сгорели.

526. — 1549 (7057) г. февраля 3, Хырлау. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за сватаром Юрием часть села Побратешти со стороны Помырши и место в пределах Херци.

527. — 1549 (7057) г. мая 8, Яссы. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за пыркалабом Новограда Гианги три семейства цыган и цыганку.

528. — 1549 (7057) г. декабря 2, Нямц. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Ионом и его сыном Григорием шесть погонов пашши и место для пруда в селе Тымпешти, на Белом потоке.

529. — 1550 (7058) г. февраля 2, Яссы. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Нивоарой, его двоюродным братом Тоадером и сестрой Одонлей часть селища Мпкота, «называемого теперь Пзулени», и произведенный между ними раздел.

530. — 1550 (7058) г. марта 12. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Косгей и его родственниками часть села Бобулешти, ниже Попешти.

531. — 1550 (7058) г. марта 12, Васлуй. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Стацчулом и его родственниками половину села Остоичени на Турии, «где был вѣтоман Остапко».

532. — 1550 (7058) г. марта 13, Васлуй. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Ангелиной села Мылжешти и Выкотешти.

533. — 1550 (7058) г. марта 13. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за порипком Гауриилом часть села Дерезеня.

534. — 1550 (7058) г. апреля 1. — Господарь Илиаш Рареш жалует постельнику Сасу село Джурджени, Васлуйской области. Это село принадлежало Сабану Ушурену и его брату питару Тоадеру: они утерали его «из-за коварства», совершив «вместе с другими изменниками кражу лошади моего отца господаря Петра».

535. — <1550 г.> апреля 3, Хуши. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за детьми Копчица несколько сел и произведенный между ними раздел.

536. — 1550 (7058) г. апреля 17. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Исаком и Думитрулом, сыновьями Хавши, часть поместья Мурджени.

537. — 1550 (7058) г. апреля 21. — Господарь Илиаш Рареш утверждает за Михайлой Болладулом и его сестрами Маркушкой и Анкушой село на Тамешеле.

СОМНИТЕЛЬНЫЕ

1. — 1507 (7015) г. февраля 25. — Господарь Богдан жалует Трифану, Иону и Риктору селнице Паулешти во Врапче.

2. — 1520 (7028) г. апреля 24. — Господарь Стефан Молодой утверждает границы выстроенного им Благовещенского монастыря (Бисерикани).

3. — 1521 (7029) г. июня 4, Хырляу. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Мигалом Падарой из рода Романов и за его женой Станой села Нилюана, Лучешти и Тэлпени, а также и место для пчельника у верховья Ковурдуя.

4. — 1522 (7030) г. июля 4. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Кристей и его родственниками участок земли в Булзешти и часть колодца.

5. — 1522 (7030) г. октября 25, Яссы. — Господарь Стефан Молодой утверждает за Маркулом, Невэзутулом и Кристианом вотчины в Валя Сарии.

6. — 1526 (7034) г. июня 25. — Господарь Стефан Молодой жалует ворнику Стефану Кодамбу и Иону Юзбаша Врэги кусок земли за Вали Джерула.

7. — 1529 (7037) г. марта 23, Яссы. — Господарь Петр Рареш утверждает за текучским старостой Тоадером Жорой села Брумэрешти, Пискани и Пуитешани на ручье Нога.

8. — 1529 (7037) г. сентября 21, Сучава. — Господарь Петр Рареш жалует арману Марку Чучуме селнице Которица, Дрэгани и Энедени на ручье Кошиару.

9. — 1535 (7043) г. марта 9, Васлуй. — Господарь Петр Рареш утверждает за Благовещенским монастырем (Бисерикани) заповедный лес вокруг монастыря.

10. — <1535 г. марта—1536 г. декабря> 24. — Господарь Петр Рареш утверждает за внуками Иоана Макауа часть села Богданешти на Серете.

11. — 1545 г. — Господарь Петр Рареш утверждает пределы Кэприненского монастыря.

12. — 1545 (7053) г. апреля 4, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Мэриной и ее сестрой Мариной села Крилешти, Холчешти и половину Рэвэгани. За Браном он утверждает цыган, а за голельником Еремией и его внучкой Мэриной вотчины в селе Паушешти и часть села Костешти.

13. — 1546 (7054) г. <марта—сентября 3.> — Господарь Петр Рареш жалует Влестрицкому монастырю село Можешти, Цовурлуйской области, выполняя обет, данный им при бегстве из страны от панештив Сулеймана.

14. — 1546 (7054) г. марта 20. — Господарь Петр Рареш утверждает за ветафом Герасимом Трушаном поместье Фикитешти на Ракаэу, Аджудской области, помпцу на Зелетине и колодец.

15. — 1546 (7054) г. марта 22. — Господарь Петр Рареш утверждает за сучавским портаром Петрулом Вэртиковичем части села Молница и мельницы на Молнице.

16. — 1547 (7055) г. апреля 15, Хуши. — Господарь Петр Рареш утверждает за Дикурджей Краснышем села и части сел.

17. — 1548 (7056) г. февраля 4. — Господарь Петр Рареш утверждает за ветиером Моном Могилой село Кобыля, Соронеской области.

DOCUMENTE

DOCUMENTE

I

1501 (7009) Aprilie 25.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat nepot de soră al nostru, răposatul pan Dumșa postelnic, când i-a venit moartea, el, la moartea lui, murind, a dat cu limba lui, de voia lui, slugii sale anume Pașină, din ocinile sale drepte un sat anume Petricani, pe Bașeu.

Deci noi, văzând dania lui cea bună, pe care i-a dat-o el la moartea lui, iar noi deasemenea, după dania lui, încă am dat și am întărit slugii noastre Pașină acest sat mai sus zis, anume Petricanii pe Bașeu, ca să-i fie lui și dela noi uric cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstră-nepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai de aproape neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume Petricani, care este pe Bașeu, să-i fie din toate părțile, pe hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința prea iubitului fiu al domniei mele, Bogdan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Duma, credința panului Boldor vornic, credința panului Șteful, credința panului Duma Brudur, credința panului Toader și a panului Negrilă pârcălabi de Hotin, credința panului Eremia și a panului Dragoș pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru de Cetatea Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului Clănău spătar, credința panului Isac vistier, credința panului Cozma Șarpe postelnic, credința panului Moghila ceașnic, credința panului Frunteș stolnic, credința panului Petrica comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu < să fie > domn al țării noastre, Moldova, acela să nu-i clintească < dania și întărirea > noastră, ci să-i întărească și să-i împuternicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit, pentrucă el i-a dat din toată voia lui.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vascan al lui Vladica, în anul 7009 < 1501 > luna Aprilie 25.

După I. Bogdan, Doc. lui Ștefan cel Mare, II, p. 180—181.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

2

1501 (7009) Iunie 27, Iași.

Io Ștefan voevod, cu mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a noastră rugătorului nostru, igumenul dela sfânta noastră rugă mănăstirea dela Neamț și celorlalți frați, care trăiesc acolo, pentru ca să fie tari și puternici cu această carte a noastră, să-și apere muntele Neamțului, dela obârșia Vorcașei, până în gura Largului și de acolo pe unde a fost hotarul acestui munte din zilele de demult pe timpul domnilor de demult ai Moldovei, cu toate izvoarele lui. Și cine s'ar duce acolo, în acest munte, să-și pască oile sale sau să prindă pește, ei să-și ia venitul dela dânsii, cum a fost demult.

Pentru aceasta, nimeni să nu cuteze, să-și pască acolo oile sau să prindă pește, fără știrea egumenului și a fraților, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris, în Iași, în anul 7009 < 1501 > Iunie 27.

Arh. St. Buc., Depuneri sub dată.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom., ibid., ms. 571, f. 4 v.

3

1501 (7009) Decembrie 14, Suceava.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni slugile noastre Giurgiu Sinescul și frații lui, Mănăilă și Isaia, fiii lui Stanciul,

nepoții lui Ion Sinescul, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut ocina lor dreaptă din uricul lor drept, din uricul bunicului lor, Ion Sinescul, și al tatălui lor, Stanciul, un sat la Cârliștura, anume Sinești, unde a fost casa bunicului lor, Ion Sinescul și a tatălui lor Stanciul. Aceasta au vândut domniei mele pentru 200 zloți tătărești. Și iar am plătit eu, domnia mea, toți acești bani, 200 zloți tătărești în mâinile slugilor noastre, Giurgiu Sinescul și a fraților lui Manail și Isaiu, înaintea boierilor noștri.

Și întru aceasta deasemenea a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră Giurgiu Palmeș, fiul lui Iliăș, nepotul lui Onicică din Cârliștura, deasemeni de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut ocina lor dreaptă din uricul său drept, din uricul bunicului său Onicică din Cârliștura și din privilegiul ce a avut el dela bunicul nostru, dela Alexandru voevod, un sat tot la Cârliștura, anume Onicicani, lângă Sinești, tot domniei mele, pentru 200 zloți tătărești.

Și am plătit domnia mea mai sus scriși bani, 200 zloți tătărești, în mâinile slugii noastre Giurgiu Palmeș, tot înaintea boierilor noștri. Și iarăși privilegiul vechi ce l-a avut Giurgiu Palmeș, al bunicului său Onicică din Cârliștura, dela bunicul nostru, dela Alexandru voevod, el încă l-a dat în mâinile domniei mele, tot înaintea boierilor noștri.

Și plătind domnia mea totul deplin, tot cu bani gata, tot cât scriem mai sus, întru aceasta domnia mea am binevoit cu bunăvoința noastră și cu inima curată și luminată și cu toată bună voia noastră, și cu ajutorul lui Dumnezeu și am făcut pentru pomenirea sfântărașoșilor înaintașilor, bunicilor și părinților noștri și pentru sănătatea și mântuirea noastră și pentru sănătatea și mântuirea doamnei noastre Maria și pentru sănătatea și mântuirea copiilor noștri, ca să întărim și să împuternicim sfânta noastră mănăstire unde este hramul Uspeniei preasfintei stăpânei noastre născătoare de Dumnezeu și unde este egumen arhimandritul rugătorul nostru chir popa Paisie și am dat acestei sfinte mănăstiri aceste două sate mai sus scrise, anume Sinești și Onicicani, care sunt la Cârliștura, ca să fie acestei sfinte mănăstiri, dela noi uric și cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Și acel privilegiu vechi dela Alexandru voevod ce este pe Onicicani încă l-am dat în mâinile rugătorului nostru popa Paisie, egumenul arhimandrit al Putnei.

Iar hotarul satelor mai sus scrise, anume al Sineștilor și al Onicicanilor începând din sus între Onicicani și Goești, din bucovină pe drumul ce coboară pe Chicera lui Onicică până în câmp, apoi și pe câmp pe același drum, apoi pe vârful dealului și tot pe același drum, apoi prin dumbravă până la Rediul lui Neagu și prin acest rediu, pe același drum, până la movila săpată și teiul însemnat lângă ea, de aici prin rediu până la marginea rediului la ulmul însemnat, apoi peste drum și peste vale prin câmp pe costișă, până la marginea rediului, ce este deasupra Șepteanilor, la frasinul însemnat, apoi prin acel rediu, la sărătură, apoi pe deal dea-

supra Șepteșanilor, la movila săpată, apoi pe deasupra văiei Talpalaiului, la două movile vechi printre care trece drumul, apoi pe acest drum până la răspântie. Apoi întorcându-se pe celălalt drum peste deal până la alte răspântii la movila săpată, apoi iarăși spre câmp peste valea cea mică, până la costișă, la movila săpată, lângă vârtoape, apoi peste vârtoape, până la Pârâul Botăreștilor, apoi pe acel pârâu la vale până în drum, apoi pe drum în sus, pe lângă pârâul ce se cheamă Eze-reaoa, la movila săpată, lângă drum, de acolo peste zăpodie, apoi pe vârful dealului, apoi pe deal, la movila săpată, unde a fost un stejar, apoi pe vârful dealului, pe Dealul Mare în bucovină. Acesta este tot hotarul acestor două sate mai sus scrise, anume al Sineștilor și al Onicicanilor.

Și satele și prisăcile pe cari le vor întemeia în acest hotar egumenul și cu călugării dela Putna și acestea să fie uric acestei sfinte mănăstiri.

Și la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Duma, credința panului Boldur vornic, credința panului Șteful, credința panului Duma Brudur, credința panului Toader și a panului <Negrilă> pârcălabi de Hotin, credința panului Ieremia și a panului Dragoș pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru pârcălab de Cetatea Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului Clănău spătar, credința panului <Isac> vistier, credința panului Cozma Șarpe postelnic, credința panului Moghilă ceașnic, credința panului Frunteș stolnic, credința panului Petrică comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu domn al țării noastre, Moldova, acela să nu clinească dania și întărirea noastră, ci să întărească și să înputernicească acestei sfinte mănăstiri. Iar cine va îndrăzni să clinească această danie și întărire a noastră, unul ca acela să fie blestemat de domnul dumnezeu și mântuitorul nostru, Iisus Hristos și de preacurata lui maică a lui dumnezeu și de patru stinți evangheliști și de <12> fruntași apostoli și de ceilalți și de 318 păriuți purtători de dumnezeu cei dela Nicheia și de toți sfinții cari din veac au plăcut lui dumnezeu și să fie asemenea lui Iuda și blestematului Arie și să aibă parte cu acei Iudei, cari au strigat asupra domnului Hristos: sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, ce este și ce va fi.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt să scrie și pecetea noastră să atârne la această carte a noastră.

A scris Matei la Suceava, în anul 7009 <1501> luna Decembrie 14 zile.

Arh. St. Buc., Peceți, nr. 144.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu o trad. rom. din 1804.

1502 (7010).

Un ispisoc din leat 7010 <1502> a răsposatului Ștefan vodă... cum a miluit pe Cozma Răzănianu și pe alții frați a lui cu loc de sat pe apa Botni Mare și spre apus peste Botnișoara și până în șleahul cel mare.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ștefan cel Mare, p. 254—255.
Rezumat rom.

1502 (7010).

Noi Ștefan <oe>vod, din mila lui Dumnezeu, domn țării Moldovei.

Facem înștiințare pentru adevărate slugile noastre, Dobrotă și Lupul, că au slujit noă cu dreaptă credință. Deci noi, văzând a lor dreaptă și credincioasă slujbă cătră noi, i-am miluit pre dânșii, osăbit de a noastră milă, le-am dat lor întru al nostru pământ a Moldovii, dela noi, un loc de pustiu la ținutul Chiheciului, pe Pârâu Grecului, la Sâliște Tătărească, anume Fântâna Popișoara, ca să-și facă lor-și un sat și să fii lor dela noi uric cu tot vinitul, lor și ficiilor lor, nepoților și strănepoților și a tot neamul, ce să va alege mai deaproape, nerășuit niciodată, în veci.

Iar hotarul acelu loc de pustiu ca să fii cât va pute fi de agiuns un sat de doăzăci de case.

Pentru aceia, credința domnii meli de mai sus scris, Ștefan <oe>vod și credința preiubit fiinului domnii meli Bogdan <oe>vod și credința tuturor boerilor noștri, dela dum<nea>lui Beldor mare vornic până la dum<nea>lui Petrica comis.

Iar după a noastră viață, cine va fi domn țării aceștie să nu strice a noastră danie și întăritură, ci mai vârtos să o și [să] întăriască, de vremi ce și noi i-am dat și am întărit pentru a lor dreaptă slujbă.

Iar pentru mai mare credință și întăritură a celor de mai sus scrise, am poroncit cinstit și credinciosului boiarului nostru, dum<nea>lui Tăutului mare logofăt să scrie și a noastră pecete cătră această carte a noastră să o lege.

Văleat 7010 <1502>

S'au talmăcit de Evloghie dascăl slovenescu.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ștefan cel Mare, p. 253.
Copie rom.

1502 (7010).

Suret di pe ispisocul dela Ștefan vodă, velet 7010 <1502>

Adică au venit innaintea noastră și innaintea a tuturor ai noștri moldovinești boeri, sluga noastră Toader și sora lui, Marina, feciorii lui Luca și cu ruda

lor Marina și sora iei Magda, fetile lui *Condrea*, cu a lor bună voe, nici de o nevoe, nici de o sălă, ș'au vândut al lor drept uric, a părinților lor, a Cudrii și a fratelui lui, Lucăi, o săliște la Crasna, anume Foleștii, slugii noastre credincios boiar Toader Toc stolnic, drept 60 zloți tătărești.

Și s'au sculat a noastră credincioasă slugă ¹⁾, boiar Toader Toc stolnic, de au plătit această ce mai sus scrie, acești bani 60 zloți tătărești, în mâna slugii noastre Toader și sora lui Marina, feciorii lui Luca și a rudelor ²⁾ Marina și sora iei Magda, fetile a Condrii, dinaintea noastră și înaintea boerilor noștri.

Și noi, văzând a lor de bună voe <tocmală> și nici de o nevoe au plătit, iar noi așjiderea și dela noi am dat și am întărit slugii noastre boiariului Toader Toc stolnic aceea mai înaintea de s'au zâs <săliște> la Crasna, pre numile Foleștii, precum să fie dela noi uric și cu tot venitul, lui și feciorilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și a tot neamu lui, cine s'ar alege dintr'insul, să le fie lor pomană în veci.

Iar hotarul acela ce mai sus s'au scris săliște, pe numile Folești să fie ³⁾ di pe hotarul cel bătrân, carile în veci va trăi. Și iar prin marturi ce au avut iei carte, au fost părinții lor Cudre și fratele său Luca, dela unchiul nostru domn, Ștefan vodă la ce săliște Foleștii, noi încă i-am dat în mâna slugii noastre credinciosului boiar Toader Toc stolnic, ce-au fost înaintea noastră și înaintea boerilor noștri).

Iar la cela au fost credinciosul domn ce mai sus scrie, Ștefan vodă, și credinciosul și prezăubitul său fiu Bogdan vodă și credincioșii boierii noștri: credinciosul boier Dume ⁴⁾, <credinciosul> <boier> Budur ⁵⁾ vornic, <credinciosul> <boier> Șteful ⁶⁾ <credinciosul> <boier> Dume Bruder ⁷⁾, <credinciosul> <boier> Toader și boierul Negrilă păcălabi di Hotin, <credinciosul> <boier> Iriniea, <credinciosul> <boier> Dragoș păcălabi despre Neamți ⁸⁾, <credinciosul> <boier> Șandra ⁹⁾ păcălab de Cetatea-Albă ¹⁰⁾, <credinciosul> <boier> Arbur ¹¹⁾ portariul Sucevii, <credinciosul> <boier> Isac visternic, <credinciosul> <boier> Cozma ¹²⁾, <credinciosul> <boier>

¹⁾ în suret « ai noștri credincioase slugi ».

²⁾ « rudelor » e pus în loc de « verilor ».

³⁾ în suret « care este ».

⁴⁾ Înțelesul este acesta: privilegiul (cartea) ce Condrea și Luca aveau dela unchiul domnului asupra seliștei Folești, i-au dat lui Toader Toc.

⁵⁾ Duma.

⁶⁾ Boldur.

⁷⁾ Șteful.

⁸⁾ Duma Bruder.

⁹⁾ « de Neamț ».

¹⁰⁾ Șandru.

¹¹⁾ greșit, în loc de « Cetatea Nouă ».

¹²⁾ Arbur. După acesta lipsește spătarul Clânău.

¹³⁾ Cozma Șarpe postelnicul.

Moghila pah., credinciosul > boier > Fruntaș¹⁾ stolnic, credinciosul > boier > Petrica comisul, și toți credincioșii boieri < ai > Moldovii.

Și care după a noastră viață l-a orându-i să fie domn în pământul nostru Moldovii, după a noastră danie și întăritură, după a lui dreaptă cumpărătură, să aibă a întări cu mari întărituri, precum mai sus am scris cu această scrisoare a noastră.

După I. Logdan, Doc. lui Ștefan cel Mare, II, p. 212—213.
Trad. rom.

7

1502 (7010) Februarie 17, Iași.

Suret de pe un brisov vechiu sârbesc dela Ștefan > vod >, din leat 7010 < 1502 > Fevr. 17, scris în Iași < i > de Vascan Vladicin.

Cu mila lui > Dumnezeu >, noi Ștefan > vod >, domnu țării Moldovei. Inștiințare facem cu această carte a noastră, tuturor cui vor căuta spre dânsa > cu o > vor auzi citindu-se, precum pe aceste adevărate slugile noastre: Gavril, feciorul Negriții și pe nepoții lui, Stanciul și Andrușco și Silion și Văscăi și sora a lor Neagșa, fiii a lui Coste Murgociu, toți nepoți a lui Mihail gramaticul, i-am miluitu-i pre dănși cu osăbită a noastră milă și le-am dat și le-am întărit lor în pământul nostru a Moldovii a lor- > i > driaptă ocină și câștigare din slujbă a moșului lor, a lui Mihăilă gramaticul, sate: peste Prut un sat anume Murgocenii, unde au fost cniaz Ivanu și cu cotunul lor unde au fost Torontai și pe Turia Bășenii, unde au fost Bașa și pe Jijia Târjoca partea cea din gios, și giun<ă > tate de Iacobeni, unde au fost Iacob vătămănu, giunătate cea din gics.

Pe aceste pe toate de mai sus scise, să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul, însă să le fie lor în doao: giun<ă > tate dintr'aceste ocini să fie slugii noastre lui Gavril și ceial: Ită giun<ă > tate să fie nepoților lui, Stanciului și lui Andrușcu lui și Silion și Văscăi și surorii lui, Neagșii, lor, fiilor lor, nepoților, strănepoților, prestră-nepoților și la tot niamul lor, cine li să va alege mai deaproape, nestrămutat nici odinioară în véci.

Iar hotarul acelor de mai sus scrise sate să le fie lor despre toată părțile dup<ă > vechiul hotar, pân<ă > unde s'au hrănit din veac. Și spre această este credința a însuși domnii melé de mai sus scrisul Ștefan > vod > și credința a priubitului fiu a domnii melé Bogdan > vod > și credința a tuturor boierilor noștri a Moldovii, a mari și mici.

¹⁾ Frunteș.

Și spre mai mare tărie și întăritură acestor de mai sus scrise, am poroncit credincios boierului nostru Tăutul log()f()t, să scrie și să lege și pecete la această cartea noastră.

De pe sârbie pe limba moldoviniască s'au tălmăcit la anul 1799 Noemv. 2, de ploc()v()nicul Pavel Debrîț *dela Mitropolie*.

Arh. St. Buc., M-reș sf. Ioan Zlatoust, XVII/2.

Trad. rom.

8

1502 (7010) Februarie 17, Iași.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că aceste adevărate Marușca și sora ei Stanca, fiicele Nastei, nepoatele lui Costea Stravici, ¹⁾ au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, de bună voia lor, nesilite de nimeni, nici asuprite și au vândut dreapta lor ocină din dreptul lor uric, din uricul bunicului lor Costea și al fratelui Costea, Jurj Stravici și din privilegiile pe care le-au avut ei dela bunicul nostru, dela Alexandru voevod, un sat pe Bârlad, anume Malinești la <Stejarul> ¹⁾ Frumos. Aceasta au vândut credinciosului nostru pan Toader, pisarul nostru, pentru 150 de zloți tătărăști. Și credinciosul nostru pan Toader, pisarul nostru, a plătit toți acești 150 de zloți tătărăști <în mâinile> ¹⁾ mai sus scriselor, Marușca și sora ei Stanca, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Și noi, văzând bună voia lor și tocmeala și plata deplină, iar noi deasemenea <și dela> noi am dat și am întărit credinciosului nostru pan Toader, pisarul nostru, acest sat mai înainte spus, care este la Stejarul Frumos, pe Bârlad, anume Malinești, ca să-i fie <lui> ¹⁾ și dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, care este pe Bârlad, la Stejarul Frumos, anume Malinești, să-i fie lui din toate părțile pe hotarul vechi, pe unde au folosit din vecii vecilor.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului fia al domniei mele Bogdan voevod și credința <boierilor> noștri: credința panului Duma, credința panului Boldur vornic, credința panului Șteful, credința panului Duma Brudur, credința panului Toader

¹⁾ loc șters în orig.

și a panului Negrilă pârčălabi de Hotin, credința panului Eremia <și a panului> Dragoș pârčălabi de Neamț, credința panului Șandru pârčălab de Cetatea Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului <Clănău spătar, credința panului Isac vistier, credința panului Cozma Șarpe postelnic>, credința panului <Măghila> ceașnic, credința panului Frunteș stolnic, credința panului Petrica comis și credința tuturor <boierilor noștri>, mari și mici.

Iar după <viața>¹⁾ noastră, cine va fi domn <sau>²⁾ dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu-i clintească <dania și> întărirea noastră, <ci>³⁾ să-i întărească și să-i împuternicească, pentrucă și-a cumpărat pe banii săi drepti și noi deasemenea i-am întărit pentru slujba lui dreptcredincioasă.

<Iar pentru mai mare întărire și putere a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt⁴⁾ să atârne pecetea noastră la <această>¹⁾ carte a noastră.

A scris Vascan al lui Vladica la Iași, în anul 7010 <1502> luna Februarie 17.

<Pe verso, slav, contemporan:> Pan Toader al doilea logofăt.⁴⁾

Acad. R.P.R., LXXVII/2.

Orig. slav, perg., rupt și stricat, pecete atârnată, căzută.

9

1502 (7010) Februarie 22.

Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni Dobra, fiica lui Ivanco și veri ei Toader Mecica și fratele lui, Berzea, fiii Mărinei, toți nepoții panului Șandru portar, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut ocina lor dreaptă din uricul lor drept, din uricul și cumpărătura unchiului lor, pan Șandru portar, un sat pe Șomuz, anume Dolhești; și au vândut acest sat credinciosului nostru pan Isac vistier, pentru șase sute zloți tătărești.

Și s'a sculat credinciosul nostru pan Isac vistier și a plătit toți acești ziși mai înainte bani, șase sute zloți tătărești, în mâinile Dobrei și a verilor ei, Toader Mecica și a fratelui lui Berzea, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri. Și iarăși Dobra, fiica lui Ivanco și veri ei Toader Mecica și Berzea, au avut privilegiul pe care l-a avut unchiul lor, pan Șandru portar tot dela noi, tot pe acest sat pe

¹⁾ loc șters în orig.

²⁾ iacul a omis cuvintele din formularul obișnuit: «să scrie și».

³⁾ în textul slav: vtozi slovopolojitel.

Dolhești și încă două privilegii vechi, pe care le-au avut răzeșii ¹⁾ Icr dela bunicul nostru, dela Alexandru voevod, pe același sat mai sus scris, pe Dolhești de pe Șomuz, ei încă pe toate le-au dat în mâinile panului Isac vistier, tot înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzând bună voia și tocmeala lor, deasemeni și plata deplină, iar noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit credinciosului nostru pan Isac vistier acest mai înainte zis sat, pe Șomuz, anume Dolhești, ca să-i fie lui și dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume Dolhești, ce este pe Șomuz, să fie cu toate hotarale lui vechi, pe unde au folosit din veac.

Și la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri.

In anul 7010 <1502> Februarie 22.

Tăutul logofăt, Duma pârcălab, Boldur vornic, Șteful, Duma Brudur, Toader și Negrilă pârcălabi de Hotin, Eremia și Dragoș pârcălabi de Neamțu, Șiandra pârcălab <de> Cetatea Nouă, Luca Arbure portar de Suceava, Clănău spătar, Cozma Șarpe postelnic, Movilă paharnic, Ion Frunteș stolnic, Petrica comitul.

Arh. St. Buc., ms. 629, f. 33.

Copie slavă din sec. XIX. O altă copie aproape identică, în același ms., f. 34.

10

1502 (7010) Martie 1, Vaslui.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că aceste adevărate slugi ale noastre, Maleșco și fratele lui, Nenciul, și Cozma Rizeanul și fratele lui, Dragoșe ne-au slujit drept și credincios. Deci, noi văzând slujba lor dreaptă și credincioasă către noi, i-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat și le-am întărit dela noi, în țara noastră, în Moldova, un loc din pustie, la Vișneuți, pe amândouă părțile Vișneuțului, care este dela Bâc...) valea, în fața lui Soltan și a Murașei, ca să-și întemeieze <sat>.

<Însă, să le fie, lor, acest loc > în două: jumătate din acest sat <să fie > lui Maleșco și fratelui său, Nenciul, jumătatea de jos, iar altă jumătate din acest sat să fie a lui Cozma și a fratelui său.

¹⁾ în orig.: sadăși = copărtași, răzeși.

²⁾ loc alb în text.

Să le fie lor și copiilor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului neam al lor, care li se va alege mai de aproape, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acestui sat să fie cât vor putea să folosească douăzeci de case, din destul.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod <și> credința preaiubitului fiu al domniei mele, Bogdan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Duma, credința panului Boldor vornic, credința panului Șteful, credința panului Duma Brudur, credința panului Toader și a panului Negrilă cei dela Hotin, credința panului Ieremia și a panului Dragoș pârcălabi <de Neamț>, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului Clănău spătar, credința panului Isac vistier, credința panului Cozma Șarpe postelnic, credința panului Moghilă ceașnic, credința panului Funteș stolnic, credința panului Petrică comis <și credința tuturor boierilor> noștri moldoveni și mari și mici.

< Iar după > viața < noastră > cine va fi < domn al țării noastre Moldova >¹⁾ din copiii noștri sau din neamul nostru sau < iarăși > pe ori cine îl va alege Dumnezeu, să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu le clinească dania și întărirea noastră, ci să le întărească, pentrucă le-am dat dela noi, pentru < dreapta și credincioasa lor > slujbă.

Iar pentru mai mare tărie și întărire a acestor toate mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră de această carte a noastră.

A scris Matei < la > Vaslui, în anul 7010 < 1502 > luna Martie 1.

Arh. St. Iași, Donații.

Copie s. v. cu caractere rusești.

II

1502 (7010) Martie 7, Vaslui.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni sluga noastră Sima și sora lui, Nastasia, copiii Stanei, nepții lui Cârstea Goraeș, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut ocina lor dreaptă din < uricul > lor drept, < un sat > anume Solca, jumătatea de jos și a cincea parte din jumătatea de sus din același sat. Aceasta au vândut credinciosului nostru pan Luca Arbure portar de Suceava, pentru trei sute și cincizeci de zloți tătărești.

¹⁾ omis.

Și întru aceasta deasemenea au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră Ivul și sora lui Nastea, copiii lui Mihul și verii lor, Fădor, fiul Malei și Dragotă și sora lui, Stana, copiii lui Ivul, toți nepoții lui Șandru Gherman... ¹⁾, deasemenea de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți <și au vândut> ocina lor dreaptă din uricul lor drept, patru părți din jumătatea de sus a aceluiași sat anume Solca, care au fost partea lor, deasemenea credinciosului nostru pan Luca Arbure portar de Suceava, pentru trei sute și treizeci de zloți tătărești.

Și s'a ridicat credinciosul nostru pan Luca Arbure portar și a plătit mai sus scrișii bani, 350 de zloți tătărești în mâinile slugii noastre Sima și ale surorii lui, Nastasia, copiii Stanei, iarăși 330 de zloți în mâinile slugii noastre Ivul și surorii sale, Nasta, copiii lui Mihul și vărului lui, Fădor, fiul Malei și lui Dragotă și surorii lui Stana, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Iar privilegiul lor cel vechiu, pe care l-au avut părinții lor, Goraeț Cârstea și Șandru Gherman... ¹⁾ dela bunicul nostru, dela Alexandru voevod, însă cu pecete verde, pe acel sat, pe Solca, ei însă l-au dat în mâinile panului Luca Arbure portar, tot înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzând bună voia lor și tocmeala și iarăși plata deplină, iar noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit credinciosului nostru pan Luca Arbure portar de Suceava această mai înainte zisă jumătate din satul anume Solca, jumătatea de jos și a cincea parte din jumătatea de sus din același sat Solca, iarăși și aceste patru părți din sat, care sunt tot din jumătatea de sus a aceluiași sat Solca, ca să-i fie lui și dela noi uric și tot venitul lui și copiilor lui și nepoților lui și fraților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat întreg, anume Solca, să fie cu toate hotarele sale vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Duma pârcălab, credința panului Boldor vornic, credința panului Șteful, credința panului Duma Brudur, credința panului Toader și a panului Negrilă pârcălabi de Hotin, credința panului Eremia și a panului Dragoș pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru pârcălab de Cetatea Nouă, credința panului Clănău spătar, credința panului Isac vistier, credința panului Cozma Șarpe postelnic, credința panului Moghilă ceașnic, credința panului Frunteș stolnic, credința panului Petrica comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni și mari și mici.

¹⁾ cuvinte răzuite, nelizibile.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu-i clinească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și să-i împuternicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit pentru dreapta și credincioasa lui slujbă și pentrucă el și-a cumpărat pe banii săi drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor de mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Matei la Vaslui, în anul 7010 <1502> luna Martie 7 zile.

Muzeul Regional Suceava, nr. 1810

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

12

1502 (7010) Martie 10.

Uric dela Ștefan voevod, din anul 7010 <1502> Martie 10, pe satul Rădeni care este între Dragomirna dela Pârâul Sec, și între Bogdana, unde a fost Miclăuș Faur, care acest sat a fost schimb cneaghinei Marga, nepoata Antalaloasei, cu Ștefan voevod pentru satul anume Pleșești, pe Catlovea.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ștefan cel Mare, p. 242.

Rezumat slav.

13

1502 (7010) Martie 10, Vaslui.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor anzi citindu-se, că această adevărată Marencă, fiica lui Mihul Epure, nepoata lui Toma Sclescul, a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, de bună voină ei, de nimeni silită, nici asuprită și a schimbat dreapta sa ocină, din uricul ei drept și a dat slugii noastre credinciosului pan Toader Toc stolnic, un sat pe Vaslui, anume Solești unde a fost bunicul ei, Andrei, unde a fost jude Mihailo Negrul.

Și iarăși sluga noastră credincioasă pan Toader Toc stolnic a dat Marencăi, fiica lui Mihul Epure, schimb pentru aceasta, dreapta lui ocină cumpărătură, un sat pe Crasna, anume Folești și încă i-a mai dat o sută de zloți tătărești. Și privilegiul vechi care a fost dela unchiul nostru, dela Ștefan voevod și iarăși și alt privilegiu din cumpărătură care este dela noi pe acel sat, pe Folești, el încă le-a dat pe amândouă în mâinile Marencăi, fiica lui Mihul Epure, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzând buna lor voie și tocmeală iarăși și schimbul lor bun ce au schimbat ei între dânșii, dreptele lor ocine de bună voia lor, iar noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre, credinciosului pan Toader Toc stolnic acest mai înainte zis sat pe Vaslui, anume Solești unde a fost bunicul Andrei, unde a fost jude Mihailo Negru, ca să-i fie lui dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și fraților lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit nicio-dată, pe veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus zis anume Solești, care este pe Vaslui, să fie cu toate hotarele sale vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului fiu al domniei noastre Bogdan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Duma și credința panului Boldor vornic, credința panului Șteful, credința panului Brudur, credința panului Toader și a panului Negrilă părcă abi de Hotin, credința panului Ieremia <și> a panului Dragoș părcălabi de Neamț, credința panului Șandru părcălab de Cetatea-Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului Clânău spătar, credința panului Isac vistier, credința panului Cozma Șarpe postelnic, credința panului Moghilă ceașnic, credința panului Fruntes stolnic, credința panului Petrică comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni și mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clintească lui dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și să-i imputernicească <fiindecă i-am dat> ¹⁾ și i-am întărit lui, pentru dreapta și credincioasa lui slujbă.

Și pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul Iogofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Matei la Vaslui, în anul 7010 <1502> luna Martie 10 zile.

Acad. R.P.R., CCXXIV/2.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

14

1502 (7010) Martie 11.

7010 <1502> Mart. 11. Copii di pi cartea dela domnul Ștefan <voe>vod, cuprinzătoare că văzând adivărată slujba slugilor sale, Duma Hurduescu și fratele său Irimia și Dragoș și Cupcia, li-au dat și li-au întărit în pământul Moldovii un loc

¹⁾ loc rupt în orig.

de pustii la Spiroasa¹⁾, lângă lacul carile este mai sus di Ulmi sau parte din Cogâlnic, ca să aşză acolo un sat, care să fii cât vor pute cuprinde pentru lăcuința aceluiaş sat, pâra la 20 casă.

După A. V. Sava, Doc. privitoare la târgul şi ţinutul Lăpuşnei. Buc. 1937, p. 1.
Rezumat rom. din 1819.

15

1502 (7010) Martie 13, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ştefan voevod, domn ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni Drăgălina, fiica lui Zancea postelnic şi nepoţii ei de soră, Dumitru şi fratele lui Luca, fiii Neagşci, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ocina lor dreaptă din uricul lor drept, un sat la obârşia Gerului, anume Mândreşti unde a fost Ivan Mândrul, slugilor noastre Stan şi fratelui său, Iuga şi surorilor lor Marga şi Ana şi Ilca şi Drăguţa, pentru 200 de zloţi tătăreşti.

Şi s'au ridicat slugile noastre, Stan şi fratele lui, Iuga şi surorile lor, Marga şi Ana şi Ilca şi Drăguţa şi au plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi, 200 de zloţi tătăreşti în mâinile Dragalinei, fiica lui Zancea postelnic şi ale nepoţilor ei de soră, Dumitru şi fratelui său, Luca, fiii Neagşei, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Deci noi, văzând buna lor voie şi tocmală şi plata deplină, iar noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugilor noastre Stan şi fratelui lui, Iuga şi surorilor lor Marga şi Ana şi Ilca şi Drăguţa, acest sat mai înainte zis, care este la obârşia Gerului, anume Mândreşti, unde a fost Ivan Mândrul, să le fie lor dela noi uric şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepceţilor lor şi răstrănepceţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat să fie pe hotarul vechi, pe unde din veac au folosit

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa preafubitului meu fiu Bogdan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Duma, credinţa panului Boldor vornic, credinţa panului Şteful, credinţa panului Duma Brudur, credinţa panului Toader şi a panului Negrilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Eremia şi a panului Dragoş pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Şandru pârcălab de Cetatea Nouă, credinţa panului Arbure portar de Suceava, credinţa panului Clănău spătar, credinţa

¹⁾ în rezumat greşit: « ca Spiroasa ».

panului Isac vistier, credința panului Cozma Șarpe postelnic, credința panului Moghila ceașnic, credința panului Frunteș stolnic, credința panului Petrica comisi și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am împuternicit, pentrucă ei și-au cumpărat pe banii lor drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris la Vaslui, Ion Popovici, în anul 7010 <1502> luna Martie 13 zile.

Acad. R.P.R., CXG/1.

Orig. perg. pecete atârnată, căzută.

16

1502 (7010) Martie 14, Vaslui.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate fiice ale lui Nistrea, Fedca și Ileana și Anușca și vărul lor Stanciul, fiul lui Dragoș și nepoții de frate ai lui Stanciul Sima și Urîta, copiii lui Aver și nepoții de soră ai aceluiași Stanciul, Isaia și Iurie, i-am miluit cu mila noastră deosebită, le-am dat și le-am întărit în țara noastră, în Moldova, ocina lor dreaptă, satele de pe Bârlad, anume satul Marcoviceani, unde au fost casele lui Nistrea și Dragoș și satul Terpești, tot pe Bârlad.

Toate acestea mai sus scrise să le fie lor dela noi unic și cu tot venitul; însă să fie Fedcâi, Ileanii și Anușcâi jumătate din satul Marcoviceani, iar lui Stanciul și nepoților ¹⁾ lui, Sima și Urîta, copiii lui Aver și lui Isaia și lui Iurie, să le fie jumătate din satul Marcoviceni și satul Terpești, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor două sate mai sus scrise, anume al Marcoviceniilor și al Terpeștilor, să fie după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului meu fiu Bogdan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Duma, credința panului Boldur vornic, credința panului Șteful, credința panului Duma Brudur, credința panului Toader și a panului

¹⁾ «nepotam» in orig.

Negrilă pârčălabi de Hotin, credința panului Ierenia și a panului Dragoș pârčălabi de Neamț, credința panului Șandro pârčălab de Cetatea Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Clănău spătar, credința panului Isac vistier, credința panului Cozma Șarpe postelnic, credința panului Moghilă ceașnic, credința panului Frunteș stoinic, credința panului Petrică comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le cîntească dania și întărirea noastră ci să le întărească și să le împuternicească, fiindcă le-am dat și le-am întărit. pentrucă le este ocina lor dreaptă.

Și spre mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ion Popovici la Vaslui, în anul 7010 <1502> luna Martie 14.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridoniei, moșia Dumești.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

17

1502 (7010) Martie 14, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni slugile noastre Giurgea și fratele lui, Crăciun și sora lor Armeanca, copiii lui Danciul Delea, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut ocina lor dreaptă, din uricul lor drept, a patra parte din satul pe Bârlad, anume unde au fost juzi ¹⁾ Buda și Drăgoiu, partea de jos, partea dela Murgu, slugii noastre Crăciun, pentru 80 de zlotți tătărești.

Și s'a ridicat sluga noastră Crăciun și a plătit toți acești bani, 80 de zlotți tătărești, în mâinile slugilor noastre Giurgea și ale fratelui său Crăciun și ale surorii lor Armeanca, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzând bună voia lor și tocmeala, iarăși și plata deplină, iar noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre Crăciun această mai înainte zisă a patra parte din satul care este pe Bârlad, anume unde au fost juzi ¹⁾ Buda și Drăgoiu, partea de jos, partea dela Murgu, ca să-i fie lui dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstră-nepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată, în veci.

¹⁾ în orig.: « judeve »

Iar hotarul acestei a patra parte din sat începe dela vârful dealului, dela drumul Borhineștilor ¹⁾, apoi drept la un stâlp, care este la cânepiște ²⁾, de acolo la malul Bârladului, la stejarul însemnat, iar dinspre alte părți să fie pe hotarul vechi, pe unde a folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința prea iubitului fiu al domniei mele, Bogdan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Duma, credința panului Boldor vornic, credința panului Șteful, credința panului Duma Brudur, credința panului Toader și a panului Negrilă pârcălabi de Hotin, credința panului Eremia și a panului Dragoș pârcălabi <de Neamț, credința panului >³⁾ Șandru pârcălab de Cetatea Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului Clânău spătar, credința panului Isac vistier, credința panului Cozma Șarpe postelnic, credința panului Moghilă ceașnic, credința panului Frunteș stolnic, credința panului Petrica comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni și mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va mai fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu, să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu cîntească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și să-i împuternicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit pentru slujba lui și pentrucă el și-a cumpărat pe banii săi drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Matei la Vaslui, în anul 7010 <1502> luna Martie 14 zile.

Acad. R.P.R., CLIX/19.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

18

1502 (7010) Martie 14, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, sluga noastră Mircea Ezereanul, fiul Drăguței, nepotul Gradei, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină din uricul său drept, a patra parte din satul de pe Tutova, anume Faurești,

¹⁾ « Borhineștilor », așa în orig.

²⁾ « cânepiște », loc cultivat cu cânepă.

³⁾ loc șters în orig.

unde a fost Stanco, în partea de jos, slugilor noastre Ion și fraților lui, Nichita și Mihul, pentru 50 de zloți tătărești.

Și s'au sculat slugile noastre Ion și frații lui, Nichita și Mihul și au plătit acei 50 de zloți tătărești în mâinile slugii noastre Mircea Ezereanu, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Și noi văzând buna lor voie și tocmeală și plata deplină, iar noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre Ion și fraților lui, Nichita și Mihul, această mai sus scrisă a patra parte a satului Faurești, ca să le fie lor și dela noi uric și cu tot venitul și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai de aproape, <neclintit> niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai sus scrise a patra parte din satul Faurești, partea de jos: începând dela capătul lor de sus, între dânsii și Faureștii dela Tutova, dela gura gârlei, peste câmp la sărătură, apoi la Movila lui Puiu, lângă drum, apoi la trei stejari, apoi la un stejar însemnat, mai sus de rediu, apoi la vârful dealului la drum, iar dinspre alte părți pe hotarul vechi pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei mele, a mai sus scrisului, Ștefan voevod și credința prea iubitului meu fiu Bogdan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Duma, credința panului Boldur vornic, credința panului Șteful, credința panului Duma Brudur, credința panului Toader și a panului Negrilă părcălabi de Hotin, credința panului Eremia și a panului Dragoș părcălabi de Neamț, credința panului Șandru părcălăb de Cetatea Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului Clănău spătar, credința panului Isac vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Moghilă ceașnic, credința panului Fruntes stolnic, credința panului Petrica comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră cine va fi <domn, diatre copiii> ¹⁾ noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine îl va alege Dumnezeu, să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le <clintească> ¹⁾ dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le imputernicească, pentru că și-au cumpărat pe banii lor drepti.

<Iar pentru mi mare putere și> ¹⁾ întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vascan al lui Vladica la Vaslui, în anul 7010 <1502> Martie 14.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 82.

Orig. slav perg., pecete atârnată.

¹⁾ loc șters, ilizibil în orig.

1502 (7010) Martie 14, Vaslui.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Faceam cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, sluga noastră Oancea, nepotul lui Bodea ploșcar, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină din uricul bunicului său Bodea ploșcar, a patra parte din satul pe Sohului, anume Milești, unde a fost Milea Uliul, la capătul de jos, slugii noastre Petrea, pentru 70 de zloți tătărești.

Și s'a sculat sluga noastră Petrea și a plătit acești bani mai sus scriși, 70 de zloți tătărești, în mâinile lui Oancea, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzând bună voia lor și tocmeala și plata deplină, iar noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre Petrea această mai înainte zisă a patra parte din satul care este pe Sohului, anume Milești, unde a fost Milea Uliul, ca să-i fie și dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoșilor lui și întregului lui neam cine i se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei a patra parte din satul care este pe Sohului, anume Milești, unde a fost Milea Uliul, să fie din tot hotarul a patra parte, iar din alte părți să fie după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Duma, credința panului Boldor vornic, credința panului Șteful, credința panului Duma Brudur, credința panului Toader și a panului Negrilă pârčalabi de Hotin, credința panului Eremia și a panului Dragoș pârčalabi de Neamț, credința panului Șandru pârčalab de Cetatea Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului Clănău spătar, credința panului Isac vistier, credința panului Cozma Șarpe postelnic, credința panului Moghila ceașnic, credința panului Frunteș stoinic, credința panului Petrica comis <și credința >¹⁾ tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi <domn al țării noastre >²⁾, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu-i clinească dania și întărirea noastră, ei să-i întărească și să-i împuternicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit lui, pentrucă el și-a cumpărat pe banii săi drepti.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ omis de diacon.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Matei la Vaslui, în anul 7010 <1502> luna Martie 14.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 18.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

20

1502 (7010) Martie 14, Vaslui.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetinduse, că pe aceste adevărate Stana și surorile ei Zoica și Marena și Parasca, nepoatele lui Marcu, le-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat și le-am întărit în țara noastră, a Moldovei, dreapta lor ocină, un sat la gura Stebnicelului, anume Balești, satul bunicului lor Marcu.

Acestea toate mai sus scrise să le fie lor dela noi uric cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestri sat mai sus scris, al Baleștilor să fie după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului Ștefan voevod și credința preaiubitului meu fiu Bogdan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Duma, credința panului Boldor vornic, credința panului Șteful, credința panului Duma Brudur, credința panului Toader și a panului Negriță pârcălabi de Hotin, credința panului Eremia și a panului Dragoș pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru pârcălab de Cetatea Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Clănău spătar, credința panului Isac vistier, credința panului Cozma Șarpe postelnic, credința panului Moghilă ceașnic, credința panului Frunteș stolnic, credința panului Petrica comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, pentru că le-am dat și le-am întărit, pentru că le este ocină dreaptă.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ion Popovici la Vaslui, în anul 7010 <1502> luna Martie 14.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 19.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

1502 (7010) Martie 14.

Suret de pe un ispisoc sârbesc dela Ștefan voevod, din let 7010 <1502>, Mart 14.

Facem știri cu această carte a noastră, pentru această adevărată Neaga, fata lui Micșănă, că am miluit-o pre dânsa, osăbit de a noastră milă, i-am dat și i-am întărit ei, intru al nostru pământu a Moldovii, pe a ei dreaptă ocină, anumi satul Micșâneștii pe Elan.

Pentru acei, totă ace de mai sus scrisă să fie a ei dela noi uric și cu tot venitul, ei și ficiilor ei și nepoților ei și strănepoților ei și a tot neamul ei, ci să va alegei mai aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acelu de mai sus sat, anumi Micșânești pe Elan să-i fie iai, despre tote părțile, după hotarul cel vechiu, pe unde au umblat din veac.

Și spre aceasta este credința domnii meli de mai sus scris, Ștefan voevod și credința a tuturor boierilor noștri, a mari și mici.

Iar după a noastră viață cine va fi domn al țării aceștie, din fii și neamu nostru, sau pre cine dumnezeu va alegei, să nu străci a noastră danie și întăritură, ce mai ales să de și să întărească, de vreme ci esti a ei dreaptă ocină.

Și pentru mai mare credință și întărire a celor de mai sus scrise, am poruncit credincios boierului nostru, dumneșcu Tăutului logofăt și să scrie și a noastră pecete către această carte să o lege.

Tălmăcit de Gheorghie Evloghie dascal. 1775, Iuli 23.

Copie aceasta s'au scos de mine întocma de pe un suret neîncredințat, ce s'au găsit la Constandin Ocica, de Șișcani, 1824, Oct. 17. Gheorghie Boul serdar.

Acad. R.P.R., CCXXX/39;

Copie după o trad. rom.

1502 (7010) Martie 17, Vaslui.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, fiicele Neagăi anume: Anca și Tole și Magda și verii lor Sima și Băloș, de bună voia lor, de nimeni siliți, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină din dreptul lor uric, un sat pe Milcov, anume Petrești, între Simionești și Foltești, slugilor noastre: Groza, Costea și Stănilă și Manea și Giurcea și Radul și Opiș și Dragomir și Negrilă și Colțea și Ion și Neagoe și Stanciul și Hodorob și Fedca, pentru 140 zloți tătărești.

Și intru aceasta toate aceste mai sus scrise slugi ale noastre au plătit toți acești bani mai sus scriși, 140 zloți tătărești, în mâinile fiicelor Neagăi

Anca, Țolea, Magda și verilor lor Sima și Baloș înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzând bună voia lor și tocmeala și plata deplină și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre: Groza și Costea și Stănilă și Manea și Giurgea și Radul și Opriș și Dragomir și Negriță și Colțea și Ion și Neagoe și Stanciul și Hodorob și Iedca, acest mai sus zis sat care este pe Mîlcov, anume Petrești, care este între Simionești și Foltești, ca să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul umnia ca și altuia și copiilor lor și nepoților și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui mai sus scris sat, anume al Petreștilor, să fie după hotarul vechi pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului fiu al domniei noastre Bogdan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Duma, credința panului Boldor vornic, credința panului Șteful, credința panului Duma Brudur, credința panului Toader și a panului Negriță pârcălabi de Hotin și credința panului Ieremia și a panului Dragoș pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru pârcălab de Cetatea Nouă credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Clănău spătar, credința panului Isac vistier, credința panului Cozma Șarpe postelnic, credința panului Petrică comis și credința tuturor boierilor noștri modoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, fiindcă am dat și am întărit lor pentru dreapta lor slujbă și pentrucă ei și-au cumpărat cu banii lor drepti.

Și spre mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Țăutul logofăt să scrie și să atârne <pecetea noastră¹⁾> la această carte a noastră.

A scris Ioan Popovici la Vaslui, în anul 7010 <1502> luna Martie 17.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 382.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

23

1502 (7010) Iunie 10.

Vlet 7010 <1502> Iunie > 10. Ispisoc di la Ștefan vod<ă>, pre sârbie.

† Iată au venit înainte noastră și înainte boierilor noștri moldovinești, sluga noastră Lupea, ficiorul Giurgii Oeșanului, de a sa bună voce, de nimeni silit

¹⁾ omis de diacon.

nice asupra, au vândut a sa driaptă ocină și cumpărătură a tătăne-său, Giurgii Oeșanului, din dires ce-au avut el dela domnia me, din giunătate de sat din Oeșeni giunătate, ce iaste pe Răzina, partea din gios, slugii noastre lui Ion sulger, drept 70 zloțci > tătăraști.

Și sluga noastră Ion sulgeriul au plătit el toțci > banii ei mai sus scriu, 70 talerci > tătăraști, în mânăli slugii noastre Lupii, ficior Giurgei Oeșanului, înainte noastră și 'nainte boiarilor noștri.

Deci domnia mea vădzind <a lui di > ¹⁾ bună voe tocnaică > și plata deplin, și noi di la noi am dat și am întărit sku > gii noastre lui Ion sulger pi aceea de <ma > ¹⁾ sus scrisă, din giunătate di sat de Oeșeni, giunătate ce iaste pe Razina, parte din gios, ca să-i fie și dela noi uric cu tot vinitul, lui și copiilor și nepoților și strănepoților și a tot niamul cât să va <a > legi mai de aproape, niclătit, nestricat, stătător în veci.

Iar hotarul aceștii di mai sus scrisă >, ca să fie din tot hotarul a patra parte de către alte hotare pi undi de veci au îmblat.

L<e>t 7245 <1736> Dic. 6. Ion gram<atic> a scris.

<Pe verso:> Antoh<i> Scărlit căpt. șadi la Birhici.

Ispisoc la dănsul sau la Fidiscul Iordache, sau priu di la Lucai mid<elnicer>.

<Altă însemnare:> Pe Oisăști.

Acad. R.P.R., CXXXVII/71.

Trad. rom.

O copie după aceasta, din 1813, ibid., CLXXXVI/158.

24

1502 (7010) Iulie 2, Suceava.

Suret de pe ispisoc vechiu dela Ștefan vodă, scris de Toader în Suceava, din leat 7010 <1502> Iulie în 2 zile.

Cu mila lui dumnezeu, noi Ștefan voevod, domnul țării Moldovei. Inștiințare facem prin această carte a noastră tuturor cui vor căuta asupra ei sau o vor auzi citindu-să, precum au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boerilor noștri ai Moldovei, Mușa fata Dumei Mădoia și ficiorii ei, Lupe și Nastea și nepoții de soră a ei, Ignat și Malca, nepoți Dumei Mădoia, și de nime siliți, nici asuprați, ci de bună voia lor, din drept uricul lor, au vândut o bucată de loc din hotarul Boiștei, puțin mai jos de gura Boiștei și de vărsătura gârlei, unde iasă din Talharu și până unde dă în ezărul Cerlenul și cu toate gârlele și cu toate băltiuganele (sau ezărelele), cum și satul pe Frumușița, unde au fost Fălcin, mai jos de Andrieș și le-au vândut acestea domniei noastre, drept una sută zloți tătăraști.

¹⁾ loc rupt în text.

După aceia, iarăși au venit înaintea noastră și înaintea boerilor noștri, slugile noastre, frații și nepoții de soră a lui Tuduran și Vlad și Luca Jorită și Toader Păcurariul și Birțeu și Marta și Danciul, feciorul lui Marcu, și Ignat și Ivan, fratele lui Ignat, și Rada, fata Oanei Lărgianului, și fata lui Stoian și cu tot neamul și sămânța lor, toți nepoții ai Cristei Negrului și a frăține-său Giurgei și iarăși de bună voia lor și-au vândut dreaptă ocina lor, din uric a moșilor lor, a Cristei Negrului și a Giurgii, un iazer peste Prut anume iazărul Cerlenul și în marginea iazărului acelaia (sau în malul lui)¹⁾ satul Balinteștii și din gios de Balintești săliște Manei, în gura Frumușiței, domniei mele, drept cinci sute zloți tătărăști, cum și ispisoacele ce le-au avut moșii lor Crăste Negrul și frate-său Giurge pe acel iazer Cerlenul, dela unchii noștrii, dela Iieș și Ștefan voevod, încă le-au dat în mâinile noastre.

După aceia, iarăși au venit înaintea noastră și înaintea boerilor noștri slugile noastre Manul Pășco și frate său Toader și nepoata lor de soră, Niaga, nepoții logofătului Niagoia și iarăși de bună voia lor au vândut din uricul moșului lor, a Niagoinului logofăt, din ispisoc ce au avut el dela moșul nostru, Alexandru voevod, trei sate peste Prut pe Frumoasa, anume Farcenii, din gios de Trocian și cu moară, și Șcheia, în gura Frumoasei și la Fântâna lui Maciș, ce-i în capul cel din gios a iazărului Cerlenul și cu toate gârlile, ce sânt în dreptul acelor sate și pân<ă> la Prut, iarăși domniei mele au vândut drept trei sute treizăci zloți tătărăști.

Și domnie me am plătit toți acei de mai sus arățați bani gata, în mâinile tuturor celor de mai sus numiți, densinate a tuturor boerilor noștri a Moldovei.

Și plătiind tot deplin, domnie me am binevoit cu a noastră bunăvoință, cu curată inimă și cu bunăvoință cu ajutorul lui dumnezeu, ca să întărim a noastră sfântă mănăstire ce-i pe Putna, unde iaste hramul adormirea maicei precistei, unde este arhimandrit iegumenul Paisie și am făcut pomenire pentru cei întru sfinți odihniți procatilii, moșii și părinții noștri și pentru sănătatea și mântuirea noastră și pentru sănătatea și mântuirea a doamnei noastre Mariei și pentru sănătatea și mântuirea a fiilor noștri și am dat și am întărit mai sus numitei mănăstirii noastre, mai sus numitul iazăr Cerlenul și cu toate iazărașile și gârlile lui și cu mai sus numitele sate Balinteștii, în margine (sau în malul) iazărului Cerlenului, și mai gios, săliște Manii, în gura Frumușiței și pe Frumoasa, Farcenii, din gios de Troian și cu moară în Șcheia, în gura Frumoasei și la Fântâna lui Maciș, ce-i în capul cel din gios a iazărului Cerlenii și cu toate gârlile ce sânt în dreptul acelor sate și pân<ă> în Prut, cum și acea bucată de loc hotarul Boiștii, puțin mai gios din gura Boiștii și de vărsătura gârlii, de unde iase din Tălhare până unde dă în iazărul Cerlenii și cu toate gârlele și iazăreșele și satul pe Frumușița, unde a fost Fălcin, mai gios de Andrieș, pentru

¹⁾ parantezele și cuvintele dinlăuntrul lor aparțin traducătorului.

ca să fie mai sus numitei mănăstiri Putnii dela noi uric, cu tot venitul și cu vama și cu dejma ce va eși dintr'acel ezăr Cerlenul, nestrămutat niciodată, în veci.

Cum și ispisocul a Cârstei Negrului și a frății-său, a Giurgei, ce l-am avut pe acel iazăr, care l-au fost dat în mâinile noastre mai sus numiții nepoții lor, noi l-am dat în mâna lui Paisic, arhimandritul mănăstirei Putnei.

Iar hotarul acelu iazăr Cerlenul și a celor mai sus numitelor sate să fie după vechiul hotar, pe unde au aflat și au hotărât al nostru credincios boeriu Tăutul logofătul și cu megieșii, începând din sus din malul Prutului și din gura gârlii Zancii, ce-i în dreptul Rogojenilor, apoi peste Hlabnic și peste capul cel din sus de Vărsătură, apoi la gârla Rentii, apoi piste acea gârlă și peste drumul cel mare și peste Troian la deal, la Movila cea Mare, ce-i săpată în vărfu, unde între dânsele este satul Mădoeștii, apoi peste câmpu și peste Valea Niagului la deal, puțin mai sus de drum, la Movila Mică, ce-i săpată în vărfu și iarăși câmpul peste valea cea mică și peste Vale Cahovul, prin stejăriș la pisc, la movila săpată, apoi întorcând câmpul la vale, la stejerei și la movila săpată de lângă dânșii, apoi iarăși câmpul la vale, la doao movili gemini, apoi întorcându-să și peste Vale Cahovului, la Movila cea Mare, ce-i lângă drum, apoi drumul acela la vale printre Frumoasăle, până la movilele cele săpate, ce sânt lângă același drum.

Apoi lăsând drumul apucă câmpul la Movila cea Mare, apoi la Troian, la movila cea săpată, apoi Troianul, apoi întorcând spre dial, peste Grădiște, la movila cea săpată, ce-i despre hotarul Hușilor, apoi peste vale, ce să numește Crăhana, la vârful dialului, despre Cahov, la movila cea săpată, apoi dealul acela în gios, până mai gios de doao movile, la o movilă găunoasă, apoi întorcând la vale, prin ciritei, până la un stejar însămnat, apoi iarăși peste vale ce să numește Crăhana, câmpul la movilă săpată, apoi tot câmpul și peste drum și peste Troian, la Vale lui Stravici, apoi tot vale aceia până la gura gârlii Crăhanii, apoi peste gârla Crăhanii și peste Hlabnic, drept în Prut, unde să întâlnesc hotarâle a Pieșului și a Plopului iar de aici tot Prutul în sus, până în dreptul Rogojinița, până la gura gârlii Zancii, de unde am început. Atât este tot hotarul.

Și spre acesta este credința a însuși domniei noastre de mai sus numit, Ștefan voevod și credința a preiubit fiul domniei mele Bogdan voevod și credința a tuturor boerilor noștri ai Moldovei, a mari și a mici.

(Apoi după blăstămul ce face asupra cui ar strica această danie și întăritură zice:) Și spre mai mare tărie și întăritură a tuturor acestor de mai sus scrise, am poruncit credincios boerului nostru Tăutul logofăt, ca spre adevărata cartea noastră această pecete a noastră să lege.

De pe sârbie pe limba moldovenească am tălmăcit la anul 1807 April 26. Polcovnicul Pavăl Debrici *dela* Mitropolie.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ștefan cel Mare, p. 245—249.
Trad. rom.

1502 (7010) Noembrie 17, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a binevoit domnia mea cu bunăvoința noastră și cu inima curată și luminată și cu toată bună voia noastră și cu ajutorul lui dumnezeu și am făcut pentru pomenirea sfântărilor înaintași, bunicii și părinții noștri și pentru sănătatea și mântuirea noastră și pentru sănătatea și mântuirea doamnei noastre Maria și pentru sănătatea și mântuirea copiilor noștri, ca să întărim <și> să împuternicim sfânta noastră mănăstire, care este la Putna, unde este hramul uspeniei preasfintei născătoare de dumnezeu și unde este egumen arhimandritul, rugătorul nostru, chir Spiridon și am făcut cu binecuvântarea părinților și rugătorilor noștri către dumnezeu, mitropolitul de Suceava, chir Gheorghie și episcopul mitropoliei de jos din târgul Roman, chir Theoctist și episcopul de Rădăuți, chir Ioanichie și am dat mănăstirii mai sus spuse pe toți popii care sunt în toate bisericile prin toate satele acelei mănăstiri, peste tot, prin toată țara noastră, ori câte are această sfântă mănăstire și câte i se vor mai adăuga și de acum înainte, toți să asculte de mai sus zisa mănăstire și cu darea și cu tot venitul și să-i și judece egumenul dela Putna. Iar dregătorii vlădicești să nu aibă nici o treabă la acești popi, în veci.

Iarăși am dat tot mai sus zisei mănăstiri să aibă în fiecare an dela ocna noastră dela Totruș câte o sută și cincizeci de drobi¹⁾ de sare.

Și încă am făcut mai sus scrisii mănăstiri braniște în jurul mănăstirii și am întărit cu această carte a noastră: Suceava cu toate izvoarele ei, începând hotarul dela obârșia Șicovului, pe obcină, la vârful Laurei și pe obcină, apoi la obârșia Falcăului și pe obcină, apoi la obârșia Sadăului și pe obcină, apoi la obârșia Ruscăi și pe obcină, apoi la mijlocul Ploscăi și pe obcină, apoi la obârșia Șipotului, apoi la Pogoniștea, apoi la casa lui Benea, pe obcină, apoi la Arsuri pe obcină, apoi la Dealul lui Timoteu, pe obcină, apoi la Runcul lui Berchez și pe obcină, apoi la Vețeu, apoi la obârșia Maleasei, apoi la gura Putnei, unde cade în Suceava. Acesta este tot hotarul.

Și în această braniște, mănăstirea să-și pescuiască pește și să vâneze fiare și să-și pască vitele mănăstirii. Iar altul nimeni, fără voia egumenului să nu îndrăzuească să pescuiască pește, nici să vâneze alte fiare, nici să pască vite și nici să facă niciun alt lucru în această braniște.

Toate aceste mai sus scrise < să fie >²⁾ mai sus scrisii mănăstiri, dela noi uric și neclintit în veci.

¹⁾ în orig. «drobov».

²⁾ omis de diacon.

Iar la aceasta este credința noastră, a mai sus scrisului, Ștefan voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Boldor vornic, credința panului Șteful, credința panului Toader și a panului Negrilă pârcălabi de Hotin, credința panului Eremia și a panului Dragoș pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru de Cetatea Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Clănău spătar, credința panului Isac vistier, credința panului Cozma Șarpe posteluic, credința panului Moghilă ceașnic, credința panului Frunteș stolnic, credința panului Petrica comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni și mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau din neamul nostru, sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clintească dania și întărirea noastră ci să întărească și să împuternicească. Iarăși, cine s'ar încumeta să clintească, unui ca acela să fie blestemat de domnul Dumnezeu, mântuitorul nostru Iisus Hristos și de preacurata lui maică și de sfinții 4 evangheliști și de sfinții apostoli de frunte, Petru și Pavel și de ceilalți și de sfinții 318 părinți purtători de Dumnezeu dela Nicheia și de toți sfinții care din veac au bucurat pe Dumnezeu.

Iar pentru mai mare întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt, să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Toader la Suceava, în anul 7010 <1502> luna Noembrie 17 zile.

M-rea Putna, nr. 625 a.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

26

1503 (7011).

Ispisoc, din anii 7011 <1503>, dela domnul Ștefan vodă, ... prin care se întărește stăpânirea unui Stan și fraților lui: Ion și Șerban și Ichim, pe un loc de pustiu, pe Cahove la Fântâna lui Vlad, ce să-ș facă sat.

Iar hotarul acelui loc scrii să fii cât va putea să trăiască un sat de agiunsu.

Arh. St., Iași, Condica K, nr. 372, f. 11.

Rezumat rom.

27

1503 (7011) Februarie 2, Suceava.

În numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, troiță sfântă, de o ființă și nedespărțită. Iată eu, robul stăpânului meu Iisus Hristos, Io Ștefan voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte

a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a binevoit domnia mea cu a noastră bunăvoință și cu inimă luminată și curată și din toată buna noastră voe, și cu ajutorul lui Dumnezeu și am făcut pentru pomenirea sufletelor sfântărilor înaintași bunici și părinți ai noștri și pentru sănătatea și mântuirea noastră și pentru sănătatea și mântuirea doamnei noastre Maria și pentru sănătatea și mântuirea copiilor noștri și am întărit prin acest privilegiu al nostru toate privilegiile mănăstirii Putnei, unde este hramul uspeniei preasfintei născătoare de Dumnezeu, și unde este egumen arhimandritul și rugătorul nostru chir Spiridon, ori câte privilegii are această sfântă mănăstire pentru toate satele ei și anume pentru satele: satul Jicovul de Sus, satul Jicovul de Jos, satul Voitin, satul Maneuți, satul Balosinești, satul Botășani, satul Vicșani, satul Macicatești, satul Fratânți, satul Climăuți, satul Ternavea; toate satele de mai sus sunt pe Suceava. Și apoi satul Balcăuți de lângă târgul Siretului și satul Grecii pe Siret, tot lângă târgul Siretului și în ținutul Cernăuților: satul Cozmiu și satul Clicicăuți; și satul Ostrița pe Prut; și satul Ștubeu pe Bașiu. Și la Cărligătură satul Sinești și satul Onicicani; și la Prut o bucată de pământ din hotarul Boiștei, ceva mai jos de gura Boiștei și mlaștina gârlei; și satul Balintești, și Iezerul Roșu, și Seliștea lui Manea la gura Frumosiței; și pe Frumosița, satul unde a fost Falcin din jos de Andriiaș; și pe Frumoasa trei sate, anume Farcenii din jos de Troian, și Șcheii la gura Frumoasei și la fântâna Măceșul care se află la capătul de jos al Iezerului Roșu, cari aceste mai sus scrise sate și acest Iezer Roșu au fost cumpărate și date de noi acestei mai sus scrise sfinte mănăstiri dela Putna.

Și apoi pe Siret satul Camenca și satul Tomești și satul Cupca, cari aceste trei sate le-a dat la moartea sa, pentru pomenirea sa, răposatul Iurii Cupcei aceleiași mai sus scrise sfinte mănăstiri dela Putna.

Și încă două sate în ținutul Cernăuților, anume satul Stroinții și satul Urvicelesă, pe care tot la moartea sa și pentru pomenirea sa le-a dat aceleiași sfinte mănăstiri dela Putna, răposatul Simca.

Toate aceste mai sus scrise, adică toate mai sus scrisele sate, cu toate hotarele lor vechi și cu tot venitul și cu toate câte au ascultat de vecii vecilor de aceste sate și au ținut de ele, precum stă scris și în privilegiile de cumpărătură și de danie, să fie neclintite și nemișcate în veci mai sus scrisei sfinte mănăstiri dela Putna.

Și mai întărim noi prin acest privilegiu și celelalte privilegii ale aceleiași mai sus scrise mănăstiri, date și scrise tot de noi: pentru viile din dealul Hârălăului, pentru popi, pentru sarea dela Ocnă, pentru Țigani, pentru braniștea din jurul mănăstirii, pentru pietrele de ceară din târgul Siretului, pentru morile de pe Siret aproape de târgul Siretului, pentru vama cea mică de pe Suceava la Jicov, pentru gloabele din satele mănăstirești, pentru prisaca dela Comarna,

pentru măjile de pește fără vamă, așa precum e scris și dat în privilegiu și neclintit pe veci să fie acestei sfinte mânăstiri dela Putna.

Deasemenea și de aci înainte, orice s'ar mai adăoga și dela noi sau dela altcineva, așa cum se va da și se va scrie, și una și alta neclintit și nemișcat să fie acestei sfinte mânăstiri dela Putna.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința prea iubitului fiu al domniei mele Bogdan voevod, și credința boierilor noștri: credința panului Boldur vornic, credința panului Șteful, credința panului Toader și a panului Negrilă pârcałabi de Hotin, credința panului Eremie și a panului Dragoș pârcałabi de Neamț, credința panului Șandru dela Cetatea-Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Clănău spătar, credința panului Isac vistier, credința panului Cozma Șarpe postelnic, credința panului Moghila ceașnic, credința panului Frunteș stolnic, credința panului Petrică comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni și mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn în țara noastră, diu copiii noștri sau din neamul nostru sau ori pe cine îl va alege dumnezeu să fie domn în țara noastră Moldova, acela să nu clătească dania și întărirea noastră, ci s'o întărească și s'o împuternicească, căci ce am dat noi și am scris acestei sfinte mânăstiri dela Putna, am cumpărat cu banii noștri.

Iar cine ar vrea să clinească dania noastră, acela să fie afurisit de domnul dumnezeu și mântuitorul nostru Iisus Hristos și de preacurata lui maică și de patru sfinți evangheliști și de sfinții apostoli de frunte Petru și Pavel și ceilalți și de 318 sfinți părinți de dumnezeu purtători cei dela Nicheia, și de toți sfinții care din veac au plăcut lui dumnezeu și să fie asemenea lui Iuda și blestematului Arie, și să aibă parte cu acei Iudei cari au strigat asupra domnului, mântuitorului nostru Iisus Hristos, zicând: sângele lui asupra lor și asupra copiilor or, ceea ce este și va fi în veci, amin.

Iar pentru mai mare întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt, să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Toader la Suceava, în anul 7011 <1503> luna Februarie 2 zile.

Acad. R.P.R., Fotografii, V/57.

Fotocopie după un orig. slav dela Muzeul Rumianțev, Moscova.

1503 (7011) August 8.

† Cu mila lui dumnezău, Ion Ștefan voevod țării Moldovei. Facem știre cu această carte a noastră și cine va căta într'insa citindu-o să înțeleagă, că iată credincios sluga noastră dumnilui Toader logofăt au vinit înainte domnii

mele și înaintea tuturor boiarilor țării Moldovei și i-a dat frăținici>—său preutul Luchi și surorilor Stanca și nepoatei> Safti, fetii Eleni, satul său cel cumpărat, anume Mălinești pe <apa> Bârladului, lângă Stejaru Frumos. Și cartea de> cumpărătură a satului împreună le-a dat-o în mâna lor. Și i-a dat satul a lui, parte celor două sate, parte lor într'acele două sate, anume Todereștii și Iurcovții deasemeni pe apa Bârladului, de unde au fost luând, și i-au rămas parte a popii <Luchi> și Stanchi și a Safti la domnului Toader logofătul pentru satul Mălinești, ce s'au dat dela dânsu; aceia s'au tocmiț iei de bună voia lor tocmală.

Și noi așijdere le-am întărit lor acele ce s'au scris mai sus precum s'au tocmiț iei, și le-am dat și dela domnia noastră în uric cu tot vinitul, lor și ficiorilor și nepoților și strenepoților și a tot neamul lor, și cine s'a afla mai aproape, nemisecat niciodăneoaară, în veci.

Iar hotarul satelor ce s'au scris mai sus să fie pe hotarul cel vechiu, unde le-au fost lângă apă traiul lor.

Pentru aceea este credința domnului nostru, ce s'au scris mai sus, Ion Ștefan voevod și cu preiubitul fiul său Ion Bogdan voevod.... Eremia, Șandta și domnului... ¹⁾ Isac și alți boiari, mari și mici, cari s'au întâmplat la divanul domniei mele. Iar cu vrerea dumnezeului nostru cine ar fi de neamul nostru domn pământului nostru moldovenesc acela să nu mișce a noastră întărire, precum s'au dat dela noi și s'au întărit, precum ieste dreptă ocină și moșie a lor.

Și <spre> mai multă încredințare <celor> ce s'au scris mai sus, și pe porunca noastră le-a scris sluga credincioasă a domniei noastre, Teutul logofet și a legat pecetea noastră la acest uric.

Vă<ă>let 7011 <1503> luna August 8 zile.

După I. Bogdan, Doc. lui Ștefan cel Mare, II, p. 220—221.
Copie 10m.

29

1503 (7011) August 26, Suceava.

† În numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, troiță sfântă, de o ființă și nedespărțită. Iată eu, robul stăpânului meu Iisus Hristos, Io Ștefan voevod. din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că am dat și am întărit sfintei noastre mănăstiri, care este la Moldavița, unde este hramul blagoveșteniei preacuratei stăpânei noastre născătoare de Dumnezeu și puurea fecioară Maria și unde este egumen rugătorul nostru popa Ioasaf, două sate în ținutul Suceava, anume Provorotia și Oprișinți, pe care aceste două sate le-a dat Sin Bârlici, în vremea bunicului nostru, în vremea lui Alexandru voevod acestei sfinte mănăstiri a noastre, care este la Moldavița.

¹⁾ Loc rupt în text.

Aceste toate mai sus scrise să fie acestei sfințe mânăstiri a noastre, care este la Moldavița, unde este hramul blagoveșteniei prea curatei născătoare de dumnezeu, dela noi uric și cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestor mai sus scrise două sate, anume Provorotii și Oprișiinți, să fie din toate părțile pe hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Gurgea vornic, credința panului Șteful, credința panului Toader și a panului Negrilă pârcałabi de Hotin, credința panului Eremia și a panului Dragoș pârcałabi de Neamt, credința panului Șandru pârcałab de Cetatea Nouă, credința panului Luca Arbut portar de Succava, credința panului Clănău spătar, credința panului Isac vistier, credința panului Cozma Șarpe postelnic, credința panului Moghila ceașnic, credința panului Frunteș stolnic, credința panului Petrica comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn, acela să nu clinească dania și întărirea noastră, ci să întărească și să împuternicească acestei mai sus scrise sfinte noastre mânăstiri.

Iarăși, cine ar îndrăzni să clinească această danie și întărire a noastră, unul ca acela să fie blestemat de domnul dumnezeu și mântuitorul nostru Iisus Hristos și de preacurata lui maică și de doisprezece apostoli de frunte, Petru și Pavel și ceilalți și de 4 evangheliști și de 318 stinți părinți, cei dela Nicheia și de toți sfinții care din veac au plăcut lui dumnezeu și să fie asemenea lui Iuda și blestematului Arie și să aibă parte cu acei Iudei care au strigat asupra domnului Hristos, sângele lui asupra lor și a copiilor lor, ceiace este și va fi.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ion Popovici diac în Succava, în anul 7011 <1503> luna August 26.

După I. Bogdan, Doc. lui Ștefan cel Mare, II, p. 221—222.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, (la muzeul Baworowski din Liov).

30

1503 (7011) August 26, Succava.

† In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, troiță de o ființă și nedespărțită. Iată eu, robul stăpânului meu Iisus Hristos, Ioan Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a binevoit domnia mea cu bunăvoința noastră și curată și luminată inimă și cu toată bună

voia noastră și cu ajutorul lui Dumnezeu și am făcut pentru pomenirea și mântuirea sfântăroșilor înaintași, bunicii și părinții noștri și pentru sănătatea și mântuirea noastră și pentru sănătatea și mântuirea doamnei noastre Maria și pentru sănătatea și mântuirea copiilor noștri, ca să întărim și să imputernicim sfânta noastră episcopie dela Rădăuți, unde este hramul sfântului părintelui nostru arhierarh și făcător de minuni Nicolae și unde este episcop rugătorul nostru căbir Ioanichie și am dat <și> ¹⁾ am întărit acestei sfinte episcopii a noastre dela Rădăuți dreapta ei ocină, dania înaintașilor, bunicilor noștri, satele anume: Rădăuți și cu morile și Coțmanul Mare și cu toate cătunele sale, care ascultă de Coțman, numele cătunelor: Havrilouți și Hlivișcea și Davidouți și Sadcon Clivodinul și Bludna și Vârful Sec și Ciaplînți și Valeva, cât este partea episcopiei de Rădăuți.

Acestea toate mai sus scrise, să fie acestei sfinte episcopii a noastre de Rădăuți, unde este hramul sfântului părintelui nostru arhierarh și făcător de minuni Nicolae și unde este episcop rugătorul nostru chir Ioanichie, dela noi uric și cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestor sate mai sus scrise și cu cătunele care ascultă de dănele, să fie cu toate hotarele vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Giurgea Dolh vornic, credința panului Șteful, credința panului Toader și a panului Negrilă pârcałabi de Hotin, credința panului Eremia și a panului Dragoș pârcałabi de Neamț, credința panului Șandru pârcałab de Cetatea-Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului Clănău spătar, credința panului Isac vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Moghila ceașnic, credința panului Frunteș stolnic și credința panului Petrica comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni și mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu cîntească dania și întărirea noastră ci să întărească și să imputernicească episcopiei noastre dela Rădăuți.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mateiu la Suceava, în anul 7011 <1503> luna August 26 zile.

După I. Bogdan, Doc. lui Ștefan cel Mare, II, p. 224—226.

Orig. slav, perg. pecete atârnată căzută (fost în colecția Al. Czolowski din Liov):

¹⁾ omis de diac.

1503 (7011) Septembrie 8, Badeuți.

Suret de pe ispisocul lui Ștefan vodă pentru țigani, din anul 7011 <1503> Sept. 8.

Facem înștiințare cu această carte a noastră precum am dat și am întărit sfintii a noastre mănăstiri anume Putna, unde iaste hramul Adormirea preasfintii, preablagoslovitii, slăvitii stăpânii noastre născătoare de dumnezeu și pururea fecioarei Maria, unde iaste igumen și arhimandrit rugătorul nostru chir popa Spiridon, pre a lor drepti robi țigani ce i-au chemat ei din țara Basarabilor, anume Bode cu fâmeaea și cu copiii lor și Mihul cu fâmeaea lui și Vina cu fâmeaea lui și Goia cu fâmeea și cu copii lor și Radul Gângul și Stana și Sofie și Mara.

Aceștia ca să fie toți sfintii mănăstirii noastre uric, ei și copiii lor și nepoții lor și strănepoții lor, robi nerușiți nici odănoară în veci.

Pentru aceea, credința domnii mele și a preaiubit fiul domniei mele Bogdan voevod și credința tuturor boiarilor noștri mari și mici.

Iar pentru mai mare credință și întăritură am poruncit cinstului și credinciosului boiarului dumniaului Tăutului mare log., să scrie și a noastră pecete către această adevărată carte să o lege.

S'au scris de Matei în Badeuți.

Iară în anul 1765, Mai 25, s'au tălmăcit de Evloghie dascal.

După I. Bogdan, Doc. lui Ștefan cel Mare, II, p. 227 - 228.

Trad. rom.

1503 (7011) Septembrie 13, Badeuți.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ștefan voevod domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce vor vedea sau auzi citindu-se, că aceste adevărate slugi ale noastre, Buda și Grozea ne-au slujit nouă drept și credincios. Deci noi văzând slujba lor dreptcredincioasă către noi, i-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat dela noi în țara noastră în Moldova, un sat din pustie, pe Sărata mai jos de gura pârâului Căpățaroasa ca să-și întemeieze sat.

Aceasta să le fie dela noi uric și cu tot venitul și copiilor lor și nepoților și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui loc mai sus scris din pustie, dela gura Căpățaroasei, în jos, pe această parte a Săratei, dela Troian, cât poate folosi un sat în destul.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Giurgea vornic, credința panului Șteful, credința panului Toader și a panului Negrilă pârčălabi de Hotin, credința panului Eremia și a panului Dragoș pârčălabi de Neamț, credința panului Șandru pârčălab de Cetatea Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Clănău spătar, credința panului Isac vistier, credința panului Cozma Șarpe postelnic, credința panului Moghila ceașnic, credința panului Frunteș stolnic, credința panului Petrica <comis și>¹⁾ credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre dintre copiii noștri <sau din>²⁾ neamul <nostru>²⁾ sau iarăși, pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clinească dania <și întărirea>²⁾ noastră, ci să-i întărească și să-i împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit pentru slujba lor dreaptă.

Iar pentru mai mare putere <și> întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt, să scrie <și>¹⁾ să atârne pecetea noastră de această carte a noastră.

A scris Ion Popovici diac, la Badeuți, în anul 7011 <1503> luna Septembrie 13.

Acad. R.P.R., XL/15.

Orig. slav, perg. pecete atârnată căzută.

33

1503 (7011) Septembrie 18, Badeuți.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni sluga noastră Vlad, fiul Stanei, nepotul lui Rus Toader, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asupra și a vândut dreapta sa ocină, din dreptul său uric, un sat pe Tutova, anume Ruseni, slugii noastre Ion tălmaciu, pe 250 zloți tătărești.

Și s'a ridicat sluga noastră Ion tălmaci și a plătit toți acești mai sus scriși bani, 250 zloți tătărești în mânele slugii noastre, Vlad, fiul Stanei, nepotul lui Rus Toader, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia, noi văzând bună voia lor și tocmeala și plata deplină și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre Ion tălmaciu acest sat

¹⁾ loc șters în orig.

²⁾ loc șters și rupt în orig.

mai înainte zis care este pe Tutova, anume Ruseni, să-i fie lui dela noi uric și cu tot venitul și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstră-nepoților lui și întregului lui neam cine i se va alege cel mai deaproape, neclin-tit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, care este pe Tutova, anume Ruseni, să fie după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mei sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Giurgiu vornic, credința panului Șteful, credința panului Toader și a panului Negrilă pârcălabi de Hotin, credința panului Iere-mia și a panului Dragoș pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru pârcălab de Cetatea Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Clănău spătar, credința panului Isac vistier, credința panului Cozma Șarpe pos-telnic, credința panului Moghilă ceașnic, credința panului Frunțeș stolnic, cre-dința panului Petrică comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le cîntească dania și întărirea noastră ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit pentru drept credincioasa lui slujbă și pentru că le-a cumpărat pe banii săi drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt să scrie și pecetea noastră să o atârne la această carte a noastră.

A scris Ion Popovici diac, la Badeuți, în anul 7011 <1503> luna Septembrie 18 zile.

Arh. St. Iași, CCCXL/8.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, stricată.

Cu o fotocopie la Academia R. P. R., Fotografii II/8.

1503 (7011) Septembrie 30, Suceava.

Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a binevoit domnia mea cu a noastră bunăvoință și cu lăminată și curată inimă și cu toată bunăvoia noastră și cu ajutorul lui Dumnezeu și

am făcut pentru pomenirea sfântărașoșilor noștri înaintași și părinți și pentru sănătatea și mântuirea noastră și pentru sănătatea și mântuirea doamnei noastre Maria și pentru sănătatea și mântuirea copiilor noștri, ca să întărim și să împu-ternicim sfânta noastră mănăstire dela Neamț, unde este hramul slăvitei înăl-țări a domnului Dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos și unde este egumen rugătorul nostru chir popa Macarie și am dat acestei mănăstiri un sat din satele noastre proprii anume Băiceni pe Seret și morile de pe Seret, din sus de Ordzești și din jos de Vornuțariu.

Și încă au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Vasuța fiica lui Cozma Șandrovici și nepoții ei de frate, slugile noastre Danciul, fiul lui Buciațchi și Isaico, fiul lui Iurie, de bună voia lor, de nimeni siliți, nici asupriți și și-au vândut domniei mele ocina lor dreaptă din uricul lor drept, un sat tot pe Seret, anume Mogoșești, care e așezat pe hotarul satului lor, al Șendreștilor, pentru patru sute de zloți tătărești. Și am plătit domnia mea toți acești patru sute de zloți tătărești în mâinile Vasuței, fata lui Cozma Șandrovici și a nepoților ei de frate Danciul, fiul lui Buciațchi și Isaico, fiul lui Iurie, înaintea boierilor noștri.

Și plătiind tot deplin, domnia mea am dat și acest sat Mogoșești aceleiași mai sus scrise mănăstiri dela Neamț.

Și încă am dat mai sus scrisei mănăstiri dela Neamț o prisacă în braniștea noastră dela Bohotin, la gura Tătarcei.

Și încă să aibă acea mai sus zisă sfânta noastră mănăstire dela Neamț pe fiecare an câte șase pietre de ceară din pietrele noastre, ce ni se cuvin din târgul nostru dela Neamț.

Toate aceste mai sus scrise să fie mai sus scrisei mănăstiri dela noi uric cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul mai sus scrisului sat Băiceni pe Seret să fie din toate părțile după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar hotarul satului Mogoșești, care e tot pe Seret, < să fie > începând din susul satului, dintre ei și Șendrești dela un plop însemnat ce e pe malul Sere-țului apoi drept peste luncă, printre bălți, la deal în câmp, la o movilă săpată lângă drum, apoi pe câmp la movila săpată din mijlocul câmpului, apoi pe mar-ginea dumbrăvii la movila săpată din jurul stejarului, apoi prin dumbravă la movila săpată din jurul a doi stejari și apoi tot prin dumbravă la bucovină, apoi prin bucovină drept la vârful dealului și pe deal prin bucovină la vale până la pârâul Muncelului; întorcându-se apoi pe acel pârâu la vale spre câmp, pe acelaș pârâu și câmp, până la lunca Seretului, pe acelaș pârâu și prin luncă până la Seret și pe Seret în sus până la plopul de unde am înce-put. Acesta este tot hotarul.

Iar hotarul prisăcii din braniștea noastră dela Bohotiu, la gura Tătarcei, să fie atât cât va putea folosi o prisacă îndestul.

Și cei ce vor fi egumeni la această mai sus scrisă mănăstire, împreună cu toți frații în Hristos, vor avea să ne cânte nouă și doamnei noastre Maria liturghie la toate sfintele dumineci până ce vom fi în viață, iar după moartea noastră să ne cânte în fiecare miercuri seara parastas, iar joia liturghie până în veac, cât va sta această sfântă mănăstire.

Iar egumenii ce vor fi și cu toți călugării din această mănăstire, cari nu vor implini și nu vor sluji, atât în viața noastră cât și după viața noastră cum este întocmit și scris mai sus, până ce va sta sfânta mănăstire, aceia vor avea să dea seamă înaintea lui Dumnezeu, și să fie blestemați de domnul Dumnezeu și mântuitorul nostru Iisus Hristos.

Și aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului meu fiu Bogdan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Giurgiu vornic, credința panului Șteful, credința panului Toader și a panului Negrilă pârcălabi de Hotin, credința panului Eremie și Dragoș pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru pârcălab de Cetatea Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului Clănău spătar, credința panului Isac vistier, credința panului Cozma Șarpe postelnic, credința panului Mohila ceașnic, credința panului Frunteș stolnic, credința panului Petrică comis și credința tuturor boierilor noștri moldovenești, mari și mici.

Iar după viața noastră cine va fi domn al țării noastre, din fiii noștri sau din neamul nostru sau pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu cîntească dania și întărirea noastră, ci să o întărească și s'o împuternicească. Iar cine se va încumeta să cîntească sau să nimicească dania și întărirea noastră, unul ca acela să fie blestemat de domnul Dumnezeu și mântuitorul nostru Iisus Hristos și de preacurata maică a lui Dumnezeu și de 12 apostoli de frunte, Petru și Pavel și ceilalți și de 318 sfinți părinți de Dumnezeu purtători dela Nicheia și de toți sfinții cari din veac au plăcut lui Dumnezeu, și să fie asemenea lui Iuda și afurisitului Arie și să aibă parte cu acei Iudei cari au strigat împotriva domnului Hristos: sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, ceiace și este.

Iar pentru întărirea tuturor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt, să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Toader în Suceava, la anul 7011 < 1503 > luna Septembrie 30 zile.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XXIV/4.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Cu o trad. rusă dela sfârșitul sec. XIX și 3 traduceri tom. din 1800, 1804, iar ultima, copie după a doua.

1503 (7011) Septembrie 30, Suceava.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni Slavna, fiica lui Ivașco Vladicico, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut ocina ei dreaptă, din uricul ei drept, din uricul părintelui ei Ivașco Vladicico și din privilegiul pe care l-a avut el dela bunicul nostru, dela Alexandru voevod, două sate pe Vilia, anume Hodorecinți și Gvozdăuți, slugilor noastre Danciul Buceațchi și vărului lui, Isaico și mătușei lor, Vasutca pentru 150 de zloți tătărești.

Și s'au ridicat slugile noastre Danciul Buceațchi și vărul lui, Isaico și mătușa lor Vasutca și au plătit toți acești bani mai sus scriși 150 de zloți tătărești, în mâinile Slavnei, fiica lui Ivașco Vladicico, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzând bună voia lor și tocmeala și plata deplină, iar noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre Danciul Buceațchi și vărului său Isaico și mătușii lor Vasutca aceste două sate mai înainte spuse, care sunt pe Vilia, anume Hodorecinți și Gvozdouți, ca să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților și întregului lor neam cine li se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai sus scrise două sate să le fie lor din toate părțile pe hotarul vechi, pe unde din veac au folosit. Și iarăși, privilegiul pe care l-a avut Slavna, al tatălui ei Ivașco Vladicico, dela bunicul nostru, dela Alexandru voevod, pe acele două sate, care sunt pe Vilia, pe Hodorecinți și pe Gvozdouți, ea încă l-a dat în mâinile slugilor noastre Danciul Buceațchi și ale vărului lui, Isaico și ale mătușii lor Vasutca, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preainbitului fiu al domniei mele Bogdan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Giurgea vornic, credința panului Șteful, credința panului Toader și a panului Negrilă pârăcalabi de Hotin, credința panului Eremia și a panului Dragoș pârăcalabi de Neamț, credința panului Șandru pârăcalab de Cetatea Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Clănău spătar, credința panului Isac vistier, credința panului Cozma Șarpe postelnic, credința panului Moghila ceașnic, credința panului Frunteș stolnic, credința panului Petrica comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn

al țării noastre Moldova, acela să nu le clinească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și să-i împuternicească, pentrucă ei și-au cumpărat pe banii lor.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pen Tăutul legofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ion Popovici la Suceava, în anul 7011 <1503> luna Septembrie 30 zile.

«Pe verso, contemporan:» Danciul Buceațchi și Isaico și mătușa ¹⁾ lor Vasutca.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 107.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

36

1503 (7011) Octombrie 6, Suceava.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni Crăstina, fiica Voislavei și nepoata ei de soră, Nastasia și vara lor Vasutca, fiica lui Mihul, nepții lui Ivan Damianovici, de brnă voia lor, de nimeni siliți, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină, din dreptul lor uric din uricul și din privilegiile bunicului lor Ivan Damianovici, pe care l-a avut ei dela bunicul nostru, dela Alexandru voevod, mănăstirea care este în obârșia Dobrovățului și cinci sate pe Dobrovăț, un sat Fetești, alt sat Alexești, unde a fost Radul, al treilea sat Munteni, al patrulea sat Costiceni, unde a fost Andrieaș, al cincilea sat Ostroveni; pe acestea le-au vândut, această mănăstire și aceste cinci sate, domniei mele, pentru o mie și cinci sute de zlcți tătărăști. Și domnia mea am plătit toți acești o mie și cinci sute zlcți tătărăști în mâinele Crăstinei, fiica Voislavei și ale nepoatei ei de soră, Nastasici și verii lor Vasutca, fiica lui Mihul, dinaintea tuturor boierilor noștri moldoveni.

Și plătind totul deplin, domnia mea am binevoit cu a noastră bună voință și curată și luminată inimă și cu întregă a noastră bună voie și cu ajutorul lui Dumnezeu și am făcut și pentru pomenirea sfântărașoștilor înainteși și părinți ai noștri și pentru sănătatea și mântuirea noastră și pentru sănătatea și mântuirea doamnei noastre Maria și pentru sănătatea și mântuirea copiilor noștri, ca să întărim și să împuternicim această sfântă mai sus scrisă mănăstire a noastră, care este la obârșia Dobrovățului, unde este hramul coboieria sfântului duh și unde este egumen rugătorul nostru chir popa Pahomie și am dat mai sus scrisei mănăstiri aceste mai sus scrise cinci sate, care sunt pe Dobrovăț, un sat

¹⁾ «mătușa», așa în orig.

Fetești, alt sat Alexești, unde a fost Radul, al treilea sat Munteni, al patruilea sat Costiceni, unde a fost Andriaș, al cincilea sat Ostroveni, ca să fie mai sus scrisei mănăstiri care este la obârșia Dobrovățului, dela noi uric și cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai sus scrise mănăstiri și al satelor, care ascultă de mănăstire, dintre Călugăreni și Tăcutești, începând din dumbrava din marginea pădurii, dela un teiu însemnat și movila săpată, apoi în sus prin codru, tot pe vârful dealului, la alt teiu însemnat și tot pe același vârf, apoi la un stejar mare însemnat și pe același vârf și apoi peste bahnă până la capătul piscului la un stejar însemnat, apoi pe acest pisc, pe vârful dealului până la marginea altei bahne, la un fag însemnat, aproape de drum, și pe același vârf, până la obârșia Dobrovățului Mic și pâraul Calinci, la un fag însemnat, aproape de drum și pe același vârf, la un fag însemnat, aproape de drumul ce vine dela Ruleni și pe acest drum, până la poiana Nastii, apoi pe vârf peste poiană și peste pădure, până la poiana Mestecenilor, apoi peste această poiană, la poiana lui Ihaciu, apoi și peste această poiană, la trei tei însemnați și la marginea poenii Cetățelii, la un stejar mare însemnat care este aproape de drumul ce vine dela Cușitna, apoi peste acest drum până la poiana lui Mogoș, la un stejar însemnat, aproape de drum, de acolo întorcându-se pe marginea acestei poieni, pe obârșiile Dobrovățului, până la poiana celor șapte tei, apoi peste această poiană, la un stejar mare îmbinat și însemnat, apoi tot pe deal, prin toate obârșiile Dobrovățului, până la Dealul Mare, la movila cea mare a Ciurbeștilor, apoi peste drum, pe deal la obârșia Dobrovățului și a Pietroasei, până la obârșiile Vasluiului, la un teiu mare însemnat, aproape de drumul ce merge dela Buciumi la mănăstirea Dobrovățului. Apoi pe acest drum, în jos pe deal, la doi fagi însemnați, aproape de drum, apoi din nou la vârf la vale, până la poiana lui Andrieș, apoi pe vârf, peste această poiană și pădure, la cinci tei însemnați, la capătul codrului, iarăși pe deasupra dumbrăvii, până unde se încrucișează drumurile în valea Pribeștilor, la un stejar însemnat și apoi pe drumul cel vechiu, pe marginea dumbrăvii, până la vârful dealului, la un stejar însemnat aproape de drum, apoi pe drumul dumbrăvii, până la capătul dumbrăvii lui Pribici, la o movilă săpată și pe deal în jos, la movila Evii, apoi pe deal la movila Tatarului, dela această movilă la vale, apoi pe vale, drept la matca Vasluiului, pe matca Vasluiului în jos, până la gura Dobrovățului, unde cade Dobrovățul în Vaslui. Acesta este hotarul mai sus scrisei mănăstiri și mai sus scriselor sate.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, Ștefan voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Giurgiu vornic, credința panului Șteful, credința panului Toader și a panului Negrilă pârcałabi de Hotin, credința panului

Ieremia și a panului Dragoș pârčalabi de Neamț, credința panului Șandru dela Cetatea Nouă, credința panului Luca Arbore portar de Suceava, credința panului Clănău spătar, credința panului Isac vistier, credința panului Cozina Șarpe postelnic, credința panului Moghilă ceașnic, credința panului Frunțeș stolnic, credința panului Petrică comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni și mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le strice dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească.

Iar cine s'ar ispiti să clinească <dania noastră și întărirea noastră>¹⁾ acela să fie blestemat de domnul dumnezeu mântuitorul nostru Iisus Hristos și de preacurata maică a lui dumnezeu și de 12 sfinți apostoli de frunte Petru și Pavel și ceilalți și de 318 sfinți părinți purtători de dumnezeu cei dela Nicheia și de toți sfinții care din veac au plăcut lui dumnezeu și să fie asemenea cu Iuda și blestematul Arie și să aibă parte cu acci Iudei, cari au strigat asupra domnului Hristos, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, care și este.

Iar pentru mai mare întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt, să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Toader la Suceava, în anul 7011 <1503> luna Octombrie 6 zile.

Acad. R.P.R., Fotografii, XXIII/95.

Fotocopie după un orig. slav.

37

1505 (7013) Februarie, Huși.

Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut <cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea> sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor <noștri moldoveni Saulea și frații lui>¹⁾, Ivan și Nistor, fiii Nastei, nepoții lui Sima Rugiră și de bună <voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și-au vândut dreapta lor ocină> un sat pe Bârlad, anume <Balșești, unde a fost Cozma, la gura Stăvnicului>¹⁾ partea lor din ocina străbunicului lor pan Negrea. Aceasta au vândut <vărului lor, slugii noastre, credinciosului pan Toader pisarul nostru>¹⁾ pentru 200 zloți tătărești. Și s'a ridicat credinciosul nostru pan Toader pisarul nostru <și a plătit toți acești bani mai sus scriși 200 de zloți tătărești¹⁾> în mâinile slugilor noastre Saulea și ale fraților lui, Ivan și Nistor, fiii Nastei <nepoții lui Sima Rugiră, strănepoții lui pan Negrea, înaintea noastră și înaintea>¹⁾ boierilor noștri.

¹⁾ loc rupt.

Și noi văzând bună voia lor și tocmeala și plata deplină, <iar noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii>¹⁾ noastre, credinciosului pan Toader pisarul nostru, acest mai înainte zis sat, pe Bârlad, <anume Baloșești, unde a fost Cozma, la gura Stavnicului>¹⁾, ca să-i fie lui dela noi uric, cu tot venitul și copiilor lui și nepoților lui <și strănepoților lui și răstrănepoților> lui și între-gului neam al lui cine i se va alege lui cel mai de aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul <acestui mai sus scris sat, anume>¹⁾ Baloșești, unde a fost Cozma, la gura Stavnicului, să fie după hotarul vechi, pe unde <din veac au folosit>¹⁾.

<Iar la aceasta este credința>, ¹⁾ domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Bogdan voevod și credința boierilor noștri: credința panului <Giurcea voraic, credința panului Șteful, credința panului Toader>¹⁾ și a panului Negrilă pârcă-labi de Hotin, credința panului Eremia și a panului Dragoș <pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru>¹⁾ pârcălab de Cetatea Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Succava, credința panului Clănău spătar, credința panului Isac ¹⁾ vistier, credința panului Cozma Șarpe postelnic, credința panului Moghilă ceășnic, <credința panului Frunteș stolnic, credința panului> Petrică comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, <mari și mici>¹⁾.

<Iar după viața noastră, cine va>¹⁾ fi domn al țării noastre Moldova, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși <pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre>¹⁾ Moldova, acela să nu-i cîltimească dania și întă-rirea noastră <ci să-i întărească și să-l împuternicească, pentrucă el și-a>¹⁾ cum-părat cu banii săi drepti. Și noi asemenea i-am întărit lui, pentru <dreapta lui slujbă>¹⁾.

<Iar pentru mai mare>¹⁾ întărire și putere a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit <credinciosului>¹⁾ nostru <pan Tăutul logofăt, să scrie și>¹⁾ să atâr-ne pecetea noastră la această carte a noastră.

<A scris>...¹⁾ la Huși, în anul 7013 <1505> luna Februarie...¹⁾.

<Pe verso, contemporan:> Pan Toader al doilea logofăt pe Baloșești, pe Bârlad.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Bogdan voevod, p. 9—10.

Orig. slav. perg., rupt, pecete stărnată, căzută; fost la mănăstirea Văratec.

38

1505 (7013) Februarie 16.

Suret de pe ispisoc sârbesc dela Bogdan v<oe>vod, din veleat 7013 <1505> Fevr. 16.

Facem înștiințare cu această carte a noastră tuturor cui să cade a ști, pre-cum au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri ai Moldaviei

¹⁾ loc rupt în orig.

sluga noastră Gligori Cucul, de a lui bună voe, de nimeni silit, nici asuprit și au vândut a sa dreaptă ocină dintru al său drept uric și cumpărătură, a patra parte din satul Ungureni, ce este pe de ceia parte de Sărata, de către Prut, spugilor noastre, lui Toader și fraților lui, Lazăr și Oniciu și surorii lor Vasca, drept 150 zloți tătărești. Și slugile noastre Toader și frații lui, Lazăr și Oniciu și sora lor Vasca au plătit tot deplin acei 150 zloți tătărești, în mâinile slugi noastre, lui Gligori Cucul, dinaintea noastră și dinaintea boerilor noștri.

Deci noi, văzând a lor de bună voe tocmală și plata deplină, așjderea și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre, lui Toader și fraților lui, Lazăr și Oniciu, aceia a patra parte de satul Ungureni, ce este pe de aceia parte de Sărata, de către Prut, ca să fie lor dela noi uric, cu tot venitul și ficiorilor lor, întocma și nepoților lor și strănepoților lor și a tot neamul lor, ce să va alege lor mai aproape, nerușuit niciodată, în veci.

Iar hotarul acei a patra parte a satului din Ungureni, partea de către Prut, să începe din gura pârăului Păcurarilor, de-aici pe vârful dealului, la movila săpată, de acolo drept peste câmp, la capul ezărului, la stâlp, de aici pârăul ce se chiamă Saca, în sus la stâlp, de acolo peste câmp vârful dealului, la stâlp, de-aici de acolo, peste câmp, la Sarata, la stâlp, de aici vale Sărății până la gura pârăului Păcurarilor. Acesta este tot hotarul acei a patra parte de sat.

Și spre aceasta este credința domniei mele de mai sus scrisă, Bogdan <oe>-vod, și credința tuturor boierilor noștri ai Moldovei, a mari și mici.

Iar după a noastră viață, cine va fi domnu, din fiii noștri sau din neamul nostru sau pe cine dumnezeu va alege a fi domnu țării Moldaviei, să nu străce a noastră danie și întăritură, ci mai ales să de lor și să întărească, de vreme ce ei au cumpărat pre a lor drepti bani.

Și pentru mai mare tărie a celor de mai sus scrisă, am poruncit credincios boierului nostru, dumnealui Tăutului Iogofăt, să scrie și a noastră peceteă cătră această carte a noastră să o lege.

S'au tălmăcit de Gheorghe Evloghi dascal, 1780 Dec. 4.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, doc. Ghibănescu (condica 1).

Trad. rom.

39

<1505—1516> Iunie 10.

Fără velet, Iunie 10. Cartea sârbească dela domnul Bogdan <oe>-vod, prin care să volnicește pe mănăstirea Probota să stăpânească satul Hăreștii, care l-au avut danie dela părintele domniei sale.

Acad. R.P.R., DXV, f. 201, nr. 1.

Perilipsis de documentele moșiei Hăreștii (Suceava), scris în 1843.

1505 (7013) Iulie 2, Hârâu.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Bogdan voevod, <domn al țării>¹⁾ Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni sluga noastră Putredul, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină, din dreptul său utic, jumătate de sat <pe Perecichiu>²⁾ anume Onțești, partea dinspre Zeletin, slugii noastre Toader Păcuraru și femeii lui, Anușca, pentru 140 de zloți tătărești.

Și s'a ridicat sluga noastră Toader <Păcurar>¹⁾ și a plătit toți acești bani de mai sus, 140 de zloți tătărești, în mâinile lui Vlad Putredul, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri.

De aceia <noi, văzând bună voia lor și tocmeala> ¹⁾ și plata deplină și noi deasemeni și de la noi am dat și am întărit slugii noastre Toader și femeii lui, Anușca, această jumătate de sat pe Perecichiu, anume Onțești, partea dinspre Zeletin, ca să le fie lor de la noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoșilor lor și strănepoșilor <lor> și răstrănepoșilor lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai aproape, neclinit niciodată, în vece.

Iar hotarul acestei jumătăți de sat, pe Perecichiu, anume Onțești, partea dinspre Zeletin, hotarul să-i fie din tot hotarul jumătate și după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Și la aceasta <este credința>¹⁾ domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Bogdan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Giurgiu vornic, credința panului Șteful, credința panului Toader <și a panului> ¹⁾ Negrilă pârăcalabi de Hotin, credința panului Ieremia și a panului Dragoș pârăcalabi de Neamț, credința panului Șandru pârăcalab de Cetatea Nouă, <credința panului>¹⁾ Arbure portar de Suceava, credința panului Clănău spătar, credința panului Isac vistier, credința panului Șarpe postelnic, <credința panului Moghilă ceașnic>¹⁾, credința panului Frunteș stolnic, credința lui Petrică comis, credința tuturor boierilor noștri moldoveni, <mari și mici>¹⁾.

<Iar după viața noastră>¹⁾, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să <fie domn al țării noastre Moldova>¹⁾, acela să nu le clintească dania <și întărirea noastră ci să le întărească și să le împuternicească pentrucă>) i-am dat și i-am întărit <pentru că el și-a cumpărat>¹⁾ cu banii săi.

Și pentru mai mare <putere>¹⁾ și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ loc șters în orig.

<poruncit>¹⁾ credinciosului nostru pan Tăutul logofăt să scrie și să atârne pece-tea noastră la această carte a noastră.

A scris Ju . . .¹⁾ la Hârlău, în anul 7013 <1505> luna Iulie 2.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 247.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

41

1506 (7014) Aprilie 14.

Suret dela Bogdan vodă, de pe un uric, pe Șcheia și pe Sbârcești.

Din mila lui Dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al țării Moldovei. Facem în-sămănare cu această carte a noastră tuturor carii pre dânsa vor căuta sau ce-tindu-o pre dânsa vor auzi. Adecă au vinit înainte noastră și înainte a lor noștri tuturor moldovenești boiari, sluga noastră Iurșa din Tucep și cu rudenia lui, Micul, ficiorul Lucinii și alte rude a lor, ficiorii Micăi: Mamalac Ciochină păhărnicele și Duma și Magda și Sofia și Marta și alte rude a lor, ficiorii Danciului Nădăbrico: Vlad și Iurja și Mariia, toți nepoții lui Vlad și a Ilcăi, ficiorii lui Bogdan. Așij-dere și al nostru credincios boiaru, Cozma Șarpe postelnicu, după a lor bunăvoie, de nimi siliți, nici asupriți, au schimbat moșia sa, un sat.

Și am dat aceste ce mai sus sânt scriși, Iurșa dela Tucep și rudenia lui, Micul, ficiorul Lucinii, și alte rude a lor, ficiorii Micăi: Mamalac Ciochină păhărnicele și Duma și Magda și Sofia și Marta și alte rude a lor, ficiorii Danciului Nădă-brico: Vlad și Iurja și Mariia, nepoții lui Vlad și a Ilcăi, ficiorii lui Bogdan, dintru-al său drept uric din uricul moșilor lor, Vlad și a Ilcăi, și din ispisoace ce au avut iai dela strămoșul nostru Alexandru voevod, boiarului nostru Șarpe postelnicu, un sat pe Vale Albă, pre anume Șcheia, unde au fost curte moșului lor, lui Vlad.

Iarăși al nostru credincios boiaru Cozma Șarpe postelnicu au dat Iurșii din Tuceap și rudenii lui Micului, ficiorului Lucinii și altor rude a lor, ficiorilor Micăi: lui Mamalac Ciochină păhărnicele și Dumii și Magdii și Sofiii și Mar-tii și altor rude a lor: lui Vlad și Iurjii și Marii, ficiorii Danciului Nădăbrico, și schimbul pentru acel sat, pentru Șcheia, ce iaste pre Vale Albă, au dat al său sat de cumpărătură, pre anume Scorțești din Cărligătură, care au cumpărat el acel sat dela Oancea și dela soru-sa, Marina și dela rudele lor, dela Vlașin și dela frațeli lui Vlașin, dela Andreica și dela surorile lor, Magda și Vărvara și Marta, nepoți Mădărjacului cel bătrân, drept 380 zloți tătărăști.

Și ispisoc de cumpărătură, ce au avut el dela noi pre acel sat pre Scorțești, le-am dat în mână Iurșii din Tuceapi și rudelor lui, Micului și altor rude a lor, lui Mamalac Ciochină păhărnicele și Dumii și Magdii și Martii și iarăși rudelor lor,

¹⁾ loc rupt în orig.

lui Vlad și Jurjii și Marii. Și încă li-am mai dat 550 zloți tătărești, înaintea noastră și înaintea boiarilor noștri, care domnia mea l-am miluit cu acei zloți, bani, pre al nostru credincios boier Șarpe Cozma postelnicul.

Și mai văzând a lor de bună voia tocmală și schimbare, care iai s'au tocmnit între dânșii, de a lor bună voia și noi așijderea și dela noi am dat și am întărit credincios boiarului nostru Cozma Șarpe postelnicul, acela ce mai înainte s'au zis sat, ce iaste pre Vale Albă, pre anume Șcheia, unde au fost curte lui Vlad, cum ca să fie lui și dela noi uric și cu tot venitul.

Și întru accia, așijderea au venit înainte noastră și înainte a lor noștri tuturor moldovenești boiari, Cerna, nepoată aceluiaș Vlad și a Ilcăi și de a sa bună voie, de nime silită, nici asuprită și au vândut a sa driaptă ocină, dintru al ei drept uric, din uricul moșilor ei, a lui Vlad și a Ilcăi și din ispisoaci ce au avut iai dela strămoșul nostru, dela Alexandru vodcă, un sat aproape de Vale Albă, lângă Șcheia, pre anume satul Zbârcești, așijderea credinciosului nostru boiar Cozma Șarpe postelnicul, drept 300 de zloți tătărești.

Și sculându-să al nostru credincios boiarin Cozma Șarpe postelnicul și au plătit Cernii, nepotii lui Vlad și a Ilcăi, gata 300 de zloți tătărești înainte noastră și înainte a lor noștri boiari.

Și noi văzând a lor bună voia și tocmală și deplin plată și noi așijdere și dela noi am dat și am întărit acel ce mai sus ce s'au zis sat, ce iaste aproape de Vale Albă, pre anume satul Zbârceștii, credinciosului nostru boiar Cozmi Șarpe postelnicul, cum ca să fiia lui și dela noi uric și cu tot venitul și ficiorilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și a tot niamului lui, ce să va alege lui mai de aproape, nerășuit niciodănoară, în veci.

Iar hotarul acestor două sate, ce mai sus sânt scrise, pre anume satul Șcheia, ce iaste pre Vale Albă, lângă Șcheia, ca să fiia de toate părțile după hotarul cel vechiu, pe unde din vechi au trăit.

Iar spre accasta iaste credința noastră domniască, ce iaste mai sus scris, Bogdan vovod și credința boiarilor noștri: credința boiarinului Jurjii dvornicul, credința boiarinului Șteful, credința boiarinului Toader și a boiarinului Negriță pârălabi de Hotin, credința boiarinului Eremii și a boiarinului Dragoș, pârălabii de Niamțu. 7014 <1506> Apr. 14.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.
Copie rom.

42

1506 (7014) Mai 22, Suceava.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Bogdan vovod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri mol-

doveni slugile noastre Duma și frații lui, Danciul și Furduiu și Filip și Ion și surorile lor Fetița și Neaga, copiii Marinei și dcasemenea verii lor Sima și frații lui, Lazor și Andreica și sora lor Neagșa, copiii Stanei, toți nepoții lui Ivașco, fiul lui Hodco Ciumulă, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și an vândut dreapta lor ocină din dreptul lor uric, din uricul străbunicului lor Hodco Ciumulă, fiul lui Ciumulă cel bătrân, un sat anume Levești, unde se numesc Levcușești, slugii noastre Giurgea Brudur diac de vistierie, pentru patru sute de zloți tătărești. Și s'a ridicat sluga noastră Giurgea Brudur diac de vistierie și a plătit toți acești bani mai sus scriși, 400 de zloți tătărești, în mâinile slugilor noastre Duma și ale fraților lui, Danciul și Furduiu și Filip și Ion și surorilor lor Fetița și Neaga, copiii Marinei și verilor lor Sima și fraților lui, Lazor și Andreica și surorii lor Neagșa, copiii Stanei, nepoții lui Ivașco, fiul lui Hodco Ciumulă, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând bună voia lor și tocmeala și plata deplină și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii nostre Giurgea Brudur diac de vistierie acest mai înainte zis sat anume Levești, unde se numesc Levcușești, ca să-i fie lui dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume al Levcușeștilor, să fie după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Bogdan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Giurgea vornic, credința panului Șteful, credința panului Toader și a panului Negrilă pârcălabi de Hotin, credința panului Ieremia și a panului Dragoș pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru pârcălab de Cetatea Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Clănău spătar, credința panului Isac vistier, credința panului Cozma Șarpe postelnic, credința panului Moghila ceașnic, credința panului Frunteș stolnic, credința panului Petrică comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării¹⁾ (noastre sau din copiii¹⁾) noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu (să fie)²⁾ domn (al țării noastre)²⁾ Moldova, acela să nu-i cliutească dania și întărirea noastră, (ci să-i întărească și să-i împuternicească), pentru că i-am dat și i-am întărit, pentru dreptcredincioasa lui slujbă și pentru că el și-a cumpărat pentru banii săi drepti.

1) loc rupt în orig.

2) loc șters, ilizibil în orig.

Iar pentru mai mare putere <și întărire a tuturor celor>¹⁾ mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

<A scris>¹⁾ Ion Popovici diacon la Suceava, în anul 7014 <1506> luna Mai 22.

Acad. R.P.R., LXXVII/3.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

43

1506 (7014) Septembrie 11.

Uricu scrisu pe sîrbia dela Bogdanu vo<ev>od, în carele scriia că au venitū, înaintea mării salé și a tuturor boiarilor slugile mării salé Ionu și fratele lui, Alexa <și Vasco>, feciorii Anușcăi, nepoții bătrânului Hrinco, de a lorū bună voia, de nimé siliți, nici asupriți, și au vîndutū a lor driaptă moșii, din uriculū lor celū dreptū, dintr'a treia parté de satulū Derzca, trei părți, ne<po>tului lor, boiarului Lucăi Arburé portariului de Suceavă, dreptū 250 zlofi tătă-răști.

Și sculându-să boiarulū Luca Arburé au plătit teți acei bani, 250 zlofi tătă-răști, în mîinulé <lui> Ionu și a fraților lui, Alexa și Vasco, înaintea mării salé și a boiarilor.

Deci mările sa vîzîndū învoînța lor și tocmala și plata ce deplin, pentru aceia și mările sa au datū și au întărit boiarului Lucăi Arburé mai susū numitele dintru a treia parte de satul Derzca, trei părți, să-i fie dela mările sa uric cu totū venitulū și a tot niambulū lui, nestiămutatū nici odînaoară, în véci.

Iară hotarulū acelor trei părți dintr'a treia parté din satul Derzca, ca să fiea dintru aceia a treia parté de satū trei părți și după vechiul hotar.

7014 <1506> Sept. 11.

Acad. R.P.R., ms. III (Condica Homorului) f. 19.

Trad. rom. din 1779.

44

1507 (7015).

7015 <1507>.

Uricul domnului Bogdan v<oe>vod, prin care se cuprinde că au mers înaintea lui fata lui Nolcela, nepoată Basinii și a lui Sovegui, Stoicăi . . .) și sora lui, Nega, fîca Stoicăi și frați Stancul Drăgușe . . .) Zoica <și> Ruja, fii Rusului,

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ loc alb în text.

nepoți Basini și a fratelui Stoica, prin care să arată că au vândut toată partea lor de moșii, ce au ocină, în hotarul Măzănăeștilor²⁾, pe apa Cernului, drept 140 zloți tătărești, lui Giurgea Albotă și surorilor lui, <Stelii, Aniții și Mariei>, părtașilor părții de sus a hotarului Măzănăeștii.¹⁾

A. h. St. Iași, Tr. II 46, op. 2., 1300, dos. 63, f. 62 v-63.

Rezumat rom.

45

1507 (7015) Februarie 20, Huși.

† Din mila lui dumnezeu, <noi>²⁾ Bogdan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni sluga noastră Gligorie și sora lui, Marușca, fiii Anușcăi, nepoții lui Bucur Dan, de bună voia lor, nesiliți de nimeni nici asupriți și au vândut dreapta <lor>³⁾ ocină, două părți din moara Bucureștilor, care este la Bilavoiu, părțile lor, slugii noastre Crâstea și femeii lui, Nastea, surorii inai sus zisului Grigorie și a Marușcăi, pentru 30 zloți tătărești.

Și s'a ridicat sluga noastră Crâstea și femeia lui, Nastea și au plătit toți acești 30 zloți tătărești în mâinile slugii noastre Gligorie și surorii lui, Marușca, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Iar noi, văzând bună voia lor și tocmeala și plata deplină și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre Crâstea și femeii lui, Nastea, aceste două părți din moara Bucureștilor, la Bilavoiu, ca să le fie lor dela noi uric cu tot venitul și copiilor lor și nepceților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și cine le va fi cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar la aceasta este credința domniei mele, a mai sus scrisului, Bogdan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Șteful, credința panului Toader și a panului Negrilă cei dela Hotin, credința panului Ieremia și a panului Dragoș cei dela Neamț, credința panului Șandru dela Cetatea Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Clănău spătar, credința panului Isac vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Moghilă ceașnic, credința panului Frunțeș stolnic, credința panului Petrică comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, oricine va fi domn al țării noastre Moldova, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu

²⁾ în loc de: Măzărăeștilor.

³⁾ loc rupt în orig.

să fie domn, acela să nu le cîltimească cumpărătura lor, pentrucă și-au cumpărat pentru banii lor.

Iar pentru mai mare întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vascan la Huși, în anul 7015 <1507> Februarie 20.

Acad. R.F.R., XLV/142.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

46

1507 (7015) Februarie 20.

7015 <1507> Fevr. 20.

Uricul dela Bogdan voevod, întăritor lui Dragomir Roată pe jumătate din satul Vicolenii pe Jâravăț, pe de ceia parte de Jâravăț, partea de cătră Bârlad, cumpărată cu una sută cincizeci de galbeni tătărăști dela Mihaîl și sora lui, Sora, copiii Stancăi, nepoți de fii ai lui Stanciu Munteanu.

Arh. St. Iași, Tr. 1146, op. 2, 1300, dos. 56, f. 251, 253, 262.

Rezumat rom.

47

1507 (7015) Februarie 22, Huși.

† Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe această adevărată slugă a noastră, Giurgiu și sora lui, Armeanca, copiii lui Șteful Foale, nepoții lui Ștefan Foale, i-am miluit cu deosebita noastră milă și le-am dat și le-am întărit, în țara noastră, dreapta lor ocină un sat între Bârlad și între Iadrici, anume Folești, unde a fost casa bunicului lor, Ștefan Foale, ca să le fie lor și dela noi uric cu tot venitul și copiilor lor deasemeni și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine le va fi cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul mai sus scrisului sat, ce este între Bârlad și între Iadrici, anume al Foleștilor, să fie din toate părțile după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Bogdan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Șteful, credința panului Toader și a panului Negrilă pârcălabi de Hotin, credința panului Ieremia și a panului Dragoș pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru de Cetatea Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Clănău spătar, credința panului Isac vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului

Moghila ceașnic, credința panului Frunteș stolic, credința panului Petrică comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clinească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și împuternicească, pentrucă le este lor ocină dreaptă.

Iar pentru mai mare întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră de această carte a noastră.

A scris Vascan la Huși, în anul 7015 <1507> Februarie 22.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, XLII/224.

Orig. slav, perg., pecetea căzută.

48

1507 (7015) Februarie 22, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni sluga noastră Isaico, fiul lui Ivanco Tudor, nepotul lui Dan, de bună voia lui și a vândut dreapta sa ocină, din dreptul său uric, din uricul bunicului său, Dan, un sat la Tecuciu, la Salce, unde a fost Iliaș, mai sus de hotarul târgului Tecuciu, dar deosebit de țară, cât s'a luat în hotarul târgului Tecuciu. Aceasta a vândut slugilor noastre Mircea Virtea și cumnatului¹⁾ lui Mânea și deasemeni cumnatului¹⁾ lui, Giurgea și lui Dragomir și fratelui lui, Bucur, pentru 150 zloți tătărești. Și s'au ridicat slugile noastre Mircea Virtea și cumnatul¹⁾ lui, Mânea și deasemeni cumnatul lor, Giurgiu și Dragomir și fratele lui, Bucur și au plătit toți acești 150 zloți tătărești în mâinile slugii noastre Isaico fiul lui Ivanco Tudor, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Iar noi, văzând buna lor voie și tocmeala și plata deplină și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre Mircea Virtea și cumnatului lui, Mânea, și deasemeni cumnatului lor Giurgiu și lui Dragomir și fratelui lui, Bucur, acest sat mai înainte zis, ca să le fie lor dela noi uric cu tot venitul, însă în două: jumătatea de jos să fie a slugilor noastre Mircea Virtea și Mânea și Giurgiu, iar jumătatea de sus iarăși să fie a slugilor noastre Dragomir și Bucur și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine le va fi cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

¹⁾ «cumnatu» în textul slav.

Iar hotarul acestui sat, care este la Tecuciu, la Salce, unde a fost Iliiaș, mai sus de hotarul târgului Tecuciu, dar în afară de țară, cât s'a luat în hotarul târgului Tecuciu, să fie după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, Bogdan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Șteful, credința panului Toader și a panului Negrilă părcălabi de Hotin, credința panului Eremia și a panului Dragoș părcălabi de Neamț, credința panului Șandru de Cetatea Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Clănău spătar, credința panului Isaac vistier, credința panului Șarpe posteluic, credința panului Moghila ceașnic, credința panului Petrică comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le cîntească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă și-au cumpărat pentru banii lor drepti.

Iar pentru mai mare întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vascan la Huși, în anul 7015 <1507> Februarie 22.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Bogdan voevod, p. 70—71.

Orig. slov. perg., pecete căzută.

49

1507 (7015) Februarie 26.

Cu mila lui Dumnezeu, noi Bogdan voevod, domnu țării Moldavii. Facem știie cu aciastă carte a noastră tuturor cini va vide-o, ori citindu-o va auzi-o, că acești slugile noastre Lupșa . . .¹⁾, Alexa, Cozma și alt Alexa au slujit noă cu dreptati și cu credință. Și noi, văzând dreptatea și slujba . . .¹⁾ am jăluit pe dânși, cu osăbită a noastră milă, am dat și am întărit lor dela noi, în pământul nostru <un locu dela pustie, ce este pe Marea Movilă>, în sus gura Trestioarii . . .¹⁾ copiilor, nepoților, strănepoților și sprestrănepoților lor și tot neamul lui ci să va alege mai aproape, neclătit nici odinioară, în veci.

Dar hotarul acelu locu dela pustie, ce este pe Marea Movilă, în sus gura Trestioarii, să fie cât poate să trăiască un sat îndestul.

Și pentru aciastă este credința domniei de mai sus arătat, noi Bogdan voevod, și credința boierilor noștri: credința boerului Ștefului și credința lui Toader și credința boerului Negrilă dela Hotin, credința boerului Irimii și boerului Dragoș,

¹⁾ lipsă în text.

pârcălabilor dela Neamțu, credința boerului Șendre, pârcălabului *de Celatea Nouă*, credința boerului Arburi portar . . .¹⁾, credința boerului Clinu spatar, credința boerului Isac vistiernic . . .²⁾, credința boerului Frunteș stolnic și credința boerului Trichii Cozma³⁾).

. . .⁴⁾ în pământul Moldavii, acela să nu cuteze a clăti a noastră danie și întăritură, dar . . .¹⁾ să le dei și să le întăriască lor, pentru dreaptă slujbă.

Și spre putere și întăritură la această de mai sus arătată, am porocit credinciosului boerului nostru, dumisale Tăutului logofăt, a scrii și pecetea noastră a lega la această carte a noastră.

În Huși, la Iet 7015 <1507>, luna Februarie 26.

Intocmai după tălmăcire. *Secretarul Gubernial*, Vasili Răzmiriță. Copie aciasta s'au poseduit cu altă copie, iscălită de blagorodie sa *gubernial secretar* V. Răzmiriță și, fiind scoasă întocmai, o am încredințat și noi. În Chișinău, anul 1818 August 7 zile. Dimitrie Jărdan vornic de poartă. Iordachi Vuluță.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Bogdan voevod, p. 81—82.

Trad. rom.

50

1507 (7015) Februarie 27.

Suret, văleat 7015 <1507> Fev. 27.

† Cu mila lui Dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn pământului Moldovăi. Dat-am și am făcut împreună cu tot sinetul¹⁾ nostru acestor numiți ai noștri, ca toți cine pre noi ne va vedea, au pre noi ne va auzi, acestor numiți adevărați slugile noastre, anume Dumitru și Albul, ce ne-au slujit noaoă cu dreptate. Și văzându-i și noi pre dâșii cu slujbe drepte și credincioase cătră noi, ne-am milostivit și noi asupra lor și de cătră noi i-am miluit, datu-le-am și le-am întărit lor dela noi, în pământul nostru moldovenesc, giuătate de loc din pustie, pre gura ce să zice Ciorății Ușcați, unde curge spre malul Bărladului cel Mare, și în <Ru>²⁾ ginusul și cu capul moșiei în Călmățuiu, care cade despre partea din sus, la Velnița . . .³⁾ și le-am dat lor dela noi uric . . .⁴⁾ această moșie, cu tot venitul, ei, și feciorilor, însă și nepoților și strănepoților și strănepoatele lor și tot neamul lor cât lor se va alége și cei de aproape răzăși să nu poată să o strămute sau să o clătească, în veci.

Iar hotarul acestui numit mai sus jumătate de loc, ce să numește Pustini, iaste în gura Ciorăților, unde curge și cade la malul Bărladului, care de acum înainte, cât vor trăi ei, nimenea să nu poată să o calce.

¹⁾ lipsă în text.

²⁾ în loc de: « Petrichii comis »

³⁾ sfatul.

⁴⁾ loc rupt în text.

Și spre această danie iaste numitul mai sus credinciosul nostru domn, Bogdan voevod și credința tuturor boerilor noștri: credinciosul boeriu Șteful, credinciosul boiaru Toader și jupânul Négre pârçălabul Hotinului, credinciosul boiaru Irimia și jupânul Dragoș pârçălabul ținutului de sus, credinciosul boeriu Șandra pârçălabul Cetății Noaoă, credinciosul boeriu Arbuñe¹⁾ portariu Suceavei, credinciosul boiar Creneiu) spatariu, credinciosul boeriu Isac visternic, credinciosul boeriu Șarpe postelnecul, credinciosul boeriu Movilă păhanecul, credinciosul boeriu Frunteș mare stolnec, credinciosul boeriu Petrica comis și împreună cu toți credincioșii boierii Moldovei, mari și mici.

Iar dupe a noastră viață, cine va fi domn pământului nostru, ori din feciorii noștri, ori din neamul nostru, au pre carii dumnezeu va alege ca să domnească pământul nostru al Moldovei, ce am dat noi această danie, să nu o strămute, ci să o întărească cu întărire spre dănșii, precum am dat și noi, fiindcă noi, pentru a lor dreaptă slujbă, cu întărire am întărit acestor mai sus numiți, împreună și cu al nostru credincios și mare boeriu, Tăutul logcofcă²⁾țul, ca să scrie și să întărească cu pecetea noastră a Sucevei, către acești mai sus numiți ai noștri.

Arh. St. Buc., M-reca Adam, IV/6.
Trad. rom. din sec. XVIII.

51

1507 (7015) Februarie 28, Iași.

Cu mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn țării Moldovii. Facem cunoscut cu această carte a noastră celor ce o vor vedea sau citindu-se o vor auzi, că iată această adevărată a noastră slugă, Ivan și nepoții lui, Lupșa și Latii, ni-au slujit drept și cu credință. Iar noi, văzând a lor dreaptă și credincioasă slujbă către noi, i-am miluit dela noi, în țara noastră a Moldovei, un loc pustiu, pre Sâgala, jumătate de fântână, ce se cheamă Petroasa, partea de jos, jumătatea de sat și le dăm lor uric cu tot venitul, lor și copiilor lor, nepoților lor și răstrănepoților lor și la tot neamul lor, care lui se va alege mai de aproape, nesticat niciodată, în veci.

Iar după viața noastră, cine va fi domn țării Moldovii, din fiii noștri sau pre cine dumnezeu va alege a fi domn în țara noastră a Moldovei, acela să nu o strice, ci să li-o întăriască, pentrucă le-am dat și întărit, pentru a lor dreaptă și credincioasă către noi slujbă.

¹⁾ în loc de: Arbure.

²⁾ în loc de: Clănău.

Iar pentru mai mare putere și întărire tuturor celor mai sus scrise, poruncit-am credinciosului și cinstitului nostru logofăt, să scrie și pecetia noastră să o lege la această carte a noastră.

Scris-au Vasilco Sârbul în Iași¹⁾, la anul 7015 <1507> Februarie 28.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Bogdan voevod, p. 87.

Trad. rom.

52

1507 (7015) Februarie 28.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni slugile noastre Coste, fiul lui Baloș Horga și nepoții de frate ai lui Costea, Ciochină Malai și fratele lui, Ion și surorile lor Malea și Maria, nepoții lui Baloș Horga, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină, din dreptul lor uric, din uricul lui Baloș Horga, un sat pe Bârlad, anume Pitești și loc de moară în Bârlad. Aceasta au vândut credinciosului nostru pan Moghila ceașnic pentru 300 zloți tătărești. Și s'a ridicat credinciosul nostru pan Moghilă ceașnic și a plătit toți acești mai sus scriși 300 zloți tătărești în mâinile slugilor noastre Costea, fiul lui Baloș Horga și ale nepoților de frate ai lui Costea, Ciochină Malai și fratele lui, Ion și surorilor lor, Malea și Maria, nepoții lui Baloș Horga.

Și iarăși acel privilegiu de cumpărătură al lui Baloș Horga ce au avut el dela sfânt răposatul părintele nostru Ștefan voevod, pentru acest sat mai sus scris, încă l-a dat în mâinile credinciosului nostru pan Moghilă ceașnic, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Iar noi, văzând bună voia lor și tocmeala și plata deplină și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit credinciosului nostru pan Moghilă ceașnic, acest sat mai înainte zis, care este pe Bârlad, anume Pitești și loc de moară în Bârlad, ca să-i fie lui și dela noi uric, cu tot venitul și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine îi va fi cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul mai sus scrisului sat, care este pe Bârlad, anume al Piteștilor, să fie din toate părțile, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, Bogdan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Șteful, credința panului Toader și a panului Negrilă pârăcalabi de Hotin, credința panului Ieremia și a panului Dragoș pârăcalabi de Neamț, credința panului Șandru dela Cetatea-Nouă, credința panului

¹⁾ doc. nr. 53, din aceeași zi, este dat din Huși.

Arbure portar de Suceava, credința panului Clănău spătar, credința panului Isac vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Moghilă ceașnic, credința panului Frunteș stolnic, credința panului Petrică comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clinească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentru că și-au cumpărat pentru banii lor dreptți și iarăși noi i-am întărit, pentru dreptcredinciosa lui slujbă.

Și pentru mai mare întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tântul Iogofăt, să scrie și să atârne și pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vascan, în anul 7015 <1507> Februarie 28.

Acad. R.P.R., Pecceți, nr. 232.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

53

1507 (7015) Februarie 28, Huși.

† Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni Anușca, fiica lui Dragoș Viteazul și verii ei Marena, fiica Neagșei și nepoții ei de frate, Marena și Anușca și Magda și mătușile lor Nastea și Anușca și Grișca fiicele lui Giurgiu Drăgușanul și deasemeni verile lor Nastea și sora ei Fedorca și deasemeni verii lor, slugile noastre Sima Rotâmpan și fratele lui, Șteful și nepoții lor de frate, copiii lui Toader Malecico, Vasutca și Nastasia și Parasca și deasemeni vărul lor Dragoș, fiul lui Dancul și deasemeni verii lor Giurgiu și surorile lui, Anușca și Maria și Vasutca și Neagșa și deasemeni verii lor Maria și sora ei Anușca și nepoții lor de soră, fiicele Negritei, Ana și Nastea, toți nepoții și întreg neamul lui Dragoș Viteazul, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au dat din dreptul lor uric, tot verilor lor, copiilor lui Iachim Sacuianul, slugii noastre credincioase pan Sacuianu ceașnic și surorii lui, Marușca și nepoatei lor de soră Madga și deasemeni verilor lor, copiii lui Mihail, Ion și Anușca și Marena și Nasta și Agatona un sat, anume Săcuianii de Jos, unde a fost Cozma.

Iar noi, văzând bună voia lor și dania bună ce le-a dat întregul neam al lui Dragoș Viteazul, de bună voia lor, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre credincioase pan Săcuianu ceașnic și surorii lui, Marușca și nepoatei lor de soră, Magda și verilor lor

Ion și Anușca și Marena și Nasta și Agatona, copiii lui Mihail, acest mai înainte zis sat, anume Săcuianii de Jos, unde a fost Cozma, ca să le fie dela noi uric și cu tot venitul lor și copiilor lor, precum și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume Săcuianii de Jos, unde a fost Cozma, să fie din toate părțile după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Bogdan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Șteful, credința panului Toader și a panului Negriță pârcălabi de Hotin, credința panului Eremia și a panului Dragoș pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru pârcălab de Cetatea Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Ciănău spătar, credința panului Isac vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Moghila ceașnic, credința panului Frunteș stolnic și credința panului Petrică comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clinească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentrucă le este lor danie bună și dreaptă.

Și pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ion diac, la Huși, în anul 7015 <1507> luna Februarie 28 zile.

M. Costăchescu, Doc. mold. dela Bogdan voevod, planșa 1 și transcriere la p. 89—90.

Orig. slav. perg., pecete atârnată.

54

1507 (7015) Martie 1, Huși.

Cu mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al țării Modaviei. Facem înștiințare cu această carte a noastră tuturor cui pre dânsa vor căta sau citindu-se o vor auzi, precum au venit înaintea noastră și înaintea tuturor alor noștri moldovenești boiari slugile noastre Ivancu și nepoții săi de frate, ficiorii Stanciului, anume Mânzu ¹⁾ și Toader și Andrușco și Ioan și Marica și Fedor, de a lor bună voe, de nimene siliți, nici asupriți, și au vândut a lor dreaptă ocină, dintru a lor drept uric, un sat pre Siret anume Grigoreștii, imbe judeciile și

¹⁾ în loc de: Mărzea.

cu mori în Siret, credincioasei slugii noastre dumisale Eremiei visternicului, drept 800 zloți tătăraști.

Și s'a sculat credincioasă sluga noastră dumnealui Eremia visternicului și a plătit toți deplin acei de mai sus scriși bani, 800 zloți tătăraști, întru mâinile slugilor noastre, lui Ivanco și nepoților săi de frate, Mânzul și lui Toader și lui Andrușco și lui Ion și Mariei și lui Fedor, ficiorii Stanciului parcalabul, dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzând a lor de bună voe tocmală și deplină plată, așijderea și dela noi am dat și am întărit credincioasei slugii noastre, dumisale Eremia visternicului, pre acel de mai sus zis sat, ce este pe Siret, anume Grigoreștii, imbe judeciile, și mori în Siret, ca să-i fie lui dela noi uric și cu toate veniturile, lui și feciorilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și la tot neamul lui, ce se va alege mai deaproape, nerușeit nici odănoară, în veci.

Iar hotarul acelui de mai sus scris sat, ce este pe Siret, anume Grigoreștii, imbe judeciile, să fie despre toate părțile după hotarele cele vechi, pre unde au îmblat din veac.

Și spre aceasta este credința domniei mele, de mai sus scrisă, noi Bogdan voevod și credința boierilor noștri: credința dumisale Șteful, credința dumisale Toader și Negrilă pârăcâlabi de Hotin, credința dumisale Eremia și Dragoș pârăcâlabi de Neamț, credința dumisale Șandru dela Cetatea-Nouă, credința dumisale Arbure portar de Succava, credința dumisale Clănău spătarul, credința dumisale Isac visternicul, credința dumisale Cozma Șarpe postelnicul, credința dumisale Moghilă paharnic, credința dumisale Fruntes stolnic, credința dumisale Petre comis și credința tuturor boierilor noștri ai Moldovei, a mari și a mici.

Iar după a noastră viață, cine va fi domn țării Moldovei, din fii noștri sau din neamul nostru, ori pe cine va alege dumnezeu să fie domn țării noastre a Moldovei, să nu strice a noastră danie și întăritură, ci să-i dea lui și să-i întărească, de vreme ce și noi i-am dat lui și i-am întărit, pentru a lui dreaptă și credincioasă slujbă și pentru că el a cumpărat pre ai săi drepti bani.

Iar spre mai mare tărie și putere a tot ce s'a scris mai sus, am poruncit credinciosului boierului nostru dumisale Tăutului logofăt să scrie și a noastră pecete s'o lege de această a noastră carte.

S'a scris în Huși, de Vascan, în anul 7015 <1507> Martie 1.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Bogdan voevod, p. 112—113.
Trad. rom.

1507 (7015) Martie 1, Huși.

† Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi

citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni sluga noastră Rusul, fiul lui Ion Tatulescul, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină din uricul său drept, a treia parte a satului, anume Tatulești, pe Perecichiu, partea de jos, partea sa, slugii noastre Luca Iștoc, pentru 80 de zloți tătărăști. Și sluga noastră Luca Iștoc a plătit acești 80 de zloți tătărăști, în mâinile lui Rusul, fiul lui Ion Tatulescul, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Iar noi, văzând bună voia lor și tocmeala și plata deplină și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre anume Luca Iștoc această mai înainte zisă a treia <parte>¹⁾ din satul anume Tatulești, pe Perecichiu, partea de jos partea lui Rusul, ca să fie lui dela noi uric și cu tot venitul, copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai deaproape, niciodată neclintit, în veci.

Iar hotarul acestei a treia parte a satului, anume Tatulești, care este pe Perecichiu, partea de jos, să fie din tot hotarul a treia parte, iar diuspre alte părți după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Bogdan vovod și credința boierilor noștri: credința panului Șteful, credința panului Toader și a panului Negrilă pârcălabi de Hotin, credința panului Ieremia și a panului Dragoș <pârcălabi de>¹⁾ Neamț, credința panului Șandru dela Cetatea-Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Clănău spătar, credința panului Isac vistiernic, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Moghila ceașnic, credința panului Fruntes stolnic, credința panului Petrică comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu cintească dania noastră, ci să-i întărească pentrucă i-am dat și i-am întărit pentru slujba lui și pentrucă și-a cumpăra pentru banii săi.

Și pentru mai mare întărire a tuturor celor de mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vasco Sârbul la Huși, în anul 7015 <1507> Martie 1.

Acad. R.P.R., Fotografii, II/3.
Fotocopie după un orig. slav.

¹⁾ loc șters în text.

1507 (7015) Martie 1, Uuși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate Stana și sora ei Ana, surorile lui Duma fost păhărnicele, le-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat și le-am întărit în țara noastră, în Moldova, ocina lor dreaptă, un sat pe Ialan, anume Urlați, unde a fost casa fratelui lor Duma fost păhărnicele. Toate aceste mai sus scrise să le fie dela noi uric, cu tot venitul și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine le va fi cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul satului mai sus scris pe Ialan, anume Urlați, care este unde a fost casa lui Duma fost păhărnicele, să fie din toate părțile după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Bogdan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Șteful, credința panului Toader și a panului Negrilă pârcałabi de Hotin, credința panului Eremia, credința panului Dragoș cel de Neamț, credința panului Șandru de Cetatea-Nouă, credința panului Arbure portar de Succava, credința panului Clănău spătar, credința panului Isac vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Moghilă ceașnic, credința panului Fruntes stolnic, credința panului Petrică comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clinească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le este lor ocină dreaptă.

Iar pentru mai mare întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vascan la Huși, 7015 <1507> Martie 1.

După M. Costăchescu, Doc. mold. els Bogdan voevod, p. 127—128.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

1507 (7015) Martie 2, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate Mușa și Neaga și Dobra, fiicele lui Vălcule, le-am

miluit pe dânsule cu mila noastră deosebită, le-am dat și le-am întărit dela noi, în țara noastră, în Moldova, ocina lor dreaptă și cumpărătura tatălui lor Vâlcul, pe care o cumpăraseră tatăl lor Vâlcul dela Magda, fiica lui Stețco Dămăcuș, încă în zilele lui Alexandru voevod cel Tânăr, un sat pe Putna, anume Romanești, unde a fost Român Spârul¹⁾.

Toate aceste mai sus scrise să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui mai sus scris sat, ce este pe Putna, anume Romanești, unde a fost Român Spârul¹⁾, să fie după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Bogdan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Șteful, credința panului Toader și a panului Negrilă pârcălabi de Hotîn, credința panului Ieremia și a panului Dragoș pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru pârcălab de Cetatea-Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Clănău spătar, credința panului Isac vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Moghilă ceașnic, credința panului Frunteș stolnic, credința panului Petrică comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clinească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, fiindcă le este ocină dreaptă.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ion Ia Huși, în anul 7015 <1507> luna Martie 2.

Arh. St. Buc., Feceti, nr. 145.

Orig. slav. perg., pecete atârnată.

58

1507 (7015) Martie 4, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni Marica, fiica lui Alb spătar și nepoții ei de soră, Ion și Nastea, copiii Sascăi, nepoții

¹⁾ rotacism, pentru « Spânul ».

lui Alb fost spătar și deasemenea Dragna și sora ei Anușca, fiicele lui Giurgea și vara lor Dolha, fiica Nastei și verii lor, popa Ivanco și fratele său Filimon și deasemeni rudele lor Oancea și sora lui, Marina și nepoții lor de soră, copiii Anușcăi, Magda și Andreica și Vârva și Marta și Vlașin, toți nepoții lui Onișor vistier și ai fratelui său Băzdăga, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici prigoniți și au vândut dreapta lor ocină din dreptul lor uric, un sat la gura Costinei, anume Berindeștii și cu moara ce <este>¹⁾ pe Costina, slugii noastre credincioase pan Gavriil Totrușan vistier, pentru șase sute de zloți tătărești.

Și credincioasa noastră slugă, pan Gavriil Totrușan vistier, a plătit toți acei bani mai sus scriși, șase sute zloți tătărești, în mâna Maricăi, fiica lui Alb spătar și nepoților ei de soră, Ion și Nastea, copiii Sascăi, nepoții lui Alb spătar și deasemeni Dragnei și surorii sale Anușca, fiicele lui Giurgea și verei lor Dolha, fiica Nastei și verilor lor, popa Ivanco și fratele său Filimon, deasemeni și verilor lor, Oancea și surorii lui, Marina și nepoților lor de soră, copiii Anușcăi, Magda și Andreica și Varva și Marta și Vlașin, nepoții lui Onișor vistier și fratelui său Băzdăga, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzând buna lor învoială și tocmală și plata deplină și dela noi deasemenea am dat și am întărit slugii noastre credincioase pan Gavriil Totrușan vistier acel sat mai sus zis care este la gura Costinei, anume Berindeștii și moara de pe Costina, ca să-i fie lui dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege mai de aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acelu sat mai sus scris, care este la gura Costinei, anume Berindeștii, să fie satele domniei mele, ce ascultă de cetatea noastră de scaun Suceava, și să fie pe apa Costinei și din alte părți, după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Și iarăși privilegiile ce au avut Alb spătar și Onișor vistier și fratele său Băzdăgă dela străunchii noștri, dela Iliș și dela Ștefan voievozi și apoi dela Petru voevod, pe acel sat mai sus scris, Berindeștii, care este la gura Costinei, acele privilegii le-au pierdut, precum este cunoscut domnici mele și boierilor domniei mele. Pentru aceia, nimeni nicidecum să nu aibă a înfrânge acest privilegiu al nostru cu niciun privilegiu, niciodată, în veci.

Iar la aceasta este credința domnici noastre, a mai sus scrisului, noi Bogdan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Șteful, credința panului Toader și a panului Negrilă pârcălabi de Hotin, credința panului Eremia și a panului Dragoș pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru pârcălab de Cetatea-Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Clănău spătar, credința panului Isac vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului

¹⁾ omis de copist.

Moghilă ceașnic, credința panului Fruntes stolnic, credința panului Petrică comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i strice lui dania și întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească, pentrucă i-am dat și i-am întărit pentru dreptcredincioasa lui slujbă și pentrucă el a cumpărat-o pe banii săi drepți.

Și spre mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ion la Huși, în anul 7015 <1507> luna Martie 4 zile.

După Rev. Ist. Rom., XIV, 1944, p. 95—100.

Copie slavă.

59

1507 (7015) Martie 6, Huși.

Suret de pe ispisoc vechiu pe sârbie, dela Bogdan <voevod>, domnul țării Moldov<ei>, scris în Huși de Ion diiacul, din leat 7015 <1507> Martie în 6.

Înștiințare facem prin această cartea noastră tuturor cui vor căuta asupra ei sau o vor auzi citindu-se, că viind înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri a Moldovei Drăgălina, fata Nastei, nepoata a lui Nan cliucer, de a ei bună voia, de nime sălită, nici asuprită, driaptă ocină din dreptul uricul ei o au dat cu schimbu niamului său, credincioasei slugii noastre dum<is>sale comisului Ilie, giunăteata de sat anume Crainici pe Polocin, partea cea din sus, și giunăteata de sat, anume Găleştii, unde au fost Micul Gălescul, partea cea din gios. Iar Ilia comisul *deasemeni* au dat schimbu drept schimbu, niamului său, Drăgălinii, drept acelé dooă giunăță<ri> de sat, un sat pe Tutova anume Măreșenii, ce este în gura părăului Iablonem, ce s'ar fi numit a Mărului, care sat și l-au cumpărat el dela Baicu, ficiorul răposatului giupănu Hărman, drept 60 zloți ungurești. Și cătră acie i-au mai adaos încă 50 zloți<i> tătărăști cum și ispisocul cel de cumpărătura, ce l-au avut Ilia comisul pre acel sat Măreșenii, încă l-au dat în mâinile niamului său, Drăgălinii.

După aceia, *deasemeni* au mai venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Anca, sor<ă> a lui Ilia comisul și nepoata lor de fraté, Mariia și iară<ri> de bună voia lor, de nime sălitate, nici asuprite, driaptă ocina din drept uricul lor o au dat schimbu fratelui lor, lui Ilia comisul a treia parte a lor dintr'acelaș sat din Crainici, ce-i pe Polocinu, drept schimbu pe satul ce le-au dat giupănu Ilia comisul, anume Mihăileștii de pe Săretiu, în ținutul Agiudului, între Șchiopi

și între Berești, cari acest sat și l-au cumpărat el dela Voica, fata Ancăi, sorcă > a lui Diimiș, drept 100 zloț<i> tătărăști.

Deci, văzind noi această de bună voia lor tocmală și buna schimbătură, noi încă așijderea și dela noi am dat și am întărit credincioasei slugii noastre, giupăuului lui Ilie comisul, acelé mai sus numitele giumătăț<i> de sat, anume Crainicii, ce sânt pe Polocin, partea cea din sus și giumătatea de sat anume Gălești, unde au fost Micul Gălescul, partea cea din gios, și asemenea și cea a treia parté de sat tot din Crainici ce-i pe Polocinu. Și iarăși asemenea am întărit credincioasei slugii noastre, lui Ilie comisului, driaptă ocina lui, a șeasa parte tot din tr'acelaș sat, din Crainici de pe Polocin cum și giumătatea de sat din Gălești unde a fost Micul Gălescu, tot pe Polocin, giumătatea cea din sus, partea lui, aceia ce i s'au venit.

Toate acestea să-i fie lui dela noi uric, cu tot venitul, și fiilor lui, nepoților, strănepoților, préstrănepoților și la tot niamul lui, cine i să va alege mai de aproape, nestrămutat nici odinioară, în véci.

Iar hotarul acestor de mai sus numitelor doao sate, anume Crainicii și Găleștii, ce sânt pe Polocin, despre toată părți e să fie dupcă > véchiul hotar, până > unde s'au apucat din veac.

Precum, spre aceasta, este credința a mai sus numitei domnii noastre, Bogdan <oe><co>d și credința a tuturor boerilor noștri a Moldovei, a mari și mici.

Și spre mai mare tărie și întăritură tuturor acestor de mai sus scrise, am poruncit credincios boierului nostru Tăutul logo<f><ă>t să scrie și cătră această adevărată cartea noastră pecetea noastră să lege.

De pe sârbie pe limba moldoveniască am tălmăcit, la anul 1816 Mart. 15, clucer Toader¹⁾ Debrici.

Acad. R.P.R., XL/18.

Trad. rom.

60

1507 (7015) Martie 6.

† Suret dela Bogdan vod<ă>, l<ea>t 7015 <1507> Martie 6.

Facem înștiințare, precum au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boerilor noștri sluga noastră Pătrașco și sora lui, Mariia și Dobra și Elisafța și Stana, feciorii lui Dragoșin ș'au vândut a sa driaptă ocină și moșie, dintru a lor dreptu uric, giimătati de sat pe Polocin, anumi Muncelul, unde au fost Bunila, slugii noastre, lui Mîțcu și frati-său, popa Nestor, dreptu 203 zloț<i> tătărăști.

Și s'au sculat sluga noastră Mîțcu și frati-său popa Nestor, de au plătit tot deplin acei de mai sus scriș<i> bani, 203 zloț<i> tătărăști, în mâinile slugii noastre,

¹⁾ e cunoscut tălmăcitorul: Pavel Debrici, nu Toader.

lui Patrașco și surorii lui, Mariei și Dobrii și Stanii, ficiorii lui Dragoșin, înaintea noastră și înaintea boerilor noștri.

Deci, văzându și noi a lor bună învoială și tocmală și plata deplin, așjidire și noi am dat și am întărit slugii noastre, lui Mitcu și popii lui Nestor, pre aci de mai înainte zis giământăci de sicliște pe Polucin, anumi Muncelul, unde au șazut Bunilă, ca să-i fie lui dela noi uric, lui și copiilor lui, nepoților și strănepoților și a tot neamul, ce să va alégi mai aproape, nerușuit nici odănoară, în veci.

Iar hotarul acii giământate de sat pe Polucin, anumi Muncelul, unde au șazut Bunilă, să fie giământate dintru acestu hotar, iar despre alte părți, după hotarul cel vechiu, pe unde au umblat de veac.

Pentru acéia, [creacéia] credința domnii mele și a boerilor noștri, dum. Crănău¹⁾ mare spăt. și dum. Isac mare vist. și dum. Șarpi mare post. și dum. Moghila mare päh. și dum. Frunteș mare stol. și dum. Petrica mare com. și credința tuturor boerilor noștri, mari și mici.

Iar pintru mai mare credința și întăritura, am poroncit cinstitului și credinciosului boiarului nostru dum. Tăutul mare logofăt să scrie și a noastră pecéție către această adevărată carte a noastră să o lége.

S'au tălcuit de Evloghic dascal, lca>t 1766 Mai 8.

Acad. R.P.R., CLVII/10.

Trad. rom.

61

1507 (7015) Martie 22, Huși.

† Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni Fedca, fiica lui Stoica, nepoata lui Dieniș spătar, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a schimbat ocina sa dreaptă din uricul ei drept, din uricul bunicului ei Dieniș spătar, un sat pe Tutova, anume Măscureii de Sus și a dat acest sat vărului său, slugii noastre, credinciosului pan Coste Cârje stolnic. Și iarăși Coste Cârje stolnic a dat verii sale Fedca schimb pentru acest sat, pentru Mascurei, jumătate din satul pe Tutova, anume Batinești, unde a fost Mezeu, jumătatea de jos, pe care această jumătate de sat din Batinești domnia mea am dat-o slugii noastre, credinciosului pan Coste Cârje stolnic, pentrucă o cumpărase această jumătate de sat din Batinești părintele nostru, răposatul Ștefan voevod, dela Danciul, fiul lui Buciațchi, nepotul lui Cozma Șandru, pentru 100 zloți tătarești și dăduse această jumătate de sat lui Harvat fost comișel, iar după el

¹⁾ în loc de: Clănău.

n'a rămas nimeni din neamul lui. Și încă a adăus Coste Cârje stolnic verii sale Fedca, pe lângă această jumătate de sat, 40 de zloți tătărești.

De aceia noi, văzînd tocmeala lor de bună voie ce au schimbat ei între dăușii, de bună voia lor și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre, credinciosului pan Coste Cârje stolnic, acest înainte zis sat, ce este pe Tutova, anume Mascureii de Sus, ca să-i fie dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acetui mai sus scris sat, anume al Mascureilor de Sus, să fie din toate părțile după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului Bogdan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Șteful, credința panului Toader și a panului Negrilă pârčălabi de Hotin, credința panului Ieremia și a panului Dragoș pârčălabi de Neamț, credința panului Șandru pârčălab de Cetatea-Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Clănău spătar, credința panului Isac vistier, credința panului Cozma Șarpe postelnic, credința panului Moghilă ceașnic, credința panului Frunteș stolnic, credința panului Petrică comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clinească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească, pentrucă i-am dat și i-am întărit, pentru dreptcredincioasa lui slujbă și pentru bunul lor schimb.

Și pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am porucit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ion diac la Huși, în anul 7015 <1507> luna Martie 22.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, LIII/3.

Orig., slav, perg., pecete atârnată.

1507 (7015) Mai 11.

Noi Ioan Bogdan <oe><o>d, cu mila lui Dumnezeu, domnu țării Moldaviei. Facem știre cu aciastă carte a domniei mele tuturor cine va vede și va auzi, pentru credincioasă slugile noastre, anume Hâra Șitrăniasa și Fete și Dediul și Coman, care ni-au slujit cu credință. Pentru aceia, văzând și domnie mea driaptă și încredințată slujba lor, ni-am îndurat și i-am miluit cu osăbita a domniei noastre milă, li-am dat și i-am întărit cu o moșie în pământul țării Moldaviei, anumi

în ¹⁾ loc dela Putna, parte din gios giuătate, dela Fântăna Oasălor, ca să-ș facă sat și li-am dat și dela noi și uric, cu tot venitul lor, ca să le fie lor și copiilor și nepoților și strănepoților lor, neclătita și nemișcată moșie, în veci.

Iar hotar(ul) locului acestue dela Putna, parte din gios, giuătate, dela Fântăna Oasălor, cât să va pute alege.

Și la această s'au întâmplat credincioș(ici) boerii noștri, Toader și Negrilă parcălab(ici) de Hotin și credincioș(ici) boerii noștrii Ieremie și Dragoș parcălabi dela Niamț și credincios boeriul nostru Arbure portar Sucevii și credincios boeriul nostru Călnău spat. și credincios boeriul nostru Isac mare vist. și credincios boeriul nostru Șerpe post. și credincios boeriul nostru Movila pah(a)ni(c) și credincios boeriul nostru Fruntes stol(ici) și credincios boeriul nostru Petrica com(ici) și toți credincioși boerii noștri a țării Moldaviei, a mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn în țara Moldaviei, din copii noștri au din niamu nostru sau pre care îl va alege dumnezeu să fie domn, văzând uricul nostru, să aibă a-l întări, pentru driaptă și încredințata slujba lor, care ni-au slujit.

Pentru aceia, am poruncit credincios boeriului nostru, Tăutului log(ici)căt, a scrie și a pune și pecete în carte domniei mele, ca să le fie de credință.

7015<1507> Mai II.

A cetit marele log(ici)căt.

S'au posleduit: Iordachi Lazu mare păh.

Acad. R.P.R., ms. 3316, f. 115.

Trad. rom. din 1812.

63

1508 (7016) Februarie 1, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că această adevărată slugă a noastră Dușman, ne-a slujit drept și credincios. Și noi văzând slujba lui dreaptă către noi, I-am miluit pe el cu deosebita noastră milă, i-am dat și i-am întărit dela noi, în țara noastră, în Moldova, un loc de pustie, pe această parte a Dubovățului, la Fântăna Puturoasă, ca să-și întemeieze un sat.

Și să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine îi va fi lui cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui loc din pustie să fie cât poate folosi în destul un sat de douăzeci de case.

¹⁾ în loc de: un.

Iar la aceasta este credința domniei mele, a mai sus scrisului Bogdan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Șteful, credința panului Dragoș vornic, credința panului Toader și a panului Negrilă pârčălabi de Hotin, credința panului Eremia și a panului Frunteș pârčălabi de Neamț, credința pannului Șandru dela Cetatea-Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Moghilă, credința panului Dan spătar, credința panului Isac vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Petrica ceașnic, credința panului Coste Cârje stolnic, credința panului Petrica comis și credința tuturor boierilor moldoveni, <mari> ¹⁾ și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori <cine>¹⁾ îl va alege dumnezeu domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clinească dania noastră, ci să-i întărească, pentrucă i-am dat pentru slujba lui.

Iar pentru mai mare întărire a celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vascan la Iași, în anul 7016<1508> luna Februarie 1 ²⁾ zi.

Acad. R.P.R., CCXVII/26.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

64

1508 (7016) Februarie 2, Iași.

Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că am binevoit domnia mea cu bună voie și curată și luminată inimă și cu bună voia noastră și cu ajutorul lui dumnezeu și am întărit sfintei noastre mânăstiri Neamțul, unde este hramul înălțarea domnului dumnezeu și a mântuitorului nostru Iisus Hristos și unde este egumen rugătorul nostru Macarie, satele și dania panului Sân Bârlici, pe care aceste sate el le-a dat mânăstirii Neamțul, în zilele străbunicului nostru Alexandru voevod, anume satul Telebecinți pe Siret și cu morile, alt sat, Tristeneț, supt bucovină. Toate aceste mai sus scrise să fie ale acestei sfinte mânăstiri a noastre, Neamțul, uric și cu tot venitul, nemișcat niciodată, în veci.

Iar hotarul satului Telebecinților să fie din toate părțile după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit. Și iarăși hotarul Tristinețului să fie pe unde a hotăr-

¹⁾ loc șters, ilizibil în orig.

²⁾ cifra e făcută neregulat, ar putea fi și un 4.

nicit credinciosul nostru boier pan Tăutul logofăt, de sus dela Mihuceni, prin mijlocul lor, începând dela marginea dumbrăvii, dela un stejar mare, uscat și însemnat, de acolo drept spre sat, la un păr însemnat, care este în sat în Mihuceni și împrejurul acestui păr <este> o movilă, de acolo peste pârâul Cotoveț, deasupra fântânii, la o movilă săpată, apoi drept peste câmp, la altă movilă săpată, de acolo la unghiul țarinei, la movila săpată, apoi drept la vârful dealului, la stejarul însemnat, de acolo drept în bucovină la pârâul Derehului. Acesta este hotarul dela Mihuceni, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Și la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Bogdan voevod și credința tuturor boierilor noștri: credința panului Șteful, credința panului Dragoș vornic, credința panului Toader și a panului Negrilă pârčalabi de Hotin, credința panului Ieremia și a panului Frunteș pârčalabi de Neamț, credința panului Șandru pârčalab de Cetatea Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Moghila, credința panului Dan spătar, credința panului Isac vistier, credința panului Cozma Șarpe postelnic, credința panului Petrică ceașnic, credința panului Coste Cârje stolnic, credința panului Petrică comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clinească întâierea noastră, ci să le întărească acestei sfinte mânăstiri.

Și spre mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ion la Iași, în anul 7016 <1508> Februarie 2.

Muzeul Regional Suceava, nr. 1811.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

65

1508 (7016) Februarie 5, Iași.

Bogdan voevod și domnul Moldovei dăruiește jumătate din satul său Huhu-rești, lângă Plotunești, Anei, fiica lui Stan.

Dat în Iași, în 7016 <1508> Fevruarie 5.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Bogdan voevod, p. 198.

Rezumat roum.

1508 (7016) Februarie 11.

7016 <1508> Fev. 11.

Noi Bogdan vovoda, pe Retovăiaști, pe Topolițe.

Inchinari facem cu această carte a domnii mili, tuturoi cui pé dânsa vor căuta sau cetind vor asculta. Vinit-au înainte noastră și înainte boerilor noștri moldoviniști, mari și mici, Danciul, ficior Antușcăi, nepotul lui Costin, de bună voe lor au vândut driaptă ocină dintru ali sale drepte urici, ce-au avut dila strămoșul nostru Alexandru vodă, o bucată de loc din hotarul satului lor Retovoeștii, din parte de sus, aceasta au vândut slugii noastre, Tomii, drept 100 zloți tătărăști.

Și s'au sculat sluga noastră Toma și au plătit toți banii aciștea de mai sus scriși, 100 zloți, în mânăli lui.

Pintru acie, văzind a lor bună tocmală și plată deplin, domniia me încă am dat și am întărit slugii noastre, Tomii, pe această bucată de loc, ca să-i fie driaptă ocină și moșie și uric, cu tot vinitul, în veciu.

Iar hotarul aciștie să începi din matca Topolițai, pe hotarul vechiu, pi din sus din fântăună, la o piatră, acolo iarăși hotar vechiu, înainte drumului, la o piatră și di acolo înainte pe câmpu, iar la o piatră și di acolo spre Topoliță, la Ruptură, unde esti un măr și acolo însuș la moară, dript mijlocul Topoliții mici. Acesta este tot hotarul.

Și spri aceasta, încredințare domnii mili și a tuturor boerilor noștri.

Poroncit-am cinstit și credincios boicriului nostru dum. Tăutului mare logofăt, ca să scrie și pecete domnii mili să o legi la această încredințată carte noastră.

Tăutul mare logofăt.

Arh. St. Buc., ms. 629, f. 35.

Trad. rom.

1508 (7016) Februarie 16, Vaslui.

Din mila lui Dumnezeu, noi Bogdan vovod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acești adevărați copii ai lui Isaiaea dela Răcătău, credincioasa noastră slugă Hrubulea postelnic și frații lui, Danciul și Cozma, ne-au slujit drept și credincios. Și noi, văzând dreapta lor slujbă către noi, i-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat și le-am întărit în țara noastră, în Moldova, dreapta lor ocină, un sat pe Răcătău, anume Gorgeștii și jumătate de sat, tot

pe Răcătău, anume Nănești, unde a fost Galeș. Toate acestea să le fie și dela noi uric, cu tot venitul, lor și surorilor lor Stana și Marena și Irina și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine le va fi cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul Gorgeștilor care este pe Răcătău, să fie după hotarul vechi. Și iarăși hotarul jumătății satului Năneștilor, unde a fost Galeș, tot pe Răcătău, să fie din tot hotarul jumătate și după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Bogdan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Șteful, credința panului Dragoș vornic, credința panului Toader și a panului Negrilă pârcălabi de Hotin, credința panului Eremia și a panului Frunțeș pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru de Cetatea Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Moghilă, credința panului Dan spătar, credința panului Isaac vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Petrică ceșnic, credința panului Coste Cârje stolnic, credința panului Petrică comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn <al țării noastre Moldova>¹⁾ sau dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau pe cine îl va alege dumnezeu să fie domn <acela să nu >²⁾ le clinească dania și întărirea noastră, ci să le întărească, pentrucă le-am întărit lor pentru slujba lor și pentrucă le este lor dreaptă ocină.

Și pentru mai mare întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vascan la Vaslui, în anul 7016 <1508> Februarie 16.

Acad. R.P.R., Fecetei, nr. 248.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

68

1508 (7016) Februarie 16, Vaslui.

† <Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn>¹⁾ al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe această adevărată <Neagșă, fiica Marenei>²⁾, am miluit-o cu mila noastră deosebită, i-am dat și i-am întărit, în țara noastră, în Moldova ocinele ei drepte, satele ce sunt pe Lohan, anume Dragotești și Pozești. Și deasemeni i-am dat ei jumătate de sat, anume partea de jos, dela Perecop la vale, ce i-a căzut în partea ei, cum s'a tocmit ea cu fratele său <pan Toma

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ loc șters în orig.

comis> ¹⁾ și cu sora sa Nastea și cu nepoții săi, cu Dragalina și Marușca și cu nepoții săi de frate, copiii <lui Iurie: cu Toader și cu Stanca și cu Maru> ¹⁾ șca, de bună voia lor dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri. Aceasta mai sus scrisă să fie a Neagsei, fiica Marenii <dela noi uric și cu tot venitul ei și copiilor ei și> ¹⁾ nepoților ei și strănepoților ei și răstrănepoților ei și întregului ei neam cine îi va fi cel mai apropiat, neclintit <niciodată, în veci> ¹⁾.

<Iar hotarul acestor două> ¹⁾ sate ce sunt pe Lohan, anume al Dragoteștilor și al Popeștilor, să fie după hotarul vechi, din toate părțile, pe unde au folosit din veac. <Iar hotarul acestei jumătăți de sat> ¹⁾, anume partea de jos dela Perecop la vale, să fie din tot hotarul jumătate și după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

<Iar la aceasta este credința domniei noastre> ¹⁾, a mai sus scrisului, noi Bogdan vovod și credința boierilor noștri: credința panului Șteful, credința panului Dragoș vornic, credința panului Toader și <a panului Negrilă cei dela Hotin> ¹⁾, credința panului Ieremia și a panului Frunteș părcălabi de Neamț, credința panului Șandru părcălab de Cetatea Nouă, credința panului Arbure portar <de Suceava, credința panului Moghila> ¹⁾, credința panului Dan spătar, credința panului Isac vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului <Petrică cașnic, credința panului Coste Cârjă stolnic, credința panului Petrică comis> ¹⁾ și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn <al țării noastre Moldova, din copiii noștri sau din> ¹⁾ neamul nostru sau pe cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu-i clintească dania și întărirea noastră, <pentru că-i este ei> ocină dreaptă.

Și pentru mai mare întărire a celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul <logofăt să scrie și să atârne> ¹⁾ pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vascan la Vaslui, în anul 7016 <1508> Februarie 16.

Ath. St. Buc., Ep. Huși, XLIX/1.

Orig. slav, perg., foarte stricat și șters, îi lipsește cam a patra parte din stânga, pecetea căzută.

Cu o trad. rom. din 1800, după care s'au făcut completările.

69

1508 (7016). Februarie 16, Vaslui.

Tălmăcirii de pe ispiscul sârbesc dela domnul Bogdan vodă, scris în Vaslui, de Vascan, la anii 7016 <1508> luna Fevr. 16 zile.

¹⁾ loc șters, ilizibil în orig.

Cu mila lui Dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn țării Moldaviei. Facem știre cu această carte a noastră, tuturor cui vor căta pre dânsa sau o vor auzi-o cctindu-să, precum pe această adevărată slugă a noastră Trifan Chintea și pe nepoata lui, Marușca și pe alți nepoți ai lor, fiii lui Ivanov, Petre, Magdalena și Sofiica, nepoți lui Dragoș dela Stavnic, i-am miluit pre dânsii cu osăbita noastră milă și le-am dat și le-am întărit noi lor, în moldovinescul nostru pământ, a lor dreaptă ocină, a treia parte din Drăgușeni, ce sânt pe Stavnic, partea cea din sus și giunătate din moară, cea din sus, care parte dintr'acel sat li-au venit lor, care a fost a moșului lor, a lui Dragoș, ca să le fie lor aceea dela noi uric, cu tot venitul și fiilor lor, nepoților lor, strănepoților lor și prestrănepoților lor și la tot neamul lor, ce li să va alege mai deaproape, nerușăit niciodănoară, în veci.

Iar hotarul acei a treie parte din satul Drăgușani, ce este pe Stavnic, partea cea din sus, să fie din tot hotarul a treia parte și după hotarul cel vechiu, pe unde au ținut din veac.

Și spre aceasta este credința domnii noastre mai sus scrisă, Bogdan vođa și credința boierilor noștri: d<u>m<nea> lui Șteful, d<u>m<nea> lui Dragoș vornic, d<u>m<nea> lor Toader și Negrilă parcalabi de Hotin, d<u>m<nea> lor Irimia și Frunteș, parcalabi de Neamț, d<u>m<nea> lui Șandre dela Cetatea Nouă, d<u>m<nea> lui Arbure portariu Sucevei, d<u>m<nea> lui Moghilă, d<u>m<nea> lui Danul spătar, d<u>m<nea> lui Isac visternic, d<u>m<nea> lui Șarpe postelnicul, d<u>m<nea> lui Petrica paharnic, d<u>m<nea> lui Coste Cârjă stolnicul, d<u>m<nea> lui Petrica comisul și credința tuturor boierilor noștri moldovinești, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn în pământul nostru, din fiii noștri sau din neamul nostru sau cine se va alege a fi domn în pământul nostru moldovenesc (stricat, nu se poate cunoaște ce scrie) ¹⁾ să nu strice a noastră danie și întăritură (stricat, nu se cunoaște ce voia să întărească) ¹⁾, fiind datoria lor pe dreaptă ocină (stricat, nu se cunoaște ce scrie) ¹⁾ mai mare tărie tuturor celor de mai sus scrise, am poruncit noi credinciosului nostru dumisale Tăutul logofăt să scrie și a noastră pecete cătră această adevărată a noastră carte să o spânzure.

Au scris Vascan în Vaslui, la anul 7016 <1508> luna Fevr. 16 zile.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Bogdan voevod, p. 201—202.
Trad. rom.

70

1508 (7016) Februarie 19.

Ispisocol domnului Bogdan voevod, din anii 7016 <1508> Fevr. 19, în carile să cuprindă că o Drăgălina, fata Nastasăi, nepoată lui Nan cluceru, au vândut

¹⁾ parantezele și mențiunea că orig. era stricat, sunt ale traducătorului.

tot sat Muncelul di pi Zăbrăuțu, ei l-au avut după drept uricul moși-său, lui Nan cruceru ¹⁾, lui Dragomir Munceleanu în care zice să i să urmezi stăpânire după vechile hotară, iară altele sămne nu pomenești decât nume pe Zăbrăuțu.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Bogdan voevod, p. 217.
Rezumat rom.

71

1508 (7026) Martie 2, Huși.

Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al țării Moldovei. Seamne facem cu această carte a noastră, cine pre dânsa va ceti sau cine cu urechile va auzi, adecă acesta adevărat al nostru credincios boiarin, giupânul Clănău spătariul, slujindu mai înainte luminatului răpousat, părintelui nostru, Ștefan vodă, cu dreaptă și cu credincioasă<ă> slujbă, iară astăzi și la noi slujăște cu dreaptă și cu credincioasă slujbă. Pentru aceia și noi văzându a lui cu dreptate și cu credință slujbă la noi, socotitu-i-am lui, din osebită mila noastră, datu-i-am și i-am întărit noi lui și giupâneasei lui, Dragnei, într'a noastră ț<ea>ra Moldovei, a lor drepte ocine și cumpărături, ce ei șie ș'au cumpăratu încă în zilele luminatului și răpousat părintelui domniei mele Ștefan vodă, niște sate pre Bârlad, anume Rusii și mai gios Buciumii și mai din sus de Rusi, Bârgăoanii, ce ei au cumpărat aceale trei sate dela Mihul și dela fratele său Ion și dela semențiile lor Elena, nepoții Radului Gârbovăț stolnicul, dreptu 300 zloți tătărăști, ce-au fostu cumpăratură<ă> aceale trei sate unchiului lor, Radului Gârbovăț stolnicul dela Greaca, fata lui Toader, din direase ce au avut părintele ei Rus Toader dela al nostru preastrămoș Alexandru vodă. Și iarăș un sat pre Bilavoiu, anume Rădeștii, ce ei ș'au cumpărat acel sat dela Mărina, fata Dumei Isăescu, nepoata lui Știbor cel bătrân și a Zoicăi, giupânesei lui Fetea Iacobăscul, dreptu 90 zloți tătărăști.

Și iarăș un sat în gura Strajnicci, anume Radoslăveștii, unde au fostu Radoslav, ce-au fostu cumpărat acel sat luminatul și răpousat părintele domniei mele Ștefan vodă, dela Singura și dela sora ei, Stanca, feciorii Anușcăi, nepoții lui Ivan Frânciuc, dreptu 52 zloți<i> tătărăști și după jaloba a lui nostru credincios boiarin, Clănău spătariul și a nepoatei sale, a noastră seminție, Dragna, le-au fost dat lor acel sat Radoslăveștii, unde au fostu Radoslav.

Aceale toate ce mai sus scriem sate ca să le fie lor dela noi uric cu tot venitul și ficiorilor lor și nepoților lor și preastrănepoților și fraților lor și tuturor semințiilor și tot rodul lor, ce vor li mai aproape, nerușeit niceodată, în veaci.

¹⁾ în loc de: « cruceru ».

Iar hotarările a tuturor ce mai sus scriem sate, anume Rusii și mai gîos Buciumii și mai din sus de Rusi, Bârgăoani, ce-s pre Bârlad, și satul ce-i pre Bila-voiu, anume Rădeștii și satul în gura Strajnicii. Radoslăveștii, unde au fostu Radoslav, ca <ă> hie lor despre toate părțile, pre hotarările cele bătrâne, pre unde au îmblat de vac.

Iară după aceasta, credința noastră, ce mai sus scriem, noi Bogdan vodă și credința boiarilor noștri, credința giupânul Șteful și credința giupânul Dragoș vornic și giupânul Toader și giupânul Negrilcă > pârălabii de Hotin și credința giupânului Erimia și Frunteș pârălabii de Neamțu și credința giupânului Șandrea pârălabul de Cetatea Noasă și credința giupânului Arbure portariul de Suceava > și giupânul Moghila și giupânul Dan spătar și giupânul Isac vistearnicul și giupânul Șarpe postealnicul și giupânul Petrica păharnicul și giupânul Coste Cârje stolnic și giupânul Petrica comis și credința tuturor boiarilor noștri moldovenești, mari și mici.

Iară după a noastră viață și domnie, cine va fi domnul țării noastre, din ficiorii noștri sau dintr'a noastră rudă sau hie pre cine va aleage <um> <e> zău a hi domnu ai noastre țară Moldovei, tot ca să n'aibă a rușei a noastră danie și întăritură >, ce ca <ă> aibă lor a le da și a le întări acestor ce mai sus scriem, pentru căci le iaste lor danie și întăritură >, după dania și întăritura luminatului și răpousatului părintelui nostru.

Și pentru mai mare credință, am învățat pre al nostru credincios și cinstit boiaru Tăutul log., de-a scris și a noastră peceate au legat cătră această ade-vărată cartea noastră.

A scris Văscan în Huș, leat 7016 <1508> Mart. 2.

Muzeul Municipal Iași, plicul 8/1.
Trad. rom.

72

1508 (7016) Martie 17.

7016 <1508> Martie 17.

Suret încredințat de isprăv<ni> <ica> Tutovei, di pi ispisocul domnului Bogdan <oe> <co> d. întăritoriu lui Toader Saule și fratelui său Giurgei și surorii lor Anușcăi, pe o bucată de pământ din hotarul Ciureștilor, pe Obcină la Murgaci, la Fântâna lui Voinice, ce au cumpărat-o di la Mușa, fata lui Roman Dajboga și di la Dragul și Toma, ficiorii lui Cotoară, drept cincizăci zloți tătărăști.

Arh. St. Iași, Anaforale, nr. 18, f. 61 v.
Rezumat rom.

1508 (7016) Martie 22, Huși.

Suret de pe Irișovul vechiu pe sârbie dela Bogdan voevod, domn țării Moldovei, scris de Vâscan în Huși, din 7016 <1508> Mart. 22.

Înștiințare facem prin această carte a noastră tuturor cui vor căuta asupra ei sau o vor auzi cetindu-să, că iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri a Moldovei, sluga noastră Oană Istăvoiu, ficeor lui Giurge Istăvoiu și de bună voea lui, de nimine silît, nice asuprit, și-au vândut dreapta ocina sa din drept uricul său, din uricul tatâni-său, a Giurgei Istăvoiu, giuământate de săliște de pe Hulubăț din gios de Soholeț, la fântâna cu budăiul, mai din sus de gura Mușatei, partea ce din gios, aceasta au vândut-o slugilor noastre, lui Petru Soholeț și frățini-său, lui Marcu, drept șaptezeci zloți tătărăști.

Sculându-să dar slugile noastre, Petre Soholeț și frate-său Marcu, au plătit deplin acei de mai sus arătați bani, șaptezăci zloți tătărăști, în mâna slugei noastre, Oane Istăvoiu, ficeorul Giurgei Istăvoiu, dinnaintea noastră și dinnaintea boierilor noștri.

Deci, văzând noi această de bună voe între dânșii tocmală și deplină plată, noi încă și dela noi așijderea am dat și am întărit slugilor noastre, lui Petru Soholeț și frăține-său, lui Marcu, acea giuământate de săliște de pe Hulubăț, din gios de Soholeț la fântâna cu budăiul și mai din sus de gura Mușatei, parte cea din gios, pentru ca și dela noi să le fie uric cu tot venitul. Însă să le fie în două acea giuământate: din ce giuământate de săliște să fie lui Petru Soholeț, însă parte despre Istăvoiu, unde este și casa lui, iar cealaltă giuământate din giuământate de săliște să fie frățini-său, lui Marcu, însă partea cea din spre Prut. Asemenea și fiilor, nepoților, strănepoților, prestrănepoților și la tot neamul lor, cui li se va alege mai de aproape, nestrămutat niciodinicoară, în veci.

Iar hotarul acelei giuământăți de săliște ce-i pe Hulubăț, din gios de Soholeț, la fântâna cu budăiul, mai din sus de gura Mușatei, părții cei din gios, din tot hotarul să fie giuământate, iar pintre dânsele Istăvoiu să fie până unde au însemnat Petrică paharnicul. Iar despre alte părți să fie după vechiul hotar, până unde s'au apucat din vechiu.

Și spre aceasta este credința a mai sus numitei domniei noastre Bogdan voevod și credința a tuturor boierilor noștri ai Moldovei, a mari și mici.

Și spre mai mare tărie și întăritură tuturor acestor de mai sus scrise, am poroncit credinciosului boierului nostru, Tăutul logofăt, să scrie și pentru adevărată cartea noastră această pecete a noastră să lege.

Intocmai de pe cea adevărată talmăcire a d-sale clucerului Pavel Debrici, la leat 18<0>9 April 3. Beldiman ban, 1815 Ghenar 28.

S'au văzut și de cătră mine cel adevărat sârbesc ispășoc și copia sa și această copie este întocmai scoasă de pe copia cea tălmăcită de clucerul Pavel și s'au adevărit și de cătră noi, Hristoveghie mare vornic.

Copia aceasta fiindcă este scoasă întocmai de pe adevărata copie ce este la mine, adevărită de boierii arătați, se adevărește și de cătră mine, Ioan Catargi. 1827 Iuni 19.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Bogdan voevod, p. 241--243.
Trad. rom.

74

1508 (7016) Martie 24, Huși.

Din mila lui Dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni sluga noastră Simul Țicău, fiul lui Florea, nepotul lui Țicău cel bătrân, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină din dreptul său uric, din uricul bunicului său Țicău cel bătrân și al tatălui său Florea, o seliște la Chegheci, dincolo de țarina¹⁾ Murseștilor, la fântână. Aceasta a vândut-o slugilor noastre Andreica Blid și Drăgoiu, pentru 70 de zloți tătărești. Și slugile noastre Andreica Blid și Drăgoiu au plătit toți acești 70 de zloți tătărești în mâinile slugii noastre, Simul Țicău, fiul lui Florea, nepotul lui Țicău cel bătrân, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Iar noi, văzând buna lor tocmeală și plata deplină și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre Andreica Blid și Drăgoiu această seliște care este la Chegheci, dincolo de țarina Murseștilor, la fântână, ca să le fie lor dela noi uric cu tot venitul și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răs-trănepoților lor și întregului lor neam, cine le va fi mai apropiat, neclintit nicio-dată, în veci.

Iar hotarul acestei seliști care este la Chegheci, dincolo de țarina Murseștilor, la fântână, să fie din toate părțile după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Bogdan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Șteful, credința panului Dragoș vornic, credința panului Toader și a panului Negrilă pârcălabi de Hotin, credința panului Ieremia și a panului Frunteș pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru dela Cetatea Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Moghilă, credința panului Dan spătar, credința panului Isac vistier, credința

¹⁾ » țarinu » în text.

panului Șarpe postelnic, credința panului Petrică ceașnic, credința panului Coste Cârje stolnic, credința panului Petrică comis și credința tuturor boierilor noștri mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova, din copiii noștri sau din neamul nostru sau pe cine îl va alege Dumnezeu, acela să nu clințească dania și întărirea noastră, ci să le întărească, pentrucă și-au cumpărat cu banii lor.

Și pentru mai mare întărire a celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vâscan la Huși, în anul 7016 <1508> Martie 24.

Acad. R.P.R., Fotografii, XXIX/12.

Fotocopie după un orig. slav.

75

1508 (7016) Martie 25, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că aceste adevărate slugile noastre, Șteful și fratele lui, Trifa și surorile lor Ana și Marușca, copiii lui Mihail, fiul lui Ștefan și vara lor Magda, fiica Anei, fiica lui Ștefan și deasemeni verii lor Dumitru și sora lui, Neagșa, copiii lui Miclea deasemeni fiul lui Ștefan și deasemeni alți veri ai lor, Andrușco și fratele lui Mitutelul și sora lor Ana, copiii Dobrei, fiica lui Ștefan și deasemeni alți veri ai lor Nicoară și Costin și sora lor Marena, copiii lui Iuga, deasemeni fiul lui Ștefan și deasemeni și alți veri tot ai lor, Giurgea și popa Oata și Ilca și Ana, copiii Marinei, deasemeni fiica lui Ștefan, i-am miluit pe dânșii cu deosebita noastră milă, le-am dat și le-am întărit lor, în țara noastră, în Moldova, ocina lor dreaptă vișlujenia bunicului lor Ștefan, care a slujit la străbunicul nostru, Alexandru voevod, un sat anume Jigoreni.

Toate acestea să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul, dar să le fie lor șase părți. O parte să fie a lui Șteful și a lui Trifa și Anei și Marușcăi, copiii lui Mihail. A doua parte să fie a Magdei, fiica Anei, fiica lui Ștefan. A treia parte să fie a lui Dumitru și Neagșei, copiii lui Miclea. A patra parte să fie a lui Andrușco și a lui Mitutelul și Anei, copiii Dobrei și verilor lor Solomon și Nicoară și Armeanca și Costin și surorii lui, Stanca. A cincea parte să fie a lui Nicoară și a lui Costin și Marenei, copiii lui Iuga. A șasea parte să fie a lui Giurgea și a lui popa Oata și Ilcăi și Anei, copiii Marinei, deasemeni și copiii lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine le va fi cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Și hotarul satului Jigoreni să fie din toate părțile, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Și la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Bogdan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Șteful, credința panului Dragoș vornic, credința panului Toader și a panului Negrilă pârcałabi de Hotin, credința panului Ieremia și a panului Frunteș pârcałabi de Neamț, credința panului Șandru de Cetatea Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Dan spătar, credința panului Isac vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Petrică ceașnic, credința panului Coste Cârjă stolnic, credința panului Petrică comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din fiii noștri sau din neamul nostru sau pe oricine îl va alege dumnezeu să fie, acela să nu clinească dania și întărirea noastră, ci să le întărească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentru a lor slujbă și pentrucă le este lor ocină dreaptă.

Iar pentru mai mare întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul Iogofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vasco Sârbul în Huși, în anul 7016 <1508> luna Martie 25.

Arh. St. Buc., Peceți, nr. 146.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

76

1508 (7016) Decembrie 14, Suceava.

Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni credinciosul nostru pan Șteful pârcałab, fiul lui Ioanăș, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină, din dreptul său uric, din uricul tatălui său Ioanăș un sat pe Bârlad, anume Blanești și cu moară la Bârlad. Acesta a vândut acest sat slugii noastre credincioase Giurgea Hrabor comis, pentru trei sute de zloți tătărești.

Și sluga noastră credincioasă Giurgea Hrabor comis a plătit toți acești bani, 300 de zloți tătărești, în mâinile panului Șteful pârcałab, fiul lui Ioanăș, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Și noi, văzând bună voia lor și tocmeala și plata deplină și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre credincioase Giurgea Hrabor comis acest sat, anume Blanești pe Bârlad și moară la Bârlad, ca să-i fie lui dela noi uric și cu tot venitul și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstră-

nepoților lui și întregului lui neam, cine îi va fi cel mai apropiat, neclintit nicio dată, în veci.

Iar hotarul acestui sat, care este pe Bârlad, anume al Blaneștilor, să fie din toate părțile după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Bogdan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Șteful, credința panului Dragoș vornic, credința panului Toader și a panului Negrilă pârcălabi de Hotin, credința panului Eremia și a panului Frunteș pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru pârcălab de Cetatea Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Moghila, credința panului Dan spătar, credința panului Isac vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Petrică ceașnic, credința panului Coste Cârje stolnic, credința panului Petrică comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească, pentrucă am dat și am întărit, pentru dreptcredincioasa lui slujbă și pentrucă și-a cumpărat cu banii săi.

Și pentru mai mare întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru Tăutul logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vasco Sârbul la Suceava, în anul 7016 <1508> luna Decembrie 14.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Bogdan voevod, p. 260—261.

Orig. slav. perg., pecete atârnată.

77

1508 (7016) Decembrie 15, Suceava.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Bogdan voevod și domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni Slavna, fiica Frosinei și nepoții ei de soră Fedor și surorile lui, Dolca și Vasutca, copiii Oliușcăi, toți nepoții lui Ciurbă, de bună viața lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut ocina lor dreaptă din uricul lor drept, din uricul bunicului lor Ciurbă, un loc din pustie pe pâraul Borodace și un sat la Fântâna Iepurului. Acestea le-au vândut Marenei și Nastei, fiicele panului Iașcu Hudici, pentru 110 zlotți tătărești.

Și s'au ridicat Marena și Nastea și au plătit toți acești bani, 110 zlotți tătărești, în mâinile Slavnei, fiica Frosinei și a nepoților ei de soră, lui Fedor și Dolcăi

și Vasutcăi, copiii Oliușcăi, nepoții lui Ciurbă, dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri.

Iar privilegiul ce l-au avut ei de la bunicul lor Ciurbă, de la străunchii noștri, de la Iliș și de la Ștefan voievozi, pe acest loc din pustie și pe acest sat, încă l-au dat în mâinile Marenei și Nastei, fiicele panului Iațcu Hudici, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Și noi, văzând bună voia lor și tocmeala și plata deplină, iar noi deasemeni și de la noi am dat și am întărit Marenei și Nastei, fiicele panului Iațcu Hudici, acest loc din pustie, pe pârâul Borodace și satul la Fântâna Iepurelui, ca să le fie lor de la noi uric și cu tot venitul și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine le va fi cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui loc de pustie, ce este pe pârâul Borodace, și al satului ce este la Fântâna Iepurelui, să le fie din toate părțile, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Bogdan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Șteful, credința panului Dragoș vornic, credința panului Toader și a panului Negrilă pârcălabi de Hotin, credința panului Ieremia și a panului Frunțeș pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru de Cetatea Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Isac vistiier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Moghila, credința panului Dan spătar, credința panului Petrică paharnic, credința panului Cârje stolnic, credința panului Petrică comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau pe cine îl va alege Dumnezeu să fie, acesta să nu le clintescă dănia și întărirea noastră, ci să le întărească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentrucă și-au cumpărat cu banii lor.

Iar pentru mai mare întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Tăutul logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vasco Sârbul în Suceava, în anul 7016 <1508> luna Decembrie 15.

Arh. St. Buc., Peceți, nr. 147.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

78

1510 (7018) Septembrie 21, Hârlău.

Suret scos moldoveneste di pe un ispisoc sîrbesc de la Bogdan voevod, din let 7018 <1510> Sept. 21.

Cu mila lui Dumnezeu, noi Bogdan voevod, domnului pământului Moldoviei. Facem știre cu această scrisoare a noastră tuturor cine pre dânsa va privi, sau cetindu-să o va auzi. Adică au venit înainte noastră și denainte tuturor a lor noștri boeri moldovenști, sluga noastră, dumnealui Luca Ilieșescul, feciorul a lui Iliaș pah. și nepotul lui de frate, Coste și sororile lui: Nasta și Vasca și Ghinda, fiii lui Andreico Ilieșescul, așjidere și nepotul de frate Lucăi, anume Andreico, feciorul Marinii, toți nepoți a lui Iliaș pah., de a lor bună voie, de nime siliți, nici asupriți și au vândut a lor dreaptă ocină din uric și din dîres a moșului lor, Iliaș pah. ce au avut el dela stremoșul nostru Alexandru voevod, un sat la Iaura, anume Bălănești, unde au fost giudele Bălan; și l-au vândut credincios boeriului nostru, lui Dragoș vornecului, drept șasezeci zloți tătăraști. Și au plătit credinciosul boeriu nostru Dragoș vornecul toți acei 60 zloți tătăraști în mânule Lucăi, feciorul lui Iliaș pah. și a nepoților lui de frate, Costei și Nastei și Vascai și Ghindei și a lui Andreico, feciorul Marinii, denainte noastră și denainte boerilor noștri.

Și iarăși au venit înainte noastră și înainte boerilor noștri sluga noastră Mirce Iazereanul și soru-sa Marușca, feciorii Petrii Iazereanului, de a lor bună voe, de nime siliți, nici nevoiți și au vândut a lor dreaptă ocină, dintru a lor drept uric, dintru uricul tatălui lor Petre Iazereanul, un sat în gura Strâmbei, pe Tutova, anume unde au fost giudele Todor și l-au vândut credincios boeriului nostru, lui Dragoș vornecului, drept doao sute optzeci zloți tătăraști.

Și au plătit credincios boeriu nostru Dragoș vornicul toți acei 280 zloți tătăraști, în mânule slugii noastre Mircei Iazereanului și a sororii lui, Marușcai, feciorii Petrii Iazereanul denainte noastră și denainte boerilor noștri.

Și noi văzind a lor bună voe și tocmală și deplină plată, iar noi așjidere și dela noi am dat și am întărit credincios boeriului nostru, lui Dragoș vor., satul la Iaura, anume Bălănești, unde au fost judele Bălan și satul la gura Strâmbei, pe Tutova, unde au fost judele Todor, ca să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul și feciorilor lui și nepoților lui și strenepoților lui și tot neamului lui, cine i să va alege lui mai de aproape, neclintit niciodinioară, în veci.

Iar hotarul satelor ce s'au zis, satului ce iaste la Iaura, anume Bălănești, unde a fost judele Bălan, și satului ce iaste în gura Strâmbei, pe Tutova, unde au fost judele Todor să fie din toate părțile după hotarul cel vechi, pre unde din veci au umblat.

Și la aceasta iaste credința domniei noastre de mai sus scrisă, noi Bogdan voevod, și credința a preiubitului fiu domniei mele Ioan Ștefan și credința boerilor noștri: credința dumisale Șteful, credința dumișale Șandre, credința dumișale Toader, credința dumișale Negrilă, credința dumișale Danu și a dumișale Griucovici părcălabi Hotinului, credința dumișale Ieremii și a dumișale Cozmei părcălabi Niamțului, credința dumișale Văscan părcălab

de Cetatea Noă, credința dumi<sale> Totrușan vist., credința dumi<sale> Șarpe post., credința dumi<sale>... 1) pah., credința dumi<sale> Costei stol<nic>, credința dumi<sale> Tomei Cățeleanu comis și credința a tuturor a lor noștri moldo-venești boeri, a mari și a mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domnu din fiii noștri sau din niamul nostru, sau iarăși ori pre cine d<cu>mnezeu va alege să fie domnu pământului nostru, acela să nu-i strice lui a noastră danie și întăritură, ci mai vârtos să-i dea și să-i întărească lui, pentrucă și noi i-am dat și i-am întărit lui, pentru a lui dreaptă și credincioasă slujbă și pentrucă și li-au cumpărat el pre a lui drepti și adevărați bani.

Iar spre mai mare întăritură tuturor celor de mai sus scrise, am poruncit credinciosu boerului nostru Tăutul log<co>f<că>t să scrie și pecete noastră să o spânzure di această adivărată scrisoare a noastră.

Au scris Vasco Sârbul în Hârlău.

Tălmăcitu-s'au de mine, ieromonahul Pamvo Bulgariul, la anul dela H<risto>s 1783 Mai 1.

Acad. R.P.R., CLXX/6.

Trad. rom.; o trad. grecească de Evloghie dascălul, din 1777, la Arh. St. Buc., S. I., sub dată; ibid., o trad. rom. dela începutul sec. XX.

79

1513 (7021) Martie 5.

Suret di pe un uric dela Bogdan vod<ă>, l<ea>t 7021 <1513> Mart. 5.

Adică au venit înainte noastră și înainte a tuturor a noștri boeri moldo-venești Magdalina, niam Măricăi, fetii Mihului Epure, de a ei bună voe, di nim<ce> asuprit<ă>, au vândut a sa dreaptă ocină, unsat anume Foleștii, ce-au fost schimbătură acel sat niamului ei, Măricăi, fetii Mihului Epure, cu Toader, ce au fost stolnic, pentru satul Soleștii. Acee au vândut slugii noastre dum<nea>lui Gavril Leușar 2), dreptu 300 de zloți tătărești.

Și dum, Gavril Leușar au plătit toț<i> acei 300 de zloț<i> tătărești în mânule Magdalinii, niamului Măricăi, fetii Mihului Epure.

Iar uricul cel bătrân, ce au avut Mărica dela strămoș nostru Ștefan vod<ă> și dresul cel de schimbătur<ă> ce au avut dela părintele domnii mel<ce> Ștefan vod<ă>, pe satul Foleștii, ea li-au dat în mânule credincioasăi slugii noastre, dum<nea>lui Gavril Leoașer, înainte noastră și a boerilor noștri.

Deci și noi, văzând a lor bun<ă> învoială și tocmală și plata deplin și dela noi am dat și am întărit dum<nea>lui Gavril Leoașer acel sat Foleștii, ca să-i

1) loc alb în text.

2) în orig. probabil: Gavril Leușar.

fie lui uric, cu tot venitul, lui și ficiilor lui, nepoților și strănepoților și a tot
numul ce s'a alegi mai aproape, nerușuit nici odănoară, în veci.

Iar hotarul celui sat Foleștii ca să fie dinspre toate părțile după hotarul
cel vechiu, de unde au înblat de veci.

S'au tălmăcit la Școala Domnească la sfântul Savva.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Bogdan voevod, p. 301.

Trad. rom.

80

1513 (7021) Martie 5.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al țării Moldovei. Facem
cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi
citindu-se, că acest adevărat credinciosul nostru boier pan Grincovici pârcălab
de Hotin ne-a slujit nouă drept și credincios. De aceea, văzând noi dreapta și
credincioasa lui slujbă către noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă și i-am
dat în țara noastră, în Moldova, două sate, pe care le-a dat unchiul lui, Șteful
pârcălab, la moartea sa, anume satul Drăgușani și alt sat, Ecușani, ce i-au venit
în partea lui, a lui Șteful pârcălab, când s'au împărțit cu mătușa-sa Marena,
fiica panului Iacuș vistier și cu fiicele ei, Anușca și Vasutca și cu nepoții săi, fiii
lui Buccațchi și Iuric.

Și privilegiul pe care l-a avut Șteful pârcălab dela părintele nostru, dela Ștefan
voevod, încă i l-a dat înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceea noi, văzând buna lor voie și tocmeală și noi deasemenea și dela noi
am dat și am întărit credinciosului nostru pan Grincovici pârcălab de Hotin,
aceste mai înainte spuse sate, anume Drăgușani și Ecușani, ca să-i fie lui dela
noi uric cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și
răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine îi va fi cel mai apropiat, neclintit
niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate, Drăgușani și Ecușani, să le fie hotarul lor din toate
părțile, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre a mai sus scrisului, noi Bogdan
voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Ion Ștefan și Petru și Iliș
și credința panului Dragoș vornic, credința panului Dan Bolea pârcălab de Hotin,
credința panului Ieremia și a panului Cozma pârcălabi de Neamț, credința panului
Șandru, credința panului Negrilă, credința panului Moghilă, credința panului
Petrică pârcălab de Cetatea Nouă, credința panului Luca Arbure portar de
Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Totrușan vistier,
credința panului Șarpe postelnic, credința panului Săcuian ceașnic, credința

panului Costea Cârje stolnic, credința panului Toma Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și împuternicească, pentrucă el i-a dat la moartea sa.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Isac logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Fădor, în anul 7021 <1513> Martie 5.

Arh. St. Buc., Peceți, nr. 148.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

81

1513 (7021) Martie 7, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri sluga noastră Vasco, fiul lui Petrică fost comis, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut vislujenia tatălui său Petrică fost comis, un sat pe Șumuzul Rece, anume Oniciani și cu moară la Șumuz, acest sat pe care l-a dat părintele nostru Ștefan voevod lui Petrică fost comis, pentru dreapta lui slujbă. Pe acesta l-a vândut chiar domniei mele, pentru 500 de zloți tătărești.

Și domnia mea am plătit toți acești 500 de zloți tătărești în mâinile slugii noastre Vasco, fiul lui Petrică fost comis, înaintea boierilor noștri.

Și domnia mea plătind și întocmind, întru aceasta am gândit și am miluit pe credinciosul nostru boier pan Isac logofăt și i-am dat acest sat care este pe Șumuzul Rece, anume Oniciani și cu moară la Șumuz, ca să-i fie dela noi uric cu tot venitul și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și tuturor urmașilor ce s'ar trage din trupul său, nemișcat niciodată, în veci. Iar celelalte rudenii ale lui să nu aibă urmașii lui nimeni să se amestece nici de cum, niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat care este pe Șumuzul Rece, anume Onicianii, să fie din toate părțile, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Bogdan voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele, Ioan Ștefan și Petru și Ihaș și credința boierilor noștri: credința panului Dragoș vornic, credința panului Bolea și a panului Grincovici pârcălabi de Hotin, credința panului Ieremia și a panului Cozma pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru, credința panului

Negrilă, credința panului Moghila, <credința >¹⁾ panului Petrică pârcălab de Cetatea Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Totrușan vistier, credința panului Coste stolnic, credința panului Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie <domn al > țării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și împuternicească, pentrucă i-am dat pentru dreapta și credincioasa lui slujbă.

Iar pentru mai mare întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit să se scrie și să se atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Văscan la Huși, în anul 7021 <1513> Martie 7.

Acad. R.P.R., Feceteți, nr. 149.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

82

1513 (7021) Martie 8, Huși.

Suret de pe ispîsocul dela Bogdan *voevod*, s'au scos pe moldovenie de pe sîrbie din let 7021 <1513> Mart 8.

De știre facem cu această carte a noastră tuturor cine pe dânsa se va uita ori a cetii pe dânsa și a auzi-o, precum au venit înaintea noastră și înaintea tuturor al noștri moldoveniști boiari sluga noastră Balaban, feciorul Bechii și nepotul său Crăciun strănepot Bechii și surorile lui, Rusca și Stana, de a lor bună voce, de nimenea asupriți, nici siliți și au dat nepotului său, slugii noastre Lupea Banului una bucată de pământ din hotarul satului lor Măcișenii, din Fântâna Cârștânii în gîos.

Și noi, văzînd a lor bună danie ce au dat ei nepotului lor, slugii noastre Lupea Banului, iar noi așijderea și dela noi i-am dat și i-am întărit slugii noastre Lupea Banului acea bucată de pământ din hotarul satului lor, al Măcișenilor, din Fântâna Cârștânii în gîos, ca să-i fie dela noi uric cu tot venitul, lui și fratelui lui, Fătul și feciorilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și a tot neamul lor, cine să va alege lor mai de aproape, neclătît niciodată, în veci.

Iar hotarul acei bucată de pământ din hotarul satului lor, Măcișenilor, din Fântâna Cârștânii în gîos, să începe din stâlpul ce-i din susul Fântânii Cârștânii, drept la fântână, de aci pârâul până în drum, de aci drumul până în hotarul Cle-nilor, iar despre alte părți, după vechiul hotar, pe unde din vechi au umblat.

¹⁾ Loc rupt în orig.

Și spre aceasta iaste credința noastră, de mai sus scrii, noi Bogdan v<oe>voda și credința preaiubiților fiilor domnii mele Ioan Ștefan și Petrea și Ilieș și credința tuturor boierilor noștri moldovenești, mari și mici.

Iar după a noastră viiță, cine va fi domnu a nostrului pământ moldovenesc, din fiii noștri ori din al nostru neam, ori fie pe cine dumnezeu va alege domnu să fie a nostrului pământ moldovenesc, acela lor să nu clătească a noastră danie și întăritură, ci mai ales să dea lor și să întăriască, de vreme că lor le-am dat, de a lor bună voe.

Iar pentru mai mare tăria și întăritura celor de mai sus scrise, am poruncit al nostrului credincios boierului dum<nealui> Isac log<o>fă<tului, să scrie și a noastră pecete să o lege la această carte a noastră.

Scris-au Glăvan în Huși.

S'au tălmăcit de Gheorghe Evloghi dascal, 1783 Iulie 27.

După Arhiva Românească, X, 1945—1946, p. 195—196.

Trad. rom.

83

1513 (7021) Septembrie 20.

Ispisoc sârbesc din 7021 <1513> Săptemvrie 20, a domnului Bogdan voevod, prin care au întărit la ace vreme unor moșinași de atunci, anume Boldul și Căpotici și Avrodin cu frații lui, stăpânire pe câteva moșii, care nu le arată la ce ținut sânt și între altele pominești și de Onești și Verteporoh, scriind așa: giunătare de Onești, parte din gios a Boldului, cu iaz în parte din gios, în Ciuhur, iar partea din sus a lui Căpotici cu a lui frați și din giunătare di sat di Verteporoh, giunătare a Boldului, din mijloc, cu loc di mori în ce din gios parte, în Ciuhur, iar parte din gios Căpoticiu cu loc de mori, în parte din gios a Boldului, iarăș pe Ciuhur.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Bogdan voevod, p. 326.

Rezumat rom. din 1758.

84

1514 (7022).

Uric dela Bogdan v<oe>voda, din v<ă>keat 7022 <1514>, intru care scrie că domnia sa au dat sfintei mănăstiri Pobratei un sat anume Héciul, pre care au fost acel sat vara domniei sale Niacșa, fata Mariei, sora tatălui domniei sali Ștefan vod<ă>, la moartea sa, din al său drept uric și cumpărătură, ce i li-au fost cumpărat domniei sali răposatul Ștefan vod<ă> dela Marușca, fata Mihului log<o>fă<t, din drése de cumpărătură, ce-au avut tatăl ei Mibul log<o>fă<t dela

pan Oană Pașco și dela socru-său Drăgulă, unchiul lui Niagoe logco>fcă>t și dela Zoica, nepoata lui Niagoe logco>fcă>t din drese ce-au avut Neagoe logco>fcă>t dela strămoșul domniei sale, Alexandru vodă și dela străunchii domnii salii Iliias și Ștefan voevodzii, ca să fie sfintei m<ă>n<ă>stiri driaptă danie și întărire, în véci.

Iar hotarul acestui sat, pe hotarul véchiu.

Ark. St. Buc., ms. 628, f. 540 v.
Trad. rom.

85

1514 (7022) Decembrie. 8.

Anul 7022 <1514> Decembrie 8. Io Bogdan voevod ¹⁾.

Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că am binevoit domnia mea, cu bunăvoința noastră și curată și luminată inimă și din toată bună voia noastră și ne-am sfătuit cu rugătorul nostru Gherasim, egumenul dela mănăstirea Dobrovăț și am făcut pentru sănătatea noastră și mântuirea sufletului domniei mele și am dat sfintei noastre mănăstiri Dobrovăț, unde este hramul coborîrea sfântului duh, în mâinile rugătorului nostru Gherasim egumenul, 800 de zloți tătărești.

Iar rugătorul nostru Gherasim egumenul sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie egumen al acestei sfinte mănăstiri, acești egumeni, în timpul vieții lor, toți să aibă a ne sluji în fiecare an, în duminica Mironosițelor, la vecernie, să ne slujiască paraclis, la utrenie, liturghie, cu toți popii și diaconii câți vor fi în mănăstire.

Și iarăși, după viața noastră, când ne va da dumnezeu sfârșit, ei, în fiecare an, să ne facă slujbă, pentru mântuirea noastră, la vecernie, parastas, și la utrenie, liturghie.

Și iarăși, dacă cineva ar cuteza și n'ar împlini dania noastră, acela să aibă a da răspuns la cumpłita judecată a lui Hristos.

Și pentru și mai mare putere și întărire am poruncit credinciosului nostru pan Isac logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

Ark. St. Buc., ms. 629, f. 37.
Copie slavă.

¹⁾ rândul: « Anul voevod », adaus de copist în fruntea textului, în locul datei dela sfârșit, pe care o omite.

1514 (7022) Decembrie 8, Suceava.

Din mila lui Dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că am binevoit domnia mea, cu bunăvoința noastră și curată și luminată inimă și din toată bună voia noastră și ne-am sfătuit cu rugătorul nostru chir Macarie episcopul de Roman și am făcut pentru sănătatea noastră și pentru mântuirea sufletului domniei mele și am dat sfintei noastre mitropolii din târgul Romanului, unde este hramul preacuvioasei maicei Paraschiva, în mâinile episcopului nostru chir Macarie Soo de zloți tătărești.

Iar episcopul nostru Macarie sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie episcop al mitropoliei noastre din târgul Roman, aceia în timpul vieții lor, toți episcopii să aibă a ne face slujbă, în toată viața noastră, până când ne va da Dumnezeu să fim vii, în fiecare an, în duminica Mironosițelor, la vecernie să ne slujească cinstitul paraclis, iar la utrenie, liturghie cu toți popii și diaconii câți vor fi în mitropolie.

Și iarăși, după viața noastră, când ne va da Dumnezeu sfârșit, ei, în fiecare an să ne facă slujbă, pentru mântuirea noastră, la vecernie, paraclis, iar la utrenie, liturghie.

Și iarăși, dacă s'ar ispiti și n'ar îndeplini dania noastră, unul ca acela să aibă a da răspuns la cumplita judecată, înaintea doranului Dumnezeu, Iisus Hristos.

Și pentru mai mare putere și întărire, am poruncit credinciosului nostru pan Isac logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Fădor la Suceava, în anul 7022 <1514> luna Decembrie 8.

<Pe verso, contemporan, slav :> « Mitropolia de Jos ; <adaus sec. XVII, rom :> *In duminica Mironosițelor parastas și liturghie lui Bogdan vodă* ».

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 138.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

1514 (7022) Decembrie 8.

Bogdan voevod dăruiește mitropoliei din Suceava, cu hramul sfântului Gheorghe, Soo de zloți tătărești și rândniește și facerea mai multor slujbe.

Suceava, 7022 <1514> Decembrie 8.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Bogdan voevod, p. 340.

Rezumat german.

1514 (7022) Decembrie 8, Suceava.

Copie tălmăcirii.

Cu mila lui dumnăzău, noi Bogdan voevoda, domnu țării Moldovii. Facem înștiințare cu această carte noastră tuturor cine va căuta pre dănsa sau citindu-să o va auzi, precum au voit domnie me, cu a noastră bună voință și cu curată și luminată inemă și den toată a noastră bună voia și ni-am sfătuit cu al nostru rugător Ștefan igumenul *dela* mănăstirea Moldoviții, unde este hramul bunăvistire a preacuratii născătoarii de dumnăzău și am făcut pintru a noastră sănătate și pentru mântuire sufletului domniei mele și am dat sfintei noastre mănăstiri *dela* Moldovița 800 zloțci tătărăști, în mâinile rugătorului nostru chir Ștefan *dela* Moldovița, pintru ca să ne facă pomenire pe fiiște care an în sămbăta Mironosițelor: sara, parastas și demeniață, leturghie, în veci.

Și iarăși ni-am tocnit cu mai sus scris <i> rugătoari noastră *dela* Moldovița și au schimbat cu domnie me Baicianii, ci li-au fost dat lor giupăniasa a lui Ivanco pitariu, la moartea sa. Și tocmind și schimbând cu domnie me ace giumătate de sat și au dat domniei mele schimbătură giumătati de sat *din* Băiciani, ca să fie a domniei mele și cu tot vinitul, care li-au fost dat lor ace giumătati parte de sat, giupăniasa a lui Ivanco pitariul, la moartea sa. Dar iarăși domnia me li-am dat lor, pintru a lor schimbătură, pintru mai sus scrisă giumătati parte de sat de Băiciani, giumătate de sat *din* Răciuleni, ci-au fost parte a domniei mele, cu tot vinitul.

Iar la această tocmală și schimbătură au fost boiarii noștri martori: jupănul Hrana spătar și jupănul Coste stolnic și dumnului Cățălian comis și Condre paharnicul și Vlaicul spătar și Scripco pitar și Vasco șetrar și Sava stolnic și Fele paharnic și Huru spatar și Buda vistirnic și credința a tuturor boiariilor noștrii moldoviniști, celor mari și mici ¹⁾.

Iar după viața noastră, cine va fi domnu al nostru, al Moldov<ei>, den fii noștrii, sau den niamul nostru sau iarăși pe oricini îl va alege dumnăzău a fi domnu pământului nostru, a Moldav<ei>, acela să nu-i clăntiască a noastră întăritură.

Iar cini va ispiti a clănti, unu ca acela ca să fie blăstămat de domnul dumnăzău și mântuitorul nostru, Ii <su> s Hristos și de preacurată a lui maică și de sfinți 4 evangheliști <i> și de sfinții 12 apostoli de frunte: Petru și Pavel și ceilalți și de sfinți purtători de dumnăzău, 318 părinți a Nichii și de toții sfinți carii den veac au plăcut lui dumnăzău.

¹⁾ configurația divanului, neobișnuită; apar trei spătari.

Iar spre mai mare tărie și întăritură a toate celi de mai sus scrisă, poruncit-am credinciosului nostru jupân Isac logofătu să scrie și peciti noastră să o anine de această carte a noastră.

Au scris Ivanco Dobrulovici în Suceavă, în anul 7022 <1514> Dec<he>m. 8.

Cupie aceasta însăș [însuș] de pe adevărat uric scris sârbiște a tocma și prendriaptă tălmăcirii s'au scos de mini, Andrei Dașchevici, în Cernăuț <i>, 1<eat> 1787 Sept. 22.

Acad. R.P.R., CLVII/13.

Trad. rom.

89

1514 (7022) Decembrie 8, Suceava.

Din mila lui Dumnezeu, noi Bogdan voevod, domo al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că am binevoit domnia mea, cu bună voința noastră și cu inimă curată și luminată și din toată bună voia noastră și ne-am sfătuit cu rugătorul nostru chir Silioan egumen dela Putna și am făcut pentru sănătatea noastră și pentru mântuirea sufletului domniei mele și am dat sfintei noastre mânăstiri dela Putna, unde este hramul uspenia preastintei născătoare de Dumnezeu, în mâinile lui Silioan egumen dela Putna 800 de zloți tătărești.

Iar rugătorul nostru Silion egumen de Putna sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie egumen al acestei mânăstiri a noastre dela Putna, iar aceia, în tot timpul vieții lor, toți egumenii, să aibă a ne sluji în toată viața noastră, până când va da Dumnezeu să fim vii, în fiecare an, în Dumineca Mironosițelor, la vecernie, să aibă a ne sluji cinstitul paraclis, iar la utrenie, leturghie, cu toți popii și diaconii, câți dintre ei vor fi în mânăstire. Și iarăși, după viața noastră, când ne va da Dumnezeu sfârșitul, iar ei, în fiecare an să ne slujească, pentru mântuirea noastră, la vecernie, parastas, iar la utrenie, leturghie.

Și iarăși, dacă cineva ar cuteza și nu ar împlini dania noastră, iar unul ca acela să aibă a da răspuns la cumplita judecată, înaintea domnului Dumnezeu Iisus Hristos.

Iar pentru mai mare putere și întărire am poruncit credinciosului nostru pan Isac logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumșa al lui Cozma, la Suceava, în anul 7022 <1514> Decembrie 8.

Muz. Regional Suceava, nr. 1721.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

1514 (7022) Decembrie 8.

Dania dila domnului Bogdan, ficiorul lui Ștefan vod că, prin care dă monastirii Voronețului ezăru Leonti, din let 8 Dechemvrie 7022 <1514>.

Arh. St. Iași, pachet 141.

Rezumat rom.

91

1514 (7022) Decembrie 17.

7022 <1514> Dicchemvrie 17.

Copie ispisocului domnului Bogdan voevod, întăritorii slugii sale, luț Ivan talmaciul, pe un sat pe Tutova, Siminești, ci-au cumpărat dela Sofiica, fata Magdalini, nepoată Petri spătariului, <drept 400 zloți tătărești> și pe 2 locuri de pustietate, în țănutul Tecuciului, o săliște pe Dămici, numită Săliște și Oltenii, între Calieni și între Nănești, acum Mungociul ¹⁾.

Arh. St. Iași, Tr. 1769, op. 2017, dos. 166, Trib. Tutova, f. 38.

Rezumat rom.

92

1514 (7022) Decembrie 17.

Suret scos moldoveneste de pe un ispisoc sirbesc dela Bogdan voevod, din let 7022 <1514> Dechemvrie 17.

Cu mila lui Dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn pământului Moldaviei. Facem știre cu această carte a noastră tuturor cine spre dânsa să va uita sau citindu-se o va auzi. Iată am dat sfântei mănăstirii noastre dela Neamțu, unde iaste hramul înălțarea domnului nostru Iisus Hristos, danie dumisale Ioan Frunteș pârcaľab Neamțului, o giunătate de sat pe Bărlad, la marginea marelui iazăr, anume Ciofrești, partea de jos și iarăși și iazăr în Bărlad, ce iaste în gura Jerului, să aibă sfânta mănăstire din a patra parte giunătate. Și iarăși am dat tot sfântei mănăstirii noastre dela Neamț danie dumisale Ioan Frunteș pârcaľab Neamțului, care el au dat la moartea sa sfântei mănăstiri noastre o giunătate de sat pe Bărlad, anume Piscul, partea de jos și cu giunătate de moară, ce iaste pe Bărlad.

¹⁾ în loc de: « Mungociul ».

Și dresăle ce-au avut de mai sus scrisul Ioan Frunteș pârcaľab, pe acea giu-
mătate dintru a patra parte de iazăr în Bârlad, dela cel cu sfc̃i>ntenie răposat
părintele domniei mele Ștefan voevod, încă le-au dat în mâinile rugătorului nostru
Dorothei igumenul de Neamț și pre o giu-mătate de moară, ce iaste pe Bârlad.
Toate acestea de mai sus scrise le-au dat danie sfc̃i>ntei mănăstiri.

Iar noi așjiderea și dela noi am dat și am întărit sfc̃i>ntei mănăstirii noastre
dela Neamțul, unde iaste hramul înălțarea d<o>mnului nostru Iis<us> H<risto>s,
cele de mai sus scrise, părțile satelor și acea giu-mătate de moară, cum și acea
giu-mătate dintru a patra parte de iazăr, ca să fie sfc̃i>ntei mănăstirii dela noi
uric și cu tot venitul, neclătit nici odinioară, în vécii vécilor.

Iar hotarul aceii giu-mătate de sat de Ciofrești să fie din tot hotarul giu-mătate,
iar despre cēlelalte părți, după hotarul cel vechiu, pre unde din vécii au umblat.
Și aceii giu-mătate de sat de Piscul, partea de jos, să fie din tot hotarul giu-mătate,
iar despre cēlelalte părți, după hotarul cel vechiu pre unde din vécii au umblat.

Și la aceasta iaste credința domniei noastre de mai sus scrisă, noi Bogdan
voevod și credința preaiubiților fii domniei mele Ioan Ștefan și Petru și Iliăș
și credința a tuturor a lor noștri moldovenești boiari, a mari și mici.

Iar după a noastră viață, cine va fi domn pământului nostru sau din fiii
noștri sau dintru al nostru neam sau iarăși fie d<u>mnezeu pre cine va alēge să
fie domn pământului nostru, acela ca să nu strice sfc̃i>ntei mănăstiri a noastră
danie și întăritură, ci ca să aibă a întări și inputernici sfc̃i>ntei mănăstiri, de
vrēme ce iaste de bună voe danie sfc̃i>ntei mănăstiri.

Iar spre mai mare tărie și întăritură tuturor celor de mai sus scrise, am
poruncit credinciosului nostru boiariului Isac logofătului, să scrie și a noastră
pecete să o spânzure de această carte a noastră.

Această copie scoțându-se de pe acea adevărată și urmăriindu-să din cuvânt
în cuvânt și neavând nici o greșală, s'au întărit cu a noastră iscălitură.

1813, Iunie 23.

Silvestru arhimandrit și stareț sf. m. Neamțului și Secului.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XXVII/3.

Trad. rom.

1515 (7023) Februarie 18.

Uricul lui Bogdan voevod, cum a venit înaintea domniei sale Toader Corlat
și de a sa bună voie, din a sa dreaptă ocină, din satul Berchișești a vândut rugăto-
rului chir Pahomie, episcop de Rădăuți, un loc de două case, cu un loc de arătură
și fânaș, în câmp, drept 100 zloți tătărești.

Toate aceste le-a dăruit episcopul Pahomie mănăstirii Moldovița.

Deci, domnia sa întărește mănăstirii această danie și această stăpânire pe aceste locuri în Berchișești.

Iar hotarul acestor două locuri de case în Berchișești să fie ca și hotarul celorlalte case, care sunt în sat.

7023 <1515> Februarie 18.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Bogdan voevod, p. 361.

Rezumat german.

94

1515 (7023) Martie 30.

Suretul uricului dela Bogdan vodă, pre hotarul satului Derscăi, din let 7023 <1515> Mart. 30.

Hotarul satului Derscăi spune pre hotarul cel bătrânu din Dumna, pre deasupra Văii Ghilei¹⁾, pre Buhace și din Buhace spre păraul Hatnagăi, pintre Dialul lui Dereneu, din gios de Cruce, pre cornul dela sat dela Lozna, iar dela Cornu preste dial la un podeț, ce iaste pre Ruda, iar dela podeț la o movilă, lângă drumul cel mare, iar dela movilă pre deasupra Doljocului, iar de acolo la Loză la Malinu, iar dela Malinu la un stejar deasupra Temnaii, iar dela Temnae pre Dialul Ascuțit iar dela Dialul Ascuțit pre deasupra Buhaii, iar dela Buhae, pre deasupra tuturor părailor și de toate părțile pre hotarul cel bătrân.

† Uricul acesta este la preutul Pricopie din Dersca, iar izvodul acesta iasti la călugării dela Homor.

Acad. R. P. R., LII/38.

Copie rom. din c. 1764.

95

1515 (7023) Aprilie 20.

7023 <1515> Aprilie 20. Io Bogdan voevod²⁾.

† Din mila lui dumnezeu, noi Bogdan voevod și domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că am binevoit domnia mea cu bună voința noastră și curată și luminată inimă și am făcut pentru pomenirea sfântărașoșilor părinților domniei mele Ștefan voevod și a maicei domniei mele, doamnei Maria și pentru sănătatea și pentru mântuirea domniei noastre și pentru sănătatea și mântuirea doamnei

¹⁾ în loc de: Ghilei.

²⁾ rândul: « 7023... voevod », adaus de copist în fruntea actului în locul datei dela sfârșit, pe care o omite.

noastre Rocsandra și a copiilor domniei mele Ioan Ștefan și Petru și Iliiaș și am dat sfintei noastre mânăstiri dela Dobrovăț, unde este hramul coborîrea sfântului duh, un sat anume Vadul Cârstei și iezurul anume Bogatul.

Și deasemenea am dat și am întărit sfintei noastre mânăstiri Dobrovăț un sat, anume Rădeni și cu moară și două iezurele, pe care acest sat l-a dat Mihul medehnicer, la moartea sa.

Și deasemeni am dat și am întărit aceleiași sfinte mânăstiri două sălașe de Țigani, anume Grozav și Tămaș, cu femeile și copiii lor, pe care aceste două sălașe de Țigani le-a dat Alexa Nebojato și dinaintea mamei sale.

De aceia noi, văzând buna lor danie, ce au dat la moartea lor, acest sat anume Rădeni și cu moară și cu două iezurele și aceste două sălașe de Țigani, anume Grozav și Tămaș, cu femeile și copiii, și iarăși și acest sat, ce l-a dat domnia mea acestei sfinte mânăstiri a noastre Dobrovăț, anume satul Vadul Cârstei, și noi <le-am dat și li-am întărit>¹⁾ ca să fie acestei sfinte mânăstiri a noastre dela Dobrovăț uric și cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor două sate, anume Vadul Cârstei și a Rădenilor, să fie din toate părțile, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre a mai sus scrisului, noi Bogdan vovod și credința preaiubiților fii ai domniei mele, Ioan Ștefan și Petru și Iliiaș și boierii: Isac mare logofăt, Dragoș mare vornic și Șendre și Negrilă și Grincovici și Talabă pârçălabi de Hotin) și Cozma pârçălab de Neamțu²⁾ și Petrică pârçălab de Cetatea Nouă și Arbure portar de Suceava³⁾ și Hrană spătar și Totrușan vistier și Șarpe postelnic și Săcuian paharnic și Costea Cârjă stolnic și Toma Cățelean comisul⁴⁾.

Ark. St. Buc., ms. 629, f. 38.

Copie slavă.

96

1515 (7023) Aprilie 20, Huși.

Surat de pi ispisoc sârbâsc, dela răposatul mărie sa Bogdan vovod, v.ălet 7023 <1515> Ap. 20.

† Facem înștiințare precum au venit innaintea noastră sluga noastră Giure și nepoata lui, Marinca și rudenie lor Oanța și fratile ei Toma, nepoți) popii lui Iliiaș, de a lor bună) voi, de nimeni siliți și au vândut a lor driaptă ocenă,

¹⁾ omis în copie.

²⁾ « pârçălabi de Hotin », așa în copie.

³⁾ « pârçălab de Neamțu », idem.

⁴⁾ « portar de Suceava », idem.

⁵⁾ « comisul », idem.

dintru a lor dreptu uricu, din uricu moșului lor, popa Ilieș, ce au avut ei dela Alixandru <oe><o>d, pentru o bucată de loc din hotar Stănțești, între Bohonca și între Ariroasa, acela au vândut-o slugilor noastre, lui Ilie și Manoil și Coste și Turcului și Anușcăi și rudeniilor lor, lui Filip.

Și le-au plătit lor 170 de zloți tătărăști, în mâinile Giurii și Marincăi și Oanții și Tomii.

Deci, văzându noi a lor bună voială și tocmală și plată deplin și noi am dat și am întărit slugilor noastre, lui Ilie și fraților lui, Manoil, Costi și Turcului și surorii lor Anușcăi și rudeniilor lor Filip, ca să fii lor dela noi uric cu tot venitul, lor și feciorilor lor, nepoșilor și strenepoșilor și a tot neamul, ce se va alege mai aproape, nerușiat nici odinioară, în veci.

Iar hotaru acei bucată de loc să începe din gura Bohoncăi, de aici pe matca Bohoncăi în sus, până la un stălp și de acolo drept peste câmpu, până la pădure, la un stejar; deci de acolo la codru și de acolo să întoarce peste codru, până la Ariroasa, undi cadă părau Bujorului la Ariroasa; de aici în jos matca Ariroasăi, undi să împreună Ariroasa cu Bohonca. Și să-și facă acolo heleșten pe amândoa părțile malurilor. Atâta esti tot hotaru acei bucată de loc și pe din sus și pe din gios.

Pentru accia, credința domnii mele și a preaiubiți fiilor noștri Ioan Ștefan, Petre, Ilieș și credința boierilor noștri: Dragoș mare vornic și dumnia lui Tălabă parcălabu di Hotin și dumnia lui Hrane spăt. și dumnia lui Totrușan vistier și dumnia lui Costi ¹⁾ Șărpi mare post. și dumnia lui Săcuianu mare pah. și Toma Cățileanu mare comis și credința tuturor boierilor noștri.

Iar pentru mai bună credința și întăritura, am porocit cinstului și credinciosului nostru boer dumnia lui Isac logofătă să scrii și a noastră pecete cătră această carte a noastră să o legi.

Și scrisă de Fodor în Hușci.

Și s'au tălmăcit de Evloghi dascălu dela Școala slovinească, în anii dela Hristoș, vlet 1770 Iuni 17. S'au tălmăcit de Evloghie dascăl.

Arh. St. Buc., ms. 602, f. 196.

Trad. rom.

1515 (7023) Decembrie 8.

† Iată eu robul lui Dumnezeu, Io Bogdan voevod, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bună și curată inimă și din toată voia noastră și ne-am sfătuit cu rugătorul nostru chiar Pahomie episcop de Rădăuți

¹⁾ în loc de: «Cozma».

și am făcut pentru sănătatea noastră și pentru mântuirea sufletului domniei mele și am dat mitropoliei noastre dela Rădăuți, unde este hramul sfântului arhierarh și făcător de minuni Nicolae, 800 de zloți.

Iar episcopul nostru Pahomie sau pe oricine îl va alege Dumnezeu ca episcop, în mitropolia noastră, iar acești episcopi în timpul vieții lor, toți să aibă a ne sluji, în toată viața noastră, până când ne va da Dumnezeu să fim vii, în fiecare an, în duminica Mironosițelor, la vecernie, paraclis, iar la utrenie Dumnezeiasca liturghie, cu toți popii. Iar după viața noastră, când va da Dumnezeu, iar ei în fiecare an să ne slujească pentru mântuirea noastră, la vecernie, parastas, iar la utrenie, liturghie.

Și iarăși, dacă va cuteza cineva și nu va împlini dania noastră, iar acela să aibă a da răspuns la cumplita judecată a lui <Hristos>.

In anul 7023 <1515> Decembrie 8 <zile>¹⁾.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Bogdan voevod, p. 378—379.

Actul săpat pe piatră la fosta episcopie dela Rădăuți.

98

1515 (7023) Decembrie 18.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe acești adevărați Bilca și vara ei, Rusta și One și Daniul, toți nepoții lui Costea Liteanul, i-am miluit pe dânsii cu deosebita noastră milă și le-am dat și le-am întărit lor, în țara noastră în Moldova, dreapta lor dedină, un sat anume Liteni pe Siret și din privilegiul ce au avut ei dela străbunicul nostru Alexandru voevod, ca să le fie și dela noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat, Litenii, care sunt pe Siret, să fie după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Bogdan voevod și credința preainubiților fii ai domniei mele Ion Ștefan și Petru și Iiaș și credința tuturor boierilor noștri, credința panului Petru vornic și credința panului Șandru, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici și a panului Talabă pârcałabi de Hotin, credința panului Cozma, credința panului Costea Cârjă și a panului Condrea pârcałabi de Neamț, credința panului Petrică pârcałab de Cetatea Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința

¹⁾ documentul poate fi din 1514 Decembrie 8, când domnul dăruiește mai multor mănăstiri aceiași sumă.

panului Hrană spătar, credința panului Totrușan vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Săcuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Cățelean conis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră...¹⁾

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Bogdan voevod, p. 381—382.

Orig. slav, perg. pecete atârnată, căzută.

99

1515 (7023) Decembrie 21, Suceava.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că aceste adevărate slugi ale noastre Sima Rohat și fratele lui, Micotă Rohat, au slujit drept și credincios mai înainte sfântrăposatului părintelui nostru Ștefan voevod, iar astăzi ei slujesc domniei mele, drept și credincios. Deci noi, văzându-le dreapta și credincioasa slujbă cătră noi, i-am miluit pe dânșii cu deosebita noastră milă și le-am dat și le-am întărit, în țara noastră Moldova, dreapta lor ocină și cumpărătură, pe care a cumpărat-o tatăl lor, Toader Rohat dela Oană Cuhne, un sat anume Cuhneștii pe Rebricea Mare, amândouă cuturile și din privilegiul ce a avut părintele lor, Toader Rohat, dela părintele nostru, sfântrăposatul Ștefan voevod.

Și întru aceasta deasemeni a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni Anușca, fiica Mușei, nepoata lui Bode, de bună voia ei. nesilită de nimeni și nici asuprită și a dat ea, din dreptul său uric, ce l-a avut ea dela înaintașii noștri, dela Ștefan și Ilicaș voevozi, dreapta sa ocină, un sat anume Bucșanii pe Horincița. Și a dat ea acest sat nepoților săi, slugilor noastre Sima Rohat și fratelui lui, Micotă, copiii lui Toader Rohat, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând bună voia ei și dania, și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre Sima Rohat și fratelui lui Micotă Rohat, copiii lui Toader Rohat, acest sat mai înainte zis, anume Cuhneștii, pe Rebricea Mare, amândouă cuturile pe care l-a cumpărat părintele lor Toader Rohat dela Oană Cuhne, și deasemeni un sat, anume Bucșanii pe Horincița, pe care li l-a dat mătușa lor Anușca, fiica lui Bodea, ca să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

¹⁾ loc ilizibil în orig.

Iar hotarul acestor mai sus scrise sate, al Culneștilor, care este pe Rebricea Mare, amândouă cuturile și al Bucșanilor, care este pe Horincița, să fie din toate părțile, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Bogdan voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele, Ion Ștefan și Petru și Iliș și credința tuturor boierilor noștri: credința panului Petru vornic, credința panului Șandru, credința panului Negrilă, credința panului Cozma, credința panului Grincovici și a panului Talabă pârcălabi de Hotin, credința panului Coste și a panului Condre pârcălabi de Neamț, credința panului Petrică pârcălab de Cetatea Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Totrușan vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Săcuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Toma Cățelan comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela < să nu clintească >¹⁾ dania și întărirea noastră, ci să < de întărească >¹⁾ și împuternicească, pentru că au slujit drept și credincios, mai înainte sfântrăposatului părintelui domniei mele, iar astăzi ne slujesc nouă drept și credincios și pentru că le-a dat mătușă lor, de bună voia ei.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru jupan Isac logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Fădor la Suceava, în anul 7023 <1515> luna Decembrie 21 zile.

Acad. R.P.R., XCV/9.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

100

1515 (7023) Decembrie 21, Suceava.

† In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, troiță sfântă și de o ființă și nedespărțită. Iată eu, robul stăpânului meu, Iisus Hristos, Io Bogdan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni sluga noastră pan Luca Ilieșescul, nepotul lui Ivan Corlat și cu copiii săi, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină, din uricul bunicului lor Ivan Corlat și al fetei lui Ivan Corlat, Ana, mama lui Luca Ilieșescul și din privi-

¹⁾ loc rupt în orig.

legiul ce au avut ei dela străbunicul nostru Alexandru voevod, un sat anume Bucureștii pe Moldova, mai sus de Bercheșești. Pe acesta l-au vândut însumi domniei mele, pentru 300 de zloți tătărești.

Și eu, domnia mea, am plătit toți acești bani mai sus scriși, 300 de zloți tătărești, în mâinile slugii noastre, pan Luca Ilișescul și în mâinile copiilor lui, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri ai Moldovei.

Și plătind și întocmind toate câte scriem mai sus, eu, domnia mea întru aceasta am binevoit cu bună voia noastră și curată și luminată inimă și cu toată bună voia noastră și cu ajutorul lui Dumnezeu, ca să întărim și să împuternicim sfânta noastră mănăstire dela Voroneț și am făcut pentru pomnirea sfântrăposăților înaintași și părinți ai noștri și pentru sănătatea și mântuirea noastră și pentru sănătatea și mântuirea copiilor noștri și am dat și am închinat și am întărit acest sat, anume Bucureștii, pe Moldova, acestei sfinte mănăstiri a noastre dela Voroneț, unde este hramul sfântului și slăvitului marelui mucenic și purtător de biruință, Gheorghe, și unde este egumen rugătorul chir popa Paisie, și să fie acest sat, anume Bucureștii, acestei sfinte mănăstiri a noastre, dela noi uric și cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat al Bucureștilor începe dela obârșia pârâului Runcul, drept peste pădure, drept prin mijlocul țarinii, între țarina lui Micle și a Muncelului, și de acolo la pârâul Muncelului, apoi pe pârâul Muncelului în jos, până unde cade în Moldova, de acolo drept peste Moldova și peste Toplița la vad, în jos de moara lui Isaac, de acolo drept la gura Bâlcoaei, de acolo tot pe pârâul Bâlcoaei, până la obârșia Bâlcoaei și Voroniciorul Mic cu poiana. Acesta este hotarul acestui sat.

Și deasemeni dăm și întărim acestei sfinte mănăstiri și branștea, începând dela obârșia Bâlcoaei, la Dealul Mare, la obcină până la runcul Șuvoritei, de acolo la dealul de jos al Clăditeei, de acolo tot pe Plotunița, apoi în Suha Mare, apoi pe Suha la vale, până unde cade în Moldova, apoi pe Moldova la vale, până unde se împreună cu hotarul Bucureștilor, din capătul de sus.

Și deasemeni am dat și am întărit sfintei noastre mănăstiri Muntele Lung cu toate țareurile sale.

Toate aceste mai sus scrise să fie dela noi sfintei noastre mănăstiri dela Voroneț uric și cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Bogdan voevod și credința preaiubiților fii, Ioan Ștefan și Petru și Iliș și credința tuturor boierilor noștri: credința panului Petru vornic, credința panului Șandru, credința panului Negrilă, credința panului Cozma, credința panului Grincovici, credința panului Talabă pârçălabi de Hotin, credința panului Coste și credința panului Condre pârçălabi de Neamț, credința panului Petrică pârçălabi de Cetatea Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană

spătar, credința panului Totrușan vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Săcuian ceășnic, credința panului Stărce stolnic, credința pantului Toma Cățelan comis și credința tuturor <boierilor noștri, mari și mici>¹⁾.

Iar după voința noastră...¹⁾ am poruncit credinciosului nostru jupan, Isac logofăt...¹⁾

A scris Fădor la Suceava, în anul 7023 <1515> luna Decembrie 21 zile.

Acad. R.P.R., ms. 5285, f. 4.

Copie slavă.

101

1516 (7024) Decembrie 10, Hârlău.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, Marușca și sora ei Zoica, fiicele Fedorei, nepoatele lui Giurgiu, de bună voia lor, nesilite de nimeni, nici asuprite și au vândut dreapta lor ocină din dreptul lor uric, din uricul străbunicului lor Lațcu Sârbul, pe care el l-a avut dela străunchii noștri, dela Iliș și Ștefan voevozi, deasemeni și dela părintele domniei mele Ștefan voevod, un sat anume Lațcanii pe Bahlui, și cu moară la Bahlui și un loc de prisacă, ce este în rediu în față, în același hotar. Acestea le-a vândut credinciosului nostru pan Cozma Șarpe postelnicul, pentru 160 de zloți tătărești.

Și credinciosul nostru pan Cozma Șarpe postelnic a plătit toți acești bani mai sus scriși, 160 de zloți tătărești, în mâinile Mărușcăi și a surorii ei Zoica, fiicele Fedorei, nepoatele Giurgei.

Și iarăși, privilegiile pe care le-au avut ele dela străunchii noștri, dela Iliș și Ștefan voevozi și iarăși și dela părintele domniei mele Ștefan voevod, pe acest sat scris mai sus, pe Lațcani, pe Bahliu și cu moară la Bahliu și pe acest loc de prisacă, ce este în rediu în fața satului, în același hotar, de asemeni le-a dat în mâinile credinciosului nostru pan Cozma Șarpe postelnic, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzând bună voia lor și tocmeala și plata deplină și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit credinciosului nostru pan Cozma Șarpe postelnic acest sat mai înainte zis, anume Lațcani, pe Bahlui și cu moară la Bahlui și o prisacă ce este în rediu, în fața satului, în același hotar, ca să fie lor dela noi uric cu tot venitul, lui și fiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului neam, cine îi va fi cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

¹⁾ omis din text.

Iar hotarul acestui sat, anume al Lațcanilor pe Babluiu și cu moară în Babluiu și un loc de prisacă ce este în rediu, în fața satului în același hotar, să fie în toate părțile, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Bogdan voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele, Ion Ștefan și Petru, credința panului Pătru vornic, credința panului Șandru, credința panului Negrilă, credința panului Cozma, credința panului Grincovici, credința panului Talabă pârcălabi de Hotin, credința panului Coste Cârjă, credința lui Condre pârcălabi de Neamț, credința panului Petrică, credința panului Toader pârcălabi de Ceta-tea Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Sacuian ceașnic, credința panului Stârce stolnic, credința panului Toma Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu clinească dania și întărirea noastră ci să-i întărească și să-i împuternicească, pentru că i-am dat și i-am întărit pentru dreapta și credincioasa lui slujbă și pentrucă și-a cumpărat cu banii săi drepti.

Și pentru mai mare tărie și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ivanco diacon la Hârlău, în anul 7024 (1516) luna Decembrie ro.

<Pe verso, din sec. XVIII, românește: > Lațcanii la tîmțutul Eșului, pe Babluiu.

Acad. R.P.R., Feceți, nr. 87.

Orig. slav. perg., pecete atârnată.

102

1516 (7024) Decembrie 10, Hârlău.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni Fetina, cneaghina panului Ioanăș și sora ei Draghina, cneaghina panului Cozma Șarpe postelnic, fiicele panului Hărman, de bună voia lor, nesilite de nimeni, nici asuprite și s'au tocmnit și au împărțit ocinele lor drepte și din privilegiul de cumpărătură ce a avut panul Hărman dela părintele domniei mele sfântrăposatul Ștefan voevod. Și a căzut în partea Fetinei, cneaghina panului Ioanăș, fiica panului Hărman, satele anume: Cârligeni și Vlădeni pe Siret, iar din dedine i-a căzut ei jumătate din satul Lolușa ce este pe Berheci dela Zeletin și la Prut, Oneștii și a patra parte din satul Botești. Și iarăși în partea surorii ei Draghina,

cneaghina panului Cozma Șarpe postelnic, fiica panului Hărman, i-au căzut satele, anume Ciunalești și cu moară la Siret și Broștenii.

Deci noi, văzând bună voia și tocmeala și buna lor împărțire ce au împărțit între dânșii ocinele lor drepte, iar noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit Fetinei, cneaghina panului Ioanăș, aceste mai înainte zise două sate, anume Cârliigenii și Vlădenii pe Siret. Și iarăși din dedine tot în partea ei i-a căzut jumătatea satului Lolușa depe Berhecii dela Zeletin și la Prut, Oneștii și a patra parte din satul Botești, ca să-i fie ei dela noi uric și cu tot venitul și copiilor ei și nepoților ei și strănepoților și răstrănepoților ei și întregului ei neam, cine i se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată, în veci.

Și hotarul acestor două sate, al Cârliigenilor și al Vlădenilor pe Siret și al jumătății satului Lolușa pe Berhecii dela Zeletin și la Prut al Oneștilor și a patra parte din satul Botești să fie din toate părțile după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Bogdan voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele, Ioan Ștefan și Petru, credința panului Pătru vornic, credința panului Șandru, credința panului Negrilă, credința panului Cozma, credința panului Grincovici, credința panului Talabă pârcălabi de Hotin, credința panului Coste, credința panului Condre pârcălabi de Neamț, credința panului Petrică, credința panului Toader pârcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia visticier, credința panului Sactian ceoșnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Toma Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Și după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și să-i împuternicească, fiindcă i-am dat și i-am întărit ei, pentrucă sunt ocinele ei drepte și fiindcă au împărțit după bună voia lor.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Fădor la Hârlău, în anul 7024 <1516> luna Decembrie 10 zile.

<Pe verso, contemporan:> † Pentru Cârliigeni pentru Căbuj.....¹⁾ † pentru Vlădeni, Volcineful.

Arh. St., Buc., Peceți, nr. 216.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu o copie și o trad. rom.

¹⁾ loc ilizibil în orig.

1516 (7024) Decembrie 10, Hârlău.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră Ion diac, nepotul lui Danil potropop Herțeg, de bună voia sa, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut ocina sa dreaptă din uricul său drept, din uricul bunicului său, Danil potropop Herțeg, ce el a avut dela străbunicul nostru Alexandru voevod, pe aceste două sate, pe Siret, anume Mitești, cu moara ce este la Siret și sub pădure, Sorocinouți. Acestea le-a vândut verei sale Anușca, nepoata lui Danil potropop Herțeg, pentru 300 zloți tătărești.

Și a plătit ea toți acești mai sus scriși bani, 300 de zloți tătărești, în mâinile slugii noastre Ion diac, nepotul lui Danil potropop Herțeg.

Și întru aceasta, tot atunci a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mai sus scrisa Anușca, nepoata lui Danil potropop Herțeg, de bună voia sa, nesilită de nimeni, nici asuprită și a dat ea mai sus scrisele sale două sate, pe Siret, anume Mitești și cu o moară la Siret, și sub pădure, Sorocinouți, pe care le-a cumpărat ea dela vărul său Ion diac, nepotul lui potropop Herțeg, pentru 300 zloți tătărești, ea a dat aceste două sate pe Siret, anume Mitești și cu moară la Siret și, sub pădure, Sorocinouți, vărului său, credinciosului nostru pan Ieremia vistier.

De aceia noi, văzând bună voia lor și tocmeala și plata deplină și iarăși dania ei, ce a dat ea vărului său, credinciosului nostru pan Ieremia vistier și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit credinciosului nostru pan Ieremia vistier aceste mai înainte zise două sate pe Siret, anume Mitești și cu moară, ce este la Siret și sub pădure, Sorocinouți, ca să fie lui dela noi uric, cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine îi va fi cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor două sate, anume Mitești, cu moară la Siret și sub pădure, Sorocinouți cu toate hotarele vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Bogdan voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele: Ion Ștefan și Petru, credința panului Pătru vornic, credința panului Șandru, credința panului Negrilă, credința panului Cozma, credința panului Grincovici, credința panului Talabă pârcałabi de Hotin, credința panului Coste, credința panului Condre pârcałabi de Neamț, credința panului Petrică, credința panului Toader pârcałabi de Cetatea Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Cozma Șarpe postelnic, credința panului Săcuian ceașnic,

credința panului Stârcea stolnic, credința panului Toma Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu cîntească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și împuternicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit, pentru dreapta și credincioasa lui slujbă și pentrucă ea i-a dat aceste mai sus zise sate de bună voia sa.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ivenco diac la Hârlău, în anul 7024 <1516> luna Decembrie 10.

<Pe verso, contemporan, întărit posterior cu cerncală:> Panului Ieremia vistier pe satul Mitești și Sărăcinești¹⁾ <iar în sec. XVIII:> la Sociava.

Arh. St. Buc., Peceti, nr. 255.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Alt orig. slav, cu conținut identic, la Muzeul Republicii.

104

1517 (7025) Ianuarie 17, Hârlău.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Bogdan voevod, domn al țării Moldovei. Pacem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni Tațea, fiica lui pan Dărman, nepoata lui Calilian și vara ei Sofiica, fiica Marenei, cneaghina lui Petriman, nepoata Taței și vara ei Nastea și sora ei Marena și Urita și Sofiica și Badeanca și fratele lor Ion și sluga noastră Dumșa Grada și fratele lui, Vaniul și surorile lor Neagșa și Nastea, fiii Vasutcăi și vara lor Tudora, fiica Anușcăi, cneaghina lui Mânjea și nepotul ei de soră, Petrică și surorile lor Sofiica și Tudora și Marena și Urita, toți fiii lui Ivenco Hanco și toți nepoții lui Calilian, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină, un sat anume Soloneț și cu mori la Soloneț, din privilegiile pe cari le-a avut părintele domniei mele, Ștefan voevod, dela înaintașii noștri pe acest mai sus scris sat, anume Soloneț, și cu mori la Soloneț, credinciosului nostru pan Luca Arbure portar de Suceava, pentru 1680 de zloți tătărești.

Și credinciosul nostru pan Luca Arbure portar de Suceava a plătit toți acești mai sus scriși 1680 de zloți tătărești în mâinile Taței, fiica lui pan Dărman, nepoata lui Calilian și a verii ei Sofiica, fiica Marenei, cneaghina lui Petriman,

¹⁾ așa în text.

nepoata Taței și a verei lor Nastei și surorilor ei Marena și Urita și Sofiica și Badeancă și fratelui lor Ion și slugii noastre, Dumșa Grada și fratelui lui, Vaniul și surorilor lor Neagșa și Nastea, copiii Vasutcăi și verei lor Tudora, fiica Anușcăi, cneaghina lui Mânjea și nepotului ei de soră, Petrică și surorii lor, Sofiica și Tudora și Marena și Urita, toți fiii lui Ivanco Hanco și toți nepoții lui Calian.

Căci a schimbat părintele domniei mele, Ștefan voevod, cu neamurile¹⁾ mai sus scrise acest sat mai sus scris, anume Soloneț, și cu mori la Soloneț. Iar neamurile¹⁾ mai sus scrise, anume Tața, fiica lui pan Dărman, nepoata lui Calian, și vara ei, Sofiica, fiica Marenei, cneaghina lui Petriman, nepoata Taței și vara lor, Nastea și surorile ei, Marena și Urita și Sofiica și Badeanca și fratele lor, Ion și sluga noastră, Dumșa Grada, și fratele lui, Vaniul, și surorile lor, Neagșa și Nastea, fiii Vasutcăi, și vara lor Tudora, fiica Anușcăi, cneaghina lui Mânjea și nepotul ei de soră, Petrică și surorile lor, Sofiica și Tudora și Marena și Urita, toți fiii lui Hanco și toți nepoții lui Calian, au dat în schimb părintelui domniei mele, Ștefan voevod, pentru acest sat mai sus scris, anume Soloneț și cu mori la Soloneț, dreptele lor ocine din privilegiul bunicului lor Calian pe care l-a avut el dela înaintașii noștri, anume satele Cosaceuți și Tricinți și Strijacouți.

Schimbând și întocmiad, părintele domniei mele Ștefan voevod a întors aceste spuse trei sate, anume Cosaceuți și Tricinți și Strijacouți, ca să asculte de cetatea noastră, de Soroca.

Și întru aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră sluga noastră Eremia, fiul Neagăi, nepotul lui Iuban cel bătrân, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină, din dreptul său uric, un sat peste Prut, sub Dereni, unde au fost vătămani Caliman și Iachim și Lucaci. Aceasta a vândut credinciosului nostru pan Luca Arbure portar de Suceava, pentru 100 de zloți tătărești, acest sat, pe care îl cumpăraseră credinciosul nostru pan Săcuian ceașnic dela sluga noastră, dela Isaico, fiul lui Ivanco Tudor, nepotul lui Dan ceașnic, din privilegiul lui Dan ceașnic. Și credinciosul nostru pan Săcuian ceașnic a dat mai sus scrisul sat, ce este peste Prut, sub Dereni unde au fost vătămani Caliman și Lucaci și Iachim, slugii noastre mai sus scrise, Ieremia, fiul Neagăi, nepotul lui Iuban cel bătrân, schimb pentru satul lui, anume Cordareni.

Și credinciosul nostru pan Luca Arbure portar dela Suceava a plătit deplin toți 100 de zloți tătărești, în mâinile slugii noastre Eremia, fiul Neagăi, nepotul lui Iuban cel bătrân, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni.

De aceia noi, văzând bună voia lui și tocmeala și plata deplină, noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit credinciosului nostru pan Luca Arbure portar de Suceava, aceste mai sus scrise sate, anume Soloneț și cu mori la Soloneț și alt sat peste Prut, sub Dereni, unde au fost vătămani Caliman și Iachim și Lucaci.

¹⁾ « plemeni » așa în orig.

ca să-i fie lui dela noi uric, cu tot <venitul>¹⁾, lui și copiilor lui și nepoșilor lui și strănepoșilor lui și răstrănepoșilor și întregului lui neam cine îi va fi cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor două sate mai sus scrise anume Soloneț și cu mori la Soloneț și al celuiilalt sat, care este peste Prut, sub Dereni, unde au fost vătămani Caliman și Iachim și Lucaci, să fie după hotarul vechi din toate părțile, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Bogdan voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele, Ion Ștefan și Petru, credința panului Pătru vornic, credința panului Șandru, credința panului Negrilă, credința panului Cozma, credința panului Grincovici și credința panului Tălabă pârcălabi de Hotin, credința panului Coste, credința panului Condre pârcălabi de Neamț, credința panului Petrică, credința panului Toader pârcălabi de Cetatea Nouă, credința panului <Hrană>¹⁾ spătar, credința panului Eremia vistier, credința panului Săcuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Toma Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i cîntească dania și întărirea noastră ci să-i întărească, pentrucă i-am dat lui și i-am întărit pentru dreapta și credincioasa lui slujbă și pentrucă el și-a cumpărat pentru banii săi drepti.

Și pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumșa Cozmovici la Hârlău, în anul 7025 <1517> Ianuarie 17 zile.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Bogdan voevod, p. 418—423.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

105

1517 (7025) Octombrie 7, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni sluga noastră Gherasim din Vișneuți, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asupra și a vândut dreapta sa ocină vărului său, slugii noastre Giurgiu Strahoie un sat anume Azăpeni și cu moară și trei părți, din patru părți din Catarha, de unde iese din pădure, drept 626 zloți tătărești.

¹⁾ omis în orig.

Și sluga noastră Giurgiu Strahoie a plătit toți mai sus scriși bani, 628 zloți tătărești, în mâinile slugii noastre Gherasim din Vișneuți.

Și privilegiul ce a avut el pe aceste ocine dela străunchii noștri, dela Iliăș și dela Ștefan voievozi, încă l-a dat în mâinile slugii noastre Giurgiu Strahoie înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni.

Și sluga noastră Giurgiu Strahoie a dat acest sat, la moartea sa, pentru pomenirea sa mitropoliei noastre de jos, din târgul Romanului, unde este episcopul nostru chir Macarie.

De aceea noi, văzând dania lui bună ce a dat el la moartea sa acest sat, pentru pomenirea sa, mai sus zisul sat, anume Azăpenii și cu moara și trei părți din patru părți din Catarha, de unde iese din pădure și noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit sfintei noastre mitropolii de jos, din târgul Romanului, acest sat Azăpeni și cu moara și trei părți, din patru părți din Catarha, de unde iese din pădure, ca să fie mitropoliei noastre uric și cu tot venitul neclintit niciodată, în veac.

Iar hotarul acestui sat al Azăpenilor și cu moara și trei părți din patru părți din Catarha, de unde iese din pădure, să fie din toate părțile, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința prea iubitului meu frate Petru și credința tuturor boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Șandru, credința panului Negrilă, credința panului Cozma, credința panului Grincovici și a panului Tălabă cei dela Hotin, credința panului Costea și a panului Condrea cei dela Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader cei dela Cetatea-Neuă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Săcuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Toma Cațelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clintească sfintei noastre mitropolii de jos, din târgul Romanului, dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și să-i înputernicească, pentrucă am dat și am întărit mitropoliei noastre, deoarece el a dat acest sat pentru pomenirea și mântuirea lui.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Glavan la Hârliău, în anul 7025 <1517> luna Octombrie 7.

Acad. R.P.R., LXIV/II.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

1517 (7025) Octombrio 8, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni Marena și cu frații săi, cu credincioșii noștri boieri, pan Ganescul pârcălab de Neamț și pan Cozma Șarpe postelnic și sora lor Magdalina, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au împărțit ocinele lor drepte din uricele lor drepte. Și i-a căzut în partea Marenii satul Voenești, în ținutul Cârligăturii și satul Cucuești, ce i-a lăsat acest sat Cucuești vara lor Stanca. Și iarăși, în partea panului Ion Ganescul pârcălab de Neamț, i-a căzut în partea sa satul Gănești unde este curtea lui și satul anume Dajbigent, ce i-a lăsat acest sat vara lor Stanca. Și iarăși, panului Cozma Șarpe postelnic i-a căzut în partea sa satul Ciuncești, ce acum se numește Cârstești, în ținutul Cârligăturii. Și iarăși, în partea Magdalinii i-a căzut în partea ei un sat, anume Coșești, deasemeni în ținutul Cârligăturii. Și iarăși, părțile ce i-ar cădea ei în alte sate, ea le-a lăsat fraților săi, credincioșilor noștri, panului Ion Ganescul pârcălab de Neamț și panului Șarpe postelnic și surorii lor Marenii. Și iarăși, ei să nu aibă a dobândi în Mândrești, niciodată, în veci.

Deci noi, văzând a lor bună voie și tocmeala și buna împărțea și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit Marenii satul Voenești, în ținutul Cârligăturii și satul Cucuești, pe care i l-a lăsat acest sat Stanca, vara lor Stanca, ca să-i fie ei dela noi uric cu tot venitul, ei, copiilor ei și nepoților ei și strănepoților ei și răstrănepoților ei și întregului ei neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor două sate scrise mai sus, anume satul Voenești, ce este în ținutul Cârligăturii și satul Cucuești, pe care i l-a lăsat acest sat Stanca, vara lor, să fie din toate părțile, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului meu frate Petru și credința tuturor boierilor noștri: credința <panului Isac, credința> panului Petru vornic, credința panului Șandru, credința panului Negrea, <credința> panului Cozma, credința panului Grincovici <și a panului> Talabă pârcălabi de Hotin, credința panului Coste și a panului Condre cei de Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader cei de Cetatea Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană <spătar>, credința panului Ieremia vistier, credința panului Săcuian ceașnic, credința panului <Stârcea> stolnic, credința panului Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le cîntească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și înputernicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit, pentrucă îi sunt ocinele ei drepte.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru jupan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Clavan la Hârlău, în anul 7025 <1517> luna Octombrie 8 zile.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ștefăuțița voevod, p. 6—9.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

107

1517 (7025) Decembrie 15, Suceava.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri slugile noastre Iacob, fiul lui Oșel pisar și nepotul lui, Averu, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină, din dreptul lor uric, diu uricul tatălui lor Oșel pisar, din privilegiul ce a avut el dela străunchii noștri, dela Iliăș și dela Ștefan voevozi, jumătate din sat, pe această parte a Băcului, în dreptul băii lui Albaș, la Fântâna Mare, jumătatea de sus, credinciosului nostru pan Ieremia vistier, pentru 130 de zloți tătărești.

Și credinciosul nostru pan Ieremia vistier a plătit toți acești scriși mai sus bani, 130 de zloți tătărești, în mâinile slugilor noastre Iacob și nepotului lui, Averu, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzând buna lor tocmeală și plata deplină și noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit credinciosului nostru pan Ieremia vistier această jumătate de sat, pe acea parte a Băcului, în dreptul băii lui Albaș, la Fântâna Mare, jumătatea de sus, ca să-i fie lui dela uric cu tot venitul.

Și deasemeni i-am dat și i-am întărit dela noi, în țara noastră, în Moldova, un loc de pustie pe Răut, de amîndouă părțile Răutului mai jos de gura Văii Negre, unde este moara, ca să-și întemeieze un sat; și acesta să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine îi va fi cel mai apropiat, neclintit nici-odată, în veci.

Iar hotarul mai sus scrisi jumătăți de sat, de acea parte a Bâcului, în dreptul băii lui Albaș <este> din sus, după hotarul vechi, iar din vale să fie hotarul începând dela zăgazul Bălții Chișineului, apoi tot pe hotarul panului Șarpe postelnic, până la vârful dealului, care este deasupra Togatinului. Acesta este tot hotarul. Și iarăși hotarul acestui loc din pustie, care este pe Răut, de amândouă părțile Răutului, mai jos de gura Văii Negre, unde este moara, să fie pe de acea parte a Răutului, pe unde a hotărnicit pan Copaciu și cu megiașii, iar pe cealaltă parte a Răutului, să fie pe unde a hotărnicit pan Malai șetrar și cu megiașii.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința prea iubitului meu frate Petru și credința tuturor boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Șandru, credința panului Negrilă, credința panului Cozma, credința panului Grincovici și a panului Talabă pârcălabi de Hotin, credința panului Coste și a panului Condre pârcălabi de Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Săcuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Cafelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, din copiii noștri sau din neamul nostru sau pe cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și împuternicească, pentrucă noi i-am dat și întărit, pentru dreapta lui slujbă.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușanu logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Oanța la Suceava, în anul 7025 <1517> Decembrie 15.

Acad. R.P.R., Fotografii, XXIII/98.

Fotocopie după orig. slav.

1518 (7026) Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni sluga noastră Toader Corlat, fiul lui Corlat, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut ocina sa dreaptă din uricul său drept, din uricul bunicului domniei mele Ștefan voevod, un loc de moară pe o topliță, unde a fost șteaza

lui Vlaşin. Acesta l-a vândut credinciosului nostru lui pan Ivan Moţoc sulger, pentru 80 de zloţi tătăreşti.

Şi credinciosul nostru pan Ivan Moţoc, el a plătit toţi aceşti bani de mai sus, 80 de zloţi tătăreşti, în mâinile slugii noastre Toader Corlat, fiul lui Corlat, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând bună voia şi tocmeala şi plata lor deplină şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit credinciosului nostru pan Ivan Moţoc sulger acest loc de moară, pe o topliţă, unde a fost şteaza lui Vlaşin, ca să-i fie lui dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui loc de moară, pe o topliţă, unde a fost şteaza lui Vlaşin, să fie din toate părţile hotar, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ştefan voevod şi credinţa presiubitului meu frate, Petru şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Isac, credinţa panului Petru vornic, credinţa panului Şandru, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Cozma, credinţa panului Vasco, credinţa panului Grincovici şi a panului Talabă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Costea şi a panului Condrea cei de Neamţ, credinţa panului Petrică şi a panului Toader cei de Cetatea Nouă, credinţa panului Luca Arbure portar de Suceava, credinţa panului Hrană spătar, credinţa panului Ieremia vistiier, credinţa panului Şarpe postelnic, credinţa panului Sacuian ceaşnic, credinţa panului Stârcea stolnic, credinţa panului Caţelean comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege Dumnezeu, să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi împuternicească dania şi întărirea noastră, pentrucă i-am dat şi i-am întărit, pentrucă el ne-a slujit nouă cu dreaptă şi credincioasă slujbă şi deoarece el a cumpărat pentru banii săi drepti.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru boier, jupan Totruşan logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Oanţa la Hârlău, în anul 7026 <1518> luna¹⁾

M-rea Dragomirna, sub dată.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu o trad. germană.

O fotocopie slavă la Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fotografii, II/41.

¹⁾ loc şters în orig.

1518 (7026) Ianuarie 22.

Lea>t 7026<1518.> Ispisoc dela Ștefan v<oe>v<co>d. Insămnare facem cu această carte a noastră, tuturor cui să cade a ști, că iată a venit înaintea noastră și dennaintea boiarilor noștri moldovenești, a mari și a mici, Maria, fata lui Boldur vornicul și au vândut, de bună voia sa, a ei dreaptă ocină, dintru a lor drept uric, dela părintele ei Boldur vornicul, ce au avut de cumpărătură dela moșul domnii mele, răpăosatul Ștefan v<oe>v<co>d, slugii noastre, lui Andrușco Boldur, fratele Mariei, un sat anume Criveștii, la Bârlad, și cu moară în Bârlad, și cu prisacă>, drept 200 de zloți tătărăști.

Și i-au plătit sluga noastră Andrușco Boldur deplin toț<i> acei bani mai sus scriș<i>, 200 de zloți, întru mănule surori-sa, Mariei, dennaintea noastră și dennaintea boiarilor noștri.

Și iarăși<i> au venit înaintea noastră <și> înaintea a lor noștri boiari, mari și mici, credincios boiarul nostru dumnealui Oana Tarcanul, med<c>l. și fratele său Dragoș și surorile lor, Stana și Marta, feciorii lui Ilie Hur<u> comisul și sămînția lor: Lupul Lepovăț și surorile lui, Fatoșe și Neaga și Boaghe, feciorii lui Ilisăni, toți nepoții Oanii Urele și au vândut a lor ocină, dintru a lor drept uric și drése, ce au avut ei de mai nainte dela Iliaș și Ștefan v<oe>v<co>d, și dela moșul domnii mele Ștefan v<oe>v<co>d, aceia au vândut slugii noastre, lui Andrușco Boldur, un sat pe Elan anume Hănășăștii, drept 400 de zloți.

Și le-au făcut sluga noastră Andrușco plată deplin, toț<i> acești bani, 400 zloți, în mâna boiariului nostru credincios Oana Tarcanul med., și fratelui său Dragoș și surorilor lor, Stanei și Martei, și feciorii lui Ilie Hur<u>comisul, și sămînțiilor, Lupe Lipovăț și surorile lor, Fatoșai și Neagai și Boaghei, feciorii Ilisînii, toț<i>nepoții Uriclei, dennaintea noastră și dennaintea a lor noștri boiari.

Și iarăși așijderea au mai venit înaintea noastră și înaintea a lor noștri moldovenești boiari, mari și mici, Dragna, fata Marinei, nepoata Iobachinei, de a sa bună voie, au vândut a ei dreaptă ocină, din drese ce au avut dela moșul domnii mele, Ștefan v<oe>v<co>d, jumcă>tate din iazerul Hărcétele, slugii noastre, lui Andrușco Boldur, drept 200 de zloți tătărăști.

Și sluga noastră Andrușco Boldur i-au făcut plată delin acești bani de mai sus scriș<i>, 200 zloți, în mănule Drajnei, fêței Marinei, nepoata Iobaninei, dennaintea noastră și dinnaintea a lor noștri moldovenești boiari.

Iar hotarăle acelor sate anume Crivești ¹⁾ la Bârlad și cu moară> în Bârlad, și cu priseacă> și celelalte sate la Elan anum<c> Hănă>șăștii și iazerul Hărcétele, ca să fie din toate sémnele după bătrânul hotar, precum au umblat din véci.

¹⁾ în loc de: Crivești.

Și noi, văzând a lor bun<ă> voie și tocmal<ă> și deplin plată, dela noi așij-derea încă am dat și am întărit slugii noastre, lui Andrușco Boldur, pre acele sate, anume Crivlești ¹⁾, la Bărlad și cu moară la Bărlad și cu priseac<ă> și pre celalalt sat anume Hân<ă>șăștii și iazerul Hărcétele, ca să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul, lui și feciorilor lui, nepoților și strănepoților și a tot neamul, ce să va alége mai de aproape, neunișcat niciodinioar<ă>, în véci.

Arh. St. Buc., ms. 628, f. 529 v — 530.

Trad. rom.

Data de lună, după un rezumat dela Arh. St. Iași, Tr. 1146, op. 2, 1300, dos. 58 f. 291 v.

110

1518 (7026) Ianuarie 22, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni Nastea, fiica lui Ivan Bălănescul și nepotul ei Filip, fiul lui Iliăș și deasemeni nepoții ei popa Dragoș și surorile lui, Ana și Varvara, fiii Marușcăi și deasemeni nepoții ei Nistor și fratele lui, Dumitru și surorile lor Ileana și Bura, fiii Fevroniei și deasemeni nepoata lor Magda și sora ei Mărena, copiii Anușcăi, toți nepoții lui Ivan Bălănescul, de bună voia lor, vesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină, din uricul unchiului lor Ivan Bălănescul, ce au avut ei dela bunicul nostru Ștefan voevod, o fântână, anume unde se cheamă Fântâna lui Corui, mai sus de Peatră. Aceasta au vândut-o slugilor noastre Gavril Tunsul și fratelui lui, Stanciul și surorii lor Ica și nepoților lor de frate, Corod și fratelui lui, Damian și lui Ion și surorilor lor Todosiei și Anușcăi, pentru 35 de zloți tătărești.

Insă să le fie lor în patru părți. Trei părți să fie ale slugilor noastre Gavril Tunsul și fratelui lui, Stanciul și surorii lor Ica și a patra parte să fie a nepoților lor de frate, Corod și fratelui lui, <Damian> ²⁾ și lui Ion și surorilor lor Todosia și Anușca.

Și slugile noastre Gavril Tunsul și fratele lui, Stanciul și sora lor Ica și nepoții lor de frate Corod și fratele lui, <Damian> ²⁾ și Ion, și surorile lor, Todosia și Anușca, au plătit toți acești bani mai sus scriși, 35 de zloți tătărești, în mâinile Nastei, fiica lui Ivan Bălănescul și nepotului ei, Filip, fiul lui Iliăș și deasemeni nepotului ei, popa Dragoș și surorii lui, Ana și Varvara, fiii Marușcăi, toți nepoții lui Ivan Bălănescul.

¹⁾ în loc de Crivlești.

²⁾ loc rupt și șters în orig.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină și noi deosemena și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre mai sus scrise, ca să le fie uric dela noi, cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei fântâni mai sus scrise, anume unde se cheamă Fântâna lui Corui, mai sus de Peatra, să fie după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit, fiecare cu partea sa, precum scriem și mai sus.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința precubiului frate al domniei mele Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Șandru, credința panului Negriță, credința panului Cozma, credința panului Vasco, credința panului Grincovici și a panului Tălabă pârcălabi de Hotin, credința panului Coste și a panului Condre pârcălabi de Neamț, credința panului Petrea și a panului Toader pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Luca Arbute portar de Suceava, credința panului <Hrană spătar>¹⁾, credința panului Ieremia vistier, <credința panului Șarpe>¹⁾ postelnic, credința panului Sacuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului <Cațelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici>¹⁾.

<Și după viața noastră, cine va>¹⁾ fi domn al țării noastre sau din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clinească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentru că au dat banii lor drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumșa Cosmovici la Vaslui, în anul 7026 <1518> Ianuarie 22.

Acad. R.P.R., CXIX/5.

Orig. slav. perg., pecete atârnată, căzută.

Cu o trad. rom. dela sfârșitul sec. XVIII.

III

1518 (7026) Ianuarie 22, Vaslui.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acestei adevărate slugi a noastre, Petrea și surorilor lui, Fedca și Anghelina și Elena, copiii Mărinii, nepoții Cernii, le-am dat și le-am întărit în țara noastră, în Moldova, ocina lor dreaptă, din uricul lor drept, ce au avut

¹⁾ loc rupt și șters în orig.

ei dela bunicul domniei mele Ștefan voevod, un sat Păntelești, la iazer, ca să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat, anume Pantelești, ce este la iazer, să fie din toate părțile după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului meu frate, Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Șandru, credința panului Negrilă, credința panului Cozma, credința panului Vasco, credința panului Grincovici și a panului Talabă pârcălabi de Hotin, credința panului Coste și a panului Condrea cei dela Neamț credința panului Petrică și a panului Toader cei de Cetatea Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Sacuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința <panului> ¹⁾ Caștelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clinească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentrucă le este lor ocină dreaptă.

Și pentru mai mare putere și întărire, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Glavan la Vaslui, în anul 7026 <1518> Ianuarie 22.

Arh. St. Buc., Pечеți, nr. 150.

Orig. slav. perg., pecete atârnată.

112

1518 (7026) Ianuarie 23, Vaslui.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Anușca, fiica lui Tatul Putred, de a ei bună voie, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut dreapta sa ocină din uricul ei drept, jumătate din satul Leucești, care e pe Racova, partea de jos și pe amândouă părțile Racovei și cu moară, care este pe Racova. Și a vândut slugii noastre Dragotă și surorilor lui, Ana și Tudora, pentru 120 zloți tătărești.

¹⁾ lipsește în orig.

Și s'a sculat sluga noastră Dragotă și surorile lui, Ana și Tudora și au plătit deplin toți acești bani mai sus scriși în mâna Anii, fiica lui Tatul Putred, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni.

Deci noi, văzând buna lor voie și tocmeală dintre ei și plata deplină, noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit, slugii noastre Dragotă și surorilor lui, Ana și Tudora, această jumătate de sat din Leucești, care e pe Racova, spusă mai înainte, partea de jos și pe amândouă părțile Racovei și cu moara care este pe Racova, ca să le fie dela noi uric și cu tot venitul.

Și să le fie această jumătate de sat în două părți: o parte din această jumătate de sat să fie a lui Dragotă și surorilor lui, Ana și Tudora, iar cealaltă jumătate a acestei jumătăți de sat să fie deasemenea lui Dragotă și surorilor lui, Ana și Tudora și nepoților lor de soră Mircea și Oniță.

Toate acestea mai sus scrise să le fie dela noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, care li se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei jumătăți de sat să fie jumătate din tot hotarul.

Iar la aceasta este credința domnicii noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului frate al domniei mele, Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Șandru, credința panului Negrilă, credința panului Cozma, credința panului Vasco, credința panului Grincovici și a panului Tălahă pârcălabi de Hotin, credința panului Coste și a panului Condrea pârcălabi de Neamț, credința panului Petrica și a panului Toader pârcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Eremia vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Sacuian ceașnic, credința panului... ¹⁾ stolnic, credința panului Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova <sau> ¹⁾ dintre copiii noștri sau iar pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, să le întărească și să le împuternicească, pentrucă au dat banii lor drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră de această carte a noastră.

A scris Dumșa Cozmovici la Vaslui, în anul 7026<1518> Ianuarie 23.

<Pe verso din sec. XVIII:> Zapis de Lucești, pe parte de gios.

Arh. St. Iași, CCCXL/100.

Orig. slav. perg., pecete atârnată, pierdută.

¹⁾ loc rupt în orig.

1518 (7026) Ianuarie 28, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Faceam cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni sluga noastră Nistor și sora lui, Tudora, copiii Stanei și verele lor, Varvara și Anușca, nepoatele de soră ale lui Zvâștală, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și și-au împărțit între dânșii dreapta lor ocină, din dreptul lor uric, din privilegiul ce au' avut ei dela bunicul domniei mele sfântăpărinte Ștefan voevod, un sat anume Șerbănești pe Bogdana, în trei părți.

Și a căzut slugii noastre, lui Nistor și surorii lui, Tudorii, o parte din sat din Șerbănești, pe Bogdana. Iar verei lor Varvara i-a căzut în partea ei de sat, altă parte din Șerbănești. Și iarăși verei Anușcăi i-a căzut a treia parte din satul Șerbănești.

De aceea, văzând noi împărțea lor de bună voie și noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit slugii noastre Nistor și surorii lui, Tudora și verelor lor, Varvara și Anușca acest sat mai sus scris, anume Șerbănești pe Bogdana, ca să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, dar fiecare cu părțile sale, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat, anume Șerbănești pe Bogdana, să fie din toate părțile, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului meu frate, Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Șandru, credința panului Negrilă, credința panului...¹⁾, credința panului Cozma, credința panului Vasca, credința panului Griucovici și a panului Talabă părcălabi de Hotin, credința panului Coste și a panului Condre părcălabi de Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader părcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Sacuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Cățean comis și credința tuturor boierilor moldoveni, mari și mici¹⁾.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine¹⁾ îl va alege Dumnezeu < să fie domn >¹⁾ al țării < noastre >¹⁾ Moldova, acela să nu cintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și împuternicească, pentru că le-am dat, deoarece le este dreaptă ocină.

¹⁾ loc rupt în orig.

Și pentru mai mare putere și întărire a tuturilor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru boier, jupan Totrușan logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră de această carte a noastră.

A scris Oanța la Huși, în anul 7026 <1518> luna Ianuarie 28 zile.

Acad. R.P.R., CXCI/6.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1828.

114

1518 (7026) Ianuarie 30, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturilor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acestor adevărate slugi ale noastre Avram și sora lui, Vasutca, fiii Anușcăi, le-am dat și le-am întărit lor, în țara noastră, ocinele lor drepte și din privilegiul ce ei au avut dela bunicul domniei mele, sfântăpărintele Ștefan voevod, satele anume: Hueșenii, la gura Voronei și cu mori la Siret și Sinești, lângă Giurgiu Vereșceac, ca să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor două sate, al Hueșenilor, la gura Voronei și cu mori pe Siret și al Sineștilor, lângă Giurgiu Vereșceac, să fie din toate părțile, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului frate al domniei mele Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Șandru, credința panului Negrilă, credința panului Cozma, credința panului Vasco, credința panului Grincovici și a panului Talabă cei dela Hotin, credința panului Coste și a panului Condre cei de Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader cei de Cetatea Nouă, credința panului Luca Arburc portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Sacuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Cașelean comis și credința tuturilor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Și după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clinească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentrucă este ocina lor dreaptă.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru jupan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Glavan la Huși, în anul 7026 <1518> Ianuarie 30.

. După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ștefăniță voevod, p. 39-41.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

115

1518 (7026) Februarie 20.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, Cerna și sora ei Bura, nepoatele de soră ale lui Balea Plopăscul, de bună voia lor, uesilite de nimeni, nici asupra și au vândut ocina lor dreaptă, din uricul lor drept, din privilegiul pe care l-a avut unchiul lor Balea Plopăscul dela înaintașii noștri, dela Iliăș și dela Ștefan voevozi, jumătate de sat din Plopești pe Trotuș, partea de sus, credinciosului nostru pan Cozma Șarpe postelnic, pentru 180 zloți tătărești. Și credinciosul nostru pan Cozma Șarpe postelnic a plătit deplin toți acești mai sus scriși bani, 180 zloți tătărești, în mâinele Cernei și a sorei ei Bura, nepoatele de soră ale lui Balea Plopăscul și înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Și întru aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, sluga noastră Sacotă, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asupra și a vândut ocina lui dreaptă și cumpărătura ce a avut el dela Cerna și dela sora ei, dela Bura, nepoatele de soră ale lui Balea Plopăscul, din privilegiul ce au ele dela înaintașii noștri, dela Iliăș și dela Ștefan voevozi, jumătate de sat din Plopești, partea de jos, pe Trotuș, credinciosului nostru pan Cozma Șarpe postelnic, pentru 200 zloți tătărești.

Și credinciosul nostru pan Cozma Șarpe postelnic a plătit deplin toți acești mai sus scriși bani, 200 zloți tătărești, în mâinele lui Sacotă, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Și iarăși privilegiul de cumpărătură pe care Sacotă l-a avut pe această jumătate de sat, pe Plopești, ce este pe Trotuș, pe partea de jos, dela bunicul domniei mele, dela Ștefan voevod, el ne-a mărturisit că l-a pierdut. Deci dacă se va afla acel privilegiu oriunde, iar pe el nici singur Sacotă, nici copiii lui, nici tot neamul lui, să nu aibă a pârî niciodată și nici a dobândi această jumătate de sat din Plopești, partea de jos, ce este pe Trotuș și iarăși nici dintre copiii noștri sau din neamul nostru oricine va fi domn al țării noastre Moldova să nu

le țină lege, fiindcă singur a adevărit nouă că acel privilegiu de cumpăratură ce a avut el dela bunicii domniei mele, dela Ștefan voevod, pe această jumătate de sat, pe Plopești, pe partea de jos, el l-a pierdut.

Deci noi, văzând bună voia și tocmeala și plata lor deplină, iar noi deosemeni și dela noi am dat și am întărit credinciosului nostru pan Cozma Șarpe postelnic acest mai sus scris sat, anume Plopești, amândouă părțile și de sus și de jos, ca să-i fie lui dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Și hotarul acestui sat anume al Plopeștilor, ce este pe Troțuș a amânduror părților, să fie din toate părțile, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la această este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preainbitului frate al domniei mele Petru și credința tuturor boerilor noștri: Potrușan logofăt, Isac, Petre vornic, Șendre și Negriță și Vasco și Grincovici și Talabă pârcălabi de Hotin, Coste și Condre pârcălabi de Neamț, Petre și Toader pârcălabi de Cetatea Nouă, Arbure portariul de Suceavă¹⁾, Hrană spătar, Eremie vistier, Săcuian păharnic, Stărce stolnic, Cațălian comis.

Anul 7026 <1518> Februarie 20.

Arh. St. Buc., ms. 629, f. 33.

Copie slavă.

116

1518 (7026) Martie 24, Hârlău.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe această adevărată slugă a noastră Gagea și sora lui, Parasca, copiii lui Ignat și deasemenea pe verele lor Tecla și sora ei, Varvara, toți fiii lui Ignat și ai lui Ivan, i-am miluit pe ei cu deosebita noastră milă, le-am dat și le-am întărit lor dela noi, în țara noastră, în Moldova, dreapta lor ocină și cumpăratură, un sat pe Elan, anume Gagești, ca să le fie lor dela noi uric cu tot venitul și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume Gagești, pe Elan, să fie pe hotarul vechi, din sus <aproape>²⁾ de lacul lui Bancu, iar din vale până la trunchiu să fie, pe unde a hotărnicit pan Cârstea Negrul și cu Plotun, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

¹⁾ „portariul de Suceavă”, rom. în text.

²⁾ loc rupt în orig.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod <și credința>¹⁾ preainbitului frate al domniei mele Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Șandru, credința panului Negrilă, credința panului Cozma, credința panului Vasco, credința panului Grincovici și a panului Tălăbă pârcałabi de Hotin, credința panului Coste și a panului Condre pârcałabi de Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader cei dela Cctatea-Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Sacuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Cățelean comis și credința tuturor <boierilor noștri moldoveni>¹⁾, ruari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova <sau din copiii>¹⁾ noștri sau din neamul nostru sau iarăși <pe ori cine îl va alege dumnezeu>¹⁾ să fie domn al țării noastre, <Moldova, acesta să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat, deoarece este dreapta lor ocină>¹⁾.

Și pentru mai mare <putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt>¹⁾ să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră. .

A scris Oanța la Hârlău, în anul 7026 <1518> Martie 24.

Acad. R.P.R., Pceci, nr. 20.

Orig slav, perg., rupt, pecete atârnată.

117

1518 (7026) Aprilie 20.

Cu mila lui dumnezeu, Io Ștefanu voevod în pământulu Moldavii, însămnatu dinu silința noastrăi toatie, pan vérii, prin audzire, au venitu înaintea noastră și înaintea ai nostriloru boeru Moldovii, sluga noastră Ioan Morozanul și s'au jăluitu noaă cu mari jalobă și cu mari mărturie, di acolo, dela măriia sa și dăn rostirea gurii lui amu primitu zate *dela moșu domniei mele Ștefanu vodă*, unu locu din pustii, întré Ciuluci, Fântâna Radului, ednacu când au oștitu Tatarii pământu.

Și noi văzindu a lui mari jalobă și mari mărturie și noi așijderea și dela noi încă lui amu dat și am întăritu a lui dreptu di acmu, adică răspunsulu locu ei s'au slobozitu întrii Ciuluci, Fântâna Radului, ednacu așijderea lui și uricu cu totu venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și nepoților nepoților și la

¹⁾ loc rupt in orig.

totu neamulu lui, ci s'a [tra]trage di aproapii nemișcatu să fie în veci, denu hotarăle acestui loc slobozitu, între Ciulucu, Fântâna Radului, ednacu, adică ce să începé după șăsu, din Ciulucu stâlpu și pesté câmpu la gura Văi Răului, la stâlpu și pe dealulu văii acei din stâlpu până în stâlpu, până la drumnulu celu mari, ci mergi la Nistru, și drumulu până la movila ce este în Ciuluculu celu mari și piste Ciulucu la dealu, la stâlpu și dela acelu stâlpu peste câmpu, pintre țarină, dinu stâlpu în stâlpu, până în Ciulucu, la stâlpu, și pré Ciulucu, până la stâlpu de unde întâi amu începutu hotarulu acelu locu slobozit. Și pentru aceasta este credința a nostrui mai sus numit Ștefan voevodu și credința priluarea blinatului *fratele domnicii mele*, Petra, credința boeriloru noștri, credința boeriloru Isacu, credința boerului Petrea, credința boerului Șandru, credința boerului Negrilă, credința boerului Cozma, credința tuturoru boeriloru noștri, a mariloru și a miciloru.

A noastră lucrare întăririi, ca să întărească lui mai încredințată și mai întărită di acmu la mai multă întărire și încredințare la toată această mai susu scrisoare, amu poruncitu noi a nostru credinciosului boeru, Trotușanul logofătulu, să scrié, dea a noastră peceată să să spânzure cătră această carte a noastră.

Scrietarulu Sămienu, în Săvicea <Suceava>, la anul 7026 <1518> April 20.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ștefăniță voevod, p. 47—48.

Trad. rom. confuză, aproape fără înțeles.

118

1518 (7026) Aprilie 21, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boerilor noștri moldoveni sluga noastră Ion, fiul lui Zaharia, nepotul lui popa Pătru, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut ocina lui dreaptă din uricul bunicului său popa Petre, pe care l-a avut el dela străbunicul nostru, dela Alexandru voevod, a patra parte din satul Popeni, partea ce este dinspre biserică, pe Iubăneasa, vărului său, slugii noastre Iurșa pentru 300 zloți tătărești. Și vărul său, sluga noastră Iurșa, a plătit deplin toți acești mai sus scriși bani, 300 zloți tătărăști, în mâinele slugii noastre Ion, fiul lui Zaharia, nepotul lui popa Pătru, înaintea noastră și înaintea boerilor noștri.

Deci, noi, văzând bună voia lor și tocmeala și plata deplină, iar noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre, Iurșa, această a patra parte din satul Popeni, partea ce este dinspre biserică, pe Iubăneasa, ca să-i fie lui dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților

lui și răstrănepoșilor lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat neclintit niciodată, în veci.

Și hotarul acestei a patra parte a satului Popeni, partea ce este dinspre biserică, pe Iubăneasa, să fie din tot hotarul a patra parte și după hotarul veci, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului meu frate, Petru, și credința boerilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petre vornic, credința panului Șandru, credința panului Negrilă, credința panului Cozma, credința panului Vasco, credința panului Grincovici și a panului Talaba cei de Hotin, credința panului Coste și a panului Condre cei de Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader cei de Cetatea Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Săcuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Caștelean comis și credința tuturor boerilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și să-i înputernicească, fiindcă i-am dat lui, pentru că ne-a slujit nouă drept și fiindcă și-a cumpărat cu banii săi.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru jupan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Oanța la Hârlău, în anul 7026 <1518> luna Aprilie 21 zile.

Arh. St. Buc., Peceți, nr. 241.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu o copie și o trad. rom.

119

1518 (7026) Aprilie 22, Hârlău.

Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat credincios al nostru pan Toader pârcălab de Cetatea Nouă ne-a slujit drept și credincios. Deci, noi văzând slujba lui dreaptă și credincioasă către noi, l-am miluit cu mila noastră deosebită și i-am dat și i-am întărit, de la noi, în țara noastră Moldova, dania și întărirea părintelui domniei mele Bogdan voevod, trei locuri de pustie, un loc pe Bâc, pe partea de dincolo a Bâcului, între Dragan și între Pureel, alt loc pe Cahov mai jos de Troian, la Fântâna Mare, al treilea loc la capătul de jos al Beleei și cu iezercanele care sânt în același hotar, însă afară de Belea și de Chiciți.

Și deasemenea un sat pe Sătna, anume Feredeiani, acest sat pe care el l-a cumpărat pentru 400 de zloți tătărești de la Marica, fiica Vasutcăi, nepoata lui Petru spătar, din privilegiul bunicului ei, Petru spătar, pe care el l-a avut dela înaintașii noștri, dela Iliăș și dela Ștefan voevozi. Și un sat pe Cozancea, anume Corcești, acest sat pe care el l-a cumpărat dela Zoica și dela sora ei, Varvara, fiicele lui Sima Corcea, pentru 500 de zloți tătărești.

Toate aceste mai sus scrise să-i fie lui dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor trei pustii: un loc pe Bâc, pe partea de dincolo de Bâc, între Dragan și între Purcel, alt loc pe Cahov, mai jos de Troian, la Fântâna Mare, al treilea loc care este la capătul de jos al Beleei și cu ezercanele care sunt tot în același hotar, însă afară de Belea ¹⁾, să fie cât vor putea folosi trei sate, fiecare cu hotarul său, însă din destul.

Iar hotarul acestor două sate, anume al Ferediianilor pe Sătna, altul pe Cozancea, anume Corcești, să le fie lor din toate părțile, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului frate al domniei mele, Petru și credința panului Petru vornic, credința panului Șandru, credința panului Negrilă, credința panului Cozma, credința panului Vasco, credința panului Grigorovici și a panului Talabă pârcălabi de Hotin, credința panului Costea și a panului Condrea pârcălabi de Neamț, credința panului Petrică pârcălab de Cetatea-Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Sacuian ceașnic, credința panului Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova, sau din neamul nostru sau, iarăși, pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră a tuturor acestor mai sus scrise, ci să-i întărească și să-i împuternicească, pentrucă-i este dreaptă slujbă și dreapta lui cumpărătură, pentru banii lui drepți.

Dar pentru mai mare putere și întărirea tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră de această carte a noastră.

A scris Dumșa Cozmovici în Hârlău, în anul 7026 <1518> Aprilie 22.

Arh. St. Iași, neinventariate.

Copie slavă.

Cu o trad. rom. la Acad. R.P.R., XV/166.

¹⁾ lipsește: « și Chicița » (v. mai sus).

1518 (7026) Aprilie 23, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat credinciosul nostru pan Grincovici pârcălab de Hotin a slujit mai înainte părintelui domniei mele Bogdan voevod, iar astăzi slujește nouă drept și credincios.

De aceea noi, văzând dreptcredincioasa lui slujbă către noi, l-am miluit pe el cu mila noastră deosebită, i-am dat și i-am întărit lui, în țara noastră, în Moldova, ocinele lui drepte, din uricele lui drepte, un sat anume Dragușani, alt sat Ecușani, cari i-au fost date lui aceste sate de unchiul său Șteful pârcălab, ca să-i fie lui dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestor două sate, anume Dragușani și alt sat anume Ecușani, care i-au fost date lui aceste sate de unchiul său Șteful pârcălab, să fie din toate părțile, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului frate al domniei mele, Petru <și> ¹⁾ credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Șandru, credința panului Negrilă, credința panului Cozma, credința panului Vasco, credința panului Grincovici și a panului Tălăbă pârcălabi de Hotin, credința panului Costea, credința panului Condrea pârcălabi de Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spatar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova, sau din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe orî cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu le clinească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentru dreapta și credincioasa lui slujbă și pentrucă-i este lui dreaptă ocină și danie dela unchiul său pan Șteful pârcălab.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumșa Cozmovici la Hârlău, în anul 7026 <1518> Aprilie 23.

Arh. St. Buc., Peceti, nr. 149.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

¹⁾ omis în orig.

1518 (7026) Noembrie 9.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni Anușca, fiica lui Toader, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a dat nepotului său, slugii noastre credincioase pan Gavril vistier, jumătate de sat din Burești, partea de jos. Și privilegiul de întărire, ce l-a avut ea dela sfânt-răposatul părintele domniei mele pe această jumătate de sat, din Burești, pe partea de jos, încă l-a dat în mâinile slugii noastre, credinciosului pan Gavril vistier.

Și întru aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni aceiași Anușca, fiica Marușcăi, nepoata lui Mihail Misici, tot de bună voia ei, nesilită de nimeni nici asuprită, a dat și a lăsat nepotului său, slugii noastre credincioase, panului Gavril vistier, toate dreptele sale ocine, oricâte a avut bunicul ei Mihail Misici, două sate, anume Mihailouți, unde se împreună Siretiurile, unde a fost jude Petrinca, <și> alt sat pe Trestiana, la gura Rudei, anume satul Mihuceni și gorodiștea cu toate poienile. Și privilegiile ce a avut bunicul ei Mihail Misici dela Alexandru voevod și dela Ștefan voevod și dela înainte răposatul părintele domniei mele Bogdan voevod, de întăritură pe aceste două sate, anume Mihailouți, unde se împreună Siretiurile, unde a fost jude Petrinca, alt sat pe Trestiana, la gura Rudei, anume satul Mihuceni, încă le-a dat aceste privilegii în mâinile nepotului său, slugii noastre credincioase pan Gavril vistier, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni.

Deci noi, văzând buna lor voință și danie, noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre credincioase pan Gavril vistier această jumătate de sat din Burești, partea de jos și aceste două sate, anume Mihailouți, unde se împreună Siretiurile, unde a fost jude Petrinca, alt sat pe Trestiana, la gura Rudei, anume satul Mihuceni, ca să-i fie lui dela noi uric și cu tot venitul, lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei jumătăți de sat din Burești, partea de jos, să fie jumătate din acest hotar. Și hotarul Mihailouților, unde a fost jude Petrinca, să fie hotarul vechi, pe unde din veac au folosit. Și hotarul Mihucenilor, care este pe Trestiana, la gura Rudei, să fie pe unde a hotărnicit pan Tăutul logofăt și cu megiașii, din vale, dela Trestianița dela satul mănăstirii Neamțului, să fie printre dânsule, începând din marginea dumbrăvii, dela un stejar uscat și însemnat, de acolo drept spre sat, la un păr însemnat, împrejurul căruia este o movilă, apoi peste pâraul Cotovețului, deasupra fântânii, la movila săpată,

apoi drept peste câmp, la o movilă săpată, apoi la unghiul țarinei, la o movilă săpată, apoi drept la vârful dealului, la stejarul însezonat, de acolo drept la bucovină la pârâul Derehluin. Acesta este tot hotarul dinspre Trestianța, iar dinspre alte părți să fie după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit, iar în bucovină, cât vor putea deschide și curăți.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului frate al domniei mele Petru, credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Pătru vornic, credința panului Șandru, credința panului Negrilă, credința panului Vasco, credința panului Grincovici și a panului Tălabă pârăcălabi de Hotin, credința panului Coste și a panului Condre pârăcălabi de Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader pârăcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Sacuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova, din copiii noștri sau din neamul nostru sau pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și împuternicească, pentru dreapta lui slujbă și pentrucă-i este danie și întărire de bună voie.

«Iar pentru mai mare putere și»¹⁾ întărire «a tuturor celor mai sus scrise am poruncit»¹⁾ credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră «la această»²⁾ carte a noastră.

A scris Dumșa, «în anul 7026 <1518> Noembrie» 9²⁾.

Muz. Regional Suceava, nr. 1709.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu două fotocopii la Acad. R.P.R., Foto IV/13 și XXVI/10.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII; *ibid.*, LXXXII/77.

122

1518 (7026) Decembrie 20, Suceava.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Faceți cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni sluga noastră Trif, fiul Marenii, nepotul lui Oarță și vărul lui, Vasco și

¹⁾ loc rupt și șters în orig.

²⁾ data în fotografie acoperită; restabilită după traducerea rom.

surorile lui, Cârstina și Gătia, fiii Anei, fiica Sorei, toți nepoții lui Petru Oarță, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut din uricul lor drept pe care ei l-au avut dela Alexandru voevod, străbunicul domniei mele, o prisacă unde a fost mănăstire și o poieniță mică, ce ascultă de mănăstire; au vândut această prisacă și unde a fost mănăstirea cu poienița rugătorului nostru chir Teoctist, mitropolit de Suceava, pentru 80 de zloți tătărești.

Și rugătorul nostru chir Teoctist, mitropolitul Sucevei, a plătit toți acești mai sus scriși bani, 80 de zloți tătărești, în mâinile slugii noastre Trif, fiul Marenii, nepotul lui Oarță și a vărului lui, Vasco și a surorii lui, Cârstina și Agătia¹⁾, fiii Anușcăi, fiica Sorei, nepoata lui Petru Oarță, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând bună voia lor și tocmeala și plata deplină și noi deosemeni și dela noi am dat și am întărit rugătorului nostru chir Teoctist, mitropolit de Suceava, ca să-i fie lui dela noi uric și cu tot venitul lui. Și iarăși, după moartea sfinției sale, să fie acestui sfânt loc unde va zăcea trupul sfinției sale, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei prisăci cu mănăstire, începând dela pisc și dela obreja poienii, apoi pe obreja împrejurul poienii, până la mărul roș, apoi drept la pârâu, apoi pe pârâu la vale, peste drum, până unde se împreună pârâul cu Teplița¹⁾, apoi pe Toplița în sus, împrejurul prisăcii și împrejurul mănăstirii, apoi dela Toplița drept la acest pisc, de unde dintâiu am început. Acesta este tot hotarul acestei prisăci și mănăstiri.

Iar în Toplița să-și facă moară, dacă va putea.

Și la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința fratelui domniei mele Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Șandru, credința panului Negrilă, credința panului Vasco, credința panului Grincovici și a panului Talabă pârăcălabi de Hotin, credința panului Costea și a panului Condrea pârăcălabi de Neamț, credința panului Petrică și a panului Loader pârăcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar și credința panului Ieremia vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Sacuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Caștelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clinească dania și întărirea noastră, ci să-i

¹⁾ așa în orig.

întărească și să-i împuternicească, pentrucă am dat și am întărit, deoarece el a curupărat pentru banii săi drepți.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru jupan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Glavan la Suceava, în anul 7026 <1518> Decembrie 20.

Arh. St. Buc., Secția Istorică, nr. 47.

Orig. slav, perg., pecetea lipsă.

Cu o trad. rom. neterminată, din sec. XVIII.

Pentru lipsa peceții există pe act următoarea indicație în chirilică: Pecetea s'au tăct la anul 1806 Mai. Să se vadă corespondența nr. 69: Munții m-rii Secului.

123

1518 (7026) Decembrie 26, Suceava.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni credinciosul nostru boier, pan Cozma Șarpe postelnic, nesilit de nimeni, nici asuprit și a schimbat ocinele sale drepte și cumpărătura sa, din uricul său drept, ce el a avut dela părintele domniei mele Bogdan voevod, pe care el o cumpăraseră această jumătate de sat, anume Cârstești, ce este pe Calniș, partea de sus, pentru 220 zloți tătărești, dela Sora, fiica lui Ile Boldiș și dela vărul său, dela Lazor Grașiță, nepoții lui Danciul Boldiș și din privilegiul de mărturie, ce a avut Danciul Boldiș dela bunicul domniei mele Ștefan voevod.

Însă privilegiul ce a avut Danciul Boldiș dela străbunicul domniei mele, dela Alexandru voevod, a ars. Și a schimbat această jumătate de sat, Cârstești, ce este pe Calniș, partea de sus și patru părți din sat din Ilieșești, pe care le cumpăraseră pan Cozma Șarpe postelnic aceste patru părți din Ilieșești dela slugile noastre, dela Gavril și dela Romașco, dela fiii Sorei, și din privilegiul de cumpărătură ce a avut mama lor Sora dela bunicul domniei mele, Ștefan voevod, pentru 120 de zloți tătărești, cu sluga noastră credincioasă, cu Petru fost pâr-călab, fiul lui Pașco Hăciugă. Și sluga noastră credincioasă Petru fost pâr-călab, fiul lui Pașco Hăciugă, a dat credinciosului nostru pan, lui Cozma Șarpe postelnic ocina și dedina lui dreaptă din uricele lui drepte pe care le-a avut tatăl său de cumpărătură dela bunicul domniei mele Ștefan voevod. Dar privilegiul de mărturie pe care l-a avut Oanca dela străbunicul nostru, dela Alexandru voevod, pe care îl cumpăraseră tatăl lui, Pașco Hăciugă, dela Marușca, fiica lui Oancă, acest sat, unde a fost casa lui Oancă, pe Cracău și cu moara la Cracău, l-a pierdut când au venit Turcii cu răboiu asupra țării noastre. Și o mănăstire a Tur-

batului, ce se numește acum Brusturi, pe care o cumpărase această mănăstire tatăl lui, Pașco Hăciugă, dela Alexa și dela Miinea, nepoții lui Turbatul și din privilegiul ce au avut ei dela străbunicul nostru, dela Alexandru voevod, pentru 240 de zloți tătărești.

De aceia noi, văzând buna lor voie și tocmeală și bun schimb și noi deasemeni și dela noi am dat credinciosului nostru pan Cozma Șarpe postelnic acest sat, anume unde a fost casa lui Oancă, pe Cracău și cu moara la Cracău și o mănăstire a Turbatului, ce acum se numește Brusturi, ca să fie lui dela noi uric și cu tot venitul, lui, nesilit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat, anume unde a fost casa lui Oancă, pe Cracău și cu moara la Cracău și al acestei mănăstiri a Turbatului, care acum se numește Brusturi, să fie din toate părțile, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Și întru aceasta, în aceiași zi a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri credinciosul nostru pan Cozma Șarpe postelnic și a binevoit, cu bună voia sa și curată și luminată inimă și a dat pentru sănătatea și mântuirea sufletului său sfintei noastre mănăstiri dela Neamț, unde este hranul înălțării domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos și unde este igumen rugătorul nostru popa Partenie, acest mai sus scris sat, anume unde a fost casa lui Oancă pe Cracău și cu moara la Cracău și mănăstirea lui Turbatu, care acum se numește Brusturi și încă a dat un sfeșnic de șasesprezece some, de argint și o cadelniță de cinci some, tot de argint și un pahar de argint și cinci linguri de argint și un patrafir cusut cu fir și cu icoane și mărgăritar și canafi cu aur și mărgăritar și alte podoabe, odăjdii bisericești, din urșinic italian, cu aur.

De aceia noi, văzând bună voia și dania lui, ce a dat pentru sănătatea și pentru mântuirea sufletului său, tot acest sat mai sus scris și mănăstire și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit sfintei noastre mănăstiri dela Neamț, unde este hranul înălțării domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos, ca să fie acestei sfinte mănăstiri a noastre dela Neamț uric și cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Și iarăși, întru aceasta, în aceiași zi au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, rugătorul nostru popa Partenie igumen și cu toți frații din mănăstirea Neamțului, deasemeni de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și s'au întocmit cu credinciosul nostru, cu pan Șarpe postelnic, ca până când va fi sfânta mănăstire și cine va fi igumen și frați în mănăstire, în timpul vieții lor și iarăși după viața lor, ei să slujească, în tot postul uspeniei născătoare de dumnezeu, în fiecare zi, paraclis, însă până când va fi viu credinciosul nostru pan Cozma Șarpe postelnic și iarăși, după viața și moartea lui, cine va fi igumen și toți frații, în această sfântă mănăstire, ei să aibă a pomeni toate pomenile câte trebuiesc dela început pe un an și iarăși când se împlinește anul, ei să aibă a-i face pomenire și iarăși de acolo înainte, în fiecare an să slujească

la vecernie, parastas și colivă, iar la utrenie, leturghie și colivă și tuturor fraților se va da prilivcă.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului frate al domniei mele Petru și credința tuturor boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Șandru, credința panului Negrilă, credința panului Vasco, credința panului Grincovici și a panului Talabă cei de Hotin, credința panului Coste și a panului Condre cei de Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader cei de Cetatea Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Sacuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și înputernicească, pentrucă le-am întărit și le-am înputernicit.

Și iarăși, cine va fi igumen și frați, în această înaintă zisă mănăstire a Neamțului, ei deasemeni să slujiască și să facă pomenire credinciosului nostru pan Cozma Șarpe postelnic, cum spunem mai sus.

Și iarăși, cine ar cuteza să clintească sau să nu împlinească întocmirea lor, acela să fie neiertat de domnul nostru Iisus Hristos și să dea răspuns înaintea cumplitei judecăți a domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Iar pentru mai mare putere și întărire, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Miluța la Suceava, în anul 7026 <1518> Decembrie 26.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XXII/1.

Orig. slav, perg., pecete căzută.

124

1518 (7026) Decembrie 26, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că dăm și am dat sfintei noastre mănăstiri dela Neamțul, unde este hraniul înălțarea domnului dumnezeu și a mântuitorului nostru Iisus Hristos și unde este igumen Partenie, un sat pe Cracău, anume unde a fost Sas Dan, pe care l-a dat acest sat Reațeș, la moartea sa, pentru mântuirea sufletului său, în zilele bunicului domniei mele Ștefan voevod, pe care îl cumpăraseră Reațeș acest sat dela sluga noastră, dela Cârstea Iucașanul și din uricul său drept, ce a

avut el dela străunchii noștri, dela Iliăș și dela Ștefan voevozi, pentru 300 de zloți tătărești, ca să fie sfintei noastre mânăstiri dela Neamț uric și cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat, anume unde a fost Sas Dan, să fie din toate părțile după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului frate al domniei mele Petru și credința tuturor boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Șandru, credința panului Negrilă, credința panului Vasco, credința panului Grincovici și a panului Talabă pârčălabi de Hotin, credința panului Costea și a panului Condrea cei de Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader pârčălabi de Cetatea Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Cozma Șarpe postelnic, credința panului Sacuian ceașnic, credința panului Stăreca stolnic, credința panului Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn și din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clinească dania și întărirea noastră, ci să întărească sfintei noastre mânăstiri Neamț, unde este hramul înălțarea domnului dumnezeu și a mântuitorului nostru Iisus Hristos, ce el a dat pentru sufletul său.

Iar pentru mai mare putere și întărire, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârnc pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihuța la Suceava, în anul 7026 <1518> luna Decembrie 26.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, VII/2.

Orig. slav, perg., pecete căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XIX.

125

1518 (7026) Decembrie 31, Suceava.

Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri credinciosul nostru boier jupan Cozma Șarpe postelnic și a voit cu bună voia sa și luminată inimă, nesilit de nimeni și a dat ocina sa dreaptă și cumpărătura sa, jumătate de sat anume Plopeștii, pe Trotuș, partea de sus, din privilegiul de cumpărătură, ce a avut el dela domnia mea, pe care el o cumpăraseră această jumătate de sat dela Cerna și dela sora ei, dela Bura, nepoatele de soră ale lui Balea Plopescul, pentru 180 zloți tătărești. Și deasemeni și cealaltă jumătate de sat, tot din acest sat din Plopești, care este

pe Trotuș, partea de jos, pe care el a cumpărat-o dela sluga noastră, dela Sacotă, pe care acesta o cumpărase această jumătate de sat din Plopești, partea de jos, dela femeile mai sus scrise, dela Cerna și dela sora ei Bura, nepoatele de soră ale lui Bala Popescul.

Și privilegiul ce ei au avut dela străunchii noștri, dela Ilieș și dela Ștefan voievozi, pentru 200 zloți tătărăști, cu privilegiul de cumpărătură ce a avut Sacotă dela bunicul domniei mele, Ștefan voevod, pe această jumătate de sat care este pe Trotuș, ci el l-a pierdut; astfel, dacă se va găsi acel privilegiu, oriunde, atunci nici el, Sacotă, nici copiii lui, nici întregul lui neam, să nu aibă a pârî și nici a câștiga niciodată, în veci. Și iarăși, nici din copiii noștri, <ori> din neamul nostru, să nu aibă a ține lege, căci el singur ne-a mărturisit că privilegiul său el l-a pierdut.

<Acest sat l-a dat> ¹⁾ sfintei noastre mănăstiri dela Tazlău, unde este hramul nașterii născătoarei de dumnezeu Maria și unde este igumen rugătorul nostru popa Paisie.

De accia noi, văzând bună voia lui și tocmeala și buna danie și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit sfintei noastre mănăstiri dela Tazlău acest sat mai sus scris, anume Plopeștii, care este pe Trotuș și cu mori și cu șteaze la Trotuș, ca să fie sfintei noastre mănăstiri uric, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat, anume Plopeștii, care este pe Trotuș și cu mori și cu șteaze, să fie după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Și iarăși, întru aceasta și în aceeași zi, au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri rugătorul nostru popa Paisie igumen și cu toți frații din sfânta mănăstire dela Tazlău, de asemeni de bună voia lor și s'au întocmit cu credinciosul nostru, cu pan Cozma Șarpe postelnic, ca până când va fi sfânta mănăstire și cine va fi igumen și frați în mănăstire, în timpul vieții lor și după viața lor, ei să aibă a sluji în tot postul uspeniei născătoarei de dumnezeu, în fiecare zi paraclis, dar până ce va fi el viu. Și iarăși după viața lui și iarăși și după viața și moartea lor, cine va fi igumen și toți frații, în această sfântă mănăstire, ei să aibă a sluji toate pomenirile, câte trebuiesc întâi, în răstimp de un an și iarăși, când i se va împlini anul, de asemeni ei să aibă a-i face pomenire și deasemeni, de atunci înainte, în toți anii să aibă a-i sluji, la vecernie, parastas și colivă și la utrenie, liturghie și colivă și tuturor fraților să li se dea prilivcă.

Iar la aceasta este credința domniei mele, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preainbitului frate al domniei mele Petru și credința tuturor boierilor noștri.

Aceasta scriem din Suceava, anul 7026 <1518> Decembrie 31.

Boiarii anume: Trotușan mare logofăt, Isac mare vor., Petră mare vor.,

¹⁾ omis în copie.

Şendre şi Negrilă şi Vasca şi Grincovici şi Talabă pârcaľabi de Hotin, Coste şi Condre pâr. de Niamţu, Petrică şi Toader de Cetatea Nouă, Luca Arbure portariul de Suceavă, Irana mare spat., Erimie mare vist., Săcuian mare pah., Stărce stolnecul, Căţalian comisul.

Arh. St. Buc., ms. 629, f. 30.
Copie slavă.

126

1519 (7027).

Copii. Suret di pi uricul sârbăscu dela Ştefan voivod, din let 7027 <1519>. Facem ştiri cu această carte a noastră tuturor cini vor vide-o sau celindu-o or ar auză-o. Adică au vinitu înainte noastră şi înainte boerilor noştri moldoveneşti boeri, Muşa, fata Micşânii, de a ei bună voi, di nimine sâlită, nici asuprită, au vendutu a sa dreaptă ocină şi moşii, dintr'al său drept uricu, din drestul ei au avutu de cumpărătură dela moşul domnii meli, Ştefanu voivod, din giunătăte de satu de Spărieţi a triia parte, slugilor noştri, Petruşcăi şi nemurilor lui, lui Balotă, lui Toadir şi Mihul şi surorii lor, Adamii, dreptu 60 zloţi tătărăşti.

Şi slugili noştri Petruşca şi rudeniil lui, Toadir şi Mihul şi surorii lor, Adamii, ei au plătitu toţi deplin acei de mai sus scriş bani, 60 zloţi tătărăşti, în mâinile Muşii, fetii Micşânii, înainte noastră şi a boierilor noştri.

Deci noi, văzându a lor de bună voi tocmală şi diplin plată şi noi aşăjdire am datu şi am întăritu slugilor nostre Petruşca şi lui Toadir şi Mihul şi surorii lor, Adamii, din giunătăti de satu de Spărieţi a triie parte, însă să li fii lor ace a triia parte di satu di Spărieţi în doo, giunătăte de ace a triie parte de satu ca să fii a Petruşcăi... dintr'ace a triia parte... lui Toadir şi Mihul şi surorii lor, Adamii, şi să li fii lor şi dela noi uric, cu totu vinitu şi ficiorilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi tot neamul lor, cini să va alegi mai de apropi, neclătitu niciodată, în veci.

Iar hotaru acei a triie parte din giunătăte de satu de Spărieţi ca să fii din tot hotaru a triia parte, iar despri alte hotară pi hotaru cel vechiu, pe undi din vechiu au ținutu.

Şi apoi, aceia esti credinţa domnii meli, cari mai sus l-am scris, Ştefan voevod şi credinţa a preiubitului meu frateli domnii meli Petru şi a tuturor boerilor, fiind Troţuşanul logofătu mari.

Miron Gafincu uricari am scris, velet 7240 <1732> Iuli 22.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ştefăniţă voevod, p. 158—159.
Trad. rom.

1519 (7027) Ianuarie 9, Suceava.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni sluga noastră Petru fost pârcălab, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut ocina sa dreaptă și cumpărătura sa, o bucată de pământ din hotarul Laslăoniilor, care sunt pe Cracău, din partea de sus, pe care el o cumpăraseră această bucată de pământ dela Anușca, fiica Stanei, nepoata lui Laslău globnic și din privilegiul de cumpărătură, ce a avut el dela bunicul domniei mele Ștefan voevod. Aceasta a vândut-o slugii noastre Toader cămăraș de vistierie, pentru 280 zloți tătărești.

Și sluga noastră, Toader cămăraș de vistierie, a plătit toți acești mai sus scriși bani, 280 zloți tătărești, în mâinile slugii noastre Petru fost pârcălab, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni.

De aceia noi, văzând bună voia lor și tocmela și plata deplină și noi deasemeni și <dela>¹⁾ noi am dat și am întărit slugii noastre Toader cămăraș de vistierie această mai înainte zisă bucată de pământ, care este din hotarul Laslăoanilor, care sunt pe Cracău și care este din partea de sus, ca să-i fie lui dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei bucăți de pământ, ce este din hotarul Laslăoanilor, din partea din sus, să fie începând dela malul Cracăului, dela movila săpată, de acolo la o salcie înseunată și la Fântâna Recc, de acolo peste câmp, până în marginea drumului, la o movilă săpată, de acolo peste drum și peste câmp, la un teiu gârbovit și însemnat și de acolo și dela marginea pădurii, drept în sus, prin pădure, apoi până'n vârful dealului. Acesta este tot hotarul acestei bucăți de pământ.

Iar la aceasta este credința domniei mele, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului frate al domniei mele Petru și credința tuturor boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Șandru, credința panului Negrilă, credința panului Vasco, credința panului Grincovici și a panului Talabă pârcălabi de Hotin, credința panului Costea și a panului Condrea cei de Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader cei de Cetatea Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Săcuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic,

¹⁾ omis în orig.

credința panului Cățeleanu comis, credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn din copiii noștri sau din neamul nostru sau pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clintească dania și întărirea noastră, ci să-î întărească și împuternicească, pentrucă-î este lui dreaptă ocină și cumpărătură, pe care el a cumpărat-o pentru banii săi drepti.

Și pentru mai mare putere și întărire, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihuța în Suceava, în anul 7027 <1519> luna Ianuarie 9.

Arh. St. Buc., M-reș Neamț, VII/3.

Orig. slav, perg., pecete căzută.

Cu două traduceri rom., una din 1800, cealaltă din prima jumătate a sec. XIX.

128

1519 (7027) Aprilie 28, Hârlău.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni rugătorul nostru popa Siloan igumen și cu toți frații care sunt întru Hristos, dela mănăstirea Bistrița, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină, din dreptul lor uric, ce au avut dela străbunicul domniei mele, dela Alexandru voevod, un sat pe Bârlad, unde a fost cneaz Bacsan, care acum se numesc Bacsanești și cu mori la Bârlad, slugilor noastre Ion și fraților <lui¹⁾>, Giurgea și Nicoară și surorilor lor Anghelina și Mariica, pentru 500 zloți tătărești.

Și slugile noastre Ion și frații lui, Giurgea și Nicoară și surorile lor Anghelina și Mariica, au plătit toți acești mai sus scriși bani 500 zloți tătărești, în mâinile rugătorilor noștri popa Siloan igumen și tuturor fraților, care sunt întru Hristos, dela mănăstirea Bistrița, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând a lor bună voie și tocmeală și plata deplină și noi de asemeni și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre Ion și fraților lui, Giurgea și Nicoară și surorilor lor Anghelina și Mariica, acest sat, care este pe Bârlad, unde a fost cneaz Bacsan, care acum se numesc Bacsanești și cu mori pe Bârlad, ca să fie lor dela noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

¹⁾ loc rupt în orig.

Iar hotarul acestui sat, care este pe Bârlad, unde a fost cneaz Bacsan, care acum se numesc Bacsanești și cu mori pe Bârlad, să fie din toate părțile după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului frate al domniei mele Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Șandru, credința panului Negrilă, credința panului Vasco, credința panului Grincovici și a panului Talabă cei de Hotin, credința panului Costea și a panului Condrea cei de Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader cei de Cetatea Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Sacuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Cătelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori <cine>¹⁾ îl va alege <dumnezeu>¹⁾, să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și împuternicească, pentrucă <le-am dat>¹⁾ și le-am întărit, pentru dreapta lor slujbă și pentrucă ei și-au cumpărat pentru banii lor drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru jupan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră de această carte a noastră.

A scris Glavan <la> Hârlău, în anul 7027 <1519> Aprilie 28.

<Pe verso, contemporan:> Ion cupar și frații lui pe satul Bacsanești de pe Bârlad.

Acad. R.P.R., XCIV/95.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

129

1519 (7027) Iunie.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Faceu cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, <că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, sluga noastră.....¹⁾ fiica lui Lazor Ungureanul, de>¹⁾ bună voia

¹⁾ loc rupt în orig.

ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut ocina sa dreaptă, <ce a avut > ¹⁾...
..... ¹⁾, <satele anume > ¹⁾ unde a fost Roman Blândul, pe Sărata,
și alt <sat, anume unde a fost Husul > ¹⁾ slugilor noastre, lui Petru și fraților <lui,
Aver și Albul și surorii lor > ¹⁾ Mușei <și nepotului lor de soră, Clinciul, și > ¹⁾
verilor lor Duma și Șandru și Ion și Andreica, pentru ¹⁾ zloți tătărești.
Și au plătit <slugile noastre Petrea și fratele lui > ¹⁾, Aver și Albul și sora lor Mușă
și nepotul lor de soră, Clinciu și verii lor Duma și Șandru și Ion și Andreica, toți
acești mai sus scriși bani..... ¹⁾ zloți tătărești, în mâinile..... ¹⁾, fiica
lui Lazor Ungurcanul, înaintea noastră și înaintea <boierilor > ²⁾ noștri.

De aceia noi, văzând bună voia lor și tocmeala și plata deplină, deasemenea
și dela noi am dat <și am întărit slugilor noastre, Pe > ¹⁾ tru și fraților lui, Aver
și Albul și surorii lor Mușă și nepotului lor de soră, Clinciul și verilor lor Duma
și Șandru și Ion și Andreica, <satele anume unde a fost Roman Blândul > ¹⁾, pe
Sărata și alt sat, unde a fost Husul, ca să le fie lor dela noi uric și cu tot veni-
tul. Inșă să le fie lor în trei părți amândouă aceste sate, <anume unde a fost Roman
Blândul și unde a fost Hu > ¹⁾ sul. Două părți din partea de jos, să fie slugilor
noastre Petru și fraților lui, Aver și Albul și surorii lor Mușă și nepotului lor de
soră, Clinciul <și verilor lor > ¹⁾, Duma și Șandru și Ion și Andreica și copiilor
lor și nepoților lor și strănepoților lor și întregului lor neam, cine se va alege lor
cel mai apropiat, neclintit <niciodată, în veci > ¹⁾.

Iar <hotarul > ¹⁾ acestor sate, ce sunt scrise mai sus, să fie din toate părțile
după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, <noi Ștefan
voevod și credința > ¹⁾ preainbitului frate al domniei mele Petru și credința boie-
rilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului
Șandru, credința panului <Negrilă, credința panului Vasco, credința panului
Grinco > ¹⁾ vici și a panului Talabă pârcălabi de Hotin, credința panului Costea
și a panului Condrea cei de Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader
pârcălabi <de Cetatea Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava,
credința > ¹⁾ panului Hrană spatar, credința <panului Ieremia vistier > ¹⁾, credința
panului Șar <pe postelnic > ¹⁾, credința panului Sacuian ceașnic, <credința panului
Stârcea stolnic, credința panului Cafelean comis > ¹⁾ și credința tuturor boierilor
<noștri moldoveni, mari și mici > ¹⁾.

<Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre din copiii noștri
sau din neamul nostru sau > ¹⁾ pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al
țării noastre Moldova <acela să nu > ¹⁾ clintească dania și întărirea noastră, ci să
le întărească și împuternicească, <pentru că le-am dat și le-am > ¹⁾ întărit, deoarece
le este lor dreaptă ocină și pentru că ei au cumpărat <pe banii lor drepti > ¹⁾.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ lipsește în orig.

<Iar pentru mai mare putere și¹⁾ întărire, am poruncit <credinciosului¹⁾ nostru <pan Totrușan>¹ logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această <carte a noastră>¹⁾.

<A scris.....>¹⁾ în anul 7027 <1519> Iunie.....¹⁾

Arh. St. Buc., Ep. Huși, XXXIX/1.

Orig. slav, perg., foarte șters și rupt, din care lipsește partea din dreapta, pecete pierdută.

130

1519 (7027) Iunie 4, Hârlău.

Ștefan voevod, domn al țării Moldovii. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, rugătorii noștri chir Paisie igumen și toți frații cei în Hristos, din mănăstirea noastră dela Tazlău și ni s'au jăluit cu mare plângere, că au venit Săcuii din Țara Ungurească și au stricat și au prădat mănăstirea noastră dela Tazlău și au luat toată averea mănăstirească și odăjdiile și vasele bisericesti și au tăiat și au rupt privilegiile, ce au fost pe satele ce au ascultat de mănăstirea dela Tazlău și ce au fost danie și întărire și cumpărătură a bunicului domniei mele Ștefan voevod.

De aceia noi, văzând plângerea lor mare și iarăși și risipa și prada, ce este risipită și prădată această mănăstire a noastră dela Tazlău, cum ne este cunoscut și nouă și boierilor noștri, domnia mea întru aceasta am binevoit, cu bună voirea noastră, cu curată și luminată inimă și cu toată bună voia noastră și cu ajutorul lui Dumnezeu, ca să întărim și să înputernicim sfânta noastră mănăstire dela Tazlău, care este la gura Piștoasei, unde este hrământul nașterii născătoarei de Dumnezeu și unde este igumen rugătorul nostru chir Paisie și am făcut pentru pomenirea sfântărilor înaintașilor și bunicilor și părinților noștri și pentru pomenirea copiilor bunicului și părintelui domniei mele și pentru sănătatea și mântuirea noastră și am dat și am întărit acestei mănăstiri a noastre dela Tazlău, care este la gura Piștoasei, anume satul Borileștii și satul Dragoteștii, în Câmpul lui Dragoș, pe Neclid, pe care le-a schimbat bunicul domniei mele Ștefan voevod, aceste două sate, Borilești și cu Dragotești, cu Marina Lolca și i-a dat ei pentru aceste două sate, un sat Selevestri, amândouă cuturile, și încă a adaus și i-a dat 240 de zlofi tătarești, ce a cumpărat bunul domniei mele Ștefan Voevod acest sat, Selevestrii, amândouă cuturile, pe care-l cumpăraseră bunicul domniei mele Ștefan Voevod, dela Danco, fiul lui Sîma, nepot lui Dragoș Viteazul și dela nepoții lui de soră, dela Giurge și dela Anușca și Vasutca și Maria și Neacșa.

¹⁾ loc rupt în orig.

Și iarăși o mănăstire, ce se cheamă mănăstirea sfântului Nicolai, unde a fost Huba și cu satul și cu moara și seliștea dela Nechid și cu hotarul vechi, pe care le-a cumpărat bunicul domniei mele Ștefan voevod dela chir popa Grigorie igumen și dela toți frații cei întru Hristos din mănăstirea Bistrița, pentru 150 de zlofi tătărești și din privilegiul ce a avut mănăstirea Bistrița dela străbunicul domniei mele Alexandru voevod.

Și altă mănăstire la Răcătău, în hotarul Horgeștilor și cu două poieni, pe amândouă părțile Cracătăului ¹⁾, pe care a cumpărat-o bunicul domniei mele Ștefan voevod dela Isaia din Răcătău, fiul lui Petrea Huhulea pentru 40 de zlofi tătărești și din privilegiul ce a avut Petrea Huhulea dela străbunicul nostru Alexandru voevod.

Și un sat, anume Urșeștii, pe Nechid, pe care l-a dat Ursu acest sat mănăstirii dela Tazlău și din privilegiul de întărire, ce a avut Ursu dela bunicul domniei mele Ștefan voevod.

Aceste toate mai sus scrise să fie sfintei noastre mănăstiri dela noi uric și cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai sus scrise sate să fie după hotarele vechi. Și hotarul mai sus scrisei mănăstiri, ce este pe Răcătău, în hotarul Horgeștilor, din vale de Mănăstirea dela Gorjești și dela Nanești, începând din drumul mănăstirii, dela un stejar însemnat, apoi drept la pâraul Cracătăului ¹⁾, la malul Cracătăului ¹⁾, la stejarul însemnat, de acolo către câmp, la măr, lângă drum, apoi pe drum, la teiu, dela teiu în sus pe drum, la un măr însemnat, apoi iarăși în sus pe drum la Strimtură, la un teiu însemnat, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, Ștefan voevod și credința preaiubitului frate al domniei mele Petru și credința boierilor noștri.

Aceasta scriem din Hârlău, anul 7027 <1519> Iunie 4.

Boiarii anume: Totrușan mare logofăt, Isac și Petru vornic, Șendre și Negrilă și Vasca și Grincovici și Tălăbă pârcălabii de Hotin, Coste și Condre pârcălabi de Niamțu, Petrica și Toader pârcălabi de Colateu Nouă, Luca Arbure portariul de Suceavă, Hrană spat., Eremie vist., Cozma post., Săcuian pahl., Stărce stolnecul, Toma Cățele comis²⁾.

Arh. St. Buc., ms. 629, f. 35 -- 36.

Copie slavă sec. XIX.

¹⁾ așa în text.

²⁾ lista boierilor, românește în text.

1519 (7027) Iunie 23, Hârlău.

7027 <1519> Iunie 23. Io Ștefan voevod, cu mila lui Dumnezeu, domn țării Moldaviei. Facem știre cu această carte a noastră tuturor celor ce-or căuta pe dânsa sau cetindu-o să o auză, precum au venit înaintea noastră și înaintea boerilor noștri din Moldova, slugile noastre Chicoș, ficiorul Giurgii și nepotul său Toma armașul, fecioru lui Petru, nepoții lui Neagul vornicul, de a lor bună voie, de nimcni siliți, nici asupriți și au împărțit între dânsii a lor dreaptă ocină și moșie, dintr'a lor drepte urice, din uricul moșului lor, lui Neagul vornicul, ce au avut dela moșul domniei mele Ștefan voevod și dela părintele domniei mele Bogdan voevod, pe patru sate, anume: Vorniceni și Buzăștii, pe Lăpușna și Horjeștii și Hudiceni supt Movilă.

Și s'au venit în partea slugii noastre, lui Chicoș, două sate anume Horjeștii și Hudiceni, însă Horjăștii pe Lăpușna, mai gios de Glod, pe amândoa părțile pe Lăpușna și satul anume Hudiceni pe drumul din dreptul bisericei Scorțăștilor și puțin mai gios de pârâul care cade în iazul Scorțăștilor, cu iaz și cu moară pe Lăpușna. Dar slugii noastre, lui Tomșa armașul, i s'au venit a lui parte iarăș două sate, anume: Dvorniceni, cu iaz și cu moară pe Lăpușna și satul anume Buzeștii, *deascmeni* pe Lăpușna și cu iaz pe de amândoa părțile de Lăpușna. Deci noi, văzând a lor bună învoială și tocmeală și bună împărțire, așijderea și noi am dat și am întărit dela noi slugii noastre, lui Chicoș, acele de mai sus numite sate, anume Horjăști și Hudiceni pe Lăpușna, ca să-i fie lui și dela noi uric cu tot venitul, lui și copiilor lui, nepoților și strănepoților lui și la tot neamul lui, care vor fi mai aproape din rudele lui, neclătit, neștrămutat, nici odinioară, în veci.

Dar hotarul acelor două sate anume Horjăștii și Hudiceni să fie din toate părțile după hotarale cele vechi, pe unde au umblat din veacu.

Și pentru aceasta este credința însuși a domniei mele, mai sus numit Ștefan voevod și a preaiubit fratele meu Petru și a tuturor boerilor noștri: credința d-sale Isaac, credința d-sale Petru vornicul, credința d-sale Șandro, credința d-sale Negru¹⁾, credința d-sale Vascu, credința d-sale lui Grincovici și Talaba parcalabi *dela* Hotin, credința d-lor sale Coste și Condre *dela* Neamțu, credința d-sale Luca Arbure portar *dela* Suceava, credința d-sale Hrana spătar, credința d-sale Irimia postelnic, credința d-sale Șarpe postelnic, credința d-sale Săcuian paharnic, credința d-sale Stârcea stolnic, credința d-sale Cațeleanu comis și credința tuturor boerilor noștri, celor mari și mici.

Dar după a noastră viața, pe cine va rândui milostivul Dumnezeu domn pământului nostru, din feciorii noștri sau din neamul nostru, ori pe cine va

¹⁾ în loc de: « Negrilă ».

alege Dumnezeu ca să fie domn în pământul nostru în Moldova, acela să n'aibă a strica a noastră danie și întăritură, ce mai vârtos să aibă a da și a întări, precum și noi am dat și am întărit pe drepte a lor ocini și moșii.

Dar pentru mai mare credință tuturor acelor de mai sus numiților boeri, am poruncit al nostrului credincios boeriu logofăt, ca să scrie și a noastră pecete să lege către această a noastră adevărată carte.

S'au scris de Ioniță, în orașul Hârlăului.

S'au tălmăcit de Gavril Hușanul, la leat 1782 Mart 9.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ștefăniță voevod, p. 115—116.

Trad. rom.

132

1519 (7027) Iunie 23.

Cu mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domnu pământului Moldaviei. Facem știre cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea-o pre dânsa sau cetindu-să vor auzi-o, precum au venit înaintea noastră și înaintea a lor noștri moldovenești boeri sluga noastră Duma Răspopu, de a sa bună voe, de nimene silit, nici asuprit și au vândut a sa dreaptă ocină și cumpărătură ce el au cumpărat dela ¹⁾ fata Stoicăi (lipsă) ²⁾, ce și el o au avut de cumpărătură dela tatăl domniei mele Bogdan voevod, giunărate de siliște, anume (lipsă) ²⁾ giunărate pe Covurluiul Săc. Aceasta au vândut slugilor noastre Oancii și fraților lui Lazor și lui Toader și Micului și lui Ioan și surorii lor Magoșii, pentru 100 zloți tătărești.

Și slugile noastre Oancea și frații lui Lazor și Toader și Micu și Ioan și sora lor Magoșa au plătit toți acești de mai sus scriși bani o sută zloți tătărești în mâinile slugii noastre Dumii Răspopu, înaintea noastră și înaintea a lor noștri moldovenești boeri, și dresăle ce au avut Duma Răspopa (lipsă) ²⁾ încă le-au dat în mâinile slugilor noastre Oancii și fraților lui, Lazor și Toader și Micului și lui Ioan și surorii lor Magoșii.

Deci noi, văzând a lor bună voe și tocmală și deplin plata, iar noi așijdere și dela noi le-am dat și le-am întărit slugilor noastre Oancii și fraților lui, Toader, Lazor și Micul și lui Ioanu și surorii lor Magoșii (lipsă) ²⁾ dela noi uric și cu tot venitul, lor și feciorilor lor, și nepoților lor și strănepoților lor și înprăștieților lor (lipsă) ²⁾ mai de aproape neclătit niciodinioară, în veci.

Iar hotarul acesta de mai sus scris (lipsă) ²⁾ Vârleaza partea din sus ce este

¹⁾ loc alb în text.

²⁾ parantezele și mențiunea sunt ale copistului.

pe Covurluiu Săc să-i fie dintru tot hotarul pe giumătate și despre toate părțile după hotarările cele vechi, pe unde din veac au umblat.

Iară la aceasta este credința noastră, a domniei mele de mai sus scris, noi Ștefan voevod și credința preiubitului fratele domniei mele Petru și credința tuturor boierilor noștri: credința boerului Isac, credința boerului Petre vornicul, credința boerului Negrilă și a boierului Vasca, credința boerului Grincovici și a boerului Talaba pârălabii de Hotin, credința boerului. . . . ¹⁾ și a boerului Condrea dela Neamțu, credința boerului Petrica și a boerului Toader *dela Cetatea Nouă*, credința boerului Luca Arbure portaru de Suceava. . . . ¹⁾, Hrana spatca»r, credința boerului Eremia visternic, credința boerului Șarpe post., credința boerului Săcuianu pahca»r, credința boerului Stârcea solnicul, credința boerului Cățelean comisul, și credința tuturor boierilor noștri ai Moldavici, mari și mici.

Iar după a noastră viață, cine va fi domn din fiii noștri sau din neamul nostru, sau iarăș va fi pre care dumnezeu va alege a fi domn (lipsă) ²⁾ lor să nu le clătească a noastră danie și întăritură, ci să o întărească lor și să o întemeeze, pentru că (lipsă) ²⁾ au cumpărat pe ai săi drepti bani. . . . (lipsă) ²⁾.

În anul 7027 <1519> luna lui Iunie în 23.

Acest surət s'au scris și s'au tălmăcit din cuvânt în cuvânt de pe uric sârăscu în limba moldovenească, care uric este făcut de la domnul Ștefan voevod, din anii dela Adam 7027 <1519> Iunie 23 și s'au tălmăcit de mine. Iar acum s'au scris la anii de la Hristos, 1817 Ghen. 10.

Gheorghie Radoevici dascal».

Acad. R.P.R., CCCCLXXVIII/116.

Trad. rom.

133

1519 (7027) Iunie 25, Hârlău.

Surət de pe ispisoc sârăbesc dela Ștefan voevoda, din let 7027 <1519> Iunie 25.

† Cu mila lui dumnezeu, noi Ștefan voevoda, domnu țării Moldovii. Înștiințare facem cu această carte a noastră, tuturor cui vor căuta spre dânsa, sau o vor auzi cetindu-se, precum că aceste adevărate slugile noastre, Ion și frații săi, Giurge și Necoară, și surorile lor: Anghelina și Mărica, fiii Mihului medelniceriu ni-au slujit cu dreptate și cu credință. Carii văzind și noi slujba lor cătră noi ce cu

¹⁾ loc alb în text.

²⁾ parantezele și mențiunea sunt ale copistului.

dreptate și cu credință, i-am miluit pre dănșii cu osebita a noastră milă, dându-le și întărindu-le lor drepte ocini, moșii și cumpărătură și agonesită, din slujbă a părintelui lor, Mihul medelnicerul, carile au cumpărat și cu slujbă au agonesit, în zilele moșului domnii mele, Ștefan v<oe>voda, satul Găleşeștii pe Crasna, într'amândoa ținuturile ¹⁾ și satul Ghereștii, din fundul Horincii ²⁾, și alt satu, Blăgeștii pe Lișcova ³⁾ și satul Sărbii, deasemeni pe Lișcova și mai din sus de Sărbii, satul Hrăneștii, iar pe Lișcova și cu poiana ce iaste în fundul Lișcovii, în pădure, și satul Cătușa pe Bârlad și giunătate de gărlă, Cătușenii ⁴⁾, și giunătate de ezer Cătușinii.

Așijdire li-am mai întărit lor patru <sate> de pe Bârladu: un sat anume Măstecanii, unde au fost Măsticunanu ⁵⁾; alt sat Bujorării, unde au fost Bujor, al triile Pipărcanii, unde au fost Iliiaș și tovarășul seu Șteful, pe amândoa țin<u>turile; al patrăle, unde au șezut Slăvei și Mihăilă, pe amândoa țin<u>turile; și cu mori ce sint în Bârladu. Care aceste patru sate, moșul domnii mele, Ștefan v<oe>voda, li-au dat medelnicerului Mihului.

Și încă li-am mai întărit a lor driaptă răscumpărătură, un sat pe Bârladu unde au fostu cneazu Băcsan, care acum se numește Băcsăneștii și cu mori în Bârladi, care l-au cumpărat dela călugării dela monastire Bistriții, drept cinci sute zloți tătarăști ⁶⁾.

Pe aceste toate de mai sus scrisă se le fie lor dela noi uricu, cu tot venitul, lor, fiilor lor, nepoților, strănepoților și la tot niamul lor, cine li <ă> va alege mai de aproape, neclătît nici odănioară, în vecu.

Iar hotarăle acestor sate anume Găleşeștii pe Crasna, pe amândoa ținuturile și satul Ghereștii în fundul Horincii și Blăgeștii și Sărbii pe Lișcova, și din susu de Sărbii, Hrăneștii deasemeni pe Lișcova, și cu poiana ce iaste în fundul Lișcovii în pădure și pe Bârladu Cătușe și giunătate de gărlă Cătușină și giunătate de ezer Cătușinu și patru sate de pe Bârladu: Mestecanii, unde au fost Mastacananu și Bujorării, unde au fost Bujor și Pipărcanii, unde ⁷⁾ au fost Iliiaș și unde au fost Slăvei și Mihăilă deasemeni dintr'amândoa ținuturile și tovarășul său, Ștefu, dintr'amândoa ținuturile și cu mori, ce sint în Bârlad⁷⁾, să le fire lor dispre toate părțile, după hotarăle vechi, pe unde s'au hrănit din veacu.

¹⁾ în suretul 6: « amândouă judeciile ».

²⁾ ibid. : « în obârșia Horincei ».

³⁾ varianta 2: « pe Licicov ».

⁴⁾ în 6: « și jumătate din gărla Cătușei ».

⁵⁾ în varianta 2: « unde au lăcuit Măstăcanul ».

⁶⁾ cf. doc. din 1519 Aprilie 28 (nr. 128)

⁷⁾ pasagiul « unde în Bârlad » este confuz și trebuie înțeles așa cum apare în textul anterior, enumerând cele patru sate.

Care spre aceasta este credința a însuși domnii mele de mai sus scrisu, Ștefan voevoda și credința a preiubit frate domnii mele, Petru, și credința boierilor noștri ¹⁾ a Moldovii, mari și mici.

Iar după viața noastră, pre cini va alege Dumnezeu ca se fie domnu pământului nostru a Moldovii, ori din fiii noștri, ori din niamul nostru, ori pe cine ș'ar alege Dumnezeu se fie domnu pământului acestue, se nu aibă a străca această danie noastră, miluire și întăritură, ce mai vărtos se aibă a da și întări, pentru că noi li-am dat ș'am întărit, pentru a lor driaptă și cea cu credință slujbă și pentru că moșiile aceste sint drepte a lor.

Și pentru mai adevărată credință, am poruncit domnie noastră cinstiti și credincios boierului nostru, pan Totrușan logft ca să scrie și se lege și pecete la această carte noastră, ce s'au scrisu în Hârlău.

Suretul acesta de pé alt suretu, ce l-am scos eu de pé ispisoc sărbăsc, posle- duindu-l eu, l-am aflat întocma, fără nici o schimbare de cuvinte. Drept aceia, spre încredințare, l-am iscălit la an<u> 1791, Iulie 29. Tâlmaciu divanului, polcov. Pavel Debrif.

Acad. R.P.R., XCVI/3.

Trad. rom., Altă trad. rom. la Arh. St. Buc., Mitrop. Moldovei. IV/10. Și rezumate la Arh. St. Iași.

134

1519 (7027) Iunie 27, Hârlău.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că această adevărată slugă a noastră Jurja Oțel și sora lui, Ana, fiii lui Dragomir Oțel, i-am miluit pe ei, cu mila noastră deosebită, le-am dat și le-am întărit lor, în țara noastră, în Moldova, ocina lor dreaptă, din privilegiul și din uricul de cumpărătură ce a avut tatăl lor, Dragomir Oțel, dela bunicul domniei mele Ștefan voevod, satul anume Boziiani, la obârșia Albănei și cu mânăstire și cu amândouă pârâiașele. Pe care acest sat și mânăstire le-a vândut vărul lui, Stanciul și sora lui, Negrita, fiii popii Ilieaș, pentru 190 de zlofi tătărești.

¹⁾ In rezumatul nr. 2: credința dums. Isaac, credința dums. Petru vornic, credința dums. Șandru, credința dums. Petrică și a dums, Toader părcălabu de Cetate Noă, credința dums. Negrilă, credința dums. Vascu, credința dums. Hrincoșici și a dums. Talabă, părcălabul de Hotin, credința dums. Coste și a dums. Condre părcălabi de Neamțu, credința dums. Luca Arbure portariul de Suceavă, credința dums. Hrană spăt, credința dums. Irimia vist., credința dums. Șarpe post., credința dums. Săcuian 4ah., credința dums. Stărce stolnic, credința dums. Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri ai Moldovei, a mari și mici.

Tot acest mai sus scris sat, anume Boziiani pe Albănea, cu mânăstire și cu amândouă pâraiașele să fie slugii noastre Jurja și surorii lui; Ana, fiii lui Dragomir Oțel, dela noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și stră-nepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat să fie din toate părțile, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului frate al domniei mele Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Șandru, credința panului Negrilă, credința panului Vasco, credința panului Grincovici și a panului Tălabă cei de Hotin, credința panului Coste și a panului Condrea cei de Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader cei de Cetatea Nouă, credința panului Arbure dela Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Sacuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Cățelean comis și credința boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din <copiii> ¹⁾ noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre, acesta să nu le cîntească dania și întărirea noastră, ci să le împu-ternicească și să le întărească. ¹⁾ pentru că le-am dat, pentru că le este lor dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Simion la Hârlău, în anul 7027 <1519> Iunie 27.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 407.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

O fotocopie la Arh. St. Buc., Fotografii, II/17

135

1519 (7027) Iunie 30, Hârlău.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat credinciosul nostru pan Dragotă Săcuianul ceașnic, a slujit mai înainte sfântărușatului nostru bunic Ștefan voevod și părintelui

¹⁾ loc șters, ilizibil în orig.

nostru Bogdan voevod, drept și credincios, iar astăzi ne slujește nouă, drept și credincios.

De aceia noi, văzând slujba lui dreaptă și credincioasă către noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă, i-am dat și i-am întărit lui ocina lui dreaptă, schimbul și cumpărătura lui, ce el a schimbat și a cumpărat în zilele părintelui domniei mele Bogdan voevod, un sat pe Iubaneasa, sub Dumbrava Inaltă, anume Cordarenii, ce el a schimbat și a cumpărat acest sat dela copiii Neagăi, fiica lui Andreico Cordar, nepoata lui Iuban cel Bătrân și din privilegiul ce a avut bunicul lui, Iuban cel bătrân, dela străbunicul nostru Alexandru voevod. Și le-a dat lor, pentru acest sat, pentru Cordărenii, cumpărătura sa, un sat peste Prut, sub Dere-neie, unde au fost vătămani Căliman și Iachim și Lucaci și încă le-a mai adăugat pe lângă acest sat, 380 zloți tătărești.

Și deasemeni i-am întărit lui jumătate din satul Verbia, care este de cealaltă parte a Jejiei, partea de sus, ce el a cumpărat această jumătate de sat dela copiii lui Tolocico, nepotul lui Vlad și din privilegiul bunicului lor Vlad, ce el a avut dela străbunicul nostru Alexandru voevod și le-a dat lor, pentru această jumătate de sat, 250 zloți tătărești.

Acestea toate de mai sus scrise să-i fie lui și dela noi uric, cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lor și întregului lui neam, cine se va alege lui cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat, care este pe Iubaneasa, sub Dumbrava Inaltă, anume Cordarenii, să fie din toate părțile, după hotarul vechi. Și iarăși, hotarul acestei jumătăți de sat, Verbia, care este de cealaltă parte de Jijia, partea de sus, să fie din tot hotarul jumătate, iar dinspre alte părți, după hotarul vechiu, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preajubitului frate al domniei mele Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Șandru, credința panului Negrilă, credința panului Vasco, credința panului Grincovici și a panului Talabă pârcașabi de Hotin, credința panului Coste și a panului Condrea pârcașabi de Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader pârcașabi de Cetatea-Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Succava, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu-i clinească dania noastră, ci să-i întărească și să-i împuternicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit, pentru dreapta lui slujbă și pentrucă-i sunt lui ocine drepte.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru jupan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Hârlău, în anul 7027 <1519> luna Iunie 30.

Arl. St. Buc., Scitul Doljești, XXII/1.

Orig. slav, perg., pecete căzută.

Cu o trad. rom. din 1765.

136

1519 (7027) Iulie 1.

Uricu scrisu pe sirbiia, dela Ștefanu <oe>vod, în carele scriia că face știré tuturorú celorú ce lú vorú [ceti] vedea sau cetindu-l îlú audzi, precumú adevăratulú și credinciosulú boiarú al mării salé, Toaderú, párcábilú dela Cetate Noao, i-au slujitu cu slujbá driaptá. Și vădzándú slujba lui ce driaptá și credincioasă, l-au miluitu cu a sa decsábítá milá, i-au dat în țara mării salé, în Moldova, unú locú din pustia, la Cahov, pe amândoao párțile de Cahovu, mai susu de Chicera, undé să apropiia drumulu celú maré cátrá Cahovú, ca să-și facá acolo satú și locú de moară în Cahovu.

Și după acéia, iarăș au venit înainte mării salé și a boeriloru. Anușca și sora ei Stanca, fetelé Marinii, nepoatelé lui Ioanu Limbădulcé și de a lorú bună voia, de nimé silité, nici asuprité, au vândut moșia lorú cea driaptá, dinú uriculú lor celú dreptú, din uriculú moșului lorú, Ioan[n]ú Limbădulcé, ce-au avutá dela strămoșulú mării salé, dela Alexandru <oe>vod, un satú anume Tocianii, peste Prutú, undé au fostú Borzea, acela satú l-au vândutú boiarului Toader parca<ia>bului dela Cetatea Noao, dreptú 150 *zlofi* tătărăști.

Și sculându-să numitulú boiarú au plătit toți banii acia în mâinilé Anușcái și surorii ei Stanca. Și după acéia, iarăși au venitú înaintea mării salé și a boerilorú, nepoții lorú, Vlașinú și frate-sáu Danciul și cu tot niannul lor și iarăși de nimé siliți, nici asupriți, ci de a lor bună voia, au vândutú a lorú driaptá moșia, dintru acélași uricu, o seliște anume Lucianii, pesté Prutú. Ace seliște au vândut-o iarăși numitului boiarú, dréptu 50 *zlofi* tătărăști.

Deci numitulú boiari li-au plătit și acelora toți banii deplinú.

Deci mărie sa, vădzándú tocmala lorú ce de bună voia și plata ce deplin, așijderea și mărie sa au dat și au întăritú numitului boiarului Toader parca<ia>bului dela Cetatea Noao și fecioriloru lui și a totu niannulu lui, acelu locú din pustia ce i l-au dat măria sa și acelu sat anume Tocianii și ace seliște, anume Lucianii, ca să le fiia uricú cu totú venitulú, nestrámutatú nici odânăoară, în veci.

Iar hotarulu acelui locu din pustia la Cahov, pe amândoao párțile de Cahovu mai susu de Chicera, undé să apropiia drumulú celú maré cátrá Cahovu, ca să fiia câtú a pute cuprindé unú sat din destul.

Iar hotarul satului Tocianii, ci iasté pesté Prut, unde au fostú Borzea și acei selişté Lucianii, iarăș pesté Prut, să fiia din toaté părțile pe vechiulú hotarú, pe undé au fostú dinú vacu, și *cebalalte*.

7027 <1519> Iuli 1.

Acad. R.P.R., ms. 111, Condiica m-rji Honor, f. 74.
Trad. rom. din 1779.

137

1519 (7027) Iulie 2.

7027 <1519> Iuli 2. dela domnul Ștefan v<oe>vod, întăritori anumi semin-
țiilor curgătoari din Balința Mândrița pe două sate, pe pâraul Craspii, anumi
Glodenii și Bulgarii și pe al treile sat, Muncelul.

Arh. St. Iași, Tr. 1763, op. 2014, dos. 10, f. 68z.
Rezumat rom.

138

1519 (7027) Noembrie 10.

7027 <1519> Noem. 10. Dela domnul Ștefan v<oe>vod. Inștiințare facem
pentru cel mai adevărat și credincios boeriu nostru giupânul Cozma Șarpe pos-
telnicul, carele mai înainte au slujit la creștinul, răpoosatul moșul domniei mele,
Ștefan v<oe>vod și la părintele domniei mele, creștinul, răpoosatul Bogdan
v<oe>vod, cu dreptate și cu credință, încă și astăzi slujește noao cu dreptate
și credincioasă slujbă. Pentru aceia, văzându-l cu driaptă și credincioasă slujbă
cătră noi, pohit-am și noi deosăbi cu mila noastră și i-am dat lui dela noi și i-am
întărit, ca să aibă în pământul nostru la Moldova, un sat anume Poenile, la
țin<u>t<u>l Romanului, care acest sat l-au fost luat moșul domniei mele Ștefan
v<oe>vod, dela unchiul lui, dela Ivan.

Și iarăș întru aceasta, așijderea au venit înaintea noastră și înaintea boe-
rilor noștri ai Moldaviei, Niacșa, fata Danciului, nepoata Ștefului Trifăscului,
de a ei bună voe, nici asuprită, nici îndemnată și au vândutu a ei driaptă moșie
dintru al ei drept uric, ce l-au avut ia de cumpărătură dela moșul domniei mele
Ștefan v<oe>vod, ce au fost cumpărat pre acest sat anume Dobrușa, moșul ei,
Ștefan Trifăscul, dela Ivanco a lui Mihail și dintru ale sale drepte urice, ce au
fost vândut acest sat anume Dobrușa, credinciosului boeriuului nostru, giupânului
Cozma Șarpe post., drept 250 zloți tătărăști.

Insănnare: Satul Dobrușa să stăpînește de mân<ă>st<i>rea Pobrata cu
hrisov domnului Petru v<oe>vod, din let 7035 <1527>, Apr. 16. Și sînt alte
următoare ispisoace numai pe Dobrușa.

Acad. R.P.R., I, XIV/185.
Trad. rom. din sec. XIX.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturilor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru jupan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Hârlău, în anul 7027 <1519> luna Iunie 30.

Arh. St. Buc., Schitul Doljestei, XXII/r.

Orig. slav, perg., pecete căzută.

Cu o trad. rom. din 1765.

136

1519 (7027) Iulie 1.

Urică scrisă pe sîrbia, dela Ștefanu voevod, în carele scriia că face știré tuturilor celorlă ce lă voră [ceti] vedea sau cetindu-l ilă audzi, precumă adevăratulă și credinciosulă boiară al mării salé, Toaderă, părcătabilă dela Cetate Noao, i-au slujitu cu slujbă driaptă. Și vădzăndă slujba lui ce driaptă și credincioasă, l-au miluitu cu a sa deosăbită milă, i-au dat în țara mării salé, în Moldova, ună locă din pustia, la Cahov, pe amăndoao părțilă de Cahovu, mai susu de Chicera, undă să apropiia drumulu celă mare cătră Cahovă, ca să-și facă acolo sată și locă de moară în Cahovu.

Și după acéia, iarăș au venit înainte mării salé și a boeriloru, Anușca și sora ei Stanca, fetelă Marinii, nepoatelă lui Ioanu Limbădulcé și de a loră bună voia, de nimă silită, nici asuprită, au vândut moșia loră cea driaptă, dină uriculă lor celă dreptă, din uriculă moșului loră, Ioan[n]ă Limbădulcé, ce-au avută dela strămoșulă mării salé, dela Alexandru voevod, un sată anume Tocianii, peste Prută, undă au fostă Borzea, acela sată l-au vândută boiarinlă Toader parca<la>bului dela Cetatea Noao, dreptă 150 *zlofi* tătărăști.

Și sculându-să numitulă boiară au plătit toți banii acia în mâinilă Anușcăi și surorii ei Stanca. Și după acéia, iarăși au venită înaintea mării salé și a boeriloră, nepoții loră, Vlașină și frate-său Danciu și cu tot niamul lor și iarăși de nimă siliți, nici asupriți, ei de a lor bună voia, au vândută a loră driaptă moșia, dintru acélași uricu, o seliște anune Lucianii, pesté Prută. Ace seliște au vândut-o iarăși numitulă boiară, dréptu 50 *zlofi* tătărăști.

Deci numitulă boiară li-au plătit și acelora toți banii deplină.

Deci mărie sa, vădzăndă tocmala loră ce de bună voia și plata ce deplin, așjiderea și mărie sa au dat și au întărită numitulă boiarulă Toader parca<la>bului dela Cetatea Noao și fecioriloru lui și a totu niamulu lui, acelu locă din pustia ce i l-au dat măria sa și acelu sat anume Tocianii și ace seliște, anume Lucianii, ca să le fiia urică cu totă venitulă, nestrămutată nici odănoară, în veci.

Iar hotarulă acelu locă din pustia la Cahov, pe amăndoao părțilă de Cahovu mai susu de Chicera, undă să apropiia drumulă celă mare cătră Cahovu, ca să fiia cătă a pute cuprinde ună sat din destul.

Iar hotarul satului Tocianii, ci iasté pesté Prut, unde au fostú Borzea și acei selișté Lucianii, iarăș pesté Prut, să fiia din toaté părțile pe vechinú hotarú, pe undé au fostú dinú vacu, și *celelalte*.

7027 <1519> Iuli 1.

Acad. R.P.R., ms. III, Condica m-rii Homor, f. 74.
Trad. rom. din 1770.

137

1519 (7027) Iulie 2.

7027 <1519> Iuli 2, dela domnul Ștefan v<oe>vod, întăritori anumi semin-
țiilor curgătoari din Balința Mândrița pe două sate, pe pâraul Crasnii, anumi
Glodenii și Bulgarii și pe al treile sat, Muncelul.

Arh. St. Iași, Tr. 1765, op. 2014, dos. 10, f. 682.
Rezumat rom.

138

1519 (7027) Noembrie 10.

7027 <1519> Noem. 10. Dela domnul Ștefan v<oe>vod. Inștiințare facem
pentru cel mai adevărat și credincios boerul nostru giupânul Cozma Șarpe pos-
telnicul, carele mai înainte au slujit la creștinul, răpoosatul moșul domniei mele,
Ștefan v<oe>vod și la părintele domniei mele, creștinul, răpoosatul Bogdan
v<oe>vod, cu dreptate și cu credință, încă și astăzi slujește noao cu dreptate
și credincioasă slujbă. Pentru aceia, văzându-l cu driaptă și credincioasă slujbă
cătră noi, pohitit-am și noi deosăbi cu mila noastră și i-am dat lui dela noi și i-am
întărit, ca să aibă în pământul nostru la Moldova, un sat anume Poenile, la
țin<u>tru>l Romanului, care acest sat l-au fost luat moșul domniei mele Ștefan
v<oe>vod, dela unchiul lui, dela Ivan.

Și iarăș intru accasta, așijderea au venit înaintea noastră și înaintea boe-
rilor noștri ai Moldaviei, Niacșa, fata Danciului, nepoata Ștefului Trifăscului,
de a ei bună voe, nici asuprită, nici îndemnată și au vândutu a ei driaptă moșie
dintru al ei drept uric, ce l-au avut ia de cumpărătură dela moșul domniei mele
Ștefan v<oe>vod, ce au fost cumpărat pre acest sat anume Dobrușa, moșul ei,
Ștefan Trifăscul, dela Ivanco a lui Mihail și dintru ale sale drepte urice, ce au
fost vândut acest sat anume Dobrușa, credinciosului boerului nostru, giupânului
Cozma Șarpe post., drept 250 zloți tătărăști.

Insămnare: Satul Dobrușa să stăpînește de mân<ă>st<i>rea Pobrata cu
hrisov domnului Petru v<oe>vod, din let 7035 <1527>, Apr. 16. Și sînt alte
următoare ispisoaace numai pe Dobrușa.

Acad. R.P.R., LXIV/185.
Trad. rom. din sec. XIX.

1519 (7027) Decembrie 20, Suceava.

Suret de pe un ispisoc vechiu pe sârbie dela Ștefan v<oe>vod, scris de Dumitru Popovici în Suceavă, la let 7027 <1519> Dechemvre 20.

Cu mila lui dumnezeu, noi Ștefan v<oe>vod, domn țării Moldavii. Inștiințare facem prin această carte a noastră tuturor cui vor căuta asupra ei, sau o vor auzi citindu-se, precum au venit, înaintea noastră și înaintea boerilor noștri a Moldovii, a tuturora, slugile noastre Rodna și sora lui, Anușca și nepoții lor de soră: Lupe și surorile lui, Anușca și Parasca, fii Stanii, cum și neamul lor, Toma ficiorul Soflicăi și a lor neam, iarăș Stana și sora sa Anușca Bocăncioae, precum și nepoții lor de soră, Lazăr și frații lui, Toma și Alecsa și sora lor Magda, fii Oanii, toți nepoți a lui Oane Rodnici, de a lor bună voie, de nime siliți, nici asupriți și au vândut a lor dreaptă ocină, dintr'a lor drept uric și din ispisoc de cumpărătură, ce l-au avut moșul lor, Oană Rodnicu, dela străbunii noștri, dela Ilieaș și dela Ștefan v<oe>vod, a patra parte din sat din Petiea, partea cea din sus, slugii noastre, lui Draguș dela poartă, drept 400 zloți tătărăști.

Și sculându-se sluga noastră Draguș dela poartă, au plătit toți deplin acei de mai sus arătați bani, patru sute zloți tătărăști în mâinile slugilor noastre, Rodnici și surori-sa Anușcăi și nepotului lor de sor<ă>, Lupii și surorilor lui, Anușcăi și Parascăi, fiilor Stanii, și neamului lor, Tomii, ficiorului Soflicăi și neamului lor, Stanii, și surori-sa, Anușcăi Bocăncioaie, și nepoților lor de sor<ă>, Tomii și fraților lui, lui Lazăr și Alecsii, și surorii lor, Magdii, fiilor Oanii, toți nepoți a lui Oană Rodnici, denaintea noastră și denaintea boerilor noștri.

Deci, văzând și noi această de bună voia lor tocmală și deplin plată, noi încă așijderea și dela noi am dat și am întărit slugii noastre, lui Draguș dela poartă, toată acea de mai sus zisă a patra parte din sat din Petiea, partea cea din sus, ca să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul, fiilor lui, nepoților, strănepoților, prestrănepoților și la tot neamul lui, cine i se va alége mai de aproape, nestrămutată niciodinioară, în veci.

Iar hotarul acei a patra părți din sat din Petiea, părții cei din sus, despre toate părțile, de pin pregiur, să fie începându-se de unde cade pârâul Plopului în pârâul Petiei, apoi pârâul în sus, la heleșteul Bașcului, de acoloa în sus, pe acelaș pârâu, unde se desparte pârâul Mușiroiului, apoi de acolo pe pârâul (rupt) în sus pân<ă> la fântână, apoi dela fântână drept la deal, în dumbravă, la un stejar, de acoloa apoi drept peste țarină, pân<ă> la drumul Podenilor, la un stâlp de piatră, unde se împreună hotarul cu Unceștii, iar de acoloa drumul în sus, pân<ă> la Vradniță (adică poarta îngrăditurilor țarinilor), la un stâlp, apoi de acoloa pe alt drum în gios, pân<ă> la o movilă în șăs, de acoloa tot în gios pân<ă> la o movilă ce se numește a Rujilor, de acoloa tot în gios peste țarină, pân<ă> la un stâlp, apoi

de acoloa până > la gura pădurii la un stejar, de acoloa apoi drept peste pădure la un plop, apoi de acoloa pârâul în gios pârâ unde gura lui cade în pârâul Petii. Atâta îi iaste tot hotarul, după vechiul hotar, până unde au apucat din vechi.

Și spre aceasta este credința a însuș domniei mele de mai sus numit Ștefan voevod și credința pre iubit frate a domniei mele Petru și credința a tuturor boerilor noștri ai Moldovii, a mari și mici.

Și spre mai mare tărie și întăritură tuturor acestor de mai sus scrise, poruncit-am credincios boeriului nostru Trotușan logofătul să scrie și cătră adevărata cartea noastră aceasta, pecetea noastră să lege.

De pe sârbie pe limba moldovenească s'au tălmăcit la anul 1803 Fevruar 28, de polc. Pavel Debriț.

(Legalizată de Giudecătoria ținutului Sucevei, la 14 Ianuarie 1842, sub nr. 307)

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ștefăniță voevod, p. 148—149.
Trad. rom.

140

1519 (7027) Decembrie 27, Hârlău.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat credinciosul nostru boier pan Ieremia vistier a slujit mai înainte sfântrăposaților, bunicului domniei mele Ștefan voevod și părintelui domniei mele Bogdan voevod, cu dreaptă și credincioasă slujbă, iar astăzi ne slujește nouă, drept și credincios.

De aceia noi, văzând dreptcredincioasa lui slujbă către noi, l-am miluit cu mila noastră deosebită și i-am dat și i-am întărit dela noi, în țara noastră în Moldova, un sat pe Siret anume Balași, din hotarul Calianouților și iarăși Grișcani și cu jumătate de pod plutitor, pe Siret, acest sat anume Calianouți, de amândouă părțile Siretului, pe care l-a cumpărat părintele domniei mele Bogdan voevod dela nepoții lui Calian.

Și întru aceasta, au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni Stanca și surorile ei Mara și Sofiica, fiicele Marușcăi celei bătrâne, fiica lui Micul Purcarescul, de bună voia lor, nesilite de nimeni, nici asuprite, și au vândut ocina lor dreaptă, din uricul lor drept și din privilegiul, ce au avut dela domnia mea, de schimb cu credinciosul nostru Cozma Șarpe postelnic, jumătate de sat din Tatomirești la obârșia Orbicului, jumătatea de jos, credinciosului nostru pan Ieremia vistier, pentru 300 zloți tătărăști.

Și credinciosul nostru pan Ieremia vistier a plătit toți acești mai sus scriși bani, 300 de zloți tătăraști, în mâinile Stancăi și surorilor ei Maria și Sofiica, fiicele Marușcăi, nepoatele Marușcăi celei bătrâne, fiica lui Micul Purcarescul, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Și întru aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri Stanca, fiica lui Olan, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a dat ocina sa dreaptă, din uricul său drept și din privilegiul ce ea a avut dela bunica domniei mele, dela Ștefan voevod, jumătate de sat anume Popești, în ținutul Neamțului, jumătatea de sus, dela pârâu în sus, vărului său, credinciosului nostru pan Ieremia vistier.

De aceia noi, văzând între dânșii tocmeala de bună voie și plata deplină și dania de bună voie, deasemeni și dela noi am dat și am întărit credinciosului nostru pan Ieremia vistier, toate aceste mai sus scrise sate, anume Balași pe Siret, din hotarul Calianouților și iarăși Grișcani și cu jumătate de pod plutitor în Siret și jumătate de sat din Tatomirești, la obârșia Orbicului, jumătatea de jos și jumătate de sat din Popești, în ținutul Neamțului, jumătatea de sus, dela pârâu în sus, ca să-i fie lui dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit, niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate, anume Balași, pe Siret, ce sânt din hotarul Calianouților și iarăși Grișcani și cu jumătate de pod plutitor, în Siret, să fie din toate părțile după hotarul vechi și iarăși al acestor două jumătăți de sate, anume jumătate de sat din Tatomirești la obârșia Orbicului, jumătatea de jos și jumătate de sat din Popești în ținutul Neamțului, jumătatea de sus, dela pârâu în sus, să le fie lor din tot hotarul jumătate, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului frate al domniei mele Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Șandru, credința panului Negrilă, credința panului Vasco, credința panului Grincovici și a panului Talabă pârăcalabi de Hotin, credința panului Costea și a panului Condrea pârăcalabi de Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader pârăcalabi de Cetatea Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Sacuian ceasnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Toma Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci

să-i întărească și împuternicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit pentru a lui dreptcredincioasă slujbă și pentrucă el a dat banii săi drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Hârlău, în anul 7027 <1519> luna Decembrie 27.

Arh. St. Buc., Peceți, nr. 151.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu o trad. rom. la Acad. R.P.R., XIX/83.

141

1520 (7028) Ianuarie 4, Suceava.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri credinciosul nostru pan Ieremia vistier și Anușca și sora ei, Mara fiica lui Oanța Nisporescul și nepoata lor de frate, Anușca, fiica lui Șteful, de bună voia lor, nesiliți de nimeni nici asupra și au schimbat între dânsii dreptele lor ocine din dreptele lor urice. Și credinciosul nostru pan Ieremia vistier a dat Anușcâi și surorii ei Mara, fiicele lui Oanța Nisporescul și nepoatei lor de frate Anușca, fiica lui Șteful, dreapta sa ocină, jumătate din satul de pe Siret anume Popești, în ținutul Neamțului, partea de sus cu balta. Pe care acest sat Popești l-a dat credinciosului nostru pan Ieremia vistier, vara lui, Stanca, din privilegiul ei ce a avut dela bunicul domniei mele, Ștefan voevod.

Și iarăși, Anușca și sora ei, Mara, fiicele lui Oanța Nisporescul, și nepoata lor de frate, Anușca, fiica lui Șteful, au dat credinciosului nostru pan Ieremia vistier, dreapta sa ocină și din privilegiul, ce au avut dela bunicul domniei mele, Ștefan voevod, a treia parte din satul de pe Siret, din ținutul Sucevei, anume Veneția

Deci noi, văzând bună voia lor și tocmeala și bun schimbul ce au schimbat ei și au tocmît între dânsii și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit credinciosului nostru pan Ieremia vistier, această mai sus scrisă a treia parte a satului pe Siret, în ținutul Sucevii, anume Veneția, ca să fie lui dela noi uric, cu tot venitul.

Și întru aceasta, a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră credincioasă Macsin Udrea, nepotul lui Dan, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asupra și a vândut dreapta sa ocină, din dreptele sale urice, din privilegiul dela bunicul domniei mele Ștefan voevod și din privilegiul de întărire ce a avut el dela domnia mea, două părți de sat din Veneția pe Siret în ținutul

Sucevii, credinciosului nostru pan Ieremia vistier, pentru șapte sute de zloți tătărești.

Și s'a sculat credinciosul nostru pan Ieremia vistier și a plătit toți acești mai sus scriși bani, 700 zloți tătărești, în mâinile slugii noastre credincioase Măcsin Udrea, nepotul lui Dan, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit credinciosului nostru pan Ieremia vistier, aceste mai sus scrise două părți de sat pe Siret, în ținutul Sucevii, anume Veneția, ca să-i fie lui dela noi uric, cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lor neam, cine i se va alege cel mai de apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis, care este pe Siret, în ținutul Sucevii, anume Veneția, să fie din toate părțile, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Și privilegiul de întărire ce a avut sluga noastră credincioasă Măcsin Udrea dela domnia mea pe aceste două părți de sat din Veneția, el încă l-a dat în mâinile credinciosului nostru pan Ieremia vistier, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului frate al domniei mele Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Negrilă, credința panului Vasco, credința panului Grincovici și a panului Talabă pârcălabi de Hotin, credința panului Costea și a panului Condrea pârcălabi de Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Cozma Șarpe postelnic, credința panului Săcuian ceășnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să-i întăriască și să-i împuternicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit, pentru dreapta și credincioasa lui slujbă și pentrucă el și-a cumpărat pentru dreptii lui bani.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Suceava, în anul 7028 <1520> luna Ianuarie 4.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 205.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

1520 (7028) Ianuarie 7, Hârlău.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că această adevărată slugă a noastră Ion diacon a slujit mai înainte sfântărilor părintelui domniei mele Bogdan voevod, drept și credincios, iar astăzi slujește nouă, drept și credincios.

De aceea noi, văzând a lui dreaptă și credincioasă slujbă către noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă și i-am dat și i-am întărit lui dela noi, în țara noastră, o seliște anume Maletinții, ca să-i fie dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam cine i se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acestei seliști, anume a Maletinților, să fie din toate părțile, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mării sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului frate al domniei mele Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Șandru, credința panului Negrilă, credința panului Vasco, credința panului Grincovici și a panului Talabă pârcălabi de Hotin, credința panului Coste și a panului Condrea pârcălabi de Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader pârcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Cozma Șarpe postelnic, credința panului Sacuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Toma Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu, să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu-i clintească dănia și întărirea noastră, ci să-i întărească și împuțernicească, pentru că i-am dat și i-am întărit, pentru dreapta și credincioasa lui slujbă.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Hârlău, în anul 7028 <1518> luna Ianuarie 7.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ștefăniță voevod, p. 165—167.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

1520 (7028) Februarie 12, Suceava.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni Neaga și fiii ei, slugile noastre Schindir și frații lui, Sima și Andreiu și Mihuța și mătușa lor Ana și fiicele ei Magda și Tudora și Mariica și Neacșa, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină, din dreptul lor uric, din uricul bunicului lor Boris Braevici, din privilegiul ce au avut Neaga și sora ei Ana, fiicele lui Toader, dela bunicul domniei mele Ștefan voevod, de danie dela Iurie Braevici, fiul lui Boris Braevici și dela nepoatele lor de soră, Marina și Nastea și vărul lor Ivenco și dela sora lui, Nastea și Fedora și Anușca, dela fiii lui Ivașco și dela Nastea, fiica Oliușcăi, a treia parte de sat din Costești, la gura Ciuhurului, unde cade în Prut, partea de sus, slugii noastre, lui Petriman Fântână, pentru 430 zloți tătărești.

Și a plătit sluga noastră Petriman Fântână toți acești bani mai sus scriși, 430 zloți tătărești, în mâinile Neagăi și a fiilor ei, slugile noastre Schindir și frații lui, Sima și Andrei și Mihuța și mătușei lor Ana și fiicelor ei, Magda și Tudora <și Mariica>¹⁾ și Neacșa înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzând buna lor voie și tocomeala și plata deplină și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre Petriman Fântână această a treia parte de sat din Costești, la gura Ciuhurului, unde cade în Prut și cu pod plutitor pe Prut, ca să-i fie lui dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei a treia parte de sat din Costești la gura Ciuhurului, unde cade în Prut, partea de sus, să fie din tot hotarul a treia parte, iar dinspre alte părți după hotarul vechi pe unde din veac au folosit.

Și iarăși privilegiul de danie, ce au avut Neaga <și sora ei>¹⁾ Ana, fiicele lui Toader, dela rudenile mai sus scrise, dela Iurie Braevici, fiul lui Boris Braevici și dela nepoatele lor de soră, Marina și Nastea, <și dela vărul>¹⁾ lor Ivenco și dela sora lui, Nastea și Fedora și Anușca, dela fiii lui Ivașco și dela Nastea a fiica Oliușcăi, dela bunicul domniei mele Ștefan voevod, încă l-au dat în mâinile slugii noastre Petriman Fântână, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului frate al domniei mele Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului

¹⁾ loc rupt în orig.

Șandru, credința panului Negrilă, credința panului Vasco, credința panului Grincovici și a panului Tălabă cei dela Hotin, credința panului Costea și a panului Condrea cei dela Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader cei dela Cetatea Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Sacuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clinească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și împuternicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit și pentrucă și-a cumpărat pentru banii săi drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Șimion Ia Suceava, în anul 7028 <1520> Februarie 12.

Acad. R.P.R., Peciți, nr. 249.

Orig. slav. perg., pecete atârnată.

144

<1520 (7028)> Aprilie 21.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni slugile noastre Mihail și frații lui, Dumitru și Nicoară și sora lor Cârștina, copiii lui Toader Dumbravă și a femeiei lui, Mușa, de bună voia lor, nesiliți de niimeni, nici asupriți și au vândut ocina lor dreaptă, din uricul lor drept și din privilegiul de cumpărătură, ce au avut ei dela bunicul domniei mele Ștefan voevod, un sat pe Bârlad, anume Hădărăești și moara pe Bârlad, slugii noastre credincioase Banul vornic, pentru donă sute cincizeci de zloți tătărești, care acest sat îl cumpăraseră părinții lor, Toader Dumbravă și femeia lui, Mușa, dela slugile noastre, dela Nichita și dela fratele lui, Giurgea și sora lor Dobra, copiii lui Dan și nepoții lui Stan Hădărău și din privilegiul dela străunchii noștri, dela Iliiaș și dela Ștefan voevozi.

Și sluga noastră credincioasă, Banul vornic, a plătit toți acești mai sus scriși bani 250 zloți tătărești, în mâinile slugilor noastre Mihail și fraților lui,

Dumitru și Nicoară și surorii lor, Cârstinii, copiii lui Toader Dumbravă și a femeii lui, Mușa, înaintea noastră și a tuturor boierilor noștri moldoveni.

De aceia noi, văzând bună voia și tocmeala și plata deplină, deasemeni și dela noi am dat și întărit slugii noastre credincioase Banul vornic, acest sat mai sus scris, pe Bârlad, anume Hădărăești și moara pe Bârlad, ca să-i fie lui dela noi uric, cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat înainte zis, care este pe Bârlad, anume al Hădărăeștilor și moara pe Bârlad, să le fie lor din toate părțile, pe hotarele vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod <și> credința preaiubitului frate al domniei mele, Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petre vornic, credința panului Șandru, credința panului Negrea, credința panului Vasco, credința panului Grinco <și a panului Talabă> pârcałabi de Hotin, credința panului Costea și a panului Condrea cei dela Neamț, credința panului Petrică și a panului <Toader> cei dela Cetatea-Nouă, credința panului <Arbu>re portar de Suceava, credința panului <Șarpe> postelnic, credința panului Săcuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului <Cățelean> comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu cel mai apropiat, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și înputernicească, pentrucă i-am dat și întărit, deoarece el și-a cumpărat sie-și pentru banii săi drepecți.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Trotușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la¹⁾ în anul <7028> ¹⁾ luna Aprilie 21.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ștefăniță voevod, p. 172—175.

Orig. slav.

Datat după sfatul domnesc.

145

1520 (7028) Aprilie 23, Iași.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi

¹⁾ loc rupt în orig.

citindu-se, că aceste adevărate slugi ale noastre Tatul Plotun și frații lui, Sima și Costea și surorile lor Anușca și Sora și Neaga și Micae, copiii lui Stan Plotun, i-am miluit cu deosebita noastră milă și le-am dat și întărit lor ocinele lor drepte, satele pe Sărata, anume Plotunești și mai jos, In Glod.

Toate acestea mai sus scrise să le fie lor și dela noi uric cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate, care sunt pe Sărata, anume al Plotuneștilor și mai jos, In Glod, să le fie lor din toate părțile, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Și iarăși, privilegiul ce l-a avut tatăl lor Stan Plotun, dela străunchii noștri, dela Iliiaș și dela Ștefan voievozi, pe aceste mai înainte zise sate, ei l-au pierdut, cum este știut nouă și tuturor boierilor noștri.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului frate al domniei mele Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Șandru, credința panului Negrilă, credința panului Vasco, credința panului Grincovici și a panului Talabă cei dela Hotin, credința panului Costea și a panului Condrea cei dela Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader cei dela Cetatea Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Cozma Șarpe postelnic, credința panului Sacuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Toma Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clintească dania și întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească, pentrucă le-am dat și întărit, deoarece le este lor ocină dreaptă.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Iași, în anul 7028 <1520> luna Aprilie 23.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ștefănița voevod, p. 177—179.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

146

1520 (7028) Aprilie 24.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi

citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni sluga noastră Crâstea și sora lui, Nastea, cneaghina panului Stârcea stolnic, fiii lui Isaico și unchiul lor Șteful și sora lui, Magda, fiii lui Buceașchi, și deasemeni unchiul lor, credinciosul nostru pan Grincovici pârcălab de Hotin, fiul Vasutcăi și nepoții lui de frate, Ion și fratele lui, Iurie, fiii lui Șandru Turcul, toți nepoții lui Cozma Șandrovici și ai lui Iacuş vistier, de bună voia lor, nesiliți de nimeni nici asupra și au împărțit dreptele lor ocine și dedine, satele anume: Șendrești, care acum se numesc Cozmești și cu loc de moară pe apa Siretului și Ionășești și satul Iurcești și Halaucești și Poganești pe Siret și Midcăul și Șceacăul pe Nistru și Ceabărcăul pe Prut și Lemeșani pe Vilia și Mlinouți și Corbești pe Jijia, și Deșevcani și Nesvoia și Criva pe Prut și Voropcenii și Ivanconți, tot pe Prut și Faurii pe Jijia și Răchitenii și Temeșani și Iuganii, din privilegiul ce au avut ei dela străbunicul domniei mele Alexandru voevod și dela înaintașii noștri, dela Iliaș și dela Ștefan voevozi, pe aceste mai sus zise sate.

Și au căzut în partea slugii noastre Cârstea și a surorii lui, Nastea, cneaghina panului Stârcea stolnic, fiii lui Isaico, în partea lor, satele anume: Șendrești, acum se numesc Cozmești și Stanislavești, care acum se numesc Ionășești și Halaucești și Iurcești și Poganești pe Siret, și Midcăul și Șceacăul pe Nistru și Ceabărcăul pe Prut și Lemeșani și cu mori pe Vilia. Și iarăși, în partea lui Șteful și a surorii lui, Magda, au căzut în partea lor satele anume Criva și Nesvoia și Deșevcani pe Prut și Corbești pe Jijia și jumătate din Mlinouți, fără mori. Și iarăși, în partea credinciosului nostru pan Grincovici pârcălab de Hotin și a nepoților lui de frate, Ion și a fratelui lui, Iurie, au căzut în partea lor satele anume: Iuganii și Temeșani și Răchitenii pe Siret și Faurii pe Jijia și Ivanconții și Voropcenii pe Prut și jumătate de sat în Mlinăuți cu mori pe Vilia.

De aceia noi, văzând bună voia lor și tocmeala și buna împărțea, și noi deasemeni dela noi am dat și am întărit slugii noastre Cârstea și surorii lui, Nastea, cneaghina panului Stârcea stolnic, aceste zise mai sus sate, anume Șendrești, care acum se numesc Cozmești și Stanislavești, care acum se numesc Ionășești și Halaucești și Iurcești și Poganești, pe Siret și Midcăul și Șceacăul pe Nistru, și Ceabărcăul pe Prut și Lemeșani cu mori pe Vilia, ca să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarele acestor mai sus zise sate să le fie lor din toate părțile, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preainbitului frate al domniei mele Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului

Șandru, credința panului Negrilă, credința panului <Vasco>¹⁾ credința panului Talabă cel de Hotin, credința panului Costea și a panului Condrea cei de Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader cei de Cetatea Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Sacuian ceășnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat, deoarece sunt dreptele lor ocine și dedine.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Oanța, în anul 7028 <1520> luna Aprilie 24 zile.

Acad. R.P.R., Pечеți, nr. 177.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu o trad. rom. la Arh. St. Buc., A. N., MMDCLIX/2.

147

1520 (7028) Aprilie 24, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni sluga noastră Ion Cernat și surorile lui, Salomia și Neaga, copiii lui Ștefu, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, neasupriți, și au vândut ocina lor dreaptă, din uricul lor drept din privilegiul ce au avut ei dela înaintașii noștri, dela Iliiaș și dela Ștefan voevozi, un sat unde a fost Radul și Rădici, amândouă judeciile, slugilor noastre Lucan și fratelui lui, Ion Dălban, pentru 80 de zloți tătărești.

Și slugile noastre, Lucan și fratele lui, Dălban, ei au plătit toți deplin acești mai sus scriși bani, 80 de zloți tătărești, în mâinile slugii noastre, lui Ion Cernat, și surorii lui, Salomia și Neaga. Și deasemeni, privilegiul ce l-a avut Lucan și fratele lui, Dălban, dela bunicul <domniei mele> Ștefan voevod, pe mai sus zisul sat, unde a fost Radul și Rădici, ei ne-au mărturisit nouă că a ars în casa lui Petru dela Pârăul Lung.

¹⁾ loc șters în orig.

De aceia, noi văzând bună voia și tocmeala și plata lor deplină și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre, lui Lucan și fratelui lui, Ion Dălbau, acest mai sus scris sat, unde a fost Radul și Rădici, amândotă judeciile, ca să fie lor dela noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui mai sus zis sat, unde a fost Radul și Rădici, amândotă judeciile, să fie din toate părțile după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului frate al domniei mele Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Șandru, credința panului Negriță, credința panului Grincovici și a panului Talabă pârcălabi de Hotin, credința panului Costea și a panului Condrea pârcălabi de Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader pârcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia vistiier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Săcuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească <dania și întărirea noastră> ci să le întărească și împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentru slujba lor și pentrucă ei au cumpărat pentru banii lor drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Oanța la Iași, în anul 7028 <1520> luna Aprilie 24 zile.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ștefănița voevod, p. 180—183.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

148

1520 (7028) Mai 8.

Tălmăcire de pe ispisocul sârbesc, dela domnul Ștefan voevod, din 7028 <1520> Mai 8, întăritor vesternicului Toader Cărlig pe a cince parte din giumătate de sat Brițcanii, ci au cumpărat dela Sărghii și fratele lui, Ionașco și deosăbit pe a zece parte din giumătate de sat de cătră răsărit, ci au cumpărat dela Pânășoae și încă pe giumătate din a cince parte din giumătate satului de cătră răsărit, ci au cumpărat dela Magdălina fata lui Iacob și pe părțile ci au

cumpărat tot din ace giurăătate de sat Brițcanii, dela Cârstea și fratele lui, Dragoș și pe a patra parte din a șasa parte din sat din Cârliți și pe partea din Bârghoani a unui Tudora, câtă să va alege.

Arh. St. Iași, Anaforale, nr. 8, f. 112.

Rezumat rom.

149

1520 (7028) Iulie, Suceava.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că am binevoit domnia mea cu a noastră bună voință și curată și luminată inimă și cu toată bună voia noastră și cu ajutorul lui Dumnezeu, ca să întărim și să împuternicim sfânta noastră mănăstire dela Homor, unde este hramul uspeniei prea sfintei curatei, binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria și unde este egumen chir popa Simeon, dreptele și propriile sate ale acestei sfinte mănăstiri, danic și cumpăratură bunicii domniei mele Ștefan voevod și a părintelui domniei mele Bogdan voevod, anume satele: Dvorniceni sub Dumbrava Înaltă și Stauceni și Glodeni și la obârșia Solonețului satul anume Pârtești și Curtea lui Dieniș și o prisacă pe Botna la Cornești și sub Bohotin altă prisacă, anume Zlataroaia și un munte, anume Ostra și slatina la Ostra, care de demult a fost al lor acest munte și cu slatina.

Și întru aceasta deasemeni am dat și dela noi sfintei mănăstiri dela Homor unde este hramul uspeniei prea sfintei, curatei și binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioarei Maria un iezer, anume Orehovul și două șomoldoace lângă dânsul, anume Beșilele și Ciulinețul și gârla Orehovului, anume Topileana și cu toate iezercanele lor, care sunt lângă Orehov. Toate aceste mai sus scrise să fie acestei sfinte mănăstiri a noastre dela Homor, uric și cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul tuturor acestor mai sus înainte zise sate și prisăci să fie din toate părțile, după hotarele vechi, pe unde din veac au folosit, iar al muntelui anume Ostra și al slatinei să fie din toate părțile, până unde cade în apă. Și iarăși hotarul acestui iezer mai sus scris, anume Orehovul și cu toate gârlele sale și iezercanele lor, începând dela țărmlul Pruteșului, unde se desparte drumul la Grindul Lung. În dreptul Piscului Covurluiului și de acolo în jos pe malul Prutului, în dreptul Suhanei și iar de acolo drept la gârla Topileana, unde trece peste Troian, unde și mai sus este scris, și <de> acolo tot Troianul, până la Vadul Trifeștilor și iarăși de acolo, în sus pe țărml, până la capătul grindului, la țărmlul Pruteșului, unde se începe hotarul dintâi. Acesta este tot hotarul.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului frate al domniei mele Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Șandru, credința panului Negrilă, credința panului Vasco, credința panului Grincovici și a panului Talabă pârčălabi de Hotin, credința panului Costea și a panului Condrea pârčălabi de Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader pârčălabi de Cetatea Nouă, credința panului Arbure pârčălabi de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Sacuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu, să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să întărească și împuternicească acestei sfinte mânăstiri a noastre dela Homor.

Iarăși, cine s'ar ispiti să clintească dania și întărirea noastră, acela să fie blestemat de domnul Dumnezeu și mântuitorul nostru Iisus Hristos și de sfinții patru evangheliști și de 12 sfinți de frunte, Petru și Pavel și de ceilalți și de 24 sfinți prooroci ai lui Dumnezeu și de 318 sfinți părinți purtători de Dumnezeu, cei dela Nicheia și de toți sfinții, cari din veac au plăcut lui Dumnezeu. Și să fie asemenea lui Iuda și blestematului Arie și să aibă parte și cu acei Iudei, care au strigat asupra domnului Iisus Hristos, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, care este și va fi.

Și pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Oanța la Suceava, în anul 7028 <1520> luna Iulie.

M-rea Dragomirna, sub dată.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Copie slavă la Acad. R.P.R., ms. rom. 5235, f. 6—9.

150

1520 (7028) Iulie 15, Suceava.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că aceste adevărate slugi ale noastre Ion Albotă și fratele lui, Costea și sora lor Sasca și verii lor Gliga și Nastea, nepoții lui Sima Dragușanul și mătușele lor Nastasca și surorile ei Anușca și Agrișca și nepoata lor Marena, nepoții lui Giurgea Dragușanul, au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri

moldoveni, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți, și și-au împărțit între dânșii ocinele lor drepte și dedinele și din privilegiile ce au avut ei dela părintele domniei mele Bogdan voevod, două sate, anume Dragușani și Zăvoiani.

Și au căzut slugilor noastre, lui Ion Albotă și fratelui lui, Costea și surorii lor Sasca și verilor lor Gliga și Nastea, nepoților lui Sima Dragușanul, în partea lor, jumătate de sat din Dragușani, jumătatea de sus, și jumătate de sat din Zăvoiani, jumătatea de sus. Și iarăși, în partea Nastascăi și a surorilor ei Anușca și Agrișca și nepoatei lor, Marena, le-a căzut deasemeni jumătate de sat din Dragușani, jumătatea de jos și jumătate de sat din Zăvoiani, jumătatea de jos.

De aceia noi, văzând bună voia lor și tocmeala și buna împărțeală ce ei au împărțit și au tocmnit între dânșii și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre Ion Albotă și fratelui lui, Costea și surorii lor Sasca și verilor lor Gliga și Nastea, toată această mai sus scrisă jumătate de sat din Dragușani, jumătatea de sus și jumătate de sat din Zăvoiani, jumătatea de sus, ca să fie lor dela noi uric cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor jumătăți de sate, jumătate de sat din Dragușani, jumătatea de sus și a jumătății de sat din Zăvoiani, jumătatea de sus, să fie pe unde le-a hotărnicit și le-a împărțit lor credinciosul nostru pan Condrea pârălab de Neamț, începând din hotarul Săcuianilor, dela un stâlp, drept la câmp, la gardul vechi, la marginea dumbrăvii, la stejarii însemnați, de acolo dumbrava, la gardul vechi, până la un stâlp lângă pârâu, și de acolo în jos pe pârâu, prin satul Dragușani, apoi în jos de sat, un ulm, lângă pârâu, de acolo peste câmp, la un stâlp, dela acest stâlp deasemeni pe câmp la alt stâlp, care este în mijlocul câmpului, de acolo deasemeni peste câmp, la un alt stâlp, lângă satul Zăvoiani, de acolo drept la un ulm, care este în mijlocul satului Zăvoiani și dela acest ulm, drept la matca Moldovei, apoi pe Moldova în sus, până la hotarul Șoimăreștilor, iar diuspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului frate al domniei mele Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Șandru, credința panului Negrilă, credința panului Vasco, credința panului Grincovici și a panului Talabă cei dela Hotin, credința panului Costea și a panului Condrea cei dela Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader cei dela Cetatea Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Săcuian ceasnic, credința panului Stărcea stolnic, credința panului Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre sau din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clinească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, deoarece le este lor ocină dreaptă.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Suceava, în anul 7028 <1520> luna Iulie 15.

Arl. St. Iași, CCCXL/9.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu o trad. rom. din 1772 și o copie a acesteia din 1833.

151

1520 (7028) Iulie 16, Suceava.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni sluga noastră Dumitru, fiul Tomei diacon și nepoții lui, Ion și fratele lui, Dragoș și sora lor, Neaga, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină, din dreptul lor uric, din privilegiul ce au avut ei dela străbunicul domniei mele Alexandru voevod și dela bunicul domniei mele Ștefan voevod, a cincea parte de sat din Vlădești pe Șumuz, credinciosului nostru pan Gavril vistier, pentru 726 zloți tătărești.

Și credinciosul nostru pan Gavril vistier a plătit deplin toți acești bani mai sus scriși 726 zloți tătărești, în mâinile slugilor noastre Dumitru, fiul lui Toma diacon și a nepoților lui, Ion și a fratelui lui, Dragoș și a surorii lor Neaga, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni.

De aceia noi, văzând bună voia lor și tocmeala și plata deplină și noi deosemeni și dela noi am dat și am întărit această mai sus zisă înainte a cincea parte de sat din Vlădești, credinciosului nostru pan Gavril vistier ca să-i fie lui dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam cine i se va alege mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei a cincea parte de sat din Vlădești să fie din tot hotarul a cincea parte, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veci.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului frate al domniei mele Petru și credința boierilor

noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Șandru, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici și a panului Talabă pârcălabi de Hotin, credința panului Costea și a panului Condrea pârcălabi de Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader pârcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Săcuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine Dumnezeu îl va alege să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și împuternicească pentrucă i-am dat și i-am întărit, pentru dreapta lui slujbă și deoarece el și-a cumpărat pentru banii săi dreپți și curați.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Oanța la Suceava, în anul 7028 <1520> luna Iulie 16 zile.

<Pe verso, rom. sec. XVII:> Uric pre 5 părți *din* Vlădești, ce l-amu luat dela ficiorii lui Bligolie Cleheci, cându m'amu pârît cu Rușii și l-am rămas.

Acad. R.P.R., L/1.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

152

1520 (7028) Iulie 28, Suceava.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni credinciosul nostru boier pan Luca Arbure portar de Suceava, de bună voia sa, nesilit de nimeni, nici asuprit și a dat dreapta sa ocină, din dreptul său uric și din privilegiul ce a avut el dela bunicul domniei mele Ștefan voevod, jumătate de sat din Țăpești pe Bârlad, la gura Lozovei, partea de sus, și din iezerul dela Lozova, a patra parte, nepotului său, slugii noastre Dragoș dela poartă.

De aceia noi, văzând dania lui de bunăvoie, iar noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre, lui Dragoș dela poartă, această jumătate de sat mai sus scrisă, din Țăpești, pe Bârlad, la gura Lozovei, partea de sus și din iezerul dela Lozova a patra parte, ca să-i fie lui dela noi uric, cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei jumătăți de sat, mai înainte zis, din Țăpești, care este pe Bârlad la gura Lozovei, partea de sus, să fie din tot hotarul jumătate și după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Și iarăși privilegiul ce a avut credinciosul nostru pan Luca Arbure portar de Suceava, dela hunicul domniei mele Ștefan voevod, pe această jumătate de sat din Țăpești pe Bârlad, la gura Lozovei, jumătatea de sus și pe a patra parte din iezerul dela Lozova, încă l-a dat în mâinile nepotului său, slugii noastre Dragoș dela poartă, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului meu frate Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Șandru, credința panului Negrilă, credința panului Vasco, credința panului Grincovici și a panului Talabă cei de Hotin, credința panului Costea și a panului Condrea cei de Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader cei de Cetatea Nouă, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Săcuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clinească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și să-i împuternicească.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Suceava, în anul 7028 <1520> luna Iulie 28.

Acad. R.P.R., LXIV/12.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută. Despiciat în margine cu cuțitul, semn de anulare.

153

1520 (7028) August 21, Suceava.

† In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, troiță sfântă de o ființă și nedespărțită. Iată eu, robul stăpânului meu Iisus Hristos, Io Ștefan voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a binevoit domnia mea, cu bună voia noastră și curată și luminată inimă și cu toată bună voia noastră și cu ajutorul lui Dumnezeu și am făcut și pentru pomenirea răposaților înaintași,

bunicii și părinții noștri și pentru sănătatea și mântuirea noastră și am întărit cu acest privilegiu al nostru toate privilegiile, pe toate satele pe cari le-a cumpărat bunicul domniei mele Ștefan voevod și le-a dat mănăstirii Putna, unde este hramul uspeniei prea sfintei stăpânei noastre, născătoarei de dumnezeu și unde este egumen arhimandritul, rugătorul nostru chir Acachie, oricâte privilegii are această sfântă mănăstire, pe toate satele ei, și anume satele: satul Jicovul de Sus, satul Jicovul de Jos, satul Voitîn, satul Maneuți, satul Balosinești, satul Botășani, satul Vicșani, satul Măcicatești, satul Fratouți, satul Climouți, satul Ternauca. Toate satele de mai sus sunt pe Suceava.

Și iarăși, satul Balcouți, care este lângă târgul Siretului și satul Greci, pe Siret, lângă târgul Siretului și în ținutul Cernăuților: satul Cozmin și satul Cliticouți și satul Ostrița pe Prut și satul Știubei pe Bașeu și la Cărligătura: satul Sinești și satul Onicicani și pe Prut o bucată de pământ din hotarul Boiștei, puțin mai jos de gura Boiștei și mlaștina gârlei și satul Balintești și Iezerul Roșu și Seliștea lui Manea la gura Frumoșitei și pe Frumoșița satul unde a fost Falcin, mai jos de Andriiaș și pe Frumoasa trei sate anume: Parcenii, mai jos de Troian și la Șchei, la gura Frumoasei și la Fântâna Maceș, care este la capătul de jos al Iezerului Roșu, care toate aceste mai sus scrise sate și acest Iezer Roșu au fost cumpărate de bunicul domniei mele Ștefan voevod și date acestei sfinte mănăstiri mai sus scrise, dela Putna.

Și iarăși pe Siret, satul Camenca și satul Tomești și satul Cupca, aceste trei sate pe care le-a dat răposatul Iurie, numit Cupcici, la moartea sa, pentru pomenirea sa tot acestei mai sus scrise sfinte mănăstiri dela Putna. Și iarăși în ținutul Cernăuților, două sate anume satul Stroinți și satul Urvicolesă, pe care le-a dat deasemenea la moartea lui, răposatul Simca, pentru pomenirea sa, acestei mănăstiri dela Putna.

Toate aceste mai sus scrise, toate satele mai sus scrise, cu toate hotarele lor vechi și cu tot venitul lor și cu tot ce din veacul veacului a ascultat de aceste sate și s'a ținut de dânsule, cum este scris și în privilegiile de cumpărătură și de danie, să fie nemișcat și neclintit mai sus scrisei sfinte mănăstiri dela Putna, în veci.

Și încă întărim tot cu acest privilegiu și alte privilegii tot ale acestei mai sus scrise mănăstiri, cari au fost date și scrise de bunicul domniei mele Ștefan voevod: pentru vile care sunt pe Dealul Hărlăului, pentru popi, pentru sarea dela ocne, pentru țigani, pentru branștea, care este împrejurul mănăstirii, pentru pietrele de ceară care sunt la târgul Siretului, pentru morile, care sunt pe Siret, aproape de târgul Siretului, pentru vama cea mică, care este la Suceava, la Jicov; pentru gloabele care sunt în satele mănăstirești, pentru prisaca care este la Comarna, pentru majele de pește fără vamă, deasemeni cum este scris și dat în privilegiu, să fie nemișcat și neclintit, în veci, acestei sfinte mănăstiri dela Putna.

Și deasemeni și de acum înainte, ori ce i se va mai adăuga de noi sau de oricari alții, deasemeni cum se va da și se va scrie, aceia și aceasta să fie nemîșcată și neclintită acestei sfinte mănăstiri dela Putna.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului frate al domniei mele Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Șandru, credința panului Negrilă, credința panului Vasco, credința panului Grincovici și a panului Talabă pârcălabi de Hotin, credința panului Costea și a panului Condrea pârcălabi de Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Cosma Șarpe postelnic, credința panului Săcuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Toma Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească.

Iar cine ar vrea să clintească dania noastră, acela să fie blestemat de domnul Dumnezeu, mântuitorul nostru Iisus Hristos și de preacurata lui maică și de sfinții patru evangheliști și de sfinții fruntași apostoli, Petru și Pavel și de ceilalți și de sfinții 318 părinți dela Nicheia și de toți sfinții, cari din veac au plăcut lui Dumnezeu și să fie asemenea lui Iuda vânzătorul și blestematului Arie și să aibă parte cu acei Iudei, cari au strigat asupra domnului, mântuitorului nostru Iisus Hristos, zicând: sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, care este și va fi în veci, amin.

Iar pentru mai mare întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Suceava, în anul 7028 <1520> luna August 21.

Acad. R.P.R., ms. rom. 5235, f. 10-13.

Copie slavă.

154

1520 (7028) Octombrie 6, Hârlău.

† În numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, troiță sfântă, de o ființă și nedespărțită. Iată eu, robul stăpânului meu Iisus Hristos, Io Ștefan voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei, Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a binevoit domnia mea, cu a noastră bună voință și curată și luminată inimă și cu toată

a noastră bunăvoință și cu ajutorul lui Dumnezeu și am făcut pentru pomenirea sfântăroșilor înaintași, bunicii și părinții noștri și pentru sănătatea și mântuirea noastră, ca să întărim și să împuternicim sfânta noastră episcopie dela Rădăuți, unde este hramul celui întru sfinți, părintele nostru arhierarh și făcător de minuni Nicolae și unde este episcop rugătorul nostru chir Pahomie și am dat și am întărit acestei sfinte episcopii a noastre dela Rădăuți dreptele ei ocine, dania înaintașilor, bunicilor noștri, satele anume: Rădăuți și cu morile și Coțmanul Mare și cu toate cătunele sale, ce ascultă de Coțman, numele cătunelor: Havrilouți și Hlivișcea și Davidouți și Sadcov și Clivodinu și Bludna și Vârful Sec și Ciaplinți și Valeva, cât este partea episcopiei de Rădăuți și satul Rogozna și o prisacă în hotarul târgului Cernăuți, unde au fost stupii panului Grumază staroste, pe care domnia mea le-am dat-o pentru pomenirea și mântuirea inamei domniei mele Stana, acest sat Rogozna și această prisacă, acestei sfinte episcopii a noastre dela Rădăuți și prisacă la Cârliștăura, în hotarul satului Vorovești, lângă Pârăul Fântânilor, și cu grădina care este la această prisacă, pe care această prisacă a cumpărat-o rugătorul nostru chir Pahomie episcop de Rădăuți dela Petru Vartic și din privilegiul de cumpărătură, ce a avut el dela părintele domniei mele Bogdan voevod.

Aceste toate mai sunt scrise, toate satele mai sus scrise și cătune și satul Rogozna să fie ale acestei sfinte episcopii a noastre dela Rădăuți, unde este hramul celui întru sfinți, părintele nostru arhierarh și făcător de minuni, Nicolae și unde este episcop rugătorul nostru chir Pahomie, dela noi uric, cu tot venitul și cu toate vechile lor hotare și cu tot ce a ascultat din veacul veacului de aceste sate și s'a ținut de dănsule, cum este scris și în privilegiile de danie, nemîșcat și neclintit, în veci.

Iar hotarul prisăcii, care este în hotarul târgului Cernăuților, unde au fost stupii panului Grumază staroste, să fie începând dela doi ulmi îmbinați, până la capătul drumului, la un paltin, de acolo la un teiu îmbinat, de acolo în sus până la drum, apoi pe drum până la Prut. Acesta este tot hotarul acestei prisăcii. Și iarăși hotarul prisăcii ce este la Cârliștăura, în hotarul satului Voroveștilor, lângă Pârăul Fântânilor și cu grădina, care este în această prisacă, să fie începând dela un alun, ce este în sus de prisacă, de acolo drept la capătul bălții, la un stejar, de acolo pe amândouă părțile pârăului bălții, până la zăgaz, apoi în jos pe acelaș pârău, până la gardul țarinei, de acolo împrejurul prisăcii, până la alunul mai sus scris. Acesta este tot hotarul prisăcilor mai sus zise.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului frate al domniei mele Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Șandru, credința panului Negrilă, credința panului Vasco, credința panului Grinovicici și a panului Talabă pârăcâlabi de Hotin, credința panului Costea și a panului

Condrea pârçălabi de Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader pârçălabi de Cetatea Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Cozma Șarpe postelnic, credința panului Sacnian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Toma Cățelean comis și credința tuturor boierilor moștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clintească dania și întărirea noastră, ci să întărească și împuternicească acestei sfinte episcopii a noastre de Rădăuți.

Și pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Hârlău, în anul 7028 <1520> Iuna Octombrie 6.

Acad. R.P.R., ms. rom. 5235, f. 14-17.

Copie slavă.

155

<1520> Octombrie 8.

1661 <7169>.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod și domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni credincioasa noastră slugă, pan Cașotă clucer, nepotul lui Oțel, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut ocina lui dreaptă, din vricul lui drept, din privilegiul de mărturie, ce a avut el dela domnia mea.

Privilegiile ce a avut bunicul lui, Oțel, dela străbunicul nostru Alexandru voevod și dela străunchii noștri, dela Iliiaș și dela Ștefan voevozi, pe acest sat, pe Havarona, în ținutul Dorohoi, le-au ars Leșii, în casa lui Ținpea și a lui Șendrică din Șilișău.

Și a vândut acest sat, Havarona, chiar domniei mele, pentru șase sute de zloți tătărești.

Și domnia mea a plătit toți acești mai sus scriși bani, 600 zloți tătărești, în mâinile slugii noastre credincioase pan Cașotă clucer, nepotul lui Oțel, înaintea boierilor noștri.

Și plătind domnia mea tot deplin, 600 zloți tătărești, iar domnia mea, întru aceasta am binevoit cu a noastră bună voință și curată și luminată inimă și cu toată bună voia noastră și am făcut, pentru pomenirea și mântuirea maicii domniei mele Stana și am dat acest mai sus scris sat, anume Havarona, sfintei episcopii

dela Rădăuți, unde este hramul celui întru sfinți părintele nostru arhierarh și făcător de minuni, Neculai și unde este rugătorul nostru chir Pahomie episcop, ca să fie acestei sfinte episcopii dela Rădăuți, dela noi uric, cu tot venitul, neclintit și nemișcat niciodată, în vecii vecilor.

Iar privilegiul de mărturie ce a avut pan Cașotă clucer dela domnia mea pe acest sat, pe Havorona, încă l-am dat în mâinile rugătorului nostru chir Pahomie episcop dela Rădăuți, înaintea boierilor noștri.

Și încă am făcut domnia mea, pentru pomenirea și mântuirea maicii domniei mele Stana și am dat dela noi aceleiași sfinte episcopii dela Rădăuți o prisacă în hotarul târgului Cernăuți, unde au fost stupii lui Grumaz fost staroste. Și aceasta să fie uric dela noi sfintei episcopii dela Rădăuți, nemișcat niciodată, în veci.

Și întru aceasta, au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni sluga noastră Pătru Vartic, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut ocina sa dreaptă și cumpărătura sa, din uricul său drept, din privilegiul de cumpărătură ce a avut el dela părintele domniei mele Bogdan voevod, o prisacă cu grădină în hotarul Voroveștilor, aproape de Pârâul Fântânilor. Aceasta a vândut-o rugătorului nostru chir Pahomie episcop de Rădăuți, pentru două sute de zloți tătărești.

Și rugătorul nostru chir Pahomie episcop de Rădăuți a plătit toți acești mai sus scriși bani, 200 de zloți tătărești, în mâinile slugii noastre Pătru Vartic, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând a lor tocmeală de bună voie și plata deplină, deasemeni și dela noi am dat și am întărit rugătorului nostru chir Pahomie episcop de Rădăuți această prisacă înainte zisă și cu grădina ce este în hotarul Voroveștilor, aproape de Pârâul Fântânilor, ca să-i fie dela noi uric, cu tot venitul și după moartea lui, să-i fie de pomenire și amintire lui, sfintei episcopii dela Rădăuți, unde este hramul celui întru sfinți părintele nostru arhierarh și făcător de minuni, Neculai neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui sat scris mai sus, anume Havorona, care este în ținutul Dorohoi, să fie după hotarul vechi, din toate părțile pe unde din veac au folosit.

Și hotarul prisăcii, unde au fost stupii lui Grumaz fost staroste, ce este în hotarul târgului Cernăuți, să fie începând dela doi ulmi îmbinați până la capătul drumului, la un paltin, apoi dela paltin la un teiu îmbinat, dela teiu în sus, apoi pe drum și până la Prut. Acesta este tot hotarul acestei prisăci.

Iar hotarul prisăcii și cu grădina ce este în hotarul Voroveștilor, aproape de Pârâul Fântânilor, să fie începând dintr'un frasin, ce este în sus de prisacă, de acolo drept la capătul iazului, la un stejar, de acolo pe amândouă părțile pârâului iazului, până la zăgaz, apoi în jos pe același pârâu, până la gardul țarinei, de acolo împrejurul prisăcii, până la frasinul mai sus scris. Acesta este tot hotarul.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului frate al domnei mele Petru și credința boierilor noștri.

Ajh. St. Buc., ms. 629, f. 348—349.

Copie slavă.

Data greșită. Datat după moartea doamnei Stana, și după doc. anterior.

156

1521 (7029).

Vle>ato 7029 <1521>. Noi Ștefan voevoda. † Facem ș<i>re tuturor cui să cade a ști, că iată acești adevărate a noastre slugi, Ilie și frații săi, Nastia și surorile sale Cărstina și Mağdalena, fetele lui Ion și iarăș<i> frații lui, Anușca, fata lui Giurgiu și iarăș<i> sora lor Marinca, fata Petrii și nepoata ei Marenca, fata Giurgincăi, ni-am milostivit spre iușii și li-am dat și li-am întărit lor pre un sat la Răbrice anume Petreștii, ca să le fie lor dela noi uric cu tot vinitul, lor și feciorilor, nepoților și strănepoților.

Iară hotarele acestui sat dela Răbrice anume Petreștii ca să fie din toate părțile după ale sale bătrâne hotare, precum din veci s'au folosit.

Și spre aceasta este credința domnii mele și a fratelui domnii mele Petru și credința a toți boierii: Isac vor., Petru vor., Petrica, Vasca, Grincovici, Talabă păr. de Hotin, Coste și Condre păr. de Niamțu, Petrică și Toader păr. de Cetatea Nouă, Luca Arbure portariul de Suceavă, Hrana spat., Erimie vist., Șiarpe post., Săcuian pah., Stărce stol., Cățălian comisul.

Arh. St. Buc., ms 629, f. 42.

Trad. rom.

157

1521 (7029) Aprilie 20, Mărlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni slugile noastre Barbu și fratele lui, Șerban fiii lui Ivașcu Plop, de bună voia lor, nesiliți de nimeni nici asupriți și au împărțit între dânșii dreptele lor ocine.

Și a căzut în partea slugii noastre Barbu, în partea lui, satu : anume Sârbii, la gura Oancii, unde a fost jude Jula și Șcheii de Sus și cu jumătate de iezercan și jumătate din satul Grăpeni, pe Horincea. Și iarăși, în partea fratelui său, a slugii noastre Șerban, a căzut în partea sa satul anume Dănești și pe Prut, Șofrăcanii și jumătate din satul Grăpeni, pe Horincea și jumătate din iezercan.

De aceia noi, văzând bună voia lor și buna împărțeală și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre Barbu aceste mai înainte zise sate, anume Sârbi, la gura Oancei, unde a fost jude Jula și Șcheii de Sus cu jumătate

de iezercan și jumătate din satul Grăpeni, pe Horincea, ca să-i fie lui dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstră-nepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai sus zise sate, anume Sârbii, la gura Oancei, unde a fost jude Jula și Șchiei de Sus și a acestei jumătăți de iezercan și a jumătății de sat Grăpeni, pe Horincea, să fie din toate părțile <după hotarul vechi¹⁾> pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului frate al domniei mele Petru <și credința boierilor noștri: credința panului Isac>¹⁾ credința panului Petru vornic, credința panului Negriță, credința panului <Vasco>¹⁾, credința panului Grincovici <și credința panului Talabă pârcălabi de Hotin, credința panului Costea și credința panului Condrea pârcălabi>¹⁾ de Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader <pârcălabi de Catatea Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Cozma Șarpe postelnic>²⁾, credința panului Sacuian ceașnic, <credința panului Stârcea stoluic, credința panului Toma Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri>²⁾ moldoveni, <mari>²⁾ și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre <dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși>²⁾ pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania noastră, <ci să le întărească și împuternicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit, pentru dreapta lui slujbă și pentrucă îi sunt lui drepte ocine.

Și pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru jupan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Oanța la Hârlău, în anul 7029 <1521> luna Aprilie 20 zile.

Acad. R.P.R., Fotografii, X/33.

Fotocopie după un orig. slav.

158

1521 (7029) Aprilie 20, Hârlău.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni slugile noastre Saula și vărul lui, Sima, nepoții lui Ivașco proceinic, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină, din uricul lor drept, ce

¹⁾ loc șters, ilizibil în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

a avut <bunicul>¹⁾ lor, Ivașco procelnic dela înaintașii noștri, dela Iliș și dela Ștefan voievozi, un sat anume Medeleni, la Cârlișătură. Acesta l-au vândut slugilor noastre Luca și copiilor lui, Giurgea și Dumitru și Fădor, pentru 200 de zloți tătărești.

Și slugile noastre] Luca și fiii lui, Giurgea <și Dumitru>²⁾ și Fădor, au plătit deplin toți acești mai sus scriși bani, 200 zloți tătărești, în mâinile slugilor noastre Saula și vărul lui, Sima, nepoții lui Ivașco procelnic, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni.

Deci noi, văzând bună voia lor și tocmeala și plata deplină și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre, Luca și copiilor lui, Giurgea și Dumitru și Fădor, acest mai sus mai înainte zis sat, anume Medeleni, care este la Cârlișătură, să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților și răstrănepoților lor și întregubri lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris să fie peste tot pe pârâul ce este între Procelnici și între Medeleni, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului frate al domniei mele Petra și credința tuturor boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Negrilă, credința panului Vasco, credința panului Grincovici și panului Talabă pârcălabi de Hotin, credința panului Costea și a panului Condrea pârcălabi de Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader cei de Cetatea Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Săcuian ceașnic, credința panului Ștarcea stolnic, credința panului Cașelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari <și mici>¹⁾.

<Iar după>²⁾ viața noastră, cine va fi domn, din copiii noștri sau din neamul nostru sau <iarăși pe ori>¹⁾ cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le <clintească>¹⁾ dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentru că le este dreaptă ocină și cumpărătură.

Iar pentru mai mare putere și întărire, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihuța la Hârlău, în anul 7029 <1521> Aprilie 20.

<Pe verso, contemporan :> Luca și copiii lui.

Acad. R.P.R., L/58.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

¹⁾ omis de diac.

²⁾ șters, se pare răzuit.

³⁾ loc rupt în orig.

1521 (7029) Aprilie 24, Hârlău.

Suret scos di pe alt suret, care este scris di pe un uric vechiu sârbesc dela Ștefan <oe><od>, scris de Dumitru Popovicu în Hârlău, la let 7029 <1521> April 24.

Cu mila lui dumnezeu, noi Ștefan <oe>>od, domnu țării Moldovii. Inștiințare facim prin această carte a noastră tuturor cui vor căuta pre dânsa sau o vor auzi citindu-să, precum au venit înainte noastră și înainte boerilor noștrii a Moldovii, slugile noastre, Coste, ficiorul Marușcăi și nepotul său Gane Zance, ficioru Zancii și nepoatele lor, Ana și surorile ei, Mărina și Tudora și Anca și Nastea, fetili Dumii Micaciului și iarăși nepoata lor Mărina, fata lui Bogdănel, toți nepoți popii lui Filip și de a lor buna voia, de ninu săliți, nici asupriți, ș'au împărțit între sâniș a lor drepti ocine.

Și s'au venit slugii noastre, lui Costea, feciorul Marușcăi, satul Mihăileștii și 350 zloți tătărăști, apoi și slugii noastre, Ganei Zancei, ficiorul Zancii, s'au venit în partea lui giunătate de satu de Fundeni, parte ce din sus și satul Goești. . . ¹⁾ și cu moară pe Berheciu. Și Grigorie să țâe stupii și 100 zloți tătărăști. Apoi și în partea nepoților Anei și surorilor ei, Mărinii și Tudorii și Ancăi și Nastei, fetile Dumii Micaciului, li s'au venit în partea lor din giunătate de satu de Fundeni giunătate și giunătate de moară din Berheciu și o parte de sat de Ruptură. Apoi și în parte nepoatelor Mărinei, fetii lui Bogdănel, s'au venit giunătate din giunătate de sat din Fundeni și giunătate de moară di pe Berheciu și o parte de satu din Ruptură. . . ¹⁾

Deci, văzând noi a lor ce de bună voe tocmeală și buna împărțală, ce ș'au tocmit și au împărțit între sâneș, noi încă aşăjdire și dela noi am dat și am întărit slugii noastre, Costii, ficiorul lui Marușcăi, pe acel de mai sus scris satu anume Mihăileștii și pe acei 350 zloți tătărăști, ca să-i fie lui dela noi uric, cu tot venitul, fiilor lui, nepoților, strănepoților, prestrănepoților și la tot niamul lui, cine să va alege mai de aproape, nestrămutat nicodăneaoară, în veci.

Iar hotarul celui de mai sus zis satu anumi Mihăileștii dispre toate părțile să fie după vechiul hotar, până unde au apucat din vec.

Și spre aceasta esti credința a însuși domnii mele de mai sus scris, Ștefan <oe>>od și credința a pre iubit frate a domnii mele, Petru și credința a tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Și spre mai mare tăria și întăritură tuturor acestor de mai sus scrisă, poruncit-am credincios boeriului nostru, Totrușan log< >fă>, să scrie și cătră această carte noastră să lege și a noastră peceti.

(Locul peceteii domnești)

¹⁾ loc alb în text.

Di pe sârbie pe limba moldoviniască s'au tălmăcit la anu 1801 Iunii 19, de polcov. Pavăl Debrîț *dela* mitropolie.

S'au posleduit cu suret și este întocmai: Ioan Palade păh<arnic>.

Divanul. Copie aceasta posleduindu-să din cuvânt în cuvânt cu suretul scos di pi cel adivărat ispisoc sârbăsc, încredințat de polc. Pavăl tălmăci, și fiind întocmai s'au încredințat. 1827 Mart. 11.

Baș *mare* log<o>f<ă>t.

Ioan Cant. *mare* vor<nic>.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ștefăniță voevod, p. 283--284.
Trad. rom.

160

1521 (7029) Iunie 1, Hârlău.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că aceste adevărate slugi ale noastre, sluga noastră credincioasă pan Banul vornic și Gagea nreadnic de Vaslui și Drăguș ne-au slujit nouă cu dreaptă și credincioasă slujbă.

De aceia noi, văzând dreapta și credincioasa lor slujbă cătră noi, i-am miluit cu deosebita noastră milă și le-am dat dela noi și în țara noastră în Moldova, un loc din pustie, pe Sohului, mai sus de Bechea, ca să-și întemeieze sat și să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui loc din pustie, care este pe Sohului, mai sus de Bechea, să fie dela matca Sohului, la stâlp și de acolo la deal, la un stâlp și de acolo peste câmp, până la hotarul lui Mânjea și iarăși din sus să fie din matca Sohului, la stâlp și la vârful dealului, la stâlp, și de acolo peste câmp, până unde se unește cu hotarul lui Mânjea. Acesta este tot hotarul.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului frate al domnei mele Petru și credința tuturor boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Negrilă, credința panului Vasco, credința panului Grincovici și a panului Talabă pârcălabi de Hotin, credința panului Costea și a panului Condrea cei dela Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader cei dela Cetatea Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința <panului>¹⁾ Ieremia vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința

¹⁾ loc rupt în orig.

panului Săcuian ceașnic, credința panului Stărcea stolnic, credința panului Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le cîntească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat pentru drept credincioasa lor slujbă.

Iar pentru mai mare putere și întărire, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihuța la Hârlău, în anul 7029 <1521> luna Iunie 1.

Acad. R.P.R., LXXXVII/66.

Orig. slav. perg., pecete atârnată, căzută.

161

1521 (7029) Iunie 1, Hârlău.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni Tudura, fiica Vasilcăi, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut dreptele sale ocine, din dreptul ei uric de împărțeală ce a avut ea cu mătușa ei, cu Dragalina, dela bunicul domniei mele Ștefan voevod, două sate, anume Sârbii și Ciocodeești. Aceasta a vândut slugii noastre credincioase pan Grozav vornic, pentru 530 zloți tătărești.

Și sluga noastră credincioasă pan Grozav vornic a plătit deplin toți acești bani mai înainte ziși, 530 zloți tătărești, în mâinile Tudurii, fiica Vasilcăi, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând bună voia lor și tocmeala și plata deplină și noi deosemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre credincioase pan Grozav vornic, aceste mai sus scrise sate, anume Sârbii și Ciocodeești, ca să-i fie lui dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor două sate, anume Sârbii și Ciocodeești, să fie din toate părțile după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului frate al domniei mele Petru și credința tuturor boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Negrilă, credința panului Vasco, credința panului Grincovici și a panului Talabă părcălabi de Hotin, credința panului Costea și a panului Condrea cei dela Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader cei dela Cetatea

Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, <credința>¹⁾ panului Ieremia vistiier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Sacuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Cățelean comis și credința tuturor <boierilor noștri moldoveni, mari și mici >¹⁾.

<Iar după>¹⁾ viața <noastră>¹⁾, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și împuternicească, pentrucă îi este lui dreaptă ocină și cunupărătură, ce a cumpărat el pentru banii săi drepți.

Iar pentru mai mare putere și întărire, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihuța la Hârlău, în anul 7029 <1521> luna Iunie 1.

<Pe verso, contemporan slav:> Sluga noastră credincioasă, pan Grozav vornic.

<Sec. XVII, rom.:> Eu Mihalcea diac scris-am cum ne-am tocmit și ne-am apucat cu Petrea Calot<ă> să-ș ții moșia din Sârbi cu... cum au ținut și moșii și părinții noștri, să n'aibă nicio pâra dela copii noștri, de anu înainte. Și denainte a lui Constantin Ciocârlie și <de>nainte Petru din M...reni. Constantin Ciocârlie <m.p.>

Acad. R.P.R., CXXXIV/87.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

162

1521 (7029) Iunie 3, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni slugile noastre Avăr și surorile lui, Mărie și Ana și vărul lor Nistor și sora lui, Mărie și vărul lor Mihul și frații lui, Petrea și surorile lor, Fedca și Anghelina și vara lor Anușca și deasemeni vărul lor Ion și frații lui, Petrea și Toader și Toma și Trifan și sora lor Măgdalina și deasemeni verii lor, Ion și frații lui, Băloș și Toma și Petrea și Lazea și surorile lor, Sorac și sora lor Neagșa și sora lor Mărie și verii lor, Duma și frații lui, Cozma și Toadea și verii lor Toader Tazlău și vărul lui, Bogdan și sora lui, Negrita, toți nepoții lui Neagul, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au împărțit între dânșii dreapta lor ocină,

¹⁾ loc șters, ilizibil în orig.

din dreptul lor uric din privilegiul ce a avut bunicul lor Neagul dela bunicul domniei mele Ștefan voevod, un sat pe Bogdana, anume Rotumpanești. Și au împărțit acest sat în trei¹⁾ părți.

Și a căzut în partea slugii noastre Avăr și a surorilor lui, Măria și Ana și vărului lor Nistor și surorii lui, Mărie și vărului lor Mihul și fratelui lui, Petrea și surorilor lor, Fedea și Anghelina și Anușca și verilor lor Ion și fraților lui, Petrea și Toader și Toma și Trifan și surorii lor Magdalina a căzut în partea lor partea de sus din acest sat.

Și iarăși slugilor noastre Ion și fraților lui, Baloș și Toma și Petrea și Lazea și surorilor lor Sorae și surorii lor, Neagșa și surorii lor Măria a căzut în partea lor a doua parte din acest sat.

Și iarăși slugii noastre Duma și fraților lui, Cozma și Toadea, a căzut în partea lor a treia parte din acest sat.

De aceea noi, văzând voia lor și tocmeala și buna lor împărțeală, ce și-au împărțit și au întocmit între dânșii și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit mai înainte ziselor slugi ale noastre aceste mai sus scrise părți, partea de sus și a doua și a treia parte din sat din Rotumpanești pe Bogdana, ca să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai înainte zise părți din satul care este pe Bogdana, din Rotumpanești, să le fie lor din tot hotarul cât li se cuvine, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului meu frate Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Negrilă, credința panului Vasco, credința panului Grincovici și a panului Talabă cei dela Hotin, credința panului Costea și a panului Condrea cei dela Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader cei dela Cetatea Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Săcucian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, < dintre copiii noștri >²⁾ sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie < domn >²⁾ al țării noastre Moldova, acela să nu le clinească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească pentrucă este dreapta lor ocină.

¹⁾ a fost scris întâi « cinci », apoi corectat « trei ».

²⁾ loc rupt și șters în orig.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Hârlău, în anul 7029 <1521> luna Iunie 3.

Acad. R.P.R., LXVIII/130.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

163

1521 (7029) Iunie 4.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat credinciosul nostru pan Cozma a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a dat, pentru pomenirea și mântuirea lui ocina dreaptă și cumpărătura sa, din uricele sale drepte, din privilegiul dela străunchii noștri, dela Ilieaș și dela Ștefan voevozi și din privilegiul de cumpărătură, ce a avut el dela bunicul domniei mele Ștefan voevod, un sat în Cobăle, unde a fost casa lui Dragomir, anume Calienești și mănăstirea cu via la gura pârâului, în același hotar, mănăstirii noastre dela Bistrița, unde este hramul uspeniei preasfintei stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu și unde este egumen rugătorul nostru chir Silioan.

De aceia noi, văzând dania lui de bună voie, ce el a dat pentru pomenirea și mântuirea sa și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit acest sat scris mai sus, unde a fost casa lui Dragomir, în Cobăle, anume Calienești și mănăstirea cu via la gura pârâului, în același hotar, ca să fie acestei sfinte mănăstiri a noastre dela Bistrița, unde este hramul preasfintei stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu și unde este egumen rugătorul nostru chir Silioan, dela noi uric cu tot venitul, neclintit și nemișcat niciodată în veci.

Iar hotarul acestui sat zis mai înainte, anume Calienești, unde a fost casa lui Dragomir, ce este în Cobăle și mănăstirea și via, să fie din toate părțile, pe hotarele vechi, pe unde au folosit din veac.

Și iarăși privilegiile ce el le-a avut dela Iliiaș și dela Ștefan voevozi și dela bunicul domniei mele Ștefan voevod, el încă le-a dat în mâinile rugătorului nostru chir Silioan egumen și ale tuturor fraților, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului frate al domniei mele Petru și credința boierilor noștri ¹⁾: Totrușan logofăt, Petre vornic, Negrilă și Vasco, Grincovici <și> Talabă părcălabi de Hotin, Coste și Condrea părcălabi de Niamțu, Petrică și

¹⁾ lista boierilor, românoște în text.

Toader pârçălabi de Roman, Luca Arbure portariul de Suceava, Hrana spatâr, Eremie vistier, Șerpe postelnic, Săcucian paharnic, Stârce stolnic, Cățălian comisul.

Arh. St. Buc., ms. 628, f. 574.

Copie slavă.

164

1521 (7029) Iunie 5, Hârlău.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că această adevărată sluga noastră Ion Turcul vistiernicel, ne-a slujit nouă drept și credincios. De aceea noi, văzând drept credincioasa lui slujbă către noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă și i-am dat dela noi, în țara noastră, în Moldova, un sat din satele noastre, în ținutul Cernăuți, care a ascultat de Șipinți, anume Șizscuți, ca să-i fie lui uric cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam și cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat, mai sus scris, care este în ținutul Cernăuți, anume Șizscuți, să fie din toate părțile după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului frate al domniei mele Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Negrilă, credința panului Vasco, credința panului Grincovici și a panului Talabă pârçălabi de Hotin, credința panului Costea și a panului Condrea pârçălabi de Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader pârçălabi de Cetatea Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spatâr, credința panului Ieremia vistier, credința panului Cozma Șerpe postelnic, credința panului Sacucian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Toma Cățelean comis <și> credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania noastră, ci să-i împuternicească și întărească, pentrucă i-am dat pentru a lui dreaptă și credincioasă slujbă.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Hârlău, în anul 7029 <1521> luna Iunie 5.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ștefăniță voevod, p. 302—304.

Orig. slav, perg.

1521 (7029) Iunie 14, Suceava.

<7029 <1521> Iunie 14>. Suret di pi ispisocul lui Ștefan v<oe>vod, d<onumu> țării Moldaviei, scris de Oanța, în Suceava.

Înștiințare facim pren această carte a noastră, tuturor cui vor căuta asupra ei sau o vor auzi cetîndu-o, precum au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boerilor noștri a Moldaviei slugile noastre, Bratul, ficiorul Giurgii și verii lui, Balș și fratele său Buda și sora lor Ileana, fiei Anii și nepoată lor Negșa, fata Anei și verile lor, Mara și Stanca și Cerna, fetile... ¹⁾ Anușca și Irina, fetile Andrușcăi Hârlău, toți nepoți... ¹⁾ de bună voia lor, de nimeni săliți, nici asupriți, ș'au împărțit dreaptă ocina lor, din drept uricul lor și den ispisocul ei l-au avut moșul lor, Petre... ¹⁾ <di la> Alixandru vodă, un sat pi Lăpușna, la Păr, anume Perenii și s'au venit în parte slugii noastre Bratului, ficiorul Giurgii și verilor lui, Balș și frățîne-său, Budei și surorii lui, Ilenii, fiei Anii, s'au venit în parte lor giuătate... ¹⁾ despre răsărit și o moară pi Târnușa, cum și slugii noastre, Zbiarai și surorilor lui, Armancăi... ²⁾ fiei lor, Andrușcăi Hârlău și verilor lor, Mariei și Stancăi și Cernii, fetilor Dumei Hârlău și nepoatei lor, Neașii, fetei Anei, s'au venit în partea lor iarăși giuătate de sat Perenii, giuătate ce din sus parte dinspre apus și moară în Târnușa.

Deci, văzând noi această de bună voi a lor între dînșii tocmeală și bună împărțeală, noi încă așijderea și dila noi am dat și am întărit mai sus numitălor slugi a noastre, Bratului, ficiorul Giurgii și verilor lui, lui Balș și frățîne-său Budei și surorii lor, Ilenii, ace di mai sus numită giuătate de sat de Pereni giuătate cei din gios, parte de dinspre răsărit și moara pi Târnușa, pentru ca să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul și fiilor lor, nepoților, strănepoților, prestrănepoților și la tot neamul lor, cini li să va alegei mai de aproape nestrămutat niciodinioară, în veci.

Iară hotarul acei giuătăți de sat din Pereni, parte ce din gios, despre răsărit și cu moară în Târnușa, despre tot hotarul să fie giuătate și după vechiul hotaru, pân<ă> unde s'au apucat din vac și până undi au pus semne credincios boeriul nostru Vlad ușeriul.

Precum spre aceasta estî credința a mai sus numitei domniei noastre, Ștefan v<oe>vod și credința a preiubitului frate a domniei mele Petru și credința a tuturor boerilor noștri a Moldaviei, a mari și mici.

Iar spre mai mare tărie și întărirea tuturor acestora de mai sus scrisă, am

¹⁾ lipsă un rând întreg.

²⁾ loc alb.

poruncit credincios boerului nostru, lui Trotuşan logofăt, să scrie şi cătră adivărată carte noastră această pecete noastră să legi.

Di pi sârbie pi limba moldovinească s'au tălmăcit, la anul 1808 Iul. 4. Polcovnic Pavăl Debrici *dela* mitropolie.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ştefăniţă voevod, p. 305—306.
Trad. rom.

166

1521 (7029) Iunie 24, Suceava.

Şuret dupe ispisoc vechiu pe sârbie, dela Ştefan voevod, scris în Suceava, de Dumitru Popovici, din leat 7029 <1521> Iunie 24.

Înştiţare facem prin această carte a noastră tuturor cui vor căuta spre dânsa sau o vor auzi cetindu-să, precum au venit înaintea noastră şi înaintea boerilor noştri ai Moldovii, sluga noastră Mândrea şi de a lui bună voe, de nimeni silit, nici asuprit ş'au dat a sa dreaptă ocină şi cumpărătură dintr'al său drept uric şi ispisoc de cumpărătură, ce l-au avut dela moşul domnii mele, dela Ştefan voevod, a treia parte din satul Lipăeştii, unde au fost judele Dragomir, partea cea din sus, nepotului său, slugii noastre Petrii Ungureanului. Iar sluga noastră Petri Ungureanul au dat unchiului său, slugii noastre Mândrii, giumătate din viaa lui, ce o are în dealul Hărlăului.

Şi văzând şi noi a lor cea de bună voe toameală, noi încă aşijderea şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Petrii Ungureanului acea de mai sus arătată a treia parte din sat din Lipăeşti, unde au fost giudele Dragomir, partea cea din sus, ca să-i fie lui şi dela noi uric cu tot venitul, lui şi fiilor lui, nepoţilor, strănepoţilor şi la tot neamul cine i să va alége mai de aproape, nestrămutat niciodinuoară, în veci.

Iar hotarul acci de mai sus numitei a treia părţi din sat din Lipăeşti, unde au fost judele Dragomir, partea cea din sus, să fie între cele doaa părţi de sat care le-au dat Mândrea sfintei mitropolii noastre din Suceava, începând peste şăs, la un stălp, de acoloa la alt stălp, de acoloa drept peste şăs, în marginea luncii, la un ulm; iar despre alte părţi, după vechiul hotar, până unde au apucat din veac.

Şi spre aceasta iaste credinţa a însumi domnii mele de mai sus numit, Ştefan voevod şi credinţa a prea iubit frate al domnii mele Petru şi credinţa a tuturor boerilor domnii mele, a Moldovii, a mari şi mici.

Şi spre mai mare tărie şi întăritură acestor de mai sus scrise, poruncit-am credincios boerului nostru Totruşan logofăt să scrie şi către adevărată cartea noastră aceasta pecetea noastră să lége.

De pe sârbie pe limba moldoveniască am tălmăcit, la anul 1803 Iuni 27. Polev. P<a>v<e>l Debr<i>ci> la mitr<op>olie.

Acad. R.F.R., XIII/219.

Trad. rom.

167

1522 (7030).

† Din mila lui dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Pacem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni slugile noastre Gavril Bârlad și nepoții lui de frate, Cupcea Bârlad și frații lui Filimon și Dragotă și Purcar și surorile lor Ana și Vasilica și Tudora și Armeanca, fiii lui Petrea Bârlădescul, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au împărțit ocina lor dreaptă, din uricul lor drept, din privilegiul de cumpărătură ce au dela bunicul domniei mele Ștefan voevod, un sat peste Prut, anume Bârlădești. Și i-au căzut în partea slugii noastre, lui Gavril Bârlad, jumătate de sat din Bârlădești, partea de jos și jumătate din Ciulina și toată lunca și o gârlă, care este în luncă și jumătate dintr'o gârlă ce iese din Prut. Și iarăși, în partea nepoților lui de frate, Cupcea Bârlad și fraților lui, Filimon și Dragotă și Purcar și surorilor lor Ana și Vasilica și Tudora și Armeanca, fiii lui Petre Bârlădescul, le-a căzut în partea lor jumătate din același sat, peste Prut, anume Bârlădeștii, partea de sus și jumătate din Ciulina și tot Colacul și o gârlă ce iese din Prut, jumătate.

De accia noi, văzând tocmecala lor de bună voie și buna lor împărțală și noi deascinceni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre Gavril Bârlad această înainte zisă jumătate de sat din Bârlădești, peste Prut, partea de jos și jumătate din Ciulina și lunca toată și gârla ce este în luncă și jumătate dintr'o gârlă ce iese din Prut, ca să-i fie lui dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam. cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul între dânșii să fie începând din fundul Colacului, drept la un stejar mare și de acolo la un alt stejar, ce este în aria lui Gavril Bârlad și de acolo drept la Prut și dela Prut iarăși înapoi, la același stejar, care este în aria lui Gavril Bârlad și de acolo drept la ușa bisericii, peste câmp, în ruptura Troianului și de acolo la unghiul, la gârla ce este aproape de deal, apoi drept la deal, în sus de Zăpodia lui Nan și de acolo drept peste deal, în vale, la matca Voronovei, la ruptură și de acolo pe ruptură la deal, la un stâlp, pe care l-a pus credinciosul nostru pan Vlad ușer, la Dealul Untului, dela Lăpușna. Acesta

este tot hotarul între dânșii, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului frate al domniei mele Petru și credința boierilor noștri; credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Negriță, credința panului Grincovici și a panului Talabă părcălabi de Hotin, credința panului Costea și a panului Condrea cei dela Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader cei dela Cetatea Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Cozma Șarpe postelnic, credința panului Sacurian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Toma Cațelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clinească dania și întărirea noastră, <ci să le înputernicească > și ¹⁾ întărească, pentrucă i-am dat <și i-am întărit, pentru drept credincioasa lor slujbă și pentrucă le este lor dreaptă ocină și împărțeață > ¹⁾.

<Iar pentru mai mare > ¹⁾ putere și întărire <a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt > ¹⁾ să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

<A scris..... ¹⁾ anul > 7030 <1522> luna.... ¹⁾

<Pe verso însemnare rom. din veacul XVIII:> Pe sat pe Bârlădești la Fălci unde să chiamă Podul lui Topor.

Arh. St. Buc., M-rea Bogdana, XLI/2.

Orig. slav, perg., pecete căzută.

Cu o trad. rom. din 1912.

168

1522 (7030) Ianuarie 17.

În numele tatălui și a fiului și a sfântului duh, troiță sfântă <de> o ființă nedespărțită. Iată eu robul stăpânului meu Icisus > Hristos >, Ștefan voevod. Facem înștiințare cu această carte a noastră, că bine am voit domniia noastră, cu bună voină și cu curată și luminată inimă și cu toată voea noastră și cu ajutorul lui Dumnezeu, ca să întărim a noastră sfântă mănăstire Putna, unde iaste hramul adormirea preasfintei, curatei, preablagoslovitei stăpânei noastre, născătoarei de Dumnezeu și pururea fecioarei Mariei și iaste igumen arhimandrit rugătorul clir Ananie ²⁾ și am dat și am întărit acei sfinte mănăstiri a noastră

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ probabil: Acachie.

Putna și am dat voce ca să trimită rugătorii noștri călugări, care trăiesc la acea mănăstire Putna, să meargă la pște, trei mreji, de doao ori pe an: trii mreji, primăvara, trii mreji, toamna, la Dunăre sau la Ezer<e> sau la Nistru sau unde vor merge acele mreji; mergând și viind cu pște, să fie slobode și în pace și fără<e> de zăbavă și fără<e> de pagubă și vamă, ca să nu plătească nicăiuri, într'a noastră țară, nici vama cea mare a Socevi, nici la margine, nici vama mică nici măcar preț de un ban.

Și iarăși, câte sate or fi supt ascultare mănăstirii Putna, ori în ținutul Socevi, ori în ținutul Cernăuțului, ori în fieștecare ținut ar fi având sate, într'a noastră țară, întru toate acele sate ca să n'aibă a umbra nici un feliu de judecători nici starostești, nici alți globnici să nu umble, ca să ea dela acei oameni orice feliu de gloabă, nici pentru bătae, nici șugubină de mueri, în nici un feliu de gloabă; în toate gloabele acele, ce vor fi să le dea oamenii acei dintr'acele sate, să fie toate a mănăstirii noastre, Putna; fără cât, când i să va întâmpla vre-unui om dintru acele sate să facă vre-o moarte de om, pre acela să-l prindă și să-l aducă la noi, iar gloaba și acele să fie a mănăstirii. Și iarăși de să va întâmpla cunva să aibă vre-o strâmbătate dela vre-un om dintr'acele sate, pre acela să-l tragă înaintea noastră sau înaintea igumenului.

Acéstea toate să fie a sfintei mănăstiri a noastre, Putna și uric dela noi, nerușit niciodată, în véci.

Pentru acéea, credința domnii méle și a prea iubit fratele domnii méle Petre și credința tuturor boerilor noștri, mari și mici.

Deci, cine va fi domn țării aceștia, să nu strice a noastră danie și miluire ce mai vârtos să dea și să întărească.

Iar pentru mai mare întăritură a tuturor celor de mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstit boerului nostru, dumisalc Troțușanul, să scrie și a noastră pecete cătră această carte să o lége.

7030 <1522> Ghenarie 17..

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ștefăniță voevod, p. 311—312.
Trad. rom.

1522 (7030) Ianuarie 29, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni sluga noastră Trif, fiul Marenei, nepotul lui Oarță și vărul lui, Vasco și surorile lui, Cârștina și Gaftia, copiii Anei, fiica Sorei, toți nepoții lui Petru

Oarță, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut ocina lor dreaptă, din uricul lor drept, din privilegiul ce au avut ei dela strămoșul nostru Alexandru voevod, o prisacă unde a fost mănăstirea și poenița cea mică, ce ascultă de mănăstire, rugătorului nostru chir Teoctist mitropolit de Suceava pentru optzeci de zloți tătărești.

Și rugătorul nostru chir Teoctist mitropolit de Suceava a plătit toți acești mai sus scriși bani, 80 de zloți tătărești, în mâinile slugii noastre Trif, fiul Marenei, nepotul lui Oarță și vărului lui, Vasco și surorilor lui Cârstina și Gaftia, copiii Anușcăi, fiica Sorei, toți nepoții lui Petru Oarță, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Și întru această, de asemeni au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni sluga noastră Vasco și sora lui, Gaftia, copiii Anei, fiica Sorei, nepoții lui Petru Oarță, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au dat ocina lor dreaptă, din uricul lor drept, din privilegiul ce au avut ei dela străbunicul nostru Alexandru voevod, a treia parte din jumătate de sat din Orășteni, partea lor, partea de jos, rugătorului nostru chir Teoctist mitropolit de Suceava.

De aceia noi, văzând a lor tocmeală de bună voe și plata deplină și bună danie, de asemeni și dela noi am dat și am întărit rugătorului nostru chir Teoctist mitropolit de Suceava această mai sus scrisă prisacă, unde a fost mănăstirea cu poenița și a treia parte din jumătate de sat din Orășteni, partea lui Vasco și a surorii lui, Gaftia, partea de jos, ca să-i fie lui dela noi uric, cu tot venitul. Iar după moartea lui, să fie acest mai sus scris loc, unde va vrea să-l dea întru pomenirea și ruga sa, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei înainte zise prisăci, unde a fost mănăstirea cu poenița, începând dela pisc, dela obreja poenii, apoi pe obreja împrejurul poenii, până la Mărul Roșu, apoi drept la pârâu, apoi pe pârâu la vale peste drum, până unde se unește pârâul cu Teplița, apoi pe Teplița în sus, împrejurul prisăcii și împrejurul mănăstirii, apoi dela Toplița, drept la acest pisc, de unde întâi am început. Iar în Toplița să-și facă moară.

Și iarăși, hotarul acestor două părți de sat din Orășteni a treia parte din jumătate de sat, începând dela malul Topliței, apoi deacurmezișul satului, la stâlp și împrejurul stâlpului este movilă, de acolo drept peste câmp, la alt stâlp și împrejurul stâlpului o movilă, de acolo la obârșia obrejei la movilă, apoi drept la drumul Băii, care merge dela Baia către Neamț, apoi pe acest drum la vale și peste pârâu, până la poiană. Și această poiană toată, până la hotarul Târziilor, care a fost luată de bunicul domniei mele, Ștefan voevod, din hotarul Orăștenilor, pentru moartea unui episcop latin, ce a fost omorât în această poiană, încă am dat-o rugătorului nostru chir Teoctist mitropolit de Suceava. Iar dela hotarul Târziilor în jos, să fie după hotarul vechi, până la Moldova. Acesta este tot hotarul acestei prisăci și acestor două părți de jos, din sat din Orășteni.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului frate al domniei mele Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Negrilă, credința panului Vasco, credința panului Grincovici și a panului Talabă pârčălabi de Hotiu, credința panului Costea și a panului Condrea pârčălabi de Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader pârčălabi de Cetatea Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Cozma Șarpe postelnic, credința panului Săcuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Toma Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu clintească dania noastră, ci să întărească și împuternicească.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușau logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Suceava, în anul 7030 <1522> luna Ianuarie 29.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, Depuneri.

Orig. slav, perg., pecete căzută.

Cu o trad. rom. din 1789 și o copie după ea.

170

1522 (7030) Februarie 4, Suceava.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni sluga noastră Ion diacon, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut ocina sa dreaptă și cumpărătura sa, din uricul său drept, din privilegiul de cumpărătură ce a avut el dela părintele domniei mele Bogdan voevod, un sat pe Bașeu, anume Petinea, între Branești și Vlașineasa, credinciosului nostru pan Ieremia vistier și slugii noastre credincioase pan Iurie vornic, pentru trei sute și cincizeci de zloți tătărești.

Și credinciosul nostru pan Ieremia vistier și pan Iurie vornic au plătit toți acești mai sus scriși bani, 350 zloți tătărești, în mâinile slugii noastre credincioase Ion diacon, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni.

Și întru aceasta, credinciosul nostru pan Ieremia vistier și pan Iurie vornic au schimbat acest înainte zis sat, anume Petinea pe Bașeu, între Branești și Vlașineasa, cu rugătorul nostru, cu Ioanichie egumen și cu toți frații din mă-

năstirea noastră dela Moldovița. Și rugătorul nostru Ioanichie egumen, cu toți frații din Moldovița, au dat credinciosului nostru pan Ieremia vistier și lui pan Iurie vornic, schimb pentru satul lor, ocina dreaptă a mănăstirii și dania lui Ivașcu Armeancici, din privilegiul ce au avut ei dela bunicul domniei mele Ștefan voevod, jumătate de sat din Ostăpceci, în Turia, unde a fost vătăman Ostapco.

De aceia noi, văzând bună voia lor și tocmeala și bunul lor schimb, ce au schimbat ei între dânșii și au tocmit de bună voia lor și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit acest mai sus scris sat, anume Petinea pe Bașeu, între Branești și Vlașineasa, ca să fie al mănăstirii noastre dela Moldovița, dela noi uric cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Și iarăși privilegiul dela părintele domniei mele, dela Bogdan voevod, din care a cumpărat credinciosul nostru pan Ieremia vistier și pan Iurie vornic și iarăși privilegiul dela străunchiul nostru, dela Ștefan voevod, din care cumpărase sluga noastră Ion aceste privilegii, încă le-a dat în mâinile rugătorului nostru Ioanichie egumen și tuturor fraților dela Moldovița, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Iar hotarul acestui înainte zis sat, anume Petinea, care este pe Bașeu, între Branești și Vlașineasa, să fie din toate părțile, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Și deasemeni am dat și am întărit mănăstirii noastre dela Moldovița dreptii lor Țigani, anume Radul și femeia lui, Zoica, cu copiii lor, pe care i-a dat acești Țigani mănăstirii noastre dela Moldovița, Io Basarab voevod, răposatul domn al Țării Ungrovlahiei și Danciu Gârvan și femeia lui, Zâna, cu copiii lor, pe cari domnia mea i-am dat mănăstirii noastre dela Moldovița. Toate acestea mai sus scrise, toți mai sus scrișii Țigani, să fie mănăstirii noastre dela Moldovița dela noi uric, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului Ștefan voevod și credința preaiubitului frate al domniei mele Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Negrilă, credința panului Vasco, credința panului Grincovici și a panului Talabă pârčalabi de Hotin, credința panului Costea și a panului Condrea pârčalabi de Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader pârčalabi de Cetatea-Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Săcutian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu cîltimească dania noastră, ci să împuternicească și întărească.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Suceava, în anul 7030 <1522> luna Februarie 4.

Arh. St. Iași, CCCXI/10.

Orig. slav, perg., pecete stârnată.

Cu o trad. rom. la Acad. R.P.R., CXLII/116.

171

1522 (7030) Martie 10, Hârlău.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că am venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni sluga noastră Mihul Cârlig și surorile lui, Neacșa și Stanca, copiii Anușcăi, fiica Ilinei, nepoata Balicioaiei, de buna lor voie, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină, din dreptul lor uric și din privilegiul ce au avut ei dela străbunicul nostru Alexandru voevod, o bucată¹⁾ de sat din Ruși, la Cobile, anume Cutul, credinciosului nostru pan Toader pârcălab de Cetatea Nouă, pentru 160 zloți tătărești. Și credinciosul nostru pan Toader pârcălab de Cetatea Nouă, el a plătit toți acești mai sus scriși bani, o sută și șaiszeci de zloți tătărești, în mâinile slugii noastre, Mihul Cârlig și surorilor lui Neacșa și Stanca înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni.

Deci noi, văzând bună voia lor și tocmeala și plata deplină și noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit credinciosului nostru pan Toader pârcălab de Cetatea-Nouă, această mai sus numită bucată de sat din Ruși, la Cobile, anume Cutul, ca să-i fie lui dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai sus scrise bucăți de sat din Ruși, la Cobile, anume Cutul, să fie din toate părțile, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului frate al domniei mele Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Negrilă, credința panului Vasco, credința panului Grincovici și a panului Talabă cei dela Hotin, credința panului Costea și a panului Condrea cei dela Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader cei dela Cetatea Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Iere-

¹⁾ « bucatu » așa în orig.

mia vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Sacuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu, să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i cintească dania și întărirea noastră, ci să-i împunternicească și să-i întărească, pentrucă i-am dat și i-am întărit, pentru drept credincioasa lui slujbă și pentrucă ei a cumpărat pentru banii săi drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Oanța la Hârlău, în anul 7030 <1522> luna Martie 10 zile.

Acad. R.P.R., Pecoți, nr. 139.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

172

1522 (7030) <Martie — Iulie> 26, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni credincioasa noastră slugă, pan Banul vornic și Toader Bârlad și Știrbeț și nepotul lui de frate, Lie, fiul lui Gușul și verii lui, Lupe și frații lui, Ion și Fătul și surorile lor, Negrita și Parasca, fiii lui Dragoșin, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și și-au împărțit între dânsii ocina dreaptă și cumpărătura lor, din privilegiul ce ei au avut dela bunicul domniei mele Ștefan voevod, un sat anume Ciorecești.

Și i-a căzut în partea slugii noastre Banul vornic a patra parte din sat din Ciorecești, partea de sus, pe care această a patra parte de sat din Ciorecești i-a dat-o unchiului lui, Gavril Vremeș, de bună voia sa. Și în partea slugii noastre lui Toader Bârlad, i-a căzut a patra parte de sat din Ciorecești, partea de jos. Și iarăși, în partea lui Știrbeț și a nepotului lui de frate, Lie, fiul Gușului, le-a căzut din același sat a patra parte, partea de sus. Și în partea lui Lupe și a fraților lui, Ion și Fătul și a surorilor lor Negrita și Parasca, fiii lui Dragoșin, le-a căzut a patra parte din același sat din Ciorecești, partea de jos.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și buna lor împărțeală <ce și-au împărțit între dânsii> de bună voia lor și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre credincioase pan Banul vornic această a patra parte de sat din Ciorecești, partea de sus, ca să-i fie lui dela noi uric și cu <tot> venitul,

lui și copiilor lui și nepoșilor lui și strănepoșilor lui și răstrănepoșilor lui și întregului lui neam, «cine i se va alege» cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei a patra «parte de sat din Ciorecești, partea de sus», să fie din tot hotarul «a patra parte, iar dinspre alte» părți, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului frate al domniei mele Petru și credința boerilor noștri: credința panului Isac și credința panului Petru vornic, credința panului Negrilă și credința panului Grincovici și a panului Talabă cei dela Hotin și credința panului Costea și a panului Condrea cei dela Neamț și credința panului Petrică și a panului Toader cei dela Cetatea Nouă și credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Săcuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, oricine va fi domn, din copiii noștri sau din neamul nostru iarăși sau pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și imputernicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit, pentru dreapta și credincioasa lui slujbă și pentrucă este a lui ocină dreaptă.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Marjire al lui Malai la Hârlău, în anul 7030 «1522» «Martie-Iulie» ¹⁾ 26.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ștefăuțiță voevod, p. 411—414.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Lunile, după locul emiterii.

173

1522 (7030) Aprilie 17.

Io Ștefan voevod, cu mila lui Dumnezeu, domn țarei Moldovei. Facem știre, precum au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boiarilor noștri, slugele noastre Tăbuciu Mititelul și fratele său Frece și au adus a lor dresuri, ce au dela moșul domniei mele Ștefan voevod, pe satul Disculșii, ce este în ținutul Troțușului și pe jumătate din Găureana, pe pârâul Turbata și pe satul Cioreceștii, ce se chiamă acum Arămeștii, unde au fost Aramă jude, ce este în ținutul Neamțului și satul Hărmanăștii și satul Rusciorii pe Siret, despre amiază noapte, peste

¹⁾ loc rupt în orig.

Cobâla, în ținutul Romanului, unde au fost Stan jude, despre ameză peste Cobâlă, valea pe Siret și satul Dumbrăvița, unde au fost Giurge jude și satul Petrești, pe pârâul Diinețului, unde au fost Gavrilă Diațu jude, din capul pârâului Diinețului, valea pe amândăună părțile apei Diinețului, pâra la Pârâu Zmeului, ce este în ținutul Ajudii și cu tot venitul.

Deci, domnia mea și cu tot sfiatul domniei mele, dacă am văzut a lor drepte urice, ce au dela moșul domniei mele Ștefan voevod, pre a lor drepte sate și ocini, ce scriu mai sus și domnia mea încă m'am milostivit și am făcut lor dela noi uric de întăritură slugilor noastre, lui Tăbuciu Mititelul și frățini-său Frecii, pre a lor drepte sate și ocini de mai sus scrise.

Iar hotarul acelor sate să fie despre toate părțile după hotarele vechi, pe unde au umblat din vechiu.

Și spre aceasta este credința domniei mele de mai sus scrisă, Ștefan voevod și credința a prea iubit fratele domniei mele Pătru și credința a tuturor boierilor noștri.

Iar după a noastră viață, cine va fi domn țării aceștiea să nu strice a noastră danie și întăritură, ci mai vârtos să dea și să întărească.

Iar pentru mai mare credință și întăritură a celor de mai sus scrisă, am poruncit cinstiți și credinciosului boiariului nostru, d-sale lui Ștefan¹⁾ Troțușianu logofăt, să scrie și a noastră pecete cătră această carte a noastră să o lege.

Veleat 7030 <1522> April 17.

S'au tălmăcit de Loghin dascalul, la leatu 7270 <1762> Iunie 20.

S'au scris de Gheorghie Loghin paharnic dela Școala Domnească.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ștefăniță voevod, p. 342-343.
Trad. rom.; un suret la Acad. R.P.R., CCCLII/2.

174

1522 (7030) Iunie 1.

Suret de pe ispisoc sirbesc, dela Ștefan v<oe>vod, din vleat 7030 <1522> Iunie 1.

Facem înștiințare cu această carte a noastră tuturor cine pe dânsa va căuta sau cetindu-~~să~~ va auzi, precum au venit înainte noastră sluga noastră Șendrica și nepoatele de frate a lui, Vasutca și Neacșa, fetile Simii Tâmpină și s'au jeluț noao cu mare jalobă, cu mare mărturie, cu megiașci de pe împregiur, zicând că dresese ce-au avut ei dela strămoșul domniei mele Alexandra v<oe>vod și dresese dela moșul domniei mele Ștefan v<oe>vod, pe satul Șilișeu de Gios și pe

¹⁾ în loc de: Gavril

acea bucată de pământ ce-au rămas din hotarul târgului Dorohoiului, acele drese s'au prăpădit, când au venit Leșii în pământul nostru.

Deci noi, văzând a lor mare jalobă și mărturie, ce-au mărturisit noao cu megiișci de pe împrejur, așijderea și dela noi am dat și am întărit slugii noastre, Șendricăi și nepoatelor lui, Vasutcăi și Neacșii, fetelor Simii Tâmpină, pre acel de mai sus zis sat Șilișeu de Gios și acea bucată de pământ, ce-au rămas din hotarul târgului Dorohoiului, ca să fie lor dela noi uric și cu tot venitul. Inșă giuătate a celui sat Șilișeu de Gios, partea despre Buhaičin și loc de mori pe pârâu, în dreptul casii Simii Tâmpină, să fie Vasutcăi și surorii sale Neacșii, fetelor Simii Tâmpină; iar ceialaltă giuătate dintru același sat din Șilișeu de Gios, ce este despre Pomârla și loc de moară pe pârâu, din sus de Monastira, să fie slugii noastre Șendricăi. Și o bucată de pământ, ce-au rămas din hotarul târgului Dorohoiului, ce este din gios de satul lor, de cătră Pomârla, acelea să fie a lor în doao, lor și feciorilor lor, nepoților și strănepoților lor și a tot neamu' loc ce să va alege mai aproape, neclintit niciodată, în véci.

Iar hotarul celui sat Șilișeu de Gios, este lor din pârâu' Buhaiului cu Strojoacele și drept peste pădure și peste Vina și pe deasupra Tăutrelor, la Movila Bortoașă și drept la vărfurile Ezerului, cu amândoao vărfurile și cu iunci.

Și spre aceasta este credința domnii méle, de mai sus scris, Ștefan v<oe>vod și credința preaiubit fratelui domnii méle Petru și credința tuturor boiarilor domnii méle, a mari și mici.

Ia<r> după a noastră viață, cine va fi domn din fiii și neamu' nostru sau pe cine va alege d<u>mezeu a fi domn țării Moldovii, să nu strice a noastră danie și întăritură, ci mai ales să dea și să întărească, de vréme ce și noi am dat, pentru că este a lor dreaptă ocină.

Și pentru mai mare tăria și întăritura a celor de mai sus scrise, am poruncit credinciosului boiarului nostru, dumisale Totrușanului logofet, să scrie și a noastră pecéte cătră această carte a noastră să o lége.

S'au talmăcit de Gheorghie Evloghi dascal, 1786 Oct. 9.

Acest suret poseduindu-l și eu cu ispisocu celū adevărat, l-am aflat întocma și l-am iscălit. Protoierei Mihăilū Strilbițchii tipografū.

Din porunca dums. *marele* logf. fiind și eu cu părintii Mihai la posluduit, am iscălit. Dumitru logft.

Scotjindu-se la judecată suretu' acestui ispisoc și fiind prepus ca nu cumva să fii talmăcitura greșită s'au rânduit și Dumitrașcu logf. de divan, de l-au dus la preutu' Mihai și di iznoavă poseduind suretu' cu ispisocul cel adevărat, l-au aflat întocma și spre încredințare s'au adiverit și cu a me iscălitură. 1786 Oct. 18.

Acad. R.P.R., LII/34.

Trad. rom.; altă trad. rom., ibid. LII/39.

1522 (7030) Iunie 2, Hârlău.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe această adevărată slugă a noastră Ivanco Repede, l-am miluit cu mila noastră deosebită, i-am dat și i-am întărit lui dela noi și în țara noastră, în Moldova, ocina lui dreaptă și cumpărătura sa și din privilegiul de cumpărătură, ce a avut el dela bunicul domniei mele Ștefan voevod, jumătate de sat, La Moghilă, unde cade drumul Horgei în Bujor, partea dinspre Nârnova, pe care el o cumpărase dela Dragan armaș, ca să-i fie lui și dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților și răstrănepoților și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în vecl.

Iar hotarul acestei jumătăți de sat, La Moghilă, de unde cade drumul Horgei în Bujor, partea dinspre Nârnova, să fie din tot hotarul jumătate și după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului frate al domniei mele Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici și a panului Talabă cei de Hotin, credința panului Costea și a panului Condrea cei de Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader pârcałabi de Cetatea Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Săcuian ceașnic, credința panului Stărcea stolnic, credința panului Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn din copiii noștri sau din neamul nostru sau pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova)

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Marjire a lui Malai la Hârlău, în anul 7030 <1522> Iunie 2.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ștefăniță voevod, p. 351--353.

Orig. slav. perg., pecete atârnată, căzută.

1522 (7030) Iunie 21, Hârlău.

Suret dela Ștefan voevod, leat 7030 <1522> Iunie 21.

Facem înștiințare precum au venit înainte noastră și înainte boierilor noștri,

) loc rupt în orig.

slugile noastre Gavril și frate său Părvul și sora lor Magda, feciorii Giurgii Cetéreanul, de a lor bună voe, de nime siliți și au vândut a lor dreaptă ocină, dintr'a lor dreptu uric și dires, ce au avut tatăl lor Giurge Cetéreanul, cu mărturie dela domnie me, giunătati de sat de Oeșani, pe Răzina, cari giunătati este de cătră Drăgușanici. Aceia au vândut-o slugii noastre, Andricăi, dreptu 2 sute de zleți, care bani i-au dat deplin sluga noastră Andriica, în mântule slugilor noastre Gavril și a fratelui lui, Părvul și surorii lor Magdii, feciorii Giurgii Cetéreanul.

Pentru aceia și noi, văzând a lor plăcă deplin, am dat și am întărit slugii noastre Andricăi pre ace giunătate de sat, ce scrii mai sus, anume Oeșanici, pe Răzina, cari giunătate iaste despre Drăgușanici, ca să fie lui cu tot venitul, lui și copiilor lui, nepoți și strănepoți și a tot neanul, ce să va alege mai deaproape, nerușăit nici odănoară, în veci.

Iară hotarul acei giunătate de sat din Oeșanici pe Răzina, cari giunătate iaste despre Drăgușanici, să fie din tot hotarul giunătate, iar despre alte părți, după hotarul cel vechiu, pe unde au umblat de veci.

Pentru aceia, credința noastră și a preiubit fratelui domniei mele, Petru voevod și credința tuturor boierilor noștri, dela dumnilui Petru mare vornic până la dumnilui Cățălin mare comis și credința a tuturor boierilor noștri marci și mici.

Deci, după a noastră viață, cini va fi domni țării aceștea, să nu strice a noastră danie, ce mai vartos să de și să întărească, de vreme că iaste lor cumpăratură pre a lor drepti bani.

Iar pentru mai bună credința și întăritura, am poruncit cinstitului și credinciosului boierului nostru, dumnicăsalii Troțușanului mare logofăt, să scrie și a noastră peceti cătră această carti să o legi.

S'au scris de Simeon, în Hărlău.

Tălmăcitu-s'au de Evloghie dascăl, în Școala Slovinească, la 7261 (1753), Iulie 23, în dzilele lui Ioan Matei Ghica voevod.

Acad. R.F.R., CXXXVII/72.

Copie după o trad. rom.

1522 (7030) Iunie 24, Hărlău.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei, facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Drăgaie, fiica lui Toader, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut ocina sa dreaptă din uricul său drept de cumpăratură ce ea a avut dela bunicul domniei

mele Ștefan voevod, a patra parte din sat din Răduști, pe Stebnic și a patra parte și din moară, partea de jos, unchilor săi, slugilor noastre Dragotă și vărului său Neagul, pentru 200 de zloți tătărești.

Și au plătit slugile noastre Dragotă și vărul lui, Neagul, toți acești mai sus scriși bani, două sute de zloți tătărești, în mâinile Dragaei, fiica lui Toader, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând buna lor voie, tocmeala și plata deplină și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre Dragotă și vărului lui, Neagul, această a patra parte de sat din Răduști, pe Stebnic și a patra parte din moară, partea de jos, ca să fie lui dela noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei a patra parte din sat din Răduști, pe Stebnic și a patra parte din moară, partea de jos, să fie din tot hotarul a patra parte.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului frate al domniei mele Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici și a panului Talabă cei dela Hotin, credința panului Costea și a panului Condrea cei dela Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader cei dela Cetatea Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Săcuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Cățelean comis, credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania noastră, ci să le întărească și împuternicească, pentrucă le-am dat și întărit, deoarece le este lor ocină dreaptă, fiindcă ei au cumpărat pe banii lor drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Simion la Hârlău, în anul 7030 <1522> Iunie 24.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ștefănița voevod, p. 356—359.

Orig. slav, perg., pecete căzută.

1522 (7030) Iunie 25, Hârlău.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi

citindu-se,¹ că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni sluga noastră Mareș, nepotul lui Micul Totoescu, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asupra și a vândut dreapta sa ocină, din dreptele sale urice, din privilegiul bunicului lui, Micul Totoescu, ce a avut ei dela străunchiul nostru, dela Ștefan voevod și din privilegiul de întărire, ce a avut ei dela domnia mea, o bucată de sat din Condrești, pe pârâul Teleajinei, din partea de sus a satului, mai sus de toloaca satului. Aceasta a vândut Mariei și surorii ei Magda, pentru zoo de zloți tătărești.

Și Marie și sora ei Magda au plătit toți acești mai sus scriși bani, zoo de zloți tătărești, în mâinile slugii noastre Mareș, nepotul lui Micul Totoescu, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, deasemeni și dela noi am dat și am întărit Mariei și surorii ei Magda această mai sus scrisă bucată de sat din Condrești, pe pârâul Teleajinei, din partea de sus a satului, mai sus de toloaca satului, ca să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai înainte zise bucăți de sat din Condrești, care este pe pârâul Teleajinei, din partea de sus a satului, între <ocinele lui> Mareș, să fie începând dela capătul zăgazului, ce este mai sus de toloaca satului, apoi drept la deal, la mijlocul dealului, la un stâlp, de acolo drept la alt deal, al lui Siminică, între două movile, de acolo drept peste Dealul lui Siminică, în dreptul drumului lui Negrilă, apoi drept până unde iese drumul lui Negrilă din pădure, apoi pe drum, la un stejar, de acolo drept la deal, prin pădure, la vârful dealului, unde se împreună cu hotarul Țigăneștilor, de acolo în sus pe deal, până unde se împreună cu hotarul Sărăcineștilor, iar din sus, după hotarul vechi, până la pârâul Teleajinei, apoi pe pârâul Teleajinei la vale, până la capătul zăgazului, ce este în sus de toloaca satului, unde întâi am început. Acesta este tot hotarul acestei bucăți de sat, prin mijlocul <ocinelor> lui Mareș.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preainubitului meu frate, Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Negrilă, credința panului Vasco, credința panului Grincovici și a panul i Talabă cei dela Hotin, credința panului Coste și a panului Condrea cei dela Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader cei dela Cetatea Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spatar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Săcuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu cîntească dania noastră, ci să le întărească și împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentrucă ei și-au cumpărat pentru banii lor drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Hârlău, în anul 7030 <1522> luna Iunie 25.

Acad. R.P.R., LXX/42.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Cu o trad. rom. dela sfârșitul sec. XVIII.

179

1522 (7030) Iunie 26, Hârlău.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că această adevărată sluga noastră Gavril Calapod, fiul panului Petru stolnic, ne-a slujit nouă cu dreaptă și credincioasă slujbă. De aceia noi, văzând dreptcredincioasa lui slujbă către noi, l-am miluit pe dânsul, cu mila noastră deosebită și i-am dat și i-am întărit lui ocinele lui drepte, dedinele și cumpărăturile și schimburile tatălui lui, pan Petru stolnic, din uricele lui drepte, din privilegiile dela străbunicul nostru Alexandru voevod și din privilegiile dela bunicul domniei mele Ștefan voevod, satele pe Siret: trei părți din satul unde au fost juzi Dragoș și Simeon, unde a fost curtea tatălui său pan Petru stolnic și satul anume Purceleștii și cu mori și satul Vladești, lângă Purcelești și satul Bratiești și cumpărătura mamei lui, Chiraca, satul tot pe Siret, anume Borilești și cu mori pe Siret. Toate acestea mai sus scrise să-i fie lui dela noi uric, cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai sus scrise sate să le fie din toate părțile, cu toate hotarele lor vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului frate al domniei mele Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Negrilă, credința panului Vasco, credința panului Grincovici și a panului Talabă pârcălabi de Hotin, credința panului Costea și a panului Condrea pârcălabi de Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader pârcălabi de Cetatea Nouă,

credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spatar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Săcuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu, să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și împuternicească, pentrucă i-am dat și întărit, pentru dreapta și credincioasa lui slujbă și pentrucă-i sunt lui ocine drepte.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Hârlău, în anul 7030 <1522> luna Iunie 26.

Biblioteca Universității din Iași.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

180

1522 (7030) Iunie 27, Hârlău.

† <Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei>¹⁾.
Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate <slugile>¹⁾ noastre <Sava și fratele lui, Pașco, și vara lor>¹⁾ Zoica, nepoții lui Simion Totoescul și deasemeni verii lor Ilea și sora lui, Mara, fiii Tomei, <i-am>¹⁾ miluit <cu mila noastră deosebită, le-am dat și>¹⁾ le-am întărit dela noi, în țara noastră, ocina lor dreaptă, satul anume Totoești, pe Pârăul Alb.

Jumătate din acest sat, din Totoești, <jumătatea de jos să fie a slugilor noastre Sava și fratelui lui>¹⁾ Pașco și verei lor Zoica, nepoții lui Simion Totoescul, iar cealaltă jumătate de sat din Totoești, <partea>¹⁾ de sus, <să fie a slugilor noastre Ilea și surorii lui, Marei, fiii lui Toma>¹⁾.

Aceste toate de mai sus scrise să fie lor dela noi uric, cu tot venitul, <lor și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat>¹⁾ nesilit niciodată, în veci.

Și deasemeni am dat și am întărit <slugii>¹⁾ noastre Pășcanu și surorii lui, Armeanca <din același sat, Totoești>¹⁾ din partea lui Ilea și a surorii lui, Mara, a opta parte, ce a fost lor <danie dela>¹⁾ Totoescul. Aceasta să le fie lor dela noi uric cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstră-

¹⁾ loc rupt în orig.

nepoților lor și întregului lor neam, cine le va fi cel mai apropiat, neclintit nicio-dată, în veci.

Iar hotarul acestui <sat, anume Totoești, să fie din toate părțile, după >¹⁾ hotarul vechi. Și iarăși hotarul acestei a opta parte de sat, din partea de sus a satului din Totoești, din partea lui Ilea și a surorii lui, Mara <să fie pretutindeni a opta parte, pe unde >¹⁾ din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului meu <frate Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului >¹⁾ Petru vornic, credința panului Negriță, credința panului <Vasco, credința panului >¹⁾ Grincovici și a panului Talabă cei dela Hotin, credința <panului Costea și a panului Condrea cei dela Neamț, credința panului Petrică și a panului >¹⁾ Toader cei dela Cetatea Nouă, credința panului Arbure <portar de Suceava, credința panului >¹⁾ Hrană spătar, credința panului Ieremia <vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Săcuian ceașnic >¹⁾, credința panului Stârcea stolnic, <credința panului Cățelean conis și credința tuturor >¹⁾ boierilor noștri moldoveni, <mari și mici >¹⁾,

<Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din >¹⁾ copiii noștri sau din neamul nostru <sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu, să fie domn al țării >¹⁾ noastre Moldova, <acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le >¹⁾ întărească și împuternicească, pentrucă le-am <dat și întărit, pentru dreapta și credincioasa lor slujbă și >¹⁾ pentru că le este lor dreaptă ocină.

<Și pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus >¹⁾ scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la <această carte a noastră >¹⁾.

<A scris>¹⁾ la Hârlău, în anul 7030 <1522> luna Iunie 27.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ștefăniță voevod, p. 373—375.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, stricată.

181

1522 (7030) Iunie 30, Hârlău.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că am binevoit domnia mea, cu bunăvoința noastră și curată și luminată inimă, cu toată bună voia noastră și am făcut pentru sănătatea și mântuirea domniei mele și am dat sfintei noastre episcopii dela Rădăuți, unde este hramul sfântului arhierarh și făcător de minuni, Nicolaie și unde este episcop rugătorul nostru chir Pahomie, un loc de prisacă, la obârșia Crasnei, anume Hruzca, unde

¹⁾ loc rupt în orig.

a fost de demult prisaca noastră, ca să fie sfintei noastre episcopii dela Rădăuți, dela noi uric și cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan vovod și credința preaiubitului meu frate Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici și a panului Talabă pârcălabi de Hotin, credința panului Costea și a panului Condrea cei dela Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader cei dela Cetatea-Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spatar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Săcuian ceășnic, credința panului Stârcea stoinic, credința panului Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintască dania noastră, ci să le împuternicească și întărească.

Iar cine va îndrăzni să nimicească dania <noastră>¹⁾ acela să fie blestemat de <domnul Dumnezeu>¹⁾ făcătorul cerului și al pământului și de 12 sfinți fruntași apostoli și de 24 sfinți prooroci ai lui Dumnezeu și de 318 sfinți <părinți>¹⁾ dela Nicheia și de toți sfinții, cari din veac au plăcut lui Dumnezeu și să fie asemenea cu Iuda și cu blestematul Arie <și să aibă parte cu>¹⁾ acei Iudei, cari au strigat asupra domnului Iisus Hristos, sângele lui asupra lor și a copiilor lor, care este și <va fi, amin>¹⁾.

<Și pentru>¹⁾ mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit <credinciosului nostru>¹⁾ pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această <carte>¹⁾ a noastră.

<A scris>¹⁾ Marjire al lui Malai la Hârlău, în anul 7030 <1522> Iunie 30 zile.

M-reia Putna, nr. 626 C.

Orig. slav. perg., rupt, pecete atârnată, căzută.

182

1522 (7030) Iulie 2, Hârlău.

Copie. Suret di pe uricul sărbăsc dela Ștefan <oe>vod din let 7030 <1522> Iulie 2.

Cu mila lui <cu> Dumnezeu, noi Ștefan <oe>vod, domn țării Moldovii. Inștiințare facem cu această a noastră carte, tuturor cine va căuta spre dânsa sau cetindu-scă> va audzi. Adecă au venit, înainte noastră și înainte boierilor noștrii a Moldovii, mari și mici, sluga noastră Iușca Piteș și sora lui, Armanca și Anușca

¹⁾ loc rupt în orig.

și Dragna și nepotul lor Ilie și nepoata lor Sora și au împărțit între dănșii drepte a lor ocini și moșii, din dreptul lor uric și dresuri, ci au avut ei dela moșul domniei mele Ștefan vcoe>vod, a patra parte de sat din Borole.

Și au rămas în parte slugii noastre, Iucșii Piteșu și surorilor lui, Armancăi și Anușcăi și Dragnii, în parte lor, din a patra parte de sat din Borole a triia parte, parte din gios; și iarăș nepoatii lor, Sorii, au rămas în partea iai, din a patra parte a triia parte de sat din Borole, pe din sus de Piteș. Și iarăș nepotului lor Ilie au rămas în parte lui deasemeni a triia parte din a patra parte de sat din Borole, pe din sus de Sora.

Și vădzând noi a lor de bună voe tocmală și împărțală, dar noi asămini și dela noi am dat și am întărit slugii noastre Iucșii Piteș și surorilor lui, Armancăi, și Anușcăi și Dragnii și nepotului lor, Ilie și Sorii, aceia de <mai> sus scrisă a patra parte de sat din Borole, ca s<ă> fie și dela noi uric și cu tot venitul, lor și fiilor lor, nepoților și strănepoților și străstrănepoților și la tot niamu lor cine să va alege mai de aproape, neclintit niciodinioară, în veci.

Dar hotarul acii a patra parte de sat din Borole, între Ilie și între Sora, să fie păn<ă> în salce, pe din gios de casa lui Ilie și de acolo păn<ă> în stălp, pe din gios de casa Lupșii; iar despre alte părți, după hotarul vechi, pe unde au apucat din veci.

Și spre aceasta este credința domniei mele, de sus arătat, noi Ștefan vcoe>vod și credința preiubitului frate a domnie mele Petre și credința boerilor noștrii, credința giupănului Isac și Petru vor<ni>c și Negrilă și Grincovici și Talaba di Hotin și Coste și Condre di Niamț și Petrica și Toader de Cetate Noaă și Arbure portari de Suceava și Hran<a> spat<a>r și Irimia vist. și Șarpe post. și Sacujan pah<a>r. și Cațelian com<i>s și credința tuturor boerilco>r noștrii a Moldovei, mari și mici.

Dar după viața noastră, cine va fi domn din fii noștrii sau din niamu nostru sau or pe cini va alege d<cu>mnedzeu a fi domn în pământu nostru a Moldovii, acela să nu strice a noastră danie și întăritură, ci să le întăriască, fiindcă noi li-am dat și li-am întărit, pentrucă le este driaptă ocină.

Și spre mai mare tărie și întăritură, am poroncit cinst<it> și credincios boerului nostru, giupănului Trotușan mare logf., să scrie și să spândzure pecetea noastră la această adevărată a noastră carte.

Au scris Oanța în Hărlău, la anul 7030 <1522> Iulie 2.

S'au tălmăcit de cătră Andrei tălmăciu cap<i>t<a>n, Iuni 27 <1>794.

Fiind înțocmai scoasă di pe suretul uricului celui adevărat sărbăse, s'au încredințat și de cătră noi. <1>817 Iuni 3.

<Indescifrabil>, Ion Stărci, Theodor Mavrodin.

Acad. R.P.R., CVIII/77.

Copie după o trad. rom.

1522 (7030) Iulie 2, Hârlău.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că am binevoit domnia mea, cu bunăvoia noastră și curată și luminată inimă, cu toată bună voia noastră și cu ajutorul lui Dumnezeu și am făcut pentru sănătatea și mântuirea domniei mele și am dat dela noi sfintei noastre mânăstiri dela Tazlău, unde este hrana nașterii preasfintei stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu Maria și unde este egumen rugătorul nostru ieromonah Paisie, două sălașe de Țigani, anume Danciul cu femeia lui și fiul lor, Ion și cu femeia lui și sălașele lor, ca să fie sfintei noastre mânăstiri dela Tazlău, dela noi uric și cu tot venitul lor neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preainbitului frate al domniei mele Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici și a panului Talabă pârčalabi de Hotin, credința panului Costea și a panului Condrea pârčalabi de Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader cei dela Cetatea Nouă, credința panului Luca Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia vistiier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Sacuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clintească sfintei noastre mânăstiri dania noastră.

Iar cine ar cuteza să clintească dania noastră, acela să fie blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de 12 sfinți apostoli de frunte și de 24 sfinți prooroci și de 318 sfinți părinți dela Nicheia și de toți sfinții cari din veac au plăcut lui Dumnezeu și să fie asemenea lui Iuda și blestematului Arie și să aibă parte cu acei Iudei, cari au strigat asupra domnului și asupra lui Hristos, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, și este și va fi în veci.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Margire al lui Maia la Hârlău, în anul 7030 <1522> Iulie 2 zile.

Arh. St. Buc., Peceți, nr. 153.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

1522 (7030) Iulie 4, Hârlău.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni sluga noastră Dumca și surorile lui, Urita și Anușca și Văsilca, toți fiii Dragalinei, toți nepoții lui Nan clucer, de bună voia lor, nesiliți de nimeni nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină, din dreptele urice, din privilegiul ce au avut ei dela străunchii noștri, dela Iliăș și dela Ștefan voevozi și din privilegiul de împărțeală, ce au avut ei dela bunicul domniei mele Ștefan voevod, un sat anume Poiana unde a fost Bâda, slugii noastre credincioase pan Grozav vornic, pentru două sute și șaptezeci de zloți tălărești.

Și credincioasa noastră slugă pan Grozav vornic a plătit toți acești bani mai sus scriși, 270 zloți tălărești, în mâinile slugii noastre Dumca și surorilor lui, Urita și Anușca și Văsilca, fiii Dragalinei, toți nepoții lui Nan clucer, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De accia noi, văzând tocmela lor de bună voie și plata deplină, deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre credincioase pan Grozav vornic, acest sat mai sus scris, anume Poiana, unde a fost Bâda, ca să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstră-nepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte spus, anume Poiana, unde a fost Bâda, să fie după hotarul vechi, din toate părțile, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința prealubitului meu frate, Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Negrilă, credința panului Vasco, credința panului Grincovici și a panului Talabă cei dela Hotin, credința panului Costea și a panului Condrea cei dela Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader cei dela Cetatea Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Săcuian ceasnic, credința panului Stârcea stolnic și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela < să nu > ¹⁾ clintească dania noastră, ci să-i întărească

¹⁾ rupt în orig.

și să-i înputernicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit pentru dreapta și credincioasa lui slujbă și pentrucă el și-a cumpărat pentru haniii săi drepți.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Hârlău, în anul 7030 <1522> luna Iulie 4.

Acad. R.P.R., Pecoți, nr. 99.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

185

1522 (7030) Iulie 4, Hârlău.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Făceni cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni sluga noastră Bercea, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asupra și a vândut dreapta sa ocină, din dreptul său uric, din privilegiul de cumpărătură, ce a avut el dela bunicul domniei mele Ștefan voevod, din jumătate de sat din Oșmelești, a treia parte de sat, partea de sus, slugii noastre Stroe Faur, pentru 110 zloți tătărești.

Și sluga noastră Stroe Faur a plătit toți acești bani mai sus scriși 110 zloți tătărești, în mâinile slugii noastre Bercea, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre Stroe Faur, a treia parte din jumătate de sat din Oșmelești, partea din sus, ca să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și între-gului lui neam cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei înainte zise a treia parte din jumătatea satului, din Oșmelești, partea de sus, să fie a treia parte din tot hotarul acestei jumătăți de sat, iar din alte părți după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului meu frate, Petru, și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Negrilă, credința panului Vasco, credința panului Grincovici și a panului Talabă cei dela Hotin, credința panului Coste și a panului Condrea cei dela Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader cei dela Cetatea Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Săcuian ceașnic,

credința panului Stârcea stolnic, credința panului Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clinească dania noastră, ci să împuternicească și să întărească, pentrucă i-am dat și i-am întărit pentru dreapta lui slujbă și pentrucă el și-a cumpărat pe banii săi drepți.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetca noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Hârlău, în anul 7030 <1522>, luna Iulie 4.

Acad. R.P.R., XL/19.

Orig. slav., perg., pecete atârnată, căzută.

186

1522 (7030) Iulie 12, Hârlău.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Mariica, fiica lui Boldor și a Mușei, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut ocina ei dreaptă din uricul ei drept și din privilegiul de cumpăratură pe care l-a avut părintele ei Boldor vornic și cneaghina lui, Mușa, dela bunicul domniei mele, Ștefan voevod, un sat la obârșia Dumitrei, anume Socii. Aceasta a vândut fratelui său, slugii noastre Andrușco, pentru 240 de zloți tătărești. Și sluga noastră Andrușco a plătit toți acești bani de mai sus, 240 de zloți tătărești, în mâinile surorii sale Mariica, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Și întru aceasta, iarăși a venit înaintea noastră aceiași Mariica, fiica lui Boldor, de bună voia ei, nesilită de nimeni și nici asuprită și a vândut ocina ei dreaptă din uricul ei drept și din privilegiul de cumpăratură pe care l-a avut părintele lor, Boldor vornic dela bunicul domniei mele Ștefan voevod, o seliște anume Păruceani. Aceasta a vândut-o fratelui său Andrușco, pentru 300 de zloți tătărești. Și sluga noastră a plătit deplin toți acești bani mai înainte ziși, 300 de zloți tătărești în mâinile surorii sale, Mariica, fiica lui Boldor, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzând bună voia lor și tocmeala și plata deplină, iar noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre Andrușco aceste mai sus scrise două sate, un sat care este la obârșia Dumitrei, anume Soci și al doilea o seliște pe Mârnova anume Păruceani, ca să-i fie lui și dela noi uric și cu tot venitul,

lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților lui și răstrănepoților lui, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume Socii, la obârșia Dumitrei și al acelei seliști anume Păruceani pe Mârnoea, să fie din toate părțile cu toate vechile lor hotare pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan vovod și credința preaiubitului frate al domniei mele Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petrea vornic, credința panului Negrilă, credința panului Vasco, credința panului Grincovici și a panului Talabă pârčălabi de Hotin, credința panului Coste și a panului Condrea cei dela Neamț, credința panului Petrica și a panului Toader cei dela Cetatea Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Hrana spătar, credința panului Eremia vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Sacuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn din copiii noștri sau din neamul nostru sau pe cine va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i cintească dania și întăritura noastră, ci să-i întărească și să-i împu-ternicească, pentrucă îi este lui dreaptă ocină și cumpărătură, pentrucă a dat banii săi drepți.

Iar pentru mai mare putere și întărire, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihulța Crețevici la Hârâu, în anul 7030 <1522> luna Iulie 12.

Colecția Scarlat Calimachi, nr. 4.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, deteriorată.

187

1522 (7030) Octombrie 28. •

Suret di pi un ispisoc sîrbăsc di la Ștîfan vovod, l'ea t 7030 <1522>, Octomb. 28.

Facim știri pricum au vînit înainte noastră și înainte boierilor noștri Mica, fata Stanciului, nepoata lui Tamaș Vitiazu, di a ei bună voia, de nîmi sălîtă, nici așuprită și au vîndut a sa driaptă ocină, din dript uric și dris al moșului ei Tamaș Vitiazu, dila strămoșul nostru Alixandru vovod, a patra parte satul din Știțcani, partea din mijloc. Acia au vîndut-o credincios boierului nostru Ivenco pitar, dript 600 zloți tătărăști, cari bani di mai sus scriși, 600 zloți i-au plătit credincios boierul nostru Ivenco pit. în mînule Micăi, fata Stanciului, nepoata lui Tamaș Vitiazului, înainte noastră și a boierilor noștri.

Dici noi, văzind a lor bună învoială și plată diplin, așidirea și di la noi am dat și am întărit credincios boer<iu>lui nostru dum. Ivanco pit. pe acea a patra parti a satului din Stîțcani, part<ea> din mijloc, ca să-i fiia lui și dela noi uric și cu tot vinitul și ficiorilor lui, nepoților, strănipotoților și a tot neamul ci să va aliği mai aproape, nerușiitu niciodată, în vici.

Iar hotarul acii a patra parti a satului din Stîțcani, part<ea> din mijloc, să-i fiia lui din tot hotarul a patra parti. Iar di cătră alte părți după hotar cil vichiu, pi undi au umblat din vac.

Și spre această<a> esti credința domnii mele di mai sus scris Ștîfan v<oe>-vodu și credința a priiubit fratelui domnii mele Pitriu și credința tuturor boerilor noștri ai Moldavi<i>, a mari și mici.

Iar după a noastră viaț<ă> cini va fi domnu din fiili noștri și neamul nostru, sau pi cini dumnizău va aliği a fi domnu țării Moldavi<i>, să nu strici a noastră daniia și întăritură, ce mai alis să de și să întăriască, de vreni ci și noi am dat, pintru a lui driaptă și credincioasă slujbă și pintru că au cumpărat pre ai săi dripti bani.

Și pintru mai mari tărie și întăritură a cilor de mai sus scrisă, am poroncit credincios boer<iu>lui nostru, dum. Trotușanu log<of<ă>, să scrie și a noastră picite cătră această<a> carte a noastră să o lege.

S'au tălmăcit de Gheorghe Evloghi dascal, 1780 Mart. 23 zile.

<Pe verso:> Ispisoc dă Tițcani dela Suceavă.

Acad. R.P.R., CCCCLXXV/8.

Trad. rom.

188

1522 (7030) Octombrie 29, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră Ion, fiul lui Mircea Cașotă, de bună voia sa, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină, din dreptul său uric, din uricul bunicului lui, Bratul Viteazul și iarăși din privilegiul dela bunicul domniei mele Ștefan voevod, a opta parte de sat din Goești, partea sa și a opta parte de sat din Vârstați, partea sa. Aceasta a vândut-o nepotului său, slugii noastre credincioase Toader Cașotă sulger, pentru 80 zloți tătărești.

Și sluga noastră credincioasă, Toader Cașotă sulger, a plătit toți acești bani mai sus scriși, 80 de zloți tătărești, în mâinile unchiului său, slugii noastre Ion, fiul lui Mircea Cașotă, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, deasemenea și dela noi am dat și am întărit slugii noastre credincioase, Toader Cașotă sulger, aceste mai sus scrise, a opta parte de sat din Goești și a opta parte de sat din Vârstați, ca să fie lui dela noi uric, cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine îi va fi cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai înainte zise, a opta parte de sat din Goești și a opta parte de sat din Vârstați, să le fie lor din tot hotarul a opta parte, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului meu frate, Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici și a panului Talabă cei dela Hotin, credința panului Coste și a panului Condrea cei dela Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader cei dela Cetatea Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Săcuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu, să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clintească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și să-i împuternicească, pentru că i-am dat și i-am întărit, pentru drept credincioasa lui slujbă și pentru că și-a cumpărat pentru <banii>¹⁾ săi drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumintru Popovici la Iași, în anul 7030 <1522> luna Octombrie 29.

Acad. R.P.R., CCXVI/52.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

189

1522 (7030) Octombrie 31, Iași.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Pacem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni

¹⁾ loc șters în orig.

Măgdalina, fiica lui Boldor vornic, de bună voia ei, nesilită de nimeni nici asuprită și a vândut ocina sa dreaptă, din uricul ei drept, din uricul tatălui ei Șima Boldor vornic, ce el a avut dela bunicul domniei mele Ștefan voevod, un sat, anume Mălinești, la Glodurele pe Botnișoara și o seliște deasemeni pe Botnișoara, mai sus de Resteiani, chiar sub pădure, slugilor noastre, lui Măteiu și unchiului lui, Ivan al Lungului și lui Duma și lui Toadea, pentru două sute și optzeci de zloți tătărești.

Și slugile noastre Măteiu și unchiul lui, Ivan Lungul și Duma și Toader au plătit toți acești mai sus scriși bani, 280 de zloți tătărești, în mâinile Măgdălinei, fiica lui Sima Boldor vornic, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând a lor tocmeală de bună voie și plata deplină, deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre Măteiu și unchiului lui, Ivan al Lungului și lui Duma și lui Toader, acest mai sus scris sat, anume Mălinești și ¹⁾ Glodurele, pe Botnișoara și această seliște deasemeni pe Botnișoara, mai sus de Resteoani, chiar sub pădure, ca să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine le va fi cel mai apropiat, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acestui înainte zis sat, care este la Glodurele, pe Botnișoara, anume al Mălineștilor și al acestei seliști, deasemeni pe Botnișoara, mai sus de Resteoani, <ce> este chiar sub pădure, să le fie lor din toate părțile, cu toate hotarele lor vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului meu frate Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Negriță, credința panului Grincovici și a panului Talabă cei dela Hotin, credința panului Costea și a panului Condrea cei dela Neamț, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Săcuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn <al țării> noastre, <din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe> ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clinească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă <le-am dat și întărit> pentru a lor dreaptă slujbă și pentrucă ei <și-au cumpărat pentru ai lor> drepti bani.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am

¹⁾ * și *, așa în orig.

poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Iași, în anulul 7030 <1522> luna Octombrie 31.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ștefăniță voevod, p. 407—410.
Orig. slav, perg., pecetea pierdută.

190

1523 (7031) Ianuarie 4, Suceava.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri slugile noastre Ion și frații lui, Mihailaș și Simion și Dobruleț și sora lor Nastasca, fiii lui Bârlă și verii lor Gherman și fratele lui, Petrică și surorile lor Mălina și Vasca, fiii Zoicăi și unchiul lor Sima și vărul lor, credinciosul nostru pan Ivanco pisarul nostru, fiul lui Dobrul, toți nepoții Olenii, fiica lui Tabuci din Boian, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au schimbat între dânșii ocinele lor drepte. Și slugile noastre, Ion și frații lui, Mihailaș și Simion și Dobruleț și sora lor Nastasca, fiii lui Bârlă, și verii lor Gherman și fratele lui, Petrică, și surorile lor Malina și Vasca, fiii Zoicăi și unchiul lor Sima, toți nepoții Olenii, fiica lui Tabuci din Boian, au dat vărului lor, credinciosului nostru pan Ivanco pisarul nostru, ocina sa dreaptă, ce i-a căzut în partea lor, a treia parte de sat din Boianul Mare, pe Prut.

Și iarăși, credinciosul nostru pan Ivanco pisarul nostru, a dat în schimb verilor lui, pentru această a treia parte din sat din Boian, care a căzut în partea lor, ocina sa dreaptă și cumpărătura sa, jumătate de sat din Pilipcea, deasupra Nistrului, pe care această jumătate de sat el a cumpărat-o dela unchiul său, dela pan Dașco, fiul lui Isaico, pentru 300 de zloți tătărești și din privilegiul de cumpărătură, ce a avut el dela noi, pe care această jumătate de sat din Pilipcea, o cumpărase el dela vărul său, dela Iliiaș, fiul lui Mitco, nepotul lui Buhuș, și a treia parte de sat din Toderești, care sunt în zăpodie, la Jijia, în dreptul viilor lui Dragoș, care această a treia parte de sat el a cumpărat-o dela Sofiica, fiica lui Bogdan, pentru 200 de zloți tătărești, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând bună voia lor și tocmeala și bunul schimb și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre Ion și fraților lui, Mihailaș și Simion și Dobruleț și surorii lor Nastasca, fiii lui Bârlea și verilor lor Gherman și fratelui lui, Petrică și surorilor lor Malena și Vasca, fiii Zoicăi și unchiului lor Sima, aceste mai înainte zise, jumătate de sat din Pilipcea, deasupra Nistrului și a treia parte din sat din Toderești, ce sunt în zăpodie, la Jijia, în dreptul viilor lui Dragoș, ca să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul, lor

și copiilor lor și nepoților și strănepoților lor și întregului lor neam, cine se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei jumătăți de sat din Pilipcea, ce este deasupra Nistrului, să fie din tot hotarul jumătate, iar hotarul acestei a treia părți de sat din Tode-rești, ce sunt în zăpodie, la Jijia, în dreptul viilor lui Dragoș deasemeni să fie, din tot hotarul, a treia parte, iar despre alte părți, să fie după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului frate al domniei mele Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici și a panului Talabă părcălabi de Hotin, credința panului Coste și a panului Condre cei dela Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader cei dela Cetatea Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Sacuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Cățelean comis <și> credința tuturor boierilor noștri, mari <și mici>.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, din copiii noștri sau din neamul nostru sau pe cine îl va alege Dumnezeu, să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și împuternicească, pentrucă le este dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere și întărire, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihuța Crivescul la Suceava, în anul 7031 <1523>, luna Ianuarie 4.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ștefăniță voevod, p. 420—424.

Orig. slav, perg., pecetea pierdută.

191

1523 (7031) Ianuarie 8, Suceava.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri slugile noastre Ion și fratele lui, Neagul și sora lor Urita, fiii lui Mihail și vărul lor Nicoară și sora lui, Nastea, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut ocina lor dreaptă, din uricul lor drept și din privilegiul ce a avut bunicul lor Cănde dela străbunicul nostru, dela Ștefan voevod, a patra parte de sat din Căndești, în Câmpul lui Dragoș. Aceasta au vândut slugii noastre, lui Toader cămăraș, pentru 280 zloți tătărești.

Și sluga noastră, Toader cămăraș, a plătit deplin toți acești mai sus scriși bani, 280 zloți tătărești, în mâinile slugilor noastre Ion și fratelui lui, Neagul și surorii lor Urita fiii lui Mihail și vărului lor Nicoară și surorii lui, Nasta, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând bună voia lor și tocmeala și plata deplină și noi deasemeni și dela noi am dat și întărit slugii noastre, lui Toader cămăraș, această a patra parte de sat din Căndești, ca să-i fie lui dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei a patra părți de sat din Căndești, să fie din tot hotarul a patra parte, iar din spre alte părți după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului frate al domniei mele Petru și credința tuturor boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici și a panului Talabă pârčalabi de Hotin, credința panului Costea și a panului Condrea cei dela Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader cei dela Cetatea Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Săcuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn din copiii noștri sau din neamul nostru sau pe cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania noastră, ci să împuternicească și să întărească, pentrucă-i este lui dreaptă ocină și cumpărătură.

Iar pentru mai mare putere și întărire, am poruncit credinciosului nostru pau Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihuța Crivescul, la Suceava, în anul 7031 <1523> Ianuarie 8.

Arh. St. Buc., Feceti, nr. 154.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu o trad. rom. din 1811, ibid., M-rea Bisericiani XIV/1 cu data 20 Ianuarie.

192

1523 (7031) Martie 15, Iași.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că această adevărată slugă a noastră credincioasă, Ivan Raciște ceaș-

nic, a slujit mai înainte sfântrăposatului părintelui domniei mele Bogdan vovod, cu dreaptă și credincioasă slujbă, iar astăzi ne slujește nouă drept și credincios.

De aceia noi, văzând dreapta și credincioasa lui slujbă către noi, l-am miluit cu mila noastră deosebită și i-am dat dela noi, în țara noastră, în Moldova, a treia parte din sat din Țigănești, ce este pe Putna și cu moară pe Putna, care această a treia parte de sat o cumpăraseră sfântrăposatul părintele domniei mele Bogdan vovod dela Andreica și dela fratele lui, Filip și sora lui, Soră, copiii lui Șteful și dela nepoții lor Ion Bucată și frații lui, Trif și Dragotă, fiii Malinei și dela verii lor Toma și fratele lui, Petrea și sora lor Sofiica, copiii lui Băniilă, toți nepoții lui Bârsan, din privilegiul ce au avut ei dela bunicul domniei mele Ștefan vovod, pentru 120 zloți tătărești.

Acestea toate mai sus scrise să fie lui dela noi uric, cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și întregului lui neam cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei a treia parte de sat din Țigănești, care este pe Putna și cu moară pe Putna, să fie din tot hotarul a treia parte, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan vovod și credința preajubitului frate al domniei mele Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Negrilă, credința panului Tălabă, credința panului Arbure, credința panului Grincovici și a panului Toader pârcałabi de Hotin, credința panului Costea și a panului Condrea pârcałabi de Neamț, credința panului Toader pârcałab de Cetatea Nouă, credința panului Petrică portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Săcuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu, să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clinească dania noastră, ci să-i împuternicească și întărească, pentrucă i-am dat și întărit pentru dreaptă și credincioasă slujbă.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Iași, în anul 7031 <1523>, luna Martie 15.

Arh. St. Buc., Peceti, nr. 155.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu o trad. rom. la Acad. R.P.R., XIX/56.

1523 (7031) Martie 25.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod și domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că aceste adevărate slugi ale noastre Pătru și surorile lui Anușca și Ileana, copiii Tintiului, i-am miluit pe ei cu mila noastră deosebită și le-am dat și le-am întărit lor ocinile lor drepte, din uricul lor drept și din privilegiul ce a avut tatăl lor Tintiul dela înaintașii noștri, dela Iliiaș și dela Ștefan voevozi, în satul anume unde a fost casa tatălui lor Tintiul, care acum se numește Tinteștii, la obârșia pârâului Dodova și unde a fost Cârstea și a treia parte din sat din Pribești, partea Ciortoanei.

Toate acestea de mai sus scrise să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul, și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai înainte zise sate, anume Tintești, ce sunt la obârșia pârâului Dodova și unde fost Cârstea, să le fie lor, cu toate hotarele lor vechi, din toate părțile, pe unde din veac au folosit. Și hotarul acestei a treia parte din sat din Pribești, să fie din tot hotarul a treia parte, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Și la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului meu frate Petru și credința boierilor noștri: Totrușan mare log. și Isac și Petre vornic și Negrilă și Talab<ă> și Arbure și Grincovici și Toader pârce., de Hotin și Costea și Condre pârcealabi de Neamțu, și Toader pârce. de Cetatea Nouă și Petrica portar de Suceavă, și Hranca ¹⁾ spatar și Irimiia vistier și Săcuian paharnic și Stârcea stolnic și Cățelean comis ²⁾.

Arh. St. Buc., ms. 629, f. 47.

Copie slavă.

1523 (7031) Martie 25.

7031 <1523> Mart. 25. Suret de pe ispisocul domnului Ștefan voevod, tălmăcit de dascalul Evloghii, prin cari întărești lui Sima Dușăscul și fratelui lui, Toma și sora lor Onța, ficiorii Oanii Dușăscului și mătușii lor și surorilor ei, Malea și Stana, surorile Oanii Dușăscului, pre a lor drepti ocini, dintru a lor drept uric și dires, ci au avut moșul lor Viad Dolhici dela Alixandru și Ștefan voevod, pe satul anumi Dolheștii pe Crasna și Iverenii pisti Prut, la obârșae

¹⁾ în loc de: «Hrana».

²⁾ lista boierilor, românește în text.

Saratii și o săliști, anumi Vizdita pi Sărata și loc de prisacă în poiană, și în obârșăe Crasnii loc de moară și la obârșăe Crănsișoarii loc de prisacă. Toate acei de mai sus să fii a lor cu tot venitul și feciorilor, nepoților și strănepoților lor și a tot niamul lor, ci să va alegei mai aproape, nerășuit nici odeneoară, în veci.

Arh. St. Iași, Anaforale, nr. 25, f. 39.

Rezumat rom.

195

<1524—1538> Martie 15.

.....¹⁾ și cumpărătura lui Arbure portariul cetății Sucevii, pre carea au fost cumpărat elū dela Ioan și dela frații lui, Alexa și Vasca, feciorii Anușcăi, nepoții hătrănului Hrincă, dintr'a treia parte a satului Derzsca, din cinci părți, trii părți.

Iar boiariul Ion, ce s'au scris mai sus și frații lui Danciul și Șandru, cu surorile lor, au dat lui Arbure portariului dela Suceava, a patra parte din sat, din Băeșești, pe Moldova.

Deci, au vândut moșia ce s'au scris mai sus cumpărătura, din cinci părți, trei părți, din satul Derzsca, cinstitului și credinciosului boiariului Toader logofăt, drept 250 zloți tătărești.

Și dumnealui Toader logofăt au plătitū deplin acei 250 zloți tătărești, în mâinile lui Ion Friț și a fraților lui, Danciul și Șandru și a surorilor lui. Deci și mărie sa văzând tocmala lor de bună voie și plata cea deplin, așijderea și dela măriia sa au dat și au întărit boeriului lui Toader logofătul, moșia ce s'au scris mai sus dintr'a treia parte a Derzscăi, din cinci părți trei părți, ca să-i fie uric, cu tot venitul, lui și feciorilor lui și a tot neamul lui, să stăpânească, în veci.

Iar hotarul acei părți de moșie din Derzsca, să fie, din tot hotarul, a triia parté, și celelalte.

Din anii 6964 <1456> Mart. 15.

Acad. R.P.R., ms. rom. 111 (Condica Homor), f. 16.

Trad. rom.

Data greșită. Datat după Toader mare logofăt.

196

1524 (7032) Aprilie 10, Hărlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi

¹⁾ lipsește începutul actului.

citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, Marena și surorile ei Magda și Anușca, fiicele lui Moga, fiul lui Fete Gotcă, de bună voia lor, nesilite de nimeni nici asupra și au vândut dreapta lor ocină, din dreptul lor uric și cumpărătura bunicului lor Fete Gotcă, jumătate de sat din cătunul lui Fete Gotcă, din Rusi, partea de jos, pe care această jumătate de sat o cumpăraseră Fete Gotcă dela Fedca, fiul Măndrei, nepoata Bilicioaiei și din privilegiul ce a avut Bilicioaia dela străbunicul nostru Alexandru voevod. Aceasta au vândut credinciosului nostru pan Toader logofăt, pentru 260 zloți tătărești.

Și credinciosul nostru pan Toader logofăt a plătit toți acești bani, mai sus scriși, 260 zloți tătărești, în mâinile Marenei și a surorilor ei Magda și Anușca fiicele lui Moga, fiul lui Fete Gotcă, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând bună voia lor și tocmeala și plată deplină și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit credinciosului nostru pan Toader logofăt, această mai înainte zisă jumătate de sat, din cătunul lui Fete Gotcă, din Rusi, partea de jos, ca să-i fie lui dela noi uric și cu tot venitul.

Și întru aceasta, deasemeni am dat și am întărit credinciosului nostru pan Toader logofăt dreptii și adevărații lui robi ¹⁾ Țigani cumpărați, pe care el i-a cumpărat pe banii săi drepti din Țara Ungurească, anume: Nistor cu femeia și cu copiii lor și Calea cu femeia și cu copiii lor și Radul și Negritea și Vișa și Stoica și Neagul și Dragan și Boba și Radul și copiii lor; și a dat pentru dânșii 7320 de aspri.

Și deasemeni am dat dela noi credinciosului nostru pan Toader logofăt, Țigani lui Ivanco logofăt, pe care el i-a pierdut în liclenie, anume: Toader cu femeia și cu mama sa și Lupe și alt Toader cu femeia și Slav și Chinciul cu femeia și cu copiii lor și iarăși cu nepoții și cu strănepoții lor și cu tot neamul, ce se vor trage din trupul lor.

Toate aceste mai sus scrise să-i fie lui dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai sus scrise jumătăți de sat, din cătunul lui Fete Gotcă, din Rusi, partea de jos, să fie din tot hotarul jumătate, iar despre alte părți, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului frate al domniei mele Petru și credința boierilor noștri: credința panului Hrană vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici, credința panului Talabă, credința panului Barbovșchi și a panului

¹⁾ « holopi » în orig.

Vlad pârcălabi de Hotin, credința panului Cârjă și a panului Scripcă pârcălabi de Neamț, credința panului Grozav pârcălab de Cetatea-Nouă, credința panului Huru spătar, credința panului Liciul postelnic, credința panului Felea ceașnic, credința panului Zbiarea stolnic, credința panului Hârsu comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu, să fie domn al țării noastre, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i împu-ternicească și să-i întărească, pentrucă i-am dat și i-am întărit, pentru drept-credincioasa lui slujbă și pentrucă el a cumpărat pe banii săi drepti.

Și pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit să se scrie și să se atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ion la Hârîlau, în anul 7032 <1524> luna Aprilie 10 zile.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 142.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

197

<1525>.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei, Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau <o vor auzi> ¹⁾ citindu-se, <că această adevărată> ¹⁾ slugă <a noastră> ¹⁾ credincioasă, pan Bogdan uedelnicer, ne-a slujit nouă drept și credincios.

De aceia noi, văzând dreapta și credincioasa lui slujbă către noi, l-am miluit <cu deosebita noastră milă și i-am dat> ¹⁾ dela noi, în țara noastră, Moldova, un sat la obârșiea Topoloveșului, anume Găiceni și cu mănăstirea, ce a fost cumpărat <acest sat. . . > ¹⁾ dela ¹⁾ Gliga și dela frații lui, dela Lazor și Petrea, dela fiii lui Toma Mătintel.

Tot acest sat mai sus scris, anume Găiceni, <care este la obârșiea Topoloveșului și cu mănăstirea să-i fie lui cu> ¹⁾ tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va <alege cel mai apropiat, neclintit> niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat, anume al Găicenilor și cu mănăstirea, la obârșie, pe Topoloveș, să fie din toate <părțile, pe toate vechile sale> ¹⁾ hotare, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod, și <credința preainbitului frate al domniei mele Petru> și credința boierilor noștri: credința panului Hrană vornic, credința panului Negriță, credința

¹⁾ loc rupt în orig.

panului Grincovici, credința panului Talabă, <credința panului Vlad pârcaľab de Hotin>¹⁾, credința panului Cârjă și a panului Scripcă pârcaľabi de Neamț, credința panului Grozav pârcaľab de Cetatea Nouă, credința <panului Barbovschi portar de>¹⁾ Suceava, credința panului Huru spătar, credința panului Toader vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Felea ceașnic, credința panului Zbiarea stol¹⁾nic, credința panului Hârsu comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după <viața noastră, cine va fi domn, dintre>¹⁾ copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine îl va alege dumnezeu să fie domn <țării>¹⁾ noastre Moldova, <aceia să nu-i clintească dania noastră>¹⁾, ci să-i întărească și împuternicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit, pentru dreapta și credincioasa lui <slujbă>¹⁾.

<Iar pentru mai mare putere și întărire a>¹⁾ tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt, să scrie <și să atârne pecetea noastră la această>¹⁾ carte <a noastră>¹⁾.

A scris Margire Malaevici, la Hârlău,.....¹⁾

<Pe verso, rom., sec. XVIII:> Ispisocol pe satul Gălceana cu mânăstirea
dela Berheciu.

Acad. R.F.R., Peceți, nr. 120.

Orig. siav, perg., pecete atârnată. Lipsește o treime din act.

Datat după divan.

198

1525 (7033) Februarie 12, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră Ieremia fost vistier, de buna voia lui, nesilit de nimeni nici asuprit, și a dat dreapta sa ocină și cumpărătura sa, jumătate de sat, pe cealaltă parte a Băcului, în dreptul Băii lui Albaş, la Fântâna Mare, jumătate de sus și cu balta și cu moara pe Bâc, pe care această jumătate de sat el a cumpărat-o dela Iacob, fiul lui Oțel pisar și dela nepotul lui, Aver, din privilegiul bunicului lor Oțel pisar ce a avut el dela străunchii noștri, dela Iliiaș și dela Ștefan voevozi. Aceasta a dat sfintei noastre mânăstiri dela Moldavița, unde este hramul blagoveștenia precuratei născătoare de dumnezeu și unde este egumen rugătorul nostru chir Ioanichie cel scurt.

¹⁾ loc rupt în orig.

De aceia noi, văzând dania lui ce a dat de bună voia sa, deasemeni și dela noi am dat și am întărit aceste toate mai sus scrise să fie ale acestei sfinte mănăstiri a noastre dela noi uric, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai înainte zise jumătăți de sat, care este de cealaltă parte a Băcului, în dreptul Băii lui Albaș, la Fântâna Mare, jumătatea de sus și cu balta și cu moara pe Bâc, să fie din sus după hotarul vechi, iar din jos să fie, începând dela zăgazul iezelui Cheșenăului, în afară de hotarul lui Șarpe postelnic, până la vârful dealului, care este pe Togatin. Acesta este tot hotarul.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului frate al domniei mele Petru și credința boierilor noștri: credința panului Hrană vornic, credința panului Negrilă, credința panului Talabă, credința panului Grincovici, credința panului Vlad pârăcalab de Hotin, credința panului Cârje și a panului Scripcu pârăcalabi de Neamț, credința panului Grozav pârăcalab de Cetatea Nouă, credința panului Barbovșchi portar de Suceava, credința panului Huru spătar, credința panului Liciul postelnic, credința panului Toader vistier, credința panului Felea ceașnic, credința panului Zbiera stolnic, credința panului Hârsu comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clinească dania noastră, ci să împuternicească și să întărească.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la aceasta carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici, la Hârlău, în anul 7033 <1525> luna Februarie 12.

Acad. R.P.R., Fotografii, XXXV/6.

Fotografii după un orig. slav.

199

1525 (7033) August 26, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, sluga noastră One și surorile lui, Frăsira și Neagșa și Anesia, copiii lui Lupe Cărmăzănescul, de bună voia lor, nesiliți de nimeni nici asupriți și au vândut ocina lor dreaptă și cumpărătura tatălui lor Lupe Cărmăzănescul, pe hotarul satului Varzareștilor, un loc de prisacă, unde a fost prisaca lui Caui și via. Acea-

sta au vândut-o slugilor noastre Nicoară Vărzaru și fratele lui, Toader, pentru treizeci și trei de zloți tătărești.

Și slugile noastre Nicoară Vărzar și fratele lui, Toader, au plătit tot deplin mai sus scriși bani, <trei zeci și trei zloți tătărești>, în mâinile slugii noastre, lui One și surorilor lui, Frăsira și Neagșa și Anesia, copiii lui Lupe Cărmăzănescul.

Și iarăși privilegiul de cumpărătură ce a avut tatăl lor <Lupe> Cărmăzănescul delă părintele domniei mele Bogdan voevod, ei încă l-au dat în mâinile slugilor noastre Nicoară Vărzaru și fratelui lui, Toader, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre Nicoară Vărzaru și fratelui lui, Toader, această înainte zisă prisacă, ce este în hotarul satului Varzareștilor și via, unde a fost prisaca lui Căni, ca să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei prisăci, ce este pe hotarul Varzareștilor, unde a fost prisaca lui Căni, să fie cât se cuvine hotarul unei prisăci și pe hotarul vechi.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului frate al domniei mele Petru și credința boierilor noștri: credința panului Hrană vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici, credința panului Talabă, credința panului Vlad pârčălabi de Hotin, credința panului Cârje și a panului Scripcă pârčălabi de Neamț, credința panului Grozav pârčălab de Cetatea Nouă, credința panului Barbovschi portar de Suceava, credința panului Huru spătar, credința panului Toader vistier, credința panului Felea ceașnic, credința panului Liciul postelnic, credința panului Zbiarea stolnic, credința panului Hârsu comis și credința tuturor <boierilor noștri>, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clinească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și împuternicească, pentrucă le-am dat și întărit, deoarece au dat banii lor drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru boier pan Toader <logofăt> să scrie și să atârne <pecetea noastră> la această carte a noastră.

A scris Margire Malaievici la Hârlău, în anul 7033 <1525> August 26.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ștefăniță voevod, p. 450-453.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

1525 (7033) Septembrie 9.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că aceste adevărate slugi ale noastre, Lazor și frații lui, Frațian și Toader și surorile lor Parasca și Antemiia, copiii Stanei și verii lor Onică și surorile lui, Soră și Mărie, copiii Marușcăi și deasemeni verii lor Vlașin și frații lui, Costin și Dumitru și Ion și surorile lor Armeanca și Mica, copiii Malei, toți nepoții lui Voruntar, ne-au slujit nouă drept și credincios.

De aceia noi, văzând dreptcredincioasa lor slujbă către noi, i-am miluit cu deosebita noastră milă și le-am dat și le-am întărit dela noi, în țara noastră, în Moldova, dreapta lor ocină și dedină, un sat la Covurului, anume Voruntăreștii. Acesta să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul.

Insă să le fie lor acest sat în trei părți, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis, care este la Covurului, anume al Voruntăreștilor, să le fie după hotarul vechi, din toate părțile, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința precubițului frate al domniei mele Petru și credința boierilor noștri: credința panului Hrană vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici, credința panului Tălabă, credința panului Vlad dela Hotin, credința panului Cârje și a panului Scripcă dela Neamț, credința panului Grozav dela Cetatea Nouă, credința panului Barbovschi portar de Suceava, credința panului Huru spătar, credința panului Toader vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Belea ceașnic, credința panului Zbiarea stolnic, credința panului Hârsu comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, <mari și mici>¹⁾.

<Iar după>¹⁾ viața <noastră>¹⁾ cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din <neamul>¹⁾ nostru sau iarăși pe orî cine îl va alege Dumnezeu să fie domn <al țării>¹⁾ noastre, <Moldova, acela să nu clintească dania noastră, ci să împuternicească și să întăriască, pentru că le-am>²⁾ dat și întărit, pentru dreapta lor slujbă și pentru că este <a lor dreaptă ocină>²⁾.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor <mai sus scrise, am

¹⁾ șters, ilizibil în orig.

²⁾ rupt în orig.

poruucit > ¹⁾ credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pece-
tea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici... ¹⁾ <în anul> ¹⁾ 7033 ²⁾ <1525> luna
Septembrie 9.

Acad. R.P.R., LXXII/2.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

201

1527 (7035) Martie.

Petru, voevodul Moldovei, în 7035 <1527> Martie, întărește lui Ierimie Oțel, feciorul lui Avăr Oțâl, nepotul lui Mihăilă Oțel gramatic «ce au avut dila unchiul său Iliș și Ștefan voevod pe două locuri de sate, în pustiu, pe lature Ichelului, în gura Lopatnii, și peste Ichel, în gura Bezinului în sus la obârșenie piscului unde merge... ³⁾ și Bezinul pe amândouă părțile Pârâului Glodului și heleșteu și moară, încă la fântână, iar din drum vechiu și din Glod, vale Ichelului și a Bezinului, până la movilele mari ce sântu pe țărmurile Ichelului, împotriva ce cătră răsărit spre pârâu Sârnaucăi în Movilile Tătărești, ce sântu pe vârful dealului de cătră pârâu Peresecinii și a pârâului Sârnaucăi, pe amândouă laturile și iunca la Vadul Petrii din gios de Pișcău.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.

Copie rom.

202

<1527> Martie 3, Hârlău.

† În numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, închinătorul sfintei
troițe, Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Pacem
cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi
citindu-se, că domnia mea am binevoit, cu ajutor dela Dumnezeu și cu rugile
preacuratei lui maice și am făcut domnia mea, pentru pomenirea luni-
cilor și părinților noștri și pentru mântuirea noastră și am miluit ruga noastră,
mânăstirea Tazlău, unde este hramul nașterea preasfintei născătoare de dumne-
zen, pururea fecioară Maria, unde este igumen chir Paisie și am dat satul Păș-
canii, în Câmpul lui Dragoș, care acest sat l-a pierdut în hiclenie Sima, când s'a
ridicat asupra nepotului de frate, Ștefan voevod cel Tânăr.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ data întărită cu altă cerneală, mai târziu.

³⁾ loc alb în text.

Și întru aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni slugile noastre, Cârștian și fratele lui, Ion și surorile lor Nastea și Anușca, copiii Nastasiei, fiica lui Macșim staroste, cneaghina lui Barnuș, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, și au vândut ocina și dedina lor dreaptă din privilegiul de cumpărătură ce a avut bunicul lor Maxim staroste, dela fratele domniei mele Bogdan voevod și din privilegiul de întărire ce a avut dela nepotul de frate al domniei mele, Ștefan voevod și din privilegiul de întărire ce a avut dela domnia mea, un sat pe Tazlăul Sărat, anume Toteștii, cu moară pe Tazlău și cu celelalte venituri. Aceasta a vândut chiar domniei mele, pentru cinci sute și 80 de zloți tătărești.

Și le-am plătit deplin din vistieria noastră, dinaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, în mâinile slugii noastre Cârștian și ale fratelui său Ion și ale surorilor lor Nastea și Anușca, nepoții lui Maxim staroste.

Și domnia mea am binevoit să miluim sfânta noastră mănăstire Tazlău, cu hramul preacuratei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu, pururea fecioară, Maria, ca să fie și cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Și deasemeni am miluit mănăstirea noastră Tazlău cu un iezer, anume Daduvul, pe Prut, cu iezercanele sale și cu gârlele Porceanului, care ies din Curcubeta până la Prut și cu grindul pentru fân.

Și deasemeni, am dat un sălaș, anume Vântul.

Toate aceste mai sus scrise să fie sfintei noastre mănăstiri Tazlău delu noi uric și neclintit în veci.

Iar hotarul acestor sate să fie după hotarul vechi pe unde au folosit din veac, iar al iezेरului, Prutețul.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, Petru voevod și credința preaiubitului meu fiu, Bogdan voevod și a tuturor boierilor noștri: credința panului Hrană vornic, credința panului Negriță, credința panului Grincovici, credința panului Tălabă, credința panului Vlad și a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru pârcălabi de Neamț, credința panului Gozav și a panului Dancinl pârcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Barbovschi, portar de Suceava, credința panului Drăgșan spătar, credința panului Toader vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Felea ceașnic, credința panului Zbiarea stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, acesta să nu clinească dania noastră, ci să întărească și să imputernicească sfintei noastre mănăstiri Tazlău.

Și iarăși, cine ar cuteza să strice această tocmeală și danie a noastră, acela să fie blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al

pământului și de această preacurată maică născătoare de dumnezeu Maria și de sfinții slăviți și întru totul lăudați apostoli și de mucenicii biruitori întru bine și de 318 sfinți părinți dela Nicheia și de toți sfinții, care din veac bine au plăcut lui dumnezeu.

Și pentru mai mare putere și întărire, am poruncit credinciosului nostru pan Toader mare logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră-

A scris Mihuța la Hârlău, în anul 7038 <1530> luna Martie 3.

Arh. St. Buc., Peceți, nr. 157.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, stricată.

O copie slavă, ibid., ms 628, f. 544 v — 545.

Văleatul greșit. Datat după sfatul boierilor.

203

1527 (7035) Martie 9, Huși.

Ca mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn pământului Moldavei. Semn căm tuturor celor ce vor auzi și vor vedea că credincioși slugile noastre, Dracsin Purcel și Isac și Ilea au slujit noană cu dreaptă credință, cu a lor slujbă și dela noi -am miluit cu deosebită milă și le-am dat și le-am întărit den a noastră danie, dela fratele domniei mele Bogdan voevod, un loc de câmpie pe Potna cea Mare, pe de acea parte de Botna, pe din jos de Ion Găureanul în gura văii, unde dă în matcă, ca să-și facă deosebit satu, ca să fie dela noi uric cu tot cuprinsul, a fiilor, nepoților, a strănepoților și la tot neamul, ce i se va trage de aproape, nestrămutat niciodată, în veac.

Iar hotarul acestui mai sus loc de câmpu, ce iaște pe Botna cea Mare, pe de această parte de Botna, pe den jos de Ion Găureanul, pen gura văii, unde dă în matcă, ca să fie pe cât se va putea a trăi un sat.

Și la aceasta este credința domniei noastre mai sus scrisă, Petru voevod și credincioși boerii noștri: jupan Hrana *varnic* și credincios jupânului Negriță, jupânul Grincovicea și jupânul Talabă și jupânul Vlad și jupânul Mihul pârca labii Hotinului... ¹⁾ și credința tuturor boerilor Moldavei, a mari și a mici.

Iar după eșire noastră den viața aceasta, pe care va milui dumnezeu și-l va rădica domn pământului acestuia, den fii noștri sau den neamul nostru, să nu strice această danie a noastră ce o am dat și am întărit pentru credincioasă slujbă lor, ce să o întărească.

¹⁾ loc alb în text.

Și spre întărire acestii danii, am poroncit credinciosului boerul nostru, ju-pănul Toader logofătul, de au scris și au pus pecetea noastră spre întărire ace-stui semn al nostru.

S'au scris în Huși, vleit 7035 <1527> Mart. 9.

După Gh. Ghibănescu, Surete și Izvoade, I, p. 202—203.

Trad. rom.

204

1527 (7035) Martie 9, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citin-du-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni Fedca, fiica lui Stoica, nepoata lui Dianiș spătar, de bună voia sa, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut dreapta sa ocină, din dreptul său uric de schimb ce a avut ea dela fratele domniei mele Bogdan voevod, jumătate din jumătatea de jos a satului din Batinești, unde a fost Mezeu, slugilor noastre, fratelui său Dragotă și surorii lor Anna și vărului lor Barsu, pentru două sute de zloți tătărești.

Și s'au sculat slugile noastre Dragotă și sora lui, Anna și vărul lor Barsu și au plătit toți <deplin, acești> ¹⁾ bani, 200 de zloți tătărești, în mâinile Fedcăi, fiica lui Stoica, nepoata lui Dianiș spătar, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzând buna lor voie și tocmeală și plata deplină, iar noi dease-menea și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre, lui Dragotă și surorii lui, Anna și vărului lor Barsu, aceste toate mai sus scrise, jumătate din jumă-tatea de jos a satului, din Batinești, unde a fost Mezeu, ca să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul.

Însă să le fie lor această jumătate, în două părți: o parte să fie a slugii noastre, Dragotă și surorii lui, Anei, iar altă jumătate să fie a slugii noastre Barsu, singur, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răs-trănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclîn-tit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei înainte spuse jumătăți, ce este din jumătatea de jos a satului din Batinești, unde a fost Mezeu, să fie din tot hotarul jumătate, iar din alte părți, să fie după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința boierilor noștri: credința panului Hrană vornic, credința <panului Negrilă> ¹⁾, credința panului Vlad și a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credința panului Cârjă și a panului <Huru pârcălabi> ²⁾ de Neamț, credința panului Grozav și a panului Danciul pârcălabi de Cetatea Nouă,

¹⁾ loc rupt în text.

crediința panului Barbovschi portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Toader >¹⁾ vistier, credința <panului Liciul postelnic, credința panului Felea ceașnic >²⁾, credința panului Zbearea stolnic, <crediința panului Ion >³⁾ comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova, din copiii <noștri> sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu le strice dania și întărirea noastră, ci să le întărească și împuternicească, pentrucă le-am dat lor, pentru dreapta lor slujbă și pentrucă au cumpărat pe banii lor.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră de această carte a noastră.

A scris Toader al lui Oane la Huși, în anul 7035 <1527> Martie 9.

Acad. R.P.R., Fotografii, II/10.

Fotocopic după un orig. slav, perg. pecete atârnată, căzută.

205

1527 (7035) Martie 13, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni slugile noastre, Toma și frații lui, Giurca și Ion și Bâlco, fiii Doncăi, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut ocina lor dreaptă, din uricul lor drept și din privilegiul de cumpărătură ce a avut mama lor Donca dela fratele domniei mele Bogdan voevod, diu jumătate de sat din Giurcani, care este pe Ialan, la gura Jigăliei din partea de sus, din jumătate a patra parte, slugii noastre Negrilă Sușman, pentru 200 zloți tătărești.

Și s'a sculat sluga noastră Negrilă Sușman și a plătit toți acești bani mai sus scriși, 200 zloți tătărești, în mâinele slugilor noastre, Toma și frații lui, Giurcă și Ion și Bâlco, fiii Doncăi, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând bună voia și tocmeala lor și plata deplină și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre Negrilă Sușman acest mai înainte zis sat, Giurcani, care este pe Ialan la gura Jigăliei, din partea de sus, din jumătate a patra parte, ca să-i fie lui dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege lui cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

¹⁾ loc rupt în text.

²⁾ loc șters, ilizibil în fotocopică.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris dela Giurcani care este pe Ialan, la gura Jigaliei, din partea de sus din acea jumătate, a patra parte de sat, să-i fie din tot hotarul a patra parte, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința boierilor noștri: credința panului Hrană vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici, credința panului Talabă, credința panului Vlad și a panului Mihul pârçălabi de Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru pârçălabi de Neamț, credința panului Danciul și a panului Grozav pârçălabi de Cetatea Nouă, credința panului Barbovșchi portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Toader vistier, credința panului Lăciul postelnic, credința panului Felea ceașnic, credința panului Zbiarea stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clinească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și să-i înputernicească, pentrucă i-am întărit pentru slujba lui dreaptă și fiindcă el și-a cumpărat pe banii lui.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte.

A scris Petre Popovici la Huși, în anul 7035 <1527> Martie 13.

După Gh. Ghibănescu, Surete și Izvoade I, p. 358—362.

Orig. slav, perg.

206

1527 (7035) Martie 15, Huși.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor cari o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni sluga noastră credincioasă, pan Ion Banul vornic și Safta, fiica Donei, nepoata Nastei și Marena, nepoata lui Negrea cel bătrân, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au schimbat între dânșii ocinele lor drepte. Și sluga noastră credincioasă, pan Ion Banul vornic, a dat Saftei, fiica Donei, nepoata Nastei și Marenei, ocina sa dreaptă, dania nepotului domniei mele Ștefan voevod și dania domniei mele, pe care și domnia mea i-am dat-o, un sat pe Studenița, unde <a fost>... ¹⁾ hovici Vanea și cu moară pe Studenița, care sat l-a cumpărat părin-

¹⁾ loc rupt în orig.

tele domniei mele Ștefan voevod, dela Matifa, fiica... ¹⁾ încă i-am mai dat 200 zloți tătărești.

Și iarăși s'au sculat Safta, <fiica > ¹⁾ Donei, nepoata Nastei și Marena, nepoata lui <Negrea cel bătrân și a dat > ¹⁾ slugii noastre credincioase, panului Ion Banul vornic, ocina dreaptă din uricul său drept și din privilegiul ce ea a avut dela părintele domniei mele Ștefan voevod, un sat pe Bârlad, anume Bârzești, unde a fost Bârzea.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și bunul lor schimb ce au schimbat ei între dânșii și s'au tocmit de bună voia lor, deasemenea și dela noi am dat și am întărit slugii noastre credincioase pan Ion Banul vornic acest mai sus scris sat pe Bârlad, anume Bârzeștii, unde a fost Bârzea, ca să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răs-trănepoților lui și întregului lui neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis care este pe Bârlad, anume al Bârzeștilor, unde a fost Bârzea, să fie din toate părțile după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința boerilor noștri: credința panului Hrană vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici, credința panului Tălabă, credința panului Vlad și a panului Mihul pârăcalabi de Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru pârăcalabi de Neamț, credința panului Grozav și a panului Mihul pârăcalabi de Cetatea Nouă, credința panului Barbovșchi portar de Suceava, credința panului Drag<șan spătar, credința panului Toa > ¹⁾ der vistier, credința panului Liciul <postelnic > ¹⁾, credința panului Felea ceașnic, <credința panului Zbiarea stolnic, credința panului Ion comis și credința > ¹⁾ tuturor boierilor noștri <moldoveni, mari și mici > ¹⁾.

<Iar după viața noastră, cine va di domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau din > ¹⁾ neamul nostru sau iarăși <pe oricine îl va alege Dumnezeu > ¹⁾ să fie <domn > ¹⁾ al țării noastre Moldova, acela să le întărească și să le împuternicească

<Iar pentru mai mare putere și > ¹⁾ întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și pecetea noastră să lege la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Huși, în anul 7035 <1527> luna Martie 15.

După Gh. Ghibănescu, Surete și Izvoade, I, p. 119—122.

Orig. slav, perg., pecete stârnată.

¹⁾ loc rupt în orig.

1527 (7035) Martie 15, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a binevoit domnia mea, cu bunăvoința noastră și cu inimă curată și luminată, cu toată bună voia noastră, cu ajutorul lui Dumnezeu și am făcut pentru pomenirea înaintașilor și părinților noștri și pentru sănătatea și mântuirea noastră și a copiilor noștri și am dat sfintei noastre mănăstiri dela Neamț, unde este hramul înălțării domnului Dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos și unde este egumen rugătorul nostru popa Gherman un sat pe Nistru, la gura Zahornei, anume Copanca, cu gârle și cu iezercane.

Toate aceste mai sus scrise să fie acestei sfinte mănăstiri a noastre dela Neamț, dela noi uric cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris de pe Nistru care este la gura Zahornei, anume Copanca, cu gârle și cu iezercane, să fie din toate părțile după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința boierilor noștri: credința panului Hrană vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici, credința panului Tălabă, credința panului Vlad și a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru pârcălabi de Neamț, credința panului Grozav și a panului Danciul pârcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Barbovschi portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Toader vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Relea ceașnic, credința panului Zbiarea stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clintească dania noastră, ci să o întărească și să o împuternicească. Iar cine s'ar încumeta să sfărâme dania și întărirea noastră, unul ca acela să fie blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata maică a lui Dumnezeu și de sfinții patru evangheliști și de sfinții 12 frunțași apostoli și de 318 sfinți părinți purtători de Dumnezeu dela Nicheia și de toți sfinții care din veac au plăcut lui Dumnezeu și să fie asemenea lui Iuda vânzătorul și lui Arie blestematul și să aibă parte cu acei Iudei, care au strigat asupra domnului nostru Iisus Hristos: sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, cum este și va fi.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am porun-

cit credinciosului nostru pan Toader Iogofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Huși, în anul 7035 <1527> Martie 15.

Acad. R.F.R., ms. rom. 4606, f. 40.

Orig. slav. perg., pecete atârnată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1812, ibid., f. 41-42 și o copie slavă, p. 43-44.

208

1527 (7035) Martie 15, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni sluga noastră Toma, fiul lui Costea și nepoatele lui de soră, Sorca și sora ei Marena, fiicele Ilcăi și verii lor Oană și fratele lui, Isac și surorile lor Nastasca și Mariica și Tudora și Magdalena, copiii lui Stănilă, toți nepoții lui Oană vornic și ai lui Costea, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, <nici> asupriți și au vândut <dreapta lor ocină> ¹⁾ din uricul lor drept, <din> ¹⁾ privilegiul ce au avut ei dela străbunicul domniei mele, dela Alexandru voevod, un sat pe Prut anume Barbeștii, slugii noastre, Nica și nepotului lui de soră, So<1>tan ¹⁾ și vărului lui, Andreica, pentru 400 de zloți tătărești.

Deci s'a sculat sluga noastră Nica și nepotul lui de soră, Soltan și vărul lui, Andreica, și au plătit toți banii mai sus scriși, 400 de zloți tătărești, în mâinile lui Toma, fiul lui Costea și nepoatei lui de soră, Sorca și surorii ei, Marenei, fiicele Ilcăi și verilor lor, Oană și fratelui lui, Isac și surorii lor Nastasca și Mariica și Tudora și Magdalena, copiii lui Stănilă, toți nepoții lui Oană vornic și ai lui Costea.

De aceia noi, văzând bună voia lor și tocmeala și plata deplină, noi deasemeni și dela noi le-am dat și le-am întărit slugii noastre Nica și nepotului lui de soră, Soltan și vărului lui, Andreica. Inșă să le fie lor în patru părți: trei părți să fie numai ale slugii noastre Nica și soției lui, Ana și o parte să fie a lui Soltan și a lui Andreica.

Toate acestea mai sus scrise să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris pe Prut, anume al Barbeștilor, <să fie> din toate părțile, pe hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința boierilor noștri: credința panului Hrană vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici, credința panului Talabă, credința

¹⁾ loc rupt în orig.

panului Vlad și a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru pârcălabi de Neamț, credința panului Grozav și a panului Dancinl pârcălabi de Cetatea-Nonă, credința panului Barbovschi portar de <Suceava> ¹⁾, credința panului Dragșan spătar, credința panului Toader vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Felea ceașnic, credința panului Zbiia-rea stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, <acela să> ¹⁾ nu cîntească dania noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentru slujba lor dreaptă și pentrucă ei și-au cumpărat pe banii lor dreapți.

Iar pentru mai multă putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am ponuncit credinciosului nostru pan Toader să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris <Dumitru> ¹⁾ Popovici la Huși, în anul 7035 <1527> luna Martie 15.

Acad. R.P.R., C/2.

Orig. slav. perg., pecete atârnată, căzută.

209

1527 (7035) Martie 15, Huși.

Suret di pi ispisoc dela Petre vvd., din leat 7035 <1527> Mart. 15.

Facim înștiințari, cu aciastă carti a noastră tuturor cii ci pi dânsa va căuta sau cetindut-să lui va auzi, precum au vinit înaintea noastră și înaintea a lor noștri moldovinești boieri sluga noastră Petrica Tele și sora sa Naste, ficiorii Mușii și sămințâile lor Avăr și sora lui, Anușca, ficiorii Vlăcinii și sămințâili lor Ghidioanu Tăoanu, ficiorii popii Lucăi și sămințâii lui, Anca, fata Nastii și iarăși sămințâi lor Hărtanu și Tofanu și surorile lui, Anușca și Male, ficiorii Ilenii și alți sămințâi a lui, Ilii Gârcinu și sora lui, Irina, ficiorii Săminii toți nepoții lui Tofanu bătrânului, de a lor bună voi, di nimi săliți, nici asupriți, ș'au împărțat întrî dânsii a lor drepti ocini și moșii, dintr'a lor drepti urici, ce au avut moșul lor, Tofan bătrânul, di la cii mai dinnainte noastră domni, di la Ilii și fratili său Ștefan vvod., sati pi Racova, anumi Cursăcii și Gârcinii și trii părți din sat din Lușcești și loc di doă mori și trii părți din satu din Pungești, și loc di moară și din poiana Racovița, parte din gios și giunătatii di poiana Trohanu, parte din din sus, și a patra parti a satului din Pungești, din parte din sus, și a patra parte a satului, din parte ²⁾ și loc di moară pi Racova.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ așa în text.

Și s'au vinit în parte slugii noastre, Petricăi Telii și surorii lui, Naste, un sat anumi Gârcinii; iar în parte lui Avăr și a surorii lui, Anușii, s'au vinit lor satul anumi Cursăcii; iar în parte lui Ghidioanu Tăoanu și a sămînții lui, Anca, s'au vinit lor trii părți din sat, din Lușcești și loc de două mori; iar în parte lui Hârtan și lui Tofanu și surorilor lor, Anușca și Mala, s'au vinit lor trii părți din satu din Pungești și loc de moară și giunătăti de poiană Racovița, parte din gios, și giunătăti de poiana Trohanu, în parte din sus; iar în parte lui Ilii Gârcinu și surorii lui, Irinii, s'au vinit lor a patra parti din sat din Pungești, din parte din sus și a patra parti din satu din Lușcești, din parte din gios și loc din moară în Racova.

Și noi, văzându a lor di bună voi tocmeli, ci intri dânsii s'au împărțat și s'au tocmit, după a lor bună voi, așăjdiri și di la noi am dat și am întărit slugii noastre, Petricăi Telii și surorii lui, Naste, ficiorii Mușii, pi acel satu di mai sus scris, anumi Gârcinii, ca să fii lor, di la noi uric cu tot vinitul și și ficiorilor lor și nepoțâlor lor și strănepoțâlor lor și înprăstiețâlor lor și a tot niamul lor, nirașuit niciodinioară, în veci.

Iar hotarul acestui di mai sus zâs satu, anumi Gârcinii, să fii după hotarâle vechi, pi undi au umblat din vac.

Și spre aciasta esti credința domnii nostri, di mai sus scrisă, uoi Petriu vvod și credința tuturor boierilor noștri, a mari și mici.

Iar după a noastră viață, cini va fi domnu, din fii noștri sau din niamul nostru sau ori pi cini domnul dumnezeu va alegi domnu țării Moldovii, să nu străci a noastră dani, ci să aibă a o întări lor.

Și pentru mai mari țării și întăritura a tuturor acelor di mai sus scrisă, am poruncit credinciosului nostru, d-sali Toader logofăt, să scrii și noastră peceti cătră aciastă peceti a noastră, să o legi.

S'au scris în Huși.

S'au tălmăcit di Ghiorgbi Ivloghi dascal, 1785 Iuli 13.

Posleuidu-să di pi ce adevărată, s'au aflat întocma și am iscălit-o, Costinu Ghega vornic de poartă, hotarnic, 1823 Juni 24.

Acad. R.P.R., CV/8.

Trad. rom. din 1785; altă trad. rom., *ibid.*, ms. 2812, f. 72. cu data 7005 <1497>; mai multe rezumate la Arh. St. Iași. Anaforale, nr. 63, f. 197 și nr. 94, f. 12; apoi Condica K, nr. 380, f. 79 v.

210

1527 (7035) <Martie 15>.

... « Moșia aceasta <Pungești pe Racova, la Vaslui>, din [în] vechimea după ispisocul dela Petru vovod, din 7035 <1527> să arată împărțitoare pe patru

părți, din care trei părți din sat din Pungești se arată că s'au venit lui Hărtan și fratelui său Tofan și surorilor sale Anușcăi și Malei, feciorii Ilenei parte de gios; iar a [a] patra parte de sat de Pungești, parte din sus și cu osebite părți din alte moșii, s'au venit lui Ilie Gărcin și surorii, lui Irinii, feciorii Siminei, toți nepoții lui Tofan celui bătrân. Dând asămîne și razeșii samă, că așa s'au împărțit din vechiu și că este primită împărțirea aceasta de cătră amândoa părțile cunoscându-o a fi următoare întocmai după ispisoc, și că Anușca și Male rămîind stârpe au rămas acele trei părți de sat pomenite la ispisocul lui Petru voevod din 7035 <1527> împărțitoare numai pe doi frați, anume Hărtan și Tofan...»

Din cartea de judecată a divanului Moldovei din 1813 Mart. 14, dată în judecată dintre razeșii de moșia Pungești dela ținutul Tutuvii (azi Vaslui) cu vornicul C. Cantacuzino (Condica Pungeștilor lafa 255).

După Gh. Ghibănescu, Surete și Izvoade, vol. XVIII, p. 178.

Rezumat rom.

Datat după doc. anterior.

211

1527 (7035) Martie 15, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că această adevărată slugă a noastră Vitolt ne-a slujit drept și credincios.

De aceia noi, văzând slujba lui dreaptă și credincioasă către noi, l-am miluit pe dânsul cu deosebita noastră milă și i-am dat lui dela noi, în țara noastră, în Moldova, un loc de pustie în Chigheci, pe Ialpuh, mai sus de gura Raduroasei, în Gradiște, să-și întemeieze sat și să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului neam, cine i se va alege mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui loc de pustie mai sus scris, care este în Chigheci, pe Ialpuh, mai sus de gura Raduroasei, în Gradiște, să fie cât va putea folosi un sat în destul.

Și la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința boierilor noștri: credința panului Hrană vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici, credința panului Tălabă, credința panului Vlad și a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru pârcălabi de Neamț, credința panului Grozav și a panului Dan-ciul pârcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Barbovșchi portar de Suceava credința panului Dragșan spătar, credința panului...¹⁾ postelnic, credința

¹⁾ loc rupt în orig.

panului Felea ceașnic, credința panului Zbiarea stolnic, credința panului...¹⁾ comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și să-i împuternicească, fiindcă i-am dat pentru slujba lui drept credincioasă și pentrucă îi este lui dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vascan Nebojaticovici la Huși, în anul 7035 <1527> luna Martie 15.

Muzeul Regional Suceava, no. 1712.

Orig. slav, perg., pecete căzută.

212

1527 (7035) Martie 16, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni Evloghie călugăr, fost vistier, de bună voia sa, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și cumpărătura sa <din>¹⁾ privilegiul de cumpărătură ce a avut el dela nepotul domniei mele, dela Ștefan voevod, jumătate de sat din Tatomirești, la obârșia Orbicului, jumătatea de jos, slugii noastre Armeanu, pentru 300 de zloți tătărești.

Și sluga noastră Armeanu a plătit toți acești bani scriși mai sus, 300 de zloți tătărești, în mâinile lui Evloghie călugăr, fost vistier, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre Armeanu această mai sus scrisă jumătate de jos din sat din Tatomirești, la obârșia Orbicului, ca să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine îi va fi cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei înainte zise jumătăți de jos din sat din Tatomirești, la obârșia Orbicului, să fie din tot hotarul jumătate și după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

¹⁾ loc rupt în orig.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința boierilor noștri: credința panului Hrană vornic, credința panului Negriță, credința panului Grincovici, credința panului Tălabă, credința panului Vlad și a panului Mihul cei dela Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru cei dela Neamț, credința panului Grozav și a panului <Dan> ¹⁾ciul cei dela Cetatea Nouă, credința panului Barbovschi portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Toader vistier, credința p<anului Liciul pos>-¹⁾ telnic, credința panului Felea ceașnic, credința panului Zbiarea <toIn> ¹⁾ic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari <și mici> ¹⁾.

<Iar după viața noastră> ¹⁾, cine va fi domn al țării noastre, din copiii <noștri> ¹⁾, sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clinească dania și întărirea noastră, <ci> ¹⁾ să-i întărească și să-i înputernicească.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Huși, în anul 7035 <1527> luna Martie 16.

Acad. R.P.R., V/68.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

O copie slavă la Arh. St. Buc.

213

1527 (7035) Martie 16, Huși.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Pacem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni sluga noastră Toma, fiul Marenei, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină, din dreptul său uric, din privilegiul de cumpărătură ce a avut mama lui, Marena, dela părintele domniei mele Ștefan voevod, a treiă parte din jumătate de sat din Ostășești, pe Rabricea, din partea de sus, slugii noastre Gâdea, pentru 70 de zloți tătărești.

Iar sluga noastră Gâdea a plătit toți acești bani mai sus scriși, 70 de zloți tătărești, în mâinile slugii noastre Toma, fiul Marenei, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină și noi deasemeni am dat și dela noi și am întărit slugii noastre Gâdea această mai sus

¹⁾ loc rupt în orig.

scrisă a treia parte din jumătate de sat din Ostășești, pe Rabricea, din partea de sus, ca să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai înainte spuse, a treia parte din jumătate de sat din Ostășești, din partea de sus, să fie cu tot hotarul a treia parte, iar dinspre alte părți să fie după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința boierilor noștri: credința panului Hrană vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici, credința panului Tălabă, credința panului Vlad și a panului Mihul cei dela Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru cei dela Neamț, credința panului Crozav și a panului Danciul cei dela Cetatea-Nouă, credința panului Bărbovschi portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Toader vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Felca ceașnic, credința panului Zbiarea stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu clinească dania noastră, ci să-i întărească și să-i împuternicească, pentrucă el și-a cumpărat pe banii săi drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici, la Huși, în anul 7035 <1527> luna Martie 16.

Acad. R.P.R., Pceți, nr. 21.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

214

1527 (7035) Martie 16, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că această adevărată slugă a noastră, Simion, fiul lui Isaico Pietrar, a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asupra și a vândut dreapta sa ocină și cumpărătura sa, ce el a cumpărat dela Neaga și dela sora ei, Ana, fiicele Marușcăi din privilegiul ce au avut ele dela părintele domniei mele Ștefan voevod, a treia parte din sat din Costești, ce sânt la gura Ciuhorului, unde cade Ciuhorul în Prut, slugii noastre credincioase pan Ion, pisarul nostru, pentru două sute și cincizeci de zloți tătarești.

Și sluga noastră pan Ioan, pisarul nostru, a plătit toți acești bani mai sus scriși, 250 de zloți tătărăști în mâinile slugii noastre Simion, fiul lui Isaico Pietrar, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni.

De aceea noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre credincioase pan Ioan, pisarul nostru, această mai sus scrisă a treia parte din sat din Costești, ce sunt la gura Ciuhorului, unde cade Ciuhorul în Prut, ca să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și între-gului lui neam, cine i se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai înainte spuse a treia parte de sat din Costești, ce sunt la gura Ciuhorului, unde cade Ciuhorul în Prut, să fie din tot hotarul a treia parte, iar dinspre alte părți, să fie pe hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința boierilor noștri: credința panului Hrană vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici, credința panului Tălabă, credința panului Vlad și a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru pârcălabi de Neamț, credința panului Grozav și a panului Danciul pârcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Barbovschi portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Toader vistier, credința panu-lui Felea ceașnic, credința panului Zbiarea stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu cîntească dania și întărirea noastră, ci să-i întă-rească și să-i împuternicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit pentru dreapta și credincioasa lui slujbă și pentrucă și-a cumpărat pe banii săi drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Huși, în anul 7035 <1527> luna Martie 16.

Acad. R.P.R., CVIII/62.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XIX.

Un rezumat la Acad. R.P.R., ms. rom. 2812, f. 96 v.

215

1527 (7035) Aprilie 16, Huși.

† In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh. Iată eu, robul stăpânului meu, domnul dumnezeu și mântuitorul nostru Iisus Hristos, Io Petru voevod,

din mila lui Dumnezeu domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că am binevoit domnia mea, cu bunăvoință, cu ajutorul lui Dumnezeu și al sfântului arhierarh și făcător de minuni Nicolaie, din puterea dată mie de Dumnezeu și domnia țării Moldovei, i-am zidit lui mănăstirea Pobrata și am înfrumusețat-o și am isprăvit-o și am miluit-o cu sate și cu metoace și chiar din ziua sfințirii bisericii, am dat dar sfântului jărtvenic satul anume Dobrușia, în ținutul Soroca și cu mori pe Răut, la Pogor și cu tot venitul, ca să fie sfintei noastre rugi, mănăstirii dela Pobrata, pentru pomenire veșnică și pentru iertarea păcatelor noastre și ale părinților noștri și ale copiilor domniei mele, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat scris mai sus, anume Dobrușia, să fie după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința boierilor noștri: credința panului Hrană vornic, credința panului Grincovici, credința panului Tălabă, credința panului Vlad și a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru pârcălabi de Ncamț, credința panului Grozav și a panului Danciul pârșalabi de Cetatea-Nouă, credința panului Barbovschi portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Toader vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Felea ceașnic, credința panului Zbiarea stolnic, credința panului Ioan comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu clintească dania noastră, ci să întărească și să împuternicească sfintei noastre mănăstiri mai sus scrise dela Pobrata, acest sat mai înainte zis, anume Dobrușia, și cu morile pe Răut, la Pogor.

Și iarăși, dacă cineva s'ar ispiti să nimicească această închinare și danie, acela să fie blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata maică, Maria, născătoare de Dumnezeu, și de sfinții slăviți apostoli și de mucenicii biruitori întru bine și de 318 sfinți părinți dela Nicheia și de cel între sfinți părintele nostru, arhierarh și făcător de minuni, Nicolaie, al cărui hram este, și de toți sfinții, care din veac bine au plăcut lui Dumnezeu.

Iar pentru mai mare putere și întărire, am poruncit credinciosului nostru pan Toader mare logofăt să scrie și să atârne pecet a noastră la această carte a noastră.

A scris Petru Cărcovici la Huși, în anul 7035<1527> luna Aprilie 16.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.

Copie slavă.

<1528>.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru, domnul țării Moldovii. Facim știre tuturor cu această carte <a> noastră, <a>domnii miele, care va vede pre e, sau care va auzi, cetindu pre dânsa. Iată că amu miluit pre acești credincioși, slugile noștri, Lupe Ciur și Alba și Ruja, cu osăbită mila noastră domnească, și am dat și am întărit, dela noi in țara noastră, dreaptă moșie, din neam, care acea moșie au avut dela ei părintele mieu Ștefan domnul, cu mică pecete, giământati dela Fântâna Balenilor, parte cea de sus și a patra parte din Poiana Ocolului, parte cea din gios, din Sohului, ce au plătit ei, părintelui mieu, lui Ștefan domnul, drept 30 zloți tătărești, pentru moartea unui om, anumi Nenciul nemis, care s'au aflat ucisu în câmpul acela, în Poiana Ocolului.

Aceste toate, care s'au scris mai sus, s'au dat dela noi, cu acesta uricul, cu tot venitul, lor și copiilor și nepoților și strenepoților și a tot neamul lor și celor care să va afla mai deaproape, din nianul lor, să fie neschimbat și nestricat, în vieci.

Iar hotarul giümeteții aceii, care s'au zis mai sus, din Fântâna Balenilor, partea cea de sus și din <a> patra parte din Poiana Ocolului, partea cea din gios, din Sohului, și este hotarul lor, pe unde au hotărât Fele staroste.

Și pentru aceasta, să fie domnii miei, Petru voevod și credința fiului mieu celui iubit domnii miele Bogdan și credința boierilor noștri: credința giupânului Hran<a> dvornic și credința giupânului Negrila și altora boierii mari și credincioși, cari s'au scris marturi în uricul cel vechiu, fiește care pe nume.

S'au prefăcut această carte în anul 7253<1744> Sep. 2 zile.

Arh. St. Iași, neinventariate.

Trad. rom. din 1744.

Datat după actul din 28 Mai 1528, cu subiect asemănător.

217

1528 (7036) Ianuarie 16, Mitropolia Sucevei.

† Eu, păcătosul monah Nichifor, fac cunoscut cu aceasta, dacă am văzut bună voința și dania sfântrăposatului părintelui nostru Teoctist mitropolit, că a dat în viața sa, dreapta lui cumpărătură sfintei mânăstiri a înălțării lui Hristos dumnezeu, cea dela Neamț, un sat pe Moldova, anume Orțești și cu tot venitul și cu privilegiul, și noi, smeritul, râvnind osârdiei lui celei bune, deasemenea am dat sfintei zise mânăstiri, satul dat nouă de bincredinciosul domn Petru voevod, care este pe Șumuz, anume Dolhești și cu iaz și moară și cu privilegiul dela domnul Petru voevod.

Iar egumenul sfintei mânăstiri, ermonah chir Anastasie și cu toți frații întru Hristos care locuiesc în această vreme, au făgăduit să ne facă nouă pomenire întotdeauna și întru totul deopotrivă cu sfântrăposatul părintele nostru Teoctist fost mitropolit, neschimbat și din belșug, până când va sta și sfânta mânăstire.

Iar la aceasta este mare mărturie: prea sfințiții episcop chir Dorothei de târgul Romanului și chir Teofan de Rădăuți și ermonah chir Macarie egumen al mânăstirii Bistrița și duhovnicul proegumenul dela mânăstirea Putna, ermonah Acachie și alți preoți și mireni, ce s'au aflat în mitropolie, la răposarea sfântrăposatului părintelui nostru mitropolit Teoctist, pe care l-am spus mai sus.

De aceia, cel ce va împlini cu sânguință pomenirea noastră, precum s'a zis, acela să aibă răsplată dela dreapta atotfiitorului, la cumplita judecată. Iar cel ce va strica sau va lăsa în nepăsare, să fie părăsit în ziua de apoi, de către însuși Hristos dumnezeul și să aibă a da răspuns, la cumplita judecată precum au spus prea sfinții episcopi și ceilalți martori.

Am spus noi păcătosul, toate cele mai sus scrise și am atârnat și pecetea. S'a scris în mitropolie, în anul 7036 <1528> luna Ianuarie 16.

Acad. R.P.R., ms. 5217, f. 158.

Copie slavă.

Cu o trad. rom. din 1796, *ibid.*, CLXXV/16.

218

1528 (7036) Februarie 5, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni sluga noastră Gavril Dinga, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, și a vândut ocina sa dreaptă și cumpărătura sa, jumătate de sat din Boldășești, la Soloneț, jumătatea de jos și jumătate din Muncelul lui Boldăș și nouă ogoare sub pădure și lângă Măsteacări. Aceasta a vândut slugii noastre lui Șteful globnic, pentru optzeci de zloți tătărești.

Și sluga noastră Șteful globnic a plătit deplin toți acești bani mai sus scriși, 80 de zloți tătărești, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină și noi deosemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre, lui Șteful globnic, această mai înainte zisă jumătate de sat din Boldășești, pe Soloneț, jumătatea de jos și jumătate din Muncelul lui Boldăș și nouă ogoare sub pădure și lângă Măsteacări, ca să-i fie dela noi uric cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei jumătăți de sat din Boldășești, la Soloneț, jumătatea de jos și a acestei jumătăți din Muncelul lui Boldăș, cu nouă ogoare sub pădure și lângă Măsteacări, să fie cu tot hotarul jumătate, iar dinspre alte părți să fie după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Hrană vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici, credința panului Talabă, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Mihul pârčalabi de Hotin, credința panului Cârjă și a panului Huru pârčalabi de Neamț, credința panului Grozav și a panului Danciul pârčalabi de Cetatea-Nouă, credința panului Barbovschi portar de Suceava, credința panului Dragsan spătar, credința panului Dumșa vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Felea ceașnic, credința panului Zbiarea stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și împuternicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit, fiindcă și-a cumpărat pentru banii săi drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor acestor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru boier pan Toader logofăt să scrie și să atârna pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Margire Ion la Iași, în anul 7036 <1528> luna Februarie 5 zile.

Arh. St. Buc., S. I., Moldova. nr. 51.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Un rezumat rom. la Arh. St. Iași, Condica K, nr. 384, f. 234.

219

1528 (7036) Februarie 28, Hârlău.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Nastasia, fiica lui Isac fost logofăt, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asupra și a vândut dreapta sa ocină, din dreptul ei uric ce a avut tatăl ei Isac logofăt ce i l-a fost cumpărat fratele domniei mele Bogdan voevod, un sat pe Șumuzul Rece, anume Oniceanii, cu mioară la Șumuz, slugii noastre credincioase, lui Costea Albotă postelnic, pentru opt sute de zloți tătărești.

Și s'a sculat sluga noastră credincioasă Coste Albotă postelnic și a plătit toți acești hani mai sus scriși, 800 de zloți tătărești, în mâinile Nastasiei, fiica lui Isac fost logofăt, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină și noi deosemeni am dat și am întărit slugii noastre credincioase Coste Albotă postelnic acest sat mai înainte spus, care este pe Șumuzul Rece, anume Oniceanii, și cu moară la Șumuz, ca să-i fie lui dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris care este pe Șumuzul Rece, anume Oniceanii și cu moară la Șumuz, să fie din toate părțile după hotarul vechi, pe unde au folosit din veci.

Și privilegiile ce le-a avut Nastasia, fiica lui Isac fost logofăt, pe acest sat, încă le-a dat în mâinile slugii noastre credincioase Coste Albotă postelnic, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Iar la aceasta este credința domnului nostru, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Hrană vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici, credința panului Talabă, credința panului Vlad și a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credința panului Cârje și a panului Fluru pârcălabi de Neamț, credința panului Grozav și a panului Danciul pârcălabi de Cetatea-Nowă, credința panului Barbovșchi portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Dunșa vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Felea ceașnic, credința panului Zbiarea stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după <viața> ¹⁾ noastră, <cine> ¹⁾ va fi domn al țării noastre din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i strice dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și să-i imputernicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit, pentrucă și-a cumpărat pe dreptii săi bani.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Toader al lui Onea la Hârlău, în anul 7036 <1528> Februarie 28.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 150.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu o trad. rom. la Muzeul raional Fălliceni, IV/1.

O fotocopie la Acad. R.P.R., filiala Iași, Fotografii, III/13.

¹⁾ loc rupt în orig.

1528 (7036) Martie 1, Huși.

Cu mila lui dumnezău, noi Petru voevod d<omn> al țării Moldovei. Precum au venit înaintea noastră și înaintea boerilor noștri a Moldaviei Ana, fata Șandrii, nepoata lui Martin și de a ei bună voe, de nemi sălită, nici asuprită și au vândut a sa dreaptă ocină și uric a moșului ei Martin și din ispisoc ci l-a avut el dela cei mai dinnainte de noi, Ilieș și Ștefan voevod, o bucată di pământ din hotarul satului ei din Tutovinești, slugilor noastre, Oanii și frațelor ei Iuri și lui Ion, drept 120 zloți tătărești. Deci Oana și frații ei Iuri și Ion au plătit toți deplin acei mai sus arătați bani, 120 zloți tătărești, sorii lor, Anii, fiica Șandri, nepoatii lui Martin și dinaintea noastră și dinaintea boerilor noștrii a Moldaviei.

Deci, văzând și noi ce de bună voe a lor tocmală și deplină plată, pentru aceia și noi așăjderea și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre, Oanii și frațelor lui, Iurii și lui Ion, ace di mai sus zâsă bucată di pământ din hotarul satului ei, din Tutovinești, ca să le fie lor și dela noi uric cu tot venitul, lor, fiilor, nepoților, strănepoților, prestrănepoți lor și la tot neamul lor, ce li să va alegei mai de aproape, nestrămutată nici odineoară, în veci.

Iar hotarul aceștii bucăți di loc di pământ, ci-i din hotarul satului din Tutovinești, s'ar fi începând din capătul pârâului a matcii țarinii până la capul pârlogului din vale, di acolo la deal, până la hotarul Tătărăștilor, iară dispre alte părți, după vechiul hotar, până unde s'au hrănit din vechiu.

Și spre aceasta este credința a însuș domniei meli de mai sus numit, Petru voevod și credința a pre iubit fiului nostru Bogdan și credința tuturor boerilor noștri a Moldaviei, a mari și a mici.

Și spre mai mare tărie și întărire tuturor acestor de mai sus scrisă, am poroncit credincios boerului nostru Toader logofăt să scrie și să legi pecetea la această adivărată carte a noastră:

Au scris Grigorie Bogzovici în Huși, 7036<1528> Mart. 1.

După A. Sava, Documente privitoare la târgul și ținutul Lăpușnei, p. 3-4.
Trad. rom.

O trad. în rusește, la Acad. R.P.R., ms. rom. 1100.

1528 (7036) Martie 2.

7036<1528> Mart. 2. Petru Vvodă. Adică acesta adivărat, cinstit și credincios boiar dumnuului Toader log<o>fă<t, slujind altor răpăusați domni cu dreptate și văzând a lui driaptă slujbă pâră astăzi, l-am miluit, în pământul nostru a Moldovii, i-am dat satul pe Trebniș, anume Zubricenii și satul Hancăuții și cu

mori pe Racovăț și Oneștii, ce au fost dat de Mărica, fata Hâncului păh., cu aceli de mai sus scrisă sate, fratelui domnii meli Bogdan voevod și nepotului domnii meli Ștefan vodcă. Și iar verii Mariii, Petrica, ficior lui Raicov Hâncul și aceștia iar s'au dat lui Bogdan vodcă și lui Ștefan vodcă.

Fentru aceasta, aceste de mai sus scrise sate, ca să-i fie dumisale Toader logofăt, di la noi uric cu tot vinitul, lui și ficiorilor, nepoților și strănepoților și a tot niamul lor, cât se vor alegei, mai di aproape, nerușit, stătător în veci.

Iar hotarul lor ca să fie din toati părți, pe hotarul vechiu, pe undi din veci au înblat.

Iar între aceste, ce s'au scris mai sus, credința boierilor domnii meli, a mari și mici, dumniilor Hrian vor., Negrilă, Grincovici, Talabă, Vlad și Mihul păr. <de> Hotcin, Cârje, Hurea păr. di Niamțu, Grozav, Dan păr. Cetățici Nouo, Barnovschi hat., Draguș spat., Dumșa vist., Liciul post., Felea păh., Zbera stol., Ionașco comis.

Arh. St. Buc., ms. nr. 628, f. 607.

Trad. rom.

222

1528 (7036) Martie 4, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe această adevărată slugă a noastră Roman Hamza l-am miluit, cu deosebita noastră milă și i-am dat și i-am întărit în țara noastră Moldova dreapta lui ocină și cumpărătură, a patra parte de sat din Piticeani, la Cobâle, partea de jos, pe care i-a vândut-o Sima vistier, încă din zilele nepotului de frate al domniei mele Ștefan voevod, pentru 320 zloți tătărești.

Acestea toate mai sus scrise să-i fie lui dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei a patra părți de sat din Piticeani, care este la Cobâle, partea de jos, să fie din tot hotarul a patra parte, iar din alte părți să fie pe unde au folosit din veac, pe hotarul vechi.

Iar privilegiul de cumpărătură ce a avut Sima vistier pe această a patra parte de sat din Piticeani, care este la Cobâle, pe partea de jos, încă este dat în mâinile slugii noastre Hamza.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei noastre Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Hrana vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici, credința panului Talaba, credința panului Vlad și a panului Mihul

pârcălabi de Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru pârcălabi de Neamț, credința panului Grozav și a panului Danciul pârcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Barbovschi portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Dumșa vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Felea ceașnic, credința panului Zbiarea stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și să-i împuternicească, pentrucă îi <este> ¹⁾ dreptă ocină și cumpărătură.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră de această carte a noastră.

A scris Grigorie Bogzovici la Iași, în anul 7036<1528> Martie 4.

Acad. R.P.R., CVIII/63.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută. Partea de jos a documentului, tăiată. Cu o trad. rom.

223

1528 (7036) Martie 7, Iași.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni slugile noastre Nistor și nepotul lui de soră, Ieremia și surorile lui, Ilca și Armeanca și Tudora și Călina și Fedca și Dușca și deasemeni vara lor, Fedca, copiii Malei, nepoții lui Filip Balița, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut ocina lor dreptă, din dreptul lor uric și din privilegiul ce a avut mama lor Malea dela părintele domniei mele Ștefan voevod, o bucată de pământ din Dragomirești și la Vad și să-și facă iaz, slugii noastre lui Dan și femeii lui, Anușcă și cumnatului lui, Petre, pentru 250 de zloți tătărești.

Și sluga noastră Dan și femeia lui, Anușca și cumnatul lui, Petre, au plătit toți acești bani mai sus scriși 250 de zloți tătărești, în mâinile slugilor noastre Nistor și nepotului lui de soră, Ieremia și surorilor lui, Ilca și Armeanca și Tudora și Călina și Fedca și Dușca și deasemeni verei lor Fedca, copiii Malei, nepoții lui Filip Balița, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând a lor tocmeală de bună voie și plată deplină și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre, lui Dan și femeii lui, Anușca și cumnatului lui, Petrea, această bucată de pământ, din Dragomirești

¹⁾ loc rupt în orig.

și la Vad și să-și facă iaz, ca să le fie lor uric cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Însă să le fie lor această bucată de pământ, din Dragomirești și la Vad și să-și facă iaz în trei părți. Două părți să fie slugii noastre Dan și femeii lui, Anușca, iar o parte să fie slugii noastre Petrea, singur.

Și întru aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Neaga, mama lui Luca Balița, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut din dreptul ei uric și din privilegiul ce i s'a dat ei de fiul ei, de Luca Balița, dela părintele domniei mele Ștefan voevod, o poiană ce este pe Pârâul Alb, la Vad, slugii noastre, lui Dan și femeii lui, Anușcăi, aniândurora, pentru 30 de zloți tătărești.

Și sluga noastră Dan și femeia lui, Anușca, au plătit toți acești bani mai sus scriși, 30 de zloți tătărești, în mâinile Neagăi, mama lui Luca Balița, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Și întru aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră Fedca, fiica lui Toader, nepoata Malei, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut ocina sa dreaptă din uricul mătușii ei Malea, ce ea a avut dela părintele domniei mele Ștefan voevod, jumătate din a treia parte, din jumătate de sat, din Dragomirești, din partea Fedcăi, cât a avut în Dragomirești, partea dinspre biserică, slugii noastre Dan și femeii lui, Anușca, pentru 173 de zloți tătărești.

Și sluga noastră Dan și femeia lui, Anușca, au plătit toți acești bani mai sus scriși 173 de zloți tătărești, în mâinile Fedcăi, fiica lui Toader, nepoata Malei, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre Dan și femeiei lui, Anușca, poiana mai înainte zisă care este pe Pârâul Alb, la Vad, și această jumătate din a treia parte, din jumătate de sat din Dragomirești, din partea Fedcăi, cât a avut în Dragomirești, partea dinspre biserică, ca să le fie lor dela noi uric cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege, neclintit, în veci.

Iar hotarul acestei bucăți de pământ mai înainte zise din Dragomirești, și la Vad și să-și facă iaz, să fie, începând dela¹⁾ la altă piatră¹⁾ și drept la pârâu, la o piatră ce este la malul pârâului, ce se numește Levaa . . .¹⁾ împotriva, la Vad, este cât se cuvine unei poieni. Iar hotarul acestei a treia parte din jumătate de sat, din Dragomirești, <din partea Fedcăi, cât a avut> ¹⁾ în Dragomirești, partea dinspre biserică, să fie cât se va alege.

¹⁾ loc șters în orig.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: [și] credința panului Erană vornic, credința panului Negrilo, credința panului Grincovici, credința panului Talabă, credința panului Vlad și a panului Mihul cei dela Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru cei dela Neamț, credința panului Grozav și a panului Danciul cei dela Cetatea-Nouă, credința panului Barbovșchi portar de Suceava, credința panului Dragsan spătar, credința panului Dumșca vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Pelea ceașnic, credința panului <Zbiarea> ¹⁾ stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă au cumpărat pentru banii lor drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră.

A scris Grigorie Bogzovici la Iași, în anul 7036<1528> Martie 7.

Arh. St. Buc., XXIII/1.

Orig. slav, perg., pecete căzută. Peste scrisul vechin este scris din nou, cu greșeli.

Cu două traduceri rom. la Acad. R.P.R., XIX/68 și CLVII/16, din 1791 și 1798.

224

1528 (7036) Martie 7.

7036 <1528> Mart. 7. Ispisoc dela domnul Petru v<oe>v<co>d, întăritori lui Șandru și Fetion Farcaș ușării, pe giumătate sat, Oțaleștii, pe Berheci, pe care pentru slujbele lor li-au făcut danie domnia sa. Și că hotarul acestui sat să fie din tot hotarul giumătate.

Arh. St. Iași, Divanul domnesc, Tr. 67, op. 75, dos. 1, f. 56.

Rezumat rom.

225

1528 (7036) Martie 7, Iași.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni Tațea, fiica lui Albul Parcovici și nepoata ei Sofiica, fiica lui Ivanco Știrbeț, de

¹⁾ loc șters, ilizibil în orig.

bună voia lor, nesilite de nimeni, nici asuprite și au vândut dreapta lor ocină din dreptul lor uric, din privilegiul de schimb ce a avut Albul Farcovici și Ivanco Știrbeț dela fratele domniei mele Bogdan voevod, un sat pe Sitna, anume Branești amândouă cuturile, și cu mori pe Sitna. Aceasta au vândut însumi domniei mele, pentru cinci sute și cincizeci de zloți tătărești. Acest sat le-a fost de schimb de la Marușca, cneaghina lui Coste Posadnic, fiica lui Pântecel, nepoata lui Iliăș ceașnic cu privilegiul lui Iliăș ceașnic, dela străbunicul nostru, dela Alexandru voevod.

Și iarăși Albul Farcovici și Ivanco Știrbeț au dat Marușcăi, cneaghina lui Coste posadnic, fiica lui Pântecel, nepoata lui Iliăș ceașnic, dreapta sa ocină și cumpărătură, un sat la Botne, anume Cogiuşua, pe care l-au cumpărat acest sat dela Coste și dela fratele lui, Fedor, posadnicii, pentru 320 de zloți tătărești.

Și domnia mea am plătit toți acești bani mai sus scriși, 550 de zloți tătărești, în mâinile Taței, fiica lui Albul Farcovici, și nepoatei ei, Sofiica, fiica lui Ivanco Știrbeț înaintea boierilor noștri.

Și întru aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri slugile noastre Mihno și Alexandro și surorile lui Alexandru, Ilca și Fedca, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină, din al lor drept uric, din privilegiul ce ei au avut dela părintele domniei mele Ștefan voevod, o seliște la Terebue, anume «La Peri», ce se chiamă Purceleni. Aceasta au vândut-o însumi domniei mele, pentru o sută și patruzeci de zloți tătărești.

Și domnia mea am plătit toți acești mai sus scriși bani, 140 de zloți tătărești, în mâinile lui Mihnea și Alexandru și a surorilor lui Alexandru, Ilca și Fedca, înaintea boierilor noștri.

Și întru aceasta, domnia mea am dat și am miluit pe credinciosul și cinstitul nostru boier, pan Toader logofăt, cu aceste sate mai sus scrise, anume Branești pe Sitna, amândouă cuturile și cu mori pe Sitna și seliștea la Terebue, «La Peri», ce se chiamă Purceleni, ca să-i fie lui de la noi, uric cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și stănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit, în veci.

În hotarul acestui sat mai înainte zis, ce este pe Sitna, anume al Braneștilor, amândouă cuturile și cu mori pe Sitna și al seliștei care este la Terebue, «La Peri», ce se chiamă Purceleni, să le fie lor după hotarul vechi, din toate părțile, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Hrană vornic și credința panului Negrilă, credința panului Grincovici, credința panului Tălabă, credința panului Vlad și a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru pârcălabi de Neamț, credința panului Grozav și a panului Danciu pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Barbovschi portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința

panului Dumșa vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu-i cîntească dania noastră, ci să-i împuternicească și să întărească, pentrucă i-am dat și i-am întărit pentru dreapta și credincioasa lui slujbă.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit să se scrie și să se atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici, la Iași, în anul 7036 <1528> luna Martie 7.

<Pe verso, sec. XVIII, românește:> La Ciuhur, Purceleni lângă Terebna.

Acad. R.P.R., CI/65.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută. Documentul este tăiat la mijloc.

Cu o trad. rom; altă trad. rom., ibid., XIX/68 și un perilipsis, ibid., DXV, f. 164, nr. 2.

O copie slavă din 1786 la Arh. St. Iași, neinventariate.

226

1528 (7036) Martie 11, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni Ana, fiica lui Toader Berbece, nepoata lui Mihai Berbece, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut dreapta sa ocină și din privilegiul ce a avut bunicul ei, Mihai Berbece dela străunchii domniei mele, dela Iliș și dela Ștefan voevozi, a patra parte de sat din Strimtură pe Vaslui, unde au fost Mic și Șerban, slugilor noastre Biba și fraților lui, Ion și Nechita și verelor lor, Mărinca și Mica, pentru 150 de zloți tătărești.

Și slugile noastre Biba și frații lui, Ion și Nechita și verele lor Mărinca și Mica, au plătit toți acești bani mai sus scriși, 150 de zloți, în mâinile Anei, fiica lui Toader Berbece, nepoata lui Mihai Berbece, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugilor nostre Biba și fraților lui, Ion și Nechita și verelor lor Mărinca și Mica, această mai sus zisă a patra parte din sat din Strimtură pe Vaslui, unde au fost Mic și Șerban, ca să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul.

Inșă să le fie lor în două părți: o parte să fie a lui Biba și fraților lui, Ion și Nechita, iar cealaltă parte să fie a verelor lor, Mărinca și Mica, lor și copiilor lor

și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei a patra parte de sat din Strinutură, care este pe Vaslui, unde au fost Mic și Șerban, să fie din tot hotarul a patra parte, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința iubitului fiu al domniei mele, Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Hrană vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici, credința panului Talabă, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Mihul cei dela Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru cei dela Neamț, credința panului Grozav și a panului Danciul cei dela Cetatea-Nouă, credința panului Barbovschi portar de Suceava, credința panului Dragsan spătar, credința panului Dumșa vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Felea ceașnic, credința panului Zbiarea stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, deoarecece și-au cumpărat pe banii lor drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Grigorie Bogza la Vaslui, în anul 7036 <1528> luna Martie 11.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 297.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

227

1528 (7036) <Martie 11—23>, Vaslui.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni Sofiica, fiica Magdei. . . ¹⁾ și nepoata ei de soră, Mariica, nepoții Marușcăi, fiica lui pan Druje, și verii lor, Miłuța Turcul și nepoții lui de frate, Andrușco și fratele lui, sluga noastră credincioasă Ion sulger, fiii lui Toader Turcul și nepoata lor de soră, Agafia și vara ei, Dragulea și deasemeni verii lor, Ion și fratele lui, Iurie, fiii lui Șaidir Turcul, toți nepoții lui Druje cel Bătrân, de bună voia lor, nesiliți

¹⁾ loc rupt în orig.

de nimeni, nici asupra și au vândut ocinele lor drepte, din uricele lor drepte, din privilegiile bunicului lor, Druje cel bătrân, dela străbunicul nostru Alexandru voevod și de la strămoșii noștri, dela Iliși și dela Ștefan voevozi și iarăși din privilegiul dela părintele domniei mele Ștefan voevod, două sate pe Sitna, anume satul Drujești, unde a fost curtea bunicului lor Drujă cel bătrân și cu pricutul, satul Chisălești și cu mori pe Sitna. Aceasta au vândut însumi domniei mele, pentru o mie și trei zeci de zloți tătărești.

Și domnia mea am plătit toți banii mai sus scriși, 1030 de zloți tătărești, în mâinile tuturor celor mai sus scriși, înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni.

Și întru aceasta, domnia mea am miluit pe credincioasa noastră slugă și fratele domniei mele, pan Toader și i-am dat cele două sate mai sus scrise, anume Drujești, unde a fost curtea lui Druje cel bătrân și pricutul, satul Chisălești și cu mori pe Sitna, ca să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acelor două sate mai sus scrise, care sunt pe Sitna, anume al Drujeștilor, unde a fost curtea lui Druje cel bătrân, și pricutul satului Chisăleștilor ¹⁾, și cu mori pe Sitna, să le fie lor după vechiul hotar, din toate părțile, pe unde au folosit din veac.

Și la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu, Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Hrană vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici, credința panului Tălabă, ²⁾, credința panului Cârje și a panului Huru pârcălabi de Neamț, credința panului Grozav și a panului Danciul, ²⁾, credința panului Dragșan spătar, ²⁾ și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, <mari și mici>. ²⁾

<Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu > ²⁾ să fie domn al țării noastre Moldova, să nu clinească <dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și să-i înputernicească, pentru că i-am dat și i-am întărit, pentru slujba lui dreaptă și credincioasă > ²⁾.

<Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise > ²⁾, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt <să scrie și să atârne pecetea noastră, la această carte a noastră > ²⁾.

A scris. . . ²⁾ în Vaslui, în anul 7036 <1528>. . . ²⁾.

Muzeul regional Suceava, nr. 1723.

Orig. slav, perg., pecete căzută.

Luna Martie, după prezența domnului la Vaslui.

¹⁾ Chisăleștilor, așa în textul slav.

²⁾ loc rupt în text.

<1528 Martie 11—23>, Vaslui.

Copie de pe suretu de pe ispisoc sârbă<sc>cu dela Pătru v<oe>vod, scris dela Vaslui de Toader Onimu și cu vâletu rupt.

În știință facem cu această carte a noastră tuturor cini pe dânsa va ceti și v<a>auzi, precum au venit înainte noastră și înainte ai noștri moldovenești boiari Safta, fata Donii, nepoată Stanei și Marinei, nepoate Negrinii bătrânii, de nimene silite, nici înpresurate, ce de a lor bună voi au vândut a lor driaptă moși, dintr'a lor drept uric și din diresă ce au avut de schimbătură, cu giupânul Ioan Banul vornicu di la domnie me, un sat pe Studineț, unde au fost Barboviceanu și cu moară în Studineți, slugii noastre, lui Lucăi Negel drept 8¹⁾ zloți tătărăști. Și au plătit toț acești mai sus scriș bani, 8¹⁾ zloți tătărăști, în mânele Saftii, fetii Donii, nepoata Stanii și a Marinei, nepoți Negrinii bătrânul, dimainte noastră și denainte boerilor noștrii.

Și noi, dacă am văzut de a lor bună voi tocmală și de plin plată, așijdere și dela noi am dat și am întărit slugii noastre, Luchii Negelu pe acest mai sus scris sat, ce-i pe Studineț, unde au fost Barboviceanu și cu moară în Studeneț, ca să-i fii și dela noi uric cu tot venitul, lui și ficiorilor și nepoților lui și strănepoților lui și a tot niamul lui, ce va alegei mai de aproape, neclintit nici odinioară, în veci.

Iar hotarul acestui mai sus scris sat ce-i pe Studeneț, unde au fost Barboviceanu și cu moară pe Studeneț, ca să fii pe bătrâne hotară, pe unde din vac au umblat.

Și întru acesta este credința însuni domniei meli, de mai sus scris, Petru v<oe>vod și credința a preaiubitului fiiul domniei meli, Bogdan și credința boierilor noștri: credința giupânului Hrana vor<ni>cu și credința giupânului Negrilă, credința giupânului Grincovici, credința giupânului Tălabă, credința giupânului...²⁾ și credința giupânului Vlad și credința pan...²⁾ pârăcâlabii de Hotin și credința giupânului Crejii³⁾ și giupânului Huru dela Niamțu și credința giupânului Grozav și giupânului Danciul dela Cetate-Noă și credința giupânului...²⁾ portar Sucevii și credința giupânului Dragoș⁴⁾ spat. și credința giupânului Dunșii vist. și credința pan...²⁾ și credința giupânului Liciul post., credința giupânului...²⁾ pah. și credința giupânului...²⁾ stol<ni>c și credința giupânului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldovenești, a mari și a mic

¹⁾ probabil lectură greșită a traducătorului în loc de 50, cifrele chirilice 8 și 50 confundându-se ușor.

²⁾ loc alb în text.

³⁾ în loc de: Cârje.

⁴⁾ în loc de: Dragsan.

Iar după a noastră viață, cine va fi domnu într'a nostru moldovenesc pământ, ori din fii noștri sau din niamentul nostru sau pe cini dumnezeu va alege ca să fi domnu pământului Moldovei, să nu strice a noastră danii și întăritură, pe care noi am dat și am întărit, ce mai vârtos să aibă a o întări, pe care el ș-au cumpărat cu a lor drepti bani.

Și pentru mai mare întărire, am poroncit a lui nostru credincios boieriu Toader logofăt, ca să scrii și a noastră pecete să lege pe această a noastră carte.

Acest surət de pe uricu sârbăscu l-am scris eu, Simion Cheșcu uricar, la let 7251 <1743> Iunie 27.

Acest surət fiind scos asemenea de pe alt surət, s'au încredințat, 1816 Mart. 22. Dimitrie Sturzea mare logofăt.
Di noi s'au scris și este întocma. Chirica talmaci.

Acad. R.P.R., ms. 2812, f. 3.

Trad. rom.

Datat după divan și după prezența lui Petru Rareș la Vaslui.

229

1528 (7036) Martie 12, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni slugile noastre, Petriman și fratele lui, Tâmpa și surorile lor Mica și Marena și Marușca și Șolca, fiii Mușei, fiica Marușcăi, toți nepoții lui pan Oana și pan Petre spătar, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut ocina lor dreaptă din privilegiul ce au avut pan Oana și pan Petre spătar dela înaintașii noștri, dela Iiași și dela Ștefan voevozi, a patra parte de sat din Mogoșești, partea de jos. Aceasta au vândut slugilor noastre Furduiu și fratelui lui, Toma și verilor lor Pătrașco și surorii lui, Sofiei, pentru 40 de zloți tătărești.

Și s'au sculat slugile noastre, Furduiu și fratele lui, Toma și vărul lor Pătrașco și sora lui, Sofia, de și-au plătit toți acești bani mai sus scriși, patruzeci de zloți tătărești, în mâinile lui Petriman și a fratelui lui, Tâmpa și a surorilor lor Mica și Marena și Marușca și Șolca, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină și noi deasemeni am dat slugilor noastre Furduiu și fratelui lui, Toma și vărului lor Pătrașco și surorii lui, Sofia, această a patra parte de sat din Mogoșești, partea de jos, ca să fie lor dela noi uric cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților

lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei a patra parte de sat din Mogoșești, partea de jos, să fie din tot hotarul a patra parte.

Și la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Hrană vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici, credința panului Talabă, credința panului Scripcu, credința panului Vlad și a panului Mihail pârcălabi de Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru pârcălabi de Neamț, credința panului Grozav și a panului Danciul pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Barbovșchi portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Dumșa vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Felca ceășnic, credința panului Zbiarea stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova sau din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, fiindcă le-am dat și le-am întărit, pentru că și-au cumpărat pentru banii lor.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Toader al lui Onea la Vaslui, în anul 7036 <1528> luna Martie 12.

Arh. St. Buc., S. I., Moldova nr. 52.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Cu o copie și o trad., rom.; altă trad., rom. la Acad. R.P.R., CLXXV/17.

230

1528 (7036) Martie 12, Vaslui.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni sluga noastră credincioasă Mihailo postelnic și fratele său Pilat și surorile lor Parasca și Anușca și Magdalina, copiii Uritei și verii lor, sluga noastră Ilea și sora lui, Dragalina și copiii lui Erenie și iarăși vărul lor Trifan, fiul lui Duma Bumbotă, de bună voia lor și au împărțit dreptele lor ocine și dedine și din privilegiul pe care l-au avut părinții lor de împărțire dela părintele domniei mele Ștefan voevod, safele anume Bumbotești și jumătate din satul Zlătărești.

Și a căzut în partea slugilor noastre, a panului Mihailo postelnic și a fratelui său Pilat și a surorilor Parasca și Anușca și Magdalina, copiii Urâtei, jumătate din sat din Bumbotești, partea de jos. Și iarăși, în partea lui Ilea și a surorii lui, Dragalina a căzut în partea lor jumătate din sat din Bumbotești, partea de sus. Și iarăși în partea lui Trifan, fiul lui Duma Bumbotă, a căzut jumătate de sat din Zlătărești, partea de jos.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și buna împărțeală, iar noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre Mihailo postelnic și fratelui său Pilat și surorilor lor Parasca și Anușca și Magdalina, copiii Urâtei și verilor lor Ilea și surorii lui, Dragalina, copiii lui Eremie și vărului lor Trifan, fiul lui Duma Bumbotă, aceste mai înainte zise sate ale lor, anume Bumboteștii și jumătate din satul Zlătărești, ca să le fie lor dela noi uric cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, care li s'ar alege cel mai de aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acelor mai înainte zise sate, anume Bumbotești și jumătate din satul Zlătărești, să le fie lor din tot hotarul pe jumătate, iar dinspre celelalte părți pe hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Hrană vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici, credința panului Talaba, credința panului Scripca, credința panului Vlad și a panului Mihul cei dela Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru cei dela Neanț, credința panului Grozav și a panului Danciul cei dela Cetatea Nouă, credința panului Barbovșchi portar de Suceava, credința panului Drăgșin spătar, credința panului Dumșa vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Zbiiare stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după moartea noastră, cine va fi domn al țării noastre dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clinească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le înputernicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentrucă le este ocina lor dreaptă.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Grigorie Bogzovici la Vaslui, în anul 7036 <1528> luna Martie 12.

Biblioteca Krasinski, Varșovia; Diplome, nr. 263.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu o copie slavă la Acad. R.P.R., ms. 5219, f. 98-99.

1528 (7036) Martie 13, Vaslui.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre, Cârstea și frații lui, Toader și Danciul și Manea și sora lor Marușca, copiii lui Stanislav și verii lor Hacıu și frații lui, Dumitru și Gavril și Obrejie și sora lor Sora, copiii lui Duma și deasemeni verii lor Filip și fratele lui, Blândul și surorile lor Malina și Magda și Draga, copiii lui Toader Dulea, le-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat și le-am întărit dreapta lor ocină și dedină, un sat pe Corod, anume Blânzii, ca să le fie lor de la noi uric cu tot venitul.

Inșă să le fie acest sat, care este pe Corod, anume Blânzii, în două părți. Jumătate să fie a slugilor noastre Cârstea și fraților lui, Toader și Manciul și Manea și surorii lor Marușca, copiii lui Stanislav. Și iarăși altă jumătate să fie a verilor lor Hacıu și a fraților lui, Dumitru și Gavril și Obrejie și a surorii lor Sora, copiii lui Duma și deasemeni verilor lor Filip și fratele lui, Blândul și surorilor lor Malina și Magda și Draga, copiii lui Toader Dulea, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, care este pe Corod, anume al Blânzilor, să fie după hotarul vechi, din toate părțile, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Hrană vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici, credința panului Talabă, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Mihul cei dela Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru pârcălabii de Neamț, credința panului Danciul și a panului Grozav cei dela Cetatea-Nouă, credința panului Barbovschi portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Dumșea vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Felea ceașnic, credința panului Zbiarea stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră ci să le întărească și să le înputernicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, fiindcă le este dreptă ocină.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am

poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ion Margire pisar, la Vaslui, în anul 7036 <1528> Martie 13 zile.

Muzeul „Lupta revoluționară a poporului“, București.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1813.

Un perilipsis la Acad. R.P.R., CCX/93, f. 3, nr. 35.

232

1528 (7036) Martie 13, Vaslui.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni slugile noastre Crăciun și nepoții lui de frate, Ion și Lupe și Ignat și surorile lor Odochia și Marena, copiii lui Giurgea, nesiliți de nimeni, nici asupriți, de bună voia lor și au vândut dreapta lor ocină, din dreptul lor uric și cu privilegiul de cumpărătură, ce au avut ei dela părintele domniei mele Ștefan voevod, trei părți din satul pe Bârlad, unde a fost jude Buda și Dragoiu, amândouă judeciile, care acum se numesc Negrilești și cu mori pe Bârlad, credinciosului nostru pan Ion Liciul postelnic, pentru 250 zloți tătărești.

Și credinciosul nostru pan Ion Liciul postelnic a plătit deplin toți acești bani mai sus scriși, 250 zloți tătărești, în mâinile tuturor acestora, câți scriem mai sus, copiii lui Giurgea, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Și întru aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Neagșa și fiica ei Mușa și fratele ei, Petrea și verii lor, Nenea și fratele lui, Filip și sora lor Anca, copiii Sorei, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină din dreptul lor uric și din privilegiul de cumpărătură, ce au avut ei dela părintele domniei mele Ștefan voevod, a patra parte din același sat pe Bârlad, unde a fost jude Buda și Dragoiu, amândouă judeciile, ce acum se numesc Negrilești și cu mori pe Bârlad, credinciosului nostru pan, lui Ion Liciul postelnic, pentru 210 zloți tătărești.

Și credinciosul nostru pan Ion Liciul postelnic a plătit deplin toți acești bani mai sus scriși, 210 zloți tătărești, în mâinile tuturor celor pe cari îi scriem mai sus, copiilor Sorei, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit credinciosului nostru pan Ion Liciul postelnic acest sat mai înainte spus, care este pe Bârlad, unde a fost jude Buda și Dragoiu, amândouă judeciile, care acum se numesc Negrilești și cu mori pe Bârlad ca să-i fie lui uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților

lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, care este pe Bârlad, unde a fost jude Buda și Dragoi, a amânduror judeciile, ce sânt Negrileşti și cu mori la Bârlad, să fie din toate părțile după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Și iarăși, privilegiul de cumpărătură ce ei l-au avut pe acest sat, încă l-au dat în mâinile <credinciosului>¹⁾ nostru <pan Ion Liciul postelnic>¹⁾, înaintea noastră.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința iubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința tuturor boierilor: credința panului Hrana vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici, credința panului Talabă, credința panului Vlad și a panului Mihul părcălabi de Hotin, credința panului Cârjă și a panului Huru părcălabi de Neamț, credința panului Grozav și a panului Danciul părcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Barbovski portar de Succava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Dumșa vistier, credința panului Felea <ceașnic>²⁾, credința panului Zbiarea stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clinească dania și întărirea noastră ci să-i întărească și să-i împuternicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit pentrucă și-a dat banii săi drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ion Margire diac, în Vaslui, în anul 7036 <1528> Martie 13.

Acad. R.P.R., Fotografii, V/61.

Fotocopie după un orig. slav.

Cu o trad. rom., ibid., CLIX/22.

233

1528 (7036) Martie 15, Vaslui.

Cu mila lui Dumnezeu, noi Petru voevoda, domnitor pământului Moldaviei. Înșămnare facem cu această carte a noastră tuturor cine pre dânsa va căuta sau cetind pre ea va asculta, adică acești adevărați a noastre slugi, Erimia și nepoții lui, Giurgea și frații lui, Frije și Sava și surorile lor, Nasta și Frosina, ficiorii Marinii și seminția lor, a noastre slugi Mihul și fratele lor Matei și surorile lor,

¹⁾ loc șters, ilizibil în text.

²⁾ omis în text.

Obretina și Anna, ficiorii Stanii și iarăși sămânția Erimiei, Moga și nepoții săi de sor<ă>, Hasan și sora lui, Tudora, toți nepoții Giurgei Broască, mihutu-i-am pre dânsii, din osebită mila noastră și le-am dat și le-am întărit lor, întru al nostru pământ a Moldovii, dela noi, pre a lor drepte ocini și moșii, sate anume: Broștenii, undi au fost casa Giurgii Broască și alt sat, anumi Muncelul, ci acum să cheamă Țuțcanii și jumătate de poiană Pimenova, în codru, ci să cheamă în Vârful Dealului și Poianile Runcurilor.

Toate aceste de sus scrisă, ca să le fie lor dela domnia mea uric cu tot venitul, însă ca să le fie lor în doao părți. Și giunătate de sat de Broștenii, unde au fost casa Giurgii Broască, ce din gios giunătate și giunătate de sat de Muncel, ce să cheamă Țuțcanii, cea din sus giunătate, aceste ca să fie ale Eremii și a nepoților săi de sor<ă>, Giurgii și a Frijii și a Savii și a surorilor lor, a Martii și a Frosinii și a Mihului și a lui Matei și a Obretinei și a Anei. Dar ceialaltă giunătate dintr'acestaș sat, Broșteni, unde au fost casa Giurgii Broască, cea din sus giunătate și giunătate de sat de Muncel, ce se cheamă Țuțcanii, cea din gios giunătate, aceste ca să fie a Mogăi și a lui Hasan și a Tudorii și a ficiorilor lor și a nepoților lor și a înprăstieților lor și a tot neamului lor, ci să va alege mai de aproape, nerușcit nici odănoară, în veacu.

Iar hotarul acestor de mai sus zise sate, anume satul Broștenii, unde au șazut Giurge Broască și celalalt sat pe nume Muncelul, ce acum se cheamă Țuțcanii și giunătate de Poiana Pimenova, în codru, ce să cheamă în Vârful Dealului și Poenile Runcurilor, toate să le fie lor, despre toate hotarăle, hotarul în doao, iar de câtră alte părți, după bătrînile hotară, după cum din veac s'au stăpânit.

Și spre aceasta este credința domniei mele, de mai sus scris, Petru voevoda și credința a preiubit fii domniei mele Bogdan <oe>vod și credința boierilor noștri anume: Hrana vor<nic> și Negru și Gringovici și Talabă și Scripca și Vlad și Mihul pârăcalabi de Hotiu și Cârje și Huru pârăcalabi de Neamțu și Groza, și Danciu pârăcalabi de Cetatea Noao și Barbovșchi portariul de Suceavă și Dragșan spatariul și Dumșe visternicul și Licinul postelnicul și Fele păharnicul și Zbera stolnicul și Ion comisul și credința a tuturor boierilor moldovinești.

Și am poruncit cinstit și credincios boieriului domniei mele, dumisale lui Toader marile logofăt, ca să scrie și a noastră pecete să lege la acest adevărat uricu. Din Vasluiu, scris 7036 <1528> Martie 15.

Suretul acesta l-am tălmăcit di pe rusie pi moldavinie, întocma pe deplin, cum scrie uricul, la anii 7263 <1755> luna Fevruarie 16 și ca să să crează, am iscălit. Tanasă logofăt *de taină*.

Di pi tălmăcire, ce este la Șarban Buhăescu.

Acad. R.P.R., XL/20.

Copie rom.; altă trad. rom., *ibid.*, XIX/98 și un perilipsis, CCCXXVIII/72.

1528 (7036) Martie 15, Vaslui,

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre, Oniul și vărul lui, Pașco și frații lui, Toader și Alexa și sora lor Ileana, copiii Mursei și vara lor Vasca și surorile ei Sofia și Nastea și Dolca și Erina, fiicele Anei și veriilor lor, slugile noastre Cârstinici și nepotul lui de frate, Aremia și vărul lui, Petru și frații lui, Dumitru și Giurgea și surorile lor Ileana și Ana, copiii Mariei, toți nepoții lui Sin vistier, i-am miluit cu deosebita noastră milă și le-am dat și le-am întărit lor dela noi, în țara noastră Moldova, dreptele lor ocine, din dreptele lor urice, satele anume: Seliștea Tatarcanilor, la Fântâna sfântului Dumitru și unde este Pătru Pârțea, la gura Saratei și unde este Bobul și unde este Iliăș și unde este Roman și Borzești și pe Moisiia, Mățești și unde a fost Bărbosul și pe Chigheci, unde a fost casa bunicului lor Sin.

Toate acestea mai sus scrise să le fie dela noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate mai sus scrise anume: Seliștea Tatarcanilor, la Fântâna sfântului Dimitrie și unde este Pătru Pârțea, la gura Saratei și unde este Bobul și unde este Iliăș și unde este Roman și Borzești și pe Moisiia, Mățești și unde a fost Bărbosul și pe Chigheci, unde a fost casa bunicului lor Sin, să fie din toate părțile, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința iubitului nostru fiu, Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Hrană vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici, credința panului Talabă, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Mihul cei dela Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru cei dela Neamț, credința panului Grozav și a panului Danciul cei de la Cetatea-Nouă, credința panului Barbovschi portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Dumșa vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Felea ceașnic, credința panului Zbiarea ștolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentrucă este dreapta lor ocină.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Gligorie Bogza la Vaslui, în anul 7036 <1528> luna Martie 15.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 23.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

235

1528 (7036) Martie 16, Vaslui.

Cu mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn pământului Moldaviei. Știut facim, cu această carte a noastră tuturor căroră să vor uita pre dânsa sau cetin-du-să o vor auzi pre ea, că drept accia a noastră credincioasă slugă, d-lui Glavan pisariul nostru au slujit nouă, cu dreptate și cu credință.

De accia noi, văzând a lor dreaptă și credincioasă slujbă câtră noi, i-am miluit pre el, din osăbită a noastră milă, i-am dat și i-am întărit, ca să-i fie lui dela noi, în al nostru pământ al Moldoviei, a lui dreaptă otcină și cumpăratură, pe care el au cumpărat, în zilele nepotului domniei mele lui Ștefan <oe><od>, doă sate la Berheciu, anume satul Itovăeștii, unde au fost Stan Cerțul și mori, precum și satul Mălăeștii, unde au fost judele Malai Neagu și mori, pe care el acele doă sate le-au cumpărat dela Necoară și dela soră-sa, Todosia, feciorii lui Zaharia Brahașul, paharnicul doamnici, pentru opt sute zloți tătărești. Iar Zaharia Brahașul paharnicul au fost cumpărat acele doă sate, ce sânt la Berheciu, Itovăeștii, unde au fost Stan Cerțul și Mălăeștii, unde au fost judele Malai Neagu, dela Mușa, fata lui Luciu, nepoata lui Manoil și dela feciorul ei Stanciul, cu dres dela strămoșul nostru Alexandru voevod.

Asemenea, iarăși un sat la Pereschen, dela vale de Fântâna Frasinilor, unde sânt Dragomăneștii și mori la Pereschiu, pe care el au cumpărat dela Oane și dela Danciul și dela surorile lor Marușca și Maria, feciorii Marinii și dela rudeniia lor Leaghin, feciorul Jurjii și iarăși dela rudeniile lor, dela Șandre și dela fratele său Goruna și dela sora lor Armanca, feciorii lui Draguș, nepoții lui Duma Negru, și cu drese, ce au avut moșul lor Duma Negru dela unchiul nostru Ștefan voevod, pentru trei sute zloți tătărești.

Și iarăș, un sat, unde au fost Jac Ivanciul, pe care el au cumpărat acel sat dela Udre, feciorul Podolencii, nepotul dunișale Danu, cu dres ce au avut dummaloi Dan, dela strămoșul nostru, Alecsandru voevod, iarăși pentru trei sute zloți tătărești.

Aceste toate de mai sus scrisă să fie credincioasăii slugii noastre, d-sale Glavan pisariului nostru, dela noi uric cu tot venitul, lui și feciorilor lui și nepoților lui

și strănepoților lui și împrăștieților lui și tot niamului lui, care se va alege lui mai deaproape, nerășuit, în veci.

Așăjdire am dat și am întărit slugii noastre, d-sale Glavan pisariului nostru și fratelui său Mihul și surorii lor, Bolcăi, jumătate de bucată pământ, din hotarul Săneteștilor, unde au fost casa moșului lor Sinat, la Zeletin, care acum se numește Glavanestii, jumătate ce din sus și mori în Zeletin, ca să le fie dela noi uric și cu tot venitul, lor și feciorilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și împrăștieților lor și tot niamului lor, care să va alege lor mai deaproape, niciodată, în veci, nerășuit.

Iar hotarul acelor de mai sus scrisă sate, cu toate ale lor locuri și hotară pe unde din vechiu s'au stăpănit.

Și spre aciasta este credința domniei noastre, a sus scrisului, noi Petru voevod și credința preiubitului nostru fiu Bogdan și credința boierilor noștri: credința d-sale vornic Hranu, credința d-sale Negre, credința d-sale Grincovici, credința d-sale Talaba, credința d-sale <Scripcă>, credința d-sale Vladu și d-sale Mihul pârcălabi de Hotin, credința d-sale Creju și d-sale Huru pârcălabii de Neamț, credința d-sale Grozav și d-sale Danciul pârcălabii Târgului Nou, credința d-sale Barbovschi portarul de Suceava, credința d-sale spatar Draguș, credința d-sale vistiernic Dumșa, credința d-sale postelnicului Lăciul, credința d-sale paharnicului File, credința d-sale stolnicului Zbere, credința d-sale comis Oane și credința tuturor boierilor noștri ai Moldavii, mari și mici.

Iar după a noastră viață, care va fi domn pământului nostru, din ficiorii noștru sau din neamul nostru sau iarăși <cine> va fi, pe care dumnezeu îi va alege a fi domn pământului nostru a Moldavii, acela să nu strămute a noastră dăruire și întărire, ci mai ales să o întărească și să o înputernicească, că așa trebuie a fi lor dat și întărit, pentrucă este a lor dreaptă otcină.

Iar spre mai bună tărie și întărire a toate celor de mai sus scrisă, am poruncit al nostrului credincios boer Toader logofătul ca să scrie și a noastră pecete să o lege la această a noastră carte.

La Vaslui, au scris Ion Marjire diac, la let 7036 <1528> Mart. 16 zile.

Acad. R.P.R., LXXV/71.

Trad. rom; altă trad. rom., ibid., ms. 929, f. 430.

236

1528 (7036) Martie 16, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni slugile noastre Ivanco și fratele lui, Ion și ni s'au jeluït cu mare plângere și cu mare mărturie și cu vecinii de prinprejur, zicând că privilegiul de cumpărătură

și de întărire ce ei l-au avut dela părintele domniei mele Ștefan voevod, o bucată de pământ din hotarul Lațcanilor, din marginea de sus, ce ei o cumpăraseră această bucată de pământ din hotarul Lațcanilor dela Anușca, fiica lui Dan vameș și din uricul lui, acest privilegiu este stricat, cum ni este nouă cunoscut.

De aceia noi, văzându-le marea plângere și mare mărturie cu megieși de prinprejur și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre Ivanco și fratelui lui, Ion, această bucată de pământ din hotarul Lațcanilor, din marginea de sus, ca să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei bucăți de pământ mai înainte zise din hotarul Lațcanilor, din marginea de sus, să fie pe unde a hotărnicit și a însemnat Tăutul logofăt, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința iubitului meu fiu, Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Hrană vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici, credința panului Talabă, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru pârcălabi de Neamț, credința panului Grozav și a panului Danciul cei dela Cetatea-Nouă, credința panului Barbovschi portar de Suceava, credința panului Dragsan spătar, credința panului Dumșa vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Felea ceășnic, credința panului Sbiarea stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le cîntească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, deoarece le este dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Bogza Grigorie la Vaslui, în anul 7036 <1528> luna Martie 16.

Acad. R.F.R., Peceți, nr. 24.

Orig. slav. perg., pecete atârnată.

237

1528 (7036) Martie 17.

Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră Nicoară Ciocârlie de

bună voia lui și a vândut ocina sa dreaptă din uricul și din privilegiul ce a avut de împărțeală, dela părintele domniei mele Ștefan voevod, o prisacă în hotarul Sârbilor, în partea de sus, unde au fost stupii lui Nicoară Ciocârlie, slugii noastre credincioase, Jurj Colun stolnic, pentru 60 de zloți tătărești.

Și sluga noastră credincioasă Jurj Colun stolnic a plătit toți acești bani de mai sus, 60 zloți tătărești, în mâinile slugii noastre, lui Nicoară Ciocârlie, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând a lor tocmeală de bună voie și plata deplină și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre credincioase, lui Jurj Colun stolnic, această prisacă scrisă mai sus, ce este în hotarul Sârbilor, în partea de sus, unde au fost stupii lui Nicoară Ciocârlie, ca să-i fie dela noi uric cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și întregului lui neam, cine se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei prisăci, care este în hotarul Sârbilor, în partea de sus, unde au fost stupii lui Nicoară Ciocârlie, să fie cât este aruncătura unui băț în mijlocul prisăcii, în toate părțile.

Iar la aceasta este credința noastră și credința preaiubitului meu fiu Bogdan și credința boierilor noștri. Aceasta scriem.

În anul 7036 <1528> Martie 17.

Boiarii anume: Toader mare logofăt, Hrana vornic, Negrița, Grincovici, Tălabă, Scripcă, Vlad <și> Mihul pârcălabi de Hotin, Cârje și Huru pârcălabi de Neamț, Grozav și Danciu pârcălabi de Cetatea-Nouă, Barbovschi portar de Suceavă, Drăgușan spătar, Dumșe vistier, Liciul postelnic, Fele paharnic, Zbera stolnicul, Ion comis.

Arh. St. Buc., ms. 628, f. 547.

Copie slavă.

238

1528 (7036) Martie 17, Vaslui.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor moldoveni sluga noastră Luca Siurici și surorile lui, Vama și Panca, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au schimbat între dânșii ocinele și dedinele lor drepte, un sat pe Siurici, anume Siuriciani și o fântână ce este pe Siurici, la obârșia văii.

Și a căzut în partea slugii noastre Luca Siurici a treia parte din sat din

Siurici, partea de sus și a treia parte din fântână ce este pe Siurici, la obârșia văii, partea de jos. Iar în partea Vamii a căzut tot a treia parte din același sat din Siuriciani, partea de jos și a treia parte din fântâna ce este pe Siurici la obârșia văii, partea din mijloc și iarăși partea Pancăii a căzut tot a treia parte din același sat din Siuriciani, partea din mijloc și a treia parte din fântână ce este pe Siurici, la obârșia văii, partea de sus.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și buna împărțeață și noi deosemena și dela noi am dat și am întărit slugii noastre Luca Siurici, această mai sus scrisă a treia parte de sat din Siuriciani de pe Siurici, partea de sus și a treia parte din fântâna de pe Siurici la obârșia văii, partea de jos, ca să-i fie dela noi uric cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul la a treia parte de sat din Siuriciani de pe Siurici, partea de sus și la a treia parte din fântâna de pe Siurici, la obârșia văii, partea de jos, să fie din tot hotarul a treia parte, iar din alte părți după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Hrană vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici, credința panului Tălabă, credința panului Vlad și a panului Mihul cei dela Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru cei dela Neamț, credința panului Grozav și a panului Danciul cei dela Cetatea-Nouă, credința panului Barbovschi portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Dumșa vistier, credința panului Lăciul postelnic, credința panului Felea ceașnic, credința panului Zbiarca stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau din neamul nostri (sau iarăși pe ori cine¹⁾) îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clinească dania noastră . . .¹⁾ ci să-i întărească și împuternicească.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Vaslui, în anul 7036 (1528) luna Mart. 17.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.
Copic slavă.

¹⁾ loc șters și rupt în text.

1528 (7036) Martie 17, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, sluga noastră Petrea și fratele lui, Nicoară și sora lor Mușa, copiii lui Toma Surlar, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină, din privilegiul bunicului lui, Mihail Tibescul, ce el a avut dela părintele domniei mele Ștefan voevod, a patra parte din jumătate de sat, din Bahna, partea de sus, slugii noastre Mihuță, pentru 110 zloți tătărești.

Și sluga noastră Mihuță a plătit toți acești bani mai sus scriși o sută și zece zloți tătărești, în mâinele lui Petrea și ale fratelui lui, Nicoară și ale surorii lor Mușa, copiii lui Toma Surlar.

Și întru aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră Ion, fiul lui Petru, nepotul lui Mihail Tibescul, de bună voia sa, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut ocina sa dreaptă, a patra parte din a patra parte de sat, tot din aceiași Bahnă, slugii noastre Mihuță, pentru 120 de zloți tătărești.

Și sluga noastră Mihuță a plătit toți acești bani mai sus scriși o sută și douăzeci de zloți tătărești, în mâinele lui Ion, fiul lui Petrea.

Și întru aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni sluga noastră Gavril, fiul lui Giurgea Ceretianul și <a vândut >¹⁾ din privilegiul de cumpărătură ce el a avut dela părintele domniei mele Ștefan voevod a patra parte a sa din sat din Ceretiani, partea din mijloc slugii noastre Mihuță, pentru 120 de zloți tătărești.

Și sluga noastră Mihuță a plătit toți banii mai sus scriși, o sută și douăzeci de zloți tătărești, în mâinile lui Gavril, fiul lui Giurgea Ceretianul, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni.

De aceia noi, văzând bună voia lor și tocmeala și plata deplină, iar noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre Mihuță aceste mai sus scrise, a patra parte din jumătate de sat, din Bahna, partea de sus și a patra parte din a patra parte de sat, tot din aceiași Bahnă și a patra parte din sat din Ceretiani, partea de mijloc, ca să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor două părți de sat din Bahnă să fie cât li se va alege. Iar hotarul acestei a patra parte din sat din Ceretiani să fie din tot hotarul a patra parte.

¹⁾ omis de diac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința <preaiubitului fiu al domniei>¹⁾ mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Hrană vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici, credința panului Talabă, credința panului Scripcă, credința panului <Vlad și a panului>¹⁾ Mihul cei dela Hotin, credința panului Cârje <și a panului Huru>¹⁾ cei dela Neamț, credința panului Grozav și a panului Danciul cei dela Cetatea-Nouă, credința panului Barbovschi portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Dumșa vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Felea ceașnic, credința panului Zbiarea stoinic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, Moldova, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și să-i împuternicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit, pentrucă el și-a cumpărat pe banii săi drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Toader a lui Oană la Vaslui, în anul 7036 <1528> luna Martie 17.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 154.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

240

1528 (7036) Martie 18, Vaslui.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre, Luca Dereptaate și sora lui, Anușca, copiii Stanei, nepoții lui Giurgea Cozmescul și Drăguș Cândescul și Toader dela Molnița, i-am miluit cu deosebita noastră milă și le-am dat și le-am întărit lor dreptele lor ocine și dedine, două sate, pe Siret, anume Cozmești, unde a fost Bratul, alt sat, Mircești, unde a fost Oana.

Toate aceste mai sus scrise să le fie de la noi truc și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate mai sus scrise, care sunt pe Siret anume Cozmești, unde a fost Bratul și alt sat, Mircești, unde a fost Oana, să fie din toate părțile, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

¹⁾ loc rupt în orig.

Iar la aceasta este credința domniei noastre a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului meu fiu, Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Hrană vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici, credința panului Talabă, credința panului Scripeă, credința panului Vlad și a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru pârcălabi de Neamț, credința panului Grozav și a panului Danciul pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Barbovschi portar de Suceava, credința panului Dragșan spatar, credința panului Dumșa vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Felea ceașnic, credința panului Zbiarea stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri, sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clinească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și să-i împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentru dreapta lor slujbă.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vascan Nebojâtcovici la Vaslui, în anul 7036 <1528> luna Martie 18.

Acad. R.P.R., Peceți, ur. 235.

Orig. slav, perg., pecete atârnată stricată. Cu perillipsis la. DXV, f. 293, nr. 2.

241

1528 (7036) Martie 19, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat credincios boier al nostru, pan Grozav pârcălab de Roman a slujit mai înainte sfântrăpoșaiilor Bogdan voevod, fratele domniei mele și nepotului domniei mele Ștefan voevod, drept și credincios, iar astăzi ne slujește nouă drept și credincios.

De aceia noi, văzând dreptcredincioasa lui slujba cătră noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă, i-am dat lui dela noi în țara noastră, în Moldova, o seliște la Polocine, anume Șendrești, ce a rămas domniei mele această seliște dela Cernătoae, după moartea ei, pentrucă nu s'a putut afla, după moartea ei, nimeni din neamul ei, pe această ocină.

Toate aceste mai sus scrise să-i fie lui dela noi uric și cu tot venitul, lui și

copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Și nici un privilegiu nu s'a găsit pe această seliște mai sus zisă.

Și iarăși, hotarul acestei seliște mai sus scrise care este la Polocine, anume a Șendreștilor, să fie după hotarul vechi din toate părțile, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința tuturor boierilor noștri moldoveni: credința panului Hrană vornic, credința panului Negrilă, credința panului Hrincoviți, credința panului Talabă, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru pârcălabi de Neamț, credința panului Grozav și a panului Danciul pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Barbovșchi portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Dumșea vistier, credința panului Lăciul postelnic, credința panului Felea ceașnic, credința panului Zbiarea stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu cîntească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și să-i înputernicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit, pentru a lui dreptcredincioasă slujbă.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ion Margire la Vaslui, în anul 7036 <1528> luna Martie 19.

Acad. R.P.R., LIX/86.

Orig. slav, perg., pecetea atârnată, căzută.

1528 (7036) Martie 20, Vaslui.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi, citindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre, Toader și frații lui, Ivașco și Mihul și Coste și surorile lor Zlata și Ana și Maria, copiii lui Băloș și vărul lor, Danciul Petrinda, fiul lui Petru, toți nepoții lui Giurgea Sârbul, i-am miluit pe

ei cu deosebita noastră milă și le-am dat și le-am întărit lor ocinele lor drepte și din privilegiul ce au ei <delă> ¹⁾ bunicul lor, Giurgea Sârbul, delă străunchii noștri, delă Iliăș și delă Ștefan voevozi, două sate, pe Hobalna, unde a fost Giurgiu Călugărul, la Fântâna Rusului, unde se chiamă satul Osiaci, celălalt sat, pe pârâul Bodoanelor, la fântână, care se chiamă satul Baloșești.

Acestea toate mai sus scrise să le fie lor delă noi uric cu tot venitul. Inșă să le fie lor aceste două sate, în două. Jumătate din satul Osiaci, unde a fost Giurgiu Călugărul, la Fântâna Rusului și jumătate din satul Baloșești, care este pe pârâul Bodoanelor, la Fântână, să fie ale slugii noastre Toader și ale fraților lui, Ivașco și Mihul și Coste și ale surorilor lor, Zlata și Ana și Maria, copiii lui Baloș, iar jumătate din satul Osiaci, unde a fost Giurgiu Călugărul, la Fântâna Rusului și jumătate din satul Baloșești, la pârâul Bodoanelor, la Fântână, să fie ale slugii noastre Danciul Petrinda, fiul lui Petru, lor și copiilor lor și nepoților lor și stră-nepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai sus scrise două sate, să le fie după hotarul vechi, din toate părțile, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preainubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Hrana vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici, credința panului Tălabă, credința panului Vlad și a panului Mihul cei delă Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru cei delă Neamț, credința panului Grozav și a panului Danciul cei delă Cetatea-Nouă, credința panului Barbovschi portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Dumșea vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Felea ceașnic, credința panului Zbiarea stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor panilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu clinească dania noastră, ci să le întărească și să le împuternicească.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și pecetea noastră să atârne la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Vaslui, în anul 7036 <1528> luna Martie 20.

Arh. St. Buc., M-rea Adam, II/2.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Cu două traduceri rom. și o fotografie.

¹⁾ omis în orig.

1528. (7036) Martie 20, Vaslui.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, sluga noastră Giurgea Viereanul și sora lui, Mărie, copiii lui Sima Viereanul și vărul lor <Petru>¹⁾, fiul Malei și nepotul lui, Luca, fiul Stancăi și deasemeni verii lor, sluga noastră Mihăilă Bosiioc și fratele lui, Ignat, fiii Marușcăi și deasemeni vara lor Rusca, fiica Neagșei, nepoții lui Sima Viereanul și ai surorii lui, Malea și deasemeni verii lor, Toader și sora lui, Mușă și Ana, copiii lui Petru Mușescul, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupra și au împărțit dreptele lor ocine și dedine, din dreptele lor urice, din privilegiul ce au avut bunicii lor Petru Moșescul și Sima Viereanul și Malea dela părintele domniei mele <Ștefan>²⁾ voevod, două sate pe Crasna, anume Moșești, unde a fost casa lui Moșea și alt sat mai sus de acesta, sub pădure, unde au fost Galeș și Laslău.

Și a căzut în partea lui Giurgea Viereanul <și a surorii lui, Măria, copiii lui Si>¹⁾ma Viereanul și a vărului lor Petre, fiul Malei, și a nepotului lor Luca, fiul Stancăi și deasemeni a verilor lor, Mihail Bosiioc și Ignat, fiii Marușcăi <și deasemeni, verei>¹⁾lor Rusca, fiica Neagșăi, toți nepoți ai lui Sima Viereanul și surorii lui, Malea, jumătate din satul Moșești, unde a fost casa lui Moșea, jumătatea de sus și jumătate din satul mai sus de acesta, <sub pădure>¹⁾, unde au fost Galeș și Laslău, jumătatea de sus.

Și iarăși, în partea verilor lor Toader Mușea și Ana, copiii lui Petru Moșescul, a căzut jumătate din acelaș sat, Moșești, <unde a fost>¹⁾ casa lui Moșea, jumătatea de jos și jumătate din satul mai sus de acesta, sub pădure, unde au fost Galeș și Laslău, jumătatea de jos.

Și noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie și buna împărțeală, deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre Giurgea Viereanul și Măriei, copiii lui Sima Viereanul și vărului lor Petru, fiul Malei și nepotului <lui>¹⁾, Luca, fiul Stancăi și deasemeni verilor lor Mihail Bosiioc și Ignat, fiii Marușcăi și verei lor Rusca, fiica Neagșei, toți nepoți ai lui Sima Viereanul și ai surorii lui, Malea, această mai sus scrisă jumătate de sat din Moșești, unde a fost casa lui Moșea, jumătatea de sus și jumătate din satul mai sus de acesta, sub pădure, unde au fost Galeș și Laslău, jumătatea <din sus>¹⁾. Aceasta să le fie lor dela noi uric cu tot venitul și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

¹⁾ loc rupt în orig.

Iar hotarul mai înainte spuselor jumătăți de sate să le fie lor din toate hotarele jumătate și după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința <domniei>¹⁾ noastre <a mai sus>¹⁾ scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului <meu>¹⁾ fiu, Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Hrană vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici, credința panului Talabă, credința panului S¹⁾cripcă, credința panului Vlad și a panului Mihul cei dela Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru cei dela Neamț, credința panului Grozav și a panului Danciul cei dela Cetatea-Nouă, credința panului Barbovschi portar <de Suceava, credința>¹⁾ panului Dragșan spătar, credința panului Dunșa vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Felea creșnic, credința panului Zbiarea stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clinească dania noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le este lor dreptă ocină.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Vaslui, în anul 7036 <1528> luna Martie 20.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 25.

Orig. slav. perg. pecete atârnată.

244

1528 (7036) Martie 21, Vaslui.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că am binevoit domnia mea, cu a noastră bunăvoință și cu curată și luminată inimă, cu toată bunăvoia noastră și cu ajutorul lui Dumnezeu și am făcut pentru sănătatea și mântuirea domniei mele și am miluit cu deosebita noastră milă pe rugătorul nostru chir popa Luca din cetatea Sucevei și i-am dat dela noi slobozie casei lui, care este în târgul Sucevei, pe Ulița Nouă, lângă biserica învierii lui Hristos, unde au fost Tatași, ca să nu aibă a ne da nicio dare, nici mare, nici mică și nici o angherie, nici să lucreze la lucrul nostru și nici piatră de ceară să nu dea.

¹⁾ loc rupt în orig.

Aceste toate mai sus scrise să fie rugătorului nostru, chir popa Luca din cetatea Sucevei, dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar la această este credința domniei mele, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Hrană vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici, credința panului Talabă, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru pârcălabi de Neamț, credința panului Grozav și a panului Danciul pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Barbovschi portar de Suceava, credința panului Dragsan spatar, credința panului Dumșa vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Felea ceașnic, credința panului Zbiarea stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu-i clinească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și să-i împuternicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit, pentru ruga lui.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan <Toader>¹⁾ logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ion Marjire la Vaslui, în anul 7036 <1528> luna Martie 21.

Acad. R.P.R., XLVII/228.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

245

1528 (7036) Martie 22, Vaslui.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că această adevărată slugă a noastră credincioasă, pan Bogdan medelnicer, ne-a slujit drept și credincios.

De aceia noi, văzând dreptcredincioasa lui slujbă către noi, l-am miluit pe dânsul cu deosebita noastră milă, i-am dat și i-am întărit lui dela noi, în țara noastră în Moldova, două sate pe pâraul Topoloveț, anume Pășcani și Năglupești, pe cari le cumpăraseră aceste două sate părintele domniei mele Ștefan voevod dela Gliga și dela frații lui, dela Lazor și dela Petrea, fiii lui Toma Mitiutel. Și deasemeni i-am dat și i-am întărit lui dania ce i-a dat-o nepotul de frate al domniei mele Ștefan voevod, al treilea sat la obârșia Topolovețului, anume Găiceni și cu mână-

¹⁾ loc rupt în orig.

stirea, pe care îl cumpărase acest sat și mănăstirea, părintele domniei mele Ștefan voevod dela mai sus scriși Gliga și Lazor și Petrea, fiii lui Toma Mitiutel.

Toate aceste mai sus scrise să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate mai înainte zise, pe părâul Topoloveț, anume Pășcani și Năghupești și al treilea sat la obârșia Topolovețului, anume Găiceni și cu mănăstirea, să fie din toate părțile după hotarul vechi, pe unde din veacul veacului au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința iubitelui fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Hrană vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici, credința panului Talabă, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru pârcălabi de Neamț, credința panului Grozav și a panului Danciu pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Barbovșchi portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Dumșa vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Felea ceașnic, credința panului Zbiarea stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și să-i împuternicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit lui pentru dreptcredincioasa lui slujbă și pentrucă este a lui dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor de mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Grigorie Bogza la Vaslui, în anul 7036 <1528> luna Martie 22 zile.

Acad. R.P.R., Pечеți, nr. 305.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu o trad., rom., ibid., CCC/170 și o copie, CCXCIII/37.

246

1528 (7036) Martie 22, Vaslui.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, slugile noastre David și Cornea, fiii lui Stan, nepoții lui Macrea, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au dat din dreptul lor uric și din privilegiile

bunicului lor Macrea, dela străunchii noștri, dela Ilie și Ștefan voievozi, a treia parte de sat din Macrești, partea de sus, nepotului lor, credinciosului nostru boier pan Manoil Felea ceașnic.

Și noi, văzând dania lor de bună voie, deasemeni și dela noi am dat și am întărit credinciosului nostru pan Manoil Felea ceașnic, această mai sus scrisă a treia parte de sat din Macrești, partea de sus, ca să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, in veci.

Iar hotarul acestei a treia parte de sat din Macrești, partea de sus, să fie din tot hotarul a treia parte și pe hotarul vechi pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Hrană vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici, credința panului Talabă, credința panului Scripco, credința panului Vlad și a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru pârcălabi de Neamț, credința panului Grozav și a panului Danciul pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Barbovschi portar de Suceava, credința panului Dragsan spătar, credința panului Dumșa vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Zbiarea stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau <din> neamul <nostru> ¹⁾ sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clinească dania noastră, ci să-i întărească și să-i împuternicească.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră de această adevărată carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Vaslui, în anul 7036 <1528> luna Martie 22.

Acad. R.P.R., CVIII/8.

Orig. slav. perg., pecete atârnată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1755.

247

1528 (7036) Martie 22, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate Marenca și pe sora ei Varvara, fiicele Ruscăi,

¹⁾ loc rupt în orig.

nepoatele lui Bora, le-am miluit cu mila noastră deosebită, le-am dat și le-am întărit lor dela noi în țara noastră în Moldova, ocina lor dreaptă și cumpărătura unchiului lor Bora, pe care a cumpărat-o el în zilele părintelui domniei mele Ștefan voevod, dela Coste, fiul lui Oaună vornic, un sat pe Sărata anume Șchei, pentru 150 zloți tătărești.

Toate aceste mai sus scrise să le fie lor dela noi uric cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis, care este pe Sărata, anume Șchei, să fie din toate părțile după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu <al domniei mele>¹⁾ Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Hrană vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici, credința panului Talabă, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Mihul cei dela Hotin, credința panului Cârje și a panului Hrana cei dela Neamț, credința panului Grozav și a panului Danciul cei dela Cetatea-Nouă, credința panului Barbovschi portar de Suceava, credința <panului> Dragsan spătar, credința panului Dumșa vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Felea ceașnic, credința panului Zbiarea stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească pentrucă le-am dat și le-am întărit, fiindcă le este ocina lor dreaptă.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Grigorie Bogzovici la Vaslui, în anul 7036 <1528> Martie 22.

După Gh. Ghibănescu, Surete și izvoade, II, p. 336-7.

Orig. slav, perg.

248

1528 (7036) Martie 23, Vaslui.

Di pre limba sârbiască scoasă în limba moldoveniască și întocma tâlmăcit.

Cu mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn pământului Moldovei. Facem știre prin acest hrisov al nostru tuturor celor ce pre dânsul să vor uita sau citin-

¹⁾ omis în orig.

du-se vor auzi. Iată au venit înaintea noastră și înaintea a tuturor boierilor noștri ai Moldovei slugile noastre, Toader și frații lui, Bejan și Cârstea și sora lor Cârstina, fii ai Cârstiinei, dintr'a lor bună voe, de nimea siliți, nici asupriți, ș'au vândut a lor driaptă ocină, din drese și danie, ce au fost date părintelui lor, lui Cristea de către părintele domniei mele Ștefan voevod, din giurătațe de sat ce iaste pe Bârlad, anume din sat din Gârlești, din giurătațea cea din gios, giurătațe, partea cea din mijloc, credinciosului nostru boer, lui Nicoară Grozav părcălab *Cetății Noi*, cu o sută cincizeci zloți tătărești.

Și al nostru credincios boieru Nicoară părcălabul *Cetății Noi* au plătit deplin acești de mai sus scriși bani, 150 zloți tătărești, în mâinile tuturor acestor ce mai sus scriem, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri.

Și dar văzând noi a <lor> bună tocmeala și deplina plată și noi încă asemenea am <dat> și am întărit credinciosului nostru boieru Nicoara Grozav părcălab *Cetății Noi*, această de mai sus zisă, din giurătațea de sat, ce ias<te> pe Bârlad, din satul din Gârlești, din giurătațea cea din gios, giurătațe, partea cea din mijloc, ca să-i fie lui și dela noi uric și cu tot venitul, lui și fiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și prestrănepoților lui și a tot niamului lui, care să va alege mai de aproape, neclintit nici odinoară, în veci.

Iar hotarul a mai sus scrisei din giurătațe de sat ce iaste pe Bârlad, din sat din Gârlești, din giurătațea cea din gios, giurătațe, partea din mijloc, să fie din tot hotarul, din giurătațea de sat, giurătațe și despre toate părțile, după hotarul vechiu, pe unde din veac au umat.

Iar la aceasta, iaste credința domniei mele, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința a preiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința a boierilor noștri: credința boierului Hran vor<ni>, credința boierului Negrila, credința boierului Hrincoșici, credința boierului <Ta>labi, credința boierului Scripea, credința boierului Vlad și a panului Mihul ai Hotinului, credința boierului Cârja și a boierului Huru ai Neamțului, credința boierului Danciu al *Cetății Noi*, credința boierului Dragșan spătar, credința boierului <D>umșii vist., credința boierului Liciula post., credința boierului Feli pahr., credința boierului Zberea stolc., credința boierului Iona comis și credința a tuturor boierilor noștri ai Moldovei, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn pământului nostru, din fiii noștri sau din niamul nostru sau pre cine dumnezeu îl va alege a fi domn pământului nostru Moldoviei, acela să nu-i strice a lui danie și întăritură, ci mai vartos să-i întărească, precum și noi i-am dat și i-am întărit, pentru a lui credincioasă slujbă și pentru că au dat ai săi drepte bani.

Iar spre mai mare credința și întăritură tuturor acestor de mai sus scrise, poruncit-am credinciosului nostru boer, lui Toader log<o>f<ă>t, a scrie și pecetea noastră a o spânzura de acest hrîsov al nostru.

Au scris Ion Marjire în Vaslui, la anul 7036 <1528>, Martie 23.

Di pe sârbie s'au tălmăcit din cuvânt în cuvânt, de mine Hrisanth erom, din sf. Sava, la 1831 Augt. 13.

Arh. St. Iași, G. 380, nr. 196, f. 18.
Trad. rom.

249

1528 (7036) Martie 25.

«7036 <1528> Mart. 25. Ispisoc serbesc, cu a lui tălmăciri, dela domnul Petru voevod, întăritoriu lui Vrabii și fratelui său, Niagul și surorii lor Marii, ficiorii lui Ilce, pi o a triia parti din sat din Hrăniceni, pe Elan, parte de sus, ci li s'au vinit în partia lor, când au împărțit a lor driaptă ocină cu niamurile lor și cu nepoții Ciintinii și Mușii.

Iar hotarul acei mai sus scrisă a triia parti din sat din Hrăniceni, di pi Elan, parte din sus, ci li să cuvini dintr'acel hotar, a triia parti dintr'amândoa părțile, după vechile hotară, pi undi din vechi s'au stăpănit ».

Arh. St. Iași, Anaforale, nr. 62, f. 179.
Rezumat rom.

250

1528 (7036) Martie 27.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre, Ilea Ulan și surorile lui, Mara și Malea și Magda, copiii lui Giurgea Ulan, i-am miluit cu deosebita noastră milă și le-am dat și le-am întărit lor dreapta lor ocină și cu privilegiul ce a avut tatăl lor Giurgea Ulan dela părintele domniei mele Ștefan voevod, un sat, anume partea lui Gureș din Gureșani, pe care le-a dat-o bunicul lui, Murgu și fiul lui Murgu, Ion.

Acestea toate mai sus scrise, să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume partea lui Gureș dela Gureșani, să fie din toate părțile după hotarul vechiu, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului meu fin Bogdan și credința boierilor noștrii: credința panului Hrană vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici,

credința panului Talabă, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Mihul cei dela Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru ¹⁾ cei dela Neamț, credința panului Grozav și a panului Danciul cei dela Cetatea-Nouă, credința panului Barbovski portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Dumș a vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Felea ceașnic, credința panului Zbiarea stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le cliutească dania și întărirea noastră ci să le întărească și să le împuternicească.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt < să scrie >²⁾ și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vascan Nebojateovici, în anul 7036 < 1528 > luna Martie 27.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 26.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu o trad. rom.

251

1528 (7036) Martie 28.

Ispisoc sârbesc al aceluiș domn, Petru voevod... ³⁾ din anii 7036 < 1528 > Martie 28, prin care întărește stăpânire lui Barta și fratelelui său Bene și surorilor lor, Magda, Neneșă preuteasa și Magdalena, feciori Siminei și semințenia lor Neagra și fratele său, Capotă și Dumșă și surorile lor Paraschiwa și Doica, feciori Stanei, nepoții Creței de pe Elan, pe a lor drepte moșii, Drugii și Murgenii și Bârsăneștii și satul Crețești.

Iar hotarele acestor sate să fie, precum au umblat din veac.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.

Copie după un rezumat rom. din 1785.

252

1528 (7036) Martie 28, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi

¹⁾ « Huru » scris deasupra rândului.

²⁾ loc șters ilizibil în orig.

³⁾ loc alb în text.

citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni sluga noastră Giurgiu, fiul Anușcăi, nepotul lui Dragoș Boul vornic, de bună voia sa, nesilit de nimeni, nici asuprit și a schimbat ocinele sale drepte și cumpărăturile bunicului său Dragoș Boul vornic, pe care acesta le-a cumpărat în zilele părintelui domniei mele Ștefan voevod, la gura Iadriciului anume: unde a fost casa lui Baloș și vad de moară la Bârlad, pe care el le-a cumpărat pentru 160 zloți tătărăști dela Pătru Berbece și dela Ana din privilegiul ce a avut bunicul lor Baloș dela strămoșul nostru, dela Alexandru voevod. Și alt sat peste apa Bârladului tot la gura Iadriciului, anume Piciganii, pe care l-a cumpărat pentru 100 zloți tătărăști dela Lupe și surorile lui, Neaga și Fotoșca, copiii Ilcei, (nepoții lui Dragoș)¹⁾ Cândescul, din privilegiul ce a avut bunicul lor Dragoș Cândescul dela strămoșul nostru Alexandru voevod.

Și a schimbat aceste două sate.¹⁾ și am dat slugii noastre, lui Giurgiu fiul Anușcăi, nepotul lui Dragoș Boul vornic, schimb pentru aceste două sate ale lui, ocina noastră dreaptă <de pe Moldo>¹⁾ va anume Lățcani, care sat a fost cumpărat de părintele domniei mele, Ștefan voevod, dela Ion, fiul lui Petrașco, nepotul lui Ivașco Lațcovici din privilegiul <ce a avut dela>¹⁾ Alexandru voevod.

<Inșă>¹⁾ acest sat mai sus scris anume Lățcani, pe Moldova <să fie al slugii> noastre, Giurgiu, fiul Anușcăi, nepotul lui Boul vornic <uric>²⁾ cu tot venitul lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis care este pe Moldova, anume al Lățcanilor, să fie din toate părțile după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar privilegiul ce l-a avut Ivașco Lațcovici dela strămoșul nostru, dela Alexandru voevod.¹⁾ încă l-am dat în mâinile slugii noastre, Giurgiu, fiul Anușcăi, nepotul lui Boul vornic, înaintea boierilor noștri.

Iar la aceasta este credința <domniei>²⁾ noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Hrană vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici, credința panului Tălabă, credința panului Scripco, credința panului Vlad și a panului Mihul cei dela Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru pârčălabi de Neamț, credința panului Grozav și a panului Danciul pârčălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Barbovschi portar de Suceava, credința panului Drăgșan spătar, credința panului Dumșa vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Felea ceașnic, credința panului Zbiarea stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

¹⁾ loc rupt și șters în text.

²⁾ omis în text.

Iar după viața noastră < cine va fi domn al țării noastre Moldova, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși fie pe oricine îl va alege dumnezeu să fie >¹⁾ domn al țării noastre, < acela să nu clintească >¹⁾ dania și întărirea noastră, ci să le-o întărească fiindcă le este lor ocină dreaptă. . . .¹⁾.

Iar pentru mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, < am poruncit >¹⁾ credinciosului < nostru >¹⁾ pan Toader logofăt să scrie și < să atârne > pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Huși, în anul 7036 < 1528 > Martie 28.

După Gh. Ghibănescu, Surete și izvoade, XVIII, p. 130—133.

Orig. slav, perg.

253

1528 (7036) Martie 28, Huși.

Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acestei adevărate Stanca, fiica Neagăi, nepoata lui Toader Pitic, i-am dat și i-am întărit ocina și dedina ei dreaptă și din privilegiul de împărțea ce a avut mama ei Neaga dela părintele domniei mele Ștefan voevod, jumătate din jumătate de sat din Pitici, partea din mijloc.

Toate acestea mai sus scrise să-i fie dela noi uric și cu tot venitul, ei și copiilor ei și nepoților ei și strănepoților ei și răstrănepoților ei și întregului ei neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei jumătăți din jumătate sat din Pitici, partea din mijloc, să fie pe unde au hotărnicit și au însemnat credinciosul nostru pan Petrică fost portar de Suceava și pan Danciul pârălab de Cetatea Nouă, iar din alte părți să fie după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Hrană vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici, credința panului Talabă, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Mihul cei dela Hotin, credința panului Grozav și a panului Danciul cei dela Cetatea Nouă, credința panului Cârje și a panului Huru cei dela Neamț, credința panului Barbovski portar de Suceava, credința panului Drăgșan spătar, credința panului Dumșa vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Felea ceașnic, credința panului Zbiarea stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

¹⁾ Loc șters și rupt în text.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clinească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și înputernicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit ei, fiindcă îi este ocina ei dreaptă.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Toader Oană la Huși, în anul 7036 <1528> luna Martie 28.

După Uricariul, XVIII, p. 108—III.

Orig. perg., pecete atârnată.

254

1528 (7036) Martie 30.

7036 <1528> Martie 30. Copii di pi ispisocul sârbesc de la Petriu voevod, prin care să arată că pi slugile sale Luca și surorile lui, Ana și Cerna, fiii Mărinii și nepoților lor, Miile, fiul Mușii, și Giurge și surorilor lor Magda și Vasca și Ana, fiii lui Petru și iarăș nepoții lor Giurge și surorili lui, Ana și Mărina, fiii Sîrinei, toți nepoți lui Lașco din Ișnovăți, i-au miluit cu deosăbită milă sa și li-au dat și li-au întărit lor, în pământul Moldovii, a lor drepte ocini și moșii, din uric di întăritură, ci au avut moșul lor Lașco pi Ișnovăți, de la strămoșul său Ilieși voevod, un sat pi Ișnovăți, pi di gios di capul Cheilor, alt sat pi din sus di capul Cheilor și satul mai pe din sus di Salce, care aceste sate să li fii lor uric, cu tot vinitul, după a lor vechi stăpânire.

A. V. Sava, Doc. Lăpușnei, p. 4.

Rezumat rom.

255

1528 (7036) Martie 31.

Suret de pi un ispisoc sârbescu dela Petru voevod, din let 7036 <1528> Martie 31.

Facim înștiințari pentru adevărate slugile noastre Petru Vetriș și frațele său Stan Vetriș și surorile lor Marușca și Mușca, ficiori Ivului, nepoți lui Toader Vetreș, că i-am miluit pre dânsii, osăbit de altă milă, le-am dat și le-am întărit lor dela noi, întru al nostru pământ al Moldovei, pre a lor dreaptă ocină și moșii, de uric și dres a lui Toader Vetriș, ci au avut ei dela strămoșul domniei mele Ștefan voevod, giuătate de sat din Vetrișăni, giuătate cé din

gios, aceia să fie lor dela noi uric și cu tot venitul, lor și feciorilor lor, nepoților și strănepoților lor și a tot neamul lor, ci să va mai alege mai aproape, nerăzluți niciodată, în veci.

Iar hotarul acei giumătate de sat, Vetrișăni, giumătate ce din gios, să fie de cătră tot hotarul giumătate, iar dinspre alte părți, după hotarul cel vechiu, pe unde au umblat din veac.

Care sat de mai sus scris, anumi Vetrișăni, ei l-au înpărțit cu rudeniile sale, anume cu Jurja și cu frati-său Ioana, feciorii Stanii și cu nepotul de sor al lor Dragoș Vetriș și cu surorile lui, Sora și Stanca, toți nepoți lui Toader Vetriș.

Și spre aceasta este credința domniei mele, de mai sus scris, Petru voevod și credința a preiubit fiului domniei mele Bogdan voevod și credința tuturor boerilor noștri.

Iar după a noastră viață, cini va fi domn țării aceștie, să nu strice a noastră danii și întărire, ci mai ales să de și să întărească.

Și pentru mai mare credință și întărire a celor de mai sus scrisă, am poruncit cinstitului și credinciosului boerului nostru d-sali Toader mare logofăt, să scrii și a noastră pecetii cătră această carte a noastră să o legi.

S'au tălmăcit de Evloghie dascalul slovenesc, leat 7270 <1762> Aprilie 26. Și s'au scris de dascalul Evloghii.

Acad. R.P.R., CXXXI/216.

Trad. rom.

256

1528 (7036) Aprilie 1.

† Aprilie, 7036 <1528>. Petru vodă, pentru «Vasco Mihăilașu și nepotu său, Sima Mihăilașu», cari vând moșia din Milinești (Hotin), Anușcăi, fetii lui Petru Liteanu, giupănesii lui Andreica pahr. și nepoților iai, Ionu și surorii lui Stana», pentru 230 «zloți tătărești».

Scrie Grigorie Bogzovici.

Traducere a lui Andrei Sabii căpt., 15 Iulie 1795.

Revista Istorică, an. VI (1920), p. 75.

Rezumat rom.

257

1528 (7036) Aprilie 1, Huși.

† Dia mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni,

sluga noastră Stețco Micotici, de bună voia sa, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut ocina sa dreaptă din dreptul său uric, din privilegiul de cumpărătură ce a avut el dela părintele domniei mele Ștefan voevod, jumătate de sat, anume Heghidișani ¹⁾, pe pârâul Leleei, jumătatea de jos, pe amândouă părțile pârâului, credinciosului nostru pan Pavel Scripcă brănișter, pentru o sută și optzeci zloți tătărești.

Iar credinciosul nostru pan Pavel Scripcă brănișter a plătit toți acești mai sus scriși bani, 180 zloți tătărești, în mâinile slugii noastre, Stețco Micotici, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Și întru aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră Goian, de bună voia sa nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut ocina sa dreaptă, dania fratelui domniei mele Bogdan voevod, a patra parte dintr'o pustie pe Cogâlnic, mai jos de trecătoarea lui Mărgelat, deasemeni, credinciosului nostru pan Pavel Scripcă brănișter, pentru o sută și douăzeci zloți tătărești.

Și credinciosul nostru pan Pavel Scripcă brănișter a plătit toți acești bani mai sus scriși 120 zloți tătărești, în mâinile slugii noastre Goian, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, deasemeni și dela noi am dat și am întărit credinciosului nostru pan Pavel Scripcă brănișter această mai sus scrisă jumătate de sat din Heghedișani pe pârâul Leleei, jumătatea de jos, de amândouă părțile pârâului și a patra parte din pustie, pe Cogâlnic, mai jos de trecătoarea lui Mărgelat, ca să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul.

Și deasemeni, i-am dat un loc de pustie pe Botna Mare, mai sus de gura Gangurei, unde cade în Botna, pe amândouă părțile Botnei, ca să-și întemeieze sat.

Acestea toate mai sus scrise să fie credinciosului nostru pan Pavel Scripcă brănișter dela noi uric cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepotului lui de frate slugii noastre Toma cămăraș de vistierie, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai înainte spuse jumătăți de sat din Heghedișani, ce este pe pârâul Leleei, jumătatea de jos, de amândouă părțile pârâului, să fie din tot hotarul jumătate și după vechiul hotar.

Iar hotarul acestei a patra părți de pustie, ce este pe Cogâlnic, mai jos de trecătoarea lui Mărgelat, să fie din tot hotarul a patra parte, iar dinspre alte părți, să le fie lor după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

¹⁾ așa în orig.

Iar hotarul pustiei ce este pe Botna Mare, mai sus de gură Gangurei, unde cade în Botna, pe de amândouă părțile Botnei, să fie cât va putea să folosească un sat îndestul.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința iubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Hrană vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grîncovici, credința panului Tălabă, credința panului Vlad și a panului Mihul pârçălabi de Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru pârçălabi de Neamț, credința panului Grozav și a panului Danciu pârçălabi de Cetatea Nouă, credința panului Barbovschi portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Dumșa visternic, credința panului Iăciul postelnic, credința panului Felea ceașnic, credința panului Zbierea stolnic, credința panului Ion comis, credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu cîltimească dania noastră, ei să-i întărească și să-i împuternicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit pentru drept credincioasa lui slujbă.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Huși, în anul 7036 <1528> luna Aprilie 1.

Acad. R.P.R., VI/51.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

258

1528 (7036) Aprilie 4, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe această adevărată slugă a noastră Fădor, fiul Anușcăi și verii lui, Trifan și surorile lui, Maria și Anna și Erena, copiii lui Ivanco, i-am miuit cu deosebita noastră milă, le-am dat și le-am întărit lor dela noi, în țara noastră, în Moldova, dreapta lor ocină și cu privilegiul de cumpăratură ce au avut părinții lor Ivanco și Anușca, dela părintele domniei mele Ștefan voevod, un sat pe Crasna, anume Fâșcanii.

Acestea toate mai sus scrise să le fie dela noi uric și cu tot venitul. Inșă să le fie acest sat pe din două: jumătate din acest sat, ce este pe Crasna, anume

Fâșcanii, să fie lui Fădor singur. Cealaltă jumătate din același sat, ce este pe Crasna anume Fâșcanii, să fie lui Trifan și surorilor lui, Maria și Ana și Erena, copiii lui Ivanco, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, necintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, care este pe Crasna, anume Fâșcanii, să fie după hotarul vechiu pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința iubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Hrană vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici, credința panului Tacla>bă, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Mihul cei dela Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru cei dela Neamț, credința panului Grozav și a panului Danciu cei dela Cetatea Nouă, credința panului Barbovschi portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Dumșa vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Felea ceașnic, credința panului Zbiarca stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentru slujba lor.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Toader al lui Onea la Huși, în anul 7036 <1528> luna Aprilie 4.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 90.

Orig. slav, perg. pecete atârnată.

259

1528 (7036) Aprilie 8, Huși.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acești adevărați boieri ai noștri, pan Ion Stârcea pârcălab de Hotin și fratele lui, Mihul Stârcea pârcălab de Chichiliner¹⁾ și sora lor Fedca, copiii Nastei, nepoții lui Tabuci, ne-au slujit nouă, drept și credincios.

¹⁾ Chichilinei = Cetatea de Baltă.

De aceea noi, văzând slujba lor drept credincioasă către noi, i-am miluit pe dânsii cu deosebita noastră milă, și le-am dat și le-am întărit lor dela noi, în țara noastră în Moldova, ocina și dedina lor dreaptă satul pe Prut, anume Boianul Mare cu toate pricaturile, pentru care i-a pârît pentru acest sat, în tinerețea nepotului de frate al domniei mele Ștefan voevod, un oarecare Ivanco, ce a fost pisar, cu niște privilegii mincinoase; iar atunci el l-a luat.

Iar după aceea, el iarăși a pierdut partea sa din acest sat, în hielenie, când a ridicat cu alți necredincioși, domn pe un lotru, asupra nepotului de frate al domniei mele Ștefan voevod și asupra țării noastre. Și iarăși, nepotul de frate al domniei mele, Ștefan voevod, cunoscând înșelăciunea și hielenia și toate privilegiile lui mincinoase, ce le-a făcut cu înșelăciune, el a dat dela sine și a înapoiat lui pan Ion Stârcea pârălab de Hotin și fratelui lui, pan Mihul Stârcea și surorii lor Fedca, acest sat mai sus scris care este pe Prut, anume Boianul Mare cu toate pricaturile.

De aceea noi, văzând înapoierea lor și dania ce el a dat și le-a întors lor, pentrucă le-a fost ocină dreaptă și noi deasemeni am înțeles, cu tot sfatul nostru că a fost dreapta lor ocină și dedină dela noi, deasemeni am dat și am întărit credincioșilor noștri, pan Ion Stârcea și fratelui lui, pan Mihul Stârcea pârălabi și surorii lor Fedca, copiii Nastei, nepoții lui Tabuci, acest sat scris mai sus, pe Prut, anume Boianul Mare, cu toate pricaturile, ca să le fie lor dela noi uric cu tot venitul lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, ueclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis, care este pe Prut, anume Boianul Mare, cu toate pricaturile, să fie după hotarul vechi din toate părțile, pe unde au folosit din veac.

Și privilegiul cel mare, ce l-a avut bunicul lor Pătrașco, fiul lui Tabuci, dela străbunicul nostru, dela Alexandru voevod, acest privilegiu încă a fost în mâinile zisului Ivanco, ce a fost pisar. Și dacă se va găsi acest privilegiu, el este privilegiul lor drept.

Și deasemeni, nimeni niciodată, cu acele privilegii mincinoase mai înainte zise, să nu aibă a pârî și nici să aibă câștig, împotriva acestui privilegiu al nostru, niciodată în veci.

Iar la aceasta, este credința domniei noastre a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Hrană vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici, credința panului Tălabă, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Mihul pârălabi de Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru pârălabi de Neamț, credința panului Grozav și a panului Danciu pârălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Barbovschi portar de Suceava, credința

panului Drăgșan spătar, credința panului Dunșa vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Felea ceașnic, credința panului Zbiarea stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentru dreapta și credincioasa lor slujbă și pentrucă le este lor dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră, la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Huși, în anul 7036 <1528> luna Aprilie 8.

Arh. St. Buc., Depuneri sub dată.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

260

1528 (7036) Aprilie 8, Huși.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat hoier al nostru credincios, pan Toader logofăt, a slujit mai înainte sfântrăposaiilor părintelui domniei mele Ștefan voevod și fratelui domniei mele Bogdan voevod și nepotului domniei mele Ștefan voevod cu slujbă dreaptă și credincioasă, iar astăzi ne slujește nouă, drept și credincios.

De aceia noi, văzând slujba lui drept credincioasă către noi, l-am năluit cu deosebita noastră milă și i-am dat dela noi, în țara noastră în Moldova, două părți din trei părți de sat, din Starosiliți, părțile lui Maxim Udrea, aceste două părți pe care acesta le-a pierdut în hiclenie, când a ridicat cu alți necredincioși, domn pe un lotru, asupra nepotului de frate al domniei mele Ștefan voevod și asupra țării noastre. Acesta să-i fie lui de la noi uric cu tot venitul.

Și întru aceasta, au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră Fătul parcălab de Ciobârcii și surorile lui, Stanca și Solomia și Neagșa și Ana și Anghelina, copiii lui Coste posadnic, de bună voia lor, nesiliți de nimeni nici asupriți și au schimbat cu domnia mea ocina lor dreaptă și cumpărătura tatălui lor Coste posadnic, a treia parte de sat din Starosiliți care această a treia parte de sat a dat-o nepoata lui, Magda, fiica Marencăi, nepoata lui Caliiian cel bătrân, din privilegiul bunicului ei, Caliiian cel bătrân, dela străbunicul nostru Alexandru voevod, pentrucă a răscumpărat-o din robie din Țara Tătărească, de a dat pentru dânsa cinci mii de aspri.

Și iarăși domnia mea am dat lor schimb, pentru a treia parte a lor de sat din Starosilți, un sat în ținutul Horincei, anume Stoboreni, pe care sat l-a pierdut Săcuianul ceașnic, gînerul lui Tăntul logofăt, în hielenie, când a ridicat cu alți necredincioși, domn pe un lotru, asupra nepotului domniei mele Ștefan voevod și asupra țării noastre.

Și întru aceasta, domnia mea am miluit și am dat această mai înainte zisă a treia parte din sat, din Starosilți, tot credinciosului nostru pan Toader logofăt, ca să-i fie lui acest sat Starosilți, dela noi uric cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui <sat scris> mai sus, anume al <Starosilților>, să fie după hotarul vechi, din toate părțile, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru <voevod și credința prea iubitului <fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Hrană <cornic>¹⁾, credința <panului Ne>¹⁾grilă, <credința panului G>¹⁾rincovici, credința panului Tălabă, credința panului.....¹⁾ panului Cârje și a p.....¹⁾ Danciu.....¹⁾ postelnic.....¹⁾ tuturor boierilor noștri <moldoveni, mari și mici>¹⁾.

Iar după <viața noastră>¹⁾, cine va fi domn al țării noastre din copiii <noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, <acela să nu-i cîntească dania noastră, ci să-i întărească și să-i <imputernicească fiindcă>¹⁾> i-am dat lui și i-am întărit <pentru slujba lui drept credincioasă.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit <să scrie și> să atârne pecetea noastră la această <carte> a noastră. A scris Dumitru Popovici <la Huși>¹⁾, în anul 7036 <1528> luna Aprilie 8.

Arh. St. Iași, Pergamente, CCCXL/II.

Orig. slav, perg., lipsește o parte și pecetea.

Cu o trad. din 1811 la Acad. R.P.R. XLX/76.

261

1528 (7036) Mai 18, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat al nostru pan credincios, Felea ceașnic, a slujit mai înainte sfîntrăpoșaiilor, fratelui domniei mele Bogdan voevod și nepotului de frate al domniei mele Ștefan voevod iar astăzi ne slujește nouă drept și credincios.

¹⁾ rupt în orig.

De aceia noi, văzând slujba lui dreaptă și credincioasă către noi, l-am miluit, cu deosebita noastră milă și i-am dat lui dela noi, în țara noastră, în Moldova, satele anume: Orgoești și Neagomirești, la obârșia Hovârletei, și jumătate din seliște ce acum se numește Vladești, tot pe Hovârleata, partea din Bogdănești, pe care aceste sate le-a pierdut Pătru Carabeț fost vornic, în hicienie, când a ridicat cu alți necredincioși, domn pe un lotru, asupra nepotului de frate, asupra lui Ștefan voevod și asupra țării noastre.

Toate acestea mai sus scrise să-i fie lui dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai de apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Și iarăși, privilegiul cu care el cumpărase aceste sate, anume Orgoești și Neagomirești, la obârșia Hovârletei, ce este dela părintele domniei mele Ștefan voevod, acel privilegiu s'a găsit la noi și l-am dat în mâinile credinciosului nostru pan Felea ceașnic.

Iar hotarul acestor sate mai sus scrise Orgoești și Neagomirești, la obârșia Hovârletei, să fie cu toate hotarele lor vechi pe unde au folosit din veac.

Și iarăși al acestei jumătăți de seliște, ce acum se numește Vladești, tot pe Hovârleata, partea din Bogdănești, să fie jumătate din tot hotarul iar dinspre alte hotare, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre a mai sus scrisului, Petru voevod, și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Hrană vornic, credința panului Negrilă, credința panului Grincovici, credința panului Tălabă, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Mihul cei dela Hotin, credința panului Cârje și Huru cei dela Neamț, credința panului Grozav și Danciul cei dela Cetatea Nouă, credința panului Barbovschi portar de Suceava, credința panului Dragșan spatar, credința panului Dumșea vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Zbiarea stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu, să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clinească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și să-i împuternicească.

Iar pentru mai mare putere și tărie a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vascan Nebojatecovici la Suceava, în anul 7036 <1528> Mai 18.

1528 (7036) Mai 28, Huși.

Cu mila lui Dumnezeu, noi Pătru voevod, domn al țării Moldovei. Facem știre cu această a noastră carte tuturor cine o va căuta sau cetindu-i-se o va auzi, pentru adevăratele slugile noastre Petre și Oane și Toader și Costandin și Ioan și Jurj Muncean, precum că au slujit noao cu dreptate și cu credință.

Pentru aceea dar, văzând noi a lor credință slujbă cătră noi, i-am miluit domnia mea cu osăbită a noastră milă, le-am dat și le-am întărit a lor dreaptă ocină ce ei au avut din ispisoc de întăritură, dela părințele domniei mele Ștefan voevod, cu mica pecete, o fântână anume Roșia și a patra parte din Câmpul Ocolului, parte din gios *de* Covurlui, ce ei au plătit părintelui domniei mele. Ștefan voevod, 70 zloți pentru moartea unui om, anume Neniul némiș, ce s'au găsit ucis într'acel câmp a Ocolului.

Toate aceste de mai sus scrise să fie lor dela noi uric cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și la tot neamul lor, cine se va alége mai de aproape, nerușeit niciodinioară, în veaci.

Iar hotarul de mai sus scrisei fântâni, anume Roșie și a patra parte din Câmpul Ocolului, partea din gios *de* Covurlui, să fie pe unde le-au hotărât Felea starostele.

Iar spre aceasta iaste credința a însumi domniei mele, noi Petru voevod și credința preaiubitului nostru fiu, Bogdan voevod și credința tuturor boiarilor noștri.....¹⁾.

A scris Dumitru Popovici în Huși, la anul 7036 <1528> luna Mai 28 zile.

După Gh. Ghîbănescu, Surcte și izvoade, XVIII, p. 136—137.

Trad. rom.

1528 (7036) Iulie 12.

Suret de pe ispisoc sârbesc dela Petru <oe>vod din veleatul 7036 <1528> Iulie 12.

Precum au venit înaintea noastră și înaintea boiarilor noștri a mari și mici, Tomșa feciorul Mogâldei din Antălești, de nime silit, nici asuprit, ci de a lui bună voie și a vândut a sa dreaptă ocină și moșie, din a treia parte din satul Antălești, din partea Mogâldei giunătate, din uric ce au avut moșul lui Faraon dela bătrânul Ștefan voevod de danie. Aceea au vândut-o slugii noastre lui Măteiu vătah drept optzeci și cinci zloți tătărăști, din tot locul, din câmp și din sat și din apă, ce se va alege din aceea a treia parte a satului, giunătate.

¹⁾ loc alb în text.

Și s'au sculat Măteiu vatah și au plătit toți deplin acei de mai sus scriși bani, 85 zloți tătărești, în mâinile Tomșii feciorului Mogăldii.

Deci noi văzând a lor de bună voe tocmeală și plată deplin, dat-am lui și am întărit ca să-i fie lui și dela noi ocină cu tot venitul, și altul să nu se amestece.

Stroe ¹⁾ mare logofăt.

S'au tălmăcit de Gheorghie Evloghie dascal, 1785 Mart. 18.

După A. Gorovei, Folticenii, p.

Trad. rom.

264

1529 (7037).

Un uric de la Pătru vodă, din lt. 7037 <1529>, pentru Brănișteri, și Scheuleni și alt sat, de împărțală Ilie și Mărica și alte rude, cu pecete de ceară.

După N. Iorga, St. și Doc., VI, p. 151.

Rezumat rom.

265

1529 (7037) Martie 5, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni sluga noastră Petrea Vartic și sora lui Vasca, copiii lui Vartic diacon, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină, nesiliți cumpărătura tatălui lor Vartic diacon, ce el a avut dela părintele domniei mele Ștefan voevod, un sat la Cârliștău, pe Valea Carului ²⁾, anume Negeștii, unde a fost Neag Făicavul, slugii noastre Dragotă, pentru 200 de zloți tătărești.

Și sluga noastră Dragotă a plătit toți acești bani mai sus scriși, două sute de zloți tătărești, în mâinile slugii noastre Petrea Vartic și a surorii lui, Vasca, copiii lui Vartic diacon, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină, noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre Dragotă acest sat mai înainte zis, la Cârliștău, ce este pe Valea Carului ¹⁾, anume Negeștii, unde a fost Neag Făicavul, ca să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam cine i se va alege, cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

¹⁾ în acest timp, Petru Rareș avea mare logofăt pe Toader, deci ne aflăm în fața unei lecturi cronate a numelui sau a veleatului.

²⁾ « Potoc Vovozi » în orig.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, să fie din toate părțile după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Și privilegiul ce a avut tatăl lor Vartic diac dela părintele domniei mele, dela Ștefan voevod, încă l-a dat în mâinile slugii noastre Dragotă, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Negrilă, credința panului Talabă, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru pârcălabi de Neamț, credința panului Grozav și a panului Danciul pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Barbovschi portar de Suceava, credința panului Dragsan spătar, credința panului Dumșa vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Felea ceașnic, credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre din copiii noștri sau din neamul nostru sau pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clinească dania și întăritura noastră, ci să-i întărească și să-i împuternicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit, pentru slujba lui dreptcredincioasă către noi și pentrucă și-a cumpărat pe banii săi drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Bogzovici la Vaslui, în anul 7037 <1529> Martie 5.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 217.

Orig. slav. perg., pecete atârnată.

Cu o trad. rom.

Un perilipsis, *ibid.*, CCLXXXVIII/70.

266

1529 (7037) Martie 9.

7037 <1529> Mart. 9. Un ispisoc sârbăsc dela d<omnul> Petru voevod, împreună cu talmăcire lui, în cari scrii, că au dat și au miluit pe Ioan, ficior Catrinii și rudeniile lui, Ivan și frățâni-său Toma și nepoților lui de frați, Duisa și surorii lui, Sofiia, ficiorii lui Gavril și unchiulni lor, Ivanu și surorii lui Magda și Cerna, ficiorii Anii și rudile lor Anușca, fata Marii și iarăș rudeniile lor, Dragotă, ficiorii Mariei, toți nepoț și ficior<i> Durnii, trei părți de sat di Durnești, ce să chiamă Sânești și dooă părți dintr'o săliște, Culișoara, după cum ispisocul arată.

Acad. R.P.R., CXIV/32, f. 40.

Rezumat. rom.

1529 (7037 Martie 9, Vaslui.

Suret dipe un uric sărbăsc dila Petru voevod.

Cu mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domnu țării Moldovii. Facem știri cu această carti celor ci vor căuta spre dânsa și celor ce vor auzi cetind-o, precum acestu adivărat sluga noastră Petre Magdiciu și frații lui, Andriica și Jurja și Brătîlă, fiii Mihului Magdiciu, ni-au slijit noă drept și cu credință.

Drept acie, văzîndu dreaptă și cu credință a lor slujbă cătră noi, i-am miluit pre dâșii cu osăbită a noastră milă și li-am dat și li-am întărit a lor dreaptă ocină de moșii, giunătați de sat din Măgdicești, ce esti împotriva Ichiului... ¹⁾ dila Băcu, pe di gios de fântână, ce-au fost cumpărat tatul lor Mihul Magdiciu în zileile părintelui domniî meli, a lui Ștefan voevod dila Șandru Onescul, fiu lui Ștefan Ungurean și cu privileghiea dila străunchiî noștri Ili și Ștefan voevozi.

Această moșii să le fii lor și di la noi uricu cu tot vinitul, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și a tot niamul lor, cini s'ar alegi mai de aproape, neclătît niciodănăoară, în veci.

Și hotar aceștii giunătați de sat *din Mădăcești*, ci este împotriva Ichiului... ¹⁾ dila Băcu, începându-să din sus din hotar fântâniî, drept pîsti câmpu la Ichilî, iar dispre alti părți să fii după hotar vechiu, pe unde au stăpânit din vechiu.

Și spre aceasta esti credința domniî meli, mai sus scrisului, Petru voevod și credința preaiubitului fiului domniî meli Bogdan și credința boerilor noștri: credința dumisali *Grozav* vornicul, credința dumisali *Negrilă*, credința dumisali Tălabă, credința dumisale Scripcă, credința dumisale Vlad și a dumisale Mihu pârçălabi de Hotin, credința dumisali Cârjea și a dumisali Huru pârçălabilor de Niamțu, credința dumisali Danciul și a dumisali Zberăi pârçălabilor *de Celatca Nouă* ²⁾, credința dumisali Barboțchi ³⁾ portar de Succava, credința dumisali Drăgșan spătar, credința dumisali Dumșa vist., credința dumisali Liciul post., credința dumisal. Fîle pah., credința dumisali Toader stol., credința dumisali Ioan comișul și credința tuturor boerilor noștri din Moldova, a mari și mici.

Iar după viața noastră cine va fi domnul pămîntului nostru, din fii noștri sau din niamul nostru sau iarăși ori pi cini îl va alegi Dumnezeu a fi domnu pămîntului nostru a Moldovii, acela să nu strî<ce> a noastră danii și întăritură, ci și acela să li dé și să li întărească și să li întimiezi lor cu toată viniturili și să li întărească căci li este lor dreaptă ocină de moșii.

¹⁾ în suret urmează cuvîntul neînțeles: Protolici.

²⁾ în suret: Noiğrătșchin;

³⁾ în loc de: Barbovschi.

Și spre mai mari țării și întăritură spre această mai sus scrisă, am poruncit credinciosului nostru boeru Toader logofăt a scrii și a spânzura pecete noastră spre această carte a noastră.

S'au scriisu de Dumitru Popovici în Vaslui, let 7037 <1529> Mart. 9.

S'au tălmăcit di mini di pi ispisoc sârbesc, fără di nici o grișală.

În Hotin, let 1772 Iunie 22.

Andrei Dișchevici, pisar din cetate Hotinului.

< Pe verso : > Suretul de jumătate sat Măgdecești, ce s[ă] cheamă Poșiștii.

După A. V. Sava, Doc. privitoare la târgul și ținutul Lăpușnei, p. 5—6.

Trad. rom.

268

1529 (7037) Martie 11, Vaslui.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Nastea, fiica Dragaiei, sora lui Bratul, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut ocina ei dreaptă din dreptul ei uric și din privilegiul ce a avut ea dela părintele domniei mele Ștefan voevod, a patra parte a mamei ei, Dragaia, din jumătate de sat din Pojerești, pe Răbricea, slugii noastre Toader și femeii lui, Dragușa, pentru 60 de zloți tătărești.

Și s'a sculat sluga noastră Toader și femeia lui, Dragușa și au plătit, toți deplin, acești bani, mai sus scriși, 60 de zloți tătărești, în mâinile Nastei, fiica Dragaiei, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând bună voia și tocmeala lor și plata deplină și noi, deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre, Toader și femeii lui, Dragușa această a patra parte, din jumătate de sat din carte, anume Pojerești pe Răbricea a mamei ei, Dragaia, ca să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților și strănepoților și răstrănepoților, cine se va trage din trupul lor. Iar dacă amândoi nu vor avea copii din trupul lor, să-i fie ei uric și copiilor ei și nepoților ei și strănepoților ei și răstrănepoților ei și întregului ei neam cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei a patra parte, după hotarul vechi.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri moldoveni: credința panului Grozav vornic, credința panului Negrilă, credința panului Tălabă, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Mihul pârcałabi de Hotin, credința panului Cârje și a

panului Huru pârçălabi de Neamț, credința panului Danciul <și>¹⁾ credința <panului>¹⁾ Zbiarea pârçălabi <de Cetatea Nouă>¹⁾, credința panului Barbovski portar <de Suceava, credința panului Dragșan>¹⁾ spătar, credința <panului> Dumșa vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Felea ceașnic, credința panului Toader stolnic, credința panului Ion>¹⁾ comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le cîltimească dania și întărirea noastră <ci> să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit lor pentru dreapta lor slujbă.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Cârstea Burlovici la Vaslui, în anul 7037 <1529> Martie 11.

Arh. St. Iași, CCCXL/12.

Orig. slav., perg., pecete atârnată, căzută.

269

1529 (7037) Martie 11, Vaslui.

Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor anzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni slugile noastre, Stănilă și frații lui, Patrașco și Trifan și sora lor Neacșa, copiii Anușcăi, nepoții lui Pecica și ai femeii lui, Marinca, de bună voie lor nesiliți de nimeni nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină, din dreptul lor uric și din privilegiul de mărturie, ce au avut bunicii lor Pecica și Marinca, dela părintele domniei mele Ștefan voevod, o bucată de pământ dela Pârâul Babeii, în sus până la vârful pădurii, slugii noastre Toma Balaleu, pentru o sută și șizeci și opt de zloți tătărești.

Și sluga noastră Toma Balaleu a plătit toți acești bani mai sus scriși, 168 de zloți tătărești, în mâinile slugilor noastre, Stănilă și ale fraților lui, Patrașcu și Trifan și a surorii lor, Neacșa, copiii Anușcăi, nepoții lui Pecica și ai femeii lui, Marinca, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, noi de asemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre Toma Balaleu această bucată de pământ mai înainte zisă, care este dela Pârâul Babeii în sus, până la vârful pădurii, ca să-i fie lui de la noi uric cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților

¹⁾ loc rupt în orig.

lui și strănepoților lui și întregului lui neam cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei bucăți de pământ, care este de la Pârâul Babeii, să fie în sus până la vârful pădurii, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Grozav vornic, credința panului Negrilă, credința panului Talabă, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru pârcălabi de Neamț, credința panului Danciul și a panului Zbiarea cei dela Cetatea Nouă, credința panului Barbovschi portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Dumșa vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Relea ceașnic, credința panului Toader stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clinească dania noastră, ci să-i întărească pentrucă a cumpărat pe banii săi drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Bogza la Vaslui, în anul 7037 <1529> luna Martie II.

<Pe verso, rom.:> Movile la Roman.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 27.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

270

1529 (7037) Martie 12.

7037 <1529> Mart. 12. Un suret di pi ispisocul domnului Petru voevod prin cari întărește Marușcăi și nepotului iei Dragoș, ficionul Stanii, nepoții lui Toader Drăguțanul și Andrei și a Mușii, pre a lor dreaptă ocină, un sat pre obârșii Bârlăzălului, anumi Poenarii și că Dragoș, de a lui bună voe au vândut giământate dintr'acel sat, Poenarii, a sa parti, semințiilor salii, Soarei și Anușcăi, fetilor Marușcăi, drept 100 zloți tătărești.

Iar hotarul acestui sat să fie despre toate părțile, pe hotarul bătrîn.

Arh. St. Iași, Anaforale, nr. 24, f. 266.

Rezumat rom.

1529 (7037) Martie 13, Vaslui.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, slugile noastre Fătul și frații lui, Toader și Gherasim și Nicoară, fiii Dolcăi și nepoata lor de soră, Sorca, fiica Mîntiuteaoai nepoții lui Ștefan Legheteș, de bună-voia lor au vîndut dreapta lor ocină, din dreptele lor urice și din privilegiul bunicului lor Ștefan Legheteș, ce el a avut dela străbunicul nostru Alexandru voevod, o poiană anume Gheoroaia și cu prisacă, din hotarul satului Legheteșani, pe Berheci, slugii noastre Stanciul Strășilă, pentru 230 de zloți tătărești. Și sluga noastră, Stanciul Strășilul¹⁾, a plătit toți acești bani mai sus scriși în mînile slugilor noastre, Fătul și fraților lui, Toader și Gherasim și Nicoară, fiii Dolcăi și nepoatei lor de soră, Sorca fiica Mîntiuteaoai, nepoții lui Ștefan Legheteș, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni.

De aceia noi, văzînd tocmeala lor de bună voie și plata deplină, noi de-așemenea și dela noi am dat și am întărit slugii noastre Stanciul Strășilă, această poiană mai înainte zisă, anume Gheoroaia și cu prisaca, din hotarul satului Legheteșani pe Berheci, ca să-i fie lui, dela noi uric cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei poiene anume Gheoroaia și cu prisaca, din hotarul satului Legheteșani, pe Berheci, din sus de capătul piscului, la vale, pe unde ei i-au însemnat, iar hotarul, după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri moldoveni: credința panului Grozav vornic, credința panului Negrilă, credința panului Talabă, credința panului Scripcu, credința panului Vlad și a panului Mibul pîrcălabi de Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru pîrcălabi de Neamț, credința panului Danciul și a panului Zbiarea pîrcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Barbovschi portar de Suceava, credința <panului>²⁾ Drăgșan spătar, credința panului Dumșa vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Felea ceașnic, credința panului Toader stolnic, credința panului Ion comis și credința boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie

¹⁾ așa în orig.; mai sus: Strășilă.

²⁾ omis.

domn al țării noastre Moldova, «acesta să nu-i clinească»¹⁾ dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și să-i împuternicească, pentru că el și-a cumpărat pe banii săi drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Cârstea Burlovici la Vaslui, în anul 7037 <1529> luna Martie 13.

Acad. R.P.R., XL/21.

Orig. slav. perg., pecete atârnată căzută.

272

1529 (7037) Martie 16, Huși.

« Suret de pe ispisoc sârbesc dela Petru vodă, din leat 7037 <1529> Mart. 16.

Facem înștiințare pentru adevărate slugile noastre, Pârful cu frate-său Ion și sora lui Niacșa, feciorii Oanei tălmaci, osăbit de altă milă noastră, i-am miluit pe dânșii și li-am dat și li-am întărit lor întru al nostru pământ al Moldovei, pe a lor dreaptă ocină și cumpărătura a tatălui lor Oanei tălmaci, din uric și din dresuri ce au dela părintele domniei mele Ștefan voevod și dela vărul²⁾ meu Ștefan voevod, un sat anume Ruseni pe Tutova și trei părți den sat de Davidești, pe Berheci, unde au șezut David, părțile cele din gios și satul Siminești pe Tutova și pe Bârlad, satul Neagomirești, unde au șăzut Dragomir Petre, din sus de Crivești și peste Prut, satul la Maluri, anume Tomeștii și cu moară și un loc de pustiu, din sus de Troian, pe Cakul, la Fântâna Hlabnicului pe de amândouă părțile de Hlabnic, și poiana, ce-i la obârșia Zăletinului, anume Spriia și pe Tutova, satul unde au șăzut Mir și doao locuri din pustiu, la ținutul Tecuciului și o seliște pe Dimaci, unde se chiamă siliște Lalova și moară în Dimaci și altă seliște din pustiu, la Olteni, între Caloianu și Naneștii, anume Lungociul.

Toate acele de mai sus scrisă ca să fie lor dela noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor, nepoților și strănepoților și a tot neamul, ce se va alege mai aproape nerușeit nici odănoară, în veci.

Iar hotarele a tuturor satelor, ce s'au zis mai sus și a seliștelor să fie dinspre toate părțile după hotarările cele vechi, pe unde au înbiat din vechi.

Pentru aceia, credința domniei noastre, Petru vodă și a preaiubit fiul domniei mele Bogdan voevod și credința boerilor noștri: d<u>m<nea>lui Grozav mare vornic și d<u>m<nea>lui Liciul mare post. și d-lui Ion mare comis.

¹⁾ loc rupt.

²⁾ în realitate: « nepotul ».

Și pentru mai bună credință și întăritură am poruncit cinstiului și credincios boiarului nostru d<u>m<nea>lui Toader mare logofăt să scrie și a noastră pecete cătră această adevărată carte a noastră să o lege.

S'au scris de Grigorie Bogza în Huși, leat 7037 <1529> Mart. 16.

Institutul de Istorie al Academiei R.P.R.

Copie rom.

273

1529 (7037) Martie 16, Huși.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor oclor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni [moldoveni] Fedca și sora ei Măgdălina, fiicele Motrei, nepoatele lui Tatul Nănescul, de bună voia lor, nesilite de nimeni, nici asupra și au vândut dreapta lor ocină și cumpărătura a mamei lor, a Motrei, din privilegiul ce a avut ea, dela părintele domniei mele Ștefan voevod, a treia parte din cele două părți ale lor de sat din Selicicani, care este pe Cozancea <din partea de jos> ¹⁾ slugii noastre Roman Ciocan, pentru 300 de zloți tătărești.

Și sluga noastră Roman Ciocan a plătit toți banii mai sus scriși, 300 de zloți tătărești, în mâinile Fedcăi și a surorii <ei Mă>gdălinei, fiicele <Motrei> ¹⁾ nepoatele lui Tatul Nănescul ¹⁾ înaintea <noastră și înaintea> ¹⁾ boierilor <noștri> ¹⁾.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre Roman Ciocan <această mai> sus scrisă a treia parte din două părți de sat, din Selicicani pe Cozancea din partea de jos ca să-i fie lui dela noi uric <cu> ¹⁾ tot venitul și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neavu, cine i se va alege lui cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acelei a treia părți din aceste două părți de sat din Selicicani, care este pe Cozancea, să fie din tot hotarul a treia parte, iar dinspre alte părți să fie după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Grozav vornic, credința panului Negrilă, credința panului Tălabă, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Mihai pârcălabi de Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru pârcălabi de Neamț, credința panului Danciul și a panului Zbiarea pârcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Barbovschi portar de Suceava, credința

¹⁾ loc rupt în orig.

panului Dragșan spătar, credința panului Dumșa vistier, credința panului Liciul posteluic, credința panului Felea ceașnic, credința panului Toader stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu cîntească dania noastră ci să-i întărească și să-i înputernicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit, pentru dreapta lui slujbă și pentrucă și-a cumpărat pentru banii săi drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Huși, în anul 7037 (1529) luna Martie 16.
<Pe verso, contemporan slav:> Pan Ciocan cămănar.

Acad. R.P.R., XLVII/229.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

274

1529 (7037) Martie 17, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, rugătorul nostru chir Dorotei, episcop dela mitropolia de jos, din târgul Romanului și Armeanca și nepoata ei de soră, Mărie și sora ei Sofiica și vara lor Magda și sora ei Parasca, fiicele lui Fetion și Mihăilă și sora lui, Mara, copiii Parascăi și deasemeni vara lor Marușca, toți nepoții lui Panco și ai fratelui lui, Toader, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au schimbat dreptele lor ocine, din dreptele lor urice.

Și rugătorul nostru, chir Dorotei, episcop dela mitropolia de jos le-a dat, din dreptele ocine ale mitropoliei, un sat pe Bârlad, anume Idești, mai sus de gura Lozovei și jumătate din iezerul dela Lozova.

Și iarăși, Armeanca și nepoata ei de soră, Mărie și sora ei Sofiica și vara lor Magda și sora ei Parasca, fiicele lui Fetion și Mihăilă și sora lui, Mara, copiii Parascăi și vara lor, Marușca, toți nepoții lui Panco și ai fratelui lui, Toader, au dat sfintei mitropolii din târgul Romanului, unde este hramul preacuvioasei maicii noastre, Paraschiva, dreapta lor ocină și dedină, un sat în ținutul¹⁾ Neamțului, unde a fost casa bunicului lor Panco, anume Panceștii și cu moară.

¹⁾ « derjava ».

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și schimbul lor bun, ce ei și-au schimbat între dânșii și au întocmit de 'a lor bună voie și noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit acest sat mai sus scris, în ținutul Neamțului, anume Panceștii, cu moară, ca să fie mai sus zisei mitropolii dela târgul Romanului, dela noi uric cu 'tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat înainte zis, care este în ținutul¹⁾ Neamțului, unde a fost casa lui Panco, să fie pe hotarul vechi începând dela stejarul trăsuit, până la movilă, unde stă un stâlp într'însa, de acolo drept la cornul Oleșnicului și de acolo pe lângă Pârâul Negru cel vechiu în capătul de sus al loziilor, de acolo la drum, la stejarii despicați, de acolo drept la Siret, apoi în sus pe Siret la Moldova, până la stejarul cel dintâi, de unde am început întâi.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Grozav vornic, credința panului Negrilă, credința panului Talabă, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru pârcălabi de Neamț, credința panului Danciul și a panului Zbiarea pârcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Barbovschi portar de Suceava, credința panului Dragsan spătar, credința panului Dumșa vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Felca ceașnic, credința panului Toader stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clinească dania și întărirea noastră, ci să întărească și să împuternicească.

Iar pentru mai multă putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Huși, în anul 7037<1529> luna Martie 17.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 140.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu o trad. rom., ibid., LXIV/34; altă trad. rom. la Arh. St. Buc., Episc. Romanului, XIII/1.

275

1529 (7037) Martie 19, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi

¹⁾ « derjava » în orig.

citindu-se, că aceste adevărate slugi ale noastre, Lazea și Giurgea și Gliga și Neagul, ne-au slujit nouă drept și credincios,

De aceia noi, văzând dreptcredincioasa lor slujbă către noi, i-am miluit pe dânșii cu deosebita noastră milă, le-am dat și le-am întărit lor dela noi, în țara noastră, în Moldova, un loc din pustie pe Cerătioae, la gura Scumpiei, să-și întemeieze sat. Toate aceste mai sus scrise să le fie lor dela noi uric cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui mai înainte zis loc din pustie, ce este pe Cerătioae, la gura Scumpiei, să fie din toate părțile, cât va putea folosi un sat îndestul.

Iar la aceasta, credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Grozav vornic, credința panului Negriță, credința panului Tălahă, credința panului Scripco, credința panului Vlad și a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru pârcălabi de Neamț, credința panului Danciul și a panului Zbiarea pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Barbovschi portar de Suceava, credința panului <Dragșan>¹⁾ spătar, credința panului Lăciul postelnic, credința panului Felea ceașnic, credința panului Toader stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu <să fie domn>²⁾ al țării noastre Moldova, acela să nu cîntească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat pentru dreapta lor slujbă către noi.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Grigorie Bogza la Huși, în anul 7037<1529> luna Martie 19.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 28.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

1529 (7037) Martie 19, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi

¹⁾ Ilizibil în orig.

citindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre, Matei și fratele lui, Nichita și surorile lor Mărena și Liga și Mușa, copiii lui Gutea, și sora lui Gutea, Mărie și nepoții lor de frate, Mihul și surorile lui, Dolca și Cărstina și Nastea, copiii lui Sima și vărul lor Păcurar, fiul Nastei, toți nepoții lui Ivașco Goenescul, i-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat și le-am întărit dela noi, în țara noastră, în Moldova, dreapta lor ocină și din privilegiul pe care l-a avut bunicul lor Ivașco Goenescul dela părintele domniei mele, Ștefan voevod, jumătate din satul Leonteștii, unde a fost casa lui Leonte, și siliștea lui Conul pe Rebricea și peste munte pe Rebricioara Mică, siliștea lui Nicoară și siliștea lui Jurj Blidar.

Acestea toate mai sus scrise să le fie dela noi uric cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam care li se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei jumătăți de sat din Leontești spus mai înainte, unde a fost casa lui Leonte și siliștea lui Conul, care este pe Rebricea și peste munte pe Rebricioara Mică, siliștea lui Nicoară și siliștea lui Jurj Blidar, să fie din toate părțile pe vechile lor hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele, Bogdan, și credința boierilor noștri: credința panului Grozav vornic, credința panului Negrilă, credința panului Tălabă, credința panului Scripco, credința panului Vlad și a panului Mihul pârcălabi de Hotiu, credința panului Cârje și a panului Huru pârcălabi de Neamț, credința panului Danciul și a panului Zbiarea dela Cetatea Nouă, credința panului Barbovschi portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Dumșa vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Felca ceașnic, credința panului Toader stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, < cine > ¹⁾ va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iar pe oricine ²⁾ va alege < dumnezeu > ³⁾ să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania noastră, ci să le împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, fiindcă le este ocina lor dreaptă.

< Iar pentru mai mare > ⁴⁾ putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră de această carte a noastră.

A scris Grigorie Bogza la Huși, în anul 7037<1529> luna Martie 19.

Acad. R.P.R., Peceși, nr. 403.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

¹⁾ loc rupt în orig.

1529 (7037) Martie 20. Huși.

Diu mi'a lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Fac cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră Bălan, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit <și a vândut> ¹⁾ ocina <lui> ¹⁾ dreaptă și cumpărătura lui și diu privilegiul de cumpărătură ce a avut el dela fratele domniei mele, dela Bogdan voevod, jumătate de sat care este pe Albia, anume unde a fost Neacșul, partea dinspre răsărit, slugilor noastre Alexe și fratelui lui, Stan, pentru o sută și optzeci zloți tătărești.

Iar slugile noastre Alexe și fratele lui, Stan, au plătit toți acești mai sus scriși bani, 180 zloți tătărești, în mâinele slugii noastre Bălan, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre, Alexe și fratelui lui, Stan, această jumătate de sat ce este pe Albia, anume unde a fost Neacșul, partea dinspre răsărit, ca să le fie lor și dela noi uric cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor <și strănepoților lor> și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai înainte zise jumătăți de sat, care este pe Albia, anume unde a fost Neacșul, partea dinspre răsărit, să fie din tot hotarul jumătate, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința pr. aiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Grozav vornic, credința panului Negrilă, credința panului Tălabă, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru pârcălabi, de Neamț, credința panului Danciul și a panului Zbiarea cei dela Cetatea-Nonă, credința panului Barbovschi portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Dumșa vistiernic, credința panului Lăciul postelnic, credința panului Felea ceașnic, credința panului Toader stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie <domn> ¹⁾ al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească, ci să le întărească pentru că i-am dat, fiindcă el și-a cumpărat cu banii săi drepti și proprii.

¹⁾ loc rupt în text.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Grigorie Bogza la Huși, în anul 7037 <1529> luna Martie 20.

După Gl. Ghibănescu, Surete și izvoade, IX, p. 17—20.

Orig. slav. perg.

278

1529 (7037) Martie 22, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi c tîndu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni slugile noastre, Bran, fiul Nastei și vara lui, Fedca, fiica Mariei și nepoții ei de frate, Moga și fratele lui, Dragoșe, fiii lui popa Luca și nepoții lor de soră, Toader și sora lui, copiii Vascăi și deasemeni verii lor, Roman și fratele lui, Ion, copiii Anghelinei și mătușa lor, Marenca, toți nepoții lui Sima logofăt, și ai surorii lui Ana, cneaghina lui Bârsan, de a lor bună voie, au împărțit dreptele lor ocine și dedine și din privilegiul ce a avut bunicul lor Sima logofăt dela străunchii noștri, dela Iie și Ștefan voevozi și sora lui Sima logofăt, Ana, cneaghina lui Bârsan, și ea a avut privilegiu de mărturie dela părintele domniei mele Ștefan voevod, pe satele anume Glodeni și jumătate de sat pe Voinovea, unde a fost Pașco vataman și satul Socii și Dușești.

Și a căzut în partea slugii noastre Bran satul Socii și în partea Fedcăi și a nepoților ei de frate, Moga și fratele ei, Dragoșe și a nepoților lor de soră, Toader și a surorii lui, copiii Vascăi le-a căzut lor satul Dușești și a patra parte din satul Glodeni, din partea de sus.

Și iarăși, în partea slugilor noastre Roman și a fratelui lui, Ion și a mătușei lor Marenca, deasemeni au căzut în partea lor trei părți din satul Glodeni și jumătate de sat pe Voinova, unde a fost Pașco vataman.

De aceia noi, văzând buna lor voie și focmeală și împărțire între dânșii, noi deasemeni și dela noi am dat și le-am întărit aceste toate mai sus scrise, să le fie lor dela noi uric cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate mai sus scrise, <să fie> după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința tuturor

boierilor <țării>¹⁾ Moldovei: credința panului Grozav vornic, credința panului Negrilă, credința panului Tălabă, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credința panului <Cârje>¹⁾ și a panului Huru pârcălabi de Neamț, credința panului Dan și a panului Zbiarea pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Barbovski portar de Suceava, credința panului <Drag>¹⁾șan spatar, credința panului Dumșa vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Felea ceașnic, credința panului Toader stolnic, credința panului Ion comis și credința boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le cintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit lor, pentru dreapta lor slujbă.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor acestora, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să utârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Cârstea Burlovici la Huși, în anul 7037 <1529> luna Martie 22.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 311.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu o trad. rom., ibid., LXXX/107.

279

1529 (7037) Martie 22.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petre voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni Mărie, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut ocina ei dreaptă și cumpărătura sa, și din privilegiul de cumpărătură ce a avut dela nepotul de frate al domniei mele, dela Ștefan voevod, jumătate dintr'o bucată de sat din Condrești, care este pe pâraul Telejin din partea de sus a satului, în sus de toloaca ²⁾ satului, ce a fost partea ei, cumnatului său, slugii noastre Lupe și femeii lui, Magda, pentru o sută de zloți tătărești.

Și sluga noastră Lupe și femeia lui, Magda, au plătit toți acești bani mai sus scriși, 100 de zloți tătărești, în mâna Mărinii, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină în fața noastră, am dat și am întărit slugii noastre Lupe și femeii lui, Magda, această

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ în text: toloca.

jumătate mai înainte zisă, care este o bucată de sat din Condrești, care este pe pârâul Telejin, ce este din partea de sus a satului, mai sus de toloaca ¹⁾ satului, ce a fost partea ei, să fie din tot hotarul, jumătate, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: Grozav vornic și Negrilo și Talabă și Scripcu și Vlad și Mihul pârcălabi de Hotin și Cârje și Huru pârcălabi de Neamț și Danciul și Zbera cei de Cetatea-Nouă și Barbovșchi portar de Suceava și Drăgșan spătar și Dumșa vistier și Liciul postelnic și Felea ceașnic și Toader stolnic și Ion comis și credința boierilor noștri.

Iar pentru mai mare putere a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader mare logofăt să scrie și pecetea noastră să o atârne la această carte a noastră.

In anul 7037 <1529> Martie 22.

Arh. St. Buc., ms. 629, f. 49.

Copie slavă; altă copie la Acad. R.P.R., J,XX/49.

Cu o trad. rom.

280

1529 (7037) Martie 23.

7037 <1529> Martie 23. Ispisoc dela domnul Petru voevod, prin care întărește lui Dragotă și surorilor lui, pe a lor dreaptă ocină și moșie, giunătate de sat de Hirova, parte de sus, unde au fost casile lui Rosomac, care ar fi și hotărîtă.

Institutul de Istorie și Filosofie al Acad. R.P.R.

Rezumat rom.

281

1529 (7037) Martie 24, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Faceam cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe această adevărată slugă a noastră Lupșe și femeia lui, Dobrușe, i-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat și le-am întărit lor, în țara noastră, în Moldova, ocina și cumpărătura lor dreaptă și din privilegiul dela părintele domniei mele, dela Ștefan voevod, un sat la obârșia Pereschiului, anume Chilianii. Toate aceste mai sus scrise să le fie lor dela noi uric cu tot venitul, lor

¹⁾ in text: toloca.

și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis, care este la obârșia Pereschiului, anume Chiliani, să fie din toate părțile după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Grozav <vornic>, credința panului . . .¹⁾, credința panului Tălabă, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Mihul pârçălabi de Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru pârçălabi de Neamț, . . .¹⁾ Zbiarea cei dela Cetatea-Nouă, credința panului Barbovschi portar <de Suceava, credința panului>¹⁾ Dragșan spătar, credința panului Dumșa. . .¹⁾ comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clinească dania și întărirea noastră, ci să le întărească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, fiindcă le este lor dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră, la această carte a noastră.

A scris Grigorie Bogza la Huși, în anul 7037 <1529> luna Martie 24.

Arh. St. Buc., Peceți, nr. 156.

Orig. slav., perg., pecete atârnată, din care se păstrează numai o parte.

282

1529 (7037) Martie 25, Huși.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni sluga noastră Vlaicul, fiul Malei, nepotul lui Balică Lungul, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asupra și a vândut dreapta sa ocină, din dreptul său uric, din privilegiul de întărire ce a avut el dela părintele domniei mele Ștefan voevod, o bucată de pământ, din hotarul Horațeștilor, unde sunt Roșcanii, slugii noastre Gliga, pentru 300 de zloți tătărești.

Și sluga noastră Gliga a plătit toți acești bani mai sus scriși, 300 de zloți tătărești, în mâinile slugii noastre Vlaicul, fiul Malei, nepot lui Balică Lungul, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

¹⁾ loc rupt în orig.

De accia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre Gliga această mai sus scrisă bucată de pământ, din hotarul Horațeștilor, unde sunt Roșcanii, ca să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei bucăți de pământ mai înainte zise din hotarul Horațeștilor, unde sunt Roșcanii, începând din sus, obârșia Almașului, din matcă, dintr'o piatră, drept la costișă, la fântână, la o piatră, de acolo la deal, la altă piatră, de acolo, pe marginea pădurii, până la hotarul Dobrenilor și pe hotarul vechi până la Almaș. Acesta este tot hotarul.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaîubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Grozav vornic, credința panului Negriță, credința panului Tălabă, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Mihul dela Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru cei dela Neamț, credința panului Danciul și a panului Zbiarea cei dela Cetatea-Nouă, credința panului Barbov-schi portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Dumșa vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Felea ceașnic, credința panului Toader stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din <copiii noștri> ¹⁾ sau din neamul nostru sau pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clinească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și să-i împuternicească.

Iar pentru mai mare <putere> ¹⁾ și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Huși, în anul 7037 <1529> luna Martie 25.

<Pe verso, rom. sec. XVII:> Roșcanii dela Namțu, din sus de Dobreni pe Almaș.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 225.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu o trad. rom., ibid., XXXV/37.

283

1529 (7037) Martie 25, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi

¹⁾ loc rupt în orig.

citindu-se, că pe această adevărată Maria, fiica lui Mihul, fiul lui Lazea, cneaghina lui pan Dolh fost portar de Suceava, am mîluit-o cu deosebita noastră milă și i-am dat și i-am întărit ei dela noi, în țara noastră, în Moldova, dreapta ei ocină și cumpărătura sa, un sat pe Roșia, anume Horodniceani și cu moară pe Bradățel, care este sub pădure, ce ea a cumpărat acest sat, în zilele părintelui domniei mele Ștefan voevod, dela Giurca Pântece și dela fratele lui, Petriman și dela sora lor Sofiica, copiii lui Oană Pântece și dela verii lui, dela Danciul și dela frații lui, Toader și Ion și Vlașin și dela surorile lor Ana și Fedca și Sofia, copiii lui Giulca Pântece și dela verii lor Șandro și frații lui, Iurie Baico și Sava, fiii Marușcăi și dela nepoata lor de soră, Marie Bilca, fiica Nastei și dela nepotul ei de soră, Danciul, fiul Stanei și dela nepoata ei de frate, Rusca, fiica lui Onică Mățuiul și dela vara lor Marușca, fiica Taței și deasemeni dela verii lor, din Cetatea Romanului și dela vărul lui, Ion Ciortan și dela nepoții lui de frate, Cozma și frații lui, Petriman și Trifan și Pițurca, dela fiii lui Sima Ciortan și dela vărul lor Ion, fiul lui Toader și dela vara lor Marușca, fiica lui Giurgea Pântecel și dela vărul lor Ivul și fratele lui, Isaac și sora lor Nastea, copiii lui Mihul din Solca și dela mătușa lor Bilca, fiica lui Sluga Andriaș, dela toți nepoții lui Sluga Stan, pentru trei sute și optzeci de zloți tătărești.

Toate aceste mai sus scrise să-i fie ei dela noi uric cu tot venitul, ei și copiilor ei și nepoților ei și strănepoților ei și răstrănepoților ei și întregului ei neam, cine i se va alege ei cel mai apropiat, necîntit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte spus ce este pe Roșia, anume al Horodniceanilor și cu moară pe Bradățel, ce este sub pădure, să fie după hotarul vechi, din toate părțile, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preainubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Grozav vornic, credința panului Negrilă, credința panului Tălabă, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Mihul pîrcălabi de Hovin, credința panului Cârje și a panului Huru pîrcălabi de Neamț, credința panului Danciul și a panului Zbiarea pîrcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Barbovski portar de Suceava, credința panului Dragsan spătar, credința panului Dumșa vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Felea ceașnic, credința panului Toader stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu cîntească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească ei și să-i împuternicească, pentrucă i-am dat ei și i-am întărit, pentrucă îi este dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus serise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dunitru Popovici la Huși, în anul 7037 (1529) luna Martie 25.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 214.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

284

1529 (7037) Martie 25, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni Anușca, sora lui Stețco Micotici, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut dreapta sa ocină, din dreptul său uric din privilegiul de cumpăratură ce a avut ea dela părintele domniei mele Ștefan voevod, jumătate de sat din Heghedisani, pe pârâul Leleaei, pe amândouă părțile pârâului, jumătatea de sus. Această a vândut credinciosului nostru pan Pavel Scripcă brănișter, pentru 130 de zloți tătărești.

Și credinciosul nostru pan Pavel Scripcă brănișter a plătit toți acești bani mai sus scriși, 130 de zloți tătărești, în mâinile Anușcâi, sora lui Stețco Micotici, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, deasemeni și dela noi am dat și am întărit credinciosului nostru pan Pavel Scripcă brănișter această mai sus scrisă jumătate de sat din Heghedisani, pe pârâul Leleaei, pe amândouă părțile pârâului, jumătatea de sus, ca să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul.

Și deasemeni i-am dat lui dela noi un sat în ținutul Sorocăi, anume Cobălia, pe care-l cumpăraseră acest sat Gonțea vornic dela Toma păhărnicele și dela fratele lui, Gherasim călugăr, nepoții de frate ai lui Cozma pârăcalab de Neamț; și a pierdut acest sat, în hienie, când și-a pus sie nume de domn și și-a pus capul.

Toate acestea mai sus scrise să-i fie lui dela noi uric, cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei înainte spuse jumătăți de sat din Heghedisani, care este pe pârâul Leleaei, pe amândouă părțile pârâului, jumătatea de sus, să fie din tot hotarul jumătate

Iar hotarul satului Cobălia, care este în ținutul Sorocăi, să fie pe hotarul vechi, din toate părțile, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor

noștri: credința panului Grozav vornic, credința panului Negrilă, credința panului Tălabă, credința panului Vlad și a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru pârcălabi de Neamț, credința panului Danciul și a panului Zbiarea pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Barbovski portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Dumșa vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Pelea ceașnic, credința panului Toader stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și să-i împuternicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit pentru dreapta lui slujbă.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am <poruncit> ¹⁾ credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Huși, în anul 7037 <1529> luna Martie 25.

Acad. R.F.R., VI/47.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Cu o trad. rom. din a doua jumătate a sec. XVIII.

285

1529 (7037) Aprilie 23, Hârlău.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că am binevoit domnia mea cu bunăvoința noastră și cu curată și luminată inimă și cu toată bună voia noastră și am făcut, pentru pomenirea și mântuirea bunicilor și părinților noștri și pentru sănătatea și mântuirea noastră și am dat sfintei noastre biserici, episcopiei de Rădăuți, unde este hramul sfântului arhierarh și făcător de minuni, Nicolae și unde este episcop rugătorul nostru chir Teofan, un sat pe Prut anume Grameștii, care acest sat fusese luat de nepotul de frate al domniei mele Ștefan voevod dela Luca Arbure portar de Suceava, când l-a ucis. Ca să fie acest sat mai sus scris sfintei noastre biserici, episcopiei dela Rădăuți dela noi uric, cu tot venitul, neclintit și nemișcat în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis, care este pe Prut, anume al Grameștilor, să fie după vechiul hotar, din toate părțile, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor

¹⁾ loc rupt in orig.

noștri: credința panului Grozav vornic, credința panului Negrilă, credința panului Tălabă, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru pârcălabi de Neamț, credința panului Danciul și a panului Zbiarca pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Barbovski portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Dumșa vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Felea ceașnic, credința panului Toader stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clintească dania și întărirea noastră, ci să întărească și să împuțernicească.

Iar cine ar vrea să clintească dania noastră, acela să fie blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata lui maică, Maria și de sfinții apostoli ai lui Hristos și de sfinții părinți purtători de Dumnezeu, care au strălucit în soboare și să fie asemenea lui Iuda vânzătorul și lui Arie cel blestemat și să aibă parte cu acei Iudei care au strigat asupra domnului nostru Iisus Hristos, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, care va fi, amin.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dimitrie Popovici la Hârlău, în anul șapte mii și treizeci și șapte <1529> luna Aprilie în douăzeci și trei, în ziua sfântului mare mucenic și biruitor Gheorghe.

Muzeul Regional Suceava, nr. 1713.

Orig- slav, perg., pecete căzută.

286

1529 (7037) Aprilie 29, Hârlău.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni rugătorul nostru Evloghie monah, de bună voia sa, nesilit de nimeni, nici asuprit și a sclumbat cu fiul său, cu sluga noastră Ilea, dreptele sale ocine.

Șa dat fiului său, slugii noastre Ilea, ocinele sale drepte două sate pe Siret, anume Mitești și cu moară la Siret și sub pădure satul Sărăcinouți, aceste două sate pe care i le-a dat vara lui, Anușca. Și privilegiul ce a avut rugătorul nostru Evloghie monah pe aceste două sate, de la fratele domniei mele Bogdan voevod, încă l-a dat el în mâinele fiului său, slugii noastre Ilea, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Iar fiul lui, sluga noastră Ilea, a dat tatălui său Evloghie monah, schimb pentru <aceste sate> ocina sa dreaptă, din dreptul său uric, din privilegiul de împărțeală dela domnia mea, un sat din satele mamei lui, Anușca, fiica lui Dragoș nepoata lui Duma pârcaľab, ce a căzut acest sat în partea lui, când a împărțit el ocinele sale cu surorile sale, cu Marinca și cu Ana, anume <Sălăgeni> ¹⁾.

Și întru aceasta, rugătorul nostru Evloghie monah a făcut pentru pomenirea și mântuirea sa și a dat acest sat bisericii sale ce a zidit el cu mâinile sale, mănăstirii sale dela Sălăgeni, unde este hramul uspeniei preasfintei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria.

De aceia noi, văzând dania lui bună, ce el a dat de bună voia sa, deasemeni și dela noi am dat și am întărit acest sat mai sus scris, anume Sălăgenii, ca să fie acestei sfinte mănăstiri dela Sălăgeni dela noi uric, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Și acești oameni din acest sat să nu aibă a ne lucra nicio muncă a noastră și nici județii să nu-i judece, ci să fie legea acestui sat cum este legea și a celorlalte sate mănăstirești.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume al Sălăgenilor, să fie după vechiul hotar, din toate părțile, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Grozav vornic, credința panului Negriľă, credința panului Talabă, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Mihul pârcaľabi de Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru pârcaľabi de Neamț, credința panului Danciul și a panului Zbiarea pârcaľabi de Cetatea Nouă, credința panului Barbovschi portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Dumșa vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Felea ceașnic, credința panului Toader stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clinească dania și întărirea noastră, ci să întărească și să împuternicească.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Hârlău, în anul 7037 <1529> luna Aprilie 29.

Muzeul Regional, Suceava, nr. 1712.

Orig. slav, perg., pecete căzută.

¹⁾ omis în text.

<1530> Aprilie 23, Hârlău.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni sluga noastră Gavril, fiul Anei, nepotul lui Iațco, de bună voia lui, de nimeni silit, nici asuprit și a vândut din privilegiul de întărire ce l-a avut bunicul său Iațco dela părintele domniei mele Ștefan voevod, a treia parte de sat din Horodnicul de Jos, cu livada mai jos de Osoe, vărului său, Ion Ciudinul, cu 240 de zloți tătărești.

Și s'a sculat sluga noastră Ion Ciudinul și a plătit toți banii mai sus scriși. 240 de zloți tătărești, lui Gavril, fiul Anei, nepotul lui Iațco, dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri moldoveni.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină și noi am dat și am întărit slugii noastre, lui Ion Ciudinul, această mai sus scrisă a treia parte de sat din Horodnicul de Jos, cu livada mai jos de Osoe, ca să-i fie cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei a treia parte de sat din Horodnicul de Jos, cu livadă mai jos de Osoe, să fie din tot hotarul, a treia parte și din alte părți, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Negrilă...¹⁾, credința panului Vlad și a panului Toader pârcălabi de Hotin, credința panului Cârje și a panului Danciul pârcălabi de Neamț, credința panului Zbiarea și a panului Ion pârcălabi de <Cetatea-Nouă, credința panului Mihul>¹⁾ portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Giavan visticier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Popăscul ceașnic, credința panului Albotă comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clinească dania și întărirea noastră, ci să o întărească <pentrucă i-am dat lui>¹⁾ pentru credincioasa lui slujbă și pentrucă a cumpărat-o cu dreptii săi bani.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am porun-

¹⁾ lipsă în trad. germană.

cit <credinciosului nostru pan Toader>¹⁾ logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Cârste Burlovici la Hârlău, . . . ¹⁾ luna Aprilie 23.

După Wickenhanser, Geschichte der Kloster Honor. p. 207—209.

Trad. germană.

Datat după divan.

288

<1530—1535> Mai 2.

7048 <1540>. Suret de pe ispisoc sârbesc dela Pătru voevod, prin care arată cum Ilarion și sora lui, Magdalina, feciorii lui Drăguș Caraba, nepoți Marușcâi, au vândut Mihului portar de Suceava trei părți de sat de Vorovești, drept 300 zloți tătărești, ce li-au avut moașa lor Marușca, din dresă de împărțală dela părintele domniei sale Ștefan voevod. Așijdere arată cum acest Mihul portar de Suceava au mai cumpărat dela chir Teofan episcop de Rădăuți o prisacă din hotarul Voroveștilor, aproape de pâraul Fintinilor și cu pământ, tot drept 300 zloți, care și episcopul au avut-o din dresuri de cumpărături dela nepotul de frate al domniei sale, Ștefan voevod.

Intărind Mihului portar stăpânirea celor trei părți ca să-i fie din tot hotarul, pe unde au îmblat din veac. Asămîne și hotarul prisăcii să-i fie, cât îi va trebui unei prisăci de agînsu.

După «Ion Neculce», fasc. 4 (1924), Iași, p. 186.

Rezumat rom.

Data greșită. În 1540 nu domnea Petru Rareș. Datat după Mihul portar de Suceava și Teofan episcop de Rădăuți.

289

1530 (7038) Iunie 1, Suceava.

Suret di pi carti domniască dila Petru <oe><od>, din leat 7038 <1530> Iunii 1.

Petru <oe><od>, cu mila lui Dumnezeu, domn pământului Moldavii. Dat-am noi rugătorilor noștri, călugărilor dila Niamțu, a patra parte a satului Orăștii parte din sus, ci au cumpărat acia a patra parte <de> sat Theoctist mitropolit, dila Orța, în trii sute galbini tătărești. Și iarăș, a patra parte din acelaș sat, parte din gios, ci au cumpărat călugării sânguri dela Trif, iarăș în trii sute galbini tătărești.

¹⁾ lipsă în text.

Acela să fie lor, cu tot venitul.

Pentru aceasta, nimine să nu să amestice, înaintea cărții noastre.

S'au scris în Suceavă.

Acad. R.P.R., CLXXV/18.

Trad. rom.; altă trad. rom. la Arh. St. Buc., Depuneri.

290

1530 (7038) August 20.

Ioan Petru voevod dăruiește satul Durnești, cu mori la Jijia, bisericeii mitropoliei din Suceava, cu hramul sfântului Gheorghe.

Suceava, 7038 <1530> Aug. 20.

După «Candela» nr. 3 (1884), p. 552, nr. 22.

Rezumat german în «Index Zolkieviensis».

291

1530 (7038) August 22.

Petru voevod întărește dania făcută bisericii sfântul Gheorghe a mitropoliei din Suceava, de către boierul Onufrie Barbovski portar de Suceava, jumătatea de jos a satului Opișecani, împreună cu morile ce-i aparțin pe apa Șumuzului.

Suceava, 7038 <1530> August 22.

După «Candela» nr. 3 (1884) p. 551, nr. 16.

Rezumat german în «Index Zolkieviensis».

292

1530 (7038) August 22, Suceava.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni credinciosul nostru pan Mihul portar de Suceava, de bună voia sa, nesilit de nimeni, nici asuprit și a dat și a miluit o slugă a sa, anume Sava ce este portar în cetatea noastră a Sucevei, cu un sat în Cărligătură, anume Cetereni, pe Bahlui.

De aceia noi, văzând dania lui de bună voie, noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre Sava acest sat înainte zis în Cărligătură, pe Bahlui, anume Cetereni, ca să-i fie lui dela noi uric, cu tot venitul, lui și copiilor lui

și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris ce este în Cârligătură, anume Ceterenii, pe Bahlui, să fie după hotarul vechi, iar dinspre alte părți, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința tuturor boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Totrușan, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Toader pârcălabi de Hotîn, credința panului Cârje și a panului Danciul pârcălabi de Neamț, credința panului Zbiarea și a panului Ion pârcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Drăgșan spătar, credința panului Glavan vistier, credința panului Liciul postelnic, credința panului Popăscul ceășnic, credința panului Colun stolnic, credința panului Albotă comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu-i clinească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și să-i împuternicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit pentru dreapta lui slujbă.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Cozma Cățeleanovici la Suceava, în anul 7038 <1530> August 22.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 166.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu o trad. rom.

293

1531 (7039) Martie 4, Vaslui.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe această adevărată slugă a noastră Dragotă, fiul lui Cârstea păhărnicele, l-am miluit cu deosebita noastră milă, i-am dat și i-am întărit lui dela noi, în țara noastră a Moldovei, ocina lui dreaptă și vislujenia tatălui lui, Cârstea păhărnicele și din privilegiul de danie ce a avut el dela părintele domniei mele Ștefan voevod, un sat pe Racova, anume Coșeștii.

Toată această mai sus scrisă să-i fie lui dela noi uric, cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis, care este pe Racova, anume Coșeștii, să fie dela sat la vale, pe pârâu, la capătul rediului, și de acolo la deal, până la obârșie și dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Totrușan, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Toader pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul și a panului Liciul pârcălabi de Neamț, credința panului Zbiarea și a panului Ion pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Mihul portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Glavan vistier, credința panului Albotă postelnic, credința panului Popăscul ceașnic, credința panului Colum stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni și mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clinească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și să-i impuțernicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit, fiindcă îi este dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Grigorie Bogza la Vaslui, în anul 7039 <1531> luna Martie 4 zile.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.

Copie slavă.

294

1531 (7039) Martie 7, Vaslui.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest credincios pan al nostru, Gavril Totrușanul fost logofăt, a slujit mai înainte sfântrăposatului părintelui nostru Ștefan voevod, iar astăzi ne slujește nouă, drept și credincios.

De aceia noi, văzând slujba lui dreptcredincioasă către noi, l-am miluit pe dânsul cu deosebita noastră milă, i-am dat și i-am întărit dela noi, în țara noastră, în Moldova, dreptele lui ocine și cumpărături și danii ale părintelui domniei mele Ștefan voevod și ale lui Bogdan voevod și dela nepotul de soră ¹⁾

¹⁾ așa în text, în loc de nepotul de frate.

al domniei mele Ștefan voevod, satele: Parhovții, ce el a cumpărat acest sat dela Sina și dela frații lui, dela Ion și dela Petrea și dela Șendrica și dela Vasco, dela copiii lui Ivanco Parhovschi, nepoții lui Fădor Parhovschi și din privilegiul de mărturie, ce au avut ei dela străbunicul domniei mele, dela Alexandru voevod.

Și satul, la gura Costinei, anume Berindeștii și cu moară, ce el a cumpărat acest sat dela Mariuca, fiica lui Alb spătar și dela nepoții ei de soră, dela Ion și dela sora lui, dela Nastea, copiii Sascăi, nepoții lui Alb spătar și deasemeni dela Dragna și dela sora ei Anușca, fiicele lui Giurgoa și dela vara lor, dela Dolca, fiica Nastei și dela verii lor, dela popa Ivanco și dela fratele lui, dela Filimon și deasemeni dela verii lor, dela Oanca și dela sora lui, dela Marena și dela nepoții lor de soră, dela Magda și dela Andreica și Vârva și Marta și Vlașin, dela copiii Anușcăi, dela toți nepoții lui Onișor vistier și fratele lui, Bâzdăga. Și satul, pe Soloneț, anume Toderestii și cu muntele, anume Toderescul, ce el a cumpărat acest sat și muntele dela Marena, fiica lui Fădor Pițurca, dela nepoata lui Toader Badevici și din privilegiul ce ea a avut dela străbunicul nostru, dela Alexandru voevod și dela părintele domniei mele, dela Ștefan voevod. Și satul Dumbravița, pe Moldova, mai jos de Baia, ce el a cumpărat acest sat dela Mara și dela sora ei, dela Varvara, surorile panului Trif vornic și dela nepoatele lor, dela Voica și dela sora ei, dela Donea, fiicele lui popa Cozma, fratele lui pan Trif vornic și dela verii lor, dela Mărgel și dela surorile lui, dela Stanca și Ulea și Marina, copiii lui Indul, fratele lui Trif vornic și dela nepoții lor, dela Cârstea și dela sora lui, Anușca, copiii lui Ion, nepoții Marenci, sora lui Trif vornic. Și satul, la gura Costinei, anume Costina, de partea aceasta a apei Costina, pe care l-a luat acest sat părintele domniei mele Ștefan voevod, dela Alb spătar și i l-a dat lui acest sat nepotul de frate al domniei mele Ștefan voevod, fiul lui Bogdan voevod. Și satul, anume Iasnovețul, în ținutul Orheiului, pe care acest sat părintele domniei mele Ștefan voevod l-a dat lui pan Angica și lui pan Gavril Totrușan fost logofăt. Și deasemeni îi dăm și-i întărim lui via lui, ce este la Cotnari.

Toate aceste mai sus scrise să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci. Iar hotarul tuturor satelor de mai sus zise să fie din toate părțile după hotarele lor, pe unde au folosit din veacul veacului.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Scripcu, credința panului Vlad și a panului Toader pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul și a panului Liciul pârcălabi de Neamț, credința panului Zbiarea și a panului Ion pârcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Mihul portar de Succava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Glavan vistier, credința panului Albotă postelnic,

credința panului Popăscul paharnic, credința panului Colun stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clintească lui dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și să-i împuternicească, pentru că i-am dat lui și i-am întărit, pentru slujba lui drept credincioasă și pentru că este a lui dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Grigorie Bogza la Vaslui, în anul 7039 <1531> luna Martie 7.

<Pe verso contemporan:> Panului Totrușan, de întărire pe toate satele și pe vie.

Acad. R.P.R., Pечеți, nr. 180.

Orig. slav, perg. pecete atârnată.

295

1531 (7039) Martie 9.

Suret di pi un uric dela Petru <oe><oda, din <ea>t 7039 <1531> Mart. 9.

† Inștiințari facem cu această carte a noastră tuturor cii pre dânsa ar cănta sau cetind-o ar audzi, adică au venit înaintea noastră și înaintea a lor noștri moldovenești boeri, al nostru credincios boeriu Ion pârăcalabul de Cetatea Nouă, de a lui bună voe, de nimea sălit, nici asuprit, au vândut a sa driaptă moșie și danie a nepotului de frate a domnii meli Ștefan <oe><oda, trii sate pi Lipova, din ținutul Tutovii, un sat pi deasupra Lipovii, din Tutova, anume Pătrășcanii, unde au fost casa lui Pătrășcan și a fratelui lui, Stan, al doile sat pe Lipova, din gios de Pătrășcani, undi au fost casa lui Negrilă, anume Negrileștii și al triile sat pi Lipova, din gios di Negrilești, anume Ioneștii, undi au fost Coste. Aceste li-au vândut slugii noastre, lui Ivan, drept opt sute zloți tătărăști.

Și s'au sculat sluga noastră Ivan și au plătit toți acești mai sus scriși bani în mâinile a lui nostru credincios boer Ion pârăcalabul de Cetatea Nouă, înainte noastră și înainte a lor noștri boeri.

Deci și noi, văzând a lor de bună voia tocmală și deplină plată, așijdere și dela noi am dat și am întărit slugii noastre lui Ivan pre aceli trii sate ce scriu mai sus, anumi pri Lipova, din ținutul Tutovii, pre diasupra Lipovii și am dat ca să-i fii lui dela noi uric, cu tot vinitul, copiilor lui, nepoților și strănepoților și a tot niamul lui, cini să va alegi mai di aproape, nestrămutat nici odănoară, în veci.

Iară hotarul acelor trii sate, ce-s mai sus dzisă, pre Lipova, din ținutul Totovii, anumi Pătrășcanii, pi diasupra Lipovii, undi au fost casa lui Pătrășcan și a fratelui

lui, Stan Negrileştii, din gios di Pătrăşcani, undi au fost casa lui Negrilă, anumi Negrileştii şi Ioneştii, din gios di Negrileşti, unde au fost Coste, ca să fie lor din tot hotarul, pre undi au hotărit pan Clănău spătariu şi pan Coste diiac.

Iară drese ce-au avut dila părintile domnii meli Ştefan voe >vo >da di cum-părătură şi alt dres ce-au avut al nostru credincios boeriu Ion pârcălabul de *Cetatea Nouă*, de danie dila nepotul de frate al domnii meli Ştefan voe >vo >da li-au dat în mâinule slugii noastre, lui Ivan.

Leat 7251 <1743> Iuli 2, am scris Ilie Herescul.

Arh. St. Buc., M-reă Neamţ, 1/2.

Trad. rom. din sec. XVIII.

296

1531 (7039) Martie 13, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre, Barsu, fiul lui Manciul şi verii lui, Tatul şi Giurgea şi surorile lor Mara şi Neaga, copiii lui Stoica, i-am miuit cu deosebita noastră milă, le-am dat şi le-am întărit lor dela noi în ţara noastră, în Moldova, ocina şi cumpărătura lor dreaptă, a părinţilor lor, Stoica şi a fiului lui, Manciul şi din privilegiul de mărturie ce au avut ei dela părintele domniei mele, dela Ştefan voevod, jumătate de sat din Urdeşti.

Aceasta toată de mai sus scrisă să le fie lor uric cu tot venitul.

Insă să le fie lor această jumătate de sat din Urdeşti, în două părţi. Jumătate să fie a lui Barsu, fiul lui Manciul, singur. Şi iarăşi, altă jumătate să fie a verilor lui, Tatul şi Giurgea şi Mara şi Neaga, copiii lui Stoica, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei jumătăţi de sat din Urdeşti, să le fie lor din jumătate de sat, în două părţi, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Huru vornic, credinţa panului Totruşan, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Toader pârcălabi de Hotin, credinţa panului Danciul şi a panului Liciul pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Zbiarea şi a panului Ion pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Mihul portar de Suceava, credinţa panului Drăgşan spătar, credinţa panului Glavan vistier, credinţa panului Albotă postelnic, credinţa panului Popăscul ceaşnic, credinţa

panului Colun stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le cîntească dania și întărirea noastră, ci să le întărească, pentrucă le este lor dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Grigorie Bogza la Vaslui, în anul 7039 <1531> luna Martie 13 zile.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.

Copie slavă.

297

1531 (7039) Martie 15, Vaslui.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, slugile noastre Grozea și nepoții lui de frate, Petrica, fiul lui Stan<ci>ul și Frățilă, fiul lui Frățilă, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină, din dreptul lor uric de cumpărătură dela Prodan Miclea și Sas Miclea ce au avut dela fratele domniei mele, dela Bogdan voevod, un sat pe Slivna anume Oncești. Aceasta au vândut slugilor noastre Medelean și Crăciun, pentru 200 de zloți tătărești.

Și s'au sculat slugile noastre Medelean și Crăciun și au plătit toți acești bani mai sus, scriși; 200 de zloți tătărești, în mâinile lui Grozea și a nepoților lui de frate, <Petri>¹⁾ că, fiul lui <Sta>²⁾nciul²⁾ și a lui Frățilă, fiul lui Frățilă, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzând buna lor voie și tocmela și plata deplină, iar noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre Medelean și Crăciun, acest sat înainte zis, ce este pe Slivna, anume Oncești, ca să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, ce este pe Slivna, anume Oncești, să fie din toate părțile după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ mai sus « Stanul ».

Iar privilegiul de cumpărătură dela Prodan Miclea și dela Sas Miclea ce au avut slugile noastre Grozea și nepoții lui de frate, Petrica, fiul lui Stan și Frățilă, fiul lui Frățilă, dela fratele domniei mele, dela Bogdan voevod, încă l-a dat în mâinile lor.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința tuturor boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Totrușan, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Toader pârçălabi de Hotin, credința panului Danciul și a panului Liciul pârçălabi de Neamț, credința panului Zbiarea și a panului Ion pârçălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Mihul portar de Suceava, credința panului Drăgșan spătar, credința panului Glavan vistier, credința panului Albotă postelnic, credința panului Popăscul ceașnic, credința panului Colun stolnic, credința panului Ion co<mis și credința tuturor boierilor>¹⁾ noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neanul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu cîntească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentru dreapta și credincioasa lor slujbă și pentrucă ei și-au cumpărat pe banii lor drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să serie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ion Florescul la Vaslui, în anul 7039 <1531> Martie 15.

Acad. R.P.R., CVIII/45.

Oig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1747.

1531 (7039) Martie 18, Huși.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor anzi citindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre, Baciu și nepoții lui de frate, Giurgea Bolea și Dumitru și Petrea și surorile lor, Parasca și Sârbea și Marena, copiii lui Dan Bolea fost pârçălab de Hotin, nepoții lui Ivan Cârmetea și ai lui Hențea, i-am miluit cu deosebita noastră milă și le-am dat și le-am întărit lor

¹⁾ loc rupt in orig.

dreptele lor ocine din privilegiul părintelui domnului mele Ștefan voevod și iarăși din privilegiul de întărire ce au ei dela fratele domniei mele Bogdan voevod și dela străunchii noștri Iliăș și Ștefan voevozi, satul Târzii, unde a fost cneaz Târziul și satul Balanești, unde a fost Balan și pricuturile, anume satul Dănceani, unde este fântâna Lepinea și satul Lazorești și jumătate din satul Hințești și jumătate din satul Giurgești.

Acestea toate mai sus scrise să fie slugilor noastre Baciul și nepoșilor lui de frate, Giurgea Bolea și Dumitru și Petrea și surorilor lor, Parasca și Sârbea și Marena, copiii lui Dan Bolea fost pârălab de Hotin, nepoșii lui Ivan Cârmetca și ai lui Hența, dela noi uric, cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoșilor lor și strănepoșilor lor și răstrănepoșilor lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate mai înainte zise, anume Târzii, unde a fost cneaz Târziul și satul Balaneștii, unde a fost Balan și pricuturile, anume: satul Dănceani, unde este fântâna Lepinea și satul Lazoreștii și jumătate din satul Giurgeștii și jumătate din satul Hințeștii, să fie cu toate hotarele lor vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Totrușan, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Toader pârălabi de Hotin, credința panului Danciul și a panului Licinî pârălabi de Neamț, credința panului Zbiarea și a panului Ion pârălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Mihul portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Glavan vistier, credința panului Albotă postelnic, credința panului Popăscul ceașnic, credința panului Colun stolnic, credința panului Ion Gug comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le cintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentru dreapta și credincioasa lor slujbă și pentrucă le sunt lor drepte ocine.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit panului nostru Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Cozma Cățeleanovicila Huși, în anul 7039 <1531> Martie 18.

Acad. R.P.R., Pecceți, nr. 98.

Orig. slav. perg., pecete atârnată.

<1531> Martie 20.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni Fetion Selișteanul, care acum este călugăr și se numește Tudor, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut ocina lui dreaptă și vislujenia lui și din privilegiul ce el a avut dela nepotul de frate al domniei mele, dela Ștefan voevod, jumătate de sat la gura Săratei, unde a fost Petru Pârțea, care acum se numește Pârțești, jumătatea de jos. Aceasta a vândut-o fraților săi Dan și Furduiu, Seliștenilor, pentru 275 de zloți tătărești.

Și s'au sculat slugile noastre Dan și fratele lui, Furduiu și au plătit toți acești bani mai sus scriși, 275 de zloți tătărești, în mâinile lui Fetion Selișteanul, care acum este călugăr și se numește Tudor, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină și noi deasemeni le-am dat și le-am întărit această mai înainte zisă jumătate de sat, la gura Săratei, unde a fost Petru Pârțea, anume Pârțești, ca să fie slugilor noastre, lui Dan și fratelui lui, Furduiu, dela noi uric cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai sus scrise jumătăți de sat, care se numește Pârțești, jumătatea de jos, să fie din tot hotarul jumătate, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința tuturor boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Totrușan, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Toader pârčalabi de Hotin, credința panului Danciul și a panului Liciul pârčalabi de Neamț, credința panului Zbiarea și a panului Ion pârčalabi de Cetatea-Nouă, credința panului Mihul portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Glavan vistier, credința panului Albotă postelnic, credința panului Popăscul ceășnic, credința panului Colun stolnic, credința panului Ion Guga comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentru dreapta și credincioasa lor slujbă și fiindcă și-au cumpărat cu banii lor drepti și proprii.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

.¹⁾ luna Martie 20 zile.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.

Copie slavă.

Datat după divan.

300

1531 (7039) Martie 23.

7039 <1531> Mart. 23. Ispisoc dela domnul Petru voevod, întăritor pe trei părți din satul Cornii, părțile din gios, lui Fition și fratelui său Ioan, răscumpărând-o dela Arbure portariul de Suceava, cu 700 de arginți tătărești.

Și după bătrânele hotară, precum au umblat din vechi, să aibă a le stăpâni din neam în neam, luându-le toate dresăle Cornilor, Arbure portariul, când le luară și satul, dinpreună cu două urice; cel dintâi, dela domnul Alexandru, strămoș domnului Petru și al doilea uric, tot dela numitul domn, Petru, precum glăsuște acest ispisoc.

Arh. St. Iași, Tr. 692, op. 765, dos. 28, f. 237.

Rezumat rom.; alt rezumat rom. mai scurt, *ibid.*, Anaforele, nr. 30, f. 137 v.

301

1531 (7039) Martie 24, Huși.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Faceam cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor anzi citindu-se, că am binevoit domnia mea, cu bună voia noastră și curată și luminată inimă și cu întreagă bună voia noastră și cu ajutorul lui dumnezeu, ca să întărim și să împuternicim sfânta noastră mânăstire numită Homor, unde este hramul uspenia preacuratei născătoare de dumnezeu, cu o prisacă la Bohotin pe acea partea a Prutului, la Uliță, la capătul de jos al Uliței, unde au fost stupii credinciosului nostru pan Toader logofăt.

Acestea toate mai sus scrise să fie acestei sfinte mânăstiri a noastre, numită Homor, unde este hramul uspenia preacuratei născătoare de dumnezeu și unde este egumen rugătorul nostru ieromonah chir Filimon, dela noi uric și cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei prisăci înainte zise, ce este la Bohotin pe acea parte a Prutului, la Uliță, la capătul de jos al Uliței, să fie cât este obiceiul unei prisăci din destul.

¹⁾ ilizibil în text.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Totrușan, credința panului Scripcă, credința panului Viad și a panului Toader pârçălabi de Hotin, credința panului Danciul și a panului Liciul pârçălabi de Neamț, credința panului Zbiarea și a panului Ion pârçălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Mihul portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Glavan vistier, credința panului Albotă postelnic, credința panului Popășcul ceașnic, credința panului Colun stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu cîntească dania și întărirea noastră, ci să întărească și să împuternicească acestei sfinte mănăstiri a noastre, numită Homor.

Iar cine ar îndrăzni să cîntească dania și întărirea noastră, acesta să fie blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de 4 sfinți evangheliști și de 12 apostoli fruntași, Petru și Pavel și ceilalți și de 24 sfinți prooroci ai lui dumnezeu și de 318 sfinți părinți, cei dela Nicheia și de toți sfinții, care din veac au plăcut lui dumnezeu și să fie asemenea lui Iuda și a blestematului Arie și cu Iudeii, care au strigat asupra domnului nostru Iisus Hristos, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, care este și va fi în veci.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Cozma Cățeleanovici la Huși, în anul 7039 <1531> Martie 24.

Acad. R.P.R., LXXVIII/91.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII, ibid., LXXXI/70.

302

1531 (7039) Martie <24>, Huși.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre, Isac Murgu și nepoata lui de frate, Neagșa și nepoata lor de soră, Sofiica, copiii lui Oană Murgu și deosemeni verii lor, Toma și fratele lui, Ignat și sora lor Marie, copiii lui Giurgea Murgu, toți nepoții lui Murgu și ai lui Bratul, i-am milnit pe dânsii cu deosebita noastră uilă, le-am dat și le-am întărit lor în țara noastră, în Moldova, ocina lor dreaptă

și din privilegiul de întărire ce <au avut ei>¹⁾ dela Iliăș și dela Ștefan voievozi și dela părintele domniei mele Ștefan voevod, un sat pe Teleajina, anume Murjești.

Acest sat scris mai sus, care este pe Teleajina, anume Murjești, să le fie lor dela noi uric cu tot venitul.

Însă să le fie lor acest sat care <este pe Teleajina, anume>²⁾ Murjești, în două. Jumătate din acest sat să fie al slugii noastre Isac Murgu și al nepoatei lui de frate, Neagșa și nepoatei lui de soră, Sofiica, copiii lui Oană Murgu, iar cealaltă jumătate din același sat să fie al slugilor noastre Toma și fratelui lui, Ignat și surorii lor, Mariei, copiii lui Giurgea Murgu, lor și copiilor lor, deasemeni și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris care este pe Teleajina, anume Murjești, deasemeni să le fie lor în două, iar dinspre alte părți, după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Și privilegiul de întărire ce au avut ei dela părintele domniei mele, dela Ștefan voevod, acest privilegiu este stricat.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Totrușan, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Toader pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul și a panului Lăciul pârcălabi de Neamț, credința panului Zbiarea și a panului Ion pârcălabi de Ceteatea-Nouă, credința panului Mihul portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Glavan vistier, credința panului Albotă postelnic, credința panului Popăscul ceașnic, credința panului Colun stolnic, credința panului Ion Guga comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clinească dania noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentrucă le este lor dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Florescul la Huși, în anul 7039 <1531> Martie <24>.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.

Copie slavă.

Cu o trad. rom., la Arh. St. Iași, Condiua 32, după care s'a completat data zilei.

¹⁾ loc șters, ilizibil în orig.

1531 (7039) Martie 26, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, sluga noastră Duma Bândici, nepotul lui Giurgea Moian, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și dedină din privilegiul unchiului său, Giurgea Moian, ce a avut el de danie dela străunchiul domniei mele Ilie voevod, din jumătate de sat din Moenești, a treia parte, partea de jos. Aceasta a vândut slugii noastre, lui Petre Ungureanul, pentru nouăzeci de zloți tătărești.

Și s'a sculat sluga noastră Petrea Ungureanul și a plătit toți acești bani mai sus scriși, 90 de zloți tătărești, în mâinile lui Duma Bândici, nepotul lui Giurgea Moian, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzând buna lor voie și tocmeala și plata deplină, iar noi deasemeni am dat și am întărit această înainte zisă a treia parte din jumătate de sat din Moenești, a treia parte, partea de jos, ca să fie slugii noastre, lui Petrea Ungureanul, dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai înainte zise a treia parte din jumătate de sat din Moenești, să fie din tot hotarul, iar dinspre alte părți după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Totrușan, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Toader pârcălabi de Hotin, credința panului Danciu și a panului Lăciul pârcălabi de Neamț, credința panului Zbiarea și a panului Ion pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Milul portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Glavan vistier, credința panului Albotă postelnic, credința panului Popăscul ceașnic, credința panului Colun stolnic, credința panului Ion Guga comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu-i strice dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și să-i înputernicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit, pentrucă el și-a cumpărat cu banii săi drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ion Florescul la Huși, în anul 7039 <1531> Martie 26.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 226.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

304

1531 (7039) Aprilie 3.

<Ispisoc> din 7039 <1531> April 3, dela domnul Petru voevod prin carile iarăși întărește nepoșilor lui Petre Puiul, din uric, ce-au avut moșul lor Petre Puiul dela părintele domnii sale Ștefan voevod, giunătate de satu Balanul.

Arh. St. Iași, Condica K, nr. 373, f. 172.

Rezumat rom.

305

<1532>.

<†> Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni Ion Turcul vistiernicel, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asupra și a vândut ocina sa dreaptă și din privilegiul de danie ce a avut el dela nepotul de frate al domniei mele Ștefan voevod, un sat în ținutul Cernăuți, anume Șizcouții. Acesta l-a vândut slugilor noastre Simion și fraților lui, Gherasim vatav și Vasco și Dumșa și surorilor lor Curupta și Anghelina și nepoatei lor Marica și verilor lor Panul și fratelui lui, Buciul și surorilor lor Nastea și Vasutca și Olenca și unchilor lor, Iurie Oreș și Dumșa Dobnici și nepoatei lor Olenca, nepoata Dușei, pentru 350 de zloți tătărești.

Și s'au sculat slugile noastre Simion și frații lui, Gherasim vatav și Vasco și Dumșa și sora lor Curupta și Anghelina și nepoata lor Marica și verii lor Panul și fratele lui, Buciul și sora lor Nastea și Vasutca și Olenca și unchiul lor Iurie Oreș și Dumșa Dobnici și nepoata lor Olenca, nepoata lui Dumșa ¹⁾ și au plătit toți acești bani mai sus scriși, 350 de zloți tătărești, în mâinile slugii noastre Ion Turcul vistiernicel, înaintea noastră și a boierilor noștri.

De aceia noi, văzând buna lor voie și tocmeala și plata deplină și noi de-asemeni dela noi am dat și am întărit slugilor noastre Simion și fraților lui, Gherasim vatav și Vasco și Dumșa și surorilor lor, Curupta și Anghelina și nepoatei

¹⁾ mai sus: Dușa.

lor Mariica și verilor lor, Panul și fratele lui, Buciucl și surorilor lor Nastea și Vasutca și Olenca și unchiului lor Iurei Orăș și Dumșa Dobnici și nepoatei lor Olenca, nepoata lui Dumșa>¹⁾ acest sat <mai sus scris>¹⁾ în ținutul Cernăuți, anume Șizcouții, ca să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis în ținutul Cernăuți, anume Șizcouții, să fie din toate părțile după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preajubitului iu <al domniei mele>¹⁾ Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Totrușan, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Toader cei dela Hotin, credința panului Danciul și a panului Liciul cei dela Neamț, credința panului Zbiarea și a panului Crăciun cei dela Cetatea-Nouă, credința panului Mihul portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Glavan vistier, credința panului Albotă postelnic, credința panului Popescul ceașnic, credința panului Colun stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor <noștri moldoveni, mari și mici>¹⁾.

Iar după viața noastră, cine...¹⁾ pe cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării <noastre Moldova, acela să nu le cîntească dania și întărirea noastră>¹⁾, ci să le întărească și să le împuternicească...¹⁾.

<Iar pentru mai mare putere și întărire>¹⁾ a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris...¹⁾.

După Tb. Balan, Doc. bucovinene, I, p. 32-34.

Copie slavă.

306

1532 (7040) Februarie 27, Vaslui.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că această adevărată slugă a noastră, Sima Purcel, fiul Mariei și nepotul popei Ion și al lui Ivașco Vina, ne-a slujit nouă drept și credincios.

De aceia noi, văzând slujba lui dreaptă și credincioasă către noi, l-am mîluit pe dînsul cu deosebita noastră milă, i-am dat și i-am întărit în țara noastră în

¹⁾ loc rupt în text.

Moldova, ocina și dedina lui dreaptă și din privilegiul de mărturie ce au avut bunicii lui, popa Ion și Ivașco Vîna, dela părintele domniei mele Ștefan voevod, un sat pe Telejina, anume Vâneștii. Tot acest mai sus scris sat, care este pe Teleajena, Vâniștii, să fie al slugii noastre Sima Purcel, fiul Mariei, nepotul lui popa Ion și al lui Ivașco Vîna, ca să-i fie dela noi uric, cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris care este pe Telejina, anume Vâneștii, să fie din toate părțile după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Totrușan, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Toader pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul și a panului Liciul pârcălabi de Neamț, credința panului Zbiarea și a panului Crăciun pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Mihul portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului... ¹⁾ vistier, credința panului Albotă postelnic, credința panului Popăscul ceașnic, credința panului Colun stolnic, credința panului Ion Guga comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească, pentrucă-i este lui dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ion Florescu la Vaslui, în anul 7040 <1532> Februarie 27.

Muzeul Regional Suceava, nr. 1728.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

307

1532 (7040) Februarie 28, Vaslui.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate Safta și Marena, fiucele Marușcăi, nepoatele lui Duma și ale lui Ion, le-am miluit cu deosebita noastră milă și le-am dat și le-am întărit lor ocina lor dreaptă și din privilegiul de întărire ce au avut ei dela

¹⁾ loc rupt în orig.

nepotul de frate al domniei mele Ștefan voevod, două părți din seliștea Cociurihani, la capătul codrului Chigheciului, ca să le fie lor dela noi uric cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor două părți din seliștea Cociurhaneștilor, care este la capătul codrului Chigheciului, să fie din tot hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Totrușan, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Toader pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul și a panului Liciul pârcălabi de Neamț, credința panului Zbiarea și a panului Crăciun pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Mihul portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Glavan vistier, credința panului Albotă postelnic, credința panului Popăscul ceașnic, credința panului Colun stolnic, credința panului Ion Gugă comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn țării noastre Moldova, acela să nu cîntească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuțernicească lor, pentrucă le este lor dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Cozma Cățeleanovici la Vaslui, Februarie 28 zile, în anul 7040 <1532>.

Acad. R.P.R., Fotografii, XXXV/7.

Fotocopie după un orig. slav.

308

1532 (7040) Martie 4.

Suret de pe un ispisoc vechiu pe sârbie, dela Petr<u> voevod, din leat 7040 <1532> Mart 4.

Cu mila lui d<u> Dumnezeu, noi Petr v<oe>vod, domnu țării Moldovei. Inștiințare facem prin această carte a noastră tuturor cni vor căuta spre dânsa sau o vor auzi citindu-se, precum aceste adevărate slugile noastre Ion și frati-său, deasemenea Ion și sora lor Tecla, fiii Albei, fetii Sorii și verii lor Petre și Roman și sora lor Ana și Măria, fiii lui Ignat, ficiorul Sorii, toți nepoții <Micului> Bârgău, de a lor bună voe, de nime săliți, nici asupriți, și-au împărțit între sâneși driapta a lor

ocină și moșie și câștigare din slujbă, a moșului lor Micul Bârgău și din uricul ce l-au avut Micul Bârgău, de danie dela părintele domnii mele, dela Ștefan voevod, un sat anume Florințeștii.

Și s'au venit în partea lui Ion și frățini-său, iar lui Ion și surorii lor Teclii, fiilor Albei, giunătate cea din gios din sat Florințeștii, iar în partea verilor lor, Petrii și lui Roman și surorilor lor, Anei și Mării, fiilor lui Ignat, ficior Sorii, nepot Micului Bârgău, s'au venit giunătate cea din sus, dintr'acelaș sat din Florințești.

Deci văzind noi, a lor cea de bună voc împărțeală, noi încă și dela noi așijdire am dat și am întărit slugilor noastre, lui Ion și frățini-său, iar lui Ion și surorii lor Teclii, fetii Sorii și verilor lor Petrii și lui Roman și surorilor lor, Anei și Mării, fiilor lui Ignat, ficiorul Sorii, nepoți Micului Bârgău, ca să le fie lor și dela noi uric cu tot venitul, lor, fiilor lor, nepoților, strănepoților, prestrănepoților și la tot niamul lor, cine li să va alege mai deaproape, nestrănutat nici odinioară, în véci.

Iar hotarul acestui de mai sus numit sat Florințeștii, despre toate părțile să fie după vechiul hotar, până unde au apucat din veac.

De pe sârbie, pe limba moldovenească s'au tălmăcit, la anul 1803 Mai 9 de polcov. Pavel Debriț *dela* Mitropolie).

Arh. St. Buc., Hârșova I/1.

Trad. rom.

Cu două rezumate, unul la Arh. St. Iași, Anafurile, nr. 138, f. 73; celălalt la Arh. St. Buc., CCV/70.

309

1532 (7040) Martie 6.

<Ispisoc> din 7040 <1532> Mart. 6, iarăși dela domnul Petru voevod, întăritură lui Necoară Totole și fratelelui său Neagoi, pi un satu pi Berheciu, anume undi au fost Totole.

Arh. St. Iași, Coudica K., nr. 373, f. 172.

Rezumat rom.

310

1532 (7040) Martie 10, Huși.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre Mihul și fratele lui, Stețco și Șteful și sora lor Anna și vărul lor Toader și Margire și sora lui Găta și deasemeni verii lor Giurgea și fratele lui, Cozma și vara lor Mărușca și Mircea, i-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat și le-am întărit lor, în țara noastră, în Moldova, dreptele lor ocine și din privilegiul ce au avut ei de întărire dela părintele domniei

mele Ștefan voevod, satele anume Mărginenii, în ținutul Neamțului, lângă Văleni și seliștea lui Mariș, în acelaș hotar și lunca Mărginenilor, în acelaș hotar.

Toate aceste mai sus scrise să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate înainte zise, anume al Mărginenilor, care este în ținutul Neamțului, lângă Văleni și seliștea lui Mariș și lunca Mărginenilor, în acelaș hotar, să fie din toate părțile pe hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Totrușan, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Toader pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul și a panului Liciul pârcălabi de Neamț, credința panului Zbiarea și a panului Crăciun pârcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Mihul portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Glavan vistier, credința panului Albotă postelnic, credința panului Popăscul ceașnic, credința panului Colun stolnic, credința panului Ion Guga comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu le clinească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit dreptele lor ocine.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ion Florescul, la Huși, în anul 7040 <1532> Martie 10.

<Pe verso slav, contemporan:> Mihul și Stețco și tovarășii ¹⁾ lui.

Acad. R.P.R., Pечеți, nr. 29.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

311

1532 (7040) Martie 12, Huși.

<†> Din mila lui Dumnezeu, <noi>²⁾ Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre Petre Micșin și surorile lui, Alba și Marușca și deasemeni vara lor Malea și deasemeni verele lor

¹⁾ « drujini » în orig.

²⁾ în text: « Ilie », scris mai târziu.

Malina și Marușca, i-am miluit cu deosebita noastră milă și le-am dat și le-am întărit lor ocinele lor drepte și din uricul lor, ce au ei de întărire dela părintele domniei mele Ștefan voevod, satele lor anume Delenii pe Bujor și Ponicești pe Ialan, pe amândouă părțile Ialanului.

Aceasta să le fie în trei părți. În partea lui Petre Micșin și a surorilor lui, Alba și Marușca, le-a căzut a treia parte de sat din Deleni, partea de sus și a treia parte de sat din Ponicești pe Ialan, partea de jos. Și în partea Malei a căzut a treia parte din acest sat, din Deleni, partea de jos și a treia parte din Ponicești, care este pe Ialan, partea de sus. Iar în partea Mălinei și Marușcăi le-a căzut a treia parte, tot din același sat, din Deleni, partea din mijloc și a treia parte din Ponicești, care este pe Ialan, deasemeni partea din mijloc.

Acestea să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor, răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor două sate, anume al Delenilor, care este pe Bujor și al Poniceștilor, care este pe Ialan, pe amândouă părțile Ialanului, să fie din toate părțile după hotarul vechi pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Totrușan, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Toader pârcałabi de Hotin, credința panului Danciul și a panului Liciul pârcałabi de Neamț, credința panului Zbiarea și a panului Crăciun pârcałabi de Cetatea-Nouă, credința panului Mihul portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Glavan vistier, credința panului Albotă postolnic, credința panului Popăscul ceașnic, credința panului Colun stolnic, credința panului Ion Guga comis <și> credința tuturor boierilor noștri moldoveni, <mari>¹⁾ și <mici>¹⁾.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn <al țării noastre Moldova, acela să nu le clinească>¹⁾ dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească <pentru că le este lor dreaptă împărțea>¹⁾.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Cozma Cățeleanovici la Huși, în anul 7040 <1532> Martie 12 zile.

Arh. St. Iași, Fondul Ghibănescu.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

¹⁾ loc șters, ilizibil în orig.

<1532> Martie 13.

Tălmăcire din uric vechiu sârbesc, dela Petru > voevod, scris de Cozma Căteleanovici în¹⁾, la anul. . .¹⁾ Martie 13.

Cu mila lui Dumnezeu, noi Petru > voevod, domnu țării Moldovii. Inștiințare facem prin această carte a noastră tuturor cui vor căuta pre dânsa ori citindu-să o vor auzi-o, pentru acest adevărat credincios sluga noastră Sima Rohat și nepoții lui de frate, Mihăilă și fratele său Ioan și sora lor Mușă, feciorii lui Micotă Rogat, că i-am miluit pe dâșii cu deosăbită mila noastră, de le-am dat și le-am întărit lor a lor drepte ocini și din privileghe ce au avut-o ei dela născătorul nostru Ștefan > voevod și dela fratele domnii mele Bogdan > voevod, un sat anumi Culneștii pe Rebricea cea Mari, amândoă cuturile și alt sat anumi Bucșanii <pe> Hornicița și un loc de prisacă, în hotariul Tatomireștilor, ce ș'au cumpărat-o el pe acea prisacă, dela Mărza, feciorul lui Fedco, nepot de fiu a lui Tatomir, drept . . .¹⁾ zloși tătărăști. Aceste să le fie lor dela noi uric cu tot venitul și fiilor lor, nepoților, strănepoților, prestănepoților și la tot neamul lor, cine li se va alege mai aproape, nestricat nici odinioară, în veci.

Iar hotariul acestor două sate de mai sus numite, anumi al Culneștilor, ce este pe Rebricea cea Mari, amândoă cuturile și a celuilalt sat, anumi al Bucșanilor și a prisăcii, ce este în hotariul Tatomireștilor, să le fie lor de pin toate părțile după hotariul cel vechiu, pe unde din veci s'au stăpănit.

Și spre această esti credința domnii mele, de mai sus numit, noi Petru > voevod și credința preiubitului al fiului domnii noastre, a lui Bogdan și credința boerilor noștrii ai Moldovii: credința d-le a lui Hurul vor<ni>, credința dum-le Totrușanul, credința dum-le Scripcă, credința dum-le Vlad și dum-le Toader pârălabi de Hotin, credința dum-le Danciul și dum-le Liciul pârălabi di Neamțu, credința dum-le Zbeară <și a dum-le Crăciun>¹⁾ pârălabi de Cetate Noao, credința dum-le Mihul portariu de Suceavă, credința dum-le <Drăgșan>¹⁾ spatariul, credința dum-le Glăvan vist., credința dum-le Albotă post., <credința dum-le Popăscul>¹⁾ paharnic, credința dum-le Colun stolnic, credința dum-le Ioniță Gugul comis și credința tuturor boerilor noștrii ai Moldovii, mari și mici.

Iar după viața noastră, cini va fi domnu, ori din fiii noștrii ori din neamul nostru, ori iarăș pe cini va alege Dumnezeu să fie domnu Țării noastre ai Moldavii, acela să nu le strice lor dania și întăritura noastră, ce mai vârtos să le dea și să le întărescă lor, fiindcă sânt ale lor drepte ocini și cumpărătură.

Și spre mai mare tărie și întăritură tuturor celor de mai sus scrisă, am po-

¹⁾ lipsă în text.

mnăcit cinstit credincios boierului nostru, dumsale *mare* logofcă>t . . .¹⁾ să scrie și pecetea noastră să o lege cătră această carte a noastră.

Din limba sârbească s'au tălmăcit de mine, Ion Stamate *foșt mare* pitar, în Iași, la anul 1817 Sept. 30.

Acad. R.P.R., CCXLVII/5.

Trad. rom.

Datat după divan.

313

1532 (7040) Martie 14.

7040 (1532) Mart. 14. Copie în tălmăcire a ispisocului <lui> Petru voevod cu care întărește stăpânire slugilor sale Spiridon Scripco și frățini-so Pavăl Scripco brănișteriu și surorilor lor Ana și Ilca, feciorii Stanei, fetei lui Dragoș Scrivulin, toți nepoții lui Danciul Negru, pe un sat pe pârâu Liva, Scrivulenii.

După Gh. Ghibănescu, Surcte și Izvoade, XXV, p. 2.

Rezumat rom.

314

1532 (7040) Martie 26, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tutitor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că această adevărată slugă a noastră, Dragotă șetrar, ne-a slujit drept și credincios.

De aceia noi, văzând slujba lui dreptcredincioasă către noi, l-am miluit pe el cu deosebita noastră milă și i-am dat și i-am întărit dela noi, în țara noastră, a patra parte din sat din Băimaceani pe Jijia, partea de sus, pe care a pierdut-o în hiclenie Birtalan, fiul Fedcăi, această a patra parte de sat din privilegiul de cumpărătură ce a avut mama lui, Fedca, dela părintele domniei mele Ștefan voevod.

Această mai sus scrisă a patra parte de sat, în Băimaceani, pe Jijia, partea de sus, să fie a slugii noastre Dragotă șetrar, dela noi uric, cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei înainte zise a patra parte de sat din Băimaceani, pe Jijia, partea de sus, să fie din tot hotarul a patra parte, iar dinspre alte părți, după hotarul vechiu, pe unde au fost folosit din veac.

¹⁾ lipsă în text.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Totrușan, credința panului Scripco, credința panului Vlad și a panului Toader pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul și a panului Liciul pârcălabi de Neamț, credința panului Zbiarea și a panului Crăciun pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Mihul portar de Succava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Clavan vistier, credința panului Albotă postelnic, credința panului Popăscul ceașnic, credința panului Colun stolbic, credința panului Ion Gugă comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din <neamul nostru sau iarăși>¹⁾ pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al <țării>¹⁾ noastre Moldova, acela să nu cîntească dania noastră, ci să-i întărească și să-i înputernicească, pentrucă i-am dat lui și i-am întărit, pentru dreapta lui slujbă.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Petrea Popovici la Iași, în anul 7040 <1532> Martie 26.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 178.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

315

1533 (7041).

Suret di pi ispisocul dela Petru voivod, din velet 7041 <1533>.

Cu mila lui Dumnezeu, noi Petru voivod, domnul țării Moldovei. Facem știre cu aciastă scrisoare a noastră cine a vedea sau cine cetind a auzi, precum că au venit înainte noastră și înainte boierilor noștri ai Moldovii, celor mari și celor mici, slugilor noastre Luca și frati-său Filip și sora lor Armeniia și nepoți lor Toader și fratele lui, Draguș și nepotul lor Lie și nepoatele lor Măria și Nastasie, ficiorii Marii, nepoții lui Neculai Totoescul, așijdere și nepoții surorii lui, Parascăi și Urții, ficiorii lui Mareș și toți nepoții Neculaii Toctoescului, după a lor bună voe, de nimene siliți, nici asupriți, au împărțit între dânșii a sa dreaptă ocință, din ispisoc de cumpărătură ei-au avut moșul lor Micul postelnicul dela moșul domniei mele Ștefan voivod, un sat pi pârau Tilejenii, anume Condreștii și cu mănăstiria și un codru, într'acelaș hotar.

Și au rămas peste ce de gios, în parte slugilor noastre, Lucăi și fratelui său Filip și surorii lor Armenii și nepoților lor Toader și fratelui său Dragoș și nepotului

¹⁾ loc ilizibil în orig.

lor Lie și nepoatelor lui, Mariei și Nastasâi, ficiilor Măriei, nepoatelor [lui] lui Necula Totoescu. Iar giuământate de sat, pe pârâu Telejina, anume Condreștii și giuământate de mânăstire și giuământate de codru, dintr'acelaș hotar, din gios de mânăstire, parte de gios.

Iar parte ce din sus, slugii noastre, lui Ion și surorii lui, Parascăi și Urții, ficiorii lui Mareș, nepoții Neculii Totescu, au rămas în moșiia acelu sat, ce este pe pârâu Telejina, anume Condreștii și giuământate de mânăstire și giuământate de codru, întru acelaș hotar, ce este mai gios de mânăstire, părții cei din sus.

Deci noi, văzind a lor bună voire și tocmală și între dânșii de bună voiia lor împărțania, așijdere dela noi le-am dat și am întărit slugilor noastre, Luchii și fratelui său Filip și surorii lor Armenii și nepoților lui, Toader și fratelui său Draguș și nepotului¹⁾ său, Lii și nepoatelor lor Marii și Nastasii, ficiorii Marii, nepoții lui Necula Totoescu, acelu mai sus numit sat, giuământate, ce este pe pârâu Telejenii, anume Condreștii și giuământate de mânăstire și giuământate de codru, ce este într'acela hotar, parte ce de gios, ca să fie lor ocină uric, cu tot neamul și venitul și ficiilor¹⁾ lor și nepoților lor și strănepoților și înprăștiețelor și a tot neamul lor, ce să va alege mai de aproape¹⁾, să le fie neclătita în veci, cu acel hotar, părții cei ce-i mai de sus scrisă a satului, ce este <pe> pârâu Telejina, anume Condreștii și pe giuământate de mânăstire și giuământate de codru, iar ce este în parte din gios a mânăstirii, din toate să fie iar giuământate, iar dintr'alte părți, să umble după hotarul cel vechiu, pe unde din vechiu au umblat.

Iar la aciasta credința domnii mele, celui mai sus scris, lui Petru voivod și credința preinbitului fiiul domnii mele Bogdan și credința boerilor noștri: credința dum-le Hurului vornic și credința dmsale Totrușan și credința dmsale Scripcă și credința dmsale Vlada și credința dmsale lui Toader pârăcalabului¹⁾ Hotinului și credința dmsale Danciul și dmsale Liciului pârăcalabului¹⁾ dela Neamț, credința dmsale Zbiere¹⁾ și credința dmsale Crăciun pârăcalabului¹⁾ dela Cetatea-Nouă, credința dmsale lui Mihul ușeriu¹⁾ și credința dmsale boerilor noștri a Moldovii, celor mari și celor mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domnu aceștii țări a Moldovii, acela să nu clătească aciastă danie a noastră, ce s'o întăriască, pentrucă ei, de bună voiia lor, s'au învoit și s'au împărțit.

Și spre mai mare întărire acestora ce sânt scriși mai sus, am poruncit credinciosului boierului nostru lui Toader logof. ca să scrie și să spânzure și pecetea noastră.

După Buletinul Ion Neculce, fasc. V (1925), Iași, p. 197—198.

Trad. rom.

Cu două rezumate, unul la Arh. St. Iași, Tr. 1146 op. 2, 1500, dos. 56, f. 685; celălalt la Acad. R.P.R., CCLIX/96, nr. 2.

¹⁾ așa în text.

1533 (7041) Martie 5.

7041 <1533> Mart. 5. Hrisov sârbesc cu tâlmăcire lui, a domnului Petru vodă, prin cari întărește stăpânirea lui Vlad și alții pe o bucată de sat din Văcărești, ci esti pi apa Săretiului, în ținutul Putnii.

Iar hotarul acei bucați de sat să fie pe din gios de bisărică și de livadă, în sat, dar în câmp <să fie> din tot hotarul pe giumătate.

Arh. St. Iași, Anaforale, nr. 38, f. 242.

Rezumat roum.

317

1533 (7041) Martie 6, Vaslui.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste slugi ale noastre adevărate, Ion Albotă și fratele lui, credinciosul nostru pan Costea Albotă postelnic și sora lor Sasca și verii lor Gliga și Nastea, nepoții lui Sima Dragușanul, i-am miluit pe dânsii cu deosebita noastră milă și le-am dat și le-am întărit lor dela noi, în țara noastră în Moldova, ocinele și dedinele lor drepte și din privilegiul de împărțeală, pe care îl au ei dela nepotul de frate al domniei mele Ștefan voevod, jumătate de sat din Drăgușani, jumătatea de sus și jumătate de sat din Zăvoiani, jumătatea de sus, ca să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Și întru aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, slugile noastre, Petrea Urecheanul și fratele lui, Andreica și sora lor Marușca și nepoții lor, Nechita și fratele lui, Ion și surorile lor Mariica și Odochia, toți nepoții lui Mihail Medeu, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut ocina și dedina lor dreaptă și vislujenia bunicului lor, Mihail Medeu și din privilegiul pe care îl avea bunicul lor Mihail Medeu dela străunchiul nostru Ilie voevod și de întărire dela nepotul de frate al domniei mele Ștefan voevod, o bucată de pământ din hotarul Medeeștilor, din hotarul de jos, dinspre Oniceni. Aceasta a vândut-o credinciosului nostru pan Albotă Costea postelnic, lui singur, deosebit de frații lui, pentru o sută și optzeci de zloți tătărești.

Și s'a sculat credinciosul nostru pan Costea Albotă postelnic și a plătit toți acești bani mai sus scriși, 180 de zloți tătărești, în mâinile slugilor noastre Petrea Urecheanul și fratelui lui, Andreica și surorii lui Marușca și nepoților lor Nechita și fratelui lui, Ion și surorilor lor, Mariica și Odochia, nepoții lui Mihail Medeu, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând țocmeala lor de bună voie și înțelegere și plata deplină, noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit credinciosului nostru pan Costea Albotă postelnic această bucată de pământ, care este din hotarul Medeeștilor, din hotarul de jos, dinspre Oniceani, ca să-i fie lui singur, lui Costea Albotă postelnic, uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor jumătăți de sate, jumătate de sat din Drăgușani, jumătatea de sus și jumătate de sat din Zăvoiani, jumătatea de sus, să fie pe unde le-a hotărnicit și le-a împărțit pan Condrea fost pârălab al Cetății Neamțului, începând din hotarul Săcuianilor, dela un stâlp, drept prin câmp prin gardul cel vechiu la marginea dumberăvii, la stejarii însemnați, de acolo prin dumberavă prin gardul cel vechiu, la un stâlp, lângă pârâu și de acolo la vale, pe pârâu, prin satul Drăgușani, apoi în jos de sat, la un mesteacăn lângă pârâu; de acolo peste câmp la un stâlp, din acest stâlp deasemeni prin câmp, la un alt stâlp care este în mijlocul câmpului; de acolo, deasemeni, prin câmp, la un stâlp lângă satul Zăvoianilor; de acolo drept la un mesteacăn, care este în mijlocul satului Zăvoiani și dela acest mesteacăn drept la matca Moldovei, apoi pe Moldova în sus până în hotarul Șoimareștilor, iar dinspre alte părți, după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac. Iar hotarul acestei bucați de pământ, care este din hotarul Medeeștilor, să fie începând din matca Șomuzului, drept la un stâlp și de acolo, peste șes și peste pârâul Medeeștilor, la un stâlp și de acolo la deal, către dumberavă, peste drum, la un stâlp și dela acest stâlp, sub dumberavă, la alt stâlp și de acolo la dumberavă, la un stejar, care este însemnat la hotar. Acesta este tot hotarul; iar dinspre alte părți, pe hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Totrușan, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Toader pârălabi de Hotin, credința panului Danciul și a panului Liciul pârălabi de Neamț, credința panului Zbiarea și a panului Crăciun pârălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Mihail portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Clavan vistier, credința panului Popăscul ceașnic, credința panului Colun stolnic, credința panului Dragșin comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le impuțernicească, pentrucă le sunt lor drepte ocine și pentrucă și-au cumpărat pe banii lor drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pau Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Lazor Golăi la Vaslui, în anul 7041 <1533> Martie 6 zile.

Arh. St. Iași, CCCXI/13.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

318

1533 (7041) Martie 8.

Suret dintr'un uric dela Pătru voce >vod.

Precum au venit înainte domniei sale Simion vătavul dela Botoșani și frate-so Lazor și Petre și sora lor, Mușa și cu ficiorii lui Oana Baico și nepoatele lor, Crâstâna, Ileana și Mărie și ficiorii lor Toader și Păute și Anușca, ficiorii lui Andrei și nepoții lor Toader și frati-său Cârste, Părasca și Tomina, fetele lui Isaiia Muste, precum de a lor bună voe, de nimene siliți, nici asupriți și s'au împărțit între dânșii a lor dreaptă moșie dela părinții lor, dela Oana Baico și dela Isac Mustea, dintr'un uric dela părintele domniei lui, Ștefan voevod, pre un sat anume Petreștii, pe Zeletin și Dragoeștii, în gura Dobrotvorului.

Și s'au venit această parte slugii domniei sale, lui Simion <vătavul> dela Botoșani și fraților lui, Lazor și Petrei și surorii lor, Muși, ficiorii lui Oana Baico <și> nepoții Crâstinii Mustoe, Ilenii și Mărinei, ficiorii lui Toadea și nepoților lor Păutea și Anușca, ficiorii lui Andrei. Aceste părți Petreștii pe Zeletin și o parte din hotarul Drăgoești au dat nepoților lor, lui Toader și frăține-său Cârstei și surorilor lor, Parasca și Tomina, aceste părți fiindu-le dat dela părinții lor, Isai Mustea. Și altă parte din hotarul Petreștii, iarăș s'au dat lui Toader și frățini-seu Cârstei și surorilor lor, Părascăi și Tominii, ficiorii Isai Mustei, li s'au venit lor această parte din satul Dragoeștii, ce sint în gura Dobrotvorului.

Și domnia sa încă văzind bună învoire între dânșii și împărțire, li s'au dat uric de stăpânire acestor mai sus scriș, ficiorilor lor și a tot neamul lor.

Iar hotarul Petreștilor și a Dragoeștilor s'au dat după cum au uniblat hotarul de veac. Și cu hotarul acesta s'au dat și altă parte, din hotarul Drăgoeștii, carele se începe din Piscul Sôhodoului, pe unde se pogoară drumul din dumbravă, drept în matca Dobrotvorului, la vale, pân în hotar.

Și la această hotărîre au fost credincios boeriul domniei sale Zbiera pârcaľabul și alți boeri, mari și mici.

Anii 7041 <1533> Mart. 8

Acad. R.F.R., LXV/124.

Trad. rom. dela sfârșitul sec. XVIII.

Altă trad. rom. la Arh. St. Iași, Anaforale, nr. 39, f. 51 v.

1533 (7041) Martie 8, Vaslui.

«†» Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Faceți cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că această adevărată slugă a noastră credincioasă, Stepan pârcălab de Orhei, ne-a slujit nouă drept și credincios.

De aceia noi, văzând dreapta și credincioasa lui slujbă către noi, l-am miluit pe dânsul cu deosebita noastră milă, i-am dat lui în țara noastră a Moldovei, două locuri în pustie: un loc pe Ialpuh, la rediul Stângăceni și cu fântâna ce este dinspre răsărit și alt loc, ¹⁾ Malurile, unde este iazul lui Coțofană, pe de amândouă părțile, «cât vor putea să folosească două» ¹⁾ sate. Și deasemeni, i-am dat lui partea nepotului lui, Stepan fost «pivnice» ¹⁾, din sat din Stepanești, ce este la Maluri.

«Pentru aceasta» ¹⁾ această parte mai sus scrisă, două locuri din pustie, «și această parte de sat» ¹⁾ din Stepanești, «să-i fie lui» ¹⁾ și dela noi uric și cu tot venitul, «lui și copiilor lui» ¹⁾ și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neciintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor două locuri din pustie, care sunt pe Ialpuh, la rediul lui Stângaci și cu fântâna ce este dinspre răsărit și al celui alt loc, la gura Malurilor, unde este iazul lui Coțofană, pe amândouă părțile, să fie cât vor putea folosi din destul două locuri în pustie. Iar hotarul acestei părți de sat zise mai înainte din Stepanești, ce este la Maluri, partea lui Stepan fost pivnicer, să fie din tot hotarul cât i se va alege această parte.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boicrilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Totrușan, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Toader pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul și a panului Liciul pârcălabi de Neamț, credința panului Zbiarea și a panului Crăciun dela Cetatea-Nouă, credința panului Mihul portar dela Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Glăvan vistier, credința panului Albotă postelnic, credința panului Popăscul ceașnic, credința panului Colun stolnic, credința panului Dracsin comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu-i clintească dania și miluirea noastră, pentru că «i-am» ¹⁾ dat lui pentru dreapta și credincioasa lui slujbă.

¹⁾ loc rupt în orig.

Iar pentru mai mare putere și cîntărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru¹⁾ pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ion Florescu la Vaslui, în anul 7041 <1533> luna Martie 8.

După G. Ghibănescu, Surete și Izvoade, IX, p. 20-24.

Orig. slav, perg., pecete căzută.

320

1533 (7041) Martie 12, Vaslui.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, Sorița, fiica Marenei, fiica lui pan Țiban, de bunăvoia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a dat și a împărțit dreapta sa ocină și din privilegiul ce a avut bunicul ei pan Țiban dela străbunicul nostru Alexandru voevod, un sat pe Gârboveț, anume Hovrăeștii, copiilor săi Lazor și surorilor lui, Fetia și Anușca. Și le-a împărțit lor acest sat mai sus zis Hovrăeștii, în trei părți: o parte, partea de sus, să fie a slugii noastre Lazor și cu iazul pe care el singur și l-a făcut, în capătul Piscului. Iar altă parte, din același sat, partea de mijloc, să fie a surorii lui, Fetea și cu iazul la pârâul Ursoae. Și iarăși, a treia <parte, partea de jos>¹⁾ din același sat, să fie a Anușcăi, și cu alt iaz deasemenea, la pârâul <Ursoae>¹⁾.

<De aceia noi>¹⁾, văzând tocmeala lor de bunăvoie, ce a întocmit mama lor, noi deasemenea și dela noi am dat și le-am întărit lor acest sat mai sus zis, Hovrăești, în trei părți și cu iazuri, celor mai sus ziși ca să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus zis, care este pe Gârboveț, anume al Hovrăeștilor, să fie din toate părțile după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința tuturor boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Totrușan, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Toader pârăcalabi de Hotin, credința panului Danciul și a panului Liciul pârăcalabi de Neamț, credința panului Zbicara și a panului Crăciun pârăcalabi de Cetatea-Nouă, credința panului Mihul portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Glăvan vistier, credința panului Albotă postelnic, credința panului Popăscul

¹⁾ loc rupt în orig.

ceașnic, credința panului Colun stolnic, credința panului Dracsin comis <și credința tuturor>¹⁾ boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, <din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu, să fie domn al al țării noastre>¹⁾ Moldova, <aceia să nu le clintească dania și întărirea>²⁾ noastră ci să le <întărească și să le împuternicească, pentru că le este lor dreaptă ocină și împărțea>³⁾.

<Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise>³⁾, am poruncit credinciosului nostru pan Toader <logofăt să scrie și>³⁾ să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Lazor Golăi la Vaslui, în anul 7041 <1533> Martie 12.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 123.

Orig. slav, perg., rupt, pecete atârnată.

Cu o trad. rom. la Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridonici, Moșia Băcești, plicul I/1.

321

1533 (7041) Martie 12, Vaslui.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că aceste adevărate slugi ale noastre, Sima Boldea și fratele lui, Toma, ne-au slujit nouă drept și credincios.

De aceia noi, văzând slujba lor drept credincioasă, i-am miluit pe dânșii, cu deosebita noastră milă, le-am dat și le-am întărit lor dela noi, în țara noastră, în Moldova, dreapta lor ocină și din privilegiul ce au avut ei dela părintele domniei mele Ștefan voevod, satele anume: Bobuleștii, mai jos de Popești și mai jos de acesta, unde a fost jude Costantin.

Toate acestea mai sus scrise să le fie lor <dela noi>³⁾ cu tot venitul, lor și surorilor lor deopotrivă și copiilor <lor și>³⁾ nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai <apropiat>³⁾, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate să fie după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința <domniei noastre>³⁾, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, <credința panului>³⁾ Totrușan, cre-

¹⁾ loc șters și rupt în orig.

²⁾ loc șters, ilizibil în orig.

³⁾ loc rețut în orig.

diința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Toader pârcălabi de Hotiu, credința panului Danciul și a panului <Liciul>¹⁾ pârcălabi de Neamț, credința panului Zbiarea și a panului Crăciun pârcălabi de Cetatea-Nouă, <credința>¹⁾ panului Mihul portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Glavan vistier, credința panului Albotă postelnic, credința panului Popăscul <ceășuic>¹⁾, credința panului <Colu>n¹⁾ stolnic, credința panului Draxin comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine <va fi>¹⁾ domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu, să fie domn al țării noastre Moldova, <acesta să nu clinească>¹⁾ dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le este dreptă ocină.

<Iar pentru mai mare putere>¹⁾ și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Grigorie Bogza la Vaslui, în anul 7041 <1533> luna Martie 12.

Acad. R.P.R., VI/48.

Orig. slav, perg., rupt, pecete atârnată, căzută.

322

1533 (7041) Martie 13, Vaslui.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni. Safta și sora ei Urăta, fiicele lui Toma, de bună voia lor, nesilite de nimeni, nici asuprițe și au vândut dreapta lor ocină și din privilegiul de împărțeală ce au avut ele dela părintele domniei mele Ștefan voevod, jumătate din jumătate de sat, din Piscani, care este la Iezer, jumătatea de sus, din jumătatea de sus și jumătate de moară. Aceasta au vândut vărului lor, slugii noastre Fătul, fiul lui Ion Gârdea, pentru o sută și șaiszeci de zloți tătărești.

Și s'a sculat sluga noastră Fătul, fiul lui Ion Gârdu și a plătit toți acești bani mai sus scriși, 160 de zloți tătărești, în mâinile Saftei și Urătei, fiicele lui Toma, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând buna lor voie și tocmeala și plata deplină, iar noi de asemenea am dat și dela noi și am întărit acea jumătate, din jumătate de sat, din Piscani, unde a fost Pisc, jumătatea de sus din jumătatea de sus, și jumătate de moară, ca să fie slugii noastre Fătul, fiul lui Ion Gârdu, dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților

¹⁾ loc rupt în orig.

lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei înainte zise jumătăți din jumătate de sat din Piscani, unde a fost Pisc, jumătatea de sus, din jumătatea de sus și jumătate de moară, să fie din tot hotarul jumătate, iar dinspre alte părți, după hotarul vechiu, pe unde a folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Totrușan, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Toader pârcałabi de Hotin, credința panului Danciul și a panului Lăciul cei dela Neamț, credința panului Zbiarea și a panului Crăciun cei dela Cetatea-Nouă, credința panului Mihul portar de Suceava, credința panului Dragșean spătar, credința panului Glavan vistier, credința panului Albotă postelnic, credința panului Popăscul ceașnic, credința panului Colun stolnic, credința panului Draxin comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, uari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu, să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clinească dania și întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească pentrucă i-am dat și i-am întărit, fiindcă și-a cumpărat pe banii săi drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ion Florescul la Vaslui, în anul 704r<1533> Martie 13.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 130.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu o trad. rom., ibid., LIX/128.

323

1533 (7041) Martie 13.

Din nespusa milă și iubire de oameni a stăpânului meu dulce Iisus Hristos și întru tot milostiva lui bunătate fiind privirea lui asupra smereniei mele, m'a pus și ca urmaș al părinților mei.

Pentru aceia și eu, cel în Hristos dumnezeu, bine credinciosul și de Hristos iubitorul, Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea, pentru știrea tuturor, că a venit la domnia mea, din prea-

curatul și sfântul Munte, dela cinstitul și împărătescul și sfințitul locaș și marea lavră sârbească, numită Hilandar, unde este hramul vovideniei preacuratei născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria, preacinstitul între ieromonahi și nouă întru Hristos preaiubit, ieromonahul chir Macarie igumen și cu frații locului acestuia și au amintit rugămintea domniei mele, ca să fim ctitori mai sus zisei mănăstiri.

Iar noi, mișcați de milă și călăuziți de porunca învățăturilor, am binevoit să îndeplinesc ruga acestuia, ca să fim din ziua de astăzi ctitori ai mai sus zisei mănăstiri, ca să se numească de acum mănăstirea domniei noastre.

De aceea, am și dăruit chip de îngrijire a mănăstirii ca să se dea în fiecare an câte trei mii de aspri și trei sute de aspri cheltuiată celor trimiși. Și aceasta să se dea pe fiecare an și să nu se ia de mai sus zisa mănăstire, până când va fi și viața domniei mele.

Iar dacă va binevoi domnul dumnezeu, cel în troiță slăvit și preacurata maică a lui dumnezeu cu noi și va face milă cu noi, ca să ne mântuiască din mâinile neamurilor streine, nu numai aceste mai sus scrise vom da, ci și mai multe.

Iar zisul igumen chir Macarie și cu frații din zisa mănăstire m'au primit pe domnia mea și au făgăduit ca ei să cânte Luni seara paraclisul preacuratei, iar a doua zi Marți, sfânta liturghie și cu colivă și cu prilevcă ¹⁾ și la masă prilevcă fraților și după rândujala bisericească să strige: la mulți ani, cât vor fi și ei vii și cei ce vor fi călugări după dânșii, până când va fi mănăstirea, pentru că au primit aceasta și au făgăduit.

Și rugăm, cu acest hrisov al nostru pe acela pe care dumnezeu va voi să fie urmaș după noi, al scaunului domniei mele sau din copiii noștri sau cineva din neamul nostru sau alt cineva, să nu fie batjocoritor acestei scrisori a noastre, ci dimpotrivă s'o întărească sau iarăși cât îi va sta în putință. Și iarăși, cine nu va îndeplini făgăduința noastră, din cei ce vor fi după noi, aceștia vor da răspuns la cumplita zi a judecății și vor fi blestemați de domnul.

Și iarăși cine va fi acolo igumen și frații deasemenea dacă nu vor îndeplini făgăduința lor, deasemenea să fie osândiți la judecata cumplită și fără de fățarie a lui Hristos.

Cu credința și porunca domniei mele întărindu-se, și s'a scris în anul 7041 <1533> luna Martie 13.

După « Glasnik srpskoj scenog društva », XXV, Belgrad 1869, p. 285—286.

Copie slavă.

Un rezumat la Acad. R.P.R., ms. rom. 5218. f. 95.

¹⁾ prilevcă: băntură monahală.

1533 (7041) Martie 13.

Suret scosu rumânește de pe hrisoful sârbescu dela Petru voevod din vleat 7041<1533> Martie 13.

Noi Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn țării Moldovii. Facem știre cu acest hrisofol al nostru tuturor cui să cadă a ști, pentru adevărat sluga noastră Toader și cu frații lui Ignatu și cu Ichimu și cu surorii lor Stanca și Parasca și cu nepoții lor, Stanca, feciorii Bichii și cu totu neamul lor, Grecul și frați-său Lupaiu și Ionu și Filîp, feciori Bobotini osebiți de alta mila noastră, i-am datu și i-am întăritu lui și dela noi, pre a lui dreapta ocina și moșie, din ispisocile ce le au ei întăritură, dela părinteli domniei mele Ștefan voevodu, pre moșie Repșenii, ce să hotărești pe den josu, pe de sus, ce să hotărești Coghelțeni, pe den jos, ce să hotărește cu Horăștii, ci merge pin pice>trili vechi, la ținutul Fălciului, anumi Repșenii, ce arată în ispisocu și giunătați de sat, Găgeștii, ce le este lor cumpărătură, di la moși lor <cu> o sută nouăzeci zloți tatarești, iară dila acel ținot, <ca să fie lor> și dila noi uricu și cu tot venitul, lor și fiilor, nepoților și strănepoților și a toată niamul lor, ce să va alege mai aproape, nerușit niciodinioară, în veci.

Iar hotarul acestui di mai sus numit satu ce esti Repșenii să li fie lor de preste toate hotarâle cele vechi, care a umblat din vechiu.

Aceasta esti credința domniei meli, de mai sus scrisă, Petru voevod și credința a preiubit fiului domniei meli Bogdan voevod și credința tuturor boierilor noștri: credința dumnealui Hura vornic și credința dum. Trotușan și credința dum. Scripcă și credința dum. Vladu și credința dum. Todiru pârcălabu de Hotin și credința dum. Danciul și credința dum. Liciu pârcălabul din Neamțu și credința dum. Zbere și credința dum. Creciun pârcălab de Cetate-Nouă și credința dum. Mihul paharnicul și credința dum. Colun stolnic și credința dum. Draxin comis și credința a tuturor boierilor noștri moldoveni.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre au din fiii noștri au din niamul nostru măcar dintr'alt niam, tot să aibă a întări dania și întăritura noastră, ca să fie acestor di mai susu arătați oamini și a totu niamul lor, ocina și moșie, neclintită, în veci.

Și pentru mai mari credința și taria, am poroncit dum. cinstit și credinciosu boierului domniei meli Toaderu mare logofet ca să scrie hrisoful acesta și a noastră pecete de dânsul să o lege.

S'au tălmăcitu hrisovul acesta di pe serbie rumenăște, de Procopie dascăl ot Mitropolie, în curăsul anăloru, leat 7276 <1768> Marta 13.

Acad. R.P.R., LII/138.

Trad. rom.

1533 (7041) Martie 18, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre, Mihul și frații lui, Dragoș și Nicoară și sora lor, copiii lui Verăș, nepoții lui Mihăilă, i-am miluit pe dânsii, cu deosebita noastră milă, le-am dat și le-am întărit lor dela noi, în țara noastră a Moldovei, ocinele lor drepte și din privilegiul ce au avut moșul lor, Verăș și fratele lui, Mihăilă, dela înaintașii noștri, dela Iliăș și dela Ștefan voevozi, un sat pe Hobalna, unde este Picea și satul pe Perecichii, anume Stanueștii.

Toate acestea mai sus scrise să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate mai sus zise cel ce este pe Hobalna, unde este Păcea și satul pe Perecichii, anume al Stanueștilor, să fie din toate părțile după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Trotușan, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Toader pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul și a panului Liciul pârcălabi de Neamț, credința panului Zbiarea și a panului Crăciun pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Mihul portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Glavan vistier, credința panului Albotă postelnic, credința panului Popăscul ceașnic, credința panului Colun stolnic, credința panului Draxin comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clinească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat lor și le-am întărit, pentru dreapta lor slujbă și pentrucă le sunt a lor drepte ocine.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră, la această carte a noastră.

A scris Iazăr Golâi la Huși, în anul 7041<1533> Martie 18.

Arh. St. Buc., M-rea Adam, II/3.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Cu două traduceri rom., una din 1838, iar cealaltă din sec. XX.

1533 (7041) Martie 24.

7041 <1533 Mart. 24. Suret unui ispisoc dela Petru vodă, care s'au tălmăcit di Evloghie dascăl, la let 7270 <1762>, ce întărește Marii și ginerului iai Coste, pe a lor driaptă ocină, din drese di cumpărătură ci au avut iai dila părintile domniei sali Ștefan vodă, pe o giunătată di sat pe Bujor, amânduă părțile a Bujorului, ci este în gura Văi, ci merge din Călmățiuu, anume Siliște Oilor, giunătată ce din gios, din ce giunătată de mai sus scrisă, anume Săliște Oilor ».

Arh. St. Iași, CLXIV/53.

Rezumat rom.; alt rezumat rom. la Acad. R.P.R., CCXCVIII/203, nr. 2.

1533 (7041) <Martie> 27, Huși.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, Mărina, fiica Cârstinei și nepoata lui Țămpău, de bună voia ei nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut dreapta sa ocină din privilegiul de cumpărătură ce a avut bunicul <ei Țămpău>¹⁾ dela părintele domniei mele Ștefan voevod, a patra parte de sat din Troenești, peste Prut, din <partea>¹⁾ de sus. Aceasta a vândut slugilor noastre Dragotă Averescul și Neagul Șopârleanul, pentru 80 de zloți tătărești.

Și slugile noastre Dragotă Averescul și Neagul Șopârleanul au plătit toți acești bani mai sus scriși, 80 de zloți tătărești, în mâinile Marinci, fiica Cârstinei, nepoata lui Țămpău, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre Dragotă Averescul și Neagul Șopârleanul această a patra parte de sat din Troenești, peste Prut, din partea de sus, ca să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei a patra parte de sat din Troenești, care este peste Prut, din partea de sus, să fie din tot hotarul a patra parte, iar dinspre alte părți, <după hotarul vechi pe unde>¹⁾ au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința <domniei mele>¹⁾, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului meu fiu, Bogdan și <credința boierilor>¹⁾ noștri:

¹⁾ șters, ilizibil.

credința panului Huru vornic, credința panului Trotușan, credința panului Scripcă, credința panului <Vlad și>¹⁾ a panului Toader pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul și a panului Liciul pârcălabi de Neamț, credința panului Zbiarea și a panului Crăciun pârcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Mihul portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Glavan vistier, credința panului Albotă postelnic, credința panului Popăscul ceașnic, credința panului Colun stolnic, credința panului Draxin comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească lor dania și întărirea noastră, ci să le întărească și împuternicească, pentrucă ei și-au cumpărat pe banii lor drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Golâi la Huși, în anul 7041 <1533>, luna <Martie>¹⁾ 27.

Acad. R.P.R., IX/8.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Luna, după prezența lui Petru Rareș la Huși.

328

1533 (7041) Martie 28, Suceava.

7041 <1533> 28 Martie.

Din mila lui Dumnezeu, noi Petre voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că înainte de moartea sa a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, credinciosul nostru pan Ion Lungul pitar, de bună voia lui nesilit de nimeni, nici asupra și a dat ocina lui dreaptă și cumpărătura și din privilegiul de cumpărătură ce a avut el, dela domnia mea, un sat la Hovârleata, anume Bogdăneștii, cu moară pe Hovârleata și poiana ce este dinspre Albinea, sfintei noastre mânăstiri dela Dobroveț, unde este hramul coborîrea sfântului duh și unde este egumen rugătorul nostru ieromonah Grigorie, care acest sat a fost cumpărat de pan Ion Lungul pitar dela slugile noastre, dela Petre și dela fratele lui, Ioan și dela sora lor Maria, copiii Magdalinei și dela vara lor Malea, fiica lui Ion, nepoții lui Stănilă și deasemeni dela sluga noastră, dela Filip

¹⁾ omis în orig.

și de la verele lui, dela Sora și dela sora ei Magdalina, fiicele Sofiiicăi, nepoții lui Dajul, pentru 240 de zloți tătărești.

Și întru aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră și înaintea noastră și înaintea boierilor noștri pan Ion pârcălab dela Soroca, fiul lui Mihul medelnicer și a dat sfintei noastre mănăstiri dela Dobroveț, ocina și dedina sa dreaptă, un sat la gura Ialanului, anume Piscanii și cu un iezer, anume Mațea și trei sălașe de Țigani, anume Oprea și Stoica și Danciul cu femeile și copiii lor.

Și întru aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri pan Sava pârcălab de Balta și a dat sfintei noastre mănăstiri dela Dobroveț un sălaș de Țigani și o Țigancă văduvă, anume Țiganul Toma cu femeia lui și cu copiii lor și Marina cu copiii ei.

De accia noi, văzând dania lor de bunăvoie, ce ei au dat la moartea lor, de bună voia lor pentru sufletele lor, și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit sfintei noastre mănăstiri dela Dobroveț, unde este hramul coborîrea sfântului duh și unde este rugătorul nostru ieromonahul Grigorie egumen, aceste două sate mai înainte zise, pe Hovârleata, anume Bogdaneștii și cu moară pe Hovârleata și cu poiana ce este dinspre Albinea și la gura Ialanului, <satul> anume Piscanii și cu iezerul anume Mațea și Țiganii anume Oprea și Stoica și Danciul, cu femeile și copiii lor și Toma Țiganul cu femeia și copiii săi și Marina Țigancă cu copiii ei, ca să fie sfintei noastre mănăstiri dela Dobroveț dela noi uric cu tot venitul, neclintit și nemișcat niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate mai înainte zise, care sunt pe Hovârleata anume Bogdaneștii și cu moara pe Hovârleata și cu poiana, ce este dinspre Albinea și <satul> la gura Ialanului, anume Piscanii și iezerul anume Mațea, să fie cu toate hotarele sale vechi pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petre vovod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri¹⁾.

Boierii anume: Toader mare logofet, Hurcu vornicul, Totrușan, Scripcă, Vlad și Toader pâr. de Hotin, Danciul și Liciul pâr. de Niamțu, Zbiara și Crăciun pâr. <de> Cetatea Nouă, Mihul port. de Suceava, Drăgșan spat., Glăvan vist., Albotă post., Popăscul pah., Colun.stolnicul, Dragsin comis.

Din Suceava²⁾ leat 7041 <1533> Mart. 28.

Arh. St. Buc., ms. 629, f. 279.

Copie slavă; altă copie slavă, ibid., în ms. 628, f. 439 - 440.

¹⁾ până aici text slav, de aici româneste.

²⁾ cu aceiași dată se află și doc. următor, scris în Huși, ceiace înseamnă că locul sau data este greșit în copia de față.

1533 (7041) Martie 28, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citîndu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, sluga noastră Gavril și sora lui, Nasta, copiii lui Mihul și deasemeni verele lor Nastea și Magda, fiicele lui Pătru și vărul lor Onicică și sora lui, Nastea, copiii Martei și deasemeni verii lor Ion și fratele lui, Toader și surorile lor, Deva și Erena și Ileana, copiii Cernei și vărul lor, Maxim și sora lui, Anușca, copiii Ilcăi, toți nepoții lui Stan Varzar și ni s'au jeluît cu mare plîngere și cu mare mărturie și cu megiași deprinprejur, zicînd că privilegiul de danie ce l-au avut ei dela înaintașii noștri, dela Hiași și dela Ștefan voevozi și dela sfîntrăposatul părintele domniei mele Ștefan voevod, pe jumătate de sat pe Nârnova, la gura Socilor, ce se numește acum Văscoaia, pe jumătatea de jos și mai jos pe un loc de sat, la Puțul Husului și pe jumătatea <de sat> la Pitușca Seacă, la Fântâna Varcei și pe un sat pe Bâc, la fântâna din malul Bâcului, acele privilegii ei le-au pierdut, când au lovit cu război Tătarii țara noastră și când și noi <am lovit cu război> Litva¹⁾.

De aceea noi, văzînd plîngerea lor mare și mare mărturie cu megiașii dinprejur, ce ei au mărturistit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri și noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit slugii noastre, lui Gavril și surorii lui, Nastei, copiii Mihului și verelor lor, Nastea și Magda, fiicele lui Pătru și vărului lor, lui Onicică și surorii lui, Nastea, copiii Martei și deasemenea verilor lor, Ion și fratele lui, Toader și surorile lor, Deva și Erena și Ileana, copiii Cernei și verilor lor, lui Maxim și surorii lui, Anușca, copiii Ilcăi, toți nepoții lui Stan Varzar, jumătate de sat pe Nârnova, la gura Socilor, ce se numește Văscoaia, jumătatea de jos și mai jos un loc de sat, la Fântâna Husului și jumătate de sat pe Pitușca Seacă, la Fântâna Varcei și un sat pe Bâc, la fântâna dela malul Bâcului, ca să le fie lor, dela noi uric, cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul tuturor acestor mai sus scrise: jumătate de sat ce-i pe Nârnova la gura Socilor, care se numește Văscoaia, jumătatea de jos și jumătate de sat, pe Pitușca Seacă la Fântâna Varcei și tot pe Nârnova, a unui loc de sat la Fântâna Husului și satul, care este pe Bâc, la fântâna dela malul Bâcului, să fie din toate părțile, cu toate hotarele sale vechi, pe unde au folosit din veac.

¹⁾ cuvîntul « Litva » nesigur ca lectură, textul fiind șters.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Totrușan, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Toader pârăcălabi de Hotin, <credința panului Danciul și>¹⁾ a panului Liciul pârăcălabi de Neamț, credința panului Zbiarea <și a panului> Crăciun pârăcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Mihai portar de Suceava, <credința panului Dragșan spătar, credința panului Glavan vistier, credința panului Albotă postelnic, credința panului Popăs>¹⁾ cul ceașnic, <credința panului Co>¹⁾ lun stolnic, credința panului Draxin comis și credința <tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici>¹⁾.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din >¹⁾ neamul <nostru>¹⁾ sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, <acela să nu le> clinească dania și întărirea noastră, <ci să¹⁾ întărească și să împuternicească, pentru că le sunt lor drepte ocine.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Cozma Cățeleanovici la Huși, în anul 7041 <1533> Martie 28.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.
Copie slavă.

330

1533 (7041) Aprilie 11, Iași.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni sluga noastră Corlat, de bunăvoia lui nesilit de nimeni, nici asupra și a vândut ocina lui dreaptă, din uricul său drept și din privilegiul de întărire, ce a avut el dela părintele domniei mele Ștefan voevod, un sat anume Berchișeștii pe Moldova cu o mănăstire și o topliță și o moară, pe topliță. Aceasta a vândut însumi domniei mele, pentru patru sute și optzeci de zloți tătărești.

Și domnia mea am plătit toți acești bani mai sus scriși, 480 de zloți tătărești, în mâinile slugii noastre, Corlat, înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni.

Și întru aceasta, am binevoit domnia mea cu bună voia noastră și cu inimă curată și luminată și cu toată bună voia noastră și cu ajutorul lui Dumnezeu și am făcut domnia mea, pentru pomenirea bunicilor și a părinților noștri și pentru

¹⁾ loc șters, ilizibil în orig.

sănătatea noastră și pentru mântuirea sufletului și a trupului și am dat domnia mea acest sat mai înainte zis anume Berchișeștii, care este pe Moldova cu mănăstire și cu topliță și moară pe topliță, sfintei noastre mănăstiri dela Moldovița, unde este hramul blagoveștenia preacuratei și fecioarei născătoare de dumnezeu, Maria și unde este igumen rugătorul nostru chir Ștefan ieromonah.

Tot acest mai sus scris sat să fie sfintei noastre mănăstiri dela Moldovița, dela noi uric cu tot venitul, neclintit și nemișcat niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis, anume Berchișeștii care este pe Moldova, cu mănăstire și cu topliță și moară pe topliță să fie din toate părțile, cu toate hotarele sale vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința iubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Totrușan, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Toader pârcălabi dela Hotin, credința panului Danciul și a panului Liciul pârcălabi de Neamț, credința panului Zhiarea și a panului Crăciun pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Mihul portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Glavan vistier, credința panului Albotă postelnic, credința panului Popăscul ceașnic, credința panului Colun stolnic, credința panului Dracsin comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clinească dania și întărirea noastră ci să întărească și să împuternicească sfintei noastre mănăstiri dela Moldovița. Și iarăși cine ar cuteza să clinească dania și întărirea noastră, acela să fie blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata fecioară și născătoare de dumnezeu, Maria și de 4 sfinți evangheliști și de 12 sfinții apostoli frunțași, Petru și Pavel și ceilalți și de 318 sfinți părinți purtători de dumnezeu, cei dela Nichêia și de toți sfinții, care din veac au plăcut lui dumnezeu și să aibă parte cu blestematul Arie și cu Iuda Iscarioteanul vânzătorul lui Hristos și cu alți Iudei care au strigat asupra lui Hristos dumnezeu, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, cum este și va fi în veci, amin.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Grigorie Bogza la Iași, în anul 7041 <1533> luna Aprilie 11 zile.

După T. Balau, Doc. bucovinene, I, pp. 34—37.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

1534 (7042), Hârlău.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că am binevoit domnia mea, cu bunăvoia noastră pentru sufletul și sănătatea noastră și a părinților noștri și am miluit ruga noastră și mănăstirea Moldovița, unde este hramul blagoveștenia preasfintei stăpâne născătoare de Dumnezeu, cu hotarul din jurul mănăstirii, începând dela gura Pârâului Frumosul în sus pe pârâu, până la obârșie și dela obârșia Frumosului, pe vârful Dealului Mare, la obârșia lui Dragoș și la obârșia Ciomârnei și la obârșia Putnișoarei, pe vârful Dealului Mare, până la Oglindă și de acolo pe obcină, până la vârful Dealului Racica și de acolo, tot pe obcină, la Sălașul Hlebului și la Sălașul Mare și la Păgețel și la Veja Simea și de acolo în jos pe obcina dinspre Moldova, la vârful Beredeu și de acolo, în jos, la obcina Subăi și de acolo pe vârful Dealului Mare, la Măgura Boolui și la obârșia Deei și de acolo la vale pe pârâu, la gura Deei și Frumosul de unde am început, dintâi, ca să le fie dela noi uric pe acest hotar, neclintit nicio dată în vecii vecilor, să fie sfintei mănăstiri, cu tot venitul.

Iar <la>¹⁾ aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Totrușan, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Toader pârçălabi de Hotiu, credința panului Danciul și a panului Liciul pârçălabi de Neamț, credința panului Zbiarea și a panului Crăciun pârçălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Mihail portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Glavan vistier, credința panului Albotă postelnic, credința panului Popăscul ceașnic, credința panului Colun stolnic, credința panului Dragșin comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova, din copiii noștri sau din neamul nostru sau pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre, acela să nu clinească dania noastră, ci să întărească și să împuternicească sfintei noastre mănăstiri Moldovița.

Iar cine va cuteza să clinească dania noastră, acela să fie blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata și de 12 sfinți apostoli și de 318 sfinți părinți, cei dela Nicheia și de toți sfinții care din veac au plăcut lui Dumnezeu, amin.

Iar pentru mai multă putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am

¹⁾ lipsește în text.

poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt, să scrie și să atârne pecet noastră la această carte a noastră.

A scris Gherorghie, la Hârlău, în anii 7042 <1534>

După Golovațchi, Gramoți, în Letopis Urheogr. Kommissii 4, (1868) S. Petersburg, p. 15—17.

O copie slavă la Acad. R.P.R., ms. 5235, f. 20—21.

332

1534 (7042) Martie 24, Iași.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, sluga noastră Ivan Prava și surorile lui Marina și Marușca și Sofiica, copiii Anei și vărul lor, Dragoi, fiul lui Luciu, toți nepoții lui Șteful Tofil, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au schimbat cu domnia mea dreapta lor ocină și cumpărătura bunicului lor Șteful Tofil și din privilegiul pe care ei l-au avut de întărire dela nepotul de frate al domniei mele Ștefan voevod, un sat pe Sitna, anume Jolcășani, mai jos de Căcăceeni, care acum se numește acel sat Tofileni.

Și iarăși domnia mea le-am dat în schimb pentru satul lor, jumătate din satul de peste Prut, anume Grăceanii, jumătatea de jos, care această jumătate de sat din Grăceani a rămas domniei mele din lichenie, dela Luca Arbure portar de Suceava, când a și pierit de nepotul de frate al domniei mele, Ștefan voevod. Și încă domnia mea am mai dat deasupra¹⁾ <zloți> tătărești.

Această mai sus scrisă jumătate de sat de peste Prut, anume Grăceani, să fie slugii noastre Ivan Prava și surorilor lui, Marina și Marușca și Sofiica și vărului lor Dragoiu, fiul lui Luciu nepoții lui Tofil, uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei jumătăți de sat mai sus scrise, de peste Prut, anume Grăceanii, jumătatea de jos, să fie din tot hotarul jumătate și pe unde a stăpânit Luca Arbure portar de Suceava, iar dinspre celelalte părți după hotarul vechiu pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Totrușan, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Toader pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul și a panului Liciul pârcălabi de Neamț, credința panului Zbiarea și a panului Crăciun pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Mihul

¹⁾ loc rupt în orig.

portar de Suceava, credința panului Dragsan spătar, credința panului Glavan vistier, credința panului Albotă postelnic, credința panului Popăscul ceașnic, credința panului Colun stolnic, credința panului Draxin comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le cîntească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit pentru dreapta lor ocină.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru <pan Toa>der logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră de această carte a noastră.

Ion Florescul a scris în Iași, în anul 7042 <1534> luna Martie 24.

Colecția Scarlat Callimachi, nr. 5.

Orig. slav, perg, pecete atârnată, căzută.

333

1535 (7043) Martie 2, Vaslui.

Vaslui, 2 Martie 7043 <1535>. Petru vodă arată că Ion Salce, fiul lui Toma Salce, a vândut partea sa a patra parte din satul Salce, care este dincolo de Ialan, cumpărată dela Ion Buză și dela fiii lui, lui Savu Lungul, cu 200 de zloți tărărești.

Marturi: fiii domnului, Iliăș și Ștefan. Huru vornic, Totrușan, Scripca, Vlad și Toader pârcealabi de Hotin, Danciul și Liciul pârcealabi de Neamț, Crăciun și Toader pârcealabi de Roman, Mișu portar de Suceava, Dragsan spătar, Mătiiăș vistier, Albotă postelnic, Popăscul ceașnic, Colun stolnic, Draxin comis, Toader logofăt.

Scrie Lazară Golii.

După N. Iorga, St. și Doc., VII, p. 73.

Rezumat rom. « într'un perillipsis, tălmăcire de pe limba sârbească, în această moldovenească, a krisovului domnului Petru vodă. »; alte rezumate la Acad. R.P.R., CCXXVIII/42, nr. 3. și CCXXVII/19, nr. 3.

334

1535 (7043) Martie 3, Vaslui.

Tălmăcire di pe ispisocul vechiu sârbesc a domnului Petru voevod, întăritoriu pe jumătate sat din Ilieșești sau Căuteșani, din leat 7043, iar dela Hs. 1535 Mart. 3.

¹⁾ loc rupt în orig.

† Cu mila lui dumnezeu, noi Petru vcoe vco>d, domn țării Moldaviei. Facem știre prin acest hrisov al nostru tuturor carii pre dânsul vor căuta sau citindu-se vor auzi, precum pre această Sofiica, adevărată fiica Mărinei, nepoata lui Ivan Cautేశ și a Magdei, o am miluit cu osăbită milă noastră, datu-i-am și i-am întărit ei dela noi în pământul nostru al Moldaviei, pe a ei driaptă ocină și moșie, din dres de danie ce au avut moșul ei Ivan Cautేశ, dela unchii noștri, dela Ilie și dela Ștefan vcoe vcozi, giuătate de sat, din Ilieșești, pe Cobăle, giuătatea cea din gios și giuătate de moară și giuătate din poiana lui Cautేశ, giuătatea cea din gios, toate acele de mai sus scrise să-i fie ei dela noi uric cu tot venitul, ei și ficiorilor ei, nepoților ei și strănepoților ei și a tot niamului ei, ce i să va alege mai de aproape, nestrămutat niciodată, în veci.

Iar hotarul acei giuătate de sat din Ilieșești, ce-i pe Cobăle și giuătate de moară și poiană lui Cautేశ, să fie din tot hotarul giuătate, giuătatea cea din gios, iar de cătră alte părți, după hotarul cel vechiu, pe unde au umblat din vac.

Și spre accasta iaste credința domniei mele, a mai sus scrisului Petru vcoe vcod și credința a preaiubiți fiilor domniei mele, Iliias și Ștefan și credința boerilor noștri: credința dums. Huru vorc., credința dums. Totrușanului, credința dums. Scripcăi, credința dums. Vladului și a dums. Toader pârăcălabii de Hotin, credința dums. Danciuului și a dums. Liciul pârăcălabi de Niamțu, credința dums. Crăciun și a dums. Toader pârăcălabi de *Ceiatca Nouă*, credința dums. Mibului portariu de Suceava, credința dums. spatariului Dragșan, credința dums. vistiernicului Matiaș, credința dums. post<elnicu>lui Albotă, credința dums. pahar<nicu>lui Popăscu, credința dums. stol<nicu>lui Colun, credința dums. comisului Draxin și credința a tuturor boerilor noștri, celor mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, din filii noștri sau din neamul nostru sau ori pe cine dumnezeu va alege a fi domn țării Moldovii, acela să nu strice a noastră danie și întăritură, ci mai vârtos să-i întăriască, de vreme ce și noi i-am dat și i-am întărit ei, pentrucă iaste a ei dreaptă ocină.

Și pentru mai mare tărie și întăritură a tuturor celor de mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru boeriu, dums. Toader log<o>f<ă>t, să scrie și pecetea noastră cătră acest hrisov al nostru să o lege.

S'au scris de Lazăr Golăi în Vasluiu, la anul 7043 <1535> în luna Martie în 3 zile.

S'au tălmăcit di pe originalul sârbesc, în limba moldoveniască, din cuvânt în cuvânt, întocma de mine gios iscălitul, la anul 1852 Dechemvrie în 7 zile, Iași. Hrisanth ermonah.

Arh. St. Iași, Tr. 1764, op. 2013, dos. 4318, f. 18.

Trad. rom.

Altă trad. rom. din 1824, la Acad. R.P.R., CCCXLI/2, și perilipsis la CCCXLIX/310-b.

1535 (7043) Martie 5, Huși.

Suret di pe uric sîrbăse, dela Petre voevod, din let 7043 <1535> Mart. 5.

Cu mila lui dumnezeu, noi Petre voevod, domnu țării Moldovii. Facim știre cu această a noastră carte tuturor cine va videa sau citîndu-s<ă> va auzi, adică aceste adivărate Ilca și sora iai Anușca și Fedca și Marie și Marghita, fetile Nastii și nepoatele lor Agafia, fata lui Toader croitorul și nepoata lor Angelina, fata lui Lazor Crasniș, toți nepoți a Milii călugărul, i-am miuit pre dânșii, cu osăbită a noastră milă, am dat și am întărit dela noi în pământul nostru Moldovii, a lor drepte ocini și cumpărătură a moșului lor Mila călugărul, ce-au avut el dela părintele domniei mele Ștefan voevod, trii siliște pe Meiatin, anumi Danilova, undi-i iazul supt Cornul Bacăului, undi au fost șazut ficiorii lui Coscov, iar altă siliște, Bratcovo, undi au fost Rujici, dar a trie, anumi Vasileuții, în capătul Colisovii din Sus, undi au fost Radul și Cuscovți, diasupra Nistrului, în iaz și Săsenii, în Botna, ce-au fost cumpărat dela Șandre Cortolocico.

Acele de sus scrise să le fii lor dela noi uric, cu tot venitul și fiilor lor și nepoților și strănepoților și străstrănepoților și la tot neamul lor. cini să va alegei mai de aproape, <nestricat> nici odinioare, în veci.

Iar hotarul acelor siliște di pe Meiatin, anumi Danilova, undi-i iazul supt Cornul Bacăului, undi au fost șazut ficiorii lui Coscov și altii siliște, Bratcovo, undi au fost Rujici și al triile, anumi Vasileuții, în capătul Colisovii din Sus, undi au fost Radul și Cuscovții, diasupra Nistrului, în iaz și Săsenii, în Botna, ce-au fost cumpărat dela Șandre Cortolocico, să le fiu după hotarale vechi, pe undi au înblat din veci.

Și spre aceasta esti credința domniei mele. de sus scris, noi Petre voevod și credința preaiubitului fii a domniei mele Ștefan și credința boierilor noștri, mari și mici.

Dar după viața noastră, cini va fi domnu, din fiii noștri sau din niamul nostru sau ori pe cini va alegei dumnezeu a fi domnu în pământul nostru a Moldovii, acela să nu strici a noastră danie și întăritură, ci mai ales să le întăriască, fiindcă le esti drepte ocini și moșii.

Și pentru mai mari țării și întăritură, am poruncit cinstit și credincios boierul nostru, giupânului Toader logofăt, să scrii și să spânzuri pecete la această adivărată a noastră carte.

Am scris Gligori Bogza, în Huș, let 7043 <1535> Mart în 5.

Asămine, di pe sîrbii, am tâlnăcit en, <1>794, Decmiv. 13. Andrei talmaciu, căpt.

Arb. St. Iași, CCXL/16.

Trad. rom.

Un rezumat la Arb. St. Iași, Tr. 1765, op. 2014, dos. 10, f. 674.

1535 (7043) Martie 9, Vaslui

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această «carte»¹⁾ «a» noastră «tuturor»¹⁾ celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că aceste adevărate slugile noastre.....¹⁾ și frații lui, Toader și Pătru și sora lor Vasilica, «copiii»¹⁾ lui Pătru Bută și rudele lor, Petria și Micul Dragoș, fiii lui Banciul, ne-au slujit nouă drept și credincios.

De aceia noi, văzând slujba lor dreptcredincioasă către noi, i-am miluit pe dânșii, cu mila noastră deosebită și le-am dat și le-am întărit lor dela noi în țara noastră în Moldova ocina lor dreaptă și cumpărătura părinților lor Pătru Bută și Banciul, un sat la obârșia Părăului, anume Capotea.

Acesta să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus zis ce-i la obârșia Părăului, anume Capotea, să fie după hotarul vechi, din toate părțile, pe unde au folosit din veac.

Iar privilegiul de cumpărătură ce au avut Pătru Bută și Banciu dela fratele domniei mele Bogdan voevod, ei l-au adus stricat înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, cum ne este cunoscut nouă și boierilor noștri.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele, Iliș și Stefan și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Totrușan, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Toader pârcașabi de Hotin, credința panului Danciul și a panului Liciul pârcașabi de Neamț, credința panului Crăciun și a panului Toader pârcașabi de Cetatea-Nouă, credința panului Mihului portar de Suceava, credința panului Dragoș spătar, credința panului Mătiș vistier, credința panului Albotă postelnic, credința panului Popescul ceașnic, credința panului Colun stolnic, credința panului Draxin comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri «sau din neamul»¹⁾ nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le «întărească și să le împuternicească»¹⁾.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, au

¹⁾ loc șters în orig.

poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Vaslui, în anul 7043 <1535> luna Martie 9.

Bibl. Universității A. I. Cuza, Iași.

Orig. slav, perg., șters, pecete atârnată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1801 Martie 9 la Acad. R.P.R., CCXLVII/6 și copie din 1827, Iunie 25, XXII/239.

337

1535 (7043) Martie 9, Vaslui.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, Anușca și Marușca și Anca, fiicele Marfei, nepoatele lui Ion Stângaciu, de bună voia lor, nesilite de nimeni, nici asuprite și au vândut dreptele lor ocine și vislujenii ale unchiului lor Ion Stângaciu, din privilegiul de danie ce a avut Ion Stângaciu dela fratele domniei mele, dela Bogdan voevod, două seliște, una pe Răut, pe această parte a Răutului, mai jos de Vadul de Piatră, la gura Pârâului Iligaciei, la Fântâna Recc, iar cealaltă seliște pe Pârâul Iligacilor, la Fântânele Tătărești, mai sus de Hrinea, credinciosului nostru pan Toader mare logofăt, pentru 50 de zloți tătărești.

Și credinciosul nostru pan Toader mare logofăt a plătit toți banii mai sus scriși, cincizeci de zloți tătărești, în mâinile Anușcâi și ale Marușcâi și ale Ancâi, fiicele Marfei, nepoatele lui Ion Stângaciu, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, deasemenea și dela noi am dat și am întărit credinciosului nostru pan Toader mare logofăt, aceste mai sus scrise două seliști, una pe Răut, pe această parte a Răutului, mai jos de Vadul de Piatră, la gura Pârâului Iligacilor, la Fântâna Recc și altă seliște, pe Pârâul Iligacilor, la Fântânele Tătărești, mai sus de Hrinea.

Toate acestea să-i fie lui dela noi uric, cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acelei seliști, care este pe Răut, pe această parte a Răutului, mai jos de Vadul de Piatră, la gura Pârâului Iligacilor, la Fântâna Recc, să fie dela Vadul de Piatră, până la Chișineu și în câmp cât va putea să folosească un sat în destul. Iar hotarul acelei seliști, care este pe Pârâul Iligacilor, la Fântânele Tătărești, mai sus de Hrinea, să fie din toate părțile după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliăș și Ștefan și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Totrușan, credința panului Scripcă, credința panului Viad și a panului Toader pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul și a panului Liciul pârcălabi de Neamț, credința panului Crăciun și a panului Toader pârcălabi dela Cetatea-Nouă, credința panului Mihul portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Mătiiăș vistier, credința panului Popescul ceașnic, credința panului Colun stolnic, credința panului Draxin comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clinească dania noastră, ci să-i întărească și să-i împuternicească.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit să se scrie și să se atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Vaslui, în anul 7043 <1535> luna Martie 9.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 30.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

338

1535 (7043) Martie 9, Vaslui.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Faceți cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni Sora, fiica Anei, nepoata lui Iliăș Șanga, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită (și a vândut¹⁾) ocina sa dreaptă, din uricul său drept din privilegiul bunicului său Iliăș Șanga, ce a avut el de la străunchiul nostru, dela Ștefan voevod, a patra parte de sat din Băsești, pe Tazlău. <Aceasta a vândut¹⁾> nepoatelor sale, Draghița și surorii ei, Maria, pentru 160 de zloți tătărăști.

Și Draghița și sora ei, Marie, au plătit <deplin¹⁾> acești mai sus scriși bani, o sută și șaiszeci de zloți tătărăști, <în mâinile¹⁾> mătușei lor Sora, fiica Anei, nepoata lui Iliăș Șanga, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, deasemeni și dela noi am dat și am întărit Draghiței <și surorii¹⁾> ei Maria această mai sus scrisă a patra parte de sat din Băsești, pe Tazlău, <ca¹⁾> să fie și dela noi uric, cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, <în veci¹⁾>.

¹⁾ loc șters în orig.

<Iar>¹⁾ hotarul acestei mai înainte zise a patra parte de sat din Băsești, care este pe Tazlău, să fie din tot hotarul a patra parte și după hotarul vechi pe unde au folosit din veac.

<Iar la aceasta>¹⁾ este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Ilias și Ștefan și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Totrușan, credința panului <Scr>ipcă¹⁾, credința panului Vlad și a panului Toader pârca¹⁾ de Hotin, credința panului Danciul și a panului Liciul pârca¹⁾ de Neamț, credința panului Crăciun și a panului Toader pârca¹⁾ de Cetatea-Nouă, credința panului Mihul portar de Suceava, <credința, p>¹⁾anului Dragșan spătar, credința panului Mătiaș <vistier>¹⁾, credința panului Albotă postelnic, credința panului Popescul ceașnic, credința panului <Colun stolnic, credința panului Draxin comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici>¹⁾.

<Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să >¹⁾ nu clintească dania noastră, ci să le întărească <și să le împuternicească>¹⁾.

Iar pentru mai mare putere și <întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit>¹⁾ credinciosului <nostru>¹⁾ pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

<A scris>¹⁾ Dumitru P<opovici, la Vaslui, în anul 7043 <1535> luna Martie 9.

Arh. St. Buc., Copii sub dată.

Copie slavă.

Cu o trad. rom. la Acad. R.P.R., CLXX/7, după care s'au făcut unele completări, și un perilipsis, ibid., CLXX/60, nr. 2.

339

1535 (7043) Martie 13, Vaslui.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate Ileana, fiica Oanei și verii ei Biltă și fratele lui, Untea și surorile lor, Donea și Ana, copiii Marușcăi, i-am miluit cu mila noastră deosebită, le-am dat și le-am întărit lor de la noi, în țara noastră în Moldova, ocina lor dreaptă și din privilegiul de împărțeală ce au avut părinții lor, Oană și sora lui, Marușca, dela părintele domniei mele Ștefan voevod, un sat pe Bârlad, anume Vultureștii.

Toate aceste mai sus scrise să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

¹⁾ loc șters în orig.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, care este pe Bârlad, anume Vultureștii, să fie din toate părțile după hotarele lor vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaînbiților fii ai domniei mele Iliș și Ștefan și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Totrușan, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Toader pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul și a panului Liciul pârcălabi de Neamț, credința panului Crăciun și a panului Toader pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Mihul portar de Succava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Matiaș visticier, credința panului Albotă postelnic, credința panului Popăscul ceașnic, credința panului Colun stolnic, credința panului Draxin comis și credința tuturor boierilor <noștri> moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn a țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentru că le-am dat și le-am întărit, pentru că le este lor dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Gligor Bogza la Vaslui, în anul 7043 <1535> luna Martie 13 zile.

Arhiva Mării Văratec.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu o trad. rom. din 1787.

340

1535 (7043) Martie 18, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, Anușca, fiica lui Ion Șeșcanul, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut dreapta sa ocină și din privilegiul de cumpărătură ce a avut tatăl ei Ion Șeșcanul dela părintele domniei mele Ștefan voevod, jumătate din jumătate de sat, anume jumătate din Costiucani, pe pâraul Sărata, în ținutul Lăpușnei, unde a fost casa lui Costea Rusul, partea de jos, dela fântână la vale, pe amândouă părțile pâraului, partea lui Ion Șeșcanul¹⁾, slugilor noastre, Toadea și fratelui lui, Gavril, pentru cincizeci de zloți tătărești.

¹⁾ loc rupt în orig.

Și slugile noastre Toadea și fratele lui, Gavril, au plătit toți acești bani mai sus scriși, 50 de zloți tătărești, în mâinile Anușcăi, fiica lui Ion Șeșcanul, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre Toadea și fratelui lui, Gavril, această mai înainte zisă jumătate din jumătatea de sat, anume jumătate din Costiucani pe pârâul Sărata în ținutul Lăpușnei, unde a fost casa lui Costea Rusul, partea de jos, dela fântână la vale, pe amândouă părțile pârâului, partea lui Ion Șeșcanul, ca să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cinc li se va alege cel mai apropiat neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei jumătăți, din jumătate de sat, anume jumătate din Costiucani pe pârâul Sărata în ținutul Lăpușnei, unde a fost casa lui Costea Rusul, partea de jos, dela fântână la vale, pe amândouă părțile pârâului, partea lui Ion Șeșcanul, să fie din tot hotarul jumătate, din jumătate de sat, iar dinspre alte părți, după hotarul vechiu pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliș și Ștefan și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Totrușan, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Toader pârălabi de Hotin, credința panului Danciul și a panului Liciul pârălabi de Neamț, credința panului Crăciuni și a panului Toader pârălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Mihul portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Matiaș vistier, credința panului <Albotă pos>telnic, credința panului Popăscul <ceașnic, credința panului Colun>¹⁾ stolnic, credința panului Draxsin comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn <al țării> noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu le clintescă dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentrucă și-au cumpărat pe banii lor drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Gligor Bogza la Huși, în anul 7043 <1535> luna Martie 18 zile.

Acad. R.P.R., XLV/140.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

¹⁾ loc rupt în orig.

1535 (7043) Martie 22.

Suret dela Petru vodă, din vleit 7043 <1535> luna Martie 22.

Facem înștiințare precum au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boiariilor noștri sluga noastră Trifan, feciorul *Neagăi*, a fetei lui Petru Corod, de a sa bună voe, de nime silit, nici asuprit și au vândut a sa driaptă ocină, dintru al său drept uric și dires de cumpărătură, ce au avut bunicul ¹⁾ lui, Petre Corod, dela tatăl domniei mele, Ștefan *voevod*, din doao părți a satului din Baboșăni pe Racova, a patra parte, slugilor noastre, lui Andrabuș și rudeniiilor lui, Toader și surorile lui, Neagă și Necșăi și lui Ion și surorii lui, Anușcăi, drept 100 zloti tătăraști.

Cari bani i-au plătit toți deplin slugile ²⁾ noastre, Andrabuș și rudeniiile ³⁾ lui, Toader și surorile ⁴⁾ lui, în mâinile slugii noastre, lui Trifan, feciorul *Neagăi*, al fetei lui Petre Corod, înaintea noastră și înaintea boiariilor noștri.

Deci noi, văzând a lor bună invoială și tocmală și plată deplin, așjiderea și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre, lui Andrabuș și lui Toader și surorilor lui, Neagă și Neacșăi și lui Ion și surorii lui, Anușcăi, acele de mai sus scrise, din doao părți a satului din Baboșăni pe Racova, a patra parte, ca să fie uric, cu tot venitul, lor și feciorilor lor, nepoților lor și strănepoților lor și a tot neamul, ce se va alege mai aproape, nerușeit nici odinioară, în veaci.

Iar hotarul acei de mai sus zisă a patra parte, din doao părți a satului din Baboșăni, pe Racova, ca să fie din tot hotarul a patra parte și după hotarul cel vechiu, pe unde au îmblat din veacu.

Pentru aceeaia, credința domniei mele, Pătru *voevod* și credința a preaiubiților fiilor domniei mele Iliăș și Ștefan vodă și credința tuturor boiariilor noștri, a marii și a mici.

Iar după a noastră viață, cine va fi domn țării noastre a Moldaviei, să nu strice a noastră danie, ci mai vârtos să dea și să întărească.

Iar pentru mai mare tărie și întăritură a celor de mai sus scrise, am poruncit cinstit credincios boiariului nostru, dumnealui Toader logofăt, să scrie și a noastră peceate cătră această carte să o lege.

S'au tălmăcit de Evloghie, dascal slavonescu, s'au tălmăcit, Noembre 13 let 7268 <1759>.

După G. Ghibănescu, Surete și izvoade, XVIII, p. 189—190.

Trad. rom.

- 1) în suret: unchiul
 2) » slugilor
 3) » rudeniiilor
 4) » surorilor

1535 (7043) Martie 22, Muși.

<†> Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Încem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, sluga noastră Luca, fiul lui Neagul, nepotul lui Toader Guga, de bună voia sa, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut ocina și dedina sa dreaptă, din uricul său drept și din privilegiul de întărire dela domnia mea, a patra parte de sat din Zavalnești, pe Crasnișoara, slugilor noastre, vărului său Albul și nepotului său de frate Dragotă, pentru 50 de zloți tătărești.

Și slugile noastre, Albul și Dragotă, au plătit toți banii mai sus scriși, cincizeci de zloți tătărești, în mâinile slugii noastre Luca, fiul lui Neagul, nepotul lui Toader Guga, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre Albul și Dragotă această a patra parte de sat mai sus scrisă, din Zavalnești, pe Crasnișoara, să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstră-nepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclin-tit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai înainte zise a patra parte de sat din Zavalnești, care este pe Crasnișoara, să fie din tot hotarul a patra parte și pe hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților noștri fii, Iliș și Ștefan și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Totrușan, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Toader pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul și a panului Liciul pârcălabi de Neamț, credința panului Crăciun și a panului Toader pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Mihul portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Mătiș vistier, credința panului Albotă postelnic, credința panului Popescul ceașnic, credința panului Colun stolnic, credința panului Draesin comis și <credința tuturor boie-rilor noștri moldoveni, mari și mici>¹⁾.

<Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre>¹⁾ Moldova, acela să nu cintească dauia și întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească.

¹⁾ loc șters și rupt în orig.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Huși, în anul 7043 <1535> luna Martie 22.

Arch. St. Buc., Ep. Huși, XII/1.

Orig. slav, perg. pecete atârnată, căzută.

343

1535 (7043) Martie 22, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, donu al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor <auzi> ¹⁾ citindu-se, <că> ¹⁾ această adevărată slugă a noastră Gliga, fiul lui. ¹⁾ ne-a slujit nouă drept și credincios.

De accia noi, văzând <slujba> ¹⁾ lui dreptcredincioasă către noi, l-am miluit cu mila noastră deosebită și i-am dat și i-am întărit lui dela noi ocina și cumpărătura lui dreaptă din uricul său drept din privilegiul <tatălui lui> ¹⁾, ce a avut el dela părintele domniei mele, dela Ștefan <voevod> ¹⁾, trei părți de sat, de partea aceasta a Prutului, anume din Ungureni, la Fântână, la Sărata, pe partea <cealaltă> ¹⁾ a Săratei, dinspre Prut.

Aceasta să-i fie lui dela <noi> ¹⁾ și cu tot venitul și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului neam, ciue i se va alege lui cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor trei părți de sat mai înainte zise, din Ungureni, de partea aceasta a Prutului, care este la Fântână, pe Sărata, pe <partea cealaltă> ¹⁾ a Săratei, dinspre Prut, să fie din tot hotarul trei părți, iar dinspre alte părți, după hotarul vechiu, <după> ¹⁾ semne, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai noștri Iliăș și Ștefan și credința boierilor noștri: credința panului <Huru> vornic, credința panului Totrușan, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Toader pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul și a panului Liciul pârcălabi de Neamț, credința panului Craciun și a panului Toader pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Mihul portar de Suceava, <credința panului> ¹⁾ Dragsan spătar, credința panului Mătiaș vistier, credința panului Albotă postelnic, <credința> ¹⁾ panului Popescul ceașnic, credința panului Colun ¹⁾ stolnic, credința panului Draxin comis și credința <tuturor boierilor> ¹⁾ noștri, mari și mici.

¹⁾ loc rupt în orig.

Iar după <viața> ¹⁾ noastră, <cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să> ¹⁾ nu-i cîltimească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și să-i împuternicească.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credincioșului pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Huși, în anul 7043 <1535> luna Martie 22.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, XLV/136.

Orig. slav, perg., șters, pecete atârnată.

344

1535 (7043) Martie 22, Huși.

<†> Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Pacem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că această adevărată sluga noastră credincioasă, Tomșa pârcălab de Ciobărciu ne-a slujit nouă, drept și credincios.

De aceia noi, văzând slujba lui dreptcredincioasă către noi, l-am miuit pe dânsul cu mila noastră deosebită și i-am dat lui dela noi, în țara noastră a Moldovei, un loc din pustie, pe Botna, între Dobra și între Oale, unde este Cheșeneul Mare, să-și întemeieze sat și să-i fie lui dela noi uric, cu tot venitul și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege lui cel mai de aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui loc din pustie mai înainte zis, pe Botna, care este între Dobra și între Oale, unde este Cheșeneul Mare, să fie cât poate să folosească un sat îndestul.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliș și Ștefan și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Totrușan, credința panului Scripca, credința panului Vlad și a panului Toader pârcălab de Hotin, credința panului Danciul și a panului Liciul pârcălabi de Neamț, credința panului Crăciun și a panului Toader pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Mihul portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Mătiaș vistier, credința panului Albotă postelnic, credința panului Popescu ceașnic, credința panului Colun stolnic, credința panului Draxin comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

¹⁾ loc rupt în orig.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine va alege dumnezeu să fie <domn>¹⁾ al țării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania noastră, ci să-i <dea>¹⁾ și să-i întărească, pentrucă i-am dat pentru slujba lui dreaptă.

Iar pentru mai mare <putere și întărire a tuturor celor>¹⁾ mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toade<r logofăt să scrie și>¹⁾ să atârne <pecetea noastră>¹⁾ la această carte a noastră.

A. scris Dumitr<u Popovici la>¹⁾ Huși, în anul 7043 <1535> luna Martie 22.

Acad. R.P.R., Fotografii, XXXV/8.

Fotocopie după un orig. slav.

345

1535 (7043) Martie 24, Huși.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni sluga noastră Sima, fratele lui Petre, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și din privilegiul de întărire, ce au avut Sima și fratele lui, Petrea și unchii lor și verii lor, dela părintele domniei mele Ștefan voevod, două părți, din a patra parte de sat din Hluzești, care este pe Putna, părțile de jos, slugilor noastre Pătrașco și Fetion și fratelui lui, Lazor pentru o sută și douăzeci de zloți tătărești.

Și slugile noastre Pătrașco și Fetion și fratele lui, Lazor au plătit toți acești bani mai sus scriși <o sută și douăzeci de zloți>¹⁾ tătărești, în mâinile slugii noastre Sima, <fratelui lui Petrea, înaintea noastră>¹⁾ și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre Pătrașcu și Fetion și fratelui lui, Lazor, aceste mai înainte zise două părți, din a patra parte de sat din Hluzești, ce este pe Putna, părțile de jos, ca să le fie lor dela noi uric cu tot venitul.

Însă să le fie lor între dânșii în două părți. O parte să fie a lui Pătrașco singur, cealaltă parte să fie a lui Fetion și a fratelui lui, Lazor, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor două părți, care sunt din a patra parte de sat din Hluzești, care este pe Putna, părțile de jos, să fie două părți din a patra parte de sat și între

¹⁾ loc rupt în orig.

dânșii, în două părți, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliiaș și Ștefan și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Totrușan, credința panului Scripco și credința panului Vlad și a panului Toader pârcălabi de Hotin, credința panului Danciu și a panului Liciul pârcălabi de Neamț, credința panului Crăciun și a panului Toader pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Mihul portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Matiaș vistier, credința panului Albotă postelnic, credința panului Popăscul ceașnic, credința panului Colun stolnic, credința panului <Draxin> comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat lor, pentrucă și-au cumpărat pe banii lor dreptți.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Gligor Bogza la Huși, în anul 7043 <1535> luna Martie 24 zile.

Acad. R.P.R., LXXII/3.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1806.

346

1536 (7044) Ianuarie 11, Suceava.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor <celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că>¹⁾ a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni Nastasia, fiica Stancăi, nepoata protopopului Draghia, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită, <și a vândut dreapta sa ocină, din>¹⁾ privilegiul ce a avut străbunicul ei, protopopa Drăghia dela străbunicul domniei mele Alexandru voevod, a șasea parte din a cincea parte din satul Pomerla, cât se va alege partea ei, <slugii noastre Ion Popșa cămăraș>¹⁾ de vistierie, pentru trei sute și douăzeci de zloți tătărești.

¹⁾ loc rupt în orig.

Și sluga noastră Ion Popșă cămăraș de vistierie a plătit toți acești bani mai sus scriși, <trei sute și douăzeci de zloți, în mâinile Nastasiei, fiica>¹⁾ Stancăi, nepoata protopopii Draghia, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni.

De aceea noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, <deasemeni și dela noi am dat>¹⁾ slugii noastre Ion Popșă cămăraș de vistierie, această a șasea parte din a cincea parte de sat din Pomerla, cât se va alege partea ei, ca să-i fie lui dela <noi ocină și copiilor>¹⁾ lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrăncupoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul <acestei>¹⁾ a șasea parte <din a cincea parte de sat din Pom>¹⁾erla, cât se va alege partea ei, să fie din tot hotarul a șasea parte din a cincea parte, cât se va alege partea ei, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi, <pe unde au folosit din veac>¹⁾.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliș și Ștefan și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința <panului Totrușan, credința>¹⁾ panului Scripeo, credința panului Vlad și a panului Toader pârălabi de Hotiu, credința panului Danciul și a panului Liciul pârălabi de Neamț, credința panului Crăciun și a panului Toader pârălabi de <Cetatea-Nouă, credința panului Mi>¹⁾hul portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Matiaș vistier, credința panului Albotă postelnic, credința panului Popăscul ceașnic, credința panului Colun <stolnic, credința pa>¹⁾nului Draxin comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe <ori cine îl va alege Dumnezeu>¹⁾ să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și înputernicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit, pentru <dreapta lui slujbă>¹⁾ și pentrucă și-a cumpărat pentru banii săi drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruucit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Gligor Bogza la Suceava, în anul 7044 <1536> luna Ianuarie 11 zile.

<Pe verso, contemporan slav:> Pan Ion Popșă cămăraș de vistierie, pe a șasea parte din a cincia parte de sat din Pomârla; <sec. XVIII rom.> Pomârla, la Dorohoi.

Acad. R.P.R., CXXXIV/88.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

¹⁾ loc rupt în orig.

1536 (7044) Ianuarie 18, Suceava.

Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că am binevoit domnia mea, cu a noastră bună voință și inimă curată și luminată și din toată bună voia noastră și cu ajutorul lui Dumnezeu, ca să întărim și să împuternicim sfintei noastre mănăstiri dela Homor, unde este hramul ador-mirea preasfintei curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria și unde este egumen chir popa Paisie, dreptele și propriile sate ale acelei sfinte mănăstiri și cumpărături ale părintelui domniei mele Ștefan voevod și ale fratelui domniei mele Bogdan voevod și nepotului domniei mele Ștefan voevod, anume satele Dvorniceni sub Dumbrava Inaltă și Stavceni și Glodeani și la obârșia Solonțului satul anume Pârtești și Curtea lui Dieniș și o prisacă la Botne, în Cornești și sub Bohotin altă prisacă, anume Zlătăroaia și un munte anume Ostra și slatina în Ostra, ce de demult a fost al lor acest munte și cu slatina.

Și deasemeni am dat dela noi, sfintei mănăstiri dela Homor, unde este hramul ador-mirea preasfintei, curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria, un iezor anume Oreahovul și două șomoldoace lângă el, anume Beșilele și Ciulinețul și gârla Oreahovului, anume Topileana și cu toate iezercanele lor, ce sunt lângă Oreahov.

Toate acestea mai sus scrise să fie acestei sfinte mănăstiri a noastre dela Homor, uric cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul tuturor acestor mai sus zise sate și prisăci, să fie din toate părțile, după vechile lor hotare, pe unde au folosit din veac, iar al muntelui anume Ostra și al slatinei, să fie din toate părțile până unde dă în apă.

Și iarăși hotarul celui mai sus scris iezor, anume Oreahovul și cu toate gârlele sale și cu iezercanele lor, începând din malul Prutețului, unde se desparte drumul, la Grindul Lung, împotriva Piscului Covurluiului și de acolo în jos pe malul Prutețului, în fața Suhanei și iarăși de acolo drept la gârla Topileanei, unde trece peste Troian, unde și mai sus este scris, iar de acolo, tot Troianul, până la vadul Trifeștilor și de acolo în sus pe mal până la capătul grindului, la malul Prutețului, unde dintâiu se începe hotarul. Acesta este tot hotarul.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliăș și Ștefan și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Totrușan, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Toader, pârçălabi de Hotin, credința panului Danciul și a panului Liciul pârçălabi de Neamț, credința

panului Crăciun și a panului Toader pârcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Mihul portar de Suceava, credința panului Drăgșan spătar, credința panului Matiaș vistier, credința panului Albotă postelnic, credința panului Popăscul ceașnic, credința panului Colun stolnic, credința panului Draxin comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine-l va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clintească dania și întărirea noastră, ci să întărească și să împuternicească acelei sfinte mânăstiri a noastre dela Homor.

Și cine s'ar ispiti să clintească dania și întărirea noastră, unul ca acela să fie blestemat de domnul Dumnezeu și mântuitorul nostru Iisus Hristos și de sfinții 4 evangheliști și de 12 sfinți apostoli de frunte, Petru și Pavel și ceilalți și de sfinții 24 prooroci ai lui Dumnezeu și de sfinții 318 părinți purtători de Dumnezeu, cei dela Nicheia și de toți sfinții, care din veac i-au plăcut lui Dumnezeu și să fie asemeni lui Iuda și blestematului Arie și să aibă parte cu Iudeii care au strigat asupra lui Hristos Dumnezeu, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, care este și va fi.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și < să lege pecetea noastră > la această carte a noastră.

A scris Gligor Bogza la Suceava, în anul 704<4>¹⁾ <1536> luna Ianuarie 18.

Mânăstirea Dragomirna, sub dată.

Orig. slav. perg., pecete atârnată, pierdută.

Cu o trad. germană.

348

1536 (7044) Ianuarie 19, Suceava.

Tălmăcire de pe uric vechiu dela Pătru <oe><od>, scris în limba sârbească de Grigore Bogza, în Suceava, la anul 7044 <1536> Ghenar 19, în cât s'au putut, fiind vechiu și rupt și în multe locuri cuvintele șterse.

Că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri ai Moldovei, mari și mici, sluga noastră Dragul și sora-sa Maria, fiii lui Ghedeon, feciorul Leahului, nepot de fiu a lui Forov, de a lor bună voie, de nimene îndemnați și au vândut a lor driaptă ocină, din priveleghia de întăritură ce au avut tatăl lor Ghedeon, fecior Leahului, nepot de fiu a lui Forov, dela fratele nostru Bogdan <oe><od>, un sat mai sus de Codrul cel Mare, anume satul Măceșanii, ce să numește Mihăileștii, slugii noastre Buzatul vătaf și femeii sale Armanca, drept 860 galbeni tătărești.

¹⁾ cifra unităților completată după o însemnare de pe verso.

Și sluga noastră Buzatul și femeia sa Armanca au plătit acei mai de sus scriși 860 galbeni tătărești, în mâinile slugii noastre Dragul și surorii sale, Mari-căi, feciorii lui Ghedeon, fiul Leahului, nepot de fiu al lui Forov, denaintea noastră și a boierilor noștri.

Pentru care noi, văzând a lor de bună voie tocmeală și plată deplin, noi așijderea și dela noi le-am dat și le-am întărit slugii noastre, lui Buzatul și fâmeii sale Armanca, pe cel mai sus scris sat, ci iaste din sus de Codrul cel Mare, anume satul Măceșău¹⁾, ce să numește Mihăileștii, ca să le fie lor de la noi uric, cu tot venitul și fiilor lor, nepoților, strănepoților și la tot neamul lor, cine va fi mai aproape nestrămutat niciodată, în veci.

Iar hotarul acehii de mai sus numit sat, ce iaste mai sus de Codrul cel Mare anume satul Măceșău, ce să numește acum Mihăileștii, să fie după hotarul cel vechiu, pe unde din veci au stăpănit.

Și pentru aceasta este credința domniei mele, noi Petru vod. și credința preaiubiților fiilor domniei mele Iliș și Ștefan și credința tuturor boierilor noștri ai Moldaviei, mari și mici.

Și spre mai mare întăritură, a celor de mai sus scrise, am poruncit credinciosului boierului nostru dumnealui Toader logofăt să scrie și pecetea noastră să o lege de această carte a noastră.

Am tălmăcit eu, Ioan Strătulac pitar, din limba sârbească pe limba moldovenească, în Iași, la anul 1803 Fevruar 21.

După G. Ghibănescu, Surse și Izvoade, XVIII, p. 190—191.

Trad. rom.; altă trad. rom. mai puțin completă la Acad. R.P.R., CCCCLIX/1.

349

1536 (7044) Aprilie 26, Hârlău.

«Petru voevod»²⁾, din mila «lui Dumnezeu»²⁾ domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră slugile noastre Păun și frații lui, «Porcul și Beachea și Budic și»²⁾ sora lor Vâscana, nepoții lui Mihul Pojar și deasemeni Todosia și fratele ei Lupe și sora «lor, Nastea și Lupa, copiii»²⁾ lui Luca, nepoții lui Mihul Pojar și deasemenea verii lor, Stănilă și nepotul lui «Pătrașco și fratele lui, Tri»²⁾fan și sora lui, Neagșa, copiii Anușcăi și ai lui Cârstea, de bună voia lor și și-au împărțit dreptele «lor ocine»²⁾ și din privilegiul de întăritură ce au avut bunicii lor, Mihul Pojar și Cârstea și Anușca, dela părintele domniei mele Ștefan voevod, satele anume Bogdăneștii și Să«cuianii»²⁾ dela Mohilă.

¹⁾ așa în text.

²⁾ loc rupt în orig.

Și a căzut în partea slugii noastre Păun și a fraților lui, Porcul <și Beachea și Budic și >¹⁾ a surorii lor Vascana, copiii Marincăi, nepoții lui Mihul Pojar, jumătate de sat <din Bogdăneștii, jumătatea >¹⁾ de sus, pentru această vânzare dela Mohilă.

De aceia, văzând tocmeala și împărțeala lor de bunăvoie, și noi și dela noi am dat și am întărit această jumătate de sat de sus, din Bogdăneștii, ca <să le fie lor cu >¹⁾ tot venitul.

Pentru aceasta, altul să nu se amestece.

Scris la Hârlău, în anul 7044 <1536> Aprilie 26.

Acad. R.P.R., CXVI/50.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Alt orig. slav identic, ibid., CXVI/51, după care s'au făcut completările.

Cu o trad. rom. la Arh. St. Iași, Codica nr. 9, f. 13.

350

1537 (7045) Martie, Vaslui.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi <citindu-se >¹⁾, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni sluga noastră Petru Boziu, de bună voia lui nesilit de nimeni, nici asupra și a vândut satul său drept, anume Boziianii pe Licicov și un loc de prisacă pe Pârâul Sec, loc de șase prăjini. Aceasta a vândut slugii noastre Ion, pentru 50 de zloți tătărești.

<Și s'a sculat >¹⁾ sluga noastră Ion și a plătit toți acești bani mai sus scriși, 50 de zloți tătărești, în mâinile slugii noastre Pătru Boziu înaintea noastră și înaintea <boierilor >¹⁾ noștri.

<De aceia noi, văzând >¹⁾ tocmeala lor de bună voie și plata deplină, iar noi deasemenea am dat și de la noi și am întărit acest sat, anume Boziianii și acest loc <de prisacă, pe Pârâul Sec, loc de șase prăjini >¹⁾, să fie slugii noastre, Ion, dela noi, uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege lui cel mai apropiat, neclintit niciodată, în vecei.

Iatr hotarul acestui sat mai sus scris, anume Boziianii, care este pe Licicov, să fie din toate părțile, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac. Și iarăși hotarul acestui loc de prisacă, care este pe Pârâul Sec, loc de șase prăjini, să fie numai șase prăjini.

¹⁾ Loc rupt în orig.

Și iarăși privilegiile de cumpărătură ce a avut Ion dela părintele domniei mele Ștefan voevod și de întărire dela domnia mea, pe acest sat și pe acest loc de prisacă, ele sunt stricate, cum este știut domniei mele și boierilor domniei mele.

Iar la aceasta este credința domniei mele, a mai sus scrisului, noi Petre voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliș și Ștefan și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Totrușan, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Toader pârčălabi de Hotin, credința panului Dauciul și a panului Liciul pârčălabi de Neamț, credința panului Crăciun și a panului Toader pârčălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Mihul portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Mateiaș vistier, credința panului Albotă postelnic, credința panului Popășcul ceașnic, credința panului Colun stolnic, <credința panului Drax> incomis și credința tuturor boierilor noștri <moldoveni, mari și>¹⁾ mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși <pe ori cine dumnezeu>¹⁾ îl va alege, să fie domn al țării noastre, acesta să nu-i clintească dania și întărirea <noastră>¹⁾, ci să-i întărească și să-i împuternicească, pentrucă i-am dat lui și i-am întărit, pentrucă și-a cumpărat <pe banii săi drepti>¹⁾.

<Iar pentru mai mare putere și>¹⁾ întărire a tuturor celor de mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris la Vaslui Ion Florescul, în anul 7045 <1537> luna Martie.

Acad. R.P.R., CVIII/19.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

351

<1537> Martie 7.

† Din mila lui dumnezeu; noi Petre voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni sluga noastră Crăciun Toilă, fiul lui Petrea Pojar și fratele lui, tot Crăciun și sora lui, Tudora, copiii lui Pojar, nepoții lui Mihul Pojar, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și din privilegiul de întărire ce a avut bunicul lor Mihul Pojar dela părintele domniei mele Ștefan voevod, a patra parte din Bogdănești, pe Siret. Aceasta au vândut slugii noastre Ion Măcău, pentru două sute și treizeci de zloți tătărești.

¹⁾ loc șters în orig.

Și s'a sculat sluga noastră Ion Măcău și a plătit toți acești bani mai sus scriși, două sute și trezeci de zloți tătărăști, în mâinile slugii noastre Crăciun Toilă, fiul lui Petrea Pojar și a fratelui lui, tot Crăciun și a surorii lui, Tudora, copiii lui Pojar, nepoții lui Mibul Pojar, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni.

De accia noi, văzând tocmela lor de bunăvoie și plata deplină, iar noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit această a patra parte din Bogdănești, pe Siret, ca să-i fie slugii noastre Ion Măcău, dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, ciue i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai sus scrise a patra parte din Bogdănești pe Siret, să fie din tot hotarul a patra parte și dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii i domniei mele Iliș și Ștefan și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Totrușan, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Toader pârcałabi de Hotin, credința panului Danciul și a panului Liciul pârcałabi de Neamț, credința panului Crăciun și a panului Toader pârcałabi de Cetatea-Nouă, credința panului Mibul portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Mătiăș vistier, credința panului Albotă postelnic, credința panului Popăscul ceașnic, credința panului Colum stolnic, credința panului Draxin comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu-i clintească dania și întărirea noastră, <ci să-i întărească și să-i împuternicească, pentrucă > ¹⁾ i-am dat lui și i-am întărit, pentrucă el <și-a cumpărat, pe > ¹⁾ banii săi drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Petrea Popovici, în anul <7045 <1537>> luna Martie 7.

Acad. R.P.R., Peciți, nr. 257.

Orig slav, perg., pecete atârnată.

Cu o trad. rom., din sec. XVIII, la Arh. St. Iași, Condica nr. 9, după care s'a completat data.

¹⁾ loc rupt în orig.

1537 (7045) Aprilie 30, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, sluga noastră Nicoară, fiul lui Negrilă și vara lui, Mărina și sora ei Mărie, fiicele Anei și verii lor Ion și fratele lui, Cârstea, copiii Magdei și surorile lor Tecla și Crăstina și Anușca, fiicele lui popa Gavril și verii lor Vlaico și surorile lui, Cerna și Dolca și Varvara, copiii lui Toma și toți nepoții ai lui Nicoară și ai lui Cârceiu dieci, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici așupriți și au vândut ocina lor dreaptă și din privilegiul ce au avut bunicii lor Nicoară și Cârcei dieci, danie dela fratele domniei mele Bogdan voevod, o seliște pe Răut, însă de partea cealaltă a Răutului, în dreptul gurii Iligaciului. Aceasta au vândut credinciosului nostru pan Toader logofăt, pentru douăzeci și patru de zloți tătărești.

Și credinciosul nostru pan Toader logofăt a plătit toți acești bani mai sus scriși, 24 de zloți tătărești, în mâinile slugii noastre Nicoară, fiul lui Negrilă și a verilor lui, Mărinei și surorii ei Mariei, fiicele Anei și a verilor lor Ion și a fratelui lui, Cârstea, copiii Magdei și a surorilor lor, Tecla și Crăstina și Anușca, fiicele lui popa Gavril și a verilor Vlaicu și a surorilor lui, Cerna și Dolca și Varvara, copiii Tomei, toți nepoții lui Nicoară și ai lui Cârceiu diaci, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină, noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit credinciosului nostru pan Toader logofăt această seliște mai înainte zisă, care este pe Răut, dar de partea cealaltă a Răutului, în dreptul gurii Iligaci, ca să-i fie lui dela noi uric, cu tot venitul, lui și copiilor lui nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai sus scrise seliști, care este pe Răut, însă de partea cealaltă a Răutului, în dreptul gurii Iligaciului, să fie din toate <părțile>¹⁾ după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Și iarăși privilegiul ce au avut ei pe această seliște, încă l-au dat în mâinile credinciosului nostru pan Toader Baloșe înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliăș și Ștefan și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Totrușan, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Toader pârcălabi de Hotin,

¹⁾ lipsă în orig.

crediința panului Danciul și a panului Liciul pârcălabi de Neamț, credința panului Crăciun și a panului Toader pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Mihul portar de Suceava, credința panului Drăgșan spătar, credința panului Mateiaș vistier, credința panului Albotă postelnic, credința panului Popăscul ceașnic, credința panului Draxin comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i cîltimească dania și întărirea noastră, <ci să-i întărească și să-i împuternicească>¹⁾ pentru slujba lui dreaptă către noi și pentru că și-a cumpărat pentru banii săi drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit să scrie și să atârne pecetea noastră>¹⁾ la această carte a noastră.

A scris Grigorie Bogza în Huși, în anul 7045 <1537> Aprilie 30.

Muzeul Regional, Suceava, nr. 1694.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

353

1538 (7046) Iunie 14.

7046 <1538> Juni 14. Cartia domnului Petru v<oe>vod prin cari să întărești în stăpânirea mănăstirii Niamțu o a patra parti din satul Orăștii și din a triia parti, două părți, ci s'au cumpărat de Teodosăi, episcopul de Rădăuți, cu banii lui Dorothei, ci au fost episcop.

Arh. St. Iași, Anaforale, nr. 73, f. 32.

Rezumat rom.

354

1539 (7047) Mai 24, Hârlău.

† Ștefan voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni sluga noastră Ion Moțoc, fiul lui Ivanco Moțoc sulger, de bună voia lui, nesilit de nimeni și nici asuprit și a vândut o moară pe Toplița, ce a avut tatăl lui, Ivanco Moțoc²⁾ sulger, de cumpărătură dela Toader Corlat, credinciosului nostru pan Totrușan logofăt, pentru 100 de zloți tătărești.

¹⁾ Ioc rupt în orig.

²⁾ « Moțoc » adaus deasupra rândului.

Și întru aceasta, s'a ridicat credinciosul nostru pan Totrușan logofăt și a dat această moară ce este pe Toplița, mănăstirii dela Moldavița, pentru sufletul său.

De aceia noi, văzând dania lui de bunăvoie și noi deasemenea și dela noi le-am dat și le-am întărit, cu tot venitul.

Altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Hârlău, în anul 7047 <1539> Mai 24.

Acad. R.P.R., XIX/40.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad, rom. din 1811, *ibid.*, LXXXIV, 174.

355

1539 (7047) Iunie 13, M-rea Putna.

† Cu voia tatălui și cu ajutorul fiului și cu împlinirea sfântului duh. Iată eu, robul stăpânului meu Iisus Hristos, episcopul Anastasic de Vad, iată am bine voit, cu bună voia noastră și inimă curată și luminată, din toată bună voia noastră, mai ales și cu ajutorul lui Dumnezeu și din dragostea cea pentru Dumnezeu către sfântul locaș al sfiutei și slăvitei uspenii a preasfintei, curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria, care este la Putna și am dat 100 <de galbeni> ungurești în vremea arhimandritului Siloan, ca să-mi facă pomenire, odată pe an, în vecii vecilor, în săptămâna lui Arțivuri, în orice zi, seara, parastas și a doua zi dimineață, liturghic.

Și iarăși, m'am sculat și am dat alți 100 <de galbeni> ungurești, pe vremea egumenului Arsenie și fiind de față toți frații în Hristos, ca să-mi facă în veci și altă pomenire, odată pe an, seara, parastas, și a doua zi dimineață, liturghic, în orice zi din săptămâna Rusaliilor.

Și văzând <la> arhimandritul Siloan și apoi <la> igumenul Arsenie și la toți frații în Hristos, prietenie în Hristos și iubire fiiască am făgăduit că atât cât va fi acest locaș să fie din partea noastră această bunăvoință.

Și cine după viața noastră, din naștavnicii și din frații acestui sfânt locaș nu va ține această întocmire a noastră acela să dea răspuns înaintea lui Dumnezeu, în ziua judecării, amin.

Scris în sfânta mănăstire, în anul 7047 <1539> luna Iunie 13 zile.

A scris monahul Spiridon.

Arhiva m-rii Putna, nr. 624.

Orig. slav, perg., pecete căzută.

O fotocopie slavă la Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fotografii, III/24.

1540 (7048) Martie 7, Hârlău.

† Din mila lui Dumnezeu noi, Stefan voevod, fiul <lui Ștefan>¹⁾ voevod <cel Bătrân>¹⁾ domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că au venit înaintea <noastră și înaintea boierilor noștri>¹⁾ Neaga, fiica Marușcăi și¹⁾ ei, Mihăilă și fratele lui, Pavel și surorile lor Sofijca și Mărena și s'au jehuit <cu mare plângere și ne-au nărr>²⁾ turisit, cu megiașii dimprejur, spunând că privilegiu, ce au avut ei dela părintele domniei mele <Ștefan voevod, pe satul anume Maxineștii, pe Pârâul Negru, acest privilegiu l-au pierdut, când>²⁾ împăratul turcesc a călcat țara <noastră>²⁾.

<De aceia noi, văzând mare mărturie, cu>²⁾ megiașii dimprejur <și noi>²⁾ deascmeni și dela noi am dat și am întărit Neagăi, fiica <Marușcăi și>. . . .²⁾ ei, Mihăilă și fratelui lui, Pavel și surorilor lor <Sof>¹⁾jiicăi și Mărenii, acest sat mai sus scris, anume Maxineștii, pe <Pârâul>) Negru, <ea>) să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului <lor>¹⁾ neam <cine li se va alege>¹⁾ lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume al Maxineștilor pe <Pârâul>¹⁾ Negru, <să>¹⁾ fie din toate părțile după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, <noi Ștefan voevod>¹⁾ și credința preaiubiților fii ai domniei mele Alexandru și Ștefan și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința <panului Vlad, credința>²⁾ panului Scripcă, credința panului Crăciun, <credința panului Popăscul>¹⁾ și credința panului Șeptelici <pârcă>¹⁾ Iăabi de Hotin, <credința panului Manea și a panului Grozav pârcălabi de Neamț, credința panului Ungurul și a pa>¹⁾nului Mateiaș pârcălabi de Cetatea-Nouă, <credința panului Mihul portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Crasnăș vistier, credința panului Sturza postelnic, credința panului Șteful ceașnic, credința panului Lohan stolnic, credința panului Petrașco comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, <mari și mici>²⁾.

<Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși>²⁾ pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le cîntească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat <și le-am întărit, pentrucă le este lor dreaptă ocină și dedină>¹⁾.

¹⁾ loc șters în text.

²⁾ loc șters și rupt în text.

«Iar pentru mai mare putere și întărire»¹⁾ a tuturor celor mai sus «scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră»¹⁾.

«A scris... la Hârlău, în anul 7048 <1540> luna Martie 7 zile»¹⁾.

După Analele Acad. Rom., s. III., S. I., t. 8 (1928), nr. 4.

Fotocopie după un orig. slav. Cu o trad. rom. la Acad. R.F.R., CXVII/52, după care s'au făcut completările.

357

1540 (7048) <Martie — Mai> 13, Hârlău.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, fiul lui Ștefan voevod cel Bătrân, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că aceste adevărate slugi ale noastre, Ocea și Fătul și Udrea și Dan și Tuluc și Ion și One au slujit nouă, drept și credincios.

De aceia noi, văzând slujba lor dreaptă și credincioasă către noi, i-am miluit pe dânșii, cu deosebita noastră milă le-am dat și le-am întărit lor dela noi, în țara noastră Moldova, o seliște anume Seliștea lui Gagea, mai sus de Obieleni și mai jos de Cozmești, ca să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestei seliști zise mai sus, anume Seliștea lui Gagea, mai sus de Obieleni și mai jos de Cozmești, să fie cât vor putea să folosească douăzeci de case, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Și la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Alexandru și Ștefan și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Vlad, credința panului Scripcă, credința panului Crăciun, credința panului Popescul și a panului Șeptelici pârălabi de Hotin, credința panului Manea și a panului Grozav pârălabi de Neamț, credința panului Ungurul și a panului Mateiaș pârălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Mihul portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Crasnăș vistier, credința panului Sturzea postelnic, credința panului Șteful ceașnic, credința panului Lohan stolnic, credința panului Petrașco comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn

¹⁾ loc rupt în text.

al țării noastre Moldova, acela să nu le clinească¹⁾ și întărirea noastră ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentru dreapta lor slujbă.

Iar pentru mai mare putere și întărire <a tuturor celor mai sus>¹⁾ scrise am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră, la această carte a noastră.

A scris Ion Tăutulovici la Hârlău, în anul 7048 <1540> luna.....¹⁾ 13.

Arh. St. Buc., Peceti, nr. 224.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu o trad. rom. din rSor, ibid., Neamț, XXXII.

Lunile, după prezența domnului la Hârlău.

358

<1540> Martie 23, Hârlău.

Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, fiul lui Ștefan voevod cel Bătrân, domn al țării Moldovei, Pacem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că această adevărată <slugă>³⁾ a noastră credincioasă, pan Crăciun a slujit nouă drept și credincios.

De aceia noi, văzând slujba lui dreaptă către noi, l-am miluit pe dânsul cu deosebita noastră milă, i-am dat și i-am întărit lui dela noi, <în>³⁾ țara <noastră>³⁾, în Moldova, din satele noastre, un sat ce a fost acest sat domnesc, <anume Conțe>³⁾știi, cu toate pricaturile, în ținutul Sucevei.

Toate aceste mai sus scrise să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui mai sus scris sat din satele noastre, ce a fost acest sat domnesc, anume Conțeștii, cu toate pricaturile, în ținutul Sucevei, să fie din toate părțile după <hotarul>²⁾ vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Alexandru și Ștefan și credința tuturor boierilor noștri: credința panului <Huru>³⁾ vornic, credința panului <Vlad, credința panului Scr>³⁾ ipcă, credința panului Popescul și <a panului Șeptelici>³⁾ pârăcalabi de Hotin, credința panului Manea și a panului Grozav pârăcalabi de Neamț, credința <panului Ungu>³⁾rul și a panului Matcijaș pârăcalabi de>³⁾ Cetatea-Nouă, credința panului Mihul portar <de Suceava>³⁾, credința panului Dragșan spătar, credința panului Crasnăș vistier, credința panului Sturzea postelnic, credința panului <Șteful ceașnic>³⁾, credința panului Lohan

¹⁾ loc șters în orig.

²⁾ loc ilizibil în orig.

³⁾ loc rupt în orig.

stolnic, credința panului <Petrașco comis>¹⁾ și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după <viața>¹⁾ noastră, <cineva fi>¹⁾ domn al <țării>¹⁾ noastre, din copiii <noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn>¹⁾ al țării <noastre>¹⁾ Moldova, acela să nu-i clinească dania și întărirea noastră, <ci să-i>¹⁾ dea și să-i întărească, <pentru că i-am dat>¹⁾ și i-am întărit <lui>¹⁾, pentru slujba lui dreaptă.

Iar pentru mai mare putere și întărire <a tuturor celor mai sus>¹⁾ scrise, <am>¹⁾ poruncit credinciosului <nostru>¹⁾ pan Totrușan logofăt să scrie <și>¹⁾ să atârne pecetea <noastră>¹⁾ la această carte a noastră.

A scris Ion Tăutulovici la Hârclău¹⁾, în anul 704...¹⁾ luna Martie 23 zile.

Acad. R.P.R., Pecoți, nr. 31.

Orig. slav, perg., foarte rupt, pecetea atârnată.

Datat din domnia lui Ștefan Lăcustă; cifra unităților anului nu se poate citi. Ea poate fi sau 7 sau 8.

359

1540 (7048) Mai 1, Hârclău.

Uricul lui Ștefan vodă, *fiul lui Ștefan cel Bătrân*. Adică au venit înaintea noastră și a lor noștri moldovinești boeri, sluga noastră Ilea și sora lui, Anghelina și Tudora, ficiorii Cârștii di Glodeni, di nimi siliți, nici asupriți, au vândut a lor dreaptă ocină și moșie, din dres di cumpărătura ce-au avut moșul lor Crăste di Glodeni dela părintii domniei mele Ștefan voevod, din giunătate de sat de Glodeni, a treia parte, parte din gios, de cătră Bahlui. Aceia ce au vândut a credincioasă slugii noastră Necoară sulger, drept 100 zloți tătărăști.

Și s'au sculat sluga noastră credincioasă Nicoară sulgear și au plătit toți deplin acei bani, care s'au pomenit mai sus, 100 zloți tătărăști, în mâinile slugii noastre Ilii și surorii lui, Anghelinei și Tudorii, ficiorii lui Cârștei di Glodeni, dinaintea noastră și dinaintea a lor noștri moldovenești boieri.

Așijdere au mai venit înaintea noastră și înaintea a lor noștri boieri sluga noastră Șerbaca, de a sa bună voe, de nime silit, nici asuprit, au vândut a sa driaptă ocină și moșie, ce-au avut danie dela părintii domniei mele Ștefan voevod, un sat anume Șerbaca pi Ciuluc, la Colac, aceia au vândut-o iarăși slugii noastre credincioasă, nepotu-său¹⁾ Nicoară sulger, drept 100 zloți tătărăști.

Sculându-să Nicoară sulger, au plătit toți deplin acei bani mai sus pomeniți, 100 zloți tătărăști, în mânele unchiului său, lui Ivanco Șerbaca, dinaintea noastră și dinaintea a lor noștri moldovenești boieri.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ „nepotu-său”, adăugat pe margine.

Deci noi, văzând de a lor bună voce tocmală și deplin plată, așijdere și dela noi am dat și am întărit ace mai sus zisă din giământate de sat di Glodeni, din partea di gios, a triia parte, de cătră Bahlui și ace săliște, Șerbaca, pe nume pe Ciuluc, la Colac, a credincioasei noastre slugi Nicoară sulger, așa ca să-i fie lui uric dela noi, cu tot venitul, lui și ficiorilor lui și nepoților, strănepoților și altor împrăștiați a lui, a tot rodul lui, cine să vă alege mai deaproape, să fie neruşiet nicicând, în veci vecilor.

Iar hotarul acelu mai sus pomenit, din giământate de sat di Glodeni, a treia parte, din partea de gios, de cătră Bahlui, ca să fie din tot satul, din giământate de sat a treia parte, iar de cătră alte părți, să fie după hotarul cel bătrân, pi cum din veci au veșuit.

Iar hotarul acei da mai sus pomenită săliște, Șerbaca pe Ciuluc, la Colac, ca să fie din toate părțile, pi hotarul cel vechiu, pe cum din veci au veșuit.

Spre aceia iaste credința domniei noastre mai sus pomenit Ștefan voevod și credința preaiubiților fii a domniei mele Alexandru și Ștefan și credința boerilor noștri: credința dumisale Hur vornicul, credința dumisale Vlad și Scripea și Craciun și Popescul și Șeptilici pârcălabi de Hotin, credința dumisale Manea și Grozav pârcălabi de Niamuțu, credința dumisale Ungurului și a lui Matiaș pârcălabi de Cetatea-Nonă, credința dumisale Mihul portarul de Suceava, credința dumisale Drăgșan spătarul, credința dumisale Crasnăș vistiernicul, credința dumisale Sturzii postelnicul, credința dumisale Șteful pâharnicul, credința dumisale Lohan stolnicul, credința dumisale Pătrașco stolnicul¹⁾, credința tuturor ai noștri moldoveni boeri, a mari și mici.

Iar spre mai mare întăritură, iaste poronca a mărelui nostru credincios, dumnealui Trotușan marili logofăt, a scrie și a noastră pacete a spânzura cătră această adevărată carte a noastră.

Scriș de Ion Borlățulovici din Hârlău, <ea>t 7048 <1540> Mai 1.

S'au tălmăcit di pi sârbic, de Ștefan Luca vistiernicul, leat 7230 <1722> Mart. 18.

Arh. St. Iași, Colecția nr. 2, actele Glibănescu.

Trad. rom.

360

1540 (7048) Mai 11, Hârlău.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ștefan voevod, fiul lui Ștefan voevod cel Bătrân, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor

¹⁾ greșit, în loc de comis.

ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni sluga noastră Toader Ploscă, de bună voia sa, nesilit de nimeni nici asuprit și a vândut ocina sa dreaptă din privilegiul de mărturie, ce au avut ei dela Petru voevod, jumătate din a treia parte de sat din Crecești. Aceasta a vândut surorii sale Elinca, pentru două sute și douăzeci de zloți tătărești, când și-a plătit el capul.

Și s'a sculat Elinca și a plătit toți acești bani mai sau scriși, 220 de zloți tătărești, în mâinile lui Toader Ploscă, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină și noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit Elincăi această mai înainte zisă jumătate din a treia parte de sat din Crecești, ca să-i fie ei dela noi uric, cu tot venitul, ei și copiilor ei și nepoților ei și strănepoților ei și răstrănepoților ei și întregului ei neam, cine i se va alege ei cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai înainte zise jumătăți din a treia parte de sat din Crecești să fie din tot hotarul, jumătate din a treia parte, iar dinspre alte părți, să fie după hotarul vechi, pe nude au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, Ștefan voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Alexandru și Ștefan și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Vlad, credința panului Scripcă, credința panului Crăciun, credința panului <Po>păscul și a panului Șeptelici pârčalabi de Hotin, credința panului Manea și a panului Grozav pârčalabi de Neamț, credința panului Ungurul și a panului Matiaș, pârčalabi de Cetatea-Nouă, credința panului Mihul portar de Suceava, credința panului Drăgșan spătar, credința panului Crasnăș vistier, credința panului Sturza postelnic, credința panului Șteful ceașnic, credința panului Lohan stolnic, credința panului Petrașco comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și să-i împuternicească, pentrucă i-am dat ei și i-am întărit, căci ea și-a cumpărat pentru ai săi drepte bani.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Luca Sârbul la Hârlău, în anul 7048 <1540> luna Mai 11 zile.

Arh. St. Iași, Fondul Ghibănescu.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

1540 (7048) Mai 18.

7048 <1540> Mai 18. Un suret di pi un uric sãrbãscu, dila Ștefan v<oe>v<o>d ce-l dã lui Toma și frații lui, Șãndre și ai lor, pentru pãrțile din Otești, Rãcãtãu și Boteștii și altii.

Arh. St. Iași, Tr. 1146, p. 2, 1300, dos. 58, f. 365.

Rezumat rom.

362

1540 (7048) Iunie 4, Suceava.

Suceava, 4 Iunie 7048 <1540>, Ștefan vodã pentru Ioan Arpaș și frații lui, Vremeș și Andrieșanul și Dragosin, copiii Nicsini, nepoții Marușcii, a fetei Olcãi, cari vând «ocina și moșia den preveleghiu» dela Marușca, din vremea lui Ștefan-vodã, «pãrintele domniei mele», pe jumãtate de Ezãreni, ce sãnt pe den jos de Cotnaru», vândute «jupãnului Andreicãi Șeptelici pãrcãlab Hotinului» pe 300 zloți tãtãrești <dați> «în mãinile singilor noastre».

«Dar iarãși, de nu vor ave copii amãndoi, între sãne, apoi acea jumãtate de sat anune Ezãrenii, ce sãnt pe den jos de Cotnari, ca sã le fie lor pe doã pãrți». Mãrturii, fiii: Alexandru și Ștefan, Huru vornicul, Vlad, Scripca, Crãciun, Popãscul pãrcãlabul Hotinului, Manea și Grozav pãcãlabi de Neamț, Ungurul și Mãtiiaș de Roman, Mihul portar de Suceava, Dragoșanul spãt., Crasniș vist., Sturzea post., Șteful pah., Lohan stol., Pãtrașco comis.

Scrie Totrușan logofãtul.

Pisar Machedon.

Dupã Analele Acad. Rom., s. III, t. IV, S. I., 4 (1925), p. 1 (411) — 2 (412),
fc. p. 394.

Rezumat rom.

363

1540 (7048) Iunie 13, Suceava.

Cu mila lui dumnezeu, noi Ștefan voevod, fecior al bãtrãnului Ștefan voevod, domn pãmãntului Moldovei, Inștiințãm cu aceasta scrisoare a noastrã tuturor cinc va ceti pe dñsul sau sã andã, cã au venit innaintea noastrã și innaintea boierilor noștri ai pãmãntului Moldovei, ai noștri slugi, Ion și fratele lui, Cozma, feciorii Nastasiei și din neamul lui, Petricã Cerbice, feciorul Irinei, nepoții Isaii, de bunã voia lor, nu cu deasila sau cu arituri au vândut moșia lor cea dreaptã, din moși strãmoși și s'a fãcut învoialã, cu voia moșului lor Isaiia, care a avut-o el dela strãmoșul *domniei mele* Alexandru voevod, douã pãrți din satul Hilișenii, pe Suceava. Și au vândut aceste douã pãrți din satul Hilișeni, pe Suceava, slugi-

lor noastre, lui Dragoman și fraține-său, lui Ion și surorilor lor Urâtei și Mariuței și Marinei și Dumitrei și altei Mariuțe și Tudosiei, copiilor lui Cârja, fiind pârălab, cu șese sute de zloți sau lei tătărești.

Și s'au sculat slugile noastre Dragoman și frate-său Ioan și surorile lor Urăta și Marica și Marena și Dumitra și altă Marica și Tudosia, copiii Cârjei fiind pârălab și au plătit toți acești mai sus scriși bani, 6 sute zloți tătărești, în mâinile slugilor noastre, lui Ion și fraține-său Cozuii, copiilor Nastasiei și ai lui Petrică, cari au fost din neamul lui Cerbice, feciorului Irinei, nepoții Isaii, înaintea noastră și înaintea boerilor noștri.

Iară noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, noi așijderea dela noi li-am dat și li-am întărit slugilor noastre Dragoman și frațini-său, lui Ion și surorilor lor, Urâtei și Mariuței și Marenei și Dumitrei și altei Mariuțe și Tudosiei, copiilor Cârjei fiind pârălab, aceste două părți ce sânt scrise mai sus dela satul Hilișeni pe Suceava, precum este și dela noi uric, cu toată dobânda, lor și feciorilor lor și nepoților lor și strănepoților din neam în neam, cine s'ar afla de neam aproape, neclătit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestora două părți de satul Hilișeni, care-i pe Suceava, este dela tot hotarul două părți iar și alte părți, până'n hotarul cel vechiu, până unde din veac se arată.

Iar pentru aceasta este credința izvodul ce este scris mai sus, noi Ștefan voevod și credința iubiților feciori ai domniei mele, a lui Alexandru și a lui Ștefan și credința boerilor noștri: credința boerului nostru Huru vornic, credința boerului Vlad, credința boerului Scripca, credința boerului Crăciun, credința boerului Popescu, credința boerului Șeptelici pârălabi de Hotin, credința boerului Manu și boerului Grozav pârălabi de Neamț, credința boerului Ungurul și boerului Mateiaș pârălabi de Cetatea Nouă, credința boerului Mihul portarul de Suceava, credința boerului Drăgșan spătarul, credința boerului Crasniș vistiernic, credința boerului Sturza postelnicul, credința boeriului Drăgșan Șteful păharnic, credința boeriului Patrașco comis, credința tuturor boerilor noștri ai Moldovei și <celor mari> și celor mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn în pământul Moldovei, din copiii noștri sau din neamul nostru sau ori pe cine va alege dumnezeu domn pământului Moldovei, acela să nu se atingă de ce am dat noi și am întărit și cine va fi domn, să întărească, precum că a cumpărat cu munca sa dreaptă și banii săi.

Iar pentru credința tăriei ce este scrisă mai sus, am poruncit credinciosului nostru boer Totrușanu logofătului să scrie și pecetea noastră să puie către această scrisoare a noastră.

A scris Luca în Suceava, în anul 7048 <1540> luna lui Iunie 13 zile.

După N. Iorga, St. și Doc. XXI, p. 300—302.

Trad. rom., dela sfârșitul sec. XVIII.

1540 (7048) Noembrie 30.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, fiul lui Ștefan voevod cel Bătrân, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că am binevoit domnia mea, cu bunăvoința noastră și inimă curată și luminată și cu toată bunăvoirea noastră și cu ajutor dela Dumnezeu, să întărim și să împuternicim sfânta noastră mănăstire dela Homor, unde este hramul adormirea preasfintei, curatei, binecuvântatei stăpânei noastre de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria și unde este egumen chir popa Paisie, dreptele și propriile sate ale acestei sfinte mănăstiri dania și cumpărătura părintelui domniei mele Ștefan voevod și a fratelui domniei mele Bogdan voevod și a nepotului de frate al domniei mele Ștefan voevod, satele, anume Dvorniceanii sub Dumbrava Inaltă și Stavceanii și Glodeanii și satul anume Pârteștii, la obârșia Soloneșului și Curtea lui Dieniș și o prisacă la Botne, la Cornești și sub Bohotin altă prisacă, anume Zlataroaia și un munte anume Ostra și slatină în Ostra, care munte cu slatină a fost de demult al lor, și un iezor anume Oreahovului ¹⁾ și două șomoldoace ²⁾ lângă el, anume Beșilele și Ciulinețul și gârla Oreahovului, anume Topileana și cu toate iezercanele ce sunt lângă Oreahov.

Și la aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, credinciosul și cinstitul nostru boier, pan Toader logofăt, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asupra și a dat pentru pomenirea lui și pentru pomenirea părinților lui, sfintei noastre mănăstiri dela Homor, unde este hramul uspenia preasfintei, curatei, binecuvântatei stăpânei noastre, de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria, dreptele și propriile sale ocine și cumpărături ale sale, din privilegiile lui de cumpărătură, ce le-a avut el dela fratele domniei mele Bogdan voevod și dela nepotul de frate al domniei mele Ștefan voevod, un sat pe Cozancea, anume Corceștii, care sat l-a cumpărat el dela <Zoica> ³⁾ și dela sora ei Varvara, fiicele Marușcăi, nepoatele lui Sima Corcea, pentru 500 zloți tătărești, și un sat pe Sitna anume Feredeianii, care sat l-a cumpărat dela Marica, fiica Vasutcăi, nepoata lui Petre spătar, pentru 400 zloți tătărești, și un sat anume Brăneștii pe Sitna, amândouă cuturile și cu moară în Sitna, care sat l-a avut de danie dela Petru voevod.

Deci noi, văzând dania lui de bună voie, dreptele sale ocine, sfintei noastre mănăstiri dela Homor, unde este hramul adormirea preasfintei, curatei, bine-

¹⁾ așa în orig.

²⁾ « șomoldoki » în orig.

³⁾ « Zoica » scris peste un loc lăsat inițial în alb.

cuvântatei stăpânei noastre, de Dumnezeu născătoare, fecioara Maria, și noi deasemeni și < dela > noi am dat și am întărit acele înainte zise sate, anume Dvorniceanii, sub Dumbrava Înaltă și Stăvceanii și Glodeanii și la obârșia < Sălonețului > satul Pârtești și seliștea lui Dieniș și la Botne, o prisacă la Cornești și sub Bohotin, altă prisacă, anume Zlătăroaia și un munte anume Ostra și slatină în Ostra, care munte cu slatina de demult a fost al lor și un iezer, anume Orahovul și două șomoldoace lângă el, anume Beșilele și Ciulinețul și gârla Orahovului, anume Topileana și cu toate iezercanele ce sunt lângă ea și un sat pe Cozancea, Corceștii și un sat pe Sitna, anume Feredianii și un sat, tot pe Sitna, anume Brăneștii, amândouă cuturile și cu moară în Sitna. Toate acestea de mai sus scrise să fie uric sfintei noastre mânăstri dela Homor, cu tot venitul, neclintit, niciodată.

Iar hotarul tuturor acestor mai sus scrise sate și prisăci, să fie din toate părțile, cu vechile lor hotare, pe unde din vecii vecilor au folosit.

Iar hotarul muntelui anume Ostra și al slatinei, să fie din toate părțile până unde dă în apă.

Și iarăși hotarul aceluia iezer mai sus scris, anume Orahovul, cu toate gârlele sale și iezercanele lor, începând dela malul Prutului ¹⁾, unde se desparte drumul, la Grindul ²⁾ Lung, în fața Piscului ³⁾ Covurluiului, de acolo la vale pe malul Prutului, în dreptul Suhanei și iarăși de acolo drept la gârla Topileana, unde trece peste Troian ⁴⁾ unde este scris mai sus, iar de acolo, tot Troianul până la vadul Trifeștilor și de acolo în sus pe mal, până la capătul Grindului, pe malul Prutețului, unde dintâiu se începe hotarul. Acesta este tot hotarul.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele, Alexandru și Ștefan și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Vlad, credința panului Scripcă, credința panului Crăciun, credința panului Matiaș, credința panului [credința panului] Popescul și a panului Șeptelici, pârcałabi de Hotin, credința panului Manea și a panului Grozav pârcałabi de Neamț, credința panului Ungurul și a panului Iane pârcałabi de Cetatea Nouă, credința panului Mihul portar de Suceava, credința panului Drăgușan spătar, credința panului Crasnăș vistier, credința panului Sturzea postelnic, credința panului Șteful ceășnic, credința panului Lohan stolnic, credința panului Petrașcu comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri, sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine va alege Dumnezeu să fie domn al

¹⁾ în loc de « Prutețului ».

²⁾ « Grindu » în orig.

³⁾ « piscu » în orig.

⁴⁾ așa în orig.

țării noastre Moldova, acela să nu clinească dania și întărirea noastră, ci să întărească și să imputernicească acestei mănăstiri a noastre <mai sus scrise, dela Homor>¹⁾. Și iarăși cine ar încerca să clinească dania și întărirea noastră, unul ca acela să fie blestemat <de domnul dumnezeu și mântuitorul nostru> ¹⁾ Hristos și de sfinții patru evangheliști și de 12 sfinți apostoli de frunte, Petru și Pavel și ceilalți și de sfinții 24 prooroci dumnezeiești și de sfinții 318 părinți purtători de dumnezeu dela Niceea și de toți sfinții care din veac au plăcut <lui dumnezeu și să aibă parte cu Iuda și cu> ¹⁾ blestematul Arie și să aibă parte cu acei Iudei care au strigat asupra domnului Iisus Hristos, sângele <lui>²⁾ asupra lor și asupra copiilor lor, după cum este și va fi în veci, amin.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și pecetea noastră să o lege la această carte a noastră.

A scris Machedon Urmezeovici, în anul 7048 <1540> luna Noembrie 30 zile.

M-rea Dragomirna, sub dată.

Orig. slav. perg., pecete atârnată.

Cu o trad. germană. O copie slavă la Arh. St. Iași, CCXL/14, după care s'au făcut unele completări și cu o trad. rom., ibid., CCXL/13.

O fotocopie slavă la Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fotografii, II/35.

365

1541 (7049).

† Eu smeritul ieromonah Serapion, igumen dela mănăstirea Bistrița și cu toți frații în Hristos, scriem deobște și în sobor fraților din mănăstirea noastră dela Bistrița, care sunt în vremea noastră și după noi și celor bătrâni și celor tineri, scriem vonă tuturor spre știință, despre lucrul și despre cuvântul fratelui nostru Teofan, că a vorbit cu noi, că unde-și va găsi un loc pentru stupi, fie pe loc mănăstiresc, fie pe loc domnesc, nimeni din frații noștri să nu-l turbure niciodată, înaintea noastră și după noi, nici după moartea noastră, căci a făgăduit sfintei mănăstiri, cât va fi viu să-i dea ce-i va arăta dărnicia, iar după moartea lui, tot ce-i va rămâne să lase mănăstirii, înaintea tuturor fraților noștri, înaintea fratelui nostru, proigumen Filotei, ieromonah Acachie, ieromonah Sava, ieromonah Iasaf, ieromonah Domentian, ieromonah Sava dela Roman, ieromonah Grigorie, ieromonah Partenie proigumen, și dinaintea ierodiaconului Ghelasie, ierodiaconului Atanasie, ierodiaconului Pavel, ierodiaconului Teodosie, ierodiaconului Silioan și înaintea monahului Ghenadie

¹⁾ loc rupt și șters în orig.

²⁾ omis în orig.

și a monahului Ioachim și înaintea ieromonahului Gheorghie, ierodiaconului Neofit și înaintea tuturor monahilor cititori de carte și a monahilor proști.

Iar cine ar clinti și ar strica...¹⁾

Scris în anul 7049 <1541>.

După Hașdeu, Arhiva Istorică a României, I, 2, p. 26—27.

Orig. slav.

366

1541 (7049) Aprilie, Vaslui.

† Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a noastră credinciosului nostru Gavrilaş logofăt și lui Costin păhar-nic. Pentru că ei, ori unde vor afla dreptii lor robi²⁾ Țigani, anume Greca Țiganca și cu fiii ei, ori între ai cui robi²⁾ Țigani vor fi ei, iar ei să fie tari și puternici cu această carte a noastră, să-i ia pe dâșii și să-i aducă la casele lor.

Pentru aceasta, nimeni să nu cuteze să-i împiedice sau să-i oprească înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Vaslui, în anul 70<49>³⁾ <1541><Apri>1³⁾.

Domnul a zis.

<Pe vers:> 7049 <1541> <apoi, în limba polonă, sec. XVIII:> Document în chestiunea succesiunii Murguleților, încredințat lui Tadeu Hajdeu.

Acad. R.P.R., XL/24.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Partea de jos, ruptă, completată după notița de pe verso, care cuprinde data.

367

1541 (7049) Aprilie 27, Hârlău.

<† Io Petru vo>³⁾evod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat verei noastre, anume.....³⁾ cneaghina lui Ion Popovici vatag, un sat anume Biserica Albă, însă a patra parte din sat, partea de jos, care această a patra parte de sat din Biserica Albă a fost a lui <Cozm>³⁾in, ce a fost camaraș la ocne și al cneaghinei sale Anușca, ce au pierdut <această>³⁾ a patra parte de sat din Biserica Albă, partea de jos, copiii lui Cozmin, Mătiăș vistier

¹⁾ lipsă în text.

²⁾ «holopi» în orig.

³⁾ lcc rupt în orig.

<și>¹⁾ frații lui, când au sfărâmat vistieria domniei mele la Hârlău și au luat domniei mele.....¹⁾ aspri... și cu tot venitul.

De aceia, altul să nu se amestece, înaintea <acestei cărți>¹⁾ a noastre.

Scris la Hârlău, în anul 7049 <1541> Aprilie 27.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.

Copie slavă.

368

1542 (7050) Februarie 19.

7050 <1542> Fevr. 19. Ispisocul sârbesc dela Petru voevod, întăritor lui Teodosie episcopul de Rădăuți, pe satul Albești, ci au cumpărat dela Vasco Prigorie, cu tot venitul.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.

Rezumat rom.

369

1542 (7050) Aprilie 24, Hârlău.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat sfintei noastre rugi, mănăstirii dela Putna, un sat pe Bașeu, anume Petricanii, cu tot venitul și cu iaz, care acest sat este de cumpărătură al domniei mele, ca să le fie lor dela noi uric, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar pe cine îl va alege dumnezeu să fie după viața noastră, domu al țării noastre Moldova, din copiii noștri sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie, acela să le dea lor și să întărească sfintei noastre rugi.

Iar cine va clinti și va nimici dania și întărirea noastră, acela să fie în mare blestem și blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata lui maică și de toți sfinții și de 4 sfinți evangheliști și de 12 sfinți apostoli de frunte și de 318 părinți dela Nicheia și să fie deopotrivă lui Iuda și blestematului Arie și celorlalți Iudei, care au strigat asupra lui Iisus Hristos și să fie sângele lor asupra lui și asupra copiilor lui. Ci să dea și să întărească sfânta mănăstire.

De aceia, altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Hârlău, în anul 7050 <1542> Aprilie 24.

Arh. St. Buc., A. N., CCXIX 2 a.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1786, la Arh. St. Iași, CCXL/15.

¹⁾ loc rupt în text.

1542 (7050) Aprilie 30, Iași.

† Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată acest adevărat și cinstit boier, credinciosul nostru jupan Nicoară Hâra pârcaľab de Hotin, ne-a slujit nouă drept și credincios.

De aceia noi, văzând slujba lui dreptcredincioasă către noi, l-am miluit pe dânsul și i-am dat lui dela noi, în țara noastră în Moldova, <un sat anume Potropopenii, pe Siret> ¹⁾ și cu pricutul ce este mai jos de sat, pe Siret și cu mori la Siret și cu tot venitul, care acest sat, anume Potropopenii, a fost al domniei mele, de schimb cu Anușca, cneaghina lui Frunteș. Și i-am dat ei în schimb pentru acest sat, ocina noastră dreaptă, satul anume Stancouții peste Prut, care acel sat Stancouții, ni l-a fost dat nouă Ieremia fost gumenic, pentrucă el ne-a rămas dator cu 3000 de aspri din seama dela Ocne, când a fost cămăraș.

Și la tocmeala și la schimbul nostru a fost Ieremia fost vistier, care s'a numit atunci, în călugărie, Evloghie. Și încă am mai dat domnia mea Anușcăi, cneaghina lui Frunteș, patru sute de zloți tătărăști, pentru acel sat, pentru Stancouții.

Pentru aceasta, nimeni niciodată să nu aibă a pări și nici să dobândească <acest sat, Potropopenii> ¹⁾ pentrucă a fost ocina noastră dreaptă și i-am dat lui, pentru slujba lui dreptcredincioasă.

Și deasemeni i-am dat lui satele din ținutul Sucevei, pe Modova, anume Cârsteștii ²⁾ și Hireștii și cu pricutul și cu mori pe Moldova și cu tot venitul. Care acest sat l-a pierdut Crasniș fost vistier, în hiclenie, când a și pierit.

Iar hotarul acestor sate mai sus scrise și al pricurilor să fie din toate părțile după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar privilegiul i-l vom face cu mare blestem, ca să nu i se clintească dania noastră niciodată, în vecii vecilor. Iar până atunci, pentru mare mărturie și drept, am pus inelul nostru cel mic, de credință la acest zapis al nostru.

Pentru aceasta, nimeni să nu se amestece înaintea acestei scrisori a noastre. Scris la Iași, în anul 7050 <1542> luna Aprilie 30 zile.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, 1/7.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o copie și o trad. rom. Există și exemplarul prim în ac elăsloc, Pobrata, II/8, care însă fiind socotit greșit, s'a scris al doilea exemplar ce se reproduce.

Exemplarul prim n'a avut de fel pecete.

O trad. rom. după primul exemplar la Arh. St. Iași, Tr. 1137, op. 1290, doa. 41, f. 20.

¹⁾ tăiat și scos din act. Completarea s'a făcut după primul exemplar.

²⁾ mănjit în act cu aceeași cerneală cu care s'a scris actul, ceea ce înseamnă că diacul a greșit punând acest sat; dealtfel din textul ce urmează să vede că e vorba numai de un sat

1542 (7050) Mai 31.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu¹⁾, domn al țării Moldovei. Am dat slugilor noastre, lui Ignat.....¹⁾ jumătatea satului Căndești, în Câmpul lui Dragoș a patra parte, cu tot venitul, pe care ei l-au cumpărat dela Urâta, fiica Anușcăi, pentru 180 de zloți tătărești.

Și a plătit <toți acești>¹⁾ hani.

Pentru aceasta, altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

În anul 7050 <1542> luna Mai 31.

Acad. R.P.R., LXXIII/5.

Orig. slav, hârtic, rupt, pecete aplicată, căzută.

1543 (7051) Februarie 25.

7051 <1543> Febr. 25. Cartea domnului Petru voevod, prin care face dănie svintei monastiri Moldovița un sat anume Săliștii, cu jumătate din Ezărul Orahovului și jumătate de sat din Băliceni și cu mori, pe care să le stăpânească în veci monastirea, nestrămutat, luându-ș și tot venitul.

Arh. St. Iași, Anaforale, nr. 13, f. 86.

Rezumat rom.

Alte rezumate rom., ibid., Tr. 1146, op. 2, 1300, dos. 54, f. 575 și Anaforale, nr. 2, f. 373. Deasemenca un perilipsis la Acad. R.P.R., DLXVIII/173, f. 36, nr. 1.

1543 (7051) Aprilie 24, Hârlău.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a noastră rugătorului nostru Gligorie igumen dela Pol-rata și tuturor călugărilor de acolo și postlușnicilor lor, pe cine vor avea vornicel la iezerul mânăstirii, la Belev, pentru aceasta ca ei să fie tari și puternici cu această carte a noastră, să-și apere iezerul la Belev, și cu toate gârlele lor, care se varsă în Belev și ies din Belev: gârla anume Chicița, ce este din gura Pruteșului și cu Pruteșul, altă gârlă Topileana, ce iese din Belev și cade în Orehov, a treia gârlă Gârla Neagră, ce se varsă la Trifești, a patra gârlă Vidra, a cincea gârlă, Bursuc, a șasea gârlă, Pancova, ce iese din Chicița, a șaptea gârlă, Plopul, a opta gârlă

¹⁾ loc rupt, lipsă, în orig.

Vlaca, a noua gârlă, Petreasa și mlăjețul dela Văleni, mai sus de Rădeani. Ca să nu prindă nimeni pește în aceste gârle și nici să nu taie lemne în acest mlăjeț, fără știrea igumenului Grigorie.

Iar pe cine vor găsi ei prinzând pește, ori în care gârlă, fără voia igumenului sau tăind lemne în mlăjeț, ei vor lua totul dela acești oameni și carul cu boi și în mlăjeț, asemenea și securea și totul.

De aceia, nimeni să nu cuteze să-i turbure, altfel, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Hârlău, în anul 7051 <1543> Aprilie 24.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, XIII/4.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

374

1543 (7051) <Aprilie 24— Mai 25>, Hârlău.

† Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat sfintei mânăstiri dela Pobrata, unde este Iramul sfântului arhierarh și <făcător > ¹⁾ de minuni, <Nicolae > ¹⁾ și unde este rugătorul nostru Gligorie egumen, dela noi în țara noastră Moldova, un sat anume Vălenii, în ținutul Chigheciului și cu tot venitul, ca să fie acest sat dela noi uric sfintei noastre rugi, mânăstirii dela Pobrata, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Și pe cine va alege, ¹⁾ al țării noastre, Moldova, după viața noastră și va nimici <dania > ¹⁾ noastră <pe > ¹⁾ acest sat mai înainte zis, anume Vălenii, care este în ținutul Chigheciului, <acela să fie > ¹⁾ blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata maică a lui Dumnezeu și de toți <sfinții > ¹⁾ cari au plăcut lui Dumnezeu și de 12 sfinți apostoli fruntași, Petru și Pavel și ceilalți și de 4 > ¹⁾ sfinți evangheliști și de 318 sfinți părinți dela Nicheia. Și să fie asemenea lui Iuda și <blăstămatului > ¹⁾ Arie și celorlalți Iudei, care au strigat împotriva domnului Hristos și să fie sângele. . . . ¹⁾ și asupra copiilor lui. Ci să le dea lor și să le întărească dania și întărirea noastră.

De aceia, nimeni, altfel, să nu îndrăznească să se amestece, înaintea acestei cărți <a noastre > ¹⁾.

Scris în Hârlău, în anul 7051 <1543> luna. . . . ¹⁾

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, XIII/7.

Orig. slav, hârtie, rupt, pecete aplicată, căzută.

Lunile, după prezența domnului la Hârlău.

¹⁾ loc rupt în orig.

1543 (7051) Mai 25, Hârlău.

† Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră Indreica, fiul lui Perpici, de bună voia sa, nesilit de nimeni nici asupra și a vândut ocina lui dreaptă și din privilegiul de întărire, ce a avut bunicul lui, Isaia, dela străunchiul nostru Ștefan <voevod>¹⁾ a treia parte de sat din Roșcani, ce sunt pe Suceava, însă cu partea surorii sale, Dragnei. Iar Indreica, el a lăsat partea sa din Pleșești Dragnei, surorii sale. Aceasta a vândut slugii noastre credincioase Cozma Ghianghea pârcaľab de Orhei, pentru trei sute și cincizeci de zloți tătărești.

Și s'a sculat sluga noastră credincioasă Cozma Ghianghea pârcaľab și a plătit toți acești bani mai sus scriși, 350 de zloți tătărești, în mâinile slugii noastre Indreica, fiul lui Terpici, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, în Hârlău.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre credincioase Ghianghea pârcaľab, această mai înainte zisă a treia parte de sat din Roșcani, ca să-i fie lui dela noi uric, cu tot venitul.

De aceia, altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scriș la Hârlău, în anul 7051 <1543> Mai 25.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.

Copie slavă.

1543 (7051) August 6, Suceava.

† Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată am binevoit domnia mea, cu bună voința noastră și cu curată și luminată inimă și din toată bună voia noastră și cu ajutorul lui Dumnezeu și am dat și am miluit sfânta noastră rugă, mănăstirea dela Moldavița, cu un sălaș de Țigani, anume Mihul și cu Țiganca anume Parasca și cu copiii lor.

Și acest Țigan cu femeia și cu 5 fii și cu o fiică, mi i-am cumpărat domniei mele dela birăul Reghin dela Bistrița, pentru 40 de zloți ungurești și pentru un cal, ca să fie sfintei noastre rugi, dela noi, cu tot venitul.

Pentru aceasta nimeni să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scriș la Suceava, în anul 7051 <1543> August 6.

Acad. R.P.R., LXXXIV/152.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

¹⁾ Ioc rupt în orig.

1545 (7053) Septembrie 17, Hârlău.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei, facem cunoscut cu această carte a noastră celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că am miluit cu deosebita noastră milă, am dat și am întărit dela noi, în țara noastră în Moldova, sfintei noastre rugi, mănăstirii Moldovița, unde este hramul blagoveștenia preacuratei fecioare, născătoarei de Dumnezeu, Maria, cu o topliță ce este în târgul Baia, din obârșie până la gură, unde cade în Moldova, care le-a fost lor danie dela străbunicul domniei mele, dela Alexandru voevod și un pârâu care a fost dat mănăstirii dela Neamț de părintele domniei mele¹⁾ Ștefan voevod, să fie și acesta al mănăstirii Moldovița, de unde vor putea să scoată apă din Moldova, deasemeni până la gură, unde cade în Moldova, ca să-și facă mori și piue sau ce vor dori să-și facă pe topliță și pe acest pârâu. Iar sfintei mănăstiri a Neamțului, i-am dat pentru acest pârâu în alt loc.

Iar toplița și pârâul ce sunt mai sus scrise, să fie sfintei mănăstiri Moldovița, unde este hramul blagoveștenia preacuratei fecioare, născătoare de Dumnezeu, Maria, dela noi uric, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților mei fii, Iliăș și Ștefan și credința boierilor noștri: credința panului Efrim Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Gârcovici, credința panului Sturza și a panului Moghilă pârçalabi de Hotin, credința panului Danciul Huru și a panului Miron pârçalabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârçalabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petre Vartic portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Pătrașco ceășnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxea comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării Moldovei, acela să nu clintească dania și întărirea noastră, rugii noastre Moldovița, unde este hramul blagoveștenia născătoarei de Dumnezeu, Maria, ci să întărească și să împuternicească, pentrucă sunt date dela domnia mea, acestea mai sus scrise toplița și pârâul, sfintei noastre rugi, pentru sufletul bunicilor și al părinților noștri și pentru sănătatea noastră și pentru mântuirea sufletului și a trupului.

Și iarăși, cine ar cuteza să clintească dania noastră, acela să fie blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata lui

¹⁾ în orig. greșit « bunicul ».

maică și de 4 sfinți evangheliști și de 12 sfinți apostoli fruntași ai lui Hristos și de 318 sfinți părinți purtători de dumnezeu, cei dela Nicheia și de toți sfinții, care din veac au plăcut lui dumnezeu și să aibă parte cu Arie cel de trei ori blestemat și cu Iuda, vânzătorul lui Hristos și cu alți Iudei, care au strigat asupra lui Hristos, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, cum este și va fi, în veci amin.

Iar pentru mai mare întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Mateiaș logofăt să scrie și pecetea noastră să o atârne la această carte a noastră.

A scris Gheorghie la Hârlău, în anul 7053 <1545> luna Septembrie 17.

Arh. St. Buc., Peceți, nr. 159.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, stricată în parte.

Cu o trad. rom. din 1811 la Acad. R.P.R., XIX/101.

378

1545 (7053) Decembrie 14, Suceava.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. <Iată a venit> ¹⁾, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră Isaico și sora lui, Mărie, copiii Nastecicăi, nepoții lui Boris Braevici, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asuprași și au vândut dreapta lor ocină și dedină și din uric ce a avut bunicul lor Boris Braevici dela străbunicul domniei mele Alexandru voevod. Aceasta au vândut partea a patra a lor din sat din Brăești, din care parte se va alege partea lor, pentru cincisute și optzeci și cinci de zloți tătărești, boierului nostru credincios și cinstit, jupan Matiaș mare logofăt.

Și s'a sculat credinciosul nostru pan Matiaș mare logofăt și a plătit deplin toți acești bani mai sus scriși, 585 zloți tătărești, în mâinile slugii noastre Isaico și ale surorii lui, Măria, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, în Suceava.

De aceia noi, văzând vânzarea lor de bunăvoie și plata deplină și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit boierului nostru credincios și cinstit, jupan Matiaș mare logofăt, această mai înainte spusă a patra parte de sat din Brăești, ca să-i fie lui dela noi și cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor, pentrucă el și-a cumpărat pe banii săi drepti și proprii și pentrucă el ne-a slujit nouă, drept și credincios.

Pentru aceasta, altul nimeni să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Suceava, în anul 7053 <1545> Decembrie 14.

Acad. R.P.R., XIII/278.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

¹⁾ loc rupt în orig.

1546 (7054) Ianuaric.

Surit, adecă prefacere de uric, dela Petru voevod, din vleit 7054 (1546) Ianuar.

Cu mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domnu pământului Moldovii. Știință facem cu această adevărată carte a noastră scrisoare, tuturorū cui pre dânsa va prăvi sau cetind-o o va auzi. Iată viniră înaintea noastră și înainte ai noștri boiari, credincioasa noastră slugă, Tunsul și siminția lui, Dumitru, nepotulū Țincului și sora lui, Dobra și iarăși alce> lor siminții, Oancia și frații lui, Stan și Grozav și Mihaiu și Neața și Stana și nepoții lor, Barbă și alții, ficiorii Anei și o mătușă a lor Anca și Dobra, de a lor bună voia, de nime nevoiți>, nice asupra<i> au vândutū a lor dreaptă ocină, cu drese de întăritură ce-au avut ei dela părintele domniei mele <Ștefan voevod, a treia parte den sat din Con>țești, unde au fostu Miloaiia, parte din sus, aceia au vândut-o> slugilor noastre, Voloșcâi și Tomii și lui Pătrașco> și Magdii, dreptu trei sute <de zloți tătarești>.

<Și s'au sculat> slugile noastre Voloșca și <Toma și Pătrașco și Magda> și au plătit deplin acei mai <sus scriși> bani, 300 de zloți tătarești, în mâinile slugilor noastre, Tunsului și tuturor> celor mai sus scriși>, siminții lor înainte noastră și înainte ai noștri boiari.

Și <noi, văzând a lor de bună voia toc>mală și deplină plată și <noi așijdere și dela noi am datu> și am întăritu slugilor <noastre, Voloșcâi și Tomii și> lui Pătrașco și Magdii, <ace mai înainte zisă a treia> parte de sat din Conțești, <unde au fost Miloaiia>, ca să fie lor și dela noi uricu și cu tot venitul. Insa ca să fie lor ace a triia parte, în trii părți: doaa părți ca să fie singur Voloșcâi, iar cialaltă parte dintr'a triia parte, dintr'acelaș satu, ca să fie celorlalți în doaa: o parte singură, Magdii, iar ceialaltă parte ca să fie Tomii și lui Pătrașco, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și celor mai dede parte și a totū neamul lor, cine să vă alegē mai de aproape, neclătit nicedânăoară, în veci.

Iar hotarul acei mai sus zise a tria parte satului din Conțești, unde au fostū Miloaiia, parte din sus, ca să fie din toate hotarale a triia parte, iar din pi din alte părți, după hotarul cel vechiū, pe unde-i din veacū însemnat.

Iar spre aceasta este credința domniei mele ce-i mai sus scris, eu Petru voevod, și credința iubitelui fiului <domniei mele, Ilijaș>. credința boiarilor noștri: credincios dumnea<lui Huru, credincios dumnea<lui Borcea dvornicu, credincios dumnea<lui Cârca, credincios dumnea<lui Șturze, credincios dumnea<lui Mov<ilă parcălabu de Hotinu și toți credincioși boiarii> noștri, mari și mici.

<Pe verso:> « Feciorii Voloșcâi: Buluș, Baciul, Oanca, Lală, Dămian.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R. București.

Trad. rom.,; altă trad. rom., după care s'au făcut completările, la Arh. St. Iași CCXL/17.

1546 (7054) Martie 1, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre, Sima și frații lui, Dragoșe și Toader, fiii lui Vasco Mihailaș și verii lor Dumșa ceașnic și Codreanu și surorile lor Nastasia și Safta, copiii Fedorei, i-am miluit cu deosebita noastră miță și le-am dat și le-am întărit lor, în țara noastră, în Moldova, dreapta lor ocină și dedină și din privilegiul ce a avut străbunicul lor popa Draghiu dela străbunicul domniei mele Alexandru voevod, a cincea parte de sat din Pomârla, partea de mijloc, ca să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul.

Insă să le fie lor această a cincea parte din Pomârla, partea de mijloc, n două părți. O parte să fie a slugilor noastre Sima și frații lui, Dragoșe și Toader, fiii lui Vasco Mihailaș și iarăș altă parte să fie a verilor lor, Dumșa ceașnic și Codreanu și a surorilor lor Nastasia și Safta, copiii Fedorei, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și între-gului lor neam, cine li se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în, veci.

Iar hotarul acestei mai înainte zise a cincea parte de sat din Pomârla partea de mijloc, să fie din tot hotarul a cincea parte, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efrim Huru, credința panului Borcea vornic credința panului Șturza și a panului Moghila pârăcalabi de Hotin, credința panului Petrea Cărcă, credința panului Danciul Huru și a panului Miron pârăcalabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârăcalabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Harbor postelnic, credința panului Trif Hamza, credința panului Petrașco ceașnic, credința panului Neagu stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre, acesta să nu le cintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le este lor dreaptă ocină și dedină.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am po-

runcit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Gheorghie Oanovici la Huși, în anul 7054 <1546> Martie 1.

Acod. R.P.R., Peceți, nr. 227.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu o trad. rom.; altă trad. rom. cu data Martie 30, la Aih. St. Buc., ms. 629, f. 55.

381

1546 (7054) <Martie> 4, Huși.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării <Moldovei> ¹⁾. Faceam <cunoscut> ¹⁾ cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau <o vor auzi> citindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre, Sava și fratele lui, popa Gliga și sora lor Magdalina, fiii Stancăi, <femeia> lui Stanciu, și vara lui, Sofia și nepoata ei de soră, Tudora, <nepoții> ¹⁾ Cârstei, i-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat și le-am întărit lor dela noi, în <țara noastră, în> Moldova, dreapta lor ocină și din privilegiul de cumpărătură ce a avut tatăl lor Stanciu dela părintele domniei mele, Ștefan voevod, a treia parte de sat, anume unde a fost <Comănel pe Răbricea,> ¹⁾ ce acum se numesc Cărbureștii, pe care o cumpăraseră unchiul lor <Cârstea și> ¹⁾ Stanciu dela Urita, fiica Malei, nepoata lui Iașco Piatra, pentru șaptezeci de zloți tătărești.

<Toate acestea de mai sus scrise să le fie> ¹⁾ lor dela noi uric, cu tot venitul.

Dar jumătate din a treia <parte> ¹⁾ de sat, anume unde a fost Comănel, pe Răbricea, ce acum se numesc Cărbureștii, să fie a slugii noastre <Sava și a fratelui> ¹⁾ lui, popa Gliga și a surorii lor, Magdalina, fiii Stanciuului, iar cealaltă jumătate, din aceiași a treia parte de sat, ce le-a rămas lor dela unchiul lor, dela Cârstea, pentrucă n'a avut copii <din trupul lui> ¹⁾, să le fie lor în trei părți. O parte să fie a lui Sava și a fratelui <lui, popa Gliga, și a> surorii lor, Magdalina. Și iarăși, altă parte să fie a slugii noastre Stanciu singur.

<Iar a treia parte> ¹⁾ să fie a Sofiei și a nepoatei ei de soră, Tudora, lor și copiilor lor și <nepoților lor și strănepoților> lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei jumătăți din a treia parte de sat, anume unde a fost Comănel, pe Rebricea, care acum se numește Cărbureștii, să fie din tot hotarul jumătate, din a treia parte, iar din această jumătate deasemenea jumătate, din această a treia parte de sat, să fie..... ¹⁾, însă să le fie lor în trei părți, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

¹⁾ loc șters, ilizibil în orig.

«Iar la >¹⁾ aceasta, este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod «și credința preaiubiților >¹⁾ fii ai domniei mele, Iiaș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efrim «Huru, credința >¹⁾ panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cărcă, credința panului «Sturza și a panului Moghiiă pârălabi >¹⁾ de Hotin, credința panului Huru și a panului Miron pârălabi de Neamț, «credința panului Șandru și a panului >¹⁾ Tâmpa pârălabi de Cetatea-Nouă, credința panului «Petrea Varticovici portar de Suceava >¹⁾, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului «Hârbor postelnic >¹⁾, credința «panului >¹⁾ Hamza, credința panului Petrașco coașnic, «credința panului Neagul stolnic >¹⁾, credința anului Plaxa-comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari «și mici >¹⁾.

«Iar după >¹⁾ viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova, «din copiii noștri sau >¹⁾ din neamul nostru, sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu, să fie domn al țării noastre Moldova, «aceia să nu le >¹⁾ clinească dania și întărirea noastră, ci să «le întărească și să >¹⁾ le împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentrucă le este lor dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare «putere și întărire >¹⁾ a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit «credinciosului nostru pan >²⁾ Matiaș logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

«A scris >¹⁾ Mihăilă Bora la Huși, în anul 7054 «1546 > «Martie >¹⁾ 4.

Acad. R.F.R., Peceți, nr. 210 și CCVII/20.

Orig. slav, perg., rupt în două (2/3 la prima cotă, cealaltă treime, la a doua cotă), pecete atârnată.

Îona, după divan și după prezența domnului la Huși.

382

1546 (7054) Martie 17, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră Ion, fiul Bobei, de bună voia sa, nesilit de nimeni nici asupra și a vândut dreapta sa ocină și dedină și privilegiul de întăritură ce a avut mama lui, Boba, dela părintele domniei mele Ștefan voevod jumătate din a treia parte din jumătate de sat, din satul care este pe Cneja,

¹⁾ loc șters, ilizibil în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

anume Căzăneștii. Aceasta a vândut slugii noastre, Ignat, pentru o sută de zloți tătărești. Și s'a sculat sluga noastră, Ignat și a plătit deplin toți acești bani mai sus scriși, 100 de zloți tătărești, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri în mâinile lui Ion, fiul Bobei.

Deci, noi văzând tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină, iar noi deasemeni am dat și am întărit slugii noastre Ignat, această mai înainte zisă jumătate din a treia parte, din jumătate de sat, care este pe Cneja, anume Căzăneștii, ca să-i fie lui dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Și iarăși, dacă se vor afla cândva niște privilegii dela acel Ștefan voevod, numit Lăcustă, iar acele privilegii, să nu aibă nicicând nici o lege, înaintea privilegiilor noastre.

Iar hotarul acestei mai sus scrise jumătăți din a treia parte din jumătate din satul care este pe Cneja, anume Căzăneștii, să fie jumătate din a treia parte din jumătate de sat, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Cărcă, credința panului Borcea și a panului Sturza pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Șandro și a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Iurie spătar, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Moghilă vistier, credința panului Petrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa conis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu-i clintească dania și întărirea noastră, <ci> ¹⁾ să-i întărească și să-i împuternicească, pentrucă-i este <lui dreaptă ocină și> ¹⁾ pentrucă el și-a cumpărat <pe banii> ¹⁾ săi drepti și curați.

Iar pentru mai mare putere și întărire <a tuturor> ¹⁾ celor mai sus scrise, am poruncit <credinciosului nostru pan Mateiaș> ¹⁾ logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această cartă a noastră.

A scris Vasiile Buzdugan la Vaslui, în anul 7054 <1546> luna Martie 17.

Acad. R. P. R., CLXVI/1.

Orig. slav, perg., rupt, pecete aplicată, căzută.

¹⁾ loc rupt în orig.

1546 (7054) Martie 18, Vaslui.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Mica, femeia lui Alexa dela Potlogeni și nepotul ei de frate, Avraam, de bună voie, nesiliți de nimeni nici asupra și au vândut dreapta lor ocină și cumpărătura lor, din uricul lor drept și din privilegiul de cumpărătură ce au ei, dela nepotul de frate al domniei mele Ștefan <voevod> ¹⁾ cel Tânăr, <jumătate de sat din Bârjoveni, în > ¹⁾ ținutul <Neamțului> ¹⁾, jumătatea de sus. Aceasta au vândut slugii noastre credincioase Toader Băloș pisar, pentru opt sute de zloți tătărești. Care această jumătate de sat din Bârjoveni, <jumătatea> ¹⁾ de sus, <a fost cumpărătură a Micăi, femeia lui Alexa din Potlogeni și a nepotului ei de frate, Avraam, dela Fătul pârălab> ¹⁾ de Ciubărciu și dela surorile lui, Salomia și Ana și Neacșa și Anghelina, copiii lui Costea posadnic și dela verii lor, Isaico și fratele lui, Romașco și sora lor Neacșa, copiii lui Fădor posadnic.

Și <s'a sculat sluga noastră Toader Băloș pisar și a plătit> ¹⁾ deplin toți acești bani mai sus scriși 800 de zloți tătărești, în mâinile Micăi, femeia lui Alexa și a nepotului ei de frate, Avraam, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni.

De aceia noi, <văzând tocmeala lor> ¹⁾ de bună voie și plata <deplină> ¹⁾, iar noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre credincioase Toader Băloș pisar, această mai sus scrisă jumătate de sat din Bârjoveni, în ținutul Neamțului, <jumătatea> ¹⁾ de sus.

<..... ⊃>1) Mica, femeia lui Alexa și nepotul ei de frate Avraam ⊃>1), privilegiul de cumpărătură, ce au avut ei pe această jumătate de sat din Bârjoveni, jumătatea de sus, dela nepotul de frate al domniei mele Ștefan voevod cel Tânăr, încă l-a dat în mâinile slugii noastre credincioase, lui <Toader Băloș> ¹⁾, pisar.

<Și întru aceasta deasemeni> ¹⁾ au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, slugile noastre Ioaniș, fiul Dragalinei, fiica lui Fedor posadnic și unchiul lui, Isaico, fiul lui Fedor posadnic, de bună voia lor nesiliți de nimeni ⊃>1) <nici asupra și au vândut dreapta lor ocină> ¹⁾, din dreptele lor urice și cu privilegiul dela străbtuicul nostru Alexandru voevod și din privilegiul de împărțeală dela părintele domniei mele Ștefan voevod, jumătate de sat din Bârjoveni, în <ținutul> ¹⁾ Neamțului, <jumătatea de jos, dease-

¹⁾ loc rupt în orig.

menea > ¹⁾ credinciosului nostru Toader Băloș pisar, pentru șapte sute zloți tătărești.

Și s'a sculat sluga noastră credincioasă Toader Băloș pisar și a plătit toți acești <bani> ¹⁾ mai sus scriși, <700 de zloți tătărești, în mâinile> ¹⁾ slugilor noastre, Ioanăș, fiul Dragalinei, fiica lui Fedor posadnic și ale unchiului lui, Isaico, fiul lui Fedor posadnic înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni.

De aceia noi, văzând <toameala lor de bunăvoie și plata deplină, iar noi> ¹⁾ deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre credincioase Toader Băloș pisar, întreg acest mai sus scris sat, anume Bârjovenii, în ținutul Neamțului, ca să-i fie lui dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege, cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume Bârjovenii, în ținutul Neamțului, să fie din toate părțile după hotarul vechi pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubușilor fiii ai domniei mele Iliăș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efrim Huru vornic, credința panului Borcea și a panului Sturza pârçălabi de Hotin, credința panului Petrea Cârçovici, credința panului Danciul Huru și a panului Miron pârçălabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârçălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petre Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Moghilă vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Pătrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și să-i împuternicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit pentru dreapta și credincioasa lui slujbă și pentrucă el și-a cumpărat pe banii săi drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Vascanovici la Vaslui, în anul 7054 <7546> luna Martie 18 zile.

Acad. R.P.R., XCIV/97.

Orig. slav. perg., pecete atârnată, căzută.

Părțile lipsă s'au întregit după alte acte de întărire.

¹⁾ loc rupt în orig.

1546 (7054) Martie 20.

Suret dela Petru voevod, din let 7054 <1546> Mart. 20.

Facem înștiințări pentru adivărați slugile noastre, Oance și Niagul și surorile lor Sora și Cătălina, feciorii lui Ioan Horgăi și rudenia lor Gavril și sora lui, Tudora, ficiorii Neagăi și iarăși rudeniile lor Niaga și surorile lor, Anca și Mărie, și Anghelina, fetili Bălăi, precum au vinit înaintia noastră și s'au cerșut dela noi, osăbit di altă milă a noastră, să li dăm și să li întărim lor, întru al nostru pământ al Mold<o>vei, pre a lor driaptă ocină și moșii, din dres<e> ci au avut moșul lor Danciul Horga, de cumpărătură dila părintii domniei meli Ștefan voevod, pi trii părți de sat di Rânzăști, parti dispri Elan, aceli, ca să fii lor și dila noi ocină și uric, cu tot vinitul, lor și copiilor lor, nepoților și strănepoților și a tot niamul, ci să va alegi mai di aproape, nerușuit <nici> odinioară, în veci.

Și iarăși au vinit înaintea noastră Lup, ficiorul Danciului Horgăiul, di a lui bună voi, di niminea silit, nici asuprit ș'au vândut a sa driaptă ocină și moșii, din dres di cumpărătură ci au avut tatăl său Danciul Horga dila părintii domniei meli, Ștefan voevod, din a patra parti di sat de Rânzăști, a treia parti. Pre aceia au vândut-o slugilor noastre, lui Gavril și Nicoară și surorilor lor, Alba și Oancea și Cătălina și Măria, ficiorii lui Ioan Horgăi, drept 50 zloți tătarești. Cari bani, acei 50 zloți, i-au dat toți deplin sluga noastră, Gavriil și Nicoară și Alba și Oancea și Cătălina și Maria, în mâinili Lupului, ficiorul Danciului Horgăi, dinaintia noastră și înaintea boierilor noștri.

Pentru aceia, văzând și noi a lor bună învoiri și tocmală și plată deplină, așjderea și dela noi am dat și am întărit lor, adică lui Gavriil și Nicoară și surorilor lor Albă și Oancii și Cătălinii și Măria, ficiorilor lui Ioan Horga, pre a lor cumpărătură, ci au cumpărat-o dila Lupa, ficior Danciului, din a patra parti a triia parti, lor și copiilor lor, nepoților și strănepoților și a tot niamul, ci să va alegi mai aproape, nirașuit niciodinioară, în veci.

Iar hotarul acestor di mai sus scrisă trii părți di sat din Rânzăști, ci esti di cătră Elan, să fii din tot hotarul trii părți, slugilor noastre Oancii și Niagului și surorilor lor Sora și Cătălina, ficiorilor lui Ioan Horgăi și lui Gavriil și surorii lor, Tudorii, ficiorii Niagului și iarăși Niagăi și surorilor lor, Anca și Măria și Anghelina, ficiorii Bălăi, dispri toati părțile, după hotarâli vechi, pe unde au umblat din vec. Așjderea și ace a triia parti, din a patra parti di sat din Rânzăști, să fii lui Gavril și Nicoară și surorilor lor Albii și Oancii și Cătălinii și Mării, ficiorii lui Ioan Horgăi, iarăși din a patra parte, a triia parti, după hotarâle vechi, pi undi au umblat din viac.

Pentru aceea credința, domnii meli, noi Petru voevod și credința preiubiți fiilor domnii meli Ilieș, Ștefan și Costandin voevod și credința boerilor noștri: duml. Hora *mare vor<ni>c* și dumlui Borci și Sturz<a> părălabi Hotinului și duml. Iurii *mare spatar* și duml. Moghila *mare vist.* și Hrabor *mare post.* și Pătrașcu *mare palir.* și Neagul *mare stoleni>c* și Alexa *mare comis.*

Iar după a noastră viață și domnii, cini va fi domnul țării aceștii, să nu strici a noastră danii și întăritură, ci mai vărtos să dé și să întăriască.

Și pentru mai bună credință și întăritură am poroncit cinstittlmi și credinciosului nostru, dumlui Matiiș vel log<o>f<ă>t, să scrii și a noastră peceti către această adivărată carti a noastră să o legi.

S'au tălmăcit Evloghii dascălu, let 7264 <1756> August 29.

Arl. St. Iași, Tr. 1765, op. 2014, dos. 1 și 2, f. 199.

Trad. rom.

Altă trad. rom. la Arh. St. Buc., Ep. Huși, X/1.

385

1546 (7054) Martie 22, Vaslui.

Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domu al țării Moldovei. Faceu cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boerilor noștri moldoveni, sluga noastră Petrea și surorile lui, Tudora și Vasilica, fiii lui Hanco Golâi și deasemeni verii lor, Isac și frații lui, Maxin și Ioan și surorile lor, Nastea și Stanca și Mica și Mușa, fiii Oltâi și nepotul lor de frate, Luca și sora lor, Magda și deasemeni verii lor Luca și fratele lui, Toma și surorile lor Tecla și Guta și Marina și Marie, fiii Cârștinei, de bună voia lor nesiliți de nimeni, nici asuprași și au împărțit, între dânșii dreapta lor ocină și dedină și din privilegiul de împărțeală ce au avut părinții lor, Hanco Golâi și Olta și Cârștina, dela domnia mea, pe jumătate din satul care este pe Răbricea, anume Golăeștii, pe jumătatea de jos și de pe hotarul din jos și pe jumătate din fânețe.

Și a căzut în partea slugi noastre Petrea și surorilor lui, Tudorii și Vasilcăi, fiii lui Hanco Golâi, a treia parte din jumătate de sat din Golăești, partea de jos, și din hotar a treia parte, partea de jos, din jumătate, din fânețe a treia parte, partea de jos.

Și în partea verilor lor, slugilor noastre, Isac și fraților lui, Maxin și Ion și a surorilor lor, Nastea și Stanca și Mica și Mușea, fiii Oltâi și a nepoților lor de frate, Luca și a surorii lui, Magdei, a căzut în partea lor din aceeași jumătate de sat, din Golăești, a treia parte, partea de mijloc și din hotar tot a treia parte, partea de mijloc și din fânețe tot a treia parte, partea de mijloc.

Iar în partea verilor lor, slugilor noastre Luca și a fratelui lui, Toma și surorilor lor Tecla și Guta și Marena și Maria, a căzut în partea lor, din aceeași

jumătate din sat din Golăești, a treia parte, partea de sus și din hotar deasemenea a treia parte, partea de sus și din fânețe deasemenea a treia parte, partea de sus.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și împărțeala de bună voie iar noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit slugii noastre Petrea și surorilor lui, Tudora și Vasilica, fiii lui Hanco Golăi, această mai înainte zisă, a treia parte din jumătate de sat din Golăești, partea de jos, și deasemenea a treia parte din hotar, partea de jos și aceasta a treia parte din fânețe partea de jos, ca să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai înainte zise a treia parte, din jumătate de sat din Golăești care este pe Răbricea, partea de jos și a acestei a treia parte din hotar, partea de jos și a acestei a treia parte din fânețe, partea de jos, să fie din tot hotarul jumătate de parte, iar dinspre alte părți, după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Iar dacă se vor afla niște privilegii dela acel Ștefan voevod, numit Lăcustă, iar aceste privilegii nicăiri să nu aibă nicio lege, înaintea privilegiilor noastre.

Iar la aceasta este credința domniei noastre a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliăș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Cărcă, credința panului Borcea și a panului Sturzea pârcałabi de Hotin, credința panului Huru și a panului Miron pârcałabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârcałabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petru Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Mohilă vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Petrașco ceașnic, credința panului Neagu stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, <mari și mici>¹⁾.

<Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copii noștrii sau>¹⁾ din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clinească dania și întărirea noastră, ci <să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le este lor dreaptă împărțeală>¹⁾.

<Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor> mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Mateiaș logofăt, să scrie să și atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihăilă Bora la Vaslui, în anul 7054 <1546> luna Martie 22.

Arh. St. Buc., Peceți, nr. 163.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

¹⁾ loc rupt în orig.

1546 (7054) Martie 23.

Suret scos di pe sârbie, moldovenêste, di pe un ispisoc dela Petru vodcă, din let 7054 <1546> Mart. 23 zile.

Cu mila lui dău mnezeu, noi Petru voevoda, domnu țării Moldovii. Facem știre cu această scrisoare a noastră tuturor celor ce să vor uita pre dânsa sau cetîndu-să vor auzi. Adică, au vînit înainte noastră și înainte boierilor noștri, a mari și a mici, Safta, fiica lui Ion Ciocârlie și nepoții ei: Condre și surorile lui: Dolca și Alba și fratele lor, Zaharie, fii Urătei, fiicei lui Toader Onicico, de a lor bună voe, de nimé siliți, nici nevoiți și ș'au despărțit ei în di ei a lor drepte ocini și meșii, dintru a lor drept uric și ispisoc a strămoșului lor Coste Sărăcinescul, dela străunchii domnii meli, Ilieș și Ștefan vodcă, cîndu era în pace, un sat anume Sărăcinești, pe Telejin și iarăși dintr'un uric de cumpărătură, ce au avut moșul lor Onicico dela părintele domnii meli, Ștefan voevod, un sat anume Oșești, pe Stebnic.

Și s'au venit în parte Saftai, fiicei lui Ion Ciocârlie, giuimătate de sat den Oșești, partea din sus, de cătră apus și giuimătate de sat din Sărăcinești, ce iaste pe Telejin, partea den sus și în partea nepoților ei, Condrei și surorilor lui Dolcâi și Albei și frate-său Zahariei, s'au venit în parte lor, giuimătate de sat din Oșești, partea den gios, parte de către răsărit și giuimătate de sat din Sărăcinești, partea din gios.

Deci, văzînd noi a lor de bună voe tocmală și împărțire care ei în di ei ș'au despărțit și s'au învoit ei de bună voe lor și noi așijderea și dela noi am dat și am întărit Saftai, fiicei lui Ion Ciocârlie, aceste de mai sus zisă: giuimătate de sat din Oșești, parte din sus, de către apus și giuimătate de sat din Sărăcinești, parte din sus. Așijdere și nepoților ei: Condrei și sororilor lui, Dolcâi și Albei și frate-său Zaharie, aceste de mai sus zisă giuimătate din Oșești, partea din gios, de cătră răsărit și giuimătate de sat din Sărăcinești, giuimătatea din gios, ca să li fie lor dela noi uric și cu tot venitul, lor și feciorilor lor, nepoților și strănepoților lor și tot niamului lor, care să va alege a lor mai de aproape, neclătît niciodă-năoară, în veci.

Iar hotarul acelor de mai sus scrisă doă sate, anume Sărăcinești pe Telejin și Oșești pe Stebnicu, să fii din toate părțile după hotarul cel vechi, pe unde au umblat din veci.

Iar de să va tîmpla să se afle niscai ispisoaace dela Ștefan vodcă, ce să zice Lăcusta, acele ispisoaace să n'aibă nicio tîrie, înainte ispisoaacelor noastre.

Și la această iaste credința domnii meli de mai sus scrisă, noi Petru voevoda și credința a preaiubiților fiii domniei meli, Ilieș și Ștefan și Costantin și

crediința boierilor noștri: credința dumisali Hurcu vor., credința dumisale Petru Cărcoviciu și dumisali Borciu și dumisali Sturzii părcălabi de Hotin, credința dumisali Danciul Hurcu și dumisali Miron părcălabi Niamțului, credința dumisali Șandru <și> dumisali Tâmpi părcălabi de Cetatea-Noă, credința dumisali Petru Vărticovici purtariu de Suveca, credința dumisali Iurie spăt., credința dumisali Mohilă vist., credința dumisali Hărbur post., credința dumisali Petrașcu și dumisali Nico¹⁾ și Niagul stol., credința dumisali Plaescu comis și credința tuturor moldovenesți boiarilor noștri, a mari și a mici.

Iar după viața noastră, cini va fi domnu, din fii noștri sau din niamul nostru, sau ori pe cine dumnezeu va alege a fi domnu pământului nostru Moldovii, să nu le strice lor, a noastră danie și întăritură, ce să aibă a le da și a le întări lor, fiindcă și noi li-am dat și li-am întărit lor căci le iaste lor, drepte ocini și meșii.

Iar pentru mai mari tărie și întăritură, tuturor celor de mai sus scrisă, am poruncit credinciosului boerului nostru, lui Mateiaș logco>fă>t, să scrie și a noastră pecete să o spânzure di această scrisoare a noastră.

A scris Vasili Buzdugan, în Vaslui.

S'au tălmăcit la cursul anilor de la Hristos 1776 Mart. 30 zile.

Acad. R.P.R., LXX/50.

Trad. rom.

Cu un rezumat rom. la Arh. St. Iași, Tr. 1146, op. 2, 1300, dos. 50, f. 21.

387

1546 (7054) Martie 23, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, slugile noastre Stanciul și frații lui, Lazor și Gavril și sora lor Ilca, copiii lui Ion Tunsul și ni s'au jeluît cu mare plângere, cu mare mărturie cu megieșii lor de primprejur, spunând că privilegiul de cumpăratură ce l-a avut tatăl lor Ion Tunsul, dela părintele domniei mele Ștefan voevod, pe satul lor, pe Tunsești, pe care l-a cumpărat tatăl lor Ion Tunsul dela Ilca, pentru trei sute de zloți tătărești, acest privilegiu al lor a ars, când a ars tot satul.

Deci noi, văzând dreapta lor plângere, cu mare mărturie, ce ei ni-au mărturisit cu megieșii lor de primprejur, iar noi deasemenca și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre Stanciul și fraților lui, Lazor și Gavril și surorii lor

¹⁾ lectură greșită, în loc de Pătrașcu ceașnic.

Iica, acest sat mai sus scris anume Tunsești, care este pe Bogdana, ca să fie și dela noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrăncopoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume al Tunseștilor să fie din toate părțile pe hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar dacă se vor afla niște privilegii dela acel Ștefan voevod numit Lăcustă, iar acele privilegii nicăiri, să nu aibă nicio lege, înaintea privilegiilor noastre.

Iar la aceasta este credința domniei noastre a mai sus scrisului, Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele, Iliș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului <Cărcă> ¹⁾, credința panului Borcea și a panului Sturza pârăcalabi de Hotin, credința panului Huru și a panului Miron pârăcalabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârăcalabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petru Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Moghilă vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Petrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le cîntească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit lor, pentrucă le este lor dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihăilă Bora la Vaslui, în anul 7054 <1546> luna Martie 23.

Acad. R.P.R., CXCIX/7.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Cu perilipsis, ibid., CXCIX/87 - b.

388

1546 (7054) Martie 24, Vaslui.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni,

¹⁾ loc șters, ilizibil în orig.

Lazor Orbul, fiul Mariicăi, nepotul lui Dragoș vornicul, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asupra și a vândut dreapta sa ocină și dedină din uricul său din privilegiul de întărire ce au avut moșii lui, Ion Săcară vornic și fratele lui, Andreica, dela părintele domniei mele Ștefan voevod și din privilegiul de cumpăratură ce a avut moșul lui hunicul Dragoșe vornic deasemenea dela părintele domniei mele Ștefan voevod, jumătate de sat pe Tutova, anume Bahnarii și jumătate de sat, anume unde' a fost Lie, care acum se numește Dvorniceanii, partea dinspre răsărit. Aceasta a vândut credinciosului nostru Ion logofăt, pentru trei sute de zloți tătărești.

Și credinciosul nostru Ion logofăt a plătit toți acești bani mai sus scriși, 300 de zloți tătărești, în mâinile lui Lazor Orbul, fiul Măriicăi, nepotul lui Dragoș vornic, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină și noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit credinciosului nostru Ion logofăt, aceste mai înainte zise jumătate de sat din Bahnari pe Tutova și jumătate de sat anume unde a fost Lie, care acum se numește Dvorniceanii, partea dinspre răsărit, ca să fie credinciosului nostru Ion logofăt dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului său neam cine i se va alege lui cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai sus zise: jumătate de sat din Bahnarii, care este pe Tutova și jumătate de sat, anume unde a fost Lie, care acum se numește Dvorniceanii, partea dinspre răsărit, să fie din tot hotarul jumătate, iar dinspre alte părți să fie după hotarul vechi pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Petru Cărcă, credința panului Borcea și a panului Sturzea pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petru Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Moghilă vistier, credința panului Hrabor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Păt.¹⁾rașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și să-i împuternicească, pentrucă i-am dat lui și i-am întărit pentru dreapta și credincioasa lui slujbă și pentrucă el și-a cumpărat pe banii săi drepti.

¹⁾ loc șters, ilizibil în orig.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Mateiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Luca diacon la Vaslui, în anul 7054 <1546> luna Martie 24 zile.

Acad. R.P.R., CVIII/2.

Orig. slav, perg., pecetea atârnată, căzută.

O trad. rom., ibid., XI/26.

389

1546 (7054) Martie 25, Vaslui.

Cu mila lui Dumnezeu noi, Petru voevod, domnul țării Moldovei. Înștiințare facem prin această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, Anghelina, jupâneasa lui Hrana *fost* dvornic, fiica Marușcinei, nepoata lui Jurjea Pântecelé și nepoții ei Dumitru și fratele său Petre și sora lor Todossia de a lor bună voe de nimeni nesiliți și nici asupriți și au vândut a lor dreaptă ocină și moștenire, după dreptul lor uric și privilegiu, ce l-a avut Marușca, fiica lui Jurjea Pântecelé, de cumpărătoare de la părintele domniei mele, Ștefan voevod, jumătate de sat din Stoieșești, de sub Făgetul Leahului, partea dinspre apus și au vândut-o slugei noastre, lui Badea și femeii lui, Mușci, pentru două sute zloți tătărești.

Și s'au sculat sluga noastră Badea și femeia lui, Mușca și au plătit toți deplin acești mai sus scriși bani, 200 zloți tătărești, în mâna Anghelinei, jupâneasa lui Hrană *fost* dvornic, fiica Marușcăi, nepoata Jurjei Pântecelé și nepotului ei Dumitru și fratelui lui, Petru și surorii lor Teodosiei, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni.

Deci văzând și noi a lor tocmeală de bună voe și deplină plată și noi de așijderea și din partea noastră am dat și am întărit slugii noastre, lui Badea și femeii lui, Mușci, această mai sus zisă jumătate de sat din Stoieșești, de sub Făgetul Leahului, partea dinspre apus, ca să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și tuturor rudelor lor, ce se vor alege mai de aproape, nesticat niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei jumătăți de sat mai sus scrisă din Stoieșești, de sub Făgetul Leahului, partea dinspre apus, să fie de pe acest hotar jumătate, iar din celelalte părți pe vechiul hotar, pe unde din veci au trăit.

Iar de se vor mai găsi ceva privilegii dela acest Ștefan voevod numit Lăcustă, apoi aceste privilegii, nicăeri să nu aibă nicio lege, înaintea privilegiilor noastre.

Și întru aceasta este credința domniei noastre mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preainubiților fii ai domniei mele Iliș și Ștefan și Constantin și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Cărcă, credința panului <Borcea> și a panului Sturza pârălabi de Hotin, credința panului Huru și a panului Miron pârălabi de Neamțu, credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârălabi Cetății-Noi, credința panului Petru Varticovici portarul Sucevei, credința panului Iurie spătar, credința panului Movila vistiernic, credința panului Hrăbor postelnic, credința panului Petrașcu paharnicul, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comisul și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, a mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn țării noastre, Moldovei, acela să nu le strice dania noastră și întărițura, ci să le-o întărească și împuternicească, pentrucă le-am dat-o și întărit-o, pentrucă ei au cumpărat-o pe banii lor drepti.

Și spre mai bună tărie și împuternicire a celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru, panului Mateiaș logofăt, să scrie și pecetea noastră să o spânzure cătră această carte a noastră.

A scris Mihail Bora în Vaslui, în anul 7054 <1545> luna Martie 25.

După Iacov Antonovici, Doc. bărlădene, 4. p. 23-25.

Trad. rom.

Un rezumat rom. la Arh. St. Iași, condica K, nr. 375. f. 237.

390

1546 (7054) Martie 27, Bârlad.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că aceste adevărate slugi ale noastre Ion Goescul și Stanciul Bursuc și Ghedeon și Frațlian și Danciul Bursuc, ne-au slujit nouă drept și credincios.

De aceia noi, văzând dreapta și credincioasa lor slujbă către noi, i-am miluit cu mila noastră deosebită, le-am dat și le-am întărit lor dela noi în țara noastră în Moldova, un loc din pustie, la Olteni, la obârșia Lozovei, la Fântâna Cucului sub dumbravă și din privilegiul de întărire, ce au avut ei dela fratele domniei mele, Bogdan voevod, ca să-și întemeieze un sat și să fie lor dela noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui loc din pustie, care este la Olteni, la obârșia Lozovei, la Fântâna Cucului, sub dumbravă, să fie cât va putea folosi în destul un sat.

Și dacă se vor afla niște privilegii dela acel Ștefan voevod numit Lăcustă, iar acele privilegii nicăeri să nu aibă nicio lege, înaintea privilegiilor noastre.

Iar la aceasta este credința domniei noastre a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele. Iiaș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Cărcă, credința panului Borcea și a panului Sturza pârcălabi de Hotin, credința panului Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petru Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Mohilă vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Petrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clinească dania și întărirea noastră ci să le întărească și să le împuternicească, <pentru că le-am dat >¹⁾ lor și le-am întărit pentru că le este lor dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, <am> poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihăilă Bora la Bârlad, în anul 7054 <1546> luna Martie 27.

Arh. St. Buc., Peceti, nr. 164.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

391

1546 (7054) Martie 27.

Вікеа>то 7054 <1546> Mart. 27. Petru voevoda. † Рачем ш<и>ре cu acest uric al nostru tuturor cui să cade a ști. Adecă, acestu adevărat sluga noastră Mihul și frate-său Oanna, feciorii Bancinii, cu săminția lor, Bura și Ghinda, fetele Petrii, slujind noaă driaptă și credincioasă slujbă, pentru aceia, vădzind a lor driaptă, credincioasă slujbă, dela noi încăș ni-am milostivit, dintr'a noastră osăbită milă și li-am dat lor și li-am întărit dela noi, întru al nostru a Moldovii pământ, pre a lor driaptă ocină și drese de cumpărătură, ci au avut dela fratele domnii mele Bogdan voevod, un sat la Horincea, anume Comănești, unde au fostu Mândzul, *afară de această bucată de pământ, ce-i la marginea de sus, ce, mai înainte de aceasta, a vândut Giurgiu, dintru același sat, lui Mihail Jorđeancul care el au cumpărat de la Gurge călugărul, fratele Cărstii cel Negru, drept 65 arginți tătărești.*

¹⁾ loc rupt în orig.

Și dresese, ce-au avut ei dela strămoșul domnii miale, Alexandru vod<ă>, acei mai sus scrise, ca să le fie și de la noi uric, cu tot vinitul, lor și feciorilor lor și nepoților și strănepoților și a tot niamul lor, ce să va alegei mai de aproape *nestricat* nici odănoară, în véci.

Iară hotarul acestui sat mai sus scris, dela Horince, anume Comăneștii, ca să fie *din capăt printre dânsele cu această bucată de mai înainte*, ca să fie pe semnele dreselor lui Mihăilă Jordzeanul, de cătră toate părțile, după bătrânele hotară, precum s'au folosit de vac.

Iar dacă se vor găsi unele privilegii, dela acest Ștefan voevod numit Lăcustă, aceste privilegii nicăiri să nu aibă nici o lege, înaintea privilegiilor noastre.

Și spre această iastă credință domnii miale, mai sus scris, Petru voevoda și credința a preaiubiții fii domnii miale Iliiași și Ștefan și Costantin și credința a toți boiarii domnii miale, anume: Mateiaș mare logof<ă>t, Huru vorneucul, Cârca, Borce, Sturdzea, tus 3 pâr<că>labi de Hotin, Huru și Miron pâr<că>labi de Niamțu.

Arch. St. Buc., ms. 629. f. 54.

Trad. rom.

392

1546 (7054) <Martie 27—29> Bârlad.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat credinciosul nostru pan Petre al lui Vartic portar de Suceava ne-a slujit nouă drept și credincios.

De aceia noi, văzând slujba lui drept credincioasă către noi, l-am miluit pe dânsul, cu deosebita noastră milă și i-am dat și i-am întărit lui, în țara noastră, în Moldova un sat anume Maletinții, în ținutul Cernăuților, care acest sat el l-a avut de schimb cu Ion diac din Iași. Care acest sat, anume Maletinții, în ținutul Cernăuților, a fost lui Ion diac din Iași, <dela nepotul de frate>¹⁾ al domniei mele Ștefan voevod cel Tânăr.

Iar credinciosul nostru pan Petre al lui Vartic portar de Suceava, a dat în schimb lui Ion diac din Iași, pentru satul mai sus scris anume Maletinții în ținutul Cernăuților, un sat,¹⁾ în ținutul Cărligătura și din privilegiul de cumpărătură ce a avut tatăl lui, Vartic, dela părintele domniei mele Ștefan voevod cel Bătrân.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și schimbul drept, deasemenea <și dela noi>¹⁾, am dat și am întărit credinciosului nostru pan Petre Varticovei

¹⁾ loc rupt în text.

portar de Succava, acest sat mai înainte zis, anume Maletiniții, în ținutul Cernăuțului și ca să-i fie lui dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine se va alege lui, cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Și privilegiul de danie ce l-a avut Ion diac din Iași, pe acest sat mai sus scris anume Maletiniții, în ținutul Cernăuților, dela nepotul de frate al domniei mele Ștefan voevod cel Tânăr, încă l-a dat în mâinile credinciosului nostru pan Petre Varticovici portar de Succava.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume Maletiniții, care este în ținutul Cernăuților să fie din toate părțile după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele: Iliș și Ștefan și Constantin și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Borcea și a panului Sturza pârčalabi de Hotin, credința panului Petre Cărcovici, credința panului Danciul Huru și a panului Miron pârčalabi de Neamț, <credința panului >¹⁾ Șandru și <a panului >¹⁾ Tâmpa pârčalabi de Cetatea-Neouă, credința panului Moghilă vistier, credința panului Hrabor postelnic, credința panului Hamza.....¹⁾ credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis <și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici >¹⁾

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova, <din copiii noștri >¹⁾ sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre, <acela >¹⁾ să nu cîltimească dania și întărirea noastră ci să-i întărească și să-i împuternicească pentrucă i-am dat lui și i-am întărit, pentru dreapta și credincioasa lui slujbă și pentrucă-i este lui drept și bun schimb.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris¹⁾ în Bârlad, în anul 7054 <1546> <Martie 27—29> zile.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.

Copie slavă.

Luna și zilele, după prezența domnului la Bârlad.

393

1546 (7054) Martie 29.

Suret dela Petru voevod, let 7054 <1546>, luna lui Martie 29.

Facem înștiințare precum adevărat slugile noastre, Mărgelat și sora lui, Marița și rudeniile lor Anușca și sora ei Sofiica, toți nepoții lui Ion Odobă, că

¹⁾ loc rupt în text.

osebit de altă milă a noastră, le-am dat și le-am întărit lor, prea a lor dreaptă ocină și moșie, din dres de cumpărătură, ce au avut moșul lor Ion Obadă, dela părintele domnii mele Ștefan voe<oe>vod, un sat la Cobâla anume Vereșanii unde a fost Vereș, ca să fie lor uric dela noi cu tot venitul, lor și copiilor lor, nepoților și strănepoților și a tot neamul, ce să va alege mai aproape, neclintit niciodănoară, în veci.

Însă să le fie lor acel sat în doao: jumătate să fie a slugii noastre, lui Mărgelat și surorii lui, Marițici, jumătate cea din jos, iară jumătatea cea din sus să fie a Anușcăi și a surorii ei, Sofiicăi.

Iară hotarul acelu sat de mai sus scris, ce este la Cobăle, anume Vereșanii, unde au fost Vereș, să fie din tot hotarul în doao iară despre alte părți după hotarul cel vechiu, pe unde au umblat din veac.

Iar de s'ar ivi, cândva niscaiva dresuri dela Ștefan vodă, ce l-au poreclit Lăcustă, acele dresuri să nu să ție în samă.

Pentru aceea, credința domnii mele și a preaiubiților <fii> domnii mele Iliș, Ștefan și Costantin și credința tuturor boiarilor noștri: dum. Huru mare vor. și Iurie mare spăt. și dum. Movilă mare vist. și dum. Hârbor mare post. și dum. Pătrașco mare păh. și dum. Neagul stolnic și dum. Plaxa mare comis și credința tuturor boiarilor noștri, mari și mici.

Iară după a noastră viață, cine va fi domn țării aceștia, să nu strice a noastră danie și întăritură, ci mai vârtos să dea și să întăriască.

Iară mai mare credința și întăritura am poruncit cinstiului și credinciosului boiarului nostru, dumnealui Mateeaș mare logofăt, să scrie și a noastră pecete cătră această carte a noastră să o lege.

Ion Odobă. Diacon Vasăle Crastavețu. S'au tălmăcit de Evloghie dascal, în anul 7271 <1762—1763>

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.

Copie rom.

394

1546 (7054) Martie 30, Bârlad.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni sluga noastră Ion Ciortan fiul lui Toader, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și dedină și din privilegiul de întărire, ce a avut el dela părintele domniei mele Ștefan voevod, a patra parte de sat din Onești și a patra parte de sat din Bălliceani. Aceasta a vândut slugilor noastre Băloș Ciortan și fratelui lui, Silion Ciortan pentru o sută de zloți tătarești.

Și s'au sculat slugile noastre Băloș Ciortan și fratele lui, Silion Ciortan și au plătit deplin toți acești bani mai sus scriși 100 de zloți tătărești, în mâinile slugii noastre Ion Ciortan, fiul lui Toader, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni.

Și întru aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni Cerna, fiica Micăi și vara ei Anușca, fiica Marușcăi, de bună voia lor nesilite de nimeni, nici asupra și au vândut dreapta lor ocină și dedină și din privilegiul ce au avut mamele lor Mica și Marușca, dela părintele domniei mele Ștefan voevod, jumătate de sat din Onești, pe Trotuș și jumătate de sat din Băliceani. Aceasta au vândut slugilor noastre Băloș Ciortan și fratelui lui, Silion Ciortan, pentru două sute de zloți tătărești.

Și s'au sculat (slugile noastre¹⁾), Băloș Ciortan și fratele lui, Silion Ciortan și au plătit deplin toți acești bani mai sus scriși bani, 200 zloți tătărești, în mâinile Cernei, fiica Micăi și a verei ei Anușca, fiica Marușcăi, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni.

Și întru aceasta deasemeni au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, slugile noastre Oniță și fratele lui, Dumitru și surorile lor Vitca și Parasca și Salomia, fiii lui Iurșa, de bună voia lor, nesiliți de nimeni nici asupra și au vândut dreapta lor ocină și dedină și din privilegiul de schimb ce a avut tatăl lor Iurșa dela fratele domniei mele Bogdan voevod, a patra parte de sat din Scorțești. Aceasta au vândut slugilor noastre Băloș Ciortan și fratelui lui, Silion Ciortan, pentru o sută și treizeci de zloți tătărești.

Și s'au sculat slugile noastre Băloș Ciortan și fratele lui, Silion Ciortan și au plătit deplin toți acești bani mai sus scriși, 130 de zloți tătărești, în mâinile slugii noastre Oniță și a fratelui lui Dumitru și a surorilor lor, Vitca și Parasca și Salomia, fiii lui Iurșa.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, iar noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre Băloș Ciortan și fratelui lui, Silion Ciortan, aceste mai înainte zise jumătăți de sate din Onești pe Totruș și din Băliceani și această mai înainte zisă a patra parte de sat din Scorțești, ca să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai înainte zise jumătăți²⁾ partea din Onești, care este pe Totruș și din Bălăceni, să fie din tot hotarul jumătate, iar dinspre alte părți după hotarul vechi, iar hotarul acestei mai înainte zise a patra parte de sat din Scorțești, care este la Cărligătura, să fie din tot hotarul a patra parte, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

¹⁾ loc șters, ilizibil în text.

²⁾ așa în text; mai sus: a patra parte.

Iar dacă se vor afla niște privilegii dela acei Ștefan voevod, numit Lăcustă, acele privilegii să nu aibă nicio lege, înaintea privilegiilor noastre.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod <și credința preainubiților fii ai domniei mele Iliș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri>¹⁾: credința panului Huru vornic, <credința panului Borcea și a panului Sturza pârcălabi de Hotin, credința panului Cărcă, credința panului Danciul Huru și>¹⁾ a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului <Șandru și a panului Tâmpa pârcălabi de>²⁾ Cetatea-Nouă, credința panului <Petru>¹⁾ Varticovici <portar de Suceava, credința panului Iurie spătar>¹⁾, credința panului Mohilă vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului <Hamza, credința panului Pătrașco>²⁾ ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa <comis>¹⁾ și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova, <din copiii noștri sau>¹⁾ din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le cîntească lor dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă <le-am dat și le-am întărit>¹⁾, pentrucă ei și-au cumpărat <pentru>²⁾ banii lor drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș <logofăt să scrie și>¹⁾ să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihăilă Bora la Bârlad, în anul 7054 <1546> luna Martie 30.

Acad. R.P.R., Fotografii, X/35.

Fotocopie după un orig. slav.

Cu o trad. rom., ibid., CXVI/65.

395

1546 (7054) Martie 30, Bârlad.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că aceste adevărate slugi ale noastre, Petrea și fratele lui, Nicoară și Baloș, fiii lui Ioan Băloșescul și deasemenea verii lor Mihul și fratele lui, Șteful și sora lor Mărie, copiii lui Petriman Băloșescul, toți nepoții lui Băloșescul Cozma, ne-au slujit nouă drept și credincios.

De aceia noi, văzând slujba lor drept credincioasă, i-am miluit cu mila noastră deosebită, le-am dat și le-am întărit lor în țara noastră, în Moldova, dreapta

¹⁾ loc șters, ilizibil în text.

²⁾ loc rupt în text.

lor ocină și dedină și din privilegiul de întărire, ce a avut bunicul lor Cozma Băloșescul dela părintele domniei mele Ștefan voevod, un sat anume Băloșești pe Lucaș, ca să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților și răstrănepoților lor și întregului lor neam cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume al Băloșestilor, pe Lucaș, să fie începând din Fântâna lui Vâlcan, până la Fântâna lui Cornea și de acolo pe pârâu în sus, pe amândouă părțile malurilor până la capătul de sus al iazului și de acolo la matca pârâului în sus până la Aoaș, apoi peste Aoaș, drept la dumbravă până la mijlocul dumbrăvii și de acolo se întoarce în sus până la capătul dumbrăvii la stâlp și de acolo la alt stâlp, la deal și de acolo pe deal la vale până la culmea Grădiștei de Sus, și de acolo, drept la pârâul Turbatului până la pârâu, la vale, la culmea Grădiștei de Jos, apoi pe culme la vale până la Fântâna lui Vâlcan. Acesta le este tot hotarul.

Și iarăși, dacă se vor găsi niște privilegii dela acel Ștefan voevod numit Lăcustă, iar acele privilegii, nicăiri să nu aibă lege, înaintea privilegiilor noastre.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliăș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Petru Cărcovici, credința panului Borcea și a panului Sturza părcălabi de Hotin, credința panului Huru și a panului Miron părcălabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa părcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petru Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Mohilă vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Pătrașco ceașnic, credința panului <Neagul stolnic>¹⁾, credința panului Plaxa comis și credința tuturor <boierilor>²⁾ noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela <să nu le>¹⁾ clintească dănia și întărirea noastră, ci să le întărească și să le înputernicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentrucă le este lor dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vasilie Buzdugan la Bârlad, în anul 7054 <1546> luna Martie 30.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 146.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

¹⁾ loc rupt în orig.

1546 (7054) Martie 30, Bârlad.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Sima și Fetigan și ni s'au jeluît cu mare plângere și ne-au mărturisit cu megiașii lor de primprejur zicând că privilegiul de cumpăratură ce au avut ei dela părintele domniei mele Ștefan voevod, pe satul Jegălie, acest privilegiu <ei>¹⁾ l-au pierdut, <când>¹⁾ a venit însuși împăratul turcesc și cu Tătarii <și>¹⁾ au prădat țara noastră.

De aceia noi, văzând marea lor plângere și mărturie, cu mulți megieși ai lor de primprejur și noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre Sima și Fetigan acest sat mai sus scris, anume Jegălie, ca să le fie dela noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume Jegălie, să fie din toate părțile după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Și iarăși, dacă se vor afla din privilegiile aceluși Ștefan voevod, numit Lăcustă, iar acele privilegii să nu aibă nicio lege, înaintea privilegiilor noastre.

Iar la aceste este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preainubiților fii ai domniei mele Iliș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Borcea și a panului Sturza pârcălabi de Hotin, credința panului Cărcă, credința panului Danciul Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petru Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Moghilă vistier, credința panului Harbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Pătrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, <credința panului Plaxa>¹⁾ comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși <pe cine ori>¹⁾ îl va alege Dumnezeu <domn>¹⁾ al țării noastre Moldova, <acela să nu clintească>¹⁾ dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit pentru slujba lor dreaptă și pentrucă ei au cumpărat cu <banii lor drepti>¹⁾.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am

¹⁾ loc rupt în orig.

și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Borcea și a panului Sturza pârcălabi de Hotin și credința panului Cârca, credința panului Dan<ciul>¹⁾ Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petru Vartic portar de <Suceava>¹⁾, credința panului Iucrie spătar, credința panului Mohilă vistier, credința panului Harbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Pătrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Alexa comis <și credința tuturor>¹⁾ boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clinească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le înputernicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentru dreapta lor slujbă și pentrucă ei au cumpărat pe banii lor drepti.

Iar pentru mai multă putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Mateiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Luca Popovici la Bârlad, în anul 7054 <1546> luna Martie 31.

Arb. St. Iași, CCCXL/33.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

398

1546 (7054) Martie 31.

Cu mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovii. Inștiințare facem prin această a noastră carte tuturor celor ce vor citi-o sau vor anzi-o, că iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră Andrușca, ficiorul lui Stițcu diacul, nepot lui popa Petru, de a lui bună voie, de nimine silit sau asuprit și au vândut a lui dreaptă moșie din al său drept uric, ce au avut moșul său popa Petru dela părintele domniei noastre Ștefan voevod, din a patra parte de satu din Popovți, pe Iubăneasa a tria parte. Aceea au vândut-o credinciosului slugii noastre Iurșa vataf, drept 320 zloți tătărești.

Și au plătit credinciosul sluga noastră, Iurșa vatafu, toți mai sus scrișii bani, 320 zloți tătărești, în mâinile Andrușcăi, ficiorul lui Ștefco diacul, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Și iarăși au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră Buceanli, de nimine silit, nici asuprit și au vândut a sa dreaptă moșie din al său drept uric și dires, ce-au avut dela părintele domniei noastre Ștefan voevod, din

¹⁾ loc rupt în orig.

a patra parte de sat din Popovți, a tria parte. Aceea au vândut-o earăși credinciosului slugii noastre Iurșa vatavul, drept 150 zloți tătăraști.

Și au stătut credincios sluga noastră Iurșa vatavul și au plătit toți mai sus scriși bani, 150 zloți tătăraști, în mâinile lui Buceanli, înaintea noastră și înaintea boerilor noștri.

Deci noi, văzând această de bună voe tocmală și deplină plată, eată și deja noi dăm și întărim credinciosului slugii noastre Iurșa vatavu, mai sus zisile părți din a patra parte de sat din Popovți, pe Iubăneasa, a treia parte, cum și din altă a patra parte tot din sat, din Popeni, a tria parte, ca să-i fie și dela noi uric cu tot venitul lui și fiilor lui, nepoților, strănepoților lui și răstrănepoților lui și la tot rodul lui, ce să va alege mai de aproape, nesmintit nici odinioară, în vecin.

Ear hotarul acelor mai sus scrisă părți să fie din toate părțile, cu tot venitul, precum sânt scrisă, și despre alte părți să fie pe hotarale bătrâne, pe unde din vec au umblat.

Ear când s'ar afla diresul dela acel Ștefan voevod, ce să numea Lăcustă, acel dires niciodinioară să nu să cunoască de legiuit, înaintea acestui al nostru diresu.

Și spre aceasta este credința domniei noastre mai sus scrisul, noi Petru voevod și credința preiubiților fii a domniei noastre Ilieaș și Ștefan și Costantin și credința boerilor noștri: credința dumisale..... ¹⁾, credința dumisale Petrea Cărcovici, credința dumisale Borceii și a dumisale Stoian ²⁾ pârăcalabi de Hotin, credința dumisale Huru și a dumisale Miron pârăcalabi de Neamțu, credința dumisale Șăndrea și a dumisale Tâmpa pârăcalabi de Cetatea-Nouă, credința dumisale Petru și ... ³⁾ pârăcalab de Suceava, credința dumisale ... ⁴⁾, credința dumisale Moghila vistiernic, credința dumisale Hărbor postelnic, credința dumisale Patrașcu paharnic, credința dumisale Neagul stolnic, credința dumisale ... ⁵⁾, și credința tuturor boerilor noștri a Moldovii, mari și mici.

Ear după a noastră viață, cine va fi domn sau din fiii noștri sau din săminția noastră sau ori pe cine dumnezeu va alege ca să fie domn aceștii țări a Moldovii, poftim ca să nu strice a noastră danie și întăritură, ci mai vârtos să întărească, căci singur el au cumpărat, cu ai săi bani.

Și spre credința și întărirea tuturor acestor de mai sus scrise, poroncit-am credinciosului nostru, dumisale Mateiaș logofăt să scrie și a noastră pecete să o lege cătră această carte a noastră.

¹⁾ loc alb; desigur Huru vornic.

²⁾ In loc de: Sturzea.

³⁾ Petru Varticovici.

⁴⁾ loc alb. Desigur: Iurie spătar.

⁵⁾ loc alb, desigur: Plaxa comis.

S'au scris de Vasilie Buzdugan în Bârlad, la anul 7054 <1546> luna Mart. 31.
S'au tălmăcit întocmai de pe originalul sârbesc, de cătră mine, 1847 April
20, Ioan Vladovici paharnic.

Acad. R.P.R., DXLIV/z.

Copie rom.

Altă copie rom. la Arh. St. Iași, Condica 1.

399

<1546 Aprilie>.

Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni slugile noastre, Lupe și fratele lui, Josea și nepotul lor de soră, Bradici și sora lui, Neacșa copiii Anci, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut ocina și dedina lor dreaptă din privilegiul de cumpărătură, ce a avut mama lor Ana dela nepotul de frate al domniei mele Ștefan voevod, din jumătate de sat, din Leucești, pe Racova, cât se va alege <partea > ¹⁾ mamei lor Ana și cu moară. Aceasta au vândut slugii noastre Potărcă, pentru două sute de zloți tătarești.

Și s'a sculat sluga noastră Potărcă și a plătit deplin toți acești bani mai sus scriși, 200 de zloți tătarești, în mâinile slugilor noastre Lupe și ale fratelui său Josea și ale nepotului lor de soră, Bradici și ale surorii lui, Neacșa, copiii Anei, <înaintea noastră și > ¹⁾ înaintea <boierilor noștri > ¹⁾ moldoveni.

De aceia noi, văzând plata lor dreaptă <și deplină > ¹⁾ deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre Potărcă această mai înainte zisă parte de sat, cât se va alege partea mamei lor Ana, din jumătate de sat din Leucești și din moara care este pe Racova, ca să-i fie lui dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui nepoților lui și strănepoților lui, și răstrănepoților lui și întregul lui neam, cine i se va alege lui cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai înainte zise părți de sat din jumătate de sat din Leucești și din moara care este pe Racova, să fie cât se va alege partea mamei lor Ana, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Și dacă se vor afla niște privilegii dela acel Ștefan voevod, numit Lăcustă, acele privilegii nicăiri să nu aibă nicio lege, înaintea privilegiilor noastre.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preainbiților fii ai domniei mele Iliăș și Ștefan și Costantin

¹⁾ loc rupt în orig.

și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Cărcă, credința panului Borcea și a panului Sturza pârčălabi de Hotin, credința panului Huru și a panului Miron pârčălabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârčălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petru Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Mohilă vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Petrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Pclaxa > ¹⁾ comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe <ori cine îl va alege dumnezeu, să fie domn > ¹⁾ al țării noastre Moldova, acela să nu... ¹⁾

Arh. St. Iași, Fondul Ghibănescu.

Orig. slav. perg., rupt, lipsindu-i sfârșitul.

Datat după divan.

400

1546 (7054) Aprilie 1, Bârlad.

Tălmăcire de pe uric vechiu pe sârbie, dela Petru <voe>vod, scris de Luca Popovici, pe parhament, în Bârlad, la anul 7054 <1546> Apr. I.

Cu mila lui <cu>mnezeu, noi Petru <voe>vod, <co>mn țării Moldovii. Inștiințare facem prin această carte a noastră tuturor cui vor căuta într'ansa, ori citindu-să, o vor auzi-o, pentru această > sluga nostru Țântea, fiul Martei, ce au vinit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri ai Moldovii și de bună voia lui, de nimeni silit, nici asuprit, au vândut a sa dreaptă ocină din privilegiu de cumpărătură ce au avut maică-sa Marta dela născătorul domnii noastre Ștefan <voe>vod, din giumătate de sat din Corodești, a patrule parte, pe aceiași au vândut-o slugii nostru, lui Panas, drept 280 zloți tătărești.

Și sluga nostru Panas i-au plătit toți deplin acei de mai sus scriși bani, 280 zloți tătărești, în mâinile slugii noastre, lui Țântea, fiul Martii, dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzând a lor de bunăvoe tocmală și plată deplin, noi așijdire și dela noi i-am dat și i-am întărit-o ace de mai sus scrisă, din giumătate de sat, din Corodești, a patrule parte, slugii nostru, lui Panas, ea să-i fie lui dela noi uric, cu tot venitul și fiilor lui, nepoților de fii, strănepoților, prestrănepoților și la tot niamul lui, cini i să va alege mai aproape, nesticat niciodinioară, în veci.

Iar hotarul a acei al patrulea parte, ce este din giumătate de sat din Corodești să-i fie din tot hotarul, din giumătate de sat al patrulea parte, iar di printr'alte părți, după hotarul cel vechiu, pe unde din veci s'au stăpânit.

¹⁾ loc rupt în orig.

Și iarăși, di să vor mai găsi niscariva privileghii dela acel Ștefan v<oe>vod, ce să numește Lăcusta, apoi acele privileghii să nu aibă nicio lege, înaintea privilegiilor noastre.

Și spre aceasta este credința domnii noastre, de mai sus numit, noi Petru v<oe>vod și credința a preaiubiților a fiilor domnii noastre, a lui Iliiaș și a lui Ștefan și a lui Constantin și credința tuturor boierilor noștri ai Moldovii, a mari și mici.

Și spre mai mare tărie și întăritura tuturor acelor de mai sus scrisă, am poruncit cinstit credincios boierului nostru, d<u>m<i>sale Mateiaș logft. să scrie și pecete noastră să o lege cătră această carte a noastră.

Din limba sârbească în limba moldovinească s'au tălmăcit de mini Ion Stamate *foșt mare pitar*, în Iași, la anul 1818 Mart 9.

Arh. St. Buc., M-rea Florești, I/1.
Trad. rom.

401

1546 (7054) <Aprilie> 1.

<†> Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei¹⁾. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră<și înaintea boierilor noștri moldoveni Lupul și>²⁾ Toader, copiii lui Gorjea, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut ocina lor dreaptă și din privilegiul dela >¹⁾ fratele domniei mele Bogdan voevod, două părți din jumătate din satul pe Elan, anume Cercașea, din jumătatea de jos, <slugii noastre Batin și>¹⁾ cumnaților lui, Trif și Danciul și Gavril și surorii lor <Bura>²⁾, copiii lui Dan Bârlad și cumnatului lor, Toma.

<Și s'au sculat slugile noastre¹⁾ Batin și cumnații lui, Trif și Danciul și <Gavril și sora lor>¹⁾, Bura²⁾ copiii lui <Dan>¹⁾ Bârlad și cumnatul<lor>¹⁾ Toma și au plătit acești...¹⁾ în mâinile slugilor noastre Lu<pul și Toader>¹⁾, copiii lui Gorjea.

<Deci noi, văzând tocneala lor de bună voie>¹⁾ și plata deplină, noi deasemenea <și dela noi>¹⁾ am dat și am întărit slugilor <noastre Batin și cumnaților lui Trif și Danciul>¹⁾ și Gavriel și surorii lor, Buna, copiilor lui Dan Bârlad și cumnatului lor Toma, aceste mai sus zise două părți din jumătate <din satul pe Elan anume Cercașea, din jumătatea de jos>¹⁾, ca să le fie lor dela noi uric și cu tot venit. I și copiilor lor și <nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor>¹⁾ și întregului lor neam cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

¹⁾ loc rupt în orig.;

²⁾ «Bura» așa în text; rotacism pentru Buna.

Și iarăși, dacă se <vor afla niște privilegii dela acel Ștefan voevod zis Lă>custă, iar acele privilegii să nu aibă nicio lege, înaintea privilegiilor noastre.

Iar hotarul <acestor două părți din jumătate>¹⁾ din satul care este pe Elean, anume Cercașa, din jumătatea de jos, să fie din tot hotarul <două părți¹⁾> din jumătate de sat, ciar dinspre alte părți, după hotarul vechi ¹⁾ pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod <și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iiași și Ștefan>¹⁾ și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Borcea și a panului Sturza pârcălabi de Hotin, credința panului Danci>ul¹⁾ Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârcă>labi de Cetatea-Nouă, credința panului Petru Vartic portar de S>¹⁾uceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Moghilă vistier, credința panului <Hrabor postelnic, credința panului Petrașco ceaș>¹⁾ nic, credința panului Neagu stolnic, credința panului Plaxa comis și credința <tuturor boierilor noștri moldo-veni, mari și mici>. ¹⁾

<Iar după viața noastră>¹⁾ cine va fi domn al țării noastre, <din copiii noștri sau>¹⁾ din neamul nostru sau iarăși <pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, <acela>¹⁾ să nu le clinească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, <pentrucă și-au cumpărat pe banii lor drepti>¹⁾.

Iar pentru mai mare putere și întărire a <tuturor celor>¹⁾ mai sus scrise, am poruncit <credinciosului nostru pan Matiaș logofăt¹⁾, să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris. . . ¹⁾ în anul 7054 <1546> luna <Aprilie> 1 zile.

După « Uricariul », XVIII, p. 129—131.

Orig. slav, ce se găsește la Arh. St. Iași.

Luna, după divan.

402

1546 (7054) Aprilie 2, Bârlad.

Suret de pe un uric, scris pe sârbie, dela Petru voevod, scris în Bârlad de Vasile Buzdugan, la let 7054 <1546> Aprilie 2.

Cu mila lui <cu> mnezen, noi Petru voevod, domnu țării Moldavii. Inștiințare facem prin această carte a noastră tuturor cui vor căuta spre dânsa sau o vor auzi citindu-se, precum au venit înainte noastră și înaintea boierilor noștri, Anca și soru-sa Irina, fetili Ilieni și de a lor bună voe, de nime silite, nici asupra și ș'au

¹⁾ loc rupt în orig.

împărțit între sâneș a lor driaptă ocină și moșie, din ispisoc de cumpărătură ce l-au avut maica lor Ileana dela părintele domniței mele dela Ștefan vevod, un sat de pe Racova anume Dumbrăvenii, unde din veac era Vărătecul cel Vechiu a lui Ștefan vevod, care și l-au împărțit în doac; și s'au venit în partea Ancăi jumătate de sat, partea cea din sus, iar la câmpu i s'au venit o a patra parte, de către răsărit, partea cea din gios; și de către apus iarăși asemenea a patra parte, partea cea din gios. Iar în partea surori-sa, Irinii, s'au vinut jumătate de sat partea cea din gios, iar la câmpu i s'au venit o a patra parte de către răsărit, partea cea din sus și de către apus asemenea, iarăș a patra parte, partea din sus.

Deci, văzând noi a lor cea de bună voe a lor dintre dânșii tocmală și împărțală, iar noi încă asemenea și dela noi am dat și am întărit Ancăi și surori-sa, Irinii, acele de mai sus zise toate părțile lor, precum și le-au împărțit iale, [de bună] de bună voe lor, ca să le fie lor dela noi uric cu tot venitul, fiilor lor, nepoților, strănepoților, prestrănepoților și la tot niamul lor, cine li să va alege mai de aproape, nestrămutat niciodinioară, în veci.

Iar hotarul tuturor acelor de mai sus numitelor părți din sat din Dumbrăveni, ce-i pe Racova, unde au fost Vărătecul lui Ștefan cel Vechiu, din veac, să le fie pe unde le-au hotărit și le-au însemnat Văscan mare pitarin, iar despre alte părți după vechiul hotar, pe unde au apucat din veac.

Iar dacă se vor mai găsi niscavia ispisocce, dela acel Ștefan vevod, ce-i zic Lăcustă, acele ispisocce, nicăiuri, nici la o judecată, dinaintea ispisoccelor noastre să nu se ție în seamă.

Și spre aceasta este credința a însumi domniei mele de mai sus numit, Petru vevod, și credința a preiubiților fii a domniei mele, Iliș și Ștefan și Costantin, și credința a tuturor boierilor noștri a Moldovei, a mari și mici.

Și spre mai mare tărie și întăritură tuturor acestor de mai sus scrise, poruncit-am credincios boierului nostru Măteiași log<o>f<ă>t să scrie cartea noastră această și să-i lege și a noastră pecete.

De pe sârbie pe limba moldovenească s'au tălmăcit la anul 1801, Mart 9 de polcov. Pavel Debrîș dela Mîtropolie.

Acad. R.P.R., CCXXXVI/1.

Trad. rom.

1546 (7054) Aprilie 2, Bârlad.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru vevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri mol-

doveni, sluga noastră Ion, fiul lui Grozav vornic, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină, dăn dreptul său uric, din uricul tatălui lui, Grozav fost vornic ce a avut de întărire dela domnia mea, un sat care este la Polocine, anume Șendreștii. Aceasta a vândut slugii noastre Ghidion vatag, pentru cincisute de zloți tătărești.

Și s'a sculat sluga noastră Ghidion vatag și a plătit toți acești bani mai sus scriși, 500 de zloți tătărești, în mâinile slugii noastre Ion, fiul lui Grozav fost vornic, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină, care a fost între dânșii, iar noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre Ghidion vatag, în țara noastră în Moldova, acest sat mai sus scris, anume Șendreștii, care este la Polocine, ca să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis, anume Șendreștii, care sunt la Polocine, să-i fie lui din toate părțile după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele, Iliș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efrim Huru vornic, credința panului Borcea și a panului Sturza pârčălabi de Hotin, credința panului Petre Cărcovici, credința panului Danciul Huru și a panului Miron pârčălabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârčălabi de Cetatea Nouă, credința panului Petrea Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Moghiiă vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Trif Hamza, credința panului Pătrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și să-i împuternicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit, pentru dreapta lui slujbă și pentrucă el și-a cumpărat pentru banii săi drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră.

A scris Dumitru Vâscan la Bârlad, în anul 7054 <1546> luna Aprilie 2.

Acad. R.F.R., XXXVII/6.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

1546 (7054) Aprilie 2, Bârlad.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni Mariuca, fiica Țintei, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asupra și a vândut dreapta sa ocină din privilegiul de cumpărătură ce a avut tatăl ei Țintea dela părintele domniei mele Ștefan voevod, pe jumătate de sat, unde se cheamă La Micfutilă. Și a vândut această jumătate de sat, ce se cheamă La Micfutilă, însă jumătatea de jos, Mușei Frijoae, pentru două sute de zloți tătărești.

Și s'a sculat Mușa Frijoaie de a plătit toți acești bani mai sus scriși, 200 de zloți tătărești, deplin, în mâinile Maricăi, fiica lui Țintea.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină, iar noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit această mai înainte zisă jumătate de sat, ce se cheamă La Micfutilă, în țara noastră, în Moldova, Mușei Frijoaie, ca să-i fie ei dela noi uric, cu tot venitul, ei și copiilor ei și nepoților ei și strănepoților ei și răstrănepoților ei și întregului ei neam, cine i se va alege ei cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei jumătăți de sat, jumătatea de jos, care se cheamă La Micfutilă, să-i fie ei din tot hotarul jumătate, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efrim Huru vornic, credința panului Petrea Cărcă, credința panului Borcea și a panului Sturza pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Vartic portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Trif Hamza, credința panului Pătrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe orî cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clinească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și să-i împuternicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit ei, pentrucă ea și-a cumpărat pentru banii ei drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit

credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea la această carte a noastră.

A scris Dumitru Vâscanovici la Bârlad, în anul 7054 <1546> Aprilie 2.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.

Copie slavă.

O trad. rom. din 1803 la Acad. R.P.R., CCXXX/2.

405

1546 (7054) Aprilie 4, Huși.

Suret scos de pe uric sârbesc, dela Petru voevod, din vелеat 7054 <1546> Aprilie 4 zile.

Cu mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn țării Moldoviei, Facem știre cu această carte a noastră tuturor cine pre dânsa vor căuta sau cetindu-se o vor auzi-o, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor a lor noștri moldovenești boiari, sluga noastră Toma, fiul dumisale Ștefan Hrană ce au fost dvornic și de a lui bună voie, de nime silît, nici asuprit, a vândut a lui dreaptă ocină, din dirése de cumpărătură, ce au avut tatăl său, Ștefan Hrană ce au fost dvornic, de la fratele domniei mele, Bogdan voevod, giuământate de sat de Coroteni, ce sântu pre Bârlad, giuământate din sus, aceasta au vândut-o slugii noastre, lui Olanu și surorilor lui, Mușii și Stanii și unchilor lor, Ionașco și fratelui său, Ilie și surorilor lor fetele Stanei și slugii noastre, lui Dragoș, și nepotului său, Mânăilă, așijderea a slugilor noastre Ion și Simion, drept 300 de zloți tătărești.

Și stând sluga noastră Olanu și surorile lui, Mușa și Stana și unchii lor, Ionașco și fratele lui, Ilie și surorile lor, fetele Stanei și slugile noastre Ion și Simeon, cum și a noastre slugi, Dragoș și nepotu-său Mânăilă, aceștia au plătit toți deplin acei mai sus scriși bani, 300 zloți tătărești, în mâinile slugii noastre Tomei, fiul dumisale Ștefan Hrană dvornic, înaintea noastră și înaintea boiarilor noștri.

Deci noi, văzând de a lor bună voe tocmală și deplină plată, înaintea noastră, așjderele și dela noi am dat și am întărit slugii noastre, lui Olanu și surorilor lui, Mușii și Stanei și unchilor lor, Ionașco și fratelui său Ilie și surorilor lor, fetele Stanei și lui Ion și Simion, Dragoș și Mihăilă, pre acea mai sus zisă giuământate de sat den Coroteni ce iaste pe Bârlad, jumătate cea din sus, ca să le fie dela noi uric și cu tot venitul, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și a tot neamului lor ce să va alege mai aproape, neclintit nici odinioară, în veac.

Iar hotarul acei giuământate de sat din Coroteni, giuământate din sus, să le fie din tot hotarul giuământate cea din sus, giuământate despre toate părțile, în hotarele vechi, pe unde au umbiat din veac.

Și spre aceasta iaste credința domnii mele, de mai sus scrisă, Pătru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele, Iliș și Ștefan și Costantin și credința boiarilor noștri: credința dum<i>sale Efrem Hurul, credința dum<i>sale Borcea dvornic, credința dum<i>sale Petre Cărcovici, credința dum<i>sale Sturzea și dum<i>sale Moghilă pârălabi de Hotin, credința dum<i>sale Danciul și dum<i>sale Miron pârălabi de Neamț, credința dum<i>sale Șandru și Tâmpa pârălabi de Roman, credința dum<i>sale Petre Varticovici portar Sucevei, credința dum<i>sale Iurie spătar, credința dum<i>sale Dan vistiernic, credința dum<i>sale Hârbor postelnic credința dum<i>sale Trif Hamza, credința dum<i>sale Pătrașco paharnic, credința dum<i>sale Neagul stolnic, credința dum<i>sale Plaxa comis și credința tuturor boiarilor noștri ai Moldovei, a mari și mici.

Iar după a noastră viață, cine va fi domn țării noastre a Moldaviei, din copiii noștri sau din al nostru neam sau ori pe care altul dumnezeu îl va alege să fie domn, unul ca acela să nu strice a noastră întăritură, ci mai vârtos să o întărească și să o împuternicească, căci că au cumpărat cu ai lui drepti și curați bani.

Iar spre mai mare tărie și împuterire a tot ce s'a scris mai sus, poruncit-am la al nostru cinstit și credincios boeriu, dumisale Mateiaș marele logofăt să scrie și a noastră pecete să o lége de această carte a noastră.

A scris în Huși, la anul 7054 <1546> luna April în 4.

După Gh. Ghibănescu, Surete și Izvoade, XVIII, p. 206—208.
Trad. rom.

406

1546 (7054) Aprilie <4—30>, Huși.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, slugile noastre Crăciun și <frații lui>¹⁾, Trifan și Pășcan și surorile lor Todosia și Marica, fiii lui Ilea, nepoții lui Mihul Lopată, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină și din privilegiul de cumpăratură ce a avut bunicul lor Mihail Lopată dela părintele domniei mele Ștefan voevod cel Bătrân, trei părți dintr'un sat peste Prut, anume la Berești, <unde>¹⁾ a fost Ilea jude. Aceasta a vândut slugii noastre Ion Golâi stolnicel, pentru o sută și douăzeci de zloți tătărești.

Și s'a sculat sluga noastră Ion Golâi stolnicel <și a plătit>¹⁾ deplin toți acești bani mai sus scriși, 120 de zloți tătărești, în mâinile slugilor noastre <Crăciun>¹⁾

¹⁾ loc rupt în orig.

și ale fraților lui, Trifan și Pășcan și ale surorilor lor Todosia și «Mariica, fiii lui»¹⁾ Ilea, nepoții lui Mihul Lopată, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină și noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit slugii noastre Ion Golâi stolnicul aceste mai înainte zise trei părți din acest sat, care este peste Prut, anume la Berești, unde a fost «Ilea»¹⁾ jude, ca să-i fie lui dela noi uric, cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestor mai sus scrise trei părți de sat peste Prut, anume la Berești, unde a fost Ilea jude, să fie din tot hotarul trei părți din acest sat și dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar «la aceasta»¹⁾ este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai «domniei mele Iliș»¹⁾ și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: «credința panului Efreu Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cărcovici»¹⁾, credința panului Sturza și a panului «Moghilă pârcălabi de Hotin, credința»¹⁾ panului Danciul Huru și a panului Miron pârcălabi «de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Petrașco ceașnic, credința panului Neagui stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici»¹⁾.

«Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova, acela să»¹⁾ nu-i clinească dania și întărirea noastră, «ci să-i întărească și să-i împuternicească, pentrucă i-am dat lui și i-am întărit, pentrucă»¹⁾ și-a cumpărat pentru ai săi bani drepti și proprii.

«Iar pentru mai mare putere»¹⁾ și întărire a tuturor celor mai sus scrise, «am poruncit»¹⁾ credinciosului nostru pan «Matiaș»¹⁾ logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră «la această»¹⁾ carte a noastră.

A scris Mihăilă Bora la Huși, în anul 7054 «1546» Aprilie «4—30».

Arh. St. Iași, Fondul Ghibănescu.

Orig. slav, perg., rupt, pecete căzută.

Zilele din Aprilie, după prezența domnului în Huși.

407

«1546 Aprilie 4 — Iunie 4», Huși.

Huși . . . ¹⁾. Petru vodă, pentru Nicoară *paharnicul doamnei*, care cumpără cu zloți tătărești o moșie dela fiii lui Gavril *Cântărețul*. Și siliștea Șerbanca, la

¹⁾ loc rupt în orig.

Ciuluc. Boerii: <Fřrim Hur> ovici, orcea și Sturze pârcălabi de Hotin, Danciul Huru <și> Miron <pârcălabi de Neamț>, Iurie spătar, Mohilă vistiier...¹⁾ Plaxa comis.

După N. Iorgu, St. și Doc. XI, p. 47, care arată că orig. e slav, pe perg.
Rezumat rom.

Datât după divan și după prezența domnului la Huși.

408

1546 (7054) <Aprilie 4 — Iunie 4>, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei...¹⁾ și Oprea Ungureanu ne-au slujit nouă drept și credincios. De aceea noi...²⁾ un sat pe Ciubur, anume Horodiștea, care acel sat...²⁾ și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor <și întregului lor neam cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat care este pe Ciubur...²⁾, anume Horodiștea, să fie din toate părțile...¹⁾ privilegiu să nu aibă nicio lege înaintea privilegiilor noastre.

<Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preainubiților lii ai domniei mele: Iliăș și Ștefa>n <și> Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic...²⁾ pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârcălabi...²⁾ vistiernic, credința panului Hârbor postelnic, credința panului...²⁾ noștri mari și mici.

Iar după viața noastră, cine <va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau pe oricine îl va alege Dumnezeu ca să fie domn al țării noastre Moldova, acela>²⁾ să nu le clinească dania și întărirea noastră, ci <să le înputernicească și să le întărească>...²⁾.

<Iar pentru mai mare putere și>²⁾ întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit <credinciosului nostru...>¹⁾.

A scris Luca Popovici la Huși în anul 7054 <1546>.

Acad. R.P.R., DCXIII/113.

Copie slavă.

Lunile după prezența lui Petru Rareș la Huși.

409

1546 (7054) Aprilie 6, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi

¹⁾ puncte în rezumat.

²⁾ probabil rupt, căci în copie nu se indică de ce sunt aceste locuri lăsate goale.

citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni sluga noastră Lupe, fiul lui Spiridon, nepotul lui Solomon diacon, de bună voie sa, nesilit de nimeni nici asupra și a vândut ocina sa dreaptă din uricul său drept și din privilegiul bunicului său Solomon diacon ce a avut el dela străbunicul nostru, dela Alexandru voevod, o prisacă în hotarul <Popeștilor>¹⁾ în mijlocul unei părți de fânaș în ținutul Cărligăturii și a vândut această prisacă lui popa Gavril Secară, pentru patruzeci de zloți tătărăști.

Și a plătit popa Gavril Secară deplină toți acești bani mai sus scriși, 40 de zloți tătărăști, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând vânzarea lor de bună voie și plata deplină și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit această prisacă mai înainte zisă, în hotarul Popeștilor, în ținutul Cărligăturii, lui popa Gavril Secară, ca să-i fie dela noi uric cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei prisăci ce este în hotarul Popeștilor să fie cât este hotarul unei prisăci și cât va putea arunca un flăcău, din mijlocul prisăcii, cu un băț în toate părțile.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Borcea și a panului Sturza pârcălabi de Hotin, credința panului Petre Cărcovici, credința panului Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petre Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Mohilă vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Hamza și credința panului Patrașcu ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa <comis și credința tuturor boierilor>²⁾ noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi <domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i strice dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și să-i împuternicească, pentrucă le-am dat lor>²⁾ și le-am întărit, pentru slujba lor drept credincioasă și pentrucă și-au cumpărat pe banii lor drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am

¹⁾ loc rupt în text.

²⁾ loc șters, ilizibil în text.

poruncit credinciosului nostru pan Mateiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ion pisar la Huși, în anul 7054 <1546> luna Aprilie 6.

Institutului de Istorie al Acad. R.P.R.

Copie slavă.

410

1546 (7054) Aprilie 7, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni Fetia și sora ei Todosia, fiicele Marenei și verii lor Danu și frații lui, Gavril și Buhtea, fiii Ileanei și deasemeni verii lor, Luca și fratele lui, Costin, fiii lui Cozma, de bună voia lor, neșiliți de nimeni, nici asupriți și au împărțit dreapta lor ocină și din privilegiul de întărire ce au avut ei dela fratele domniei mele Bogdan voevod, un sat anume Băloșeștii pe Gârboveț.

Și au împărțit ei acest sat în trei părți. Și a căzut în partea Fetii și a surorii ei Todosiei, fiicele Marinei, partea de sus, a treia parte, iar partea verilor lor, Dan și fratelui lui, Gavril și Buhtea, fiii Ileanei, a căzut în partea lor, partea de jos, a treia parte. Și iarăși, în partea verilor lor, Luca și a fratelui lui, Costin, fiii lui Cozma, a căzut în partea lor partea de mijloc a treia parte.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și buna împărțeală, iar noi deasemeni și dela noi le-am dat și le-am întărit acest sat mai sus scris, anume Băloșeștii pe Gârboveț, să le fie lor dela noi uric cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus zis anume al Băloșeștilor, pe Gârboveț, să le fie lor în trei părți, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iiaș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efrim Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Sturza și a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credința panului Petrea Cârcă, credința panului Danciul și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Varticovici portar de Suceava, credința panului <Iurie spătar>¹⁾, credința

¹⁾ loc șters, ilizibil în orig.

panului Dan vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Pătrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului <Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri>¹⁾ moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie <domn>¹⁾ al țării noastre, acela să nu le cîntească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentrucă le este dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Șeandrea Căzanovici la Huși, în anul 7054 <1546> luna Aprilie 7 zile.

Acad. R.P.R., XCV/11.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1820; altă trad. rom., ibid., XCVI/4.

411

1546 (7054) Aprilie 7, Huși.

Suret di pi ispisoc vechiu pi sârbii, de la Petre voivod, domnu țării Moldovii, scris di Șăndre Cazanovici în Huși, la leat 7054 <1546> Apr. 7.

Iată acest adivărat credincios sluga noastră Sava postelnic, că ni-au slujit noă drept și cu credință. Drept acela, văzând noi a lui ce driaptă și cu credință slujbă cătră noi, l-am miluit pe dânsul, cu diosăbită mila noastră, di i-am dat și i-am întărit lui al patrălea parti din sat din Gârlești, în ținutul Tecuciului, parte lui Pătrașcu, ficior lui Bran, care și ace a patrălea parti din sat din Gârlești, numitul Pătrașcu, ficior lui Bran, au perdut-o în viclișug, când au fugit cu Găneștii.

Ca să-i fii credinciosului slugii noastre, lui Sava postelnic, dela noi uric cu tot vinitul, lui și fiilor lui și nepoților, strănepoților, prestrănepoților și la tot niamul lui, cine i să va alegi mai aproape, nistrămutat niciodinioară, în veci.

Iar hotarul acei a patrălea parti din sat din Gârlești, partea lui Pătrașcu, ficior lui Bran, ci să va alegi parte lui, să fii din tot hotarul a patrălea parte, iar dintr'alti părți, după hotarul cel vechiu, pi undi din vechiu s'au apucat.

Și spre aceasta este credința domnii noastre, noi Petre voivod și credința a preiubiților a fiilor domnii noastre, a lui Iliaș și a lui Ștefan și Costandin și credința tuturor boiarilor noștri ai Moldovii, a mari și mici.

¹⁾ loc șters, ilizibil în orig.

Și spre mai mari tăria și întăritura tuturor acelor di mai sus scris(e), am poroncit credinciosului boiariului nostru, d-sale Matiaș logofătulu, să scrii și peceti noastră să o legi cătră această carte a noastră.

Din limba sârbească, pe limba moldovenească, s'au tălmăcit de mine, Ion Stamate *foșt mare pit.*, 1813 Mart. 10.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.

Trad. rom.

412

1546 (7054) Aprilie 8, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni sluga noastră Dragotă, fiul lui Cârstea sulger și ni s'a jeluît cu mare plângere și cu mare mărturie cu mulți megiași ai săi de pîmprejur, zicând că atunci, când am călătorit în Țara Ungurească până la Făgăraș, iar niște oameni răufăcători i-au furat atunci casa și privilegiul de danie ce a avut tatăl lui, Cârstea sulger, dela părintele domniei mele Ștefan voevod, pe satul Coșești. <Care>¹⁾ acest sat, anume Coșeștii, a rămas părintelui domniei mele Ștefan voevod, dela Roman Gârboveț, din hielenie, când a fugit în Țara Muntenească; și privilegiile de întărire ce a avut deasemenea Cârstea sulger tot pe acest sat mai sus zis, anume Coșeștii, dela fratele domniei mele Bogdan voevod și dela domnia mea, deasemenea au pierit toate împreună, atunci când i-au prădat casa.

De aceia noi, văzându-l pe dânsul cu mare plângere și cu mare mărturie, cu mulți megiași ai săi de pîmprejur, iar noi desemenea i-am dat și dela noi și i-am întărit acest sat mai sus scris, anume Coșeștii, ca să-i fie lui dela noi uric, <cu>²⁾ tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege lui cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis, anume Coșeștii, să fie din sus, pe unde a hotărnicit și a însemnat pan Petrașco ceașnic, iar dinspre alte părți, să fie după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iiaș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efrim Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Sturza și a panului Moghilă pîrcălabi de Hotin, credința panului Petru Cărcă, credința panului Huru și a panului Miron pîrcălabi de Neamț,

¹⁾ loc rupt și șters în text.

credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan <vis>¹⁾ tier, credința panului Har<bor pos>²⁾ telnic, credința panului Trif Hamza, credința panului Petrașco ceașnic, credința panului Neagul <stolnic, credința panului>¹⁾ Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova, din copiii noștri <sau din neamul nostru>¹⁾ sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre, acesta să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i împuternicească și să-i întărească, pentrucă îi este lui dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Gheorghie Oanovici la Huși, în anul 7054 <1546> Aprilie 8.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.

Copie slavă.

413

1546 (7054) Aprilie 8, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe această adevărată slugă a noastră Ghidul, fiul Fedcăi, nepotul lui Oancă, l-am miluit cu <mila>²⁾ noastră deosebită, i-am dat și i-am întărit lui dela noi, în țara noastră, în Moldova, dreapta sa ocină și dedină din privilegiul de cumpărătură ce a avut bunicul lui, Oanca, dela părintele domniei mele Ștefan voevod, din jumătate din satul lui Bârsan, unde a fost jude Maniu, care acum se numesc Oncanii, a șasea parte, partea dinspre Botășani și grădina bunicului lui, Oanca, ca să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei a șasea parte din jumătate din satul lui Bârsan, unde a fost jude Maniu, care acum se numește Oncanii și cu grădina bunicului lui, Oanca, să fie din tot hotarul a șasea parte, din jumătate, din partea dinspre Botășani, iar dinspre alte părți, după hotarul vechiu, pe unde din zilele din veci au folosit.

Iar la această este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iiaș și Ștefan și Costantin

¹⁾ loc rupt și șters în text.

²⁾ omis în orig.

și credința boierilor noștri: credința panului Efrim Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cărcovici, credința panului Sturza și a panului Moghilă pârcałabi de Hotin, credința panului Danciul și a panului Miron pârcałabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârcałabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Vartic portar de Suceava, credința panului Turie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Trif Hamza, credința panului Pătrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor <noștri>¹⁾ moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i împu-ternicească și <să-i întărească>¹⁾ pentrucă i-am dat și i-am întărit, <pentru dreapta lui slujbă și pentrucă îi este>¹⁾ dreaptă ocină și dedină.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte adevărată a noastră.

A scris Dumitru Vascanovici la Huși, în anul 7054 <1546> luna Aprilie 8 zile.

Acad. R.P.R., Peciți, nr. 104.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

O trad. rom. din 1766, ibid., LVIII/2.

414

1546 (7054) Aprilie 8, Huși.

Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre, Marco Capotă și sora lui Nastea, copiii lui Ivan și vara lor Tudora, fiica lui Gavril Capotă și vara ei Sofia și sora ei Marușca, fiica Candrei, toți nepoții lui Hodco și deasemenea verii lor slugile noastre Isaiu și fratele lui, Toader și sora lor Stana și nepoata lor, Nastea și popa Alexa și surorile lui, Marena și Varvara și verii lor Ion Lepitoare și fratele lui, Andrăbuș și vărul lui, Șteful și sora lui, Nastea, toți nepoții lui Giurgiu, i-am miluit pe dânșii cu mila noastră deosebită, le-am dat și le-am întărit lor dreptele lor ocipe și dedine din privilegiul ce au avut unchii lor, Dragole și frații ei, Hodco și Giurgiu, dela străbunicul nostru Alexandru voevod, satele anume: unde a fost Hodco, pe Stavnic și Giurgeștii, în același hotar, unde a fost Giurgiu, ca să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepo-

¹⁾ loc sters, ilizibil în orig.

ților lor și răstrănepoșilor lor și întregului lor neam, cine li se va alege lor mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Însă satul unde a fost Hodco, care este pe Stavnic, să fie al nepoșilor lui Hodco și iarăși satul anume Giurgeștii, în același hotar, unde a fost Giurgiu, să fie al nepoșilor lui Giurgiu și o bucată de pământ, care este în același hotar, dinspre Drăgușani, ce au căpătat ei cu privilegiu dela Alexandru voevod, iar această bucată de pământ să le fie lor tuturor în două părți.

Iar hotarul acestor sate mai sus scrise să fie din toate hotarele lor străvechi, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iiaș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efrim Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cărcovici, credința panului Sturza și a panului Moghilă pârcałabi de Hotin, credința panului Danciul și a panului Miron pârcałabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârcałabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Vartic portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Pătrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Flaxea comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat și le-amîntărit, pentru dreapta lor slujbă și pentrucă le sunt lor drepte ocine.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Vascanovici la Huși, în anul 7054 <1546> luna Aprilie 8.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.

Copie slavă.

1546 (7054) Aprilie 11, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Pa ceni cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni sluga noastră Sima, fiul lui Pașa, de bună-voia lui, nesilit de nimeni,

nici asuprit și a schimbat cu domnia mea dreapta sa ocină și din privilegiul tatălui lui, Pașa, ce a avut el dela părintele domniei mele Ștefan voevod, jumătate de sat din Petricani, pe Bașeu, jumătatea de sus. Iar domnia mea i-am dat lui în schimb pentru această jumătate de sat din Petricani, un sat tot pe Bașeu, anume Hăneștii, care acest sat, Hăneștii, a fost al nostru domnesc.

Și întru aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, Olena, fiica lui Pașa și sora Simei, de bună voia sa, nesilită de nimeni, nici asuprită și a dat domniei mele ocina sa dreaptă, din același privilegiu al tatălui ei Pașa, jumătate de sat din Petricani, pe Bașeu, jumătatea de jos, și a cerut dela domnia mea haine de postav și vite și vin și miere curată și aspri și boi și vaci și multe alte lucruri de trebuință.

Deci noi, văzând dania ei de bună voie, ce a dat ea domniei mele, ocina sa dreaptă, iar domnia mea i-am dat și am mihuit-o pe dânsa cu toate aceste lucruri mai sus scrise, câte a voit ca și ce a dorit dela noi, i-am împlinit voia, înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni.

Și iarăși domnia mea, plătiind totul și întocmind bine, am binevoit domnia mea, cu a noastră bunăvoință și cu inimă curată și luminată, din toată bunăvoia noastră și cu ajutorul lui Dumnezeu și am făcut pentru pomenirea domniei mele și a doamnei domniei mele Elena și pentru sănătatea și mântuirea copiilor noștri Iliș și Ștefan și Costantin și am dat acest sat mai înainte zis, pe Bașeu, anume Petricanii, cu iaz și cu moară, sfintei noastre mănăstiri dela Putna, unde este hramul uspenia preasfintei curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria și unde este igumen rugătorul nostru chір Gheorghie, ca să fie sfintei noastre mănăstiri dela Putna, dela noi uric, cu tot venițuk, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis, care este pe Bașeu, anume al Petricanilor, să fie pe unde a hotărnicit Iurșa vatag de Dorohoi cu megiașii, începând dela Fodoreani, din gura Boului, ¹⁾ pe Podraga, până la gura Podragăi, apoi peste Bașeu, apoi pe Bașeu în jos, până mai jos de Săveni, apoi la o movilă ce este aproape de drum, apoi peste drum, la deal, la movilă și de acolo peste zăpodie la deal și pe loc drept la o movilă, unde se unesc hotarele dela Bodești și dela Vicoleni, mai sus de drumul Sucevii, apoi întorcându-se la deal, pe loc drept la Glodul Alb, ce este în vale și de acolo, la deal, drept la movila de jos și de acolo în sus, pe deal, până la Șapte Movile, unde se unește hotarul Petricanilor, cu al Știubeianilor. Aceasta este tot hotarul, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Petrea

¹⁾ E vorba de apa Buhaiului.

panului Danciul Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Moghilă vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Petrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clintească dania și întărirea noastră, ci să întărească și să împuternicească sfintei mănăstiri Putna, pentru că am cumpărat pe banii noștri dreptți.

Iar cine ar îndrăzni să strice și să clintească dania noastră, acela să fie blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata lui maică și de patru sfinți evangheliști și de sfinții fruntași apostoli, Petru și Pavel și de doisprezece apostoli și 318 sfinți părinți purtători de Dumnezeu, dela Nicheia și de toți sfinții, care din veac au plăcut lui Dumnezeu și să aibă parte cu Iuda și cu Arie cel de trei ori blestemat și cu acei Iudei, care au strigat asupra domnului nostru, Iisus Hristos, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, cum este și va fi în veci, amin.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Teodor Băloșevici pisar, la Huși, în anul 7054 <1546> luna Aprilie 11 zile.

Acad. R.F.R., Peceți, nr. 306.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu o fotocopie, ibid., Fotografii, XXXVII/35.

416

1546 (7054) Aprilie 12, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, sluga noastră Alivan Manciul și sora lui, Mușa, copiii lui Pătru Manciul și nepotul lor Zaharia, fiul Mușei, toți nepoții lui Manciul Moica, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină din privilegiul bunicului lor Moica vornic, ce a avut el dela străbunicul nostru Alexandru voevod și iarăși din privilegiul de întărire ce a avut tatăl lor Pătru Manciul dela părintele

domniei mele Ștefan voevod și iarăși și cu alte privilegii dela străunchii noștri dela Iliăș și dela Ștefan voevozi, jumătate de sat din Ilieșești, pe Cobile, care acum se numesc Căuțișanii și jumătate din Poiana lui Căuteș și cu moară în Poiana lui Căuteș. Aceasta au vândut slugii noastre credincioase, Toader Băloș pisarul nostru, pentru <cinco>¹⁾ sute și optzeci de zloți tătărești.

Și s'a sculat sluga noastră credincioasă Toader Băloș pisarul nostru și a plătit toți acești bani mai sus scriși, 580 de zloți tătărești, în mâinile slugii noastre Alivan Manciul și ale surorii lui, Mușa și ale nepotului lui Zaharia, fiul Mușei, nepotul lui Manciul Moica, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, iar noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit slugii noastre credincioase, Toader Băloș pisarul nostru, această mai înainte zisă jumătate de sat din Ilieșești pe Cobile, care acum se numește Căuțișanii și cu jumătate din Poiana lui Căuteș și cu moară în această poiană, ca să-i fie lui dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege lui cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei jumătăți de sat din Ilieșești, care anume se chiamă Căuțeșanii și cu jumătate din Poiana lui Căuteș să fie jumătate din tot hotarul, iar dinspre alte părți, să fie din toate părțile după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Și iarăși dacă se vor afla niște privilegii dela acel Ștefan voevod, numit Lăcustă, acele privilegii să nu aibă nicio lege, înaintea privilegiilor noastre.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliăș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Petrea Cărcă, credința panului Borcea și a panului Sturza pârčălabi de Hotin, credința panului Danciul Huru și a panului Miron pârčălabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârčălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Moghilă vistier, credința panului Harbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Pătrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis <și credința tuturor>¹⁾ boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, <aceia>¹⁾ să nu clintească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și să-i imputernicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit lui pentru dreapta și credincioasa lui slujbă și pentrucă a cumpărat pentru banii săi drepti.

¹⁾ loc șters, ilizibil în orig.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Luca Popovici la Huși, în anul 7054 <1546> luna Aprilie 12 zile.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 174.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu o trad. rom., ibid., CCCXLI/5; altă trad. rom. din 1852 la Arh. St. Iași, Tr. 1764, op. 2013, des. 4343, f. 47.

417

1546 (7054) Aprilie 14, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni Marica și sora ei Agafia, fiicele lui Ivanco diac de vistierie, de bună voia lor, nesilite de nimeni, nici asuprite și au vândut dreapta lor ocină din privilegiul de cumpărătură ce a avut Ivanco diac de vistierie dela părintele domniei mele Ștefan voevod, un sat anume Ciornacăul, pe Nistru, în sus de Vasilev. Aceasta au vândut slugii noastre credincioase, Ion Iațco stolnic, pentru 700 de zloți tătărești.

Și s'a sculat Ion Iațco stolnic și a plătit toți acești bani mai sus scriși, 700 de zloți tătărești, în mâinile Maricăi și ale Agafiei, fiicele lui Ivanco diac de vistierie. Și privilegiul de cumpărătură încă l-au dat în mâinile slugii noastre Ion Iațco stolnic, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând tocmela lor de bună voie și plata deplină, iar noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit slugii noastre Ion Iațco stolnic acest sat mai înainte zis, anume Cernăcăul, pe Nistru, mai sus de Vasilev, ca să-i fie lui dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, să fie din toate părțile, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliăș și Ștefan și Constantin și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Petru Cărcă, credința panului Borcea și a panului Sturza pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petru Vartic portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Moghilă vistier, credința panului Harbor postelnic, credința panului Hamza, credința

panului Pătrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului <Plaxa> comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și să-i împuternicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit pentru dreapta și credincioasă lui slujbă și pentrucă și-a cumpărat pe banii săi drepti și curăți.

Iar pentru mai multă putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Luca Popovici la Huși, în anul 7054 <1546> luna Aprilie 14.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.

Copie slavă.

418

1546 (7054) Aprilie 15, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni slugile noastre Bârlad și fratele lui, Ion, fiii Fedcăi și vara lor Neaga, fiica Ileanei și deasemenea verii lor, Fădor și fratele lui Toma și sora lui Nastea, copiii Anușcăi, toți nepoții lui Nistru și deasemenea slugile noastre Sima Marcovici și sora lui, Urîta, copiii lui Avăr și deasemenea verii lor Mihăilă și fratele lui, Dumitru Căprioară și surorile lor Măgdălina și Mărina și Mărie și Anghelina, fiii lui Iurie, toți nepoții lui Dragoșe Marcovici, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au schimbat între dâșii dreptele lor ocine și dedine, cu privilegiul de împărțeală ce au avut dela părintele domniei mele Ștefan voevod.

Și a căzut în partea slugilor noastre Bârlad și a fratelui lui, Ion și a verei lor Neaga și deasemenea a verilor lor, slugile noastre Fădor și a fratelui lui, Toma și sora lor Nastea, jumătate de sat din Marcoviceani, partea de jos.

Și în partea slugii noastre Sima Marcovici și a surorii lui Urîta, le-a căzut jumătate, tot din acest sat Marcoviceani, partea de sus.

Și în partea slugilor noastre Mihăilă și a fratelui lui, Dumitru Căprioară și a surorilor lor, Măgdălina și Mărena și Mărie și Anghelina, le-a căzut satul Terpeștii, care se numește ucum Borăștii, care este pe Bârlad.

De aceia noi, văzând tocmeala și împărțeala lor de bună voie între dâșii iar noi deasemenea și dela noi am dat și le-am întărit, în țara noastră în Moldova, aceste mai înainte zise sate, ca să le fie lor dela noi uric cu tot venitul, lor și copiilor

lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai sus zise sate, să le fie lor din toate părțile după hotarele vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar dacă se vor afla cândva niște privilegii ale aceluși Ștefan voevod, numit Lăcustă, acele privilegii să nu aibă nicio lege înaintea privilegiilor noastre.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința prea iubiților fii ai domniei mele Iliș și Ștefan și Constantin și credința boierilor noștri: credința panului Efrim Huru vornic, credința panului Petrea Cărcovici, credința panului Borcea și a panului Sturza pârcălabi de Hotin, credința panului Danșul Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petre Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Moghilă vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Trif Hamza, credința panului Pătrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clinească lor dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuțernicească, pentrucă le-am dat lor și le-am întărit, pentru dreapta lor slujbă.

Iar pentru mai multă putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiș logofăt să scrie și pecetea noastră să o atârne la această carte a noastră.

A scris Dumitru Văscan la Huși, luna Aprilie 15, în anul 7054 <1546>.

Acad. R.F.R., Filiala Iași, VI/73.

Orig., slav, perg., pecete atârnată.

419

1546 (7054) Aprilie 15, Huși.

Suret de pe ispisoc vechiu pe sârbie, dela Petru voevod, scris în Huși de Luca Popovici, din leat 7054 <1546> April 15.

Înștiințare facem prin această cartea noastră tuturor cui vor căuta asupra ei sau o vor auzi citindu-se, pentru adevărate slugi Marta și soru-sa, Mica, fetele Anei, precum că le-am miluit pe dânsile cu osăbită a noastră milă, de le-am dat și le-am întărit lor în țara noastră a Moldovei, drepte ocinele lor din ispisoc de împărțală, ce l-au avut maica lor, Anna, dela părintele domnii mele, de la Ștefan voevod, o a patra parté din sat din Călășești, partea cea din sus, despre apus,

și a patra parte din Mănăstirea și a patra parte din Poiane, ca să le fie lor uric cu tot venitul și fiilor lor, nepoților, strănepoților, prestrănepoților și la tot neamul lor, cine li să va alege mai de aproape, nestrămutat niciodinioară, în vâci.

Iar hotarul acestor mai sus ziselor părți, o a patra parte din sat <din> Găleşești partea cea din sus, despre apus, și a patra parte din Mănăstire și a patra parte din Poiane, să le fie lor din tot hotarul câți o a patra parte și după vechiul hotar, până unde s'au apucat din veac.

Cari spre această este credința a mai sus numitei domniei mele, Petru v<oe>vod și credința a preaiubiților fii a domniei mele, Iliș și Ștefan și Costandin și credința a tuturor boierilor noștri a Moldovei, a mari și mici.

Și spre mai mare întăritură tuturor acestor de mai sus scrise, am porocit credincios boerului nostru Măteiaș log<os>f<os> să scrie și către adevărata cartea noastră această pecetea noastră să lege.

De pe sârbie pe limba moldovenească am tălmăcit, la anul 1805 Mart. 16- Polcovnic Pavăl Deb<rici> dela Mitropolie.

Arh. St. Iași, Condica XXIV/2.

Trad. rom.

420

1546 (7054) <Aprilie> 15, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru vovod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni Cârștina, fiica lui Ion Brudărescul, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut dreapta sa ocină și dedină și din privilegiul de împărțeală ce a avut ea dela domnia mea, jumătate de sat din Glodeni, partea dinspre apus. Aceasta a vândut însumi domniei mele pentru două sute și patruzeci de zloți tătărești.

Și m'am sculat domnia mea și am plătit deplin toți acești bani mai sus scriși, 240 de zloți tătărești, în mâinile Cârștinei, fiica lui Ioan Brudărescul, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Și întru aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri slugile noastre Alexa Nebojatco și fratele lui, Mihul și surorile lor Nastea și Vasca și verele lor Anușca și Cârștina și Nasta și Tagoșa și vara lor Măriica și verele ei Nastasia și Gața și Ana și Călina și Tudora și Anușca, toți nepoții lui Duma Brudur, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au schimbat cu domnia mea dreapta lor ocină și din privilegiul de danie ce a avut bunicul lor Duma Brudur dela părintele domniei mele Ștefan vovod. Și au dat ei domniei mele jumătate de sat din Țăpești, care sunt în Olteni, pe Bârlad, cu gârlele și

cu a patra parte din iezorul Lozova, iar domnia mea le-am dat dreapta cumpărătură a domniei mele, jumătate de sat din Glodeni, partea dinspre răsărit ¹⁾).

Și întru aceasta, domnia mea a binevoit, cu a noastră bună voință și cu curată și luminată inimă și cu întreaga noastră bună voie și cu ajutorul lui Dumnezeu și am făcut domnia mea, pentru pomenirea bunicilor și a părinților domniei mele și pentru sănătatea și mântuirea sufletului și a trupului nostru și am dat domnia mea sfintei noastre biserici, mitropoliei de jos, din târgul Romanului, unde este hrumul prea cuvioasei maicei noastre Paraschiva și unde este episcop rugătorul nostru chir Macarie, jumătate de sat din Țăpești, care este în Olteni, pe Bârlad, cu gârlele și cu a patra parte din iezorul Lozova, ca să fie sfintei noastre mitropolii de jos, din târgul Romanului, dela noi uric și cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei jumătăți de sat mai sus zise din Țăpești, care este în Olteni, pe Bârlad, cu gârlele și cu a patra parte din iezorul Lozova, să fie din tot hotarul jumătate, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliș și Ștefan și Constandin și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panul Petru Cărcovici, credința panului Borcea și a panului Sturdza pârăcalabi de Hotin, credința panului Huru și a panului Miron pârăcalabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârăcalabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petru Vartic portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Molilă vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Petrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neantul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clintească dania și întărirea noastră, sfintei noastre mitropolii, ci să întărească și să împuternicească.

Iar cine s'ar încumeta și ar nimici dania și întărirea noastră, acela să fie blestemat de domnul Dumnezeu și mântuitorul nostru Iisus Hristos și de preacurata lui maică și de patru sfinți evangheliști și de doisprezece sfinți apostoli ai lui Hristos și fruntași, Petru și Pavel și ceilalți și de 318 sfinți părinți dela Nicheia și de toți sfinții, care din veac au plăcut lui Dumnezeu și să aibă parte <cu Iuda > ²⁾ și cu Arie cel de trei ori blestemat și cu acei Iudei, care au strigat

¹⁾ mai sus: «dinspre apus».

²⁾ loc rupt în orig.

asupra domnului Dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, cum este și va fi în veci, amin.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vasilie Buzdugan la Huși, în anul 7054 <1546> <Aprilie> ¹⁾ 15.

Acad. R.P.R., Pecete, nr. 134.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu o trad. rom.

Luna după divan și prezența lui Petru Rareș la Huși.

421

1546 (7054) Aprilie 16, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că această adevărată slugă a noastră Bălco și fiii lui, Nechifor și Simion, ne-au slujit nouă drept și credincios.

De aceia noi, văzând slujba lor dreaptă și credincioasă către noi, i-am miluit pe dânșii, cu mila noastră deosebită, le-am dat și le-am întărit lor în țara noastră în Moldova, dreapta lor cumpărătură, jumătate de sat ce este pe Cula, anume Deteleva, jumătatea de sus, căci au plătit pe acea jumătate de sat, care este pe Cula, anume Deteleva, jumătatea de sus trei sute de zloți tătărești, în mâinile Maricăi, fiica lui Ivanco părcălab și cu acești bani, ea s'a răscumpărat dela Tătari, pentru că nimeni din neamul ei n'a vrut s'o răscumpere, pentru această parte.

Și privilegiul de cumpărătură, ce l-a avut ea pentru această parte, acest privilegiu ea l-a pierdut, când a fost la Tătari.

Această jumătate de sat o cumpărase tatăl ei Ivanco părcălab dela Marena, fiica lui Hodco Crețovici și din privilegiul ce a avut acela dela străunchii noștri, dela Iliș și dela Ștefan voevozi, când au fost în pace.

Toate aceste mai sus scrise să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei jumătăți de sat din Deteleva, care este pe Cula, jumătatea de sus, să fie din tot hotarul jumătate, iar dinspre alte părți, să fie după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Și iarăși, din frații Maricăi, care au stăpânit împreună cu dânsa această jumătate de sat din Deteleva, iar pentru partea lor cât li se vor alege părțile

¹⁾ Luna omisă de diac.

lor, ei să aibă a stăpâni alte ocine în fața acesteia, iar această jumătate de sat să nu aibă a o dobândi, niciodată.

Și iarăși, dacă se vor afla unele privilegii dela acel Ștefan voevod, numit Lăcustă, acele privilegii să nu aibă nici o lege, înaintea privilegiilor noastre.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele, Iliș și Ștefan și Costandin și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Petrea Cărcă, credința panului Borcea și a panului Sturdza pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Moghilă vistier, credința panului Harbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Pătrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu, să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentru dreapta lor slujbă și pentrucă ei și-au cumpărat pe banii lor drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și pecetea noastră să o atârne la această carte a noastră.

A scris Luca Popovici la Huși, în anul 7054 <1546> luna Aprilie 16.

După « Zapiski Odesskago Obșcestva » IV < 1858 >, p. 334—335.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Trad. rom. la Acad. R.P.R., XXIII/277.

422

1546 (7054) Aprilie 19.

« Uric de la Pătru vod<ă>, sirbăscu, din văliat 7054 <1546> Ap. 19.

† Înștiințarea facem cu această carte a noastră tuturor cine va cănta pre însă sau cetîndu-se va auzi. Adecă au venit denainte noastră și denainte a tuturor a lor noștri moldovenești boiari, slugile noastre Lazor, fiul lui Iuga și nepotusău Mogâldea, ficiorul lui Iștoc și Grozav, ficiorul Sofiicăi, de a lor bună voia, de nimia nevoiți, nici asupriți și au vândut a sa driaptă ocină și moșia, din direasia ce au avut moși lor și părinții lor, Iuga și Sofiica, dela strămoșul nostru Alexandru voevod, giunătate de sat, de Rumâni, credinciosului nostru, giupânul Efrem Hura vornicul, drept 400 de zloți tătărești.

Și sculându-se dumnelui al nostru credincios Hura vornicul și au plătit deplin acei de mai sus scriși bani, 400 zloți tătărești, în mânăli slugilor noastre, lui Iazor, ficiorul Iugăi și nepotu-său, Mogâldea, ficiorul lui Iștoc și al lui Grozav ficiorul Soficăi, denainte noastră și denainte boiarilor noștri.

Și întru aceeași, iară viniră denainte noastră și denainte a tuturor boiarilor noștri Andriieșan și frate-său Dragosin și nepoții lor, Iurașco și surorile lui, Anna și Ileana și Mărina, ficiorii lui Arpaș și nepoții lor, Varvara și Mărica și Iiisafca, ficiorii lui Vremiaș, de nimce> nevoiți, nici asupriți și au vândut a sa dreaptă ocină și moșia, din direase de întăritură ce au avut moșii lor și părinții lor dela strămoșul domniei mialii, Alexandru vod<ă>, giunătate de sat. de Rumâni, tot a lui nostru credincios boiarin, Efrem Huru vornicul, drept 350 de zloți tătărești.

Și sculându-se al nostru credincios boiarin, Efrem Huru vornicul și au plătit, deplin acei bani ce scriem mai sus, 350 zloți tătărești, în mâna lui Andriieșan și frate-său, Dragosin și nepoții lor, Iurașco și surorile lui, Ana și Ileana și Mărina ficiorii lui Arpașu și nepoții lor, Vărvara și Mărica și Iiisafca, ficiorii lui Vremiaș, denainte noastră și denainte boiarilor noștri, ca să-i fie tot satul anume Rumâni, ce-i pre Smila, boiarinului nostru, lui Efrem Huru vornicul.

Și așijderea au venit denainte noastră și denainte boiarilor noștri, Ilinca preotiasa, de a ci bună voia, cu nimce> nevoită, nicia asuprită și iarăș au vândut a sa driaptă ocină și moșia, dintr'acialaș uric, a patra parte de sat de Zmeiani, a lui nostru credincios boiarin, Efrem Huru, vornicul, drept 200 zloți tătărești. Pentru căci au pârît pre dânsa Iane Grecul dela Bârlad, pentru avérea lui și au rămas-o prea ia, denainte noastră și denainte boiarilor noștri. Deci, văzând ea că au rămas din toată legea a țării, s'au sculat și au luat acei bani, 200 de zloți tătărești, care scriem mai sus, dela al nostru credincios boiarin, Huru vornicul și s'au plătit cu acei bani de Iane Grecul dela Bârlad.

Pentru aceia și noi, deaca am văzut între dânsii de a lor bună voia tocmală și deplină plată, iar noi așijderea și dela noi am dat și am întărit credincios boiarinului nostru, lui Efrem Huru vornicul, pré acel sat anume Rumâni, pré Smila și a patra parte de sat de Zmeiani, ca să-i fie și dela noi driaptă ocină și moșia și uric, lui și ficiorilor lui și nepoților și strănepoților și imprăștiaților lui și a tot rodul lui, cine li să va alegé mai aproape, neclătit nicia odănoară, în véci.

Iar hotarul ca să fie despre toate părțile, după cum au ținut de vac.

«*In Iași, let 7217 <1708> Dech. 15, am scris eu Axintie uricar, pe cât am putut dezlega, să să știe*».

1546 (7054) Aprilie 19.

Suret de la Petru <coe><od>, let 7054 <1546> April 19.

Facem înștiințare precum a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, slugile noastre Marco, ficiorul Ustei și rudeniile lui, Coste, ficiorul Anii și iarăși rudenie lor Tudosăe fata lui Ilțcă și rudenie lor, Laze și Ion și sora lor, Magda și Sorra, ficiorii Donii și iarăși rudenie lor, Marco și fratele lui, Cupce și sora lor Irina și Magdalina, ficiorul Ilenii, de a lor bună voi, de nimi siliți, nici asupriți, s'au așăzat între dânșii și ș'au împărțit a sa driaptă ocină din dres de întăritură ce au avut părinții lor dela domni mé, satul anumi Vultureștii pe Bârlad și două locuri de moară, un loc în Bârlad și altul în Stavnic.

Și s'au venit în parte lui Marco, ficiorul Ustei și rudeniei lui, Costii, ficior Anii și iarăși rudeniei lui, Todosăei, fetii Elțcăi și rudeniei lui, Lazii și lui Ion, și surorii lor, Magdei și Sorii, ficiorii Donii, giunătate de sat de Vultureștii, pe Bârlad, giunătate ce din gios și loc de moară în Bârlad.

Iar în parte slugilor noastre, rudeniilor lor, Marco și frățini-său Cupcii și surorilor lor Irinii și Magdalinii, ficiorii Ilenii, s'au venit giunătate de sat de Vulturești, pe Bârlad, giunătate ce din sus și un loc de moară în Stavnic.

Deci noi, văzând a lor bună învoială și tocmală și driaptă împărțală, așăjdire și dela noi, am dat și am întărit pe ace mai sus scrisă giunătate de sat de Vulturești, pe Bârlad și un loc de moară în Stavnic, slugilor noastre, lui Marco și frățini-său, Cupcii și surorilor Irinii și Magdalinii, ficiorii Uleanii, ca să fii lor dela noi uric, cu tot venitul, lor și copiilor, nepoților și strănepoților lor și a tot niamu ci să va alege mai aproape, nerușuit niciodinioară, în veci.

Iar hotarul acei de mai sus zisă giunătate de sat den Vulturești pe Bârlad, să fii din tot hotarul giunătate, iar despre alte părți, după hotarul cel vechiu, pe unde au umblat din vechi.

Pentru aceia, credința domniei meli și credința a preaiubit fiilor domniei mele, Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri, dela d<u><nea>lui Borce mare vornic, până la dum<nea>lui Plaxa mare comis.

Deci, după a noastră viață, cini va fi domn țării aceștia să nu străci a noastră danii și întărire, ce mai vârtos să de și să iutărească, de vremi că este a lor ocină și împărțială de bună voc.

Iar pentru mai bună credință și întărire acei de mai sus scrisă, am poroncit cinstitului și credincios boierului nostru, dum<nea>lui Măteeș mare log<o>f<ă>t, să scrii și a noastră pecete câtră această carte să o legi.

M-rea Văratec.

Trad. rom.

1546 (7054) Aprilie 20, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte <a noastră>, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, slugile noastre, Crăciun și fratele lui, Măican și sora lor Mărina și ni s'au jeluț cu mare plângere și cu mare mărturie și cu mulți megiași ai lor dimprejur, zicând că privilegiul de cumpărătură, ce ei au avut dela părintele domniei mele Ștefan voevod, pe sat pe Pătrimănești, care este pe Elan iar acel privilegiu ei l-au pierdut, căci s'a stricat, când a năvălit însuși împăratul turcesc asupra țării noastre.

Deci noi, văzând marca lor plângere și cu mare mărturie și cu mulți megiași ai lor dimprejur, iar noi, desemenea și dela noi le-am dat și le-am întărit dreapta lor ocină, acest sat mai înainte zis anume Petrimăneștii, ce este pe Elan, ca să le fie lor uric, cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat scris mai sus, care este pe Elan, anume Petrimăneștii, să fie <din>¹⁾ toate părțile, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Huru, credința panului Borcea vornic și a panului Sturza pârcălabi de Hotin, credința panului Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț și credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Mohilă vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Pătrașcu ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră ci să le înputernicească și să le întărească, pentrucă le-am dat și le-am întărit pentrucă le este lor dreaptă ocină și dedină, pentru dreapta lor slujbă.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus <scrise>²⁾, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiș logofăt să scrie și să atârnc pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Coste pisar la Huși, în anul 7054. <1546> luna Aprilie 20.

Arh. St. Buc., Peceti, nr. 161.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

¹⁾ omis de diac.

²⁾ loc șters, ilizibil în orig.

1546 (7054) Aprilie 20.

Suret de pe ispisoc sârbesc dela Petru voevod, let 7054 <1546> April 20.

Facem știre precum a venit înaintea noastră și înainte boierilor noștri ai Moldovei, cinsit și credincioși boierii noștri, <cu> <me> lui Efrim Hurul mare vornic și frate-său <cu> <me> lui Danciul Hurul pârcălabul de Niamțu și fratele lor, Milociu și surorile lor, Maria și Marușca și Stanca, ficiorii lui Oana Hurul, nepoții lui Pătru Huhule, de a lor bună voia, de nime siliți și nici asupriți și s'au tocnit între dânșii și au împărțit a lor drepte ocine, din dresuri ce au avut moșul lor, Pătru Huhule, dela strămoșul nostru Alexandru voevod și din dres de cumpărătură, ce au avut tatăl și mama lor dela fratele domniei mele, Bogdan voevod, satul anume Lărgășanii pe Berheciu și giunătare de sat din Ocheni, parte de câtră răsărit și a patra parte din satul Gălășeștii, în gura Răcătăului, de câtră apus și cu loc de două mori și Pănceștii, pe delnița ce din gios.

Și s'au vinit în parte credincios boierului nostru, <cu> <me> lui Efrim Huru vornic, satul Lărgășanii pe Berheci. Iar în parte Marușcâi, s'au vinit giunătare de sat de Ocheni, parte de câtră răsărit. Iar în parte Danciului Hurul pârcălabul și a Mariei, s'au vinit a patra parte din satul Gălășeștii, în gura Răcătăului, de câtră apus și cu două locuri de moară, un loc în parte din sus, la dial și a patra parte dela mânăstire, parte din sus și a patra parte din poieni. Iar în parte lui Mihoci și a Stancăi s'au vinit satul Pănceștii, pe delnița ce din gios.

Deci, toate acele de mai sus scrisă să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul, ficiorilor lor, nepoților și strănepoților lor și a tot niamul lor, ce să va alege mai aproape, merușit niciodată, în veci.

Iar hotarul acelor de mai sus zisă sate să fie cu toate hotarâli lor cele vechi de câtră toate părțile, cu toate hotarele lor cele vechi, pe unde au umblat din vac.

Și spre aceasta este credința domniei noastre, de mai sus scris, Petru voevod și credința a pre iubiți fiilor domniei mele, Iliiaș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri, a mari și mici.

Iar după a noastră viață, cine va fi domnu țării noastre, din lii noștri sau din niamul nostru sau pe cine Dumnezeu va alege a fi domnu țării Moldaviei, acela să nu strice a noastră danie și mișuire, ce mai ales să de și să întărească, pentrucă și noi am dat și am întărit lor, pentru a lor driaptă și credincioasă slujbă și pentrucă este lor dreaptă ocină și bună împărțeală.

Iar pentru mai mare tărie și întăritură a tuturor celor de mai sus scris, am porocit credinciosului nostru, <cu> <me> lui Matieș logofăt să scrie și a noastră pecete câtră această carte a noastră să o lege.

S'au tălmăcit de Gheorghe Evloghi dascăl. 1776, Iuni 5.

Dela logofeție: Poslenduindu-să copie aceasta din cuvânt în cuvânt și fiind întocmai dipe tălmăcire celui adevărat ispisoc domnesc, ci să află la sânta mănăstire Precistai din Târgul-Ocnii, stăpâna moșii Pănceștii, s'au încredințat, 1816, Iuli 23. Dumitru Sturza mare logofăt. De mini s'au posleduit, Costantin Leondari sluger.

Ark. St. Iași, Codica VI/3.

Copie din 1816 după trad. rom. din 1776.

Altă trad. rom. la Acad. R.P.R., CLVII/17.

426

1546 (7054) Aprilie 20, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat al nostru credincios pan Șandro pârcălab de Cetatea-Nouă ne-a slujit nouă drept și credincios.

De aceia noi, văzând slujba lui dreptcredincioasă către noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă și i-am dat și i-am întărit dela noi, în țara noastră în Moldova, jumătate de sat din Oțelești, pe Berheci, și cu moară la Berheci, care această jumătate de sat din Oțelești pe Berheci și cu moară la Berheci, a pierdut-o Ioanăș șetrar în hiclenie, când s'a ridicat și cu alți necredincioși asupra nepotului de frate al domniei mele, Ștefan voevod cel Tânăr.

Acestea toate mai sus scrise, jumătate de sat din Oțelești, care este pe Berheci și cu moară la Berheci, să fie ale credinciosului nostru pan Șandro pârcălab de Cetatea Nouă dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam cine i se va alege, lui, cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar dacă se vor afla vreodată niște privilegii la fiii lui Ioanăș șatrar sau la nepoții lui sau la ori cine, ei cu niciun privilegiu să nu aibă câștig, niciodată în veci.

Iar hotarul acestei mai sus scrise jumătăți de sat din Oțelești, pe Berheci și cu moară la Berheci, să fie din tot hotarul jumătate, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preainubiților fii ai domniei mele, Iliăș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efrem Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petru Cărcă, credința panului Sturza pârcălab de Hotin, credința panului Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința

panului Tâmpa pârcaľab de Cetatea-Nouă, credința panului Petru Vartic portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Moghilă vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Hămza, credința panului Petrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu, să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clinească dania și întărirea noastră ci să-i întărească și să-i împuternicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit pentru slajba lui drept credincioasă.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vasilie Buzdugan la Huși, în anul 7054 <1546>, luna Aprilie 20.

Muzeul din Bacău.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

O copie slavă din 1922 cu abateri, în Acad. R.P.R., CLXXXIX/257.

427

1546 (7054) Aprilie 20, Huși.

Suret scos di pi sârbie dela Pătru voevod, din leat 7054 <1546> April 20

Adică aceste adevărate slugi a noastre, Stănilă și sora lui Măriuca, feciorii Anușcăi și cu nepoții lor, Bilăe și cu sora lui, Neașca, feciorii Nastei, cu fiii lor Lazor și Mirce și Marcu și Mihul Ploscă, feciorii Mărușcinii, cu fii lor, Dolca și cu fratele ei, Ștefan Albul și sora lor, Armanca, ficiorii Neașăi, miluitu-i-am pre rânșii, osăbit di a noastră milă le-am dat și le-am întărit <de> la noi, într'a nostru pământ a Moldovei, pe a lor dreaptă ocină și moșie, din dresuri de întăritură, ce-au avut dela maica lor, Anușca și Marușca și Neașca și Nastea, dela părintele domniei mele, Ștefan voevod, satul anume Pereșăștii și Nistoreni și Micleștii, precum li-am dat lor uric cu tot venitul, lor, feciorilor, nepoților și strănepoților lor și imprăștiaților lor și a tot neamul lor cari se vor alege niam mai aproape, neclintit nici stricat niciodinioară, în veci.

Așa li-am dat lor aceste trei sate la patru părți: Părășăștii i-am dat lui Stănilă și surorii lui, Măriuții. Iar Nistoreni, Bilăii și surorii lui, Neașăi. Iar giu-mătate de sat de Miclești, giu-mătate din sus, i-am dat Mircei și lui Lazor și lui Marcu și Mihului Ploscă. Iar cea giu-mătate de sat din Miclești, partea din gies, am dat-o Dolții și fratelui <ei> Ștefului Albul și surorii lor, Armanții.

Iar hotarele acestor de sus scrisă sate anume Perișăștii și Nistoreni și Micleștii le-am dat cu tot locul prin hotarale vechi, pe unde din veac au umblat stăpânire.

Și cătră aceasta iaste credința domniei mele, Pătru voevod și cu credința prea iubiților fiii ai domniei mele, Iliăș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri.

Au scris Vasile Buzdugan în Huși.

Acest suret l-am tălmăcit eu, de pe cel adevărat, eu cucernicul între diaconi, Miron ierodiacon, la leat 1800 Ghenar 28.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.
Copie rom.

428

1546 (7054) Aprilie 20, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe această adevărată Titiana, cneaghina lui Iașco stolnic și fratele ei Tătar, copiii lui Cupcici, strănepoții lui Dajhog fost pârcălab la Neamuț și nepotul ei de soră, Isaia, fiul Anghelinei, nepotul lui Cupcici, i-am miluit pe dânșii cu deosebita noastră milă, le-am dat și le-am întărit dreptele lor ocine și dedine și din privilegiul de cumpărătură, ce a avut bunicul lor, Daj<bog>¹⁾ dela părintele domniei mele Ștefan voevod, satele anume Doljeștii la gura Albinei și satul anume Dănceștii dela Poeni, ca să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate mai sus zise, anume Doljeștii la gura Albinei și al Dănceștilor dela Poeni, să fie din toate părțile, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința prealubiților fiii ai domniei mele Iliăș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efrem Huru, <credința panului>¹⁾ Borcea vornic, credința panului Petrea Cărcă, credința panului Sturza pârcălab dela Hotin, credința panului Danciul Huru și a panului <Miron>²⁾ pârcălabi de Neamuț, credința panului Șandru și a panului <Tâmpa pârcălabi>²⁾ de Cetatea Nouă, credința panului Petrea Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Moghilă vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului <Trif Hamza>, credința panului Pătrașco ceașnic, credința panului <Neagul>²⁾ stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

¹⁾ sfârșitul cuvântului omis de diac.

²⁾ loc șters, ilizibil în orig.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentrucă le este lor dreptă ocină și dedină.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt, să scrie și pecetea noastră să o atârne la această carte a noastră.

A scris Luca Popovici la Huși, în anul 7054 <1546> luna Aprilie 20.

Arh. St. Buc., Peceți, nr. 166.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu o fotocopie.

429

1546 (7054) Aprilie 21, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni slugile noastre, Frățilă și fratele lui, Petrea și sora lor, Nastea, copiii lui Drăguș Margelat, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină și din privilegiul de întărire ce a avut tatăl lor Drăguș Margelat dela domnia mea, a patra parte de sat din Scorțești, pe Lăpușna, <partea de jos>¹. Aceasta a vândut-o slugilor noastre, Gliga și fratelui lui, Oniul, pentru o sută și optzeci de zloți tătărești.

Și s'au sculat slugile noastre Gliga și fratele lui, Oniul și au plătit deplin toți acești bani mai sus scriși, 180 de zloți tătărești, în mâinile slugilor noastre Frățilă și ale fratelui lui, Petrea și ale surorii lor Nastea, copiii lui Drăguș Margelat înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni.

Și întru aceasta, deasemenea a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, Malina, fiica Marinei, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut dreapta sa ocină, din același privilegiu de întărire ce a avut ea dela domnia mea, jumătate de parte din a patra parte de sat, din Scorțești pe Lăpușna, dinspre Margelat. Aceasta a vândut-o slugilor noastre, Gliga și fratelui lui, Oniul, pentru nouăzeci de zloți tătărești.

Și s'au sculat slugile noastre Gliga și fratele lui, Oniul, și au plătit deplin

¹) loc șters, ilizibil în orig.

toți acești mai sus scriși bani, go de zloți tătărești, în mâinile Malinei, fiica Marinii, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bun voie și plata deplină și noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre Gliga și fratelui lui, Oniul, această mai înainte zisă a patra parte de sat, din Scorțești pe Lăpușna, partea de jos și această mai înainte zisă jumătate de parte, din a patra parte de sat tot din Scorțești pe Lăpușna, dinspre Margelat, ca să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în vecl.

Iar hotarul acelei mai înainte zise a patra parte de sat din Scorțești, care este pe Lăpușna, partea de jos, să fie din tot hotarul a patra parte și dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit. Și iarăși, hotarul acelei jumătăți din a patra parte de sat, tot din Scorțești, partea dinspre Margelat, să fie din tot hotarul jumătate din a patra parte, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Și dacă se vor afla niște privilegii dela acel Ștefan voevod numit Iăcustă, iar aceste privilegii să nu aibă nicio lege, înaintea privilegiilor noastre.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele: Iliaș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efrim Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cărcă, credința panului Sturzea pârăcalab de Hotin' credința panului Huru și a panului Miron pârăcalabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârăcalabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petru Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Moghila vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Petrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit lor, pentrucă și-au cumpărat pe banii lor drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihăilă Bora la Huși, în anul 7054 <1546> luna Aprilie 21.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 32.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

1546 (7054) Aprilie 21, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu aceasta carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe această adevărată slugă a noastră, Mihăilă, fiul lui Gligor și vara lui, Todosia, fiica Mărușcăi și Marie, fiica Nastei, toți nepoții Anușcăi, strănepoții lui Bucur Dan, i-am milituit pe dânșii cu deosebita noastră milă, le-am dat și le-am întărit lor, în țara noastră Moldova, dreapta lor ocină și dedină, un sat anume Bucureștii și cu mori la Bilavoiu și cu mănăstirea în Luncă și din privilegiul de întărire ce au avut tatăl lor Gligori și mamele lor, Marușca și Nastea, dela părintele domniei mele Ștefan voevod, ca să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume Bucureștii și cu mori la Bilavoiu și cu mănăstirea în Luncă, să fie din toate părțile după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Și dacă se vor afla niște privilegii dela acel Ștefan voevod numit Lăcustă, acele privilegii niciodată să nu aibă lege înaintea privilegiilor noastre.

Iar la această este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efrem Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petru Cărcă, credința panului Sturza pârcălab de Hotin, credința panului Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petru Vartic portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Moghilă vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Hanza, credința panului Petrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clinească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le este lor dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vasilie Buzdugan la Huși, în anul 7054 <1546> luna Aprilie 21.

<Pe verso, contemporan: > Mihăilă, fiul lui Gligor și cu alții pe satul București.

Acad. R.P.R., XLV/141.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

1546 (7054) Aprilie 21, Huși.

† In numele tatălui, fiului și sfântului duh, sfântă troiță cea nedespărțită. Eu sluga stăpânului meu Iisus Hristos, noi Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Pacem cunoscut cu această a noastră scrisoare tuturor celor cari o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, precum noi, din bună voia noastră, cu inima curată și luminată și din plăcerea noastră, cu ajutorul lui Dumnezeu, am dăruit și am miluit a noastră sfântă mănăstire, unde este hramul sfântului proroc Ilie, pentru pomenirea sufletului neamului nostru, a noastră și a copiilor, cu jumătate de sat Costina, partea de jos, cu mori, care parte de jos a satului a fost a noastră din veci, ca să fie sfintei mănăstiri, unde este hramul sfântului Ilie, dreaptă ocină, cu toate veniturile, în veci neclintit, nerușit.

Și hotarul acelei jumătăți de sat din Costina, cu mori, este jumătate din tot satul Costina și despre satele vecine, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veci.

Și pentru întărire este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, Petru voevod și credința preniubiților noștri fii: Ilie, Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri credincioși: credința dumnealui Elrim Huru, credința dumnealui Borce vornic, credința dumnealui Petru Cârceu, credința dumnealui Sturza și dumnealui Moghila pârălabi de Hotin, credința dumnealui Danciul Huru și dumnealui Miron pârălabi de Neamț, credința dumnealui Tâmpa pârălab de Cetatea-Nouă, credința dumnealui Petru Vartic portar de Suceava, credința dumnealui Iuri spătar, credința dumnealui Dan vistiernic, credința dumnealui Hârbor postelnic, credința dumnealui Pătrașco coașnic, credința dumnealui Niagul stolnic și credința dumnealui Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Și cine va fi domn al țării noastre, după moartea noastră, din copiii noștri sau din rudele noastre sau pe cine îl va alege Dumnezeu domn al țării noastre, să nu răstoarne dania și întărirea noastră, ci să o întărească și să o statornicească precum am dat și am întărit și noi, sfintei noastre mănăstiri, unde este hramul sfântului Ilie proroc.

Iar cine va cuteza să strice dania noastră ce am dat-o de bună voia noastră sfintei noastre mănăstiri, sfântului Ilie, unul ca acela să fie blestemat de Dumnezeu, de domnul Isus Hristos, care a făcut cerul și pământul și de maica precista, de capii celor 12 apostoli, Petru și Pavel, de cei patru evangheliști, de cei 318 sfinți de Nicheia, de toți sfinții, cari s'au închinat lui Dumnezeu, să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu toți ceilalți, cari sânt scriși. Sângele lui, peste noi și copiii noștri, în veci de veci.

Și pentru mai mare credință și întărire, a celor scrise mai sus, am poruncit credinciosului nostru boier, Matiaș logofăt, să scrie și să puie pecetea noastră.

A scris Mihăilă Bora, Huși, 7054 (1546) Aprilie 21.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.

Trad. rom., după o trad. germană.

1546 (7054) Aprilie 22, Huși.

† Diu mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe acești adevărați Mușa și vărul ei Dragotă, i-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat și le-am întărit lor dela noi, în țara noastră, în Moldova, dreptele lor ocine și dedine, din privilegiul ce au avut bunicii lor, Ulea și fratele lui, Iuga, dela Iliș și dela Ștefan voevozi, satele anume: jumătate de sat din Sperlești, jumătatea de sus și jumătate de sat din Procești și jumătate de sat din Fechetesti, ca să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai sus zise, jumătate de sat diu Sperlești, jumătatea de sus și jumătate din Procești și jumătate din Fechetesti, să fie din tot hotarul jumătate și dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Și iarăși, dacă se vor afla niște privilegii dela acel Ștefan voevod numit Lăcustă, acele privilegii să nu aibă nicio lege înaintea privilegiilor noastre.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petre voevod și credința preafubiților fii ai domniei mele: Iliș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cărcă, credința panului Sturza <părcălab de Hotin>¹⁾, credința panului Danciul Huru și a panului Miron părcălabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa părcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, <credința panului Moghilă vistier>¹⁾, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Pătrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari & mici>¹⁾.

<Iar>¹⁾ după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le cîltimească danja și întărirea noastră, ci să le împuternicească și să le întărească, pentrucă le este lor dreaptă ocină și dedină.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Luca Popovici la Huși, în anul 7054 <1546> luna Aprilie 22 zile.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 97.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu o trad. rom., ibid., LIX/89.

¹⁾ loc rupt în orig.

1546 (7054) Aprilie 23, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre Șteful și fratele lui, Sârbul și surorile lor, Marușca și Mărena, i-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat și le-am întărit lor, dela noi, în țara noastră, în Moldova, ocinele lor drepte, din privilegiul de cumpărătură ce a avut tatăl lor popa Stroe dela părintele domniei mele Ștefan voevod, o poiană în fața Bereștilor, peste Tazlău la gura Strâmbei și cu bălți și loc de moară, unde vor putea să-și facă la Tazlău și altă poiană la obârșia Strâmbei, anume Runcul și cu toate poienele, ca să le fie lor dela noi uric și cu tot, venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor poiene mai sus zise să fie din toate părțile după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar dacă se vor afla niște privilegii dela acel Ștefan voevod numit Lăcustă, acele privilegii să nu aibă nicio lege, înaintea privilegiilor noastre.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliăș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efrim Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cărcă, credința panului Sturza pârčălab de Hotin, credința panului Danciul Huru și a panului Miron pârčălabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârčălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Moghilă vistier, credința panului Harbor postelnic, credința panului Trif Hanza, credința panului Pătrașco ceășnic, credința panului Neagul stoinic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu, să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le cîntească dania și întărirea noastră, ci să le împu-ternicească și să le întărească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentru dreapta lor slujbă și pentrucă le este lor ocină și dedină dreaptă.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Luca Popovici la Huși, în anul 7054 <1546> luna Aprilie 23 zile.

După « Bacăul Istoric », Buc. 1932, planșa II.

Fotocopie după un orig. slav.

1546 (7054) Aprilie 24, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Pacem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că am binevoit domnia mea, cu a noastră bunăvoință și cu inimă curată și luminată și cu ajutorul lui Dumnezeu și din toată inima și bunăvoia noastră, pentru sufletul nostru și am dat și am miluit mănăstirea noastră nou zidită, numită Pobrata, unde este hranul sfântului arhierarh și făcător de minuni, Nicolaie, cu trei sate anume: Preseaca, cu mori pe Siret și Potropopenii, iarăși cu mori pe Siret, al treilea sat, Hireștii, ce sunt aproape de Cârstești, pe Moldova și cinci fălci de vie, pe dealul Porcului, care aceste vie au fost de cumpărătură ale domniei mele dela Radul fost urednic în Hârlău.

Toate acestea mai sus scrise să fie dela noi uric, cu tot venitul și domniei mele vecinică amintire, nemișcat niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestor sate mai sus zise întâi, anume Priseaca și cu mori pe Siret și Potropopenii, iarăși cu mori pe Siret și Hireștii, ce sunt aproape de Cârstești, pe Moldova și ale acestor cinci fălci de vie, vie care sunt pe dealul Porcului, să le fie lor din toate părțile după hotarele lor, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele, Iliș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Ețren Huru, credința panului Borcea¹⁾ vornic, credința panului Petre Cărcovici, credința panului Sturza și a panului Moghilă părcălabi de Hotin, credința panului Danciul Huru și a panului Miron părcălabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tămpea părcălab de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Vartic portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Trif Hamza, credința panului Pătrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu cîntească dania și întărirea noastră sfintei noastre rugi nou zidite, mănăstirea dela Pobrata, ci să întărească și să împu-ternicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit, să fie domniei mele vecinică amintire, pentru sufletul nostru. Iar cine ar îndrăzni și ar cuteza să ia și să nimicească întocmirea și miluirea noastră, pentru osârdia noastră, ce am avut-o cătră

¹⁾ omis în orig.

sfânta noastră rugă nou zidită, mănăstirea dela Pobrata, acela să fie blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata lui maică și de toți sfinții și de 12 sfinți apostoli frunțași Petru și Pavel și ceilalți și de 4 sfinți evangheliști și de sfântul arhierarh și făcător de minuni Nicolaie al căruia este hramul sfintei biserici și de 318 părinți purtători de dumnezeu dela Nicheia și de toți sfinții, care din veac au plăcut lui dumnezeu și să aibă parte cu Iuda și cu Arie cel de trei ori blestemat și cu acei Iudei, care au strigat asupra domnului Hristos, dumnezeul nostru, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, precum și va fi în veci, amin.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Mateiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru al Călugărului la Huși, în anul 7054 <1546> luna Aprilie 24 zile.

Arh. St. Buc., Peceți, nr. 162.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu o trad. rom. din 1766; altă trad. rom. la Arh. St. Iași, Tr. 1137, op. 1290, dos. nr. 41, f. 20.

435

1546 (7054) Aprilie 27.

Întăritură dela domn Petre <voevod>, asupra satului Leonti și cu ezăr supt acest numi, cari esti a mân<ăstirii> Voronețului, din 27 April 7054 <1546>.

Arh. St. Iași, pachet 141.

Rezumat rom.

436

1546 (7054) <Aprilie — Mai> 28, Huși.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe această adevărată Varvara și pe Toader Vereș, nepoții lui Oană Vereș, i-am năluit cu deosebita noastră milă, le-am dat și le-am întărit lor dela noi, în țara <noastră> ¹⁾ a Moldovei dreapta lor ocină și dedină, din privilegiul, ce a avut bunicii lor Oana Vereș, dela înaintașii noștri, dela Iliăș și dela Ștefan voevozi, un sat pe Tazlău anume <unde a fost casa lui> ¹⁾ Oana, care

¹⁾ loc rupt în text.

acum se numește Vereșeștii, ca să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus zis care este pe Tazlău, anume unde a fost casa lui Oana, care acum se numește Vereșeștii, să fie din toate părțile după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Și iarăși dacă se vor afla niște privilegii dela acel Ștefan voevod numit Iăcuscă, iar acele privilegii să nu aibă nici o lege, înaintea privilegiilor noastre.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele: Iliăș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cărcă, credința panului Sturza și a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Vartikovicovici¹⁾ portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința <panului Hârbor¹⁾ postelnic, credința panului Hamza, credința panului Pătrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le cîltimească dania și întărirea noastră, ci să le împuternicească și să le întărească, pentrucă le este lor dreaptă ocină și dedină.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Luca Popovici la Huși, în anul 7054 <1546> luna.....²⁾ 28 zile.

Acad. R.P.R., Fotografii, II/13.

Fotocopie după un orig. slav.

Lunile după divan și după prezența lui Petru Rareș la Huși.

1546 (7054) Aprilie 30, Huși.

Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi

¹⁾ Ilizibil în text.

²⁾ loc rupt în text.

citindu-se, că această adevărată slugă a noastră credincioasă, pan Giurgea Bole staroste de Putna ne slujește nouă, drept și credincios.

Deci noi, văzând dreptcredincioasa lui slujbă către noi, l-am miluit pe dânsul, cu deosebita noastră milă și i-am dat lui dela noi în țara noastră Moldova un sat pe Putna, anume Șendreștii, pe care acest sat l-a pierdut Patie fost postelnic și femeia lui, Stana și copiii lor, Dragoș și Ioana, în hiclenie, când au ridicat și cu alți necredincioși pe un lotru, anume Ștefan numit Lăcustă, asupra capului domniei mele, ca să-i fie lui dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, necintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus zis, care este pe Putna, anume Șendreștii, să fie din toate părțile după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Și nimeni din acest neam a celor dintâi să nu aibă a pări, nici a dobândi niciodată, în vecii vecilor.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele: Iliăș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Huru, credința panului Borcea vornic credința panului Petru Cărcă, credința panului Sturza și a panului Moghilă pârălabi de Hotin, credința panului Danciul Huru și a panului Miron pârălabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Vartic portar de Suceava, credința panului Iurie¹⁾ spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Patrașco ceașnic, credința panului Neagul²⁾ stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clinească dania noastră, ci să-i întărească și să-i împuternicească, pentrucă i-am dat lui, pentru dreapta și credincioasa lui slujbă.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matieș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Luca Popovici la Huși, în anul 7054 <1546> luna Aprilie 30 zile.

După Revistă Istorică, XVII (1931), p. 65—66.

Trad. rom. după transcrierea cu litere latine din Arhiva Muzeului Czartorysky, Cracovia, ms. 2242, f. 7.

¹⁾ în copie greșit: Juri.

²⁾ în copie greșit: Mihul.

1546 (7054) Aprilie <30>.

Surétul dela Petru vodă pi a tria parte de sat, de Fărcoșești, văleat 7054 <1546> Apr. 20.

<Cu mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domu țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se>, adică venirea noastră și înaintea a lor noștri boiari moldovenești, slugile noastre, Danciul și frații lui, Stanciul și Gavril și Dragotă și surorile lor, Neaga și Ana, nepoții lui Dragoș Zamă, de nimeni siliți, nici asupriți și au vândut a sa driaptă ocină și moșia, din al său drept uric și driasă, ce-au avut moșul lor, Dragoș Zamă, dela străunchiul domniei sale Petru voevod, a tria parte de sat din Fărcoșești, parte de cătră apus. Acia au vândut slugii <noastre, lui Tăbuci și femeii sale Varvara, drept 300 zloți tăctă>rești.

Și s'au sculat sluga noastră Tăbuci și femeia lui, Varvara, de au plătit deplin acei mai sus scriși bani, 300 zloți tătărăști în mâinile Danciului și fratelui lui, Stanciul și Gavril și Dragotă și surorilor lui, Niaga și Anna, înaintea noastră și înaintea a lor noștri boiari.

Și văzând noi, de bună voia a lor tocmală și plată deplină, iar noi așijdere și dela noi am dat și am întărit slugii noastre, lui Tăbuci și femeii sale Varvarii, acea mai înainte a tria parte de sat din Fărcoșești, parte de cătră apus, cum ea să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul, copiilor lor <asemenea și nepoților> ¹⁾ și strănepoților lor și a tot niamul lor, cine se va alegei lor mai deaproape, nestrămutat nici odănoară, în veci.

Iar hotarul, acei mai sus zisă a tria parte de sat de Fărcoșești, parte de către apus, ca să le fie din tot hotarul a tria parte, iară de cătră alte părți, după hotarul cel vechiu, pe unde din veci au lăcut.

<Și întru aceasta este credința domniei noastre, sus scrisului Petru voevod și credința iubiților fiilor noștri Iiaș și Ștefan și Costantin> ¹⁾ și credința boiarilor noștri: credința lui pan Huru, credința lui pan Borcea vornic, credința lui pan Cârca, credința lui pan Sturza pârcașlab de Hotin, credința lui pan Huru și pan Miron pârcașlabi de Neamț, credința lui pan Șandru și pan Tâmpa pârcașlabi de Cetatea-Nouă, credința lui pan Vartic portar de Suceava, credința lui pan Iurie spătar, credința lui pan Dan vistiernic, credința lui pan Hârboi postelnic, credința lui pan Hamza, credința lui pan Petrașcu paharnic, credința lui Plaxa comis și credința tuturor boerilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine ar fi domn, din fiii noștri sau din neamul nostru sau pe cine dumnezeu va alege să domnească în țara noastră a Moldovei,

¹⁾ omis în text.

să nu strice a noastră <danie și întăritură>, căci ei au cumpărat cu drepti banii lor.

Iar spre mai multă tărie tuturor celor zise mai sus, am porocit credinciosului nostru pan Matieș logofătul să scrie și să anine pecetea noastră de această carte a noastră.

A scris Vasile Buzdugan, la anii 7054 <1546> Aprilie 20.

Arh. St. Iași, necatalogate.

Trad. rom.

Altă trad. rom., după care s'au făcut completări, în Conv. literare, 17 (1883—1884), p. 401—403.

439

1546 (7054) Mai 1, Huși.

Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, slugile noastre Fătul și frații lui, Gherasim și Nicoară și nepoții lor, Dumă și fratele lui, Huhulea și surorile lor, Piatra și Stana și Tudora și Sorcă, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asuprași și au vândut dreapta lor ocină și din privilegiul de întăritură, ce au avut ei de la nepotul de frate al domniei mele Ștefan voevod cel Tânăr, jumătate de sat din Lucaș, la Movilă, ce a rămas din ocolul Pietrii, jumătate din a cincea parte, jumătatea de jos. Aceasta au vândut-o slugilor noastre, Ion [și] Panco¹⁾ și fraților lui, Nicoară și Drăguș, pentru o sută și treizeci de zloți tătărești.

Și s'au sculat slugile noastre, Ion Panco și frații lui, Nicoară și Drăguș și au plătit toți acești bani mai sus scriși, 130 de zloți tătărești, deplin, în mâinile slugilor noastre, Fătul și fraților lui, Gherasim și Nicoară și nepoților lor, Duma și fratelui lui, Huhule și surorilor lor, Petra și Stana și Tudora și Sorcă.

Și întru aceasta, a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Tudora femeia lui Birtoc, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprași și a vândut dreapta sa ocină și cu privilegiul de întăritură, ce a avut ea, dela nepotul de frate al domniei mele, Ștefan voevod cel Tânăr, jumătate din a cincea parte din jumătatea de sat din Lucaș, la Movilă, ce a rămas din ocolul Pietrei, jumătatea de jos. Aceasta a vândut-o tot slugilor noastre, Ion Panco și fraților lui, Nicoară și Drăguș, pentru o sută și treizeci de zloți tătărești.

Și s'au sculat slugile noastre, Ion Panco și frații lui, Nicoară și Drăguș și

¹⁾ în text Ion și Panco, dar mai jos, de trei ori, Ion Panco.

au plătit toți acești bani mai sus scriși, deplin 130 de zloți tătărești, în mâinile Tudorei, femeia lui Birtoc, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie între dânșii, și noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre Ion Panco și fraților ni, Nicoară și Drăguș, pentru plata mai sus scrisă, ce-au plătit toți banii deplin, aceste părți mai sus zise de sat, a cincea parte din jumătate de sat, de Lucaș, la Movilă, ce a rămas, din ocolul Pietrei, ca să le fie lor dela noi uric cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei a cincea parte din jumătate de sat din Lucaș, ce a rămas din ocolul Pietrei, să le fie lor, din tot hotarul, din cinci părți, a cincea parte, din jumătate de sat, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele: Iliș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efrim Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cărcovici, credința panului Sturza și a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul Huru și a panului Miron pârcălabi dela Neamț, credința panului Șandrea și a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Vartic portar de Suceava, credința panului <Iurie>¹⁾ spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Trifu Hamza, credința panului Pătrașco ceașnic credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clinească dania și întărirea noastră, ci să le împuternicească și să le întărească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentru dreapta lor slujbă și ce și-au cumpărat ei pe banii lor drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Văscan la Huși, în anul 7054 <1546> luna Mai 1.

<Pe verso contemporan:> Lucaș ținutul Neamț.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 33.

Orig. slav, perg. pecete atârnată.

¹⁾ loc șters, ilizibil în orig.

1546 (7054) Mai 1.

Suret dela Petru vodă, let 7054 <1546> Mai 1.

Facem înștiințare pentru adevărat<ă> sluga noastră Neagul și sora lui, Stana, frații lui Albotă, că-i miluim pre dânșii, osăbit de a noastră milă, dându și întărintu-le, întru a noastră țară, a lor dreaptă ocină, din dres de întăritură ce au dela părintele domnii mele, Ștefan vod<ă>, doao părți de seliște, anume unde au șezut Sine, pe Putna, ce să chiamă acumu Sineștii, părțile din jos, ca să fie lor uric cu totu venitul, lor și nepoților lor și strănepoților lor și a tot neamul ce s'ar alege mai aproape, *nastricat* niciodată, în véci.

Iar hotarul acelor doo siliști, ce s'au zis mai înainte, ce să chiamă Sineștii, să fie din tot hotarul doao părți și după hotarul cel vechiu, pe unde au umblat de vacu.

Pentru aceia, credința domnii mele și a preaiubiților fii a domnii mele, Ilieș și Ștefan și Constantin și credința tuturor boerilor noștri, de la dum. Hure și dum. Borce *mare* dvor. până la dum. Plaxa comis și credința boerilor noștri, mari și mici.

Iar după a noastră viață, cine va fi domn țării aceștie, să nu strice a noastră daniia și întăritură, ce mai vârtos să dea și să întărească, de vreme că iaste a lor dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare încredințare și întăritură a tot ce iaste mai sus scris, am poruncit cinstitului și credinciosului boerului nostru, dum. Mateiaș *mare* lo-g<o>f., să scrie și a noastră pecete cătră această carte să o lege.

Acad. R.P.R., LXXV/72.

Trad. rom.; altă trad. rom., *ibid.*, ms. 929, f. 432.

441

1546 (7054) Mai 1, Huși.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe această adevărată Stana, fiica lui Todor David și pe vara ci Mărica și sora ei Mica, fiicele Dolcăi și pe vărul lor, Toma și surorile lui, Mușa și Malea și Bura, copiii Parascăi, toți nepoții lui David și deasemenea pe verii lor, slugile noastre, Lazăr Buburuz și frații lui, Bilan și Glîga și pe surorile lor, Tudora și Mica și Anița, toți nepoții lui Stan, i-am miluit pe dânșii, cu mila noastră deosebită, le-am dat și le-am întărit lor, dela noi, în țara noastră în Moldova ocina și cumpărătura lor dreaptă și din privilegiul de cumpărătură, ce au avut

bunicii lor, David și Stan, dela părintele domniei mele, Ștefan voevod, o seliște a lui Buzea, alături cu capătul Piscului și fântâna alături cu Bulgarii, care acum se numește Buburuzenii. Toate aceste mai sus scrise să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul.

Însă să le fie lor această seliște în două părți. Jumătate, partea de sus, să fie a Stanei, fiica lui Toader David și a verelor ei, Marınca și surorii ei Mica, fiica Dolcăi și vărului lor, Toma și surorilor lui, Mușei și Malci și Burei, copiilor Parascăi, nepoților lui David.

Și iarăși acealaltă jumătate, tot din această seliște, partea de jos, să fie a slugilor noastre, Lazor Buburez și fraților lui, Bilan și Gliga și surorilor lor, Tudora și Mica și Anița, nepoții Stanei, lor și copiilor lor și nepoților și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei seliști mai înainte zise, a lui Buzea, alături de capătul Piscului și fântâna, alături de Bulgari, care acum se numesc Buburuzenii, să fie din toate părțile, după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Iar dacă se vor afla unele privilegii dela acel Ștefan voevod numit Lăcustă, acele privilegii niciăiri să nu aibă nicio lege, în fața privilegiilor noastre.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Eftrem Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cărcă, credința panului <Sturza> și a panului Moghilă pârčalabi de Hotin, credința panului Huru și a panului Miron pârčalabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârčalabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petru Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Petrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clinească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat lor și le-am întărit, pentrucă le este lor ocină dreaptă.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihăilă Bora la Huși, în anul 7054 <1546> luna Mai. I.

După Gh. Ghibănescu, Surete și Izvoade, XVIII, p. 215—219.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

1546 (7054) Mai 2.

Suret de pe un ispisoc sârbesc dela Pătru vod<ă>, din let 7054 <1546> Mai 2.

Insămnare facem cu această carte a noastră tuturor ce o ar vede sau cetindu-să o ar auzi. Iată, adevărată Mica, fata Niagulului Mălaiu și cu văr primar a ii, Avraam, i-am miluit pre dânșii, cu osăbită a noastră milă, li-am dat și li-am întărit lor dela noi, intru a nostru pământu al Moldovii, pre a lor drepte ocini, din dres de cumpărătură, ci-au avut părintele lor Niagul Mălaiu, dela părintele domnii mele Ștefan voevod și din dres de întărire, ci-au avut ei dela nepotu de frate a domniei mele, tânărul Ștefan vodă, un sat anume Câteștii, ce sânt pe Cobâla și satu Cosițenii, ce sânt pe Zeletin, din gios de Galberii.

Aceste toate, ce sânt mai sus scrise ca să le <fie și> dela noi uric, cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților și strănepoților lor și prestureacilor lor și a tot niamul lor, ce s'ar alege mai deaproape, neclătit niciodânăoară, în veci.

Iar hotarul acelor mai sus numite sate, anume Câteștii, ce sânt pe Cobâle și Cosițenii, ce sânt pre Zeletin, pre din gios de Galberii, ca să le fie de câtră toate părțile, după hotar cel vechiu, pre unde din veci au imblat.

Iar spre aciasta este credința domnii mele, ce mai sus scrie, Petru voce>vod și a preaiubiților fii ai domnii mele, Ilieș și Ștefan și Constantin și în credința a tuturor boerilor noștri moldoveniști a mari și a mici, fiind log<os><ă> mare, Mateeș.

« S'au scos la let 7275 <1766> Sept. 3, de Toader Muste».

Arh. St. Iași, Condica G.f.7.

Trad. rom.; altă trad. rom. din 1730, la Acad. R.P.R., LXV/131.

443

1546 (7054) <Mai — Iunie> 4, Huși.

În numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, troița sfântă, de o ființă și nedespărțită. Iată eu, robul stăpânului meu Iisus Hristos, Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că am binevoit domnia mea cu a noastră bună voință și cu curată și luminată inimă și cu toată bunăvoia noastră și cu ajutorul lui Dumnezeu și am făcut, pentru pomenirea sfântrăposaților înaintași, bunicii și părinții noștri și pentru sănătatea și mântuirea noastră, ca să imputernicim și să întărim sfintei noastre rugi, mănăstirii dela Voroneț, unde este hramul sfântului, slăvitului marelui mucenic și purtător de biruință al lui Hristos, Cheorghie și unde este rugătorul nostru ieromo-

nași, igumen Iosif și am dat, dela noi, un sat în ținutul Dorohoiului, pe Bașeu și cu iaz și cu mori la Bașeu, anume Balița, care acest sat anume Balița, ce este pe Bașeu, a fost al lui Sacuianul fost ceașnic și l-a pierdut în hielenic, când a ridicat și cu alți lotri, pe un lotru asupra capului nepotului de frate al domniei mele, Ștefan voevod cel Tânăr.

Tot acest mai sus scris sat, anume Balița, care este pe Bașeu, cu iaz și cu mori la Bașeu, să fie acestei sfinte rugi a noastre, mănăstirii dela Voroneț, unde este hramul sfântului și slăvitului, marelui mucenic al lui Hristos și purtător de biruință, Gheorghie și unde este rugătorul nostru ieromonahul igumen Iosif ¹⁾, dela noi, uric cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui sat mai sus zis, anume Balița, care este la Bașeu, începând dintr'un ostrov, drept la Soloneț, iar dela Soloneț, la o piatră, apoi drept la movilă și dela movilă la drum, apoi pe drum la un stâlp, dinspre Stănceani și de acolo la deal până la pisc, unde cade în Havoronea, și de acolo, până unde cade Havoronea în Bașeu, iar dinspre alte părți după hotarul vechi, pe unde din vechi a folosit acest sat.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliăș și Ștefan și Costantin și credința boerilor noștri: credința panului Efrim Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cărcă, credința panului Starza și a panului Moghilă părcălabi de Hotin, credința panului Danciul Huru și a panului Miron părcălabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa părcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Vartic portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Trif Hamza, credința panului Pătrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari <și mici> ²⁾.

Iar după viața noastră, cine va fi <domn al țării noastre> ³⁾ din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu <să fie> ¹⁾ domn al țării noastre Moldova, acela să nu clinească dania și întărirea noastră, sfinte noastre rugi, mănăstirii dela Voroneț, unde este hramul sfântului și slăvitului, marelui mucenic al lui Hristos și purtător de biruință Gheorghie, ci să împu-ternicească și să întărească.

Iar cine ar cuteza să nămicească și să ia dania și întărirea noastră, acela să fie blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata lui maică, și de sfinții fruntași apostoli, Petru și Pavel și ceilalți 12 și de sfinții patru evangheliști și de 318 părinți purtători de dumnezeu dela Nicheia

¹⁾ « Iosif », scris cu altă cerneală pe loc lăsat alb.

²⁾ loc șters, ilizibil în orig.

și de toți sfinții, care din veac în veac au plăcut lui Dumnezeu și să aibă parte cu Iuda și cu blestematul Arie și cu acei Iudei, care au strigat asupra domnului nostru Iisus Hristos, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, pre cum este și va fi în veci, amin.

Și pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru al Călugărului la Huși, în anul 7054 <1546>.....¹⁾ 4 zile.

Acad. R.P.R., Peceti, nr. 37.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Lunile după divan și după prezența lui Petru Rareș la Huși în 1546.

444

1546 (7054) Mai 7.

7054 <1546> Mai 7. Ispisoc dela domnul Petru voevod, prin care face danie mănăstirii Homorul, unde este hramul adormirii, giurătare de ezăr Orahovul și doă șămâldoace, aproape de acel ezăr, anume Beșilele și Ciulenițul și Gârla Orahovului, anume Topileana, cu toate ezăreanile, ce sânt aproape de Orahov. Ca toate aceste să le fie în doă, cu Moldovicienii, ca și ezerul Orahovului.

Și că hotarul ezărului celui mai sus numit, Orahovul, și a tuturor gărlilor și ezăreanilor, ce le au în doă cu Moldovicienii, să începe din malul Prutului²⁾, unde să desparte drumul, pe Grindul cel Lung, împotriva Piscului Covărluiului și de acolo în gios, pe malul Prutului, până în dreptul Suhaniei, iar de acolo drept în gârla Topileană, unde trece piste Troian și de acolo tot Troianul, până la Vadul Trifeștilor, apoi în gios pe mal, până în capătul Grindului, pe malul Prutețului, di undi s'au început hotarul întâi.

Arh. St. Iași, Anaforale, nr. 13, f. 86.

Trad. rom., alte traduceri rom., ibid., Anaforale, nr. 2, f. 274, Tr. 1146, op. 2 1300, dos. 54, f. 575 v.

445

1546 (7054) Mai 7, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni,

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ în loc de « Prutețului ».

sluga noastră Oniul vistiernicel, fiul Anuşcăi, nepotul de soră al lui Iuşca şi al Marinei, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asupra şi a vândut ocina şi dedina sa dreaptă, un sat anume Hlipceanii, pe Zvijia, mai sus de Răuseani şi în acelaşi hotar şi cu loc de mori pe Zvijia şi din privilegiul ce a avut el dela părintele domniei mele, Ştefan voevod, de schimb cu domnia sa, pentru două sate, unul anume Lingurişestii, unde a fost casa lui Şuşman, la Cărpiniş şi cu pricutul care este pe Başeu, satul Selicicanii, care este întemeiat pe hotarul Lingurişestilor, celălalt, Lehnouţii, pe Prut. Aceasta a vândut credinciosului nostru pan Cărcă pârălab, pentru opt sute şi patruzeci de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat credinciosul nostru pan Petru Cărcă pârălab şi a plătit deplin toţi banii mai sus scrişi, 840 de zloţi tătăreşti, în mâinile slugii noastre Oniul vistiernicel, fiul Anuşcăi, nepotul de soră al lui Iuşca şi al Marinei, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Şi întru aceasta, deasemenea au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, slugile noastre, Simion şi sora lui, Ana şi nepoţii lor, Gliga şi fraţii lui, Isaico şi Cozma şi Avram şi Procop şi sora lor, Docica, copiii lui Ciupărcă, nepoţii lui Cozma pârălab, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupra şi au vândut <ocina lor dreaptă şi din privilegiul ce > ¹⁾ a avut unchiul lor, Cozma pârălab, dela părintele domniei mele, Ştefan voevod, o prisacă în hotarul Hlapeştilor, lângă Pârâul Alb, dinspre Bârgăoani, în coasta iazului de jos, unde a fost prisaca cea veche şi cu iazul <de jos şi cu moară > ¹⁾ la acelaşi iaz. Aceasta a vândut credinciosului nostru pan mai sus zis Petrea Cărcă pârălab, pentru două sute de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat credinciosul nostru pan Petre Cărcă pârălab şi a plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi, 200 de zloţi tătăreşti, în mâinile slugilor noastre Simion şi a surorii lui, Ana şi a verilor lor, Gliga şi a fraţilor lui, Isaico şi Cozma şi Avram şi Procop şi a surorii lor, Docica, copiii lui Ciupărcă, toţi nepoţi lui Cozma pârălab, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând vânzarea şi tocmeala lor de bună voie şi plata deplină şi noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit credinciosului nostru pan Petrea Cărcă pârălab acest sat înainte zis anume Hlipceanii, pe Zvijia, mai sus de Răuseni şi în acelaşi hotar, şi cu loc de mori la Zvijia şi această prisacă mai sus scrisă, care este în hotarul Hlapeştilor, lângă Pârâul Alb, dinspre Bârgăoani, coasta iazului de jos, unde a fost prisaca veche şi cu iazul de jos şi cu moară la acelaşi iaz, ca să-i fie lui dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui, deasemenea şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat.

Şi iarăşi, dacă se va întâmpla să nu aibă copii, să fie ale fraţilor lui şi surorilor lui sau cui va binevoi să dea, la moartea sa.

¹⁾ loc rupt în text.

Și iarăși, privilegiul ce a avut Oniul vistiernicei, fiul Anușcăi, de schimb cu părintele domniei mele Ștefan voevod, asupra satului, asupra Hlipceanilor, încă l-a dat în mâinile credinciosului nostru pan Petrea Cărcă pârăcălab, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis anume al Hlipceanilor, pe Zvijia, mai sus de Răuseni și cu loc de mori în acelaș hotar, pe Zvijia, să fie din toate părțile după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Și iarăși hotarul acestei prisăci care este în hotarul Hlăpeștilor, lângă Pârâul Alb, dinspre Bârgăoani, coasta iazului de jos, unde a fost prisaca veche și cu iazul de jos și cu moară în același iaz, să fie din toate părțile, cât va putea folosi o prisacă îndestul.

Și la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele: Iliăș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Eirim Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Sturza și a panului Mohilă pârăcălabi de Hotin, credința panului Huru și a panului Miron pârăcălabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârăcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Vartic portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Petrașco ceașnic, credința panului Neagn stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea, ci să-i întărească și să-i împuternicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit, pentrucă și-a cumpărat pentru banii săi dreپți și curați și pentrucă el ne-a slujit nouă drept și credincios.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Mateiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vasilie Buzdugan la Huși, în anul 7054 <1546> luna Mai 7 zile.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, XVIII/1.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

1546 (7054) Mai 8, Huși.

Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi

citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni sluga noastră Fătul Tătar și surorile lui, Anghelina și Tatiana, fiii lui Mihăilă Cupcici, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut ocina și dedina lor dreaptă și din privilegiul de împărțeală, ce a avut bunica lor dela părintele domniei mele Ștefan voevod, un sat pe Larga, anume Hotceanii, unde a fost Stan Coluban. Aceasta au vândut slugilor noastre, Pașco Răzlog și Marco și Petre Bereș, pentru trei sute și șaptezeci de zloți tătărești.

Și s'au sculat slugile noastre, Pașco Răzlog și Marco și Petre Bereș și au plătit deplin toți acești bani mai sus scriși, 370 zloți tătărești, în mâinile slugii noastre, Fătul Tătar și surorilor lui, Anghelinei și Tatianeii, copiii lui Mihăilă Cupcici, înaintea boierilor noștri moldoveni.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină și noi de asemenea și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre Pașco Răzlog și lui Marco și lui Petre Bereș acest sat mai înainte zis care este pe Larga, anume Hotceanii, unde a fost Stan Coluban, ca să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul.

Însă să le fie lor acest sat care este pe Larga, anume Hotceanii, unde a fost Stan Coluban, în două părți, jumătate să fie a slugii noastre, Pașco Răzlog, singur și iarăși, cealaltă jumătate, tot din același sat, să fie a slugilor noastre Marco și Petre Bereș, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, care este pe Larga, anume al Hotceanilor, unde a fost Stan Coluban, să fie din toate părțile, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliăși și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efrem Huru credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cărcă, credința panului Sturza și a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credința panului Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpea pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Maxim Hârbor postelnic, credința panului Trif Hamza, credința panului Pătrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clinească dania și întărirea noastră, ci să le impunernicească și să le întărească, pentru că le-am dat și le-am întărit lor, pentru că și-au cumpărat pentru ai lor drepte bani.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să 'scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră

A scris Mihailă Bora la Huși, în anul 7045 <1546> luna Mai 8.

După Gh. Ghibănescu, Surete și izvoade, II, p. 344—348.

Orig. slav, perg.

Cu două traduceri rom. la Acad. R.P.R., una din 1780, CCXXXII/968, cealaltă din 1706, CCXXIV/1066.

447

1546 (7054) Mai 9, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni slugile noastre Trifan și fratele lui, Gherman și sora lor Anușca, copiii Uritei, nepoții Simei și vercele lor, Dragole și sora ei Tecla, fiicele Anușcăi și deasemenea vercele lor, Anușca <și fratele ei> ¹⁾ Ion Bălan, copiii lui Bălcu, toți nepoții lui Roman și s'au jeluț cu mare plângere și ne-au mărturisit nouă cu mulți megiași ai lor de primprejur, spunând că privilegiul de danie ce a avut bunicul lor Roman dela străunchii noștri Iliș și Ștefan voevozi și cel de întărire dela domnia mea pe un sat anume Româneștii pe Vaslui și cu loc de moară, iar aceste privilegii au ars în casa lui Ilea, când i-a ars casa.

Deci noi, văzând plângerea lor mare și cu mare mărturie, cu megiași lor de primprejur, deasemenea și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre, Trifan și fratelui lui, Gherman și surorii lor, Anușcăi, copiii Uritei, nepoții Simei și vercelor lor, Dragole și surorii ei, Teclai, fiicele Anușcăi și deasemenea vercelor lor, Anușcăi și fratelui ei, Ion Bălan, copiii lui Bălcu, toți nepoții lui Roman, acest sat mai înainte zis, anume Româneștii la Vaslui și cu loc de moară, ca să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar <hotarul> ¹⁾ acestui sat mai sus zis, anume al Româneștilor care sunt pe Vaslui, mai jos de Mătiesești, să fie după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, <noi> ¹⁾ Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliș și Ștefan și Constantin și credința boierilor noștri: credința panului Huru, credința panului

¹⁾ loc rupt în orig.

Borcea vornic, credința panului Cărcă, credința panului <Sturzea>¹⁾ și a panului Moghilă pârălabi de Hotin, credința panului Huru și a panului Miron pârălabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârălabi de Cetatea-Nouă, credința panului <Petrea>¹⁾ Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Harbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Pătrașco ceașnic, credința panului Neagul¹⁾ stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, <din copiii>¹⁾ noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le împuternicească și să le întărească, pentrucă le este lor dreaptă ocina și dedină și pentrucă le-au ars privilegiile.

Iar pentru mai mare putere și întărire <a tuturor celor>¹⁾ mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Mateiaș logofătul să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Luca Popovici la Huși, în anul 7054 <1346> luna Mai 9 zile.

Acad. R.P.R., Peciți, nr. 34.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

448

1546 (7054) Mai 10, Huși.

Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni sluga noastră Sima Bica, nepotul lui Sin Rugiră și deasemenea toți călugării dela ruga noastră, dela mănăstirea Dobrovăț, unde este hramul pogorirea sfântului duh, de bună <voia lor, nesiliți de nimeni, nici> asupriți și au schimbat între dânșii ocinele lor drepte.

Și a dat sluga noastră Sima Bica, nepotul lui Sin Rugiră, ocinele lor drepte și din privilegiul de mărturie ce a avut unchiul lui, Sin Rugiră, dela părintele domniei mele Ștefan voevod, un sat anume Tăuții și jumătate din Teleajen și Gârla Soarelui, a dat sfintei noastre mănăstiri dela Dubrovăț.

Iar călugării dela mănăstirea Dubrovăț au dat slugii noastre Sima Bica, nepotul lui Sin Rugiră, ocina dreaptă a mănăstirii un sat anume Bogdăneștii, pe o împărțeală dela Vovărăiața și din privilegiul de cumpărătură, ce a avut Lungul

¹⁾ Icc rupt în orig.

pitari dela nepotul de frate al domniei mele, Ștefan voevod cel Tânăr, pe care sat l-a dat el de bună voie sa sfintei noastre mânăstiri.

De aceea noi, văzând schimbul lor de bună voie <și noi deasemenea și> dela noi am dat și am întărit sfintei noastre mânăstiri dela Dobrovăț acest sat mai înaintea zis, anume Tăuții și jumătate din Teleajina și Gârla Soarelui, ca să fie dela noi uric cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis anume Tăuții și jumătate din Teleajina și Gârla Soarelui să fie din toate părțile după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele, Iliăș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri. Boierii⁴⁾ anume: Mateiaș mare logofăt, Efrim Huru, Borcea voruic, Petru Cărcă, Șendre, Sturzea, Isac și Movila pârăcalabi de Hotin, Huru și Miron pârăcalabi de Neamț, Șendre și Tâmpa pârăcalabi de Cetatea-Nouă Petre Varticovici.

Din Huși, anul 7054 <1546> Mai 10.

Arh. St. Buc., ms. 628, f. 45r.

Copie slavă; altă copie slavă, ibid., ms. 629, f. 56.

449

1546 (7054) Mai 10, Huși.

Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe această adevărată slugă a noastră Trif și surorile lui, Marena și Stana, copiii lui Ivan Craiu, i-am miluit cu mila noastră deosebită, le-am dat și le-am întărit lor dela noi, în țara noastră, în Moldova, ocina și cumpărătura lor dreaptă din privilegiul de cumpărătură ce a avut tatăl lor, Ivan Craiu dela hunicul domniei mele Bogdan voevod, un sat anume Ivan <dela> Pojerăta, ce a fost cumpărat dela Lațco Leghedis, pentru 50 de zloți tătărești și la obârșia Pojeritei, în Seliște, loc de mânăstire.

Toate aceste mai sus scrise să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și la întreg neamul lor, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis, anume Ivan <dela> Pojerita și a acestui loc de mânăstire ce este la obârșia Pojeritei, în Seliște, să fie dela obârșia Pojeritei, până la gură, pe amândouă părțile pârâului și dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

⁴⁾ lista boierilor din sfat, românește în text.

Pentru aceasta, altul nimeni din neamul lui să nu poată niciodată să dobândească acest sat dela Ivan sau din neamul lui și nici să pârască împotriva lor. Iar când ar vrea să pârască împotriva lor, ori când, atunci ne vor plăti nouă¹⁾ de argint curat.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele, Iiaș și Stefan și Costandin și credința boierilor noștri: credința panului <Efrem Huru, credința panului Borcea>¹⁾ vornic, credința panului Petrea Cărcă, credința panului Sturza și a panului <Mog>¹⁾ hilă pârăcâlabi de Hotin, credința panului Huru și a panului Micron pârăcâlabi de Neamț¹⁾, credința panului Șandru și a panului <Tâmpa pârăcâlabi de Cetatea-Nouă, credința>¹⁾ panului Petrea Varticovici portar de Suceava, credința panului <Iurie>¹⁾ spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului <Petrașco ceașnic, credința panului Neagul stoinic>¹⁾, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii <noștri>¹⁾ sau din neamul <nostru>¹⁾ sau <iarși pe ori cine>¹⁾ îl va alege <dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova>¹⁾, acela să nu le clinească dania și întărirea noastră, ci să le împuternicească și să le întărească, pentrucă <am dat și am întărit>¹⁾, pentrucă le <este>¹⁾ lor dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere <și>¹⁾ întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihăilă Bora la Huși, în anul 7054 <1546> luna Mai ro.

<Pe verso contemporan, slav:> Trif cu surorile lui pe un sat, anume Ivan dela Pojărita.

Acad. R.P.R., Peceși, nr. 271.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

450

1546 (7054) Mai 11, Huși.

† În numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, troiță sfântă, cea de o ființă și nedespărțită. Iată eu, robul stăpânului meu Iisus Hristos, Io Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau vor auzi citindu-se, că am binevoit domnia mea, cu bună voia noastră și cu inima curată și luminată și cu întreaga noastră bună voie și cu ajutorul lui Dumnezeu și am făcut domnia mea, pentru

¹⁾ loc șters și rupt în orig.

pomenirea bunicilor și părinților domniei mele și pentru sănătatea noastră și mântuirea sufletului și a trupului și am dat domnia mea sfiutei noastre biserici dela mănăstirea Pobrata, unde este hramul sfântului arhierarh și făcător de minuni Nicolaie și unde este rugătorul nostru chir Grigorie igumen, un sat, anume Vălenii, în ținutul Chighiiaci și deasemenea și un iezer, anume Beleul și cu toate gârlele lui, câte intră în el și ies din el.

Tot acest mai sus scris sat, anume Vălenii în ținutul Chigheaci și acest iezer anume Beleul și cu toate gârlele sale, câte intră în el și ies din el, să fie sfintele noastre biserici dela mănăstirea Pobrata dela noi uric și cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume Vălenii, care este în ținutul Chighiiaci, să fie din toate părțile, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele, Iliș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efrem Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petru Cărcă, credința panului Sturza și a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credința panului Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Tâmpa pârcălab de Cetatea -Nouă, credința panului Petru Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Petrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clintească sfiutei noastre biserici dania și întărirea noastră, ci să întărească și să împuternicească, pentrucă am dat și am întărit, să fie nouă vecinică amintire.

Și iarăși, cine ar cuteza și ar nimici dania și întărirea noastră, să fie blestemat de domnul dumnezeu și mântuitorul nostru Isus Hristos și de preacurata lui maică și de patru sfinți evangheliști și de 12 sfinți apostoli ai lui Hristos, Petru și Pavel și de 318 sfinți părinți dela Nicheia și de toți sfinții, care din veac au plăcut lui dumnezeu și să aibă parte cu Iuda și cu Arie cel de trei ori blestemat și cu toți Iudeii, care au strigat asupra domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Isus Hristos, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, cum este și va fi în veci, amin.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vasilie Buzdugan la Huși, în anul 7054 <1546> luna Mai 11 zile.

<Pe verso contemporan, slav:> Vecinică pomenire și sănătate și mântuire sufletului și trupului lui Io Petru voevod, pentrucă a dat satul Vălenii în ținutul

Chigheciului și un iezer, anume Beleul, sfinței mănăstiri a Pobratei, unde este hramul sfântului Nicolae și unde este egumen rugătorul nostru, chir Grigorie.

Arh. St. Buc., Peceți, nr. 165.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

451

1546 (7054) Mai 12, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre, Duma și fratele lui, Petrea, fiii lui Iachim Porceșanul și pe nepotul lor de frate, Toader, fiul lui Luca, i-am miluit pe dânșii, cu mila noastră deosebită, le-am dat și le-am întărit lor, în țara noastră Moldova ocina lor dreaptă și din privilegiul de cumpărătură ce a avut tatăl lor Iachim Porceșanul, dela străbunicul domniei mele Ștefan voevod, un sat anume Porceșanii, ca să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul.

Și să le fie lor acest sat în trei părți: partea de jos să fie a Dumei, partea de mijloc să fie a lui Toader, partea de sus să fie a lui Petrea și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus zis, anume al Porceșanilor, să fie după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac, chiar la Glod, cade la vale, iar mai sus de sat, cade la Strunga.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele, Iliș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efreim Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cărcă, credința panului Sturza și a panului Moghîla pârălabi de Hotin, credința panului Danciul Huru și a panului Miron pârălabi de Neamț, credința panului Tâmpa pârălab de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Vartic portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Pătrașco ceașnic, credința panului <Neagul> stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici. Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră ci să le întărească și să le imputernicească, pentrucă le este lor dreaptă ocină și dedină.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Luca Popovici la Huși, în anul 7054 <1546> luna Mai 12 zile.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.
Copie slavă.

452

1546 (7054) Mai 12, Huși.

În numele tatălui și al fiului și al sfântului duli, troiță sfântă de o ființă și nedespărțită. Iată, robul stăpânului meu Iisus Hristos, Io Petru voevod din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că am binevoit domnia mea, cu o a noastră bunăvoință și cu curată și luminată inimă și cu toată bună voia noastră și cu ajutorul lui Dumnezeu, și am făcut domnia mea, pentru pomenirea bunicii și a părinților domniei mele și pentru sănătatea noastră și mântuirea sufletului și a trupului și am dat domnia mea sfintei noastre mitropolii de jos, din târgul Romanului, unde este hranul precucioasei maicii noastre Paraschiva, și unde este episcop rugătorul nostru chir Macarie, jumătate de sat la Olteni, pe Bârlad, anume Țăpeștii, cu gârlele și cu a patra parte din iezerul Lozova.

Care această jumătate de sat din Țăpești, la Olteni, pe Bârlad, cu gârlele și cu a patra parte din iezerul Lozova, le-a luat fratele domniei mele Bogdan-voevod dela Dragoșe, ce-a fost portar la Arbure, în Cetatea Sucevei, pentru că acest Dragoșe portar a stricat un tun de mare preț.

Și deasemenea am dat domnia mea un loc pentru oi, anume Lozovița, lângă hotarul Țăpeștilor, ce a fost braniștea noastră din veac.

Și încă am dat domnia mea un loc de prisacă în braniște, la obârșia pârâului Bohotinului.

Și încă am dat domnia mea un Țigan, anume Badea și cu femeia lui și cu sălașul lui, pe care l-a pierdut Pătru Cărabeș, în hienie, când s'a ridicat asupra nepotului de frate al domniei mele, Ștefan voevod cel Tânăr.

Toate acestea mai sus scrise: jumătate de sat la Olteni, pe Bârlad, anume Țăpeștii, cu gârlele și cu a patra parte din iezerul Lozova și acest loc pentru oi, anume Lozovița, lângă hotarul Țăpeștilor, ce a fost braniștea noastră, și acest loc de prisacă în braniște, la obârșia pârâului Bohotinului și Țigantul Badea și cu femeia lui și cu sălașul, să ne fie nouă vecinică pomenire și să fie sfintei noastre mitropolii de jos, din târgul Romanului, dela noi uric și cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Și întru aceasta, a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni sluga noastră Pașco Nemișanul, de voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a făcut, pentru pomenirea sa și a dat sfintei noastre mitropolii dela Roman, a patra parte dintr'o seliște, anume seliștea lui Coman, care această a patra parte din seliștea lui Coman a cumpărat-o Pașco Nemișanul dela Nechita, fiul lui Petru Turluiu, nepotul lui Sima Turluiianul, pentru două sute de zloți tătărești, și din privilegiul ce a avut bunicul lui, Sima Turluiianul, de întărire și de cumpărătura dela părintele domniei mele Ștefan voevod.

Și a plătit Pașco Nemișanul acești bani mai sus scriși, 200 de zloți tătărești, în mâinile lui Nechita, fiul lui Petru Turluiiu, nepotul lui Sima Turluiiu, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând dania lui de bunăvoie, ce el a făcut pentru pomenirea lui și noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit sfintei noastre mitropolii din târgul Romanului această mai înainte zisă a patra parte din seliștea lui Coman, ca să-i fie dela noi uric și cu tot venitul, neclintit niciodată, în vece.

Iar hotarul întregului sat mai sus scris, anume al Țăpeștilor, să fie pe unde a hotărnicit și a însemnat Bogdan Dorobeș staroste și Oprea vatag, începând dela Siret, pe aproape de capătul Bălții lui Stanciul, și de acolo la o movilă, din vale, peste Bârlad, la vârful dealului și de acolo drept peste drumul Galașilor, la o movilă și de acolo drept la zăpodia îmbinată, unde se unește cu hotarul Corlăteștilor și drept dea curmezișul, la Rediul lui Colun, la Lozova cea Mare și de acolo pe matca Lozovei la capătul iezערului, și de acolo, drept prin mijlocul iezערului, la Bârlad și drept la capătul Strânteii și la Siret. Acesta este tot hotarul Țăpeștilor.

Și iarăși, hotarul acestui loc pentru oi, ce a fost braniștea noastră, anume Lozovița, ce este aproape de hotarul Țăpeștilor, să fie iarăși pe unde a însemnat pan Bogdan Dorobeș staroste și Oprea vatag, începând de unde se unește hotarul Țăpeștilor și a Corlăteștilor, din valea îmbinată, drept în Movila Haneiiului și de acolo drept la pârâul Lolei, la un stejar cu buor și de acolo, în sus la deal, la alt stejar cu buor și de acolo de curmeziș la o zăpodie, la un stejar cu buor și de acolo drept la Lozovița Mică, puțin în sus de drumul ce vine de la Soholui, și de acolo la o movilă, aproape de țarina Soholuiianilor și de acolo rediul cu movilele, până în matca Lozovei Mari, și de acolo pe pârâu, până la Rediul lui Colun, până în hotarul Țăpeștilor. Acesta este tot hotarul braniștei Lozoviței.

Și iarăși, hotarul acestei prisăci, care este în braniște, la obârșia pârâului Bohotinului, să fie cât va putea folosi o prisacă îndestul.

Și iarăși, hotarul acestei a patra parte mai sus zisă, din seliștea lui Coman, să fie din tot hotarul a patra parte, iar dinspre celelalte părți, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliăș și Ștefan și Costantin și cre-

dința boierilor noștri: credința panului Efrem Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petru Cărcă, credința panului Sturzea și a panului Mohilă pâr-călabi de Hotin, credința panului Huru și a panului Miron pâr-călabi de Neamț. credința panului Tâmpa pâr-călabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petru Vartic portar de Suceava, credința panului Iuric spătar, credința panului Dan vistier, credința <panului> ¹⁾ Hârbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Petrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu clintească sfintei noastre mitropolii de jos, dania și întărirea noastră, ci să întărească și să împuternicească, pentru că am dat și am întărit, ca să ne fie nouă vecinică amintire.

Iar cine s'ar cuteza și ar strica dania și întărirea noastră, acela să fie blestemat, de domnul Dumnezeu și mântuitorul nostru Iisus Hristos și de preacurata lui maică și de patru sfinți evangheliști și de 12 sfinți apostoli fruntași ai lui Hristos, Petru și Pavel și ceilalți și de 318 sfinți părinți dela Nicheia și de toți sfinții, care din veac au plăcut lui Dumnezeu, și să aibă parte cu Iuda vânzătorul și cu Arie cel de trei ori blestemat și cu acei Iudei, care au strigat, asupra domnului Dumnezeu și a mântuitorului nostru Iisus Hristos, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, cum și este și va fi în veci amin.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vasilie Buzdugan la Huși, în anul 7054 <1546> luna Mai 12 zile.

<Pe verso contemporan, slav:> Veșnică pomenire și sănătate, mântuire sufletului milostivului Petru voevod, pentru că a dat satul Țăpeștii cu gârlele și cu iezarul Lozova și braniștea Lozovița și altele mitropoliei Romanului, sub arhiepiscopul chir Macarie ²⁾ și pe o prisacă și Bada Țiganul și pe a patra parte a seliștei Comana pe Turului. <Sec. XVIII, rom.:> Braniștea pre semne. Pre Țăpești mai sânt urice.

Acad. R.P.R., LXIV/14.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Cu o trad. rom. dela mijlocul sec. XVIII.

453

1546 (7054) Mai 13, Huși.

Cu mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domnul țării Moldaviei. Facem știre cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vede pre dânsa sau cetin-

¹⁾ omis în orig.

²⁾ de aci altă mână, cu altă cerneală.

du-să vor auzi, cum au venit înaintea noastră și înaintea tuturor a lor noștri moldovenеști boeri, Danciul și fratele lui, Nătălmaș și sora lor Stanca și Magoșă, feciorii lui Toader Lăzăscul și i-am miluit pre ei cu deosăbită a noastră milă, le-am dat și le-am întărit lor, a lor dreaptă ocină și moșie, satul anume Rădeștii, în fundul Covurluiului Sec, <din privilegiul de>¹⁾ cumpărătură, ce au avut tatăl lor, Toader Lăzăscul, dela tatăl domnii mele <Ștefan voevod>¹⁾.

Acest de mai sus scris sat, anume Rădeștii, la fundul Covurluiului Săc, să le fie <și>¹⁾ dela noi uric cu tot venitul, lor și feciorilor lor și nepoților lor și stră-nepoților lor și înpregiurașilor lor și la tot neamul lor, care să vor alege lor ma deaproape, neclătit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui de mai sus zis sat, anume Rădeștii, care este pe Covurluiul Uscat, să-i fie lui despre toate părțile, după hotarăle cele vechi, pe unde din veac au umblat.

Și la aceasta este credința noastră, a domniei mele, celui de mai sus scris, Petru voevod și credința a preaiubiților fiilor domniei mele: Iliăș, Ștefan și Costantin și credința a tuturor boerilor noștri: credința boerului Efrem Huru, credința boerului Borcii vornicul, credința boerului Petre Cărcovici. . . ¹⁾, credința boeriului Danciul Huru și a boeriului Miron pârăcalabi dela Neamțu, credința boerului Șandru și a boerului Tâmpii pârăcalabilor de *Cotatea-Nouă*, credința boerului Petrea Vartic portar de Suceava, credința boerului Iurie spatar, credința boerului Dan vistiernic, credința boerului Hârbor postelnicul, credința boerului Trif Hamza, credința boerului Pătrașco pah<arnic>, credința boerului Neagul stolnic, credința boerului Plaxi comisul și credința tuturor boerilor noștri ai Moldaviei, a celor mari și a celor mici.

Iar după a noastră, viață, cine va fi domn pământului nostru al Moldavii, acela să nu le strice lor a noastră danie și întăritură, ci mai vârtos să o întărească și să o întemeeze, lor, pentrucă noi le-am dat și le-am întărit lor, pentru a lor dreaptă slujbă cătră noi și pentrucă sânt a lor drepte ocini și moșii.

Și pentru mai mare întemeerea și întăritura acestora, cu totul de mai sus scrise, am poruncit credinciosului boerului nostru Matiaș logofătu să scrie și a noastră pecete să-i spânzure cătră această carte a noastră.

Am scris Dumitru Văscan în Huși, anii 7054 <1546> Maiu 13 zile.

S'au tălnăcit de pe limba slavenească pe moldovenie, precăt am putut a înțeleghe, de mine dascalul dela sfânta beserică domnească din târgul Bârlad, și au iscălit, Gheorghie Radovici, dascal.

Acad. R.P.R., CCV/56.

Trad. rom. dela sfârșitul sec. XVIII.

Cu perilipsis, ibid., DLXVII/25, 25 bis, nr.2 și DLXVII/48, nr. 2

¹⁾ loc alb în text.

1546 (7045) Mai 13.

† Cu mila lui d<cu>mnezeu, Petru v<oe>v<co>d, domnu fiind a toată țara Mold<aviei>. Facem știre cu această carte a noastră tuturor, orcarii din noi o vor vedea sau o vor auzi pre dânsa citindu-o, iată au venit înainte noastră și înainte tuturor veliților boiari noștri și a toată Moldavia, sluga noastră Mateiaș, feciorul lui Ioanăș, jăluind cum că are o greotate oarecare mare, apucându-l cu mare strânsoare un agă ture a împăratului turcescu, anume Ionuz Béghiul, care îl trăgea, zicând cum că i-ar fi ucis niște robi Mateiaș și cum că ar fi luat dela dânsii mulți bani.

Drept aceia, domnia mea și împreună cu toți veliții boiari ai Mold<aviei>, judecându-l pre el cu dreapta judecata noastră ceastă pământescă și rămâind Mateiaș a lui Ioanăș de toată legea, dându-să platnic ca să plătească el toată paguba, încă și moartea robilor acelora să o plătească el, văzând acest fel de zurbă grea asupra lui, care cu mare strânsoare îl trăgea acestu agă împărătesc, ce s'au zis mai sus, anume Ionuz Béghiul. Pentru acéia, sculându-se el, de a lui bună voe, au luat dela domnia mea 3000 zloți tătărăști și s'au răscumpărat pre sine, de acesta agă a împăratului turcescu, de care s'au zis mai sus, anume Ionuz Béghiul.

Și am dat domnia mé toți deplin banii aceștia ce mai sus scriu. Și pentru acei bani, ni-au dat ocină de moșie dreaptă și părintescă și împreună cu ispi-soacele moșilor și ale strămoșilor lui, a lui Herman și a Ștefului, (ce avea ci de stăpânire)¹⁾ și de alogere dela părintele domniei méle Ștefan v<oe>v<co>d o siliște pre Sirét, anume Șărbăneștii și cu moară în Sirét, de a lui bună voe și înaintea tuturor veliților boiari ai Mold<aviei>.

Dupre acéia, bine am voit domnia mea din bună voința noastră, cu curată și luminată inimă și din toată bunăvoința noastră și din ajutoriul lui d<cu>mnezeu, am dat domnia mea, pentru sufletele moșilor și a părinților domniei méle și pentru sănătatea și spăsenia sufletească și trupească a noastră și ca să fie noao vecinică pomenire, am dat și am miluit domnia mea, dinpreună cu toate acesté ce scriu mai sus sate și cu dreapta cumpărătura a domniei méle, ce am cumpărat dela dânsul, cu curați și drepti bani ai domniei méle, pre acestu satu, anume Șărbăneștii pre Sirét și cu mori în Sirét, acestei sfinte rugi noastre și părinților din sfânta mânăstire noastră Pobrata, unde iaste hramul sfântului arhieru și făcătorului de minuni, părintele nostru Nicolai.

Dupre acéia, iarăși domnia mé încă am mai dat și am mai întărit însuși domnia mea la sfânta mânăstire Pobrata, care a noastră zidire iaste de iznoavă, cu a noastre dreapte ocine și strămoșești, două sate pre Sirét, anume Negoștii

¹⁾ parantezele sunt ale traducătorului.

și cu moară în Siret, altă siliște anume Părtănoșii, care siliști date au fost din zilele domnilor celor bătrâni, ca să fie sfintei mănăstiri noastre, ce-i zidite din nou, Pobrata și dela noi, ca să aibă ei uric, le-am dat și cu tot venitul, nestrămutate și neclintite de nimeni nici într'un chip, în vecii nesfârșiți.

Iar hotarile acestor sate ce mai sus s'au zis, anume Șărbăneștii ce sânt pre Sirét și Negoștii, iarăși pre Sirét și cu mori în Sirét și Părtănoșii, iarăși pre Sirét, ca să aibă ei a stăpâni, de preste toate pietrile hotarilor celor vechi, care sântu puse de strămoșii cei véchi.

Drept aceia, am dat dela domnia mé aceste seliști, ce mai sus scrie, sfintei mănăstiri noastre, ce iaste zidită de iznoavă și rugătorilor noștri din sfânta mănăstire Pobrata, în zilele rugătorului nostru ieromonah Grigorie egumen.

Iar după viața noastră, cine va fi domnu în pământul nostru, din fii noștri au din neamul nostru au pre care va alége de cu mne zeu a fi domnu în pământul Molda<viei> noastre, acela tot să nu strămulate nici într'un chip pre această danie a noastră și milostenie și întărire, ce am dat rugătorilor noștri din sfânta mănăstire noastră, ceastă zidită de iznoavă, Pobrata. Iar cine nu va da și nu va milui cu adevărat, precum domnia mea am așezat și am miluit acestu loc sfântu, dar nici să aibă a să atinge și a îndrăzni ca să ia dintr'a noastră danie și așezământul și milostenie, care domnia mea, cu mare osârdie am întărit la sfânta mănăstire și la rugătorii din sfânta mănăstire Pobrata, care o am zidit de iznoavă, unul ca acela să fie belstemat de domnul de cu mne zeu, cela ce au făcut ceriul și pământul și de preacurata maica și de verhovnicii și sfinții apostoli, Petru și Pavel și de cei 12 apostoli și de cei 4 sfinți ev<can>gheliști și de sfinții 318 purtători de de cu mne zeu părinți sfinți din Nichiaia și de toți sfinții, carii din veac bine au plăcut lui de cu mne zeu și ca să aibă parte împreună cu Iuda și împreună cu cel de trei ori blestemat Arie și împreună cu acei Jidovi, care au strigat asupra de cu mne zeu nostru H<risto>, zicând așa: sângele lui asupra lor și asupra feciorilor lor, precum iaste și va fi în vecii nesfârșiți, amin.

Aceasta iaste credința a domniei méle, pentru toate ce scriu mai sus, eu Petru <ve><od> și credința préiubiților fii ai domniei méle Iiaș și Ștefan și Costandin și credința boiarilor noștri: credincios boiarul nostru Efreu Huru, cred. pan Borcea dvornic, credincios pan Petrea, cred. pan Sturzea și pan Moghilá pârcălabi de Hotin, credincios pan Danciul Huru și pan Miron pârcălabi de Neamțu și credința pan Șandrea și pan Tâmpa pârcălabi de Cetatea Nouă și cred. pan Vartic portariu de Suceava, cred. pan Iurie spat., cred. pan Dan vist., și pan Hârbova post. și credința pan Trif Hamza, credința pan Patrașco paharnic și credința pan Neagul stolnic și credința pan Placsu comis și credința tuturor boiari noștri și a toată Mold<avia>, mici și mari.

Iar pre cine va alege de cu mne zeu să fie domnu, așijdere în pământul nostru au din fiii noștri sau din neamul nostru au macar pre cine va alege de cu mne zeu

domnul a fi în pământul nostru al Mold<aviei>, tot bine și nestrămutat ca să fie și să întărească și să miluiască acestu aşăzământu al nostru.

Și s'au scris de Dumitru a lui Vascan, în cursul anilor let 7054 <1546> luna Mai 13 zile.

Arh. St. Buc., Mrea Pobrata, I/9.

Trad. rom., din sec. XVIII.

455

1546 (7054) Mai 14, Huși.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domu al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni sluga <noastră Giur>gea Boldor aprod, fiul lui Andrușco Boldor, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asupra și a vândut ocina sa dreaptă și din privilegiul de schimb care tatăl său Andrușco Boldor dela domnia <mea, un sat>¹⁾ pe Ielan anume Seretenii, pe amândouă părțile Ielanului, slugii noastre Ion Hâra, pentru cinci sute de zloți tătărești.

Și s'a sculat sluga noastră Ion Hâra și a plătit deplin toți acești bani scriși mai sus, 500 de zloți, în mâinile slugii noastre Giurgea Boldor, fiul lui Andrușco Boldor, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină și noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit slugii noastre Ion Hâra acest sat mai înainte zis pe Ielan, anume Seretenii, pe amândouă părțile Ielanului, ca să-i fie lui, dela noi uric și cu tot venitul, lui și <copiilor> lui și nepoților lui și strănepoților și răstrănepoților și întregului lui neam, cine i se va alege lui cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat scris mai sus, pe Iela<n>¹⁾, anume Seretenii, pe amândouă părțile Ielanului, să fie pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele: Iliacș¹⁾ și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efrem Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petru Cărcă, credința panului Sturza și a panului Moghilă pârcălabi de Hot<in>¹⁾, credința panului Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Tâmpa pârcălab de Cetatea-Nouă, credința panului Petru Vartic portar de Suceava, credința panului Iurie spăt<ar>, credința panului Dan vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Petrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

¹⁾ Loc rupt în orig.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri <sau din>¹⁾ neamul <nostru>¹⁾ sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clinească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și să-i împuțernicească, pentrucă el și-a cumpărat pentru banii săi drepți.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș Iogofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vasilie Buzdugan la Huși, în anul 7054 <1546> luna Mai 14 zile.

Arh. St. Buc., Ep. Huși, XXXVIII/2.

Orig. slav, perg., pecete pierdută.

456

1546 (7054) Mai 14, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni slugile noastre Trif Berescul și frații lui, Ion Ontea și Procop, fiii Berescului și verii lor Drăguș și sora lui, Drăgae, toți nepoții lui Nicoară Românescul, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut ocina lor dreaptă din privilegiul de cumpărătură ce a avut bunicul lor Nicoară Românescul dela părintele domniei mele Ștefan voevod, jumătate de sat din Hândrești, între Bujor și între Seaca. Aceasta au vândut slugilor noastre Stanciul și femeii lui, Mușa și lui Ignat și femeii lui, Cerna și lui Cojoc și fratelui lui, Andreica, pentru două sute de zloți tătărești.

Și s'an sculat Stanciul și femeia lui, Mușa și Ignat și femeia lui, Cerna și Cojoc și fratele lui, Andreica și au plătit deplin toți acești bani mai sus scriși, 200 de zloți tătărești, în mâinile slugilor noastre Trifu Berescul și fraților lui, Ion Ontea și Procop, fiii lui Berescul și verilor lor Drăguș și surorii lui, Dragaie, nepoții lui Nicoară Românescul, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină și noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit lui Stanciul și femeii lui, Mușa și lui Ignat și femeii lui, Cerna și lui Cojoc și fratelui lui, Andreica, această mai înainte zisă jumătate de sat din Hândrești, între Bujor și între Seaca, ca să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul. Și privilegiul ce au avut ei, încă l-au dat în mâinile lor.

Însă să le fie lor această jumătate de sat din Hândrești, între Bujor și între Seaca, în trei părți: o parte să fie a lui Stanciul și femeii lui, Mușa și iarăși altă

¹⁾ loc rupt în orig.

parte, din aceeași jumătate de sat, să fie a lui Ignat și a femeii lui, Cerna și iarăși a treia parte din aceeași jumătate de sat, să fie a lui Cojoc și a fratelui lui, Andreica, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei jumătăți de sat mai înainte zisă, din Hândrești, între Bușor și între Seaca, să fie jumătate din tot hotarul, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele: Iliaș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efreim Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cărcă, credința panului Sturza și a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credința panului Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petru Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Petrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentrucă și-au cumpărat pentru banii lor drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihăilă Bora la Huși, în anul 7054 <1546> luna Mai 14.

După G. Ghibănescu, Surete și Izvoade, VII, p. 159—162.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu o trad. rom. din 1780 la Acad. R.P.R., CCXXXIV/1094; un perillipsis, ibid.,

CCXXXIV/1095, nr. 1.

457

1546 (7054) Mai 14, Huși.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, <că pe aceste adevărate> ¹⁾ slugi ale noastre, Țintea, fiul lui Ion și verii lor, Ilea vatag, Ungureanu și surorile lui, <Sofia și> ¹⁾ Agafia și Petița, fiii

¹⁾ loc rupt și șters în orig.

Sorei și deasemenea verii lor, Andrei Sinică <și surorile lui, Anușca și Maria, copiii lui Nicoară și deasemenea >¹⁾ vara lor, Urita, fiica Parascăi, toți nepoții lui Lazor și ai lui Simion¹⁾ i-am mihuit pe dânșii, cu deosebita noastră milă, le-am dat și le-am întărit lor, dela noi, în țara noastră, în Moldova, <dreapta lor ocină și >¹⁾ dedină și din privilegiul de întărire ce au avut părinții lor dela părintele domniei mele Ștefan voevod, satele anume Feaireștii, unde au fost casele bunicilor lor, Lazor și Simion, și Comăneștii <și Petreștii >. ¹⁾

<Toate aceste >¹⁾ mai sus scrise să le fie lor dela noi uric cu tot venitul. Inșă să le fie lor aceste trei sate în trei părți. O parte din aceste sate să fie a slugii noastre Țintea, fiul lui Ion, singur. Iarăși altă <a treia parte, din aceste sate, să fie >¹⁾ a slugii noastre Ilea vatag și surorilor lui, Sofia și Agafia și Fetița, copiii Sorei. Și iarăși, a treia parte să fie lui Sinica și surorilor lui, Anușca și Maria, copiii lui Nicoară și deasemenea verei <lor, Urita, fiica >¹⁾ Parascăi, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate mai sus scrise, <Feairești și Co >¹⁾ mănăești și Petrești, să fie din toate părțile după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința <preaiubiților fii ai domniei mele >¹⁾ Hiaș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efreim Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cărcă, credința panului Șturza și a panului Moghilă <părcălabi de Hotin, credința panului Huru și a panului Miron >¹⁾, părcălabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa părcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petru <Varticovici portar >¹⁾ de Suceava, credința panului Iurie <pătar, credința panului Dan vis >¹⁾ tier, credința panului Hamza, credința panului Petrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

<Iar după viața noastră, cine va fi >¹⁾ domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentrucă le sunt dreptele lor ocine.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihăilă Bora la Huși, în anul 7054 <1546 > luna Mai 14.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 35.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

¹⁾ loc rupt și șters în orig.

1546 (7054) Mai 15.

Suret de pe ispisocul d'omnului Petru v<oe>v<co>d, din 7054 <1546> Mai 15, întăritori Dumcăi și surozilor ei, Urita, Anușca și Vasălca, fiicele Drăgălinii, pe o ocină în satul Mărășeștii, la Tutova, în gura Văii Mărului, după alt ispisoc de schimb ce au avut numma lor Drăgălina dela Bogdan v<oe>v<co>d, în toate părțile, pe unde au fost hotarul cel vechiu.

Arh. St. Iași, Tr. 1146, op. 2, 1300, dos. 49, f. 49.

Rezumat rom.; alte două rezumate, ibid., Anaforale, nr. 24, f. 120 și Anaforale, nr. 56, f. 81.

1546 (7054) Mai 16, Huși.

Cu mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Cunoscute facem cu această carte a noastră tuturor celor ce vor vedea sau cetindu-se o vor auzi. Iată, au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri, slugile noastre Neagul și Cincea, feciorii lui Budea, de a lor bună voie, de nimeni siliți, nici asupriți și au vândut a lor dreaptă ocină, din privilegiul ce a avut tatăl lor dela părintele domniei mele Ștefan voevod, din jumătatea satului, pe Sărata, pe din jos de gura pârâului Căpățiroasa, ce se numește Budești, a cincea parte, partea de jos, pe care a vândut-o slugilor noastre, lui Giurgea și Sorii și Mărcaș și Anușcăi și lui Crăciun, drept o sută zloți tătărești.

Și s'au sculat slugile noastre Giurgea și Sora și Mărcaș și Anușca și Crăciun și au plătit toți acei de mai sus scriși bani, o sută zloți tătărești, în mâinile lui Neagul și a lui Cincea, feciorii lui Budea, dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri.

Dacă noi, văzând a lor bună voie tocmală și plată deplină, deasemenea și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre Giurgea și Sorei și lui Mărcaș și Anușcăi și lui Crăciun pre acea <ocină> de mai sus zisă, din jumătatea satului, ce-i pe Sărata, din jos de gura pârâului Căpățiroasa, ce se numește acum Budești, a cincea parte, partea din jos, ca să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul.

Însă să fie lor acea a cincea parte din jumătate de sat, în două părți: o parte să fie a lui Giurgea și Sorii, iar ceialaltă parte dintr'aceiaș a cincea parte, din jumătate, să fie lui Mărcaș și Anușcăi și lui Crăciun, lor și feciorilor lor, întocmai și nepoților lor și strănepoților lor și la tot neamul lor, ce se va alege mai aproape, nerușuit niciodinioară, în veci.

Iar hotarul acei de mai sus scrise a cincea parte din jumătatea satului Budeștii, să fie din tot hotarul, din jumătate, a cincea parte, iar dinspre alte părți, după hotarul cel vechiu, pe unde din veac au umblat.

Iar spre aceasta este credința domniei mele mai sus scrise, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele, Iliș, Ștefan și Constantin și credința boierilor noștri: credința panului Efrem Huru, credința panului Borce *voinic*, credința panului Petru Cârca, credința panului Sturza și a panului Moghila pârăcălabii Hotinului, <credința panului Huru și a panului Miron pârăcălabii Neamțului, credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârăcălabii de Cetatea-Nouă>, credința panului Petru Vartic portarul Sucevei, <credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistiernic, credința panului Hanza>, credința panului Petrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domnul țării aceștia, din copiii <noștri> sau din neamul nostru sau din alt neam <sau pe ori> cine Dumnezeu va alege a fi domnul țării aceștia, acela <să nu le strice a noastră danie și întăritură, ci să> le dea și să le întărească, pentrucă au cumpărat cu bani drepti ai lor.

Iar pentru mai mare împuternicire și întărire a celor de mai sus scrise, poruncit-am credinciosului boier al nostru Mateiaș logofăt să scrie și a noastră pecete să lege cătră această adevărată carte a noastră.

A scris Vasilie Buzdugan în Huși, la anul 7054 <1546> luna Mai în 16 zile.

După « Cercetări Istorice », n. VIII-IX (1932—1933), p. 6—7.

Trad. rom. după un orig. slav, perg.

460

1546 (7054) Mai 17, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe această adevărată Neacșa și Dobra, fiicele lui Andrei Dolha și deasemenea vara lor Mărie și sora ei Dragole, fiicele Miclei și deasemenea vărul lui, Sava și sora lui, Fedca, copiii Marușcăi, i-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat și le-am întărit lor dreptele lor ocine și din privilegiul de întărire ce au avut părinții lor, Andrei Dolha și fratele lui, Miclea și sora lor, Mărușca, dela părintele domniei mele Ștefan voevod, două sate pe Siret, anume Torceștii și Osmeleștii, care acum se numesc Micleștii, care sunt mai sus de Șișcani și Mărtinești, la vadul Trotușului ca să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor, deasemenea nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate mai sus scrise, anume Torceştii şi Osmeleştii, să fie din toate părţile, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei mele, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Iliaş şi Ştefan şi Costantin şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Efrein Huru, credinţa panului Borcea vornic, credinţa panului Petrea Cărcă, credinţa panului Sturza şi a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credinţa panului Huru şi a panului Miron pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Tâmpa pârcălab de Cetatea-Nouă, credinţa panului Iurie spătar, credinţa panului Dan vistier, credinţa panului Hârbor postelnic, credinţa panului Hamza, credinţa panului Petraşco, credinţa panului Neagul stolnic, credinţa panului Plaxa comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le cintească dania şi întărirea noastră, ci să le împuternicească şi să le întărească, pentrucă le este lor dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaş logofăt să scrie şi pecetea noastră să o atârne la această carte a noastră.

A scris Vasilie Buzdugan la Huşi, în anul 7054 <1546> luna Mai 17.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 36.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu o trad. rom. la Arh. St. Buc., ms. 628, f. 85.

461

1546 (7054) Mai 19, Huşi.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră Eremia, de bună voia sa, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, din privilegiul de întărire, ce a avut el dela domnia mea, a patria parte de sat din Broşteni, unde a fost casa lui Giurgea Broască. Aceasta a vândut slugilor noastre Mihul Păcurariu şi Andrian şi Buzdugan, pentru patru sute de zloţi tătăreşti.

Şi s'au sculat slugile noastre, Mihul Păcurariu şi Andrian şi Buzdugan şi au plătit aceşti bani mai sus scrişi, 400 de zloţi tătăreşti, deplin, în mâinile slugii noastre Eremia, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină şi noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit slugilor noastre Mihul Păcurariu şi Andreian

și Buzdugan, această mai înainte zisă a patra parte de sat, din Broșteni, unde a fost casa lui Giurgea Broască, ca să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul.

Însă să le fie lor această a patra parte de sat, în două părți. O parte să fie a lui Mihul Păcurariu singur și iarăși altă parte din aceiași a patra parte de sat, să fie a lui Andrian și a lui Buzdugan, lor și copiilor lor, asemenea și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai sus zise a patra parte de sat din Broșteni, unde a fost casa lui Giurgea Broască, să fie din tot hotarul a patra parte, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Hiaș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Băren Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cârca, credința panului Sturza și a panului Moghilă pârcașlabi de Hotin, credința panului Huru și a panului Miron pârcașlab de Neamț, credința panului Tâmpa pârcașlab de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Vartic portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Petrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu, să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă ei și-au cumpărat pe banii lor drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și pecetea noastră să o atârne la această carte a noastră.

A scris Vasilie Buzdugan la Huși, în anul 7054 <1546> luna Mai 19 zile.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 111.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Un rezumat rom., ibid., în ms. rom. 1726, f. 1 v și f. 24.

462

1546> Mai 19, Huși.

Copii de pe suretul ispisocului domnului Petru <oe>vod, tâlmăcit de polcov. Pavăl Debrîța, la 1816 Mai 31.

Suret de pe ispisocul vechiu pe sârbie, dela Petru <oe>vod, domn țării Moldovii, scris în Huși de Luca Popovici diiac, din let nu să cunoaște, Mai 19 zâli.

Înștiințare facem priu aceasta carte a noastră, tuturor cui vor căuta asupra ei sau o vor auzi citindu-să, pentru aceasta adevărată Anușca, fata Mihniei și niamurile lor, Borza <și> frații lor, Ioanăș și Nicoară și sora lor, Lolă, fiii a lui Filip, că i-am miluitu cu osăbită a noastră milă, de le-am dat și le-am întărit lor, în țara noastră a Moldovei, driapta ocina lor, din ispisoc de împărțală ci le-au avut părinții lor, Mihne și Filip, dela părintii domnii mele, dela Ștefan <voe>vod, giuământate de sat din Borzăști în Dumbravă, la fântână, giuământate ce din sus, pentruca să le fie lor dela noi uric cu tot venitul. Însă această giuământate de sat să le fii lor în doă părți: o parte să fii numai însuși Anușcâi, fetii Mihniei, iar ce de al doilea Borzâi și fraților lui, a lui Ioanăș și a Nicoarii și a surorii lor a Lolăi și apoi fiilor lor, nepoților, strănepoților, prestrănepoților și la tot niamul, lor, cine li să va alege mai deaproape, nestrămutat niciodinioară, în veci.

Iar hotarul acei de mai sus numitei giuământăți de sat din Borzăști, ci-i în Dumbravă, la fântână, despre tot hotarul să fii giuământate, iar despre alte părți să fii după vechiul hotar, pe unde s'au apucat din viac.

Precum spre aceasta este credința a mai sus numitei domnii noastre, Petr<u> <voe>vod și credința a preiubiților fiii a domnii meli, Ilieș și Ștefan și Costantin și credința a tuturor boierilor noștri a Moldovii, a mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domnu țării noastre aceștia, a Moldovei, ori din fiii noștri, ori din niamul nostru, sau pre cine și-ar alege dumnezeu a fi domnu țării noastre aceștii, acela să nu aibă a strica danii și întăritura noastră, ci mai vârtos să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le este driaptă ocină.

Și spre mai mari țării și întăritură tuturor acestor de mai sus scrisă, am poroncit credincios boierului nostru Măteeș mare logf., să scrii și cătră adevărată carte noastră aceasta pecete <a> noastră să lege.

De pe sârbii pe limba moldoveniască s'au tălmăcit la anul 1816 Mai 31, de polc. Pavel Dehrița.

Acad. R.P.R., neinventariate.

Trad. rom.

Un rezumat rom., ibid., XXXIV/231.

Datat după: fiul domnului, Constantin, după Mateiaș mare logofăt, după diac și după prezența domnului la Huși.

463

1546 (7054) Mai 21, Huși.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte <a noastră> tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, sluga noastră Căzan, fiul lui Mihăilă, nepotul Marci, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asupra și a vândut dreapta sa ocină și din privilegiul

de întărire al bunicei lui, Mara, ce a avut ea dela părintele domniei mele Ștefan vovod, a treia parte de sat din Helevin.

Aceasta a vândut-o slugii noastre Toma și femeii lui, Deva, pentru optzeci de zloți tătărești.

Și s'a sculat sluga noastră Toma și femeia lui, Deva și au plătit toți acești bani mai sus scriși, 80 de zloți tătărești, <în mâinile> ¹⁾ slugii noastre Căzan, fiul lui Mihăilă, nepotul Marei, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină și noi deasemenea și dela noi am dat <și am întărit slugii> ¹⁾ noastre Toma și femeii lui, Deva, această mai înainte zisă a treia parte de sat din Helevin, ca să le fie lor dela noi uric cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor <și răstrănepoților lor și> ¹⁾ întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

<Iar hotarul acestei> ¹⁾ a treia parte de sat din Helevin, să-i fie din tot hotarul a treia parte, <iar dinspre alte părți, după hotarul vechi>, ¹⁾ pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi <Petru vovod> ¹⁾ și credința preaiubiților fii ai domniei mele: Iliăș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efrim Hu> ¹⁾ ru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petre Cărcovici, credința panului Sturza <și a panului Moghilă> ¹⁾ părăcalabi de Hotin, credința panului Danciul Huru și a panului Miron părăcalabi de Neamț, credința panului <Șandru și a panului Tâmpa pâr> ¹⁾ călabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Vartic portar de Suceava, credința panului <Iurie spăta> ¹⁾, credința panului Dan vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Trif Hamza, credința <panului Pătrașco ceagnic> ¹⁾, credința panului <Neagul> ¹⁾ stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clinească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentrucă ei și-au cumpărat pentru banii lor drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și să atârue pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Văscan, la Huși, în anul 7054 <1546> luna Mai 21 zile.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.

Copie slavă.

Cu o trad. rom. la Arh. St. Iași, Tr. 1764, op. 2013, dos. 2363, f. 710.

¹⁾ loc șters în text.

1546 (7054) Mai 24, Huși.

Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre, Soț și frații lui, Dragoșe și Drăgăilă și Teleagă și Mihăilă și pe sora lor Dușca, copiii lui Ion Măcău, i-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat și le-am întărit lor, în țara noastră Moldova, dreapta lor ocină din privilegiul de cumpărătură, ce a avut tatăl lor Ion Măcău dela domnia mea, a patra parte de sat din Bogdănești pe Siret, care această a patra parte de sat din Bogdănești a cumpărat-o tatăl lor Ion Măcău dela Crăciun Toilea și dela fratele lui, tot Crăciun și dela sora lor Tudora, copiii lui Petrea Pojar, nepoții lui Mihul Pojar, pentru 230 de zloți tătarești.

Toate acestea mai sus scrise să fie dela noi uric și cu tot venitul și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei a patra parte de sat din Bogdănești, înainte zisă, să fie din tot hotarul a patra parte și după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele: Iliș și Ștefan și Costantin, și credința boierilor noștri: credința panului Efrem Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cărcă, credința panului Sturza și a panului Moghilă părcălabi de Hotiu, credința panului Huru și a panului Miron părcălabi de Neamț, credința panului Tâmpa părcălab de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Vartic portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Harbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Pătrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine va alege Dumnezeu, să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentru că le este lor dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Luca Popovici la Huși, în anul 7054 <1546> luna Mai 24 zile.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 256.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

<1546 înainte de Mai 25>.

Petru voevod dă și întărește sfintei mănăstire dela Moldovița jumătate din balta domnească care e la Dunăre, anume Covor și jumătate din tot venitul dela acei ce prind pește. Deasemenea toate bălțile și gârlele, împreună cu gârla cea mare, care iese din Coliul și se varsă în Ialpuh.

Și oricine va pescui cu năvoadă sau va plăti vamă, sau pentru certuri sau va primi pedepse, venitul să fie în întregime al mănăstirii. În anul... ¹⁾).

După Wickenhauser « Die Urkunden des Klosters Moldowiza, Viena 1862 p. 81—82 Rezumat german după un orig. slav.

Datat din domnia lui Petru Rareș și în legătură cu doc. nr. 467.

După afirmația lui W. care a văzut originalul pierdut, actul este dela Petru Rareș.

Din rezumat nu se poate stabili dela care domn al Moldovei cu numele de Petru provine acest act.

466

1546 (7054) Mai 25, Iași.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, sluga noastră Ion, fiul Marenei, fiica lui popa Sima, nepoata lui Iușca, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asupra și a vândut ocina și dedina sa dreaptă și din privilegiul de împărțeală ce a avut mama lui, Marena, dela părintele domniei mele Ștefan voevod. Aceasta a vândut slugii noastre Dumșa diac, din tot satul, din Rusi ce acum se numesc Zăhoreni. . . ²⁾ parte pentru trei sute și cincisprezece zloți tătărești.

Și s'a sculat sluga noastră Dumșa diac, de a plătit deplin toți acești bani mai sus scriși, 315 zloți tătărești, în mâinile slugii noastre mai sus zise, Ion, fiul Marenei, fiica lui popa Sima, nepoata lui Iușca, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină între dânșii și noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit în țara noastră, slugii noastre Dumșa diac această mai înainte zisă a... ²⁾ parte, care este din tot satul din Rusi, care acum se numesc Zahoreanii, ca să-i fie lui dela noi uric cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului neam, cine i se va alege lui cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei a patra³⁾ parte de sat, din tot satul din Rusi, ce acum

¹⁾ lipsă.

²⁾ textul inițial s'a ras și peste el s'a scris posterior: a patra.

se numesc Zahorenii, să fie din tot hotarul a patra¹⁾ parte, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efreim Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cârcoviți, credința panului Sturza și a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Vartic portar de Suceava, credința panului Iuric spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Ifârbor pesteinic, credința panului Trif Hamza, credința panului Pătrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea, ci să-i împuternicească și să-i întărească, pentrucă i-am dat și i-am întărit, pentru a lui dreaptă slujbă, ce ne-a slujit.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Vascanovici la Iași²⁾, în anul 7054 <1546> luna Mai 25 zile.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, XLVII/1.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Cu un perilipsis la Acad. R.P.R., CCXCI/158-a.

467

1546 (7054) Mai 25.

Petru voevod dă mănăstirii sale nou clădite, Moldovița, încă un sat, anume Seliște cu jumătate din balta Orihov. Deasemenea a dat o baltă anume Covur, apoi jumătate din satul Bălăceana și o moară, care se află între morile de lângă Baia.

Toate acestea le-a dat sfintei mănăstiri pentru veșnica lui pomenire și a întărit stăpânirea lor.

Iar hotarul satului Seliște să fie din toate părțile după hotarul vechi, pe unde

¹⁾ textul inițial s'a ras și peste el s'a scris posterior: a patra.

²⁾ documentul din ziua precedentă e dat din Huși.

a folosit din veci. Hotarele jumătății satului Bălăceana dinspre alte părți, deasemenea să fie după hotarele vechi.

Impotriva celor care însă ar încerca să strice această danie, el scrie un cumplit blestem.

Din anul 7054 <1546> Mai 25.

După Wickenhauser, «Die Urkunden des Klosters Moldowitz», Viena, 1862, p. 82.
Rezumat în limba germană după originalul slav.

468

1546 (7054) Mai 27, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, slugile noastre Alexa și fratele lui, Duma, copiii Marușcăi și verii lor Milea și frații lui, Manea și Danciul și Bolca și Neaga și Stanca și Bura, copiii lui Giurgea Tătar, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au împărțit între ei ocina și dedina lor dreaptă din privilegiul de întărire ce l-au avut ei dela domnia mea, un sat pe Strajnic, anume Iugani. Și a căzut în partea slugilor noastre Alexa și a fratelui său Duma, jumătate din satul Iuganii, care este pe Strajnic, partea de sus. Și iarăși în partea slugilor noastre Milea și fraților lui, Manea și Danciul și a surorilor lor Bolca și Neaga și Stanca și Bura a căzut în partea lor deasemenea jumătate din acel sat, partea de jos.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și buna împărțeală, pe care au împărțit-o ei singuri de bună voia lor, iar noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre Alexa și fratelui său Duma, copiii Marușcăi, acea mai sus zisă jumătate de sat din Iugani, partea de sus, ca să le fie lor dela noi uric cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului neam al lor, cine se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acelu mai înainte zisă jumătate de sat din Iugani, partea de sus, să fie din tot hotarul jumătate, iar dinspre alte părți pe vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iiaș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efreim Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petre Cărc, credința panului Sturza și a panului Moghilă

pârcălabi de Hotin, credința panului Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Petrea Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Petrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu, să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clinească dania și întărirea noastră, ci să întărească și să împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentrucă este dreapta lor ocina.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihăilă Borra în Huși, în anul 7054 <1546> luna Mai 27.

Muzeul Româno-Rus, nr. 627.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu o fotocopie la Acad. R.P.R., Fotografii, XXVII/24.

469

1546 (7054) Mai 27, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut și cu această carte tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, sluga noastră Toader și sora lui, Chera, copiii Ruscăi, nepoții Stanei, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut ocina lor dreaptă și din privilegiul de întărire, ce a avut bunica lor Stana dela părintele domniei mele Ștefan voevod, a treia parte din a noua parte de sat din Ciumălești. Aceasta au vândut slugii noastre Ghidion și surorii lui, Măriei, pentru o sută și douăzeci de zloți tătărești.

Și s'an sculat slugile noastre Ghidion și sora lui, Mărie și au plătit deplin toți acești bani mai sus scriși, 120 de zloți tătărești, în mâinile lui Toader și ale surorii lui, Chera, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzând tocmela lor de bunăvoie și plata deplină și noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit slugii noastre Ghidion și surorii lui, Măriei, aceasta mai înainte zisă a treia parte din a noua parte de sat din Ciumălești, ca să le fie lor

dela noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai înainte zise a treia parte din a noua parte de sat din Ciumălești, să fie din tot hotarul a treia parte din a noua parte, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliăș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efrem Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cărcă, credința panului Sturza și a panului Moghilă pârcałabi de Hotin, credința panului Huru și a panului Mirou pârcałabi de Neamț, credința panului Tâmpa pârcałab de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Vartic portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan viștier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Petrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă și-au cumpărat pentru banii lor drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vasilie Buzdugan la Huși, în anul 7054 <1546> luna Mai 27.

Acad. R.P.R., Fotografii, XXVII/24.

Fotocopie după orig. slav.

Orig. slav, perg., pecete mare atârnată se află la o mănăstire dela muntele Athos.

470

1546 (7054) Mai 27, Huși.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate Ilca și surorile ei Anușca și Fedca și Măria și Marghitea, fiicele Nastei și vara lor Agafia, fiica lui Toader croitorul și nepoata ei Anghelina, fiica lui Lazor Crasnăș, toți nepoții lui Milea călțgăru, le-am miluit cu mila noastră deosebită, le-am dat și le-am întărit lor, dela noi, în țara noastră în Moldova, ocinele lor drepte, din uricele lor drepte și proprii și din privilegiul

de cumpărătură și de întărire, ce a avut bunicul lor Milea călugărul dela părintele domniei mele Ștefan voevod și deasemenea privilegiul de întărire, ce au ei dela domnia mea, trei seliști pe Măiatini, anume Danilova, unde a fost iazul, sub Cornul Bacoului, unde au șezut fiii lui Cosco și altă seliște, Bratcova, unde a fost Rujici și <a treia seliște, anume Vasil>¹⁾ iuții, în capătul de sus a Culisovei, unde a fost Radul și Cuscouții, deasupra Nistrului, la iaz și Lăscanii, la <Botne, pe care le-au cumpărat dela Șandro Cortolocica. Dar din acest u>²⁾ uric de întărire, ce au avut ei dela părintele domniei mele și dela domnia mea, ei au scos satul Săsenii, pe Botne. . . .¹⁾ pentru care s'a pârît cu niște privilegiu vechi și neadevărate.

Toate aceste seliști mai sus scrise să fie ale Ilcâi și ale surorilor ei Anușca <și Fedca și Mă>²⁾ria și Marghița, fiicele Nastei și verei lor Agafia, fiica lui Toader croitorul și nepoatei ei, Anghelinei, fiica lui Lazor Crasnăș și dela noi uric cu tot <venitul>¹⁾, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Și iarăși dacă se vor afla cândva acele privilegiu scrise <mai sus>¹⁾ sau <privilegiu>²⁾ dela Iăcustă voevod, pe satul Săsenii pe Botne, ei niciodată să nu aibă a se pârî și nici a dobândi acest sat înaintea privilegiilor părintelui domniei mele Ștefan voevod și înaintea privilegiilor noastre.

Iar hotarul acestor sate și seliști mai sus scrise să fie din toate părțile, după hotarul vechi și cu toate hotarele lor vechi, pe unde au folosit din vecii vecilor.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efrem Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cărcă, credința panului Sturza și a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credința panului Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Tâmpa pârcălab de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Pătrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le sunt ocine drepte și proprii.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ omis de diaț.

poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vasilie Buzdugan la Huși, în anul 7054 <1546> luna Mai 27.

Muzeul din Pâlticeni.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

471

1546 (7054) Mai 27, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni slugile noastre, Toader și frații lui, Arsip și Crăciun și sora lor Mariica, copiii lui Boldea sulger, nepoții lui Sima Boldea și verii lor, Capotă și frații lui, Petrea și Ion și surorile lor Neaga și Anușca, copiii lui Toma și vara lor Mărie, fiica Neagăi, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut ocina și dedina lor dreaptă, din privilegiul de întărire ce au avut părinții lor Sima Boldea și Toma și Neaga dela părintele domniei mele Ștefan voevod, jumătate de seliște pe Sărata, mai sus de Surdești, unde a fost Nechita și Paul. Aceasta au vândut Mălinei, fiica lui Giurgea și slugii noastre Mihul și femeii lui, Marușcăi, pentru două sute de zloți tătărești.

Și s'a sculat Malina, fiica lui Giurgea și sluga noastră Mihul și femeia lui, Marușca și au plătit deplin toți acești bani mai sus scriși, 200 de zloți tătărești, în mâinile acestor mai sus scriși, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină și noi deasemenea și dela noi, am dat și am întărit Malinei, fiica lui Giurgea și slugii noastre Mihul și femeii lui Marușca, această mai înainte zisă jumătate de seliște pe Sărata, mai sus de Surdești, unde a fost Nechita și Paul, ca să le fie lor dela noi uit, cu tot venitul.

Însă jumătate din această seliște care este pe Sărata, mai sus de Surdești, unde a fost Nechita și Paul, să fie a Malinei, fiica lui Giurgea singură și iarăși două părți din aceiași jumătate de seliște, să fie ale slugii noastre Mihului și iarăși a treia parte din aceiași seliște, să fie a Marușcăi, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei înainte zise jumătăți de seliște care este pe Sărata, mai sus de Surdești, unde au fost Nechita și Paul să fie din tot hotarul jumătate, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliaș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efreim Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cărcă, credința panului Sturza și a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credința panului Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petru Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Da<n> vi<stier>¹⁾, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Petrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îi va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească lor dania și întărirea noastră, ci să le împuternicească și să le întărească, pentrucă le-am dat lor și le-am întărit, pentrucă ei și-au cumpărat pentru banii lor drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihăilă Bora la Huși, în anul 7054 <1546> luna Mai 27.

După « Uricariul », XVIII, p. 124—129.

Orig. slav., perg., pecete căzută.

472

1546 (7054) Mai 27, Huși.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că am miluit cu mila noastră deosebită și am dat și am întărit dela noi, în țara noastră, în Moldova, sfinteii noastre rugi, mănăstirii dela Moldavița, unde este hramul blagoveștenia preacuratei fecioare născătoare de dumnezeu, Maria, în vremea egumenului Avramie, un sat anume Berchișeștii, pe Moldova lși cu mănăstirea și o topoliță și moară pe topoliță, din privilegiul de cumpăratură, ce a fost al domniei mele dela sluga noastră Corlat, deasemenea din privilegiul de întărire ce el a avut de la părintele domniei mele Ștefan voevod. Iar această mănăstioară și topoliță și moară, ce este pe topoliță, le-a scos acel Ștefan voevod, numit Lăcustă, în zilele lui, din uricul domniei mele, ce-l au de cumpăratură.

¹⁾ omis în orig.

Toate acestea mai sus scrise să fie dela noi uric, cu tot venitul, sfintei noastre rugi, mânăstirii dela Moldavița, unde este hramul blagoveșteniei preacuratei fecioare, născătoarei de dumnezeu, Maria, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis anume Berchișeștii pe Moldova și cu mânăstire și o topoliță și moară pe topoliță să fie din toate părțile, cu toate hotarele vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliș și Ștefan și Costantiu și credința boierilor noștri: credința panului Efrein Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cărcovici, credința panului Starza și a panului Moghilă pârčalabi de Hotin, credința panului Danciul Huru și a panului Miron pârčalabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârčalabi de Cetatea Nouă, credința panului Petrea Vartic portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Trif Hamza, credința panului Pătrașco ceasnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clintească dania și întărirea noastră, sfintei noastre rugi, mânăstirii dela Moldovița, unde este hramul blagoveșteniei preacuratei fecioare născătoare de dumnezeu, Maria, ci să întărească și să imputernicească, pentrucă este dat acest sat scris mai sus, sfintei noastre rugi, dela domnia mea, pentru pomenirea bunicilor și părinților noștri și pentru sănătatea noastră și mântuirea sufletului și a trupului.

Și iarăși, cine s'ar încumeta, să clintească danja și întărirea noastră, acela să fie blestemat de domnul dumnezeu făcătorul cerului și al pământului și de preacurata fecioară și născătoare de dumnezeu, Maria și de 4 sfinți evangheliști și de 12 sfinți fruntași apostoli ai lui Hristos, Petru și Pavel și ceilalți și de 318 sfinți părinți, purtători de dumnezeu, cei dela Nicheia și de toți sfinții, care din veac au plăcut lui dumnezeu și să aibă parte cu Arie cel de trei ori blestemat și cu Iuda Iscarioteanul, vânzătorul lui Hristos și cu alți Iudei, care au strigat asupra lui Hristos dumnezeu, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, care este și va fi în veci, amin.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofătul să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Văscanovici la Huși, în anul 7054 <1546> luna Mai 27.

M-reă Dragonirna, sub dată.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, stricată.

1546 (7054) Mai 27, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod și domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, cu bună veste și cu bună voință, din curată și luminată inimă, nesilit de nimeni, nici asuprit, sluga noastră credincioasă și preacinstită panul Eremia fost mare vistier, în monahie numit Ivloghie și mănăstirioara anume Sălăgeani pe care a făcut-o din averea sa dreaptă și satul Sălăgeani, care este lângă mănăstirioară, iar el le-a închinat sfintei mănăstiri Moldavița, unde este hramul sfintei blagoveștenii a preasfintei și preabinecuvântatei stăpânei noastre de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria, unde și veghetor a fost pus de domnia mea și groapă și-a săpat să aibă să-i zacă oasele acolo, să asculte mai sus scrisa mănăstire Sălăgeani și cu satul Sălăgeani de sfânta mănăstire Moldavița și să nu aibă nimenei nicio treabă cu această mănăstirioară Sălăgeani, nici cu satul Sălăgeani, numai egumenul și călugării dela sfânta mănăstire Moldavița; și igumenași să se pună dela Moldavița cu binecuvântarea mitropolitului, care va fi pentru aceasta.

Și noi, cum am văzut bună voința mai sus scrisului pan Eremia fost mare vistier, am făcut și dela noi uric să asculte această mănăstirioară mai sus scrisă Sălăgenii și satul Sălăgenii de sfânta mănăstire Moldavița și cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Și hotarul acestei mănăstirioare și sat să fie dinspre toate părțile, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința fiilor preaiubiți ai domniei mele Iiaș, Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efrem Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cărcovici, credința panului Sturza și a panului Moghila pârcașabi de Hotin, credința panului Danciul Huru și a panului Miron pârcașabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârcașabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Vartic portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hărbor postelnic, credința panului Trif Hamza, credința panului Pătrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iar pe oricine îl va alege Dumnezeu ca să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu cîntească dania și întărirea noastră sfintei

rugi a noastre, mănăstirea dela Moldavița, unde este hramul blagoveștenia preasfintei fecioare născătoare de dumnezeu, Maria, ci să înputernicească și să întărească, pentrucă este dat acest sat sfintei noastre rugii dela domnia mea pentru pomenirea bunicilor și părinților noștri și pentru sănătatea noastră și mântuirea sufletului și trupului. Iar cine s'ar ispiți să strice dania și întărirea noastră, unul ca acela să fie blestemat de domnul dumnezeu, care a făcut cerul și pământul și de preacurata fecioară născătoare de dumnezeu, Maria și de cei 4 sfinți evangheliști și de cei 12 sfinți apostoli de frunte ai lui Hristos, Petru și Pavel și ceilalți și de cei 318 sfinți părinți purtători de dumnezeu, cei din Nicheia și de toți sfinții, care din veac au plăcut lui dumnezeu. Și să aibă parte cu Arie cel de trei ori blestemat și cu Iuda Isariotul vânzătorul lui Hristos și cu ceilalți Iudei care au strigat asupra domnului dumnezeu Hristos, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, cum este și va fi în veci, amin.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Mateiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră de această carte a noastră.

A scris Dumitru Văscanovici în Huși, în anul 7054¹⁾ <1546> luna Mai 27.

Muzeul Republicii.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, deteriorată.

474

1546 (7054) Mai 28, Huși.

Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domu al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor anzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, sluga noastră Dumitru Dumbravă și sora lui, Cărstina și nepoții lor de frate, Ion și fratele lui, Toadea și surorile lor, Măria și Cărstina și Anghelina, fiii lui Mihăilă Dumbravă și deasemenea vărul lor One și sora lui, Anușca și nepoții lor de soră, Petrea și surorile lui, Vasca și Todosia și Anghelina, fiii Mărușcăi și deasemenea verii lor, Plotea și sora lui, Erina, fiii lui Ghidion Dumbravă, toți nepoții lui Ioan Dumbravă și deasemenea verii lor, Ghidion și fratele lui, Ionașco și surorile lor Dușca și Angrișca și Ilea, fiii lui Droț și verii lor, Nicoară și sora lui, Greaca și nepoata lor de soră, Anesia, fiii lui Gavril și deasemenea verii lor, Buda și fratele lui, Berea și surorile lor Sorița și Fiica și Dușca și Anisia, fiii Ilișaftei și ai lui Iosip, toți nepoții lui Toader Urdugaș și deasemenea verii lor, Oana și sora lui, Anușca și nepoții lor de frate, Iuca și Ieremia și sora lor,

¹⁾ cîlta 50 din veacat este retușată 30 în orig.

Măgdălina, fiii Catrinei, nepoții lui Costea și i-am miluit, cu deosebita noastră milă, le-am întărit lor, dreptele lor ocine și dedine satele, anume Obârșia, la obârșia Pârâului Alb, unde a fost casa lui Toader.

Și deasemenea, au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Ioan Dumbravă și fratele lui, Toader Urdugaș, deosebit de nepoții lui Coste și deasemenea le-am dat și le-am întărit lor dreapta lor ocină, jumătate de sat din Mălești, partea dinspre capăt.

Și intru aceasta, deasemenea au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Droț și fratele lui, Gavril și sora lui Ilisafra, copiii Nastei, nepoții lui Dragoș și deasemenea le-am dat și le-am întărit lor dreapta lor ocină, satul anume Ghi-goeștii, la obârșia Pârâului Negru, din dreptul lor uric de danie, ce a avut bunicul lor Ioan Dumbravă și fratele lui, Toader Urdugaș dela părintele domniei mele Ștefan voevod, ca să le fie lor aceste sate mai sus zise dela noi uric, cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hovarul acestor sate mai sus zise să le fie lor din toate părțile, după hotarele vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efreim Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cărcovici, credința panului Sturza și a panului Moghila pârcălabi de Hotin, credința panului Danciu Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tămpea pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Vartic portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Trif Hamza, credința panului Pătrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clinească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentru dreapta lor slujbă.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Văscan la Huși, în anul 7054 <1546> luna Mai 28 zile.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 229.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu o trad. rom. din 1768; altă trad. rom., *ibid.*, CCXLVII/8.

1546 (7054) Iunie 2, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni sluga noastră Toader fost vameș la Suceava, de bună voia sa, nesilit de nimeni, nici asupra și a vândut ocina sa dreaptă din privilegiul de cumpărătură, ce a avut el de la domnia mea, o bucată de pământ din hotarul Laslăoanilor, ce sânt pe Cracău, din partea de sus, această mai înainte zisă bucată de pământ, pe care el a cumpărat-o dela Toader fost vistier și din privilegiul de cumpărătură, ce a avut el de la nepotul de frate al domniei mele Ștefan voevod cel Tânăr, pe care o cumpărase Toader fost vistier, această bucată de pământ mai sus scrisă, dela Pătru fost pârçalab, din privilegiul de cumpărătură ce a avut el dela părintele domniei mele Ștefan voevod. Aceasta a vândut rugătorului nostru chir Teodosie episcop de Rădăuți, pentru patru sute de zloți tătărăști.

Și s'a sculat rugătorul nostru chir Teodosie episcop de Rădăuți și a plătit toți acești bani mai sus scriși, 400 de zloți tătărăști, în mâinile mai sus scrisului Toader fost vameș la Suceava, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină și noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit această mai înainte zisă bucată de pământ, din hotarul Laslăoanilor, care sânt pe Cracău, din partea de sus, ca să fie rugătorului nostru chir Teodosie episcop de Rădăuți dela noi nric și cu tot venitul, să fie lui neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Și privilegiul de cumpărătură ce a avut Toader fost vistier dela nepotul de frate al domniei mele, Ștefan voevod cel Tânăr, și privilegiul de cumpărătură ce a avut Toader vameș dela domnia mea, încă le-a dat în mâinile rugătorului nostru chir Teodosie episcop de Rădăuți.

Iar hotarul acestei bucăți de pământ mai înainte zise, care este din hotarul Laslăoanilor care sânt pe Cracău, din partea de sus, să fie începând dela țărml Cracăului, dela o movilă săpată, la o salcie însemnată și la Fântâna Rece, de acolo peste câmp, la marginea drumului, la o movilă săpată și de acolo peste drum și peste câmp, la un teiu gârbovit și însemnat și de acolo, din marginea pădurii, drept în sus prin pădure și la vârful dealului. Acesta este tot hotarul acestei bucăți de pământ.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cărcă, credința panului Sturza și a panului

Moghilă pârcałabi de Hotin, credința panului Huru și a panului Miron pârcałabi de Neamț, credința panului Tâmpa pârcałab de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Vartic portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Harbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Pătrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i imputernicească și să-i întărească, pentrucă și-a cumpărat pentru banii săi drepti și curați.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Luca Popovici la Huși, în anul 7054 <1546> luna Iunie 2 zile.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, VII/4.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută,

Cu o trad. rom. din 1762; altă trad. rom. la Acad. R.P.R., DXVIII/2.

476

1546 (7054) Iunie 4, Huși.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni slugile noastre Fătul și frații lui, Gavril și Danciul și Drăguș și surorile lor, Armanca și Mușa și <Drăghîța¹⁾> și Dolca, toți copiii lui Nistor Galbirul, de bună voia lor. nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină din privilegiul de cumpărătură, ce a avut <tatăl lor>¹⁾ Nistor Galbirul dela părintele domniei mele Ștefan voevod, o bucată de pământ din hotarul Galbirilor, anume Pârâul Voinov, dela fântână în sus, pe drumul către.....¹⁾ Cosițenilor, pe unde ei singuri și-au însemnat și cu megiașii. Aceasta au vândut slugii noastre, lui Nenu Vicol, pentru două sute de zloți tătărești.

Și s'a sculat sluga noastră, Ne<nu>¹⁾ Vicol, și a plătit deplin toți acești bani mai sus scriși, 200 de zloți tătărești, <în>¹⁾ mâinile slugilor noastre Fătul și fraților lui, Gavril și Danciul și Drăguș și surorilor lor Armanca și Musea și Drăghîța și Dolca, copiii lui Nistor Galbirul, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină și noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit slugii noastre Nenu Vicol această mai înainte

¹⁾ Loc șters și rupt în orig.

zisë bucată de pământ din hotarul Galbirilor, anume Pârâul Voinov, ca să-i fie lui dela noi uric, cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai înainte zise bucăți de pământ, care este din hotarul Galbirilor, «să fie»¹⁾ la semnele mai sus scrise și dinspre alte părți, după «hotarul»¹⁾ vechi «pe unde au folosit din veac»¹⁾.

«Iar la aceasta este»¹⁾ credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru vovod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efrem Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cărcă, credința panului Sturzea și»¹⁾ a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, «credința»¹⁾ panului Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Petrea «Vartic portar de Suceava»¹⁾, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Petrașco «ceașnic»¹⁾, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, «din copiii noștri»¹⁾ sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i cîntească dania și întărirea noastră, «ci să-i»¹⁾ întărească și să-i împuternicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit pentrucă ei și-au cumpărat pentru dreptții lor bani.

Iar pentru mai mare putere și «întărire»¹⁾ a tuturor «celor»¹⁾ mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această «carte a noastră»¹⁾.

A scris Mihăilă Bora la Huși, în anul 7034 «1546» luna Iunie 4.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 106.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

477

«1546» Iunie 4.

În numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, troiță sfântă de o ființă și nedespărțită. Iată, robul stăpânului meu Iisus Hristos, Io Pătru vovod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a binevoit domnia mea, cu bună voia noastră și cu inima curată și luminată și cu întreaga noastră

¹⁾ loc șters și rupt în orig.

bunăvoie și cu ajutorul lui Dumnezeu și am făcut domnia mea pentru pomenirea bunicii și a părinților domniei mele și pentru sănătatea noastră și mântuirea sufletului și a trupului și am dat domnia mea sfintei noastre episcopii dela Rădăuți, unde este hramul celui între sfinți părintele nostru arhierarh și făcător de minuni Nicolae și unde este episcop rugătorul nostru chir Teodosie, un sat anume Havoroanele și Noua Selița, în ținutul Dorohoi și cu iaz și cu moară pe Bașeu, care acest sat a rămas domniei mele strămoșesc și n'a avut nimeni niciun privilegiu asupra lor.

Toate aceste sate mai sus scrise, anume Havoroanele și Noua Selița, care sunt în ținutul Dorohoiului, să fie sfintei noastre episcopii dela Rădăuți, dela noi uric și cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestor sate mai sus scrise, anume Havoroanele și Noua Selița, care sunt în ținutul Dorohoiului, să fie din toate părțile, cu toate hotarele lor vechi, pe unde din veacul veacului au folosit și s'au ținut de dănele.

Și iarăși, dacă se vor afla cândva niște privilegii, asupra acestor sate mai sus spuse, iar ele și nimeni niciodată cu niciun fel de privilegii, să nu aibă a se pări și nici să nu aibă a le dobândi, în fața privilegiilor noastre.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele, Iliș și Ștefan și Costantin, și credința boierilor noștri.

Feccorii domnului și boierii anume: Iliș voevod, Ștefan voevod, Costantin voevod, Măteiaș mare logofăt, Efrim Huru vor., Borce vor., Petru Cârca, Sturze <și> Moghila pâr. de Hotin, Hur și Miron pâr. calab de Niamțu Tâmpa pâr. calab de Cetatea-Nouă, Petre Vartic portariul de Suceava, Iurie spăt., Danciul vist., Hârbor post., Hamzii, Pătrașco pâr., Niagul stol., Plaxi comisul.¹⁾

În anul șapte mii cinci <1497> Iunie în patru.

Arh. St. Buc., ms. 629, f. 427.

Copie slavă; altă copie slavă, ibid., ms. 628, f. 618.

Văleatul greșit. Datat după divan.

478

1546 (7054) Iunie 9, Iași.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre Gherasim și frații lui, David și Nechita, fiii lui Dragoș și verii lor One și Dragotă și Balotă și sora lor Donea și Urta, fiii lui Giurgea și deasemenea verii lor, Alexa și surorile lui, Bura și

¹⁾ Întreg acest aliniat în românește în copie.

Draga, copiii lui Ivan, și deasemenea verii lor Ilea și Neagul și Ionăș și surorile lor Negrita și Sofronia, copiii lui Beldea și deasemenea vărul lor Toader Galiță și cu frații lui și cu surorile lui, copiii Fetiței și deasemenea verii lor, Gavril și sora lui, Drăgana, copiii Stanei și deasemenea verii lor, Mărenca și surorile ei, Dușca și Sofiica și Cărstina, fiicele Anușcăi, i-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat și le-am întărit lor dela noi, în țara noastră, în Moldova, ocina și dedina lor dreaptă și privilegiul de mărturie, ce au ei dela părintele domniei mele Ștefan voevod, un sat anume Cudreștii, pe Bahlueț și cu loc de moară pe Bahlueț, ca să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și deasemenea și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume al Codreștilor, care sunt pe Bahlueț și cu loc de moară pe Bahlueț, să fie din toate părțile după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preainbiților fii ai domniei mele Iliș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efrem Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cărcă, credința panului Sturza și a panului Mohilă pârcałabi de Hotin, credința panului Huru și a panului Miron pârcałabi de Neamț, credința panului Tâmpa pârcałab de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Vartico portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Petrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le este lor dreaptă ocina.

Iar pentru mare mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Vasilie Buzdugan la Iași, în anul 7054 <1546> luna Iunie 9 zile.

Arh. St. Buc., A. N., MCXV/1.

Orig. slav. perg., pecete atârnată căzută.

Cu o trad. rom. din 1815.

1546 (7054) Iunie 10, Iași.

Iași, 10 Iunie 7054 <1546>. Petru vodă, pentru vânzarea satelor Umbrăreștii și Dumești. Menționați: Danciul, Mușat, Martorii, fiii domnului: Iliș, Ștefan

și Constantin, Efrim Huru, Borcea vornic, Petru Crâncovici, Sturzea și Mohila pârcălabi de Hotin, Danciul Huru și Miron pârcălabi de Neamț, Șandru și Tâmpa pârcălabi de Roman, Petru Vartic portar de Suceava, Iurie spătar, «Dan vistier», Hârbor postelnic, Hamza, Pătrașco ceașnic, Neagul stolnic, Plaxa comis.

După N. Iorga, St. și Doc, V, p. 212.

Rezumat. rom.

480

1546 (7054) Iunie 18.

Suret de pe ispisoc dela Pătru voevod, din leat 7054 <1546> Iunie 18.

Facem înștiințare pentru adevărate slugile noastre, Andrabuș și fratele lui, Andreicăi și sora lor Malia, feciorii lui Petre Corod și rudeniile lor, Marușcăi și sora ei, Marincăi, featele lui Stanciul Corod, precum că i-am miluit pre dânșii, osebit de a noastră milă, am dat și am întărit lor intru al nostru pământ al Moldaviei, a lor direaptă ocină din dres de cumpărătură ce au avut tatul lor Petre Corod și Stanciul Corod dela părintele domniei mele Ștefan voevod, un sat pe Racova, anume Baboșinii, ce au fost cumpărătură tatului lor, dela Sora, fata Anii, nepoata lui Mic Brăcicoae, drept 200 zloți tătărești.

Deci, acea <le> toate de mai sus zisă să fie dela noi uric, cu tot venitul.

Însă să fie lor acel sat, anume Baboșinii, în doao părți: doao părți să fie slugii noastre, lui Andrabuș și frățini-său, Andreicăi și surorii lor, Malii, iar a treia parte, iarăși dintru același sat, să fie rudeniilor, Marușcăi și rudeniei lor, Marınca, lor și feciorilor lor, nepoților lor și strănepoților și a tot neamul ce se va alege mai aproape, nerușeit niciodinioară, în vecl.

Iar hotarul aceluia de mai sus scris sat, anume Baboșinii ce-s pe Racova, să fie parte de gios, după hotarul cel vechiu, pe unde au umblat din vechiu. Iar hotarul părții din sus, să fie dela o moviliță, drept la Dumbravă. Atâta este hotarul.

Pentru aceia, credința domniei mele, Petru voevod și credința preaiubiților fiilor domniei mele: Iliiaș și Ștefan și Costantin voevod și credința boiarilor noștri: dela dumnealui Borcea vornicul până la dumnealui Plaxa comisul și credința tuturor boierilor noștri, a mari și mici.

Iar după a noastră viață, ciue va fi domnu țării aceștia, să nu strice a noastră danie și întăritură, ci mai vărtos să de și să întărească, de vreme că și noi am dat și am întărit, pentrucă este a lor driaptă ocină.

Iar pentru mai mare tărie, am poruncit credinciosului nostru boiar, dumisale Mateiaș logofăt să scrie și a noastră pecete să o lege la această carte a noastră.

După G. Ghibănescu, Surete și Izvoade, XVIII, p. 225—226.

Trad. rom.

1546 (7054) Iunie 18, Iași.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, Bocica, fiica lui Nica Țopa, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut dreapta sa ocină din privilegiul de cumpărătură ce a avut tatăl ei Nica Țopa dela părintele domniei mele Ștefan voevod, a patra parte de jos, din jumătate de loc din pustie, pe Chighiici, anume Pietrișul, între Coșești și între Lungaș. Aceasta a vândut-o slugilor noastre Corman și fratelui lui, Giurgea și surorii lor Chilia, pentru o sută și optzeci de zloți tătărești.

Și s'au sculat slugile noastre Corman și fratele lui, Giurgea și sora lor Chilia și au plătit deplin toți acești bani mai sus scriși, 180 de zloți tătărești, în mâinile Bocicăi, fiica lui Nica Țopa, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină, iar noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre Corman și fratelui lui, Giurgea și surorii lor Chilia, această mai înainte zisă a partea parte, din jumătate de loc din pustie, la Chighiici, anume Pietrișul, între Coșești și între Lungaș, partea de jos, ca să le fie lor dela noi uric cu tot venitul, lor și copiilor lor, nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai înainte zise, a patra parte din jumătate de loc, din pustie, care este la Chighiici, anume Pietrișul, între Coșești și între Lungaș, partea de jos, să fie din tot hotarul a patra parte din jumătate, iar dinspre <alte>¹⁾ părți, după hotarul vechi pe unde din veac au folosit

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preambuților fii ai domniei mele Iliș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efrem Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petre Cărcă, credința panului Sturza și a panului Moghilă pârăcalabi de Hotin, credința panului Huru și a panului Miron pârăcalabi de Neamț, credința panului Tâmpa pârăcalab de Cetatea-Nouă, credința panului Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Petrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

¹⁾ loc șters, ilizibil în orig.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine Dumnezeu îl va alege să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat, pentrucă ei și-au cumpărat pentru dreptii lor bani.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Mateiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mibăilă Bora la Iași, în anul 7054 <1546> luna Iunie 18.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 39.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

482

1546 (7054) Iunie 22, Iași.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni Tecla, fiica lui Isaico, nepoata lui Toader pârcălab și ni s'a jehuit cu mare plângere și cu mare mărturie, cu mulți megiași ai ei de prinprejur, spunând că privilegiul de cumpărătură ce a avut unchiul ei Toader pârcălab dela părintele domniei mele Ștefan voevod, pe satul Miclești, care este la obârșia Podragăi, la Poiană, unde a descălecat¹⁾ Miclea și poiana care ascultă de acest sat, anume Corostova, care acest sat și poiană le cumpărase unchiul ei Toader pârcălab dela Vasco Levici și dela fratele lui, Ivanco și dela nepotul lor de soră, Giucă Pântece și dela vara lor, Grinca și dela unchiul lui, Mihul Dumcescul și dela fratele lui, Eromașco, și dela vara lui, Nastea, fiica lui Andreica și din privilegiul de întărire ce au avut ei dela părintele domniei mele Ștefan voevod. Și Toader pârcălab dăduse acest sat nepoatei sale de frate, mai înainte zisei Tecla. Și acest privilegiu al său de cumpărătură încă îl dăduse el în mâinile ei deci acest privilegiu ea l-a pierdut, când însuși împăratul turcesc și cu puterile lui și cu Tătarii au prădat țara noastră până la Suceava.

Deci noi, văzând-o pe ea cu mare plângere, cu mare mărturie și cu megiașii ei de prinprejur, iar noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit Teclei acest sat mai înainte zis anume Micleștii, care este la obârșia Podragăi și cu poiana anume Corostova, ca să-i fie ei dela noi uric și cu tot venitul, ei și copiilor ei și nepoților ei și strănepoților ei și răstrănepoților ei și întregului ei neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

¹⁾ « osadil » în orig.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, al Micleștilor, care este la obârșia Podra-
găi și cu poiana ce ascultă de acest sat, anume Corostova, să fie din toate părțile
după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit și au stăpânit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru
voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iiaș și Ștefan și Costantin
și credința boierilor noștri: credința panului E<frem>¹⁾ Huru, credința panului
Borcea vornic, credința panului Petrea Cărcă, credința panului Sturza și a panului
Mojilă pârcălabi de Hotin, credința panului Huru și a panului Miron pârcălabi
de Neamț, credința panului Tâmpa pârcălab de Cetatea-Nouă, credința panului
Petre Vartic portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului
Dan vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Hamza, credința
panului Petrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului
Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau
din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării
noastre Moldova, acela să nu-i clinească dania și întărirea noastră, ci să-i împu-
ternicească și să-i întărească, pentrucă îi este ei dreptă ocină.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am
poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și pecetea noastră să
o atârne la această carte a noastră.

A scris Vasilie Buzdugan la Iași, în anul 7054 <1546> luna Iunie 22 zile.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 81.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu o trad. rom. Altă trad. rom., ibid., CCCLII/10.

483

1546 (7054) Iunie 23, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem
cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi
citindu-se, că pe această adevărată slugă a noastră Danciul și surorile lui,
Neagșa și Anușca și Stanca, copiii lui Negrilă și verii lor Mihăilă și fratele lui,
Cozma, copiii Măriei, toți nepoții lui Vâlcea, i-am miluit pe dânșii cu deosebita
noastră milă, le-am dat și le-am întărit lor, în țara noastră, în Moldova, ocinele
și dedinele lor drepte din privilegiul de mărturie ce au avut părinții lor Negrilă
și Marie dela părintele domniei mele Ștefan voevod, jumătate de sat la Cârliștură,
anume Bătăraștii.

Și deasemenea am dat și am întărit lui Danciul și surorilor lui, Neagșa
și Anușca și Stanca deosebit de verii lor, de Mihăilă și de Cozma, jumătate

¹⁾ loc rupt în orig.

dinspre biserica din același sat din Bătărești, pe care această jumătate de sat a cumpărat-o Negrilă singur, dela Marușca, sora lui Vâlcea.

Și deasemenea o seliște pe Bahluet, anume Măcău Vlad și cu loc de moară pe Bahluet, unde a fost moara lui Onicică, pe care această seliște deasemenea a cumpărat-o Negrilă singur, dela Anușca și dela Marta, fiicele lui Mădărjac, să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis, al Batărăștilor și a acestei seliști să fie din toate părțile după hotarul vechi pe unde au folosit din veac.

Și la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Cărcă, credința panului Sturza și a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credința panului Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Tâmpa pârcălab de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Vartic portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Harbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Pătrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească, pentrucă le sunt lor drepte ocine și dedine.

Iar pentru mai mare întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Mateiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Luca Popovici la Iași, în anul 7054¹⁾ <1546> luna Iunie, 23.

Arh. St. Buc., Mitropolia Moldovei, CXLIX/2.

Orig. slav. perg., pecete atârnată, căzută.

484

1546 (7054) Iunie 24, Iași.

Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni Ion, nepotul lui Toader și verii lui, Drăghiciu și frații lui, Rânca și Sava și surorile lor Parasca și Măgdălina, copiii lui Dan, de bună voia lor, nesiliți de nimeni,

¹⁾ cifra 50 din veleat s'a corectat posterior în 80.

nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină, din privilegiul de cumpărătură ce au avut părinții lor Toader și Dan dela nepotul de frate al domniei mele Ștefan voevod cel Tânăr, a treia parte, din a treia parte, dintr'o bucată de pământ, din partea de sus din câmp, din bucata ce este din hotarul Arpășeștilor, partea de sus. Aceasta au vândut-o slugii noastre Fătul și Micăi, pentru șizeci de zloți tătărești,

Și s'a sculat sluga noastră Fătul și Mica și au plătit deplin toți acești bani mai sus scriși șizeci de zloți tătărești în mâinile lui Ion, nepotul lui Toader și a verilor lui, Drăghiciu și a fraților lui, Rânca și Sava și a surorilor lor, Parasca și Măgdalina, copiii lui Dan, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, iar noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit slugii noastre Fătul și Micăi această mai înainte zisă a treia parte din a treia parte din această bucată de pământ, din partea de sus din câmp, din bucata ce este din hotarul Arpășeștilor, partea de sus, ca să le fie lor dela noi uric cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, ciue li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul să fie din tot hotarul din a treia parte, a treia parte și dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preainubiților fii ai domniei mele Iliăș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efrem Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cărcă, credința panului Sturza și a panului Moghilă pârcałabi de Hotin, credința panului Huru și a panului Miron pârcałabi de Neamț, credința panului Tâmpa pârcałab de Cetatea-Nouă, credința panului Petru Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Petrașco ceășnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să <le imputernicească >¹⁾ și să le întărească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentrucă și-au cumpărat pentru banii lor drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihăilă Bora la Iași, în anul 7054 <1546> luna Iunie 24.

Acad. R.P.R. XLVII/225.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

¹⁾ loc șters, ilizibil în orig.

1546 (7054) Iunie 26.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni slugile noastre Toader și fratele lui, Ion și surorile lor Cârștina și Vasca și Malina și nepotul lor de soră, Dumitru și verele lor Anușca și surorile ei, Motrea și Lupa și deasemenea verii lor Ion și frații lui, Nechita și David și Gherasim și sora lor Erena și deasemenea verele lor Odochia și sora ei Surata, toți nepoții lui Leul, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au împărțit ocinele și dedinele lor drepte din privilegiul de mărturie ce au avut ei dela domnia mea, satele anume: Lieștii, la coada de sus a Stâncii, unde a fost Doader¹⁾ Cheltezeu și Blindești, pe partea cealaltă a Jijiei.

Și a căzut în partea slugilor noastre Toader și a fratelui lui, Ion și a surorilor lor Cârștina și Vasca și Malina și a nepotului lor de soră, Dumitru și a verilor lor Anușca și a surorii ei Motrea și Lupa, jumătate de sat din Liești, la coada de sus a Stâncii, unde a fost Toader Cheltezeu, jumătatea de jos și jumătate de sat din Blindești, deasemenea jumătatea de jos.

Și iarăși, în partea verilor lor, lui Ion și a fraților lui, Nechita, David și Gherasim și a surorii lor, Erenii și a verilor lor, Odochiei și a surorii ei, Suratei, le-a căzut în partea lor jumătate de sat din Liești, care este la coada de sus a Stâncii, unde a fost Toader Cheltezeu, jumătatea de sus și jumătatea de sat din Blindești, deasemenea jumătatea de sus.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și dreapta împărțeală și noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit lui Toader și fratelui lui, Ion și surorilor lor Cârștina și Vasca și Malina și nepotului lor de soră, Dumitru și verilor lor Anușca și surorilor lor, Motrea și Lupa, jumătatea de jos a satului Liești și jumătatea de jos din Blindești. Și verilor lor, Ion și fraților lui, Nechita și David și Gherasim și surorii lor, Erena și deasemenea verelor lor Odochia și surorii ei, Surata, jumătatea de sus a satului Liești și jumătatea de sus a satului Blindești, ca să fie lor dela noi uric și cu tot venitul și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege lor mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate mai înainte zise, anume al Lieștilor, care este la coada de sus a Stâncii, unde a fost Toader Cheltezeu și al Blindeștilor, pe partea cealaltă a Jijiei, să fie din toate părțile, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

¹⁾ așa în text.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cărcă, credința panului Sturza și a panului Moghila pârcălabi de Hotin, credința panului Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Tâmpa pârcălab de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Vartic portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hrabor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Petrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le cîntească dania și întărirea noastră, ci să le împuternicească și să le întărească, pentrucă le este lor ocină dreaptă și bună împărțea.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiiș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte «a noastră»¹⁾.

«A scris».....¹⁾, în anul 7054 <1546> luna Iunie 26.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.

Copie slavă.

486

1546 (7054) Iulie 2, Hârlău.

Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni slugile noastre, Onica și fratele lui, Trifu și surorile lor Bilea și Melașca și Zoica și Solomca și Ana și Brânda, copiii lui Stan nepoții Pilcâi și ai Ilcâi și veriilor lor Gligorie și Pătrașco și surorile lor Odochia și Măriica, copiii lui Popșa, și vărul lor Griga și surorile lui, Soroca și Sofiica și Gafa, copiii lui Fădor Ciolpan și vărul lor Oniciacă, fiul lui Gavril, toți nepoții lui Fădor și veriilor lor Giurgeală și Dragoșe și surorile lor, Anușca și Anița și Măriica, copiii Magdei, toți nepoții lui Danciu, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și s'au întocmit între dânșii și și-au împărțit dreapta lor ocină și dedină și din privilegiul de întărire ce au avut bunicii lor numiți mai înainte, dela părintele domniei mele Ștefan voevod un sat anume Sopoteni, pe pârâul Liubăneasa.

¹⁾ loc rupt în text.

Și a căzut în partea lui Oniță și a lui Trifu și a surorilor lor Bilea și Melașca și Zoica și Solomea și Ana și Brânda, copiii Stanei, nepoții Pilcăi și ai Iicăi, trei părți din jumătate de sat, părțile de jos. Și iarăși, în partea verilor lor Gligorie și Pătrașco și surorilor lor Odochia și Mariuca, copiii lui Popșa și a vărului lor Griga și a surorilor lui, Sorca și Sofiica și Gafa, copiii lui Fădor Ciolpan și a vărului lor Onicică, fiul lui Gavril și a verilor lor Giurgeală și Dragoșe și a surorilor lor Anușca și Anița și Mariița, copiii Magdei, a căzut în partea lor jumătate de sat, din partea de sus mai înainte numită. Însă să le fie lor această jumătate de sat în patru părți. O parte să fie a lui Gligorie și a lui Pătrașco și a surorilor lor, Odochia și Mariița, copiii lui Popșa; o parte să fie a lui Griga și a surorilor lui Sorca și Sofiica și Gafa, copiii lui Fădor Ciolpan și a vărului lor Onicică, fiul lui Gavril. Însă, să fie jumătate din această parte, numai lui Onicică, fiul lui Gavril; două părți să fie ale lui Giurgeală și Dragoșe și surorilor lor, Anușca și Anița și Mariița, copiii Magdei, partea de sus.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie și împărțeala dreaptă, iar noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit lui Gligorie și lui Pătrașco și surorilor lor Odochia și Mariuca și lui Griga și surorilor lui, Sorca și Sofica și Gafa și lui Onicică și lui Giurgeală și lui Dragoșe și surorilor lor Anușca și Anița și Mariița, această mai sus scrisă jumătate de sat din Săpoteni, jumătatea de sus, ca să le fie lor dela noi uric cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, ciuc li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei jumătăți de sat mai înainte zisă din Săpoteni, să fie din tot hotarul jumătate, iar dinspre alte părți, după hotarul cel vechiu, pe unde din veac au folosit și pe unde le-au hotărnicit credinciosul nostru pan Moghiiă vistier și sluga noastră credincioasă Iurșă vătag.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iiaș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efrem Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cărcă, credința <panului Sturza și a panului>¹⁾ Moghiiă pârcălabi de Hotin, credința <panului Huru și>¹⁾ a panului Miron pârcălabi <de Neamț, credința panului Tâmpa>¹⁾ pârcălab de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Varticovici <portar de Suceava, credința panului Iurie spă>¹⁾ tar credința panului Dan visti(er)¹⁾, credința panului Hârbor <postelnic, credința panului Hamza, credința panului Păt>¹⁾ rașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari <și mici>¹⁾.

¹⁾ loc rupt în orig.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al <țării noastre>¹⁾, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clinească dania și întărirea noastră, ci să le împuternicească și să le întărească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentrucă le este lor dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și pecetea noastră să o atârne la această carte a noastră.

A scris Mihăilă Bora la Hârlău, în anul 7054 <1546> luna Iulie 2.

Acđ. R.F.R., Peceti, nr. 207.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

487

1546 (7054) Iulie 6.

Uric sârbesc dela Pătru vodă, din velet 7054 <1546> Iuli 6.

Înștiințare facim cu această carte a noastră a tuturor cei <ce> pre dânsa va căuta sau cetindu-să va auzi. Iată că au venit dinaintea noastră și denainte a tuturor a lor noștri moldovenești boieri slugile noastre Giurge și frații lui, Filip și Gavril și Drăghiciu și <surorile lor> Naste și Sofronie, nepoții Tomii și sămînția lor Marta, fata Anei și nepoata ei Niaga, de a lor bună voi, de nimene nevoiți, nici asupriți și ș'au împărțit a sale drepte ocine, din deresă de împărțală ce au avut moșii lor, Toma și Ana, dela părintele domniei mele Ștefan vodă, giumătate de sat din Găleşaști, ce-i în gura Răcătăului, parte de sus și giumătati de Mănăstire și giumătati de Poiană.

Și s'au venit în parte slugilor noastre, Giurgii și fraților lui, Filip și Gavril și Drăghiciu și surorilor lor Nastei și Sofronei, giumătate dintr'ace giumătati de sat din Găleşaști, parte de cătră răsărit și giumătati den giumătati de Mănăstire și giumătati din giumătati de Poiană. Și iarăși în parte sămînții lor, Martei și Niagăi, li s'au venit în parte lor așijderele giumătate dintr'aceși giumătati de Găleşaști, parte de către apus și giumătati din giumătati de Mănăstire den giumătati de Poiană.

Deci și noi, văzându de-a lor bună voi tocmeală și driaptă împărțală, iar noi așijdere și dela noi datu-li-am și le-am întărit, slugilor noastre, Giurgii și fraților lui, Filip și lui Gavril și lui Drăghiciu și surorilor lor, Nastei și Sofronei, nepoții Tomii, pe cele de mai sus numite giumătati de giumătati de sat den Găleşești, ce-i în gura Răcătăului, den parte den sus și giumătati den giumătati Mănăstirei și a Poenei, ca să le fii lor și dela noi uric și cu tot venit, lor și feciorilor

¹⁾ Icc rupt în orig.

lor și nepoților lor și strănepoților lor și imprăcș>țice>șilor lor și a tot rodului lor, ce le s'ar alege mai de aproape, neclătit nici odeneoară, în veci.

Iar hotaru celor de mai sus scriși giunătați den giunătați de sat de Găleşți și den Mănăstire și den Poiană, părților de cătră răsărit, ca să fii dintru tot hotar giunătați de giunătați, iar despre alte părți, pe hotar bătrân, pe unde au odobăit den vacu.

Și spre aceasta esti credința domniei noastre, care mai sus ne scriem, noi Petru vodă și credința preaiubiților fiilor domniei meli Ilieș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri, dela Ifrem Huru vornic până la Alexa¹⁾ comisul. Și Maticș logofăt au legat pecete.

Și s'au scris în Hârlău, la velet ce s'au scris mai sus, ca să s<ă> știi.

Acest suret s'au scos de pe un uricu ce să află la d-lui pah. Ioniță Șerban ce este scos de pe sârbii de Acsinte Uricar, la let 7229 <1720> Dec. 9.

Arh. St. Iași, neinventariate.

Trad. rom.

O copie a ei, la Acad. R.P.R., CCXXXVIII 169.

488

1547 (7055).

Văleat 7055 <1547>, un ispisoc dela Iliăș vodă, scriindu că au întărit lui Iazor și Grecului și Mariei, pre satul Terpești, pre Efan, care să chiamă acum Bălăneștii.

După G. Ghibănescu, Surete și Izvoade, XIX, p. 2—3.

Rezumat rom. din 1781.

489

1547 (7055).

Suret di pe ispisoc sîrbăscu dila Iliăș voevoda, din vălet 7055 <1547>.

Înștiințare facem cu această carte a noastră tuturor cine pre dânsa va ceti și va auzi, precum au venit înainte noastră și înainte ai noștri moldovinești boieri, sluga noastră Docan, de a lui bună voie, de nimé silit, nici asuprit, au vândut a lui dreaptă moșie din diresă de danie, ce au avut dila sâminție domniei meli, tânărul Ștefan voevoda, a patra parti dintr'un locu din pustiiu, pe Gerul, din Troian *în jos*, ci să număscu Troieneștii. Aceasta au vândut slugii noastre, lui Răfeiu Cobăleanul, drept 100 zloți tătărăști.

Și s'au sculat Răfeiu Cobălenul ș'au plătit toți deplin acei mai sus scriși bani, 100 zloți tătărăști, în mânuile Docanului, dinainte noastră și dinainte ai noștri boeri.

¹⁾ în loc de: Plaxa.

Și noi, văzind a lor de bună voe tocmală și plată deplin, așijdire și dela noi am dat și am întărit slugii noastre, lui Răfeiu, pe a Docanului ace mai sus pomenită a patra parti dintr'acel loc din pustiu, pe Gerul, din Troian *in jos* ci să număscu Troeneștii, ca să-i fie lui uric cu tot vinitul și ficiorilor și nepoților și strănepoților și imprăștieșilor lui și a tot rodul lui, ci să vor alege mai de aproape, neclătit niciodinioară, în veci.

Iar hotarul acei mai sus pomenită a patra parte dintr'acel loc din pustiu, ce-i pe Gerul, din Troian, datu-i-am ca să-i fie lui pe bătrâne hotară, pe unde de vac au imblat.

Și într'aceasta esti credința de mai sus scrisu Iliș voevoda și credința preiubiții fiilor¹⁾ domniei meli și credința tuturor boicrilor noștri, toți anume scriși.

Acest suretu di pe sîrbie l-am scris eu, Simion Cheșco uricariul, la vâlet 7256 <1748> Ghencă» 5.

Asemene de pe suretul scris de Simion Cheșco uricar, 1829 Mai 20. Costandin Obreja stolnic.

Acad. R.P.R., XVI/90.

Copie rom.: altă copie, *ibid.*, XVI/89 și DLXIV/8.

490

1547 (7055) Februarie 26, Iași.

Iliș voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boicrilor noștri, sluga noastră credincioasă Ivanco fost sulger, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asupra, la moartea sa, când a murit, el a dat dreapta sa ocină, din privilegiul de cumpăratură ce a avut el dela vărul domniei mele Ștefan voevod cel Tânăr, fratelui său Ion, lui singur, a patra parte de sat din Voicouți, la obârșia Podragii, partea de sus, cu tot vinitul.

De aceia noi, văzând bună voia lui și dănia, iar noi deasemenea și dela noi i-am dat lui Ion și i-am întărit această mai înainte zisă a patra parte de sat din Voicouți, partea de sus.

Iar hotarul acestei a patra parte, partea de sus, din Voicouți, să fie din tot hotarul a patra parte, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Pentru aceasta altul să nu se amestece, [înaintea acestei cărți a noastre.

Scriș la Iași, în anul 7055 <1547> Februarie 26.

Faceți-i uric.

Acad. R.P.R., CLVII/18.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. rom. *ibid.*, LXXIV/17, cu data greșită: 7050 <1542>.

¹⁾ de fapt «frați».

1547 (7055) Aprilie 1, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Iliș voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe acest adevărat al nostru credincios și cinstit boier pan Borcea mare vornic și fratele lui, Toader și sora lor Sora¹⁾, copiii lui Fădor, nepoții Anușcăi și vărul lor Trifan și surorile lui, Mărie și Ana și Erina, copiii lui Ivanco, i-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat și le-am întărit lor în țara noastră, în Moldova, dreapta lor ocină și dedină și din privilegiul de cumpărătură ce au avut bunicii lor Ivanco și Anușca dela bunicul domniei mele Ștefan voevod și din privilegiul de întăritură ce au avut ei dela părintele domniei mele Petru voevod, un sat pe Crasna, anume Fășcanii, ca să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul.

Însă să le fie lor acest sat în două părți: jumătate să fie credinciosului nostru pan Borcea vornic și a fratelui lui, Toader și a surorii lor, Sora; cealaltă jumătate să fie a verilor lor Trifan și surorilor lui, Maria și Ana și Erina și copiilor lor și întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat și nepoților lor și stră-nepoților lor și răstrănepoților lor, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis, ce este pe Crasna, anume Fășcanii, să fie din toate părțile după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Iliș voevod și credința preaiubiților frați ai domniei mele Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efrem Huru, credința panului Petrea Cărcă, credința panului Sturza și a panului Moghilă părcălabi de Hotin, credința panului Huru și a panului Miron părcălabi de Neamț, credința panului Iașco și a panului Ghianghea părcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Petrea Vartic portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Harbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Pătrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le imputernicească și să le întărească, pentrucă le este lor dreaptă ocină și dedină.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor de mai sus scrise,

¹⁾ « Sora » scris ulterior pe loc răzuit.

am poruncit credinciosului nostru pan Matiiş logofăt să scrie şi să atârne pece-tea noastră la această carte a noastră.

A scris Luca Popovici la Huşi, în anul 7055 <1547> luna Aprilie 1 zi.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 86.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

492

1547 (7055) Aprilie 1, Huşi.

† Iliş voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat slugii noastre Matiiş Stârcea diac, fiul lui Ion Stârcea fost pârcălab de Hotin, a treia parte de sat din Boianul Mare, în ţinutul Cernăuţi, partea de jos, partea lui Mihul fost pârcălab de Cetatea-de-Baltă, pe care a pierdut-o fiul lui, Drăghici fost vistier, partea lui, jumătatea de sat anume Strâmbii, pentru că el a lăsat multă datorie în vistieria părintelui domniei mele Petru voevod şi i-o dăduse lui chiar părintele domniei mele, această a treia parte de sat.

Pentru aceasta, altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre. Scris la Huşi, în anul 7055 <1547> Aprilie 1.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.

Copie slavă.

Un perilipsis la Acad. R.P.R., CXXI/27, nr. 32.

493

1547 (7055) Aprilie 8, Huşi.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Iliş voevod şi domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni slugile noastre, Fădor şi fraţii lui, Cârstea şi Giurgea, copiii lui Micula şi nepotul lor Roman, fiul lui Gligor şi verii lor Mihul şi fratele lui, Ieremia şi surorile lor Ghînda şi Dobra, copiii lui Pancoi şi verii lor Pântea şi fratele lui, Albul şi surorile lor Tudora şi Ileana şi Maruşca, copiii lui Toader Iaţco, toţi nepoţii lui Hodco Creţovici, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi şi-au împărţit între dânsii ocinele şi dedinele lor drepte şi din privilegiul de întărire ce au avut ei dela părintele domniei mele Petru voevod, două locuri din pustie, pe Cula, între Borşciari şi între Deateleu, la Două Fântâni, în Luncuşoara de Jos, care acumă se numesc aceste două locuri din pustie pe Cula, între Borşciari şi între Deateleu în Luncuşoara de Jos, la Două Fântâni, Vepreva şi Hluboca.

Şi le-au împărţit în trei părţi: o parte, partea de jos din aceste două sate, anume Vepreva şi Hluboca, au căzut în partea slugilor noastre Fădor şi fraţilor

lui, Cârstea și Giurgea copiii lui Micula și nepotului lor Roman, fiul lui Gligor și iarăși altă parte din aceste două sate, partea de sus, a căzut slugilor noastre Mihul și fratelui lui, Ieremia și surorilor lor Ghinda și Dobra, copiii Pancăi, și a treia parte, tot din aceste două sate, partea de mijloc, a căzut în partea lui Pântea și a fratelui lui, Albul și a surorilor lor Tudora și Ileana și Marușca, copiii lui Toader Iațco.

De aceia noi, văzând bună voia lor și tocmeala și buna împărțeală între dânsii și noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre Fădor și Cârstea și Giurgea această mai înainte zisă a treia parte din aceste două sate, partea de jos, din Vepreva și din Hluboca, ca să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestei pustii mai sus scrise, din aceste două părți, anume Vepreva și Hluboca, partea de jos, să fie din tot hotarul, a treia parte din aceste două sate, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Iliș voevod și credința preaiubiților frați ai domniei mele Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efrim Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cărcă, credința panului Șandru, <credința> ¹⁾ panului Ion Sturza și a panului Moghilă pârčălabi de Hotin, credința panului Danciu Huru și a panului Miron pârčălabi de Neamț, credința panului Ion Iațco și a panului Ghenghea pârčălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Petrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din frații noștri sau din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am futărit, pentrucă le este lor ocină și dedină dreaptă.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Șendrea Căzanovici la Huși, în anul 7055 <1547> luna Aprilie 8 zile.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.

Copie slavă.

¹⁾ omis în text.

1547 (7055) Aprilie 14, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Iliș voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat al nostru credincios pan Cozma Gheanghea pârca-lab de Cetatea-Nouă, ne-a slujit nouă drept și credincios.

De aceia noi, văzând slujba lui dreaptă și credincioasă cătră noi, l-am miluit pe dânsul, cu mila noastră deosebită, i-am dat și i-am întărit lui dela noi, în țara noastră în Moldova, ocinele și cumpărăturile lui drepte și din privilegiile de cumpărătură ce a avut el dela părintele domniei mele Petru voevod, satul anume Huețenii, la gura Voronei și cu mori pe Siret și satul Sineștii, aproape de Giurgea Vereșceac, pe care aceste sate, anume Huețenii, în gura Voronei și cu mori pe Siret și Sineștii, aproape de Giurgea Vereșceac, el le-a cumpărat dela Văsca, sora lui Avram, fiica Anușcâi, pentru o mie și treizeci de zloți tătărăști și din privilegiul de întărire ce l-a avut dela bunicul nostru Ștefan voevod cel Bătrân și dela vărul domniei mele Ștefan voevod cel Tânăr și din alte privilegii, ce a avut ea dela înaintașii noștri Iliș și Ștefan voveozi.

Și două părți din trei părți de sat între Suceava și între Siret, din satul lui Petru Rusul, care acum se numesc Roșcanii, partea de sus și de mijloc, care aceste două părți din trei părți de sat, între Suceava și între Siret, unde a fost Petrea Rusul, care acum se numesc Roșcanii, partea de sus și de mijloc, el le-a cumpărat dela Andreica, fiul lui Terpicî și dela Mariica, fiica lui Faraon, pentru optsute și cincizeci de zloți tătărăști și din privilegiul de întărire ce a avut bunicul lor Isaia, dela străunchiul nostru Ștefan voevod, însă și cu partea surorii lui Andreica, fiul lui Terpicî, anume Dragna, pe care a avut-o el de schimb dela sora sa și a dat surorii sale partea sa din satul Pleșești.

Toate aceste mai sus scrise să fie credinciosului nostru pan Cozma Gheanghea pârca-lab de Cetatea-Nouă, dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestor două sate, anume Huețenii, la gura Voronei și cu mori pe Siret și al satului, anume al Sineștilor aproape de Giurgea Vereșceac, să le fie din toate părțile, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Și iarăși, hotarul acestor două părți, din trei părți de sat, între Suceava și între Siret, din satul lui Petru Rusul, care acum se numește Roșcanii, partea de sus și de mijloc, să fie din tot hotarul două părți din trei părți, iar dinspre alte părți, după vechiul hotar, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Iliș voevod și credința prealubiților frați ai domniei mele Ștefan și Costantin și

credința boierilor noștri: credința panului Efrim Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cărcă, credința panului Șandru, credința panului Ion Sturza și a panului Moghilă pârčălabi de Hotin, credința panului Danciul Huru și a panului Miron pârčălabi de Neamț, credința panului Ion Iațco pârčălab de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Petrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Piaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din frații noștri sau din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clinească dania și întărirea noastră, ci să-i imputernicească și să-i întărească, pentrucă i-am dat și i-am întărit lui, pentru slujba dreptcredincioasă și pentrucă-i sunt lui ocine și cumpărături drepte pentru banii săi drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Șeandrea Căzanovici la Huși, în anul 7055 <1547> luna Aprilie 14 zile.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.

Copie slavă.

495

1547 (7055) Aprilie 15, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Iliș vovod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor citi sau o vor auzi citindu-se, că această adevărată slugă a noastră credincioasă, Nicoară paharnicul doamnei, a slujit mai înainte sfântrăposatului părintelui domniei mele, drept și credincios, iar astăzi ne slujește nouă drept și credincios.

De aceia noi, văzând dreptcredincioasa lui slujbă către noi, i-am miluit pe dânsul cu deosebita noastră milă și i-am dat lui deja noi în țara noastră, în Moldova, un sat anume Păușeștii, în ținutul Cărligăturii, care acest sat anume Păușeștii în ținutul Cărligăturii, a fost al lui Ieremia fost humenic și al nepoților lui, Ieremia și Văscan, copiii lui Gănescul și i-au pierdut acest sat în hicleie.

Toate aceste mai sus scrise să fie ale slugii noastre credincioase Nicoară paharnicul doamnei, dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege lui cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis anume al Păușeștilor, care este în finntul Cârliăturii, să fie din toate părțile după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Iliiaș voevod și credința preaiubiților frați ai domniei mele Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri, credința panului Efrem Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cărcă, credința panului Sturza și a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru, credința panului Iațco și a panului Ghianghea pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Vartic portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Harbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Pătrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor <noștri mol>¹⁾ doveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie <domn>¹⁾ al țării noastre Moldova, acela să nu-i strice dania <noastră>¹⁾, ci să-i întărească, pentru că <i-am>¹⁾ dat, pentru dreapta și credincioasa lui <slujbă>¹⁾.

Iar pentru mai mare întărire a tuturor celor mai sus scrise, am portuncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Luca Popovici la Huși, în anul 7055 <1547> luna Aprilie 15.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 218.

Orig. slav. perg., pecete atârnată.

Cu o trad. rom. și un rezumat, ibid., CXLIV/109 și CCLXXXVIII/70—ni.

496

1547 (7055) Noembrie 25, Bacău.

Suret de pe o carte sîrbiască dela Ilieș <oe><v<od, velet 7055 <1547> Noemv. 25.

Adică au venit înainte noastră și dinainte a lor noștri boeri sluga noastră Ilie, ficiorul lui Roman, nepot Varvarii, di a lui bună voi, di nimine silit, nici asuprit și au vîndut a lui driaptă moșie și din zapisă di cumpărătură, ce-au fost a moșii lui, Varvarii, dila moșul domni meli, Ștefan vodă, din giumătati, a triia parte din sat din Orășa, giumătate din parte Varvarii, aceia au vîndut-o, slugii noastre, Dragului și lui Ion, drept 240 zloți tătărăști.

Și s'au sculat sluga noastră Dragul și Ion ș'au plătit toți acei mai sus scriși

¹⁾ loc rupt în orig.

zloți în mâinile lui Ilie, ficiorul lui Roman, nepot Varvarii, dinainte noastră și dinainte a lor noștri boeri dila Bacău. Nîme altul să nu s'amestice.

Au scos această carte a noastră.

Acest suret dî pe o carte sirbiască am scris eu, Simion Cheșco uricariu, la velet 7250 <1741> Octv. 21.

Arh. St. Iași, Tr. 1765, op. 2014, dos. 24, f. 206.

Trad. rom.

497

1548 (7056) Februarie 28, Iași.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Iliăș voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat credinciosul nostru pan Petrea Cârcovicei fost pârcălab de Neamț și slugile noastre Mircea și fratele lui, Buzea și surorile lor Armeanca și Anușca și vărul lor Stețco și vărul lor Fădoran și Petrica și fratele lui, Păcurar, ne-au slujit nouă drept și credincios.

De accia noi, văzând slujba lor dreptcredincioasă către noi, i-am miluit pe dâșii cu mila noastră deosebită și le-am dat lor dela noi, în țara noastră în Moldova, un loc din pustie pe Dobrovățul Mic, sub părțile lui Iazvin, în Glodul Rotund, la fântână, ca să-și întemeieze sat și să le fie dela noi uric și cu tot venitul.

Insă acest loc de pustie mai sus scris, care este pe Dobrovățul Mic, sub părțile lui Iazvin, în Glodul Rotund, la fântână, să le fie lor în două părți: jumătate, partea de jos, să fie numai a credinciosului nostru pan Petrea Cârcovicei pârcălab, iar cealaltă jumătate, partea de sus, să fie a lui Mircea și a fratelui lui, Buzea și a surorilor lor, Armeanca și Anușca și a lui Stețco și a lui Fădoran și Petrică și a fratelui lui, Păcurar și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui mai sus scris loc de pustie să fie cât va putea folosi un sat îndestul.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Iliăș voevod și credința preaiubiților mei frați Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Sturza și a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credința panului Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru, credința panului <Jațco > ¹⁾

¹⁾ loc șters, ilizibil în text.

și a panului Ghianghea pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Vartic portar <de Suceava>¹⁾, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului <Harbo> postelnic, credința panului Hamza, credința panului Pătrașco <ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor>¹⁾ boierilor noștri moldoveni mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le cintească dania noastră ci să le dea și să le întărească, pentrucă le-am dat pentru a lor dreaptă și credincioasă slujbă.

Iar pentru <mai mare>¹⁾ putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Luca Popovici la Iași, în anul 7056 <1548> luna Februarie 28 zile.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.

Copie slavă.

498

1548 (7056) Februarie 29, Iași.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Iliș voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat credinciosul nostru pan Petrea Cârcoveci pârcălab a slujit mai înainte sfântăroșoșilor părinților noștri drept și credincios, iar astăzi ne slujește nouă drept și credincios.

De aceia noi, văzând slujba lui dreptcredincioasă către noi, l-am milit pe dânsul, cu mila noastră deosebită și i-am dat lui și i-am întărit dela noi, în țara noastră în Moldova, ocina sa dreaptă din privilegiul de cumpărătură, ce a avut el dela părintele domniei mele Petru voevod, un sat anume Hlipceanii pe Zijiia, mai sus de Răuseni și cu loc de moară pe Zijiia, și o prisacă în hotarul Hlapeștilor, lângă Pârâul Alb, dinspre Bârgăoani, în coasta iazului de jos, unde a fost prisaca veche și cu iazul de jos și cu moară pe același iaz.

Și întru aceasta, deasemenea am dat și am întărit lui pan Petrea Cârcoveci pârcălab și slugii noastre Ivul, ocina lor dreaptă din privilegiul de danie, ce au avut ei dela vărul domniei mele Ștefan voevod cel Tânăr, un loc din pustie, la Malure, la Fântâna Nucului, unde este Salcea în Malure, între Faur și între Faurel. Inșă să le fie lor acest loc de pustie mai sus scris în patru părți: trei părți să fie ale lui pan Petrea Cârcoveci pârcălab, o parte să fie a lui Ivul.

¹⁾ loc șters în text.

Și întru aceasta, deasemenea am dat și am întărit dela noi lui pan Petrea Cărcălab și fratelui său Gliga și surorilor lor Mărie și Stanca și Fedca, copiii Neacșei și verelor lor Ana și Neaga, fiicele Sorei și nepotului lor de soră, Ion, nepotul Sorei și deasemenea verilor lor Luca și fraților lui, Dumitru și Gavril și surorilor lor Nastea și Părasca și Vasca și Catrina, copiii lui Vranceanul și deasemenea verilor lor Filip și surorilor lui Magdalina și Maria și Marușca și Anghelina, copiii Dobrei, toți nepoții lui Toader Căliman, ocinele și dedinele lor drepte și vislujania unchiului lor pan Vlad vornic și din privilegiul de întărire, ce au avut ei dela părintele domniei mele Petru voevod, satele pe Prut, anume Oleșcanii și unde a fost Roman Bilăi, care acum se numesc Petrimăneștii și Romanăștii.

Insă să le fie lor acest sat Romanăștii în trei părți: două părți să fie al Anei și surorii ei Neagăi, fiicele Sorei și nepotului lor de soră Ion Nasoi, nepotul Sorei și iarăși a treia parte din același sat, să fie a verilor lor Luca și fraților lui Dumitru și Gavril și surorilor lor Nastea și Părasca și Vasca și Catrina, copiii lui Vranceanul. Și iarăși, acest sat anume Oleșcanii, ce acum se numesc Petrimăneștii deasemeni să le fie lor în trei părți: două părți să fie ale lui pan Cărcă părcălab și ale fratelui lui Gliga și surorilor lor: Măria și Stanca și Fedca, copiii Neacșei și iarăși a treia parte, tot din același sat, să fie a vărului lor Filip și surorilor lui, Magdalina și Măria și Marușca și Anghelina, copiii Dobrei.

Și întru aceasta, deasemenea am dat și am întărit lui pan Petrea Cărcă părcălab și fratelui lui, Gliga și surorilor lor Maria și Stanca și Fedca, copiii Neagșei și verilor lor: Dragotă din Cărligătura și fraților lui, Ignat și Petriman și surorii lor Drăgălina, copiii Mușei și deasemeni verilor lor Luca și fraților lui, Dumitru și Gavril și surorilor lor Nastea și Parasca și Vasca și Catrina, copiii lui Vranceanul și deasemeni verilor lor, Filip și surorilor lor Măgdălina și Mărie și Mărușca și Anghelina, copiii Dobrei, toți nepoții lui Căliman, ocinele lor drepte din privilegiul de mărturie ce au avut ei dela părintele domniei mele Petru voevod, satele anume Hodreștii, în ținutul Cărligătura, care acest sat le-a fost lor de schimb, cu Șarpe postelnic, pentru satul Horniceni, în ținutul Niamțului, pe Pârâul Alb și satul anume Părățcanii, pe Prut.

Acestea toate mai sus scrise să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis, anume al Hlibceanilor pe Zijiia, mai sus de Răuseni și cu loc de mori în același hotar, pe Zijiia, să fie din toate părțile după hotarul vechi. Iar hotarul acestei prisăci, care este în hotarul Hlapeștilor, lângă Pârâul Alb, dinspre Bărgăoani, în coasta iazului de jos, unde a fost Prisaca Veche și cu iazul de jos și cu moară tot în același iaz, să fie din toate părțile, cât va putea folosi o prisacă din destul.

Și iarăși hotarul acestui loc de pustie care este la Malure, la Fântâna Nucului, unde este Salcea în Malure, între Faur și între Faurel, și hotarul acestor sate scrise mai sus, care sunt pe Prut, anume al Oleșcanilor și unde a fost Roman Bilăi, care acum se numesc Petrimăneștii și Româneștii și al Hodorăștilor, care este în ținutul Cârlișău și al Părăcănilor pe Prut, să le fie lor din toate părțile, cu toate hotarele lor vechi pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Iliș voevod și credința preaiubiților mei frați Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Sturza și a panului Moghila pârcălabi de Hotin, credința panului Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru, credința panului Iațco și a panului Ghianghea pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Vartic portar de Suceava, credința panului Turie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Harbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Pătrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu, să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clinească dania și întărirea noastră, ci să le împuternicească și să le întărească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentru slujba lor dreaptă și credincioasă și pentrucă le sunt lor ocine și dedine drepte.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Luca Popovici la Iași, în anul 7056 <1548> luna Februarie 29 zile.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, XVIII/2.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

499

1548 (7056) Martie 1, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, noi Iliș voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, Neacșa și sora ei Anghelina, fiicele lui Coste Posadnic, de bună voia lor, nesilite de nimeni, nici asuprite și au vândut ocina și dedina lor dreaptă, din uricul lor drept și din privilegiul de împărțeală, ce au avut ei dela vărul domniei mele Ște-

fan voevod cel Tânăr, jumătate din seliștea Hrusca, până la gura Curvei. Și au vândut-o slugilor noastre, lui Bran și Mihuță și Ion și Simion, pentru două sute și optzeci de zloți tătărești.

Și s'au sculat slugile noastre Bran și Mihuț și Ion și Simion, și au plătit deplin toți acești bani mai sus scriși, 280 de zloți tătărești, în mâinile Neacșei și surorii ei Anghelinei, fiicele lui Coste Posadnic, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină și noi de-asemeni și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre, lui Bran și lui Mihuță și lui Ion și lui Simion această mai înainte zisă jumătate de seliște, anume Hrusca, până la gura Curvei, ca să le fie lor și dela noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam cine li se va alege, cel mai apropiat neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai înainte zise jumătate de seliște din Hrusca, până la gura Curvei, să fie din tot hotarul, jumătate, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre a mai sus scrisului noi Iliș voevod și credința preaiubiților mei frați: Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului <Efrem Huru, credința panului Petrea Cărcă, credința panului Borcea vornic, credința panului Șandru, credința panului Sturza și a panului Moghîlă> ¹⁾ parcălabi de Hotin, credința panului Huru și a panului Miron parcălabi de Neamț, credința panului Iațco și a panului Ghianghea parcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petru Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Harbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Petrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din frații noștri sau din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu, să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră ci să le împuternicească și să le întărească pentrucă le-am dat și le-am întărit, fiindcă și-au cumpărat pentru banii săi dreptți și curați.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihăilă Bora la Iași, în anul 7056 <1548> Juna Martie 1.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.

Copie slavă.

Cu o fotocopie după o trad. rom., la Acad. R.P.R., XXXV/13.

¹⁾ loc rupt în text.

1548 (7056) Martie 2, Iași.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Iliș voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, Ana, fiica lui Neagoe, nepoata lui Petrea Oarța, de bună voia sa, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut ocina și dedina sa dreaptă și din privilegiul bunicii ei, Petrea Oarța, ce a avut dela străbunicul domniei mele, Alexandru voevod, a șasea parte de sat anume Orțești. Aceasta a vândut rugătorului nostru, chir Macarie episcop dela mitropolia de jos, din târgul Romanului, pentru o sută și cizeci de zloți tătărești.

Și s'a sculat rugătorul nostru chir Macarie episcop dela mitropolia de jos, din târgul Romanului și a plătit deplin toți acești bani mai sus scriși, 150 de zloți tătărești, în mâinile Anei, fiica lui Neagoe, nepoata lui Petrea Oarța, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni.

Și întru aceasta, deasemenea a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni Fătul, fiul Marinei, nepotul lui Petrea Oarța, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut ocina și dedina sa dreaptă, din același privilegiu ce a avut bunicul lui, Petrea Oarța, dela străbunicul domniei mele, tot dela Alexandru voevod, două părți din trei părți de sat din Orțești.

Aceasta a vândut rugătorului nostru chir Teodosie episcop de Rădăuți, pentru două sute de zloți tătărești.

Și s'a sculat rugătorul nostru chir Teodosie episcop de Rădăuți și a plătit deplin toți acești bani mai sus scriși, 200 de zloți tătărești, din mâna sa în mâinile lui Fătul, însă cu banii rugătorului nostru Dorotei fost episcop de târgul Romanului, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină și noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit rugătorului nostru chiar Macarie episcop dela mitropolia de jos, din târgul Romanului și lui Teodosie episcop de Rădăuți aceste mai sus scrise, a șasea parte de sat din Orțești și două părți din trei părți de sat din Orțești.

Și întru aceasta, deasemenea, au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, mai sus zișii rugătorii noștri, chir Macarie episcop dela mitropolia de jos, din târgul Romanului și chir Teodosie, episcopul Rădăuților, de bună voia lor nesiliți de nimeni nici asupriți și au dat aceste mai sus zise părți a șasea parte de sat din Orțești, două părți din trei părți din același sat, sfintele noastre mănăstiri dela Neamț, unde este hramul sfintei înălțări a domnului nostru Iisus Hristos.

De aceea noi, văzând dania lor de bunăvoie și noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit aceste mai sus zise: a șasea parte de sat din Orțești și două părți din trei părți din același sat, sfintei noastre mănăstiri, unde este hrămul înălțării domnului nostru Isus Hristos, toate acestea mai sus scrise ca să fie de la noi uric, cu tot venitul, sfintei noastre mănăstiri, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestei a șasea parte de sat din Orțești să fie din tot hotarul a șasea parte. Și iarăși hotarul dintre părți, din același sat, să fie din tot hotarul două părți din trei părți, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Iliăș voevod și credința preaiubiților frați ai domniei mele Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efrim Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cărcă, credința panului Șandru, credința panului Sturza și a panului Moghilă pârčălabi de Hotin, credința panului Danciul Huru și a panului Miron pârčălabi de Neamț, credința panului Ion Iațco și a panului Ghianghea pârčălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Hamza și credința panului Pătrașco ceașnic și credința panului Neagul stolnic, credința panului Flaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din frații noștri sau din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clinească dania și întărirea noastră, ci să întărească și să împuternicească, pentrucă am dat și am întărit sfintei noastre mănăstiri.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Mateiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Șandrea Cazanovici la Iași, în anul 7056 <1548>, luna Martie 2 zile.

După Melchisedec, Cronica Romanului, I, p. 178—183.

Orig. slav.

501

1548 (7056) Martie 3, Iași.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Iliăș voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni Părasca, fiica Nechitei, nepoata lui Lazea și a Martei, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asupra și a vândut dreapta sa ocină și dedină cu privilegiul de

cumpăratură ce au avut bunicii ei, Lazea și Marta dela bunicul domniei mele Ștefan voevod, jumătate din jumătate de sat, anume Scopesenii, în ținutul Cărligăturii, partea de jos, din partea ce este dinspre Șerbănești. Aceasta a vândut slugilor noastre Ion Cărbure și lui Dragul și Moisi și Sora pentru o sută și patruzeci de zloți tătărești.

Și s'au sculat slugile noastre Ion Cărbure și Dragul și Moisi și Sora și au plătit deplin toți acești bani mai sus scriși, 140 de zloți tătărești, în mâinile Parascăi, fiica lui Nechita, nepoata lui Lazea și a Martei înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină, iar noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre Ion Cărbure și Dragul și Moisi și Sora, această mai înainte zisă jumătate din jumătate de sat din Scopeseni, partea de jos, ca să le fie dela noi uric și cu tot venitul și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai înainte zise jumătăți din jumătate de sat din Scopeseni, să fie din tot hotarul, jumătate din jumătate și după hotarul vechi pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința <domniei> ¹⁾ noastre, a mai sus scrisului, noi Iliș voevod și credința preaiubiților mei frați Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Cărcă, credința panului <Ion Sturza și> ¹⁾ a panului Moghilă, cei dela Hotin, credința panului Huru și a panului Miron cei dela Neamț, credința panului Șandru, credința panului Iațco și a panului Ghianghea cei dela Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Vartic portar al Sucevei, credința panului Iurie ¹⁾ spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hamza, credința panului Pătrașco ceășnic, credința panului Neagui stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească întărirea noastră, ci să le întărească, pentrucă și-au cumpărat pentru banii lor drepti.

Iar pentru mai mare întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Luca Popovici la Iași, 7056 <1548> luna Martie 3.

Acad. R.P.R., Peceti, nr. 88.

Orig. slav. perg., pecete atârnată.

¹⁾ loc rupt în orig.

1548 (7056) Martie 6 Vaslui.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Iliș voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, Ilea și fratele lui, Cliga și sora lor Nastea, copiii Sorcăi, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asuprași, și au vândut dreapta lor ocină și dedină din privilegiul de întărire ce a avut mama lor Sorca dela părintele domniei mele Petru voevod, jumătate din a treia parte de sat, anume Futeștii, în ținutul Cărligăturii. Aceasta a vândut-o slugii noastre Drăguș și vărului lui, Drăgșan, pentru o sută și douăzeci de zloți tătărăști.

Și s'a sculat Drăguș și Drăgșan și au plătit deplin toți banii mai sus scriși, 120 de zloți tătărăști, în mâinile Ilei și Gligăi și Nastei, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci, văzând tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină și noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit această mai înainte zisă jumătate din a treia parte de sat din Futești. Acestea toate mai sus scrise să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul și lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestei jumătăți din a treia parte de sat, anume Futeștii, să fie din tot hotarul jumătate din a treia parte, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde din veac <au folosit>¹⁾.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Iliș voevod și credința preaiubiților frați ai domniei mele Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efrim Huru, <credința panului>¹⁾ Borcea vornic, credința panului Petrea Cărcă, credința panului Șandru, credința panului Ion Sturza și a panului Moghilă pârăcalabi de Hotin, credința panului Danciul Huru și a panului Miron pârăcalabi de Neamț, credința panului Ion Iațco și a panului Ghianghea pârăcalabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Pătrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine se va alege domn al țării noastre, din frații noștri sau din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clinească

¹⁾ loc șters, ilizibil în orig.

dană și întărirea noastră, ci să le înputernicească și să le întărească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentrucă și-au cumpărat pentru banii lor drepti și proprii.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș mare logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Șeandrea Căzan la Vaslui, în anul 7056 <1548> luna Martie 6 zile.

Acad. R.P.R., L/25.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

503

1548 (7056) Martie 6, Vaslui.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Iliș voevod, domn al țării Moldovei. Încem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni sluga noastră Ioanăș și fratele lui, Ungureanul, copiii Dinei, fiica lui Toma, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină din privilegiul bunicului lor Toma, ce a avut el dela străunchii noștri Iliș și Ștefan voevozi, două părți din cinci părți din jumătate din satul care este la Câmpul lui Dragoș, anume Muncelul. Aceasta au vândut slugii noastre Hârsu și femeii lui, Zlata, pentru două sute și douăzeci de zloți tătărești.

Și s'a sculat Hârsu și femeia lui, Zlata și au plătit deplin toți acești bani mai sus scriși 220 de zloți tătărești, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni.

Deci noi, văzând toameala lor de bunăvoie și plata deplină, iar noi deasemenea și dela noi am dat și întărit slugii noastre Hârsu și femeii lui, Zlata aceste mai înainte zise două părți din cinci părți din jumătatea din satul care este la Câmpul lui Dragoș, anume Muncelu.

Toate aceste mai sus scrise să le fie lor dela noi uric cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acelor două părți din a cincea parte din jumătate de sat din Muncel, să fie din tot hotarul, două părți din a cincea parte din jumătate de sat, iar dinspre alte părți, după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Iliș voevod și credința preaiubiților frați ai domniei mele Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Eșrim Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cărcă, credința panului Șandru, credința panului Ion Sturza

și a panului Moghilă pârăcălabi de Hotin, credința panului Danciul Huru și a panului Miron pârăcălabi de Ncamț, credința panului Ion Iașco și a panului Ghianghea pârăcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Pătrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine se va alege domn al țării noastre, din frați noștri sau din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu-i clinească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentrucă ei și-au cumpărat pe banii lor drepti și proprii.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Șandrea Căzanovici la Vaslui, în anul 7056 <1548> luna Martie 6 zile.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 40.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

504

1548 (7056) Martie 8, Vaslui.

† Din mila lui dumnezeu, noi Iliăș voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, Tuda, nepoata Fedei și mătușa ei Frăsina, fiica Fedei și nepoții ei de soră, Toma și fratele lui, Ion și surorile lor, Mărie și Mălina și Dușica, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut ocina și dedina lor dreaptă, din privilegiul de întărire ce a avut bunica lor Fedea dela părintele domniei mele Petru voevod, jumătate de sat, jumătatea de jos, ce se cheamă la Rogoz, mai jos de iaz, sub deal. Această au vândut slugilor noastre Dragotă și Luca și Ioan și Maxin <și> ¹⁾ Nastea și Petrea <și> ¹⁾ Parasca, pentru o sută și optzeci de zloți tătărești.

Și s'au sculat Dragotă și Luca și Ioan și Maxin și Nastea și Petrea și Parasca și au plătit deplin toți acești bani mai sus scriși, 180 de zloți tătărești, în mâinile Tudei, nepoata Fedei și a mătușei ei Frăsina, fiica Fedei și a nepoților ei de soră, Toma și Ion și a surorilor lor, Mărie și Mălina și Dușca, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

¹⁾ lipsă în text.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină și noi, deasemenea și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre Dragotă și Luca și Ioan și Maxin și Nastea și Petrea și Parasco, această mai înainte zisă jumătate de sat, jumătatea de jos, ce se cheamă la Rogoz, mai jos de iaz, sub deal, ca să le fie lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și între-gului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în vecei.

Iar hotarul acestei mai înainte zise jumătăți de sat, jumătatea de jos, care se cheamă la Rogoz, mai jos de iaz, sub deal, să fie din tot hotarul jumătate iar dinspre alte părți după hotarul vecliu, unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Iliș voevod și credința preaiubiților mei frați, Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului, Efrem Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cărcă, credința panului Șandru, credința panului Sturza și a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Iațco și a panului Ghianghea pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petru Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Pătrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din frații noștri sau din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentrucă ei și-au cumpărat pe banii lor dreți și curați.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

Arh. St. Buc., ms. 629, f. 59—60.

Copie slavă.

505

1548 (7056) Martie 12.

«† Din mila lui Dumnezeu, noi Iliș voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră » tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni Magdușca și fratele ei Frățilan, fiii Stancăi... ¹⁾ «Crăciun și Nicoară, și suro-

¹⁾ loc rupt și șters în orig.

rile lor Urâta și Dragna și Ciomordea, fiii Neagșei, toți nepoții lui Coste Posadnic, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți <și au vândut ocina și dedina lor dreaptă din >¹⁾ privilegiul dela vărul domniei mele Ștefan voevod cel Tânăr, din jumătate de sat din Hrusca, partea de sus. Aceasta au vândut slugilor noastre Stănilă și Ghidion și <Bratu, pentru 200 de zloți tătărăști >¹⁾.

<Și s'au sculat slugile noastre Stănilă și Ghidion și Bratu . . .¹⁾ și au plătit deplin toți acești mai sus scriși 200 de zloți tătărăști, în mâinile Magdușcăi și fratelui ei Prășlian, fiii Stancăi. . .¹⁾ și a surorilor lor Urâta și Dragna și Ciomordea, fiii Neagșei, toți nepoții lui Coste Posadnic, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzând tocmeala lor <de bună voie și plata deplină și noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit > slugilor noastre, lui Stănilă și lui Ghedion și lui Bratu, această mai înainte zisă jumătate de sat din Hrusca, partea de sus, ca să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.¹⁾

Însă această jumătate de sat să fie în două părți: o parte să fie numai a lui Stănilă și iarăși altă parte să fie a lui Ghedion și a lui Bratu, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor <și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, >¹⁾ în veci.

Iar hotarul acestei mai înainte zise jumătăți de sat din Hrusca, partea de sus, să fie din tot hotarul jumătate, iar dinspre alte părți, <după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac >¹⁾.

<Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului >¹⁾, noi Iliș voevod și credința preaiubiților <mei frați >¹⁾: Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: <credința >¹⁾ panului Efirem Huru, credința <panului Petrea Cărcă, credința panului Borce vornic, credința panului Șandru, credința panului Sturza și a panului Moghiiă >¹⁾ pârcălabi de Hotin, credința panului Huru și a panului Miron >¹⁾ pârcălabi de Neamț, credința panului <Iațco și >¹⁾ a panului Ghianghea pârcălabi de <Cetatea Nouă, credința panului Petru Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hârber postelnic, credința panului Hamza, credința panului Petrașco ceșnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici >¹⁾.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din frații noștri sau din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu, să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu <le clintească dania și întărirea noastră, ci >¹⁾ să le împuternicească și să le întărească, pentru că <le-am > dat și le-am întărit, pentru că ei și-au cumpărat pe banii lor drepti și curați.

¹⁾ loc rupt și șters în orig.

«Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit»¹⁾ credinciosului nostru pan Matiaș logofăt, «să scrie»¹⁾ și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

«A scris».....¹⁾ în anul 7056 (1548), luna Martie 12.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.

Copie slavă.

506

1548 (7056) Martie 21, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Iliș voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe acești adevărați Cupcea și frații lui, Trif Lozan și Ivan și sora lor Rusca, copiii lui Radul Draculea, i-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am întărit lor dela noi, în țara noastră în Moldova, dreptele lor ocine și dedine și din privilegiul de danie ce a avut tatăl lor Radul Draculea, dela înaintașul nostru Ștefan voevod, două locuri din pustie peste Prut, sub Obrejie, între Troenești și între Dobreni, la fântână sub râpă, care acum se numesc Drăculeștii.

Acestea toate mai sus scrise să le fie lor de la noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor două locuri din pustie, peste Prut, sub Obrejie, între Troenești și între Dobreni, la fântână sub râpă, care acum se numesc Drăculeștii, să fie din toate părțile, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre a mai sus scrisului, noi Iliș voevod și credința preaiubiților frați ai domniei mele Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efrem Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cărcă, credința panului Șa Andru, credința panului Sturza și a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Ion «Iațco și a panului»¹⁾ Ghianghea pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petru Varticovici portar de Succava, credința panului «Iurie»¹⁾ spătar, credința panului Dan vistier, «credința panului Hârb»¹⁾ postelnic, credința panului Hamzea, credința panului Pătrașco ceașnic, credința panului Neagnul stolnic, credința panului Plaxa comis «și credința tuturor»¹⁾ boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

¹⁾ loc rupt în orig.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din frații noștri sau din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să le întărească, să nu le cîntească dania și întărirea noastră, ci să le imputernicească pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentrucă le sunt lor drepte ocine.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihăilă Bora la Huși, în anul 7056 (1548) luna Martie 21.

Acad. R.P.R., XXXVII/7.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Cu rezumat, ibid., DLXVI/120, nr. 12.

507

1548 (7056) Martie 21, Huși.

Suret de pe ispisoc sârbesc de la domnul Iliș voevod, din 7056 (1548) luna Mart 21, scris în Huși, de Mihăilă Bora.

Precum au venit înaintea noastră și a boerilor noștri moldovenști, popa Simion și s'au jălnit noao cu mare jalobă și cu mare mărturie dela mulți ai lui de ptia pregiur megieși, zicând că privilegie ce au avut de danie dela părintele domnii mele Petru voevod, pe un loc de moară pe Pârâu<1> Vaticii, cu poiana Vepreva, care privilegie s'au pierdut când au venit împăratul turcesc cu toată putere lui și cu Tătarii și au prădat țara, pâr dincolo de Suceava.

Și noi, dacă am văzut a lui mare jalobă, cu mare mărturie cu a lui de prin pregiur megieși, cari ni-au mărturisit, iar noi așijdere i-am dat de la noi și i-am întărit lui popa Simeon acel loc de moară, pe Pârâu Vaticii, cu poiana Vepreva, ce să-i fi lui dela noi uric cu tot venitul, lui și fiilor lui și nepoților lui și a strănepoților lui și prestrănepoților și la tot niamul lui, cari îi va fi lui mai de aproape, nerușuit niciodinioară în veci, vecinic.

Pentru care este credința domnii mele mai sus scris, Iliș voevod și credința preaiubiților fraților domnii mele, Ștefan și Costantin și credința a tuturor boerilor noștri moldovenști, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi în pământul nostru din frații noștri sau din fii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine-l va alege Dumnezeu domn, să fie în pământul nostru moldovenesc, să nu strâci aciastă cătră dânsul a noastră danie și întăritură, ci să-i de și să-i întărească, căci pentru a lui slujbă i-am dat și i-am întărit, fiind a lui driaptă ocină.

Și pentru mai mare tărie și întăritură acestor mai sus scrisă, poroncit-am boerului nostru Matieș logofăt să scrie și a noastră pecete să spânzure.

S'au tălmăcit <la> 1811 Mai 8, Toma inginer.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.

Copie slavă.

508

1548 (7056) Martie 23, Iluși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Iliăș voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, slugile noastre Drăghici și fratele lui, Ion, copiii Negritei și Neaga și sora ei Frăsina, fiica Mariei și Mica și frații ei Cupcea și Toader ¹⁾ și surorile lor Erena și Greaca și Mica, copiii lui Albul, toți strănepoții lui Toader Pitic, de bună voia lor nesiliți de nimeni nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină și din privilegiul de întărire ce a avut străbunicul lor Toader Pitic dela înaintașii domniei mele, Iliăș și Ștefan voevozi, două părți din jumătate din satul ce este pe Cobâle, unde a fost curtea străbunicului lor, care acum se numesc Piticeanii, părțile de sus. Aceasta au vândut slugii noastre, Lupe Berheciu, pentru cinci sute zlofi tătărești.

Și s'au sculat sluga noastră, Lupe Berheciu și a plătit deplin toți acești bani mai sus scriși, 500 de zlofi tătărești, în mâinile celor mai sus ziși, Drăghici și fratelui lui, Ion, copiii Negritei și Neaga și sora ei, Frăsina, fiicele Mariei și a Micăi și a fraților ei Cupcea și Ion și a surorilor lor Erena și Greaca și Mica, copiii lui Albul, toți strănepoții lui Toader Pitic, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină, iar noi, deasemenea și dela noi am dat și am întărit slugii noastre Lupe Berheciu aceste mai înainte zise două părți din jumătate din satul ce este pe Cobâle, unde a fost curtea lui Petrică Pitic, care acum se numesc Piticeanii, părțile de sus, ca să fie lui dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege lui cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai înainte zise amânduror părților, din jumătate de sat, care este pe Cobâle, unde a fost curtea străbunicului lor, care acum se numesc Piticeanii, părțile lor de sus, să fie din tot hotarul două părți, din jumătate de sat, iar dinspre alte părți, după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Iliăș

¹⁾ « Toader » scris cu altă cernelă pe loc răzuit.

voevod și credința preaiubiților mei frați Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efrim Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cârceă, credința panului Șandru, credința panului Sturza și a panului Moghilă pârcălabi de Holin, credința panului Danciul Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Iațco și a panului Ghiangheu pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Petrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din frații noștri sau din copiii noștri sau pe ori cine îl va alege dumnezeu, să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i împunernicească și să-i întărească, pentrucă i-am dat și i-au întărit, pentrucă ei și-au cumpărat pe banii lor drepti și curati.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră adevărată.

A scris Mihăilă Bora la Huși, în anul 7056 <1548>, luna Martie 23.

<Pe verso, slav, contemporan:> Acest uric a fost să fie făcut pentru a patra parte de sat, iar a patra parte de sat au avut deasemenea să o stăpânească toți împreună, pentrucă le era lor dedină. Iar el a făcut din jumătate de sat, în două părți și această a treia parte, deasemenea a vrut să o stăpânească cu dânșii. De aceea, noi le-am poruncit să-și aducă chezași și privilegiul. Dar ei au spus că l-au pierdut. Noi le-am dat să aducă 24 martori, că l-au pierdut și că atâta au cumpărat, cât este în uric. Inșă ei n'au adus la zi niciun martor. Și iarăși le-am mai dat până la a treia oară și n'au adus nici la o zi, pe niciunul. Iar după aceea, ei singuri s'au întocmit, ca o jumătate din jumătate de sat, să o stăpânească cumpărătorii, iar jumătate din jumătate de sat, să o stăpânească toți, ca dedină. Să se știe.

Acad. R.P.R., CVIII/54.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

509

1548 (7056) Martie 27, Huși.

† Din mila lui dumnezeu, noi Iliș voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor, celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, sluga noastră Petriman, fiul lui Ivanco, nepotul lui Dan, de bună voia lui, nesi-

lit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și dedină și cu privilegiul de danie, ce a avut bunicul lui, Dan, dela bunicul domniei mele, Ștefan voevod, un loc de prisacă, care este în hotarul Pluteștilor, la capătul de sus al Malei, pe Siret. Aceasta a vândut credinciosului nostru pan Ion Iațco pârcaľab de Cetatea-Nouă, pentru cincizeci de zloți tătărăști.

Și s'a sculat credinciosul nostru pan Ion Iațco pârcaľab de Cetatea-Nouă și a plăuit deplin toți acești bani, mai sus scriși, 50 de zloți tătărăști, în mâinile lui Petriman, fiul lui Ivenco, nepotul lui Dan, înaintea noastră și înainte boierilor noștri.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină, iar noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit credinciosului nostru pan Ion Iațco pârcaľab de Cetatea-Nouă, acest mai înainte zis loc de prisacă, ce este în hotarul Pluteștilor, la capătul de sus al Malei, pe Siret ca să-i fie lui de la noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege lui cel mai apropiat neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei prisăci mai înainte zise, care este în hotarul Pluteștilor, la capătul de sus al Malei, pe Siret, să fie cât va putea folosi o prisacă îndestul.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Iliăș voevod și credința preaiubiților mei frați Ștefan și Constantin și credința boierilor noștri, credința panului Efrim Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cărcă, credința panului Șandru, credința panului Sturza și a panului Moghilă pârcaľabi de Hotin, credința panului Danciul Huru și a panului Miron pârcaľabi de Neamț, credința panului Ghianghea pârcaľab de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Petrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din frații noștri sau din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu, să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu-i clintească dania noastră, ci să-i întărească și să-i imputernicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit, pentrucă el și-a cumpărat pe banii săi drepti și curați.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihăilă Bora la Huși, în anul 7056 <1548> luna Martie 27.

Muzeul Regional Suceava, nr. 1705.

Orig. slav. perg., pecete atârnată.

1548 (7056) Aprilie 5, Huși.

Din mila lui Dumnezeu, noi Iliș voevod și domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, Țicău fost armaș, nesilit de nimeni nici asupra și a vândut ocina și vislujenia sa dreaptă din privilegiul de danie ce a avut el dela părintele domniei mele Petru voevod, un sat în ținutul Chighiiaci, anume la Fântâna Calova. Aceasta a vândut sfintei noastre mănăstiri Dobrovăț, unde este hramul pogorirea sfântului duh și unde este igumen rugătorul nostru Grigorie, pentru șase sute de zloți tătărești.

Și s'a sculat rugătorul nostru Grigorie igumen și cu toți frații de acolo și au plătit deplin toți acești bani mai sus scriși 600 zloți tătărești, în mâinile lui Țicău fost armaș, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni.

Inșă acești bani mai sus scriși au fost lăsați de vara domniei mele Mariuca, fiica lui Bogdan voevod, la moartea ei, ca să se cumpere acest sat, sfintei noastre mănăstiri mai sus zise dela Dobrovăț, pentru pomenirea sa.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină și noi deasemenea și dela noi, am dat și am întărit acest sat mai înainte zis, care este în ținutul Chighiiaci, anume la Fântâna Calova, ca să fie sfintei noastre mănăstiri dela Dobrovăț, dela noi uric și cu tot venitul.

Iar hotarul acestui sat mai sus zis care este în ținutul Chighiiaci, anume la Fântâna Calova, să fie din toate părțile, cu toate hotarele sale vechi, pe unde din veacul veacului au folosit.

Și la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Iliș voevod și credința preaiubiților frați ai domniei mele Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri. Boiarii anume: Mateiaș mare logofăt, Efrim Huru, Borcea vor, Petriea, Șandre, Sturzea <și> Movila pârăcălabii de Hotin, Danciul Huru și Miron pâr. de Neamțu, Iașco și Gheanghe pâr. de *Celatea-Nouă*, Petru Varticovici port. de Suceava, Iuric spat., Dan vist., Hârbor post., Pătrașco pah., Neagul stolnicul, Plaxa comisul²⁾).

În Huși, în anul 7056 <1548> Aprilie 5.

Arh. St. Buc., ms. 628, f. 450.

Copie slavă; altă copie slavă, ibid., în ms. 629, f. 63, cu data 1549.

1) de aci românește în text.

2) de aci iar slavonește.

1548 (7056) Aprilie 5, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Iliș voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe acești adevărați, Văscan și sora lui, Elisafca, copiii Ilenii și nepotul lor de soră, Efrein și vara lui, Măriica, toți nepoții Ilenii, i-am miluit cu mila noastră deosebită, le-am dat și le-am întărit lor dela noi, în țara noastră, în Moldova, ocinele lor drepte și din privilegiul de întărire, ce a avut mama lor și bunica lor Ileana dela părintele domniei mele Petru voevod, două sate anume Suliteștii și Maxineștii pe Crasna, care aceste sate, anume Suliteștii și Maxineștii pe Crasna, le-a cumpărat străbunical lor Ilea fost vistier, dela... ¹⁾ Pântece.

Toate acestea mai sus scrise să le fie lor de la noi uric și cu tot veniul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestor sate mai sus scrise, anume al Suliteștilor și Maxineștilor, pe Crasna, să fie din toate părțile, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Iliș voevod și credința preaiubiților frați ai domniei mele: Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efrein Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cărcă, credința panului Șandru, credința panului Sturza și a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul Huru și a panului Miron <pârcălabi de Neamț> ¹⁾, credința panului Ion Iațco și a panului Ghianghea pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petru Varticovici portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Pătrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința <tuturor> ¹⁾ boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din frații noștri sau din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu, să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le împuternicească și să le întărească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentrucă le sunt drepte ocini și dedini.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am

¹⁾ loc rupt în orig.

poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihăilă Bora la Huși, în anul 7056 <1548> luna Aprilie 5.

Arh. St. Iași, Fondul Ghibănescu.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

512

1548 (7056) Aprilie 7 Huși.

Suret de pe ispisoc de sărbii, dela Ilieș voevod, scris în Hușnora, la velet 7056 <1548> April 7.

Cu mila lui d<eu> nunezeu, noi Ilieș vo<e>v<co>ed, dumnu țării Moldovii. Inștiințare facim prin această carte a noastră, tuturor cui vor căuta spre dănsa sau or vor auzi cetinduo, precum au venit înaintea noastră și înaintea boerilor noștri a Moldovii, Mihoci păhărnicelul, feciorul lui Ghedeoan și de a lui bună voi, de nimene sălit, nici asuprit, ș'au vândut a sa dreaptă ocină și moșie, din ispisoc de danie, ce l-au avut moși-său, Ghedeoan bătrânul de la unchiul d<eu>mnii mele, de la Bogdan voevod, giunătate dintr'un loc de pustiiu, de pe pârâul ce acum să numești Cereteoae, în Coșul a lui Mărstatu, în capul dumbrăvii, la fântână, aceia o au vândut slugii noastre. lui Ilii Tărpici și Ilenii, fata lui Cojoc, <drept șaptezeci de zloți tătăraști.

Și sculându-să dar Ilii Tărpiciu și Ileana, fata lui Cojoc, au plătit toți deplin acei de mai sus arătați bani 70 zloți tătăraști, în mâinile lui Mihoci păhărnicelul, ficiorul lui Ghedeoan, denainte noastră și denainte boerilor noștri.

Deci și noi, văzindu această a lor de bună voe tocmală și deplin plată, noi încă așijdere am dat și de la noi și am întărit lui Ilii Tărpiciu și Ilenii, fetii lui Cojoc, acc mai sus numită giunătate dintr'un loc de pustiiu, di pi pârâul ce acum să numești Ceretioae, în Coșul lui Mărstatu, în capul dumbrăvii, la fântână, ca să le fii lor și de la noi, uric și cu tot venitul, lor și f<eci>oriloru, nepoților, strănepoților, prestrănepoților și la tot neamul lor, cine se va alege mai deaproape, nestrănutat niciodinioară, în veci.

Iar hotariul acei de mai sus numite giunătate dintr'un loc de pustiiu, de pe pârâul ce acum să numești Ceretioai, în Coșarul lui Mărcăstatu, în capul dumbrăvii, la fântână, să le fii [să le fii] lor din tot hotarul giunătate, iar despre alte părți după vechiul hotar, pi unde au apucat din veac.

Și spre aceasta esti credința a însuș d<eu>mnii mele de mai sus numit, Iliiaș voevod și credința a preaiubiților frați a domnii mele Ștefan și Costantin și credința a tuturor boiarilor noștri a Moldovii, a mari și mici.

Și spre mai mare tărie și întăritură tuturor acestor de mai sus scrisă, poruncit-am credincios boerului nostru Mătiaș logofăt să scrii și cătră adevărata carti noastră această peceti noastră să legi.

De pi sârbie pi limba moldovinească s'au tălmăcit in Hoș¹⁾ la anul 1802 Iuli 22, de poleovnic Pavel Debreț. Iliiaș v<oe>vod, din leat 7056 <1548> Aprilie 7, pe o gimătati dintr'un loc de pustiu de pi pârâul Ceretioai.

Acad. R.P.R., XXXIX/108.

Trad. rom.

Altă trad. rom. la Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridonici, moșia Roșiești, III/1.

513

1548 (7056) Aprilie 7.

7056 <1548> Aprilie 7. Copie ispisocului domnului Iliș v<oe>vod, încredințată de divanul Țării de Jos, prin care întărește stăpânire lui Macsâm Harabor post., ficior Giurgii com., și verii sale Mărica, fata Negurenii. pe un sat Bălăneștii, pe Bârlad și Fărcășaști pe Zăletin, ci să chiamă Rugușanii și pe un loc de pustiu de la Tihon, anumi din Socii, cei din gios giunătate și a tric parti dintr'un loc de pustiu, pe lângă Frățâleni și pe lângă Curmezășani, pe Pârâul Gerului și giunătati de Poiana Sasului, ce din gios giunătati, ci este în lunca Săretului.

Arh. St. Iași, Anaorale, nr. 32, f. 290 v.

Rezumat rom.

514

1548 (7056) Aprilie 8, Morile Iașilor.

† Iliș v<oe>vod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră, sluga noastră Ignat, fiul lui Brițco, de bună voia lui nesilit de nimeni și a vândut dreapta sa ocină și dcdină și din privilegiul de întărire, ce a avut tatăl lui, Brițco, dela părintele domniei mele Petru v<oe>vod, jumătate din a șasea parte din jumătate de sat, peste Prut, la gura Largăi, unde este casa lui Oana Lărganul, care acum se numește Brițcanii. Aceasta a vândut slugii noastre, Lupe, pentru o sută de zloți tătărești.

Și i-a plătit lui toți <banii> deplin, înaintea noastră.

Altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la morile Iașilor, în anul 7056 <1548> Aprilie 8.

Marele logofăt a spus.

Grigorie a scris.

Acad. R.P.R., LXXII/6.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

¹⁾ cuv. « în Hoș » sunt în legătură cu textul doc., nu cu indicația traducerii.

1548 (7056) Aprilie 12.

Suret dela Iliș vod<ă>, din vălet 7056 <1548> Apr. 12.

† Precum au mers la măriia sa la Iliș vod<ă>, anume Bilțu și surorii lui, Călina și Mica, nepoatele Bărâi, și neamul lor, Neagșa, nepoata Comanei și s'au jeluît Bilțu la Iliș vod<ă> și deosăbi s'au milostivit și au dat și au întărit pre a mării salî pământ moldovenesc, pre a lor driaptă ocină ¹⁾, din dresuri ce au avut de danie de la Ștefan vodă cel Bătrân, o săliști unde au fost Mane, pre malul Prutului la Troian, acum să chiamă Gocimănești ace seliște toată ce mai sus scrie, pre nume unde au fost Mane, pre malul Prutului la Troian, care acum să chiamă Gocimăneștii, această moșie au dat-o slugii mării sale, Bilțului și surorilor lui, Călinii și Micăi, nepoate Bări, și niamului lor, Neacși, nepoate Comanii, dată cu uric și cu tot vinitul, ficiorilor lor, nepoților, strănepoților și a tot neamului lor, care să va alege mai aproape, neschimbată niciodănuoară, în veci.

Iar hotarul aceștii săliști, care mai sus scrie, anume unde au fost Mane, între Prut, la Troian și acum îi zic Gocimăneștii, o au dat din toate părțile, precum a fi umblând hotarul cel bătrân, din veac.

Iar spre aceasta au încredințat măriia sa Iliș vod<ă>, cari maisus este numit, și credincioși<i> preiubiți<i> frații mării salî: Ștefan și Costantin și credincioși<i> boerii mării salî, giupânului Efrim Huru și credincios giupânul Borce vornicul și alții mulți.

Acad. R.P.R., XL/27.

Rezumat rom.

1548 (7056) Aprilie 12.

† Din mila lui dumnezeu, noi Iliș vodă, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe această adevărată slugă a noastră, Ion Condrea și mătușa lui, Solomia, nepoții Marușcăi și vara lor Măriuca și sora ei, Negrita, și vărul lor Țintea, nepoții Sofiicăi, toți nepoți ai lui Condrea, fiul lui Negrilă, i-am mițuit cu deosebita noastră milă, le-am dat și le-am întărit dela noi în țara noastră Moldova, dreptele lor ocini și dedini și din privilegiul de întărire și de cumpărătură pe care l-a avut străbunicul lor Condrea, fiul lui Negrilă, dela bunicul domniei mele, bătrânul Ștefan vodă, și bunicile lor, Marușca și Sofiica, iarăși dela bunicul domniei mele, bătrânul Ștefan vodă, jumătate din satul pe Stavnic,

¹⁾ urmează șters: și cumpărături.

anume Jurjeștii și cu o moară pe Stavnic în capătul de sus al poienii și jumătate din satul anume Tatomireștii pe Rebricea, jumătatea de jos.

Acestea toate mai sus scrise, să le fie dela noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, care li se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestor jumătăți de sate spuse mai înainte, anume Jurjeștii pe Stavnic și cu moară pe Stavnic la capătul de sus al poienii și jumătate din satul pe Rebricea, anume Tatomireștii, să le fie din tot hotarul câte jumătate, iar din alte părți, după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Iliaș voevod și credința preaiubiților frați ai domniei mele, Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efrem Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petru Cârca, credința panului Șandru, credința panului Sturza și a panului Movila pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Iațco și a panului Ghianghea pârcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Negrilă portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier credința panului Hărbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Petrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iar pe oricine va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, aceasta să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le înputernicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentrucă sunt drepte ocini și dedini ale lor.

Iar pentru mai mare putere și întărire <a tuturor celor>¹⁾ mai sus scrise, am poruncit <credinciosului nostru>¹⁾ pan Matiaș logofăt să serie și să atârne pecetea noastră de această carte a noastră.

A scris...¹⁾ vici, în anul 7056 <1548> Aprilie 12.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 402.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu o trad. rom. la Acad. R.P.R., CV/10.

517

1548 (7056) Aprilie 21.

Cu mila lui Dumnezeu, noi Iliaș voevod, domnu țării Moldovii. Inștiințare facem prin această a noastră carte tuturor celor ce vor ceti-o sau vor auzi-o, că eată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri a Moldovii,

¹⁾ loc rupt în orig.

sluga noastră Șteful, ficior lui Dalbanov, de a lui bună voe, de nimenea silit, nici asuprit și au vândut a lui dâreaptă moșie, după direase de danie, ce-au avut stămoșul lui de la strămoșul nostru Alexandru voevod, din a patra parte de sat din Popeni în ținutul Dorohoiului, a tria parte din partea din sus. Aceea au vândut-o credinciosului slugii noastre Iurșa vataful de Dorohoi, drept 100 zloți tătărești.

Și după aceasta, earăși au venit înaintea noastră și înaintea boerilor noștri a Moldovii, sluga noastră Ștefan și sora lui, Sofiica, fiii Tolocicăi, de a lor bună voe, de nimenea siliți, nici asupriți și au vândut a lor direaptă moșie, după direase de danie, ce-au avut moșul lor dela strămoșul nostru Alexandru voevod, din a patra parte tot din acel sat Popenii, a tria parte, din partea din sus, aceea au vândut-o credinciosului slugii noastre Iurșa vataful de Dorohoi, drept 170 zloți tătărești.

Și au stănut sluga noastră Iurșa vataful de Dorohoi și au plătit deplin acei mai sus scriși bani, 100 zloți tătărești, în mâinele Ștefului, ficiorul lui Dălbă, și 170 zloți tătărești în mâinile lui Ștefan și a surorii lui, Sofiicăi, fiii Tolocicăi, înainte noastră și înaintea boerilor noștri a Moldovii.

Deci noi, văzând a lor de bună voe tocmeală și deplină plată, eată și dela noi dăm și întărim credinciosului slugii noastre, Iurșa vataful de Dorohoi, pe toate acele mai sus scrise, ca să-i fie și dela noi uric cu tot venitul, lui și fiilor, nepoților, strănepoților, răstrănepoților lui și la tot rodul lui, ce să va alege mai deaproape, nesmintit niciodinioară, în veci.

Ear hotarul acelor mai sus zise două părți din a patra parte de sat din Popeni, din partea din sus, să fie din tot hotarul, așa precum le-au cumpărat iar despre alte părți să fie după vechile hotară, pe unde din veac au umblat.

Și spre aceasta este credința domniei noastre, mai sus scrisului, noi Ilieaș voevod și credința preaiubiților noștri frați: Ștefan și Costantin și credința boerilor noștri: credința dumisale Ifrim Huru, credința dumisale Borcea vornic, credința dumisale Petrea Cărcovici, credința dumisale Șăndru, credința dumisale Sturza și a dumisale Movila-părcălabi de Hotin, credința dumisale Danciul Huru și a dumisale Miron părcălabi de Neamțu, credința dumisale Ianco și a dumisale Ghenghea părcălabi de Cetatea-Nouă, credința dumisale Negrilă portari de Succava, credința dumisali Iurie spatariu, credința dumisale Dano visternic, credința dumisali Hărbor postelnic, credința dumisali Trif Hamza, credința dumisale Pătrașcu paharnic, credința dumisale Neagul stolnic, credința dumisale Placși comis și credința tuturor boerilor noștri a moldovii, mari și mici.

Ear după a noastră viață, cine va fi domn acestui pământ al Moldovii sau din fiii noștri sau din săminția noastră sau precine dumnezeu va alege a fi domniu, poftim ca să nu strice a noastră danie și întăritură, ce mai vârtos să-i

întărească pentru a sa credincioasă slujbă și pentru că au cumpărat cu drepti banii săi.

Și spre mai mare credința și întăritura tuturor acestor mai sus scrise, poruncit-am credinciosului nostru dumnealui Mateeș logofăt să scrie și a noastră pecete să o lege cătră această carte a noastră.

Au scris Gheorghie Ioanovici în Iași. la anul 7056 <1548> luna Aprilie 21 zile.

S'au tălmăcit întocmai de pe originalul sârbesc, de cătră mine. Iscălit Ioan Vladovici paharnic. 1847, April 20.

Acad. R.F.R., DXLIV/3.

Copie rom.

518

1548 (7056) Aprilie 22, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, noi Iliăș voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni slugile noastre Trifan și fratele lui, Pântea și Toader, copiii lui Ivan Prava și verele lor, Tătea și sora ei, Arvasia, fiicele Mărinei și vărul lor, Ion Tofil, fiul Marușcăi, toți nepoții lui Șteful, de bună voia lor nesiliți de nimeni nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și din privilegiul de întărire, ce au avut ei dela vărul domniei mele Ștefan voevod cel Tânăr, o bucată de pământ din hotarul satului, anume Jolcășanii, care este pe Sitna, mai jos de Căcăceni, partea dinspre pădure și de către apus. Aceasta au vândut-o slugilor noastre Trifan și Șteful și lui Griga Măriniciu, pentru două sute de zloți tătărești.

Și s'au sculat Trifan și Șteful și Griga Măriniciu și au plătit deplin toți acești bani mai sus scriși 200 de zloți tătărești, în mâinile lui Trifan Prava și Pântea și Toader, copiii lui Ivan Prava și a Taței și a Arvasiei, fiicele Mărinei și ale lui Ion Tofil, fiul Marușcăi, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci, noi văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, iar noi, deasemenea și dela noi am dat și am întărit această mai înainte zisă bucată de pământ, ce este din hotarul satului Jolcășani pe Sitna, mai jos de Căcăceni, partea dinspre pădure și de cătră apus.

Toată aceasta mai sus scrisă să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul. Însă să le fie lor această mai sus scrisă bucată de pământ, în două. O parte mai sus scrisă să fie a lui Trifan singur, iar cealaltă parte tot din această bucată de pământ, partea de jos, să fie a lui Șteful și lui Griga Măriniciu, lor și copiilor lor

și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului lor neam cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei hucăți de pământ, ce este din hotarul satului Jolcășani, pe Sitna, mai jos de Căcăceni, <dinspre pădure și de câtră apus, să fie> începând dela un plop, care este mai jos de Coșuteni, de unde se unesc pâraiașele: Bezericianii cu Orihovățul și de acolo la rediu la ruptura din jos și de acolo la malul Sitnei, apoi pe vale în jos pe Sitna, până la Topile și de acolo la deal, lângă via lui Ciurcea și la capătul lucrii de jos. Acesta este tot hotarul.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Iliăș voevod și credința preaiubiților [mei] frați ai domniei mele: Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efrim Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petrea Cărcă, credința panului Șandru, credința panului Sturza și a panului Moghilă pârcălabi dela Hotin, credința panului Danciul Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Iațco și a panului Ghianghea pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Negrilă portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Pătrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici și bătrâni și tineri.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din frații noștri sau din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și împuternicească, pentrucă le-am dat lor și le-am întărit pentrucă ei și-au cumpărat pentru banii lor drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș mare logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Șendrea Căzanovici la Iași, în anul 7056 <1548> luna Aprilie 22 zile.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.

Copie slavă.

Cu trei traduceri rom., donă la Acad. R.P.R., XXXIII/49 și CCXLIII/38 și una la Arh. St. Buc., M-rea Coșula, VII.

519

1548 (7056) Aprilie 24, Iași.

<†> Din mila lui Dumnezeu, noi Iliăș voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut și cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor

auzi citindu-se, că pe această adevărată slugă a noastră Gligorie și surorile lui, Sofromia și Mărița, copiii lui Buzatu stolnic și vara lor, Pietra și Măriuca și Buna, copiii Sorei și verii lor, Mihăilă și sora lui, Tudora, copiii Stanei și deasemeni verii lor Simion și surorile lui, Maica și Armanca și Zlata, copiii Cârstei, i-am mișnit, cu mila noastră deosebită le-am dat și le-am întărit lor dela noi, în țara noastră în Moldova, ocina și dedina lor dreaptă și din privilegiul de mărturie, ce ei au avut dela bunicul domniei mele, Ștefan voevod cel Bătrân, un sat la gura Răcăcinei pe Siret, care acum se numește Buzății.

Toate aceste mai sus scrise să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam: cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat, care este la gura Răcăcinei, pe Siret, care acum se numește Buzății, să fie din toate părțile, după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Iliș voevod și credința preaiubiților frați ai domniei mele Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efrem Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Cărcă, credința panului Șandru, credința panului Sturza și a panului Movilă pârcălabi de Hotin, credința panului Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Iațco și a panului Gheanghea pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Negriclă, p<ortcarul de Suceava> ¹⁾, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vis<tier> ¹⁾, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Pe<traș>co ¹⁾ <ceășnic> ¹⁾, credința panului Neagu stolnic, credința panului Plaxa comis <și> credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn din frații noștri sau din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentrucă le este lor dreaptă ocina și dedina.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Mateiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Grigorie Fierievici la Iași, în anul 7056 <1548> Aprilie 24.

Acad. R.P.R., Fotografii, XII/1.

Fotocopie după un orig. slav.

Orig. slav, perg., cu pecete atârnată.

¹⁾ loc rupt în orig.

1548 (7056) Mai 4, Hârlău.

7056 <1548> Mai 4.

Din mila lui Dumnezeu, noi Iliș voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre, Sava și Dragoș, le-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat și le-am întărit dela noi în țara noastră în Moldova, dreapta lor ocină și din privilegiul de danie, ce au avut ei dela vărul domniei mele, Ștefan voevod cel Tânăr, jumătate dintr'un loc din pustie pe Gerul, pe amândouă părțile Gerului, în jos de Neagul și de Docan, care acum se numește Drăgușanii, jumătatea de jos.

Acestea toate mai sus scrise să fie și dela noi uric cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai apropiat, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestei mai sus zise jumătăți dintr'un loc din pustie, pe Gerul, pe de amândouă părțile Gerului, mai jos de Neagul și de Docan, care acum se numește Drăgușanii, a jumătății de jos, să fie din tot hotarul jumătate, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Și la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Iliș voevod și credința preaiubiților frați ai domniei mele Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efrim Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Cărcă Petru, credința panului Șandru, credința panului Sturza și a panului Moghilă pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Iațco și a panului Gheanghen pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Negriță portar de Suceava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Petrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, din frații noștri sau din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le imputernicească, pentrucă le-am dat lor și le-am întărit pentru dreapta lor slujbă.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș Iogofăt să scrie și pecetea noastră să o atarne la această carte a noastră.

A scris Grigorie Fierievici, în Hârlău...¹⁾

Arch. St. Buc., ms. 629, f. 62.

Copie slavă.

¹⁾ data lipsește în text.

1548 (7056) Mai 5. Hârlău.

Din mila lui Dumnezeu noi, Iliș voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, credinciosul nostru pan Cozma Ghianghea pârcaľab de Cetatea-Nouă și nepoata lui Anghelina și surorile ei, Nastasca și Todosca, fiicele fratelui lui, Andreica Șeptilici fost pârcaľab, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au împărțit între dânșii, dreapta lor ocină și cu privilegiul de întărire pe care l-au avut ei dela părintele domniei mele, Petru voevod, un sat care este pe Bașeu, anume Săvenii, care acest sat a fost al lui Sava Iusarul și le-a fost lor danie dela părintele domniei mele Petru voevod, pentru hicienia <aceluiia>, când a pribegit în Țara Leșească.

Și a căzut în partea credinciosului nostru pan Cozma Ghianghea pârcaľab, jumătate de sat din Săveni, jumătatea de sus. Iar în partea Anghelinei și a surorilor ei, Nastasca și Todosca, fiicele lui Andreica Șeptilici fost pârcaľab, a căzut jumătate din acest sat, din Săveni, jumătatea de jos.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie și înțelegere și dreapta împărțală și noi deasemenea și de la noi am dat și am întărit credinciosului nostru pan Cozma Ghianghea pârcaľab și nepoatei lui, Anghelina și surorilor ei Nastasca și Todosca, acest sat mai înainte zis, ce este pe Bașeu, anume Săvenii, ca să le fie lor dela noi uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam cine li se va alege, cel mai apropiat, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui sat mai sus zis, care este pe Bașeu, anume al Săvenilor, să fie din toate părțile, pe hotarul vechi, pe unde au fost folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Iliș voevod și credința preainubiților frați ai domniei mele: Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Efreu Huru, credința panului Borcea vornic, credința panului Petru Cărcă, credința panului Șandru, credința panului Sturza și a panului Movilă pârcaľabi de Hotin, credința panului Danciu Huru și Miron pârcaľabi de Neamț, credința panului Iațco pârcaľab de Cetatea-Nouă, credința panului Negrilă portar de Succava, credința panului Iurie spătar, credința panului Dan vistier, credința panului Hărbor postelnic, credința panului Hamza, credința panului Petrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, din frații noștri sau din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn

al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească lor dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit pentru slujba lor dreaptă și credincioasă.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturilor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Grigorie Tierievici la Hârlău, în anul 7056 <1548> luna Mai 5 zile.

Acad. R.P.R., CCCCLXVIII/1.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1805.

Un perillipsis, *ibid.*, CXV/83, f. 2-b.

522

1548 (7056) Iulie 29, Hârlău.

† Io Iliș voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată am binevoit domnia mea, cu bună voia noastră și cu inimă curată și luminată din întreaga noastră bună voie și cu ajutorul lui Dumnezeu, am dat și am miluit și am întărit domnia mea, sfintei noastre mănăstiri, care se numește Pobrata, unde este hramul preacuviosului nostru părinte ierarh și făcător de minuni Nicolae, dania părintelui domniei mele Petru voevod, un iezer anume Beleul, cu toate iezercanele și gârlele sale câte intră și ies dintr'insul și cu stuful¹⁾, care este împrejurul lui.

Și nimeni din vameșii de câmp sau cei dela Suceava sau din slugile lor sau iarăși din slugile vătavilor noștri sau iarăși ori cine va fi, să nu cuteze a încerca să intre acolo, să turbure sau să lucreze ceva, fără știrea igumenului și a călugărilor dela Pobrata, pentrucă unul ca acela va fi plătit cu capul, iar nu altceva.

Pentru aceasta, altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Seris la Hârlău, în anul 7056 <1548> Iulie 29.

Arh. St. Buc., M-rea Probata, XIII/11.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. rom. din 1796.

523

1548 (7056) Octombrie 21, Iași.

† Iliș voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni sluga noastră Stan aprod, de bună voia sa, nesilit de nimeni nici asupra și a dat jumătate din moara sa, ce este pe Zijia, cu privilegiul ce a avut el, dela părintele domniei mele Petru

¹⁾ « stuhom » în orig.

voevod. Aceasta a dat-o credinciosului nostru pan Veveriță postelnic, ca să stăpânească jumătate din această moară, pe Zijia, în sat în Berești.

Pentru aceasta, altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.
Scris la Iași, în anul 7056 <1548> Octombrie 21.

<Pe verso originalului în slavă:> « Carte pentru moară, din satul Berești »;
<și în românește:> « pre Jijia ».

Acad. R.P.R., LXXXII/1.

Orig. slav, hârtie, pecete cizantă.

Cu o trad. rom. din 1799.

524

1548 (7056) Noembrie 26.

7056 <1548> Noembrie 26. Ispisoc sârbesc, cu tălmăcirea lui, delu domnul Iliș vodă, prin care se arată că au venit înaintea mării sale un Teodor, fecior Annei, de bună voia lui și au vândut din a sa dreaptă ocină și moșie, un loc de prisacă în mijlocul pădurii pe Pârâul Stârcului, unui vecin al său, anume Ștefului, cu 60 zloți tătărești, care loc de prisacă s'au dovedit că iaste pre satul de mijloc.

După G. Ghibănescu, Surte și Izvoade, XIX, p. 62.

Rezumat rom.

525

1549 (7057) Îarlău.

† Iliș voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră Giurgea, fiul lui Vasco Epure și Frasina și sora ei Marena, fiicele Maricăi și deasemenea sluga noastră Vasco și Fătul și Andreica, fiii Magdalinei și deasemenea Păcurar și surorile lui, Odochia și Mariica și Stanca, copiii Ileanii, de bună voia lor și și-au împărțit între dânșii ocina și dedina lor dreaptă și din privilegiul de întărire, ce a avut bunicul lor.....¹⁾ a, fiul lui Gherman din privilegiul ce a avut care a ars, cu mărturie,¹⁾ a, fiul lui Gherman, de la străunchiul domniei mele. Alexandru voevod cel Mic, pe jumătate de sat din Bosancești, jumătate de jos și jumătate de iaz.

Și a căzut lui Giurgea fiul lui Vasco Epure, a cincea parte din această jumătate de sat și din iaz, însă partea de sus. Și Frăsinci și surorii ei, Marenei, fiicele Mariței le-a căzut deasemenea a cincea parte din această jumătate de sat și din iaz, dat mai jos de partea lui Giurgea, fiul lui Vasco Epure. Iar slugii noastre lui Vasco singur, deasemenea i-a căzut lui a cincea parte din această jumă-

¹⁾ loc rupt în orig.

tate de sat și iaz, deasemeni mai jos, de partea Frăsinei și a Marinei, fiicele Maricăi. Și slugilor noastre, Fătul și Andreica, copiii Magdalenei, deasemenea le-a căzut a cincea parte din această jumătate de sat și din iaz, mai jos de partea lui Vasco. Și iarăși, lui Păcurarii și surorilor lui, Odochia și Mariica și Stanca, copiii Ileanii, deasemenea le-a căzut a cincea parte tot din această jumătate de sat și din iazul, dela Bosâncesti, cu tot venitul mai din jos de partea lui Fătul și Andreica, ca să le fie lor și de la noi.

Altul să nu se amestece.

Scris la Hârlău, în anul 7057 <1549>

† Hatman.

† A scris Dumitru.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XXII/3.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII; altă trad. rom., la Acad. R.P.R., DXVIII/3-4.

526

1549 (7057) Februarie 3, Hârlău.

Suret de pe ispisoc vechiu pe sârbie, dela Iliiaș <oe>vod, <sc>cris de Grigorie în Hârlău, la leat 7057 <1549>, Fevr. 3 zile.

Precum acest adevărat și credincios boerul nostru Iurie spăt., ni-au slujit noao cu dreptate și cu credință, a căruia văzind și noi cea cu dreptate și cu credință cătră noi slujbă, l-am miluit cu osăbită a noastră milă, de i-am dat și i-am întărit lui, în pământul nostru a Moldovei, driaptă a lui ocină și moșie, din ispisoc de împărțală, ce l-au avut el dela părintele domniei mele, dela Petru <oe>vod, a cincea parte din sat din Pobrătești, de cătră Pomârta, pe de amândoao părțile de pârâu, parte acea din gios. Și deasemeni am mai dat și i-am întărit lui o bucată de loc din hotarul Herții. Pentruca toate aceste de mai sus arătate să-i fie lui dela noi uric, cu tot venitul și fiilor lui și niamului lui.

Iar hotarul acii a cincei părți din sat din Pobrătești, de cătră Pomârta, pe de amândoao părțile de pârâu, partea cea din gios, să fie din tot hotarul a cincea parte iar despre alte părți să fie după vechiul hotar. Precum și hotarul cielalte bucăți, din hotarul Herții, începând (lipscă >) prisaca, apoi la dial (lipscă >¹⁾ Lucină, apoi la dial de podiș, la drumul Sârbăuților, apoi de acolo la vale pe pârâu, peste fânațe și pin Lolzii, drept la o piatră în Lolzii, atâta-i este tot hotarul, pe unde au hotărit credincioasă sluga noastră, Gavril staroste de Cernăuți.

Și spre aceasta este credința a însumi domniei mele.

De pe sârbie pe limba moldoveniască am tălmăcit, la anul 1804 Ghenar S. Polcov. Pavăl Debrîț *dela* mitrop<olie>.

Acad. R.P.R., CXLII/113.

Trad. rom.

¹⁾ parantezele rotunde sunt ale traducătorului.

1549 (7057) Mai 8, Iași.

† Iiaș voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Văscan care ¹⁾ a fost uricar, fiul lui Popăscul pârălab, de bună voia sa și nesilit de nimeni, nici asupra și a vândut Țigani săi drepți și proprii, trei sălașe anume Nan și Prățilă și Pardos. Pe aceștia i-a vândut credinciosului nostru pan Gheanghea pârălab de Cetatea-Nouă, pentru două sute și șazece de zloți tătărești.

Și întru aceasta deasemenea s'a sculat același Văscan, tot de bună voia sa nesilit de nimeni, nici asupra și a dat în dar o Țigancă tot în curtea lui Gheanghea pârălab.

De aceia noi, văzând toameala lor de bunăvoie și plata deplină ce i-a plătit el, 260 de zloți tătărești și noi deasemenea și dela noi, am dat aceste mai înainte zise trei sălașe de Țigani și această Țigancă, ce i-a dăruit, credinciosului nostru pan Gheanghea pârălab.

Pentru aceasta altul să nu se amestece, în fața acestei cărți a noastre și să nu aibă treabă cu dânșii și să nu cuteze să-i ia, pentrucă el i-a cumpărat pe banii săi drepți.

Scris la Iași, în anul 7057 <1549> Mai 8.

După Arhiva Soc. št. și lit. Iași, XXV (1914), p. 191 - 192.
Orig. slav, hârtie.

1549 (7057) Decembrie 2, Neamț.

† Iiaș voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, slugile noastre Andreica și Marica, copiii lui Dan și nepotul lor, Trifan, fiul lui Luca, de bună voia lor nesiliți de nimeni, nici asupra și au vândut ocina lor dreaptă și din privilegiul de împărțeală, ce a avut tatăl lor Dan dela vărul domniei mele Ștefan voevod, din părțile sale de sat din Tâmpcești ²⁾, pe Pârâul Alb, șase pogoane în țarină și un loc de iaz dinspre Dragonirești și în pădure cât vor putea curăți, până la hotarul Dragonireștilor. Aceasta au vândut slugii noastre lui Ion și fiului său Grigorie, pentru o sută și trei zeci de zloți tătărești.

Și slugile noastre Ion și Grigorie le-au plătit deplin toți acești bani <mai sus>²⁾ scriși 130 de zloți tătărești, înaintea noastră.

¹⁾ în text: pentrucă.

²⁾ loc rupt în orig.

Toate acestea mai sus scrise să le fie lor și dela noi și cu tot <venitul> ¹⁾.
De aceia, altul să nu se amestece, față de această carte a noastră.
Scris la Neamț, în anul 7057 <1549> Decembrie 2.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XXIII/1.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1785.

529

1550 (7058) Februarie 2, Iași.

† Iliș voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră Neagșea, nepoata lui Petrică, de bună voia ei, nesilită de nimeni și a vândut ocina și dedina sa dreaptă, din privilegiul de danie ce a avut bunicul ei, Petrică, dela bunicul domniei mele, Ștefan voevod cel Bătrân, a șasea parte din a treia parte, din Seliștea lui Micotă, care acum se numesc Păulenii, pe Turia. Aceasta a vândut-o slugilor noastre Nicoară și vărului lui, Toader și surorii lui, Odochia pentru o sută și treizeci de zloți tătărești.

Și i-au plătit ei, deplin, banii mai sus scriși, 130 de zloți tătărești.

Însă să le fie lor această a șasea parte mai sus scrisă din a treia parte din seliștea lui Micotă, care acum se numesc Păulenii, în două: o parte să fie lui Nicoară singur cealaltă parte să fie a lui Toader și a surorii lui, Odochia, ca să le fie lor dela noi și cu tot venitul.

Altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7058 <1550> Februarie 2.

Arh. St. Iași, Condica 17, nr. 6.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

530

1550 (7058) Martie 12.

Suret de pe ispisoc sârbesc, dela Iliș Vodă, din velea 7058 <1550>, Mart 12, pe Bobulești la Vaslui, ce să chiamă acum Boldeștii.

Îacem înștiințare pre cum au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri slugile noastre Toader feciorul Dumșii slugerul, nepot Simii Boldii, de nime silit, nici asupra și au vândut a sa dreaptă ocină și moșie, din al său dres ce au avut moșul lor Sâma Bolde dela moșul domniei mele bătrânul Ștefan vodă, den a tria parte a satului din Bobulești, ce sânt pe din gios de Popești, a șasa parte. Aceea au vândut-o slugii noastre, lui Coste și rudeni lor, Dragotă

¹⁾ loc rupt în orig.

și fratelui său, lui Solomon și iarăși rudeniei lor, Coste Dodul, drept 180 zloți tătărești.

Cari bani e-u dat toți slugile noastre, Coste și Dragotă și celelalte rudenii a lor, Solomon și Coste Dodul, în mâinile lui Toader, ficior Dumșii slugerul, nepot Sâmii Boldii.

Pentru aceea, văzând a lor bună invoială și plată deplină, am dat și am întărit pre ce de mai sus scrisă a șasa parte din a treia parte a satului, din Bobulești, ce sânt pe din gios de Popești, ca să fie din tot hotarul, din a treia parte a șasea parte, iar despre alte părți, după hotarul cel vechiu, pe unde au umblat din vechiu.

Pentru aceea, credința domniei mele și a preaiubiților frați ai domniei mele, Ștefan și Costantin și credința boerilor noștri: d-lui Gavril vornicul și Petre Cărcă și d-lui Movilă și Harbor pârcalabi de Hotin, d-lui Hâra ¹⁾ și Neagul pârcalabi de Neamț, d-lui Ețcu pârcalabu de Cetatea-Nouă și d-lui Sturza portar de Suceava, dumniei Iurie spătar și dumniei Dan vistiernic și dumniei Veveriță postelnic, dumniei Hamza, și dumniei Patrașcu paharnic, dumniei Plaxa comis și credința tuturor boerilor noștri.

Și pentru întărire celor de mai sus scrise, am poruncit cinstit și credincios boiarului nostru, dumniei Iliș ²⁾ vel logofăt, această carte < să o scrie > și pecete noastră pre dânsa, să o lege.

Suretul acesta poseduindu-l cu ispisocul cel adevărat și aflându-l întocmai și fără greșală, adeverez cu a mea iscălitură, 1803, Mai 27. Polcovnicul Pavăl Debrici *dela* Mitropolie.

După Gh. Ghibănescu, Surete și Izvoade, I, p. 256—258.

Trad. rom.

531

1550 (7058) Martie 12, Vaslui.

Cu mila lui < u > mnezeu, creștinul Iliși vodă, domnu țării Moldovii. Incepeni semne cu această adevărată carte noastră toț carii pre dânsa va căuta sau carii cu urechiile o va auzi, adică au venit înainte noastră și înainte a lor noștri precuvioșii moldovinești boiari, rugătoriul nostru Evloghie călugărul și sluga noastră, Iurie Orăș și sluga noastră Stanciul și Silion și Vasco și sora lor, Niacșa și Iachim, ficiorul lui Andrușco, ficiorii Costii lui Murgaci, după a lor bună voie, de nime siliți, nici înpresurați și au schimbat singuri, a de sine a sa a lor driaptă ocină și moșia.

¹⁾ în loc de: Huru

²⁾ în loc de: Mateiaș.

Și rugătorul nostru, Evloghie călugărul și sluga noastră, Iurii Orăș, am ¹⁾ dat slugii noastre, Stanciului și lui Silion și lui Vasco și surorii sale, Niacșii și nepoților lor, lui Iachim, ficiorul lui Andrușco, ficiorul Costii lui Murgaci, a lor driaptă ocină, dintru dires de schimbare ce au avut dela seminție domniei mele, dela Ștefan vodă cel Tânăr, giunătate de sat de Ostopceni, la Turie, unde au fost vătămanul Ostapco.

Și iar sluga noastră, Stanciul și Silion și Vasco și sora lor, Niacșa și nepotul Iachim, ficiorii lui Andrușco, ficiorii Costii lui Murgaci, au dat rugătorului nostru, lui Evloghie călugărul și slugii noastre lui Iurii Orăș, schimbare pentru a lor giunătate de sat, a lor driaptă ocină și moșia dintr'un dires dela răposat părintele ²⁾ domniei mele, dela Ștefan vodă cel Bătrân, giunătate de sat, de Iacobeni, pre acest parte de Jijia, giunătate ce din gios.

Iar noi, dacă am văzut a lor bună voia tocmală și îngăduință și bună schimbare, așijderea și dela noi am dat și am întărit pre sluga noastră, pre Stanciul și pre Silion și pre Vasco și pre sora lor, Niacșa și pre nepotul lor, Iachim, ficiorul lui Andrușco, cuconilor Costii lui Murgaci, cu aceia ce mai sus scriem, giunătate de sat de Ostopceni, la Turie, unde au fost vătămanul Ostapco, ca să le fie dela noi uric, cu tot venitul, lor și cuconilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și inprășiaților lor și a tot rodul lor, carile să va alege mai aproape, nerușită să-i fie lui în veci.

Iar la hotarul acela, care mai sus scriem, giunătate de sat de Ostopceni, la Turia, unde au fostu vătămanul Ostapco, ca să fie din toate hotarele giunătate, iar dintru alte hotară sau margini ³⁾ să fie după hotarul cel bătrân, precum au apucat din veci.

Spre aceasta este credința domniei mele, ce mai sus scriem, creștinul Iliș vodă și credința preaiubitului fratelui ⁴⁾ domniei mele, Ștefan și Costantin, și credința boerilor domniei mele: credința giupânului Gavriș marelui vornic, credința giupânului Petrii Cărcă și credința giupânului Movilii și giupânul Hârbor pârcălabul de Hotiu și giupânul Hor ⁵⁾ și Niagul pârcălabul de Niamțu și Iațco și giupânul Ghenghe pârcălabul de la Cetate-Noao și Sturza portariul de Suceava și Iurie staroste ⁶⁾ și credința lui Darie ⁶⁾ vistiernicul și credința lui Veveriță postelnicul și a lui Pătrașco păharnicul și credința tuturor moldovineștilor boiari mari și mici.

¹⁾ așa în text.

²⁾ în loc de bunicul.

³⁾ așa în text.

⁴⁾ în loc de: spătar.

⁵⁾ în loc de Dan.

Ca să le fie diriaptă tocmitură și întăritură, învățat-am și pe credincios boiar, Mătiiaș logofătul, a scris și pecete domnii mele să o lege cătră această adivărată scrisoare. De iasta scriem.

A scris Gligorie Fierievici în Vaslui, vletu 7058 <1550>, luna Martie 12 zile.

Arh. St. Iași, Condiță de moșiile Ostopeeni, Cucoreni. . .

Trad. rom. din 1288.

O copie rom la Acad. R.P.R., CCCCLVII/41, și perifipsis, ibid., DXV, f. 322, nr. 2 și CCCCXCVII, f. 8, nr. 2.

532

1550 (7058) Martie 13 Vaslui.

Suret asămene scosu de pe un ispisocu.

Un ispisoc dela Iliiaș <oe>vod, întru carile arată că au dat și au întărit Anghelenei, fata Mânjâi păh., pe doa sate, anume Mânjăști și sălește Văcotești, la Cărligătură, care sate au fost drepte ocine a tatălui său Mânja paharnicul și s'au fost luate dela stăpânire lui. Și Iliiaș vodă milostivindu-să, le-u dat iarăși, la stăpânire Anghelenei, fata Mânjâi.

A căror sate, Mânjăștii și Văcotești, hotarale să fi de cătră toate părțile, după hotarul vechi, pe unde au apucat din vechi.

S'au scris în Vaslui, 7058 <1550> Mart 13.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.

Rezumat rom.

533

1550 (7058) Martie 13.

Uricu scrisu pe sirbiia, dela Illiașu <oe>vod, în carele scria că au venit, înainte mării sale și a boiarilor moldovenesti, Te<o>dora, fata lui Duminiu, nepoata Nastii, de a ei bună voia, de nime asuprită și nici silită și ș'au vândutu a sa driaptă moșiia, din dresese de împărțeală, ce a avut Nastea, moașa ei, dela moșul mării sali, dela bătrânul Ștefanu <oe>vod, dintr'a treia parte din satul Derzsca, a șasea parte, aceia au vândut-o credinciosului boiaru Gavrilu dvornicu, drept 80 zlofi tătărești.

Și sculându-să numitul boiaru Gavriilu dvorniculă, au [plă]plătit totu deplin banii ce s'au scris mai sus, în mâinile Teodorii, fetii lui Dumiu.

Deci, vădzând mărie sa tocimala lor, ce de bună voia și plata cea deplină, așijderea și mărie sa au dat și au întărit credinciosului său boiaru, lui Gavriilu dvorniculă, ace moșiia ce s'au dzis mai sus, dintr'a treia parte din satul Derzsca

a șase parté, ca să-i fie dela mările-sa unicu, cu tot venitulü, lui și feciorilor lui și a totü niamulü lui.

Iară hotarulü acei moșii ce s'au scris mai sus, dintr'a treia parte din satul Derzsca, a șasea parte, să fiia din totü hotarul, dintr'a treia parté a șasea parte, iar dintr'alte părți, pe vechiul hotarü:

Din anii 7058 <1550> Mart 17.

Acad. R.P.R., ms. rom. 111, f. 16.

Trad. rom. din 1779.

O copie la Arb. St. Iasi, Tr. 212, nr. 4, f. 1, v.

534

1550 (7058) Aprilie 1.

Suret întocmai scos de pe uricul vechiu sârbesc, dela domnul Ilieș voevod, din velet 7058 <1550> April 1.

Cu mila lui dumnezeu, noi Ilieș voevod, domnul țării Moldaviei. Facem știre cu această carte a noastră tuturor cui vor căuta pe dânsa sau cetindu-se o vor auzi, precum această adevărată slugă a noastră, credinciosul Sas postelnic ne-au slujit nouă cu dreptate și cu credință.

Drept aceia, văzând noi a lui cătră noi ce cu dreptate și cu credință slujbă, l-am miluit pre el cu deosebita noastră milă, i-am dat și i-am întărit lui dela noi, în pământul nostru a Moldaviei, un sat în ținutul Vasluiului, pe din susul Bârlăzelului, anume Giurgenii. Care acel sat, ce este în ținutul Vasluiului, din susul Bârlăzelului, anume Giurgenii, au fost al lui Sabain Ușurel și al fratelui său, Toader pitar, și au căzut în fapte de viclesug, în vremea căreia au rădicat ei, împreună cu alți necredincioși o tâlhărie asupra calului părintelui domniei mele, Petru voevod.

Acei de mai sus scris să fie slugii noastre, credinciosului Sas postelnic dela noi uric, cu tot venitul, lui și fiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și preastrănepoților lui și la tot neamul lui, care se va alege mai deaproape, nestrămutat nici odinioară, în veci.

Iar hotarul acelu de mai sus arătat sat, în ținutul Vasluiului, pe din susul Bârlăzelului, anume Giurgenii, să fie de pe toate părțile, după hotarâle cele vechi, pe unde au umblat din vechi.

Și spre aceasta este credința a însuși domnului nostru de mai sus scris, noi Ilieș voevod și credința a preainubiților frații noștri, <ai> domniei mele, Ștefan și Constantin, și credința tuturor boerilor noștri a Moldaviei, a mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, din frații noștri sau din fii noștri sau din neamul nostru sau ori pe cine va alege Dumnezeu, să fie domn pe pământul nostru a Moldaviei, acela să nu strice a lui danie și întăritura noastră, ci mai vârtos să-i dea lui și să-i întărească, de vreme că și noi i-am dat lui și i-am întărit, pentru a lui dreptate și cu credință slujbă.

Și pentru mai mare tărie și întăritură tuturor acelor de mai sus scrisă, am poruncit credinciosului boierului nostru, dumisale <Mateiaș> ¹⁾ logofătu să scrie și pecetea noastră să o lege, cătră această carte a noastră.

Tălmăcit la 1799 Noembrie 13.

Institutul de Istorie al Acad. R.P.R.

Trad. rom.

535

<1550> Aprilie 3, Huși.

Suret di pi ispisocul domnului Ilieș <oe><od>, din anii 7028 <1520> April 3.

Cu mila lui Dumnezeu, noi Ilieș <oe><od>, domn pământului Moldaviei. Înștiințare facem cu această scrisoare a noastră tuturor cari o vor vede sau ce-tindu-să o vor auzi, că au venit înainte noastră și înainte tuturor a noștri moldovinești boieri, Tetiana și cu fratile ei, Tatar, fiii lui Copcicea, nepoții lui Șarb celui Bătrân, precum de a lor bună voe, de nimine siliți, nici asuprași și-au împărțit a lor drepte și proprii, din drepte danii, ci au avut bătrânul Șarbul, dila cel mai înainte di domnie me, Alecsandru voevod și din îndreptările danii și întăritură, ci au avut părintele lor, Copcicea, dela moșul domniei meli, bătrânul Ștefan <oe><od>, pre satile, ci să număsc Cocoreni și giunătate di sat di Cerepcăuți, giunătate ce din sus, pi amândou părțile Siretului și cu moară în Siret și Dăiceni, la Poiană, în ținutul Romanului și o prisacă la vârful dealului, di cătră Siret și Ețcanii, pre Nistru, la hotarul Stodolna, mai gios de Mativțăști și cu sădnic în Nistru și Păuleștii și cu poiene la Itchil și cu mori, și Jărdianii și Doljeștii pre Albăia și cu mori la Siret și pre Nistru, Stodolna, de sus di Mativțăști și cu sădnic, la Nistru și Lalova și Mativțăștii.

Și s'au venit în partia Tetianii satul Cocoreni și giunătate di sat dela Cerepcăuți, giunătate ce din sus, pi amândou părțile Siretului și cu moară în Siret și satul Dăiceni la Poiană, în ținutul Romanului și o prisacă la vârful dealului, di cătră Siret și giunătate di moară, ci este la Siret, în hotarul Doljeștilor și la Nistru, Ețcanii, ce sânt în hotarul Stodolnii, pi din gios di Mativțăști și cu

¹⁾ în text: «lipsă, să se cunoască numele»

sădnic în Nistru și Păuleștii și cu poiene pre Itchil, și cu mori și giumătate de sat di Jărdiiiani.

Iar partea slugii noastre, Tatar, i s'au venit lui satul Doljăștii, pre Albăia, și cu giumătate de moară, în Siret.....¹⁾ și la Nistru, Stodolna, din sus di Mativțăști, și cu sednic în Nistru, și Lalova și Matievțăștii și giumătate di sat di Jărdiianii.

Deci, noi văzând a lor de bună voie împărțire și tocmală, așjidire și dela noi li-am dat și li-am întărit pre cele de sus scrisă arătate sate, ca să fie lor dela noi, uric lor, nepoților și strănepoților și înprăștiaților lor și la tot niamul lor, ci li sâ vor alege mai di aproape, nerășluit di cătră nimi, în veci.

Iar hotarile acestor mai înainte zisă sate, anumi Cocoreni și giumătate di sat di Cerăpcăuți, giumătate ce din sus, pre amândou părțile Siretiului și cu mori în Siret și Dăiceni din Poiană la ținutul Romanului și o prisacă, în vârful obârșia dealului, di cătră Siret și Ețcanii, pre Nistru, în hotarul Stodolnii, pi din gios di Mativțăști și cu sădnic în Nistru, și Păulești și cu poiene pre Itchil, cu mori și Jărdiianii și Doljăștii pre Albăia, cu mori în Siret, și pre Nistru, Stodolna, din sus di Matievțăști, să fie lor dispre toate părțile, pi vechile hotară, pre unde din vechi au fostu.

Și spre aciasta, este credința domniei noastre celui de sus scris, Ilieș <coe> <vod> și credința a preiubiților fraților domniei meli, Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința giupânului Gavril vornic, credința giupânului Petria Cârca, credința giupânului Movilă și a giupânului Herbura părcălabii Hotinului și credința giupânului Hurul și Niagul părcălab de Niamț. Și altora mulți cari nu s'au putut ceti fiind stricat.

Iar după a noastră viață, cine va fi domn, ori din frații noștri, au din fiii noștri sau din niamul nostru sau pre carile dumnezeu îl va alege domnitori pământului nostru al Moldaviei, acila să nu strice a noastră danii și întăritură, ci să li întemeiază și să li întăriască, pentrucă noi li-am dat și li-am întărit, dintru a lor drepte părintăști și strămoșești.

Și spre mai tare întemeiare acestor mai de sus scrisă, am poruncit la al nostru credincios, giupânul Mateieș logofătul, să scrie și a noastră peceti să o legi la această a noastră scrisoare.

Au scris Grigorie Fierescul în Huși.

Arh. St. Buc., M-rea Doljești, V/1.

Trad. rom. din sec. XVIII.

Data greșită: probabil cifra zecilor s'a cetit greșit, zo în loc de 50. Data 7058 <1550> corespunde cu domnia și cu sfatul boierilor.

¹⁾ loc alb în text.

1550 (7058) Aprilie 17.

7058 <1550> Apr. 17. Ispisocul domnului Iliș v<oe>vod, prin care întărește din giunătăti de moșae, Murgeni, o a tria parti, ci o vindi Măriica, fiica lui Isac Murgul, drept 130 zloți tătărăști, lui Isac și Dimitrii, feciorii Nașii, nepoți lui Ion Murgul.

Arh. St. Iași, Anaforale, nr. 29, f. 159 v.
Rezumat rom.

1550 (7058) Aprilie 21.

Satul de mijloc, pe Tămășel, ce l-a avut moșul lor (Toader și soră-sa, Urâta, feciorii lui Dumitru și nepoții Annei), Mihăilă Bălălau, surorile sale, Marușca și Anușca cu uric de întăritură dela Iliș vodă, din 7058 <1550> April 21.

După Gb. Ghibănescu, Surete și Izvoade, XIX, p. 85.
Rezumat rom.

DOCUMENTE INDOELNICE

I

1507 (7015) Februarie 25.

Un hrisov dela Bogdan vodă, din leat 7015 <1507> Februarie 25, prin care arată că dă danie și miluire lui Trifan și Ion Rictor, slugilor domniei sale, o săliște în Vrancea, ce să numește Păuleștii.

Acad. R.P.R., CXXXVIII/288, nr. 6.

Perilipsis rom.

Indoelnic după conținut. Satul Păulești a fost totdeauna răzășese.

2

1520 (7028) Aprilie 24, Iași.

Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod, fiul lui Bogdan voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit, cu bună voia noastră și din tot sufletul nostru, împreună cu sfatul domniei mele, cu ajutorul lui Dumnezeu și cu binecuvântarea ierarhului nostru chir Teoctist, mitropolit de Suceava, am călcat pe urmele bunicilor noștri și ale părinților domniei mele și am zidit și am făcut sfânta biserică în numele preasfintei stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu și sfânta blagoveștenie, care această sfântă biserică a fost începută de rugătorul nostru chir Iosif, în zilele răposatului bunic al domniei mele Ștefan voevod și nu a putut-o săvârși, ci numai temelii a început-o.

Și domnia mea am zidit și am săvârșit sfânta biserică și am dat rugătorului nostru Iosif multă bogăție, ca să înfrumusețeze sfânta biserică cu totul și să facă cărți. Și pe aceștia i-am miluit, cu deosebita noastră milă și am dat și am miluit și am întărit rugătorilor noștri, lui Iosif și tuturor călugărilor lui, dela noi, în țara

noastră, în Moldova, cu ocine și cu loc din hotarul dimprejurul sfântului nostru schit nou zidit, care hotar se începe dela râul Bistriței, dela gura Pârăului lui Anatodie și din sus de acest pârâu, până în obârșie, și deasemeni în sus culmea muntelui, până la o oarecare poiană, și de acolo deasemeni în sus culmea, până în muntele ce se cheamă al lui Simou și deasemeni în sus, pe marginea muntelui Simon, dinspre apus, până la un oarecare munte, care se numește Ploci, și de acolo la vale până la pârăul Pangaraț și în josul pârăului până la râul Bistrița și deasemeni în jos pe Bistrița, până la gura Pârăului Anatodie. Care este tot hotarul împreunat al sfintei noastre mânăstiri.

Iar mai sus zișii rugătorii noștri și cei cari locuiesc în acest sfânt schit, să aibă a ruga pe domnul dumnezeu, după obiceiul sfintei mânăstiri, pentru păcatele noastre și ale altor domni.

Și hotarul acestui mai sus scris loc al sfântului schit să fie după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan vovod și credința preaiubitului și¹⁾ frate al domniei mele Petru și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petru vornic, credința panului Șandru, credința panului Negrea, credința panului Vasco, credința lui Talabă cei de Hotin, credința panului Costea și a panului Condrea cei de Neamț, credința panului Petrică și a panului Toader cei de Cetatea-Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Ieremia vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Săcuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și miluirea și întărirea noastră, ce este cătră sfântul nostru nou zidit, sfântul schit pe care l-am zidit domnia mea, pentru întărirea țării noastre, ci să le fie și lor a da și a întări, precum și noi dăm și întărim sfintei biserici.

Și pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor de mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Oanța la Iași, în anul 7028 <1520> luna Aprilie 24 zile.

Arh. St. Buc., Peceți, nr. 152.

Perg. slav, pecete atârnată.

După scris, fals din veacul XVIII, iar pecetea s'a desprins dela un act al lui Ștefan cel Mare și s'a fixat la acest act fals.

Cu o trad. rom. din 1811.

¹⁾ loc șters, ilizibil în doc.

1521 (7029) Iunie 4, Hârlău.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ștefan voevod domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că această adevărată slugă a noastră Migal Papara din seminție aleasă și din vestita lui ginte ¹⁾ a Romei Vechi, marii lui strămoși au venit din părțile Cretei și s'au așezat din porunca împăratului Heraclie al Romei, în stăpânirea Ianinei, precum ne-au fost arătate nouă, domnului, scrisorile zisului împărat cu scriere italienească, pe numele lui Migal, care a venit dela Ianina aci la noi, înfățișându-se de bună voie la slujba noastră, pentru orice nevoie.

Deci noi, văzând drept credincioasa slujbă a zisului Migal Papară către noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă și i-am dat și i-am întărit lui și femeii lui, Stana, fiica lui Radul din Hârlău, dela noi, dreptele lor ocine, satele anume: la Micoani, unde a fost casa bunicului zisei femei a lui Migal Papară, Ivan Micoan, care acum se numește Miculești, pe Covârlui și mai sus de acela, satul Tăpleni și cu moară la Covârlui, pe care l-a cumpărat bunicul lor Ivan Micoan dela Dan Sârbescul și dela Anna, pentru șaptezeci de zloți tătărești și satul Luceștii și mai jos de acesta, Chirahteni și la Fântâna Turcului, la obârșia Covârluiului, un loc de prisacă.

Acestea toate mai sus scrise să le fie lor dela noi uric cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai apropiat, neclintit nici odată în veci.

Iar hotarul acestor sate mai înainte zise, anume: la Micoani, unde a fost casa lui Ivan Micoani, care acum se numesc Miculești, pe Covârlui și satul Luceștilor și mai jos de acesta, Chirahteni și la Fântâna Turcului, la obârșia Covârluiului, un loc de prisacă, să le fie lor din toate părțile și cu toate vechile lor hotare, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Ștefan voevod și credința preaiubitului meu frate, Petre și credința boierilor noștri: credința panului Isac, credința panului Petre vornic, credința panului Negrilă, credința panului Vasco, credința panului Grincovici și a panului Talabă cei dela Hotin, credința panului Coste și a panului Condrea cei dela Neamț, credința panului Petrica și a panului Toader cei dela Cetatea Nouă, credința panului Arbure portar de Suceava, credința panului Hrană spătar, credința panului Eremia vistier, credința panului Șarpe postelnic, credința panului Săcuian ceașnic, credința panului Stârcea stolnic, credința panului Cățelean comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

¹⁾ în textul slav: *gus*, care înseamnă tâlhar, este probabil că scriitorul actului n-a căutat un cuvânt care să corespundă latinului: *gens*, *gus* fiind derivat din *gens* (cu nazală).

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau diu neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit pentru slujba lor dreaptă și pentrucă le sunt ocine drepte.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Totrușan logofăt să scrie și să atârne pecetia noastră la această carte a noastră.

Dumitru Popovici a scris la Hârlău, în anul 7029 <1521> luna Iunie 4.

Biblioteca Ossolinski, Liov, Diplome nr. 854.

Fals slav, perg., pecete atârnată. Cuprinsul fantastic și pecetia contrafăcută, cu stema necorespunzătoare (inscripția este exactă), arată că avem de a face cu un fals destul de bine executat, probabil în sec. al XVII-lea.

4

1522 (7030) Iulie 4.

Cu mila lui Dumnezeu, Ștefan voivodu, domnul pământului Moldovei. Știut să fii prin această foaie a noastră, pentru auzirea tuturilor, pentru că au venit înaintea noastră și la a noastră boeri, sluga noastră Maxim starostile și cu fratele său Stan și nepotul a lui, Sorea și nepotul Drăghici și nepoata Maria și Mafta și Stanu și Anușca și frate a lor Veseia și strănepoți a lor, Cozma și sora a lui, Dodea și vâru lor, Lozir, și sora a lui, Florea și Gherghina și fiica ei Cristina și Greilă și frate a lui, Negul și vâru lor, Ilie Vasile și frate a lor Trifanu și sora a lor Nesca, vârul ei Fântăreanu, fiul Stanii și fiu a lui, Todiru, fiii lui Bobin, și aceste surori, fiicii Necșii, Triponu, Ilucăl și frate a lor, Vanco și nepotu Danciu și sora a lui, Anușca și strănepotu ei, Rodul și frate Oaniche și Stanciu și sora, Sora și Cerne și strănepoata a lor Parasca și soră a lor Cotia și Drăghici, nepot a lor, frate și surori a lui Stan Bora, și nepotu Nicul după dânzei, de a lor bună voi, de nimeni seliți, <nici asupriți>, ș'au vândut cu întrebaria tuturilor, dintru a lor dreptu uric, în vedenia și înaintea domniei noastre, Ștefan voivodu, o bucată de pământ din Bulzești, din hotarul din sus și jumătate din jumătatea din fântână, în jos și au vândut slugii noastre Cristea și strănepotu a lui, Petrea și strănepoata Stana, în 120 zloți tătărești, slugilor noastre. Cristea și Petru și Stana au plătit toți și au împlinit de sus scrieria, 120 zloți tătărești, în mâinile slugei noastre Maxim starostele și frate a lui, Stanu și nepotu, Sorea și Drăghiciu și nepoata Maria și Mafta și sora ei Anușca și frate a lor Veseia și strănepotu Cozma și sora lui, Dodea și frate a ei Lazir și sora lui, Florea și Gherghina, fiicii Cristina și Greil și Negul și vâru lor, Ilie Vasile și Trifan și sora lui, Neșca și Fântănenul, fiu surorii lui Todir și fiu surorii lui, Trofan și Lucăi și Vanco și Oanichi și Danciu și sora

lui, Anuşca şi strănepotu a lor Rodul, Ioaneşu şi Stanciu şi sora lui, Sora şi Cerne, strănepot a lor, Parasca şi sora a ei Cotine şi Drăglieci şi cu toţi fraţii şi surori, cu toţi au fostu cătră noi şi înaintia boerilor noştri, în vedenia de sus şi de a lor bună voi ş'au primit plata deplin, dându-li şi dela noi întăriria slugilor noastre, Cristina şi strănepot, Petru şi nepoata lor, Stana, pentru o bucată pământu din Bulzeşti, din hotarul din sus, şi jumătate din jumătatea Fântâniei, în jos.

Şi li-am dat şi dela noi uric a domniei noastre, Ştefan voivodu, atâta pentru dânşii cât şi pentru fii lor şi nepoţii lor şi strănepoţii lor, adunaţi fiind toţi credincioşi boerii noştri, credincios panu boer Isac, credincios boer Andronachi, credincios boer Negrila, credincios boeru Toma *dela* Hotinu, credincios boeru Costin, credincios boeru Condria *dela* Neamţ, credincios boeru Todir *dela* Cetatea-Nouă, credincios boero Todir portariu *Sucevei*, credincios boeriu Hrana spă-tariu, credincios boeriu Irinia, credincios boeriu Şerban postelnicu, credincios boeru Saculin ceaşnic, credincios boeru Starga stolnicul, credincios boeru Dolin comis, credincios boeru Trotuşan şi toţi boerii noştrii, mari şi mici, s'au scris mai sus, ca se li fii veşnic uric a domniei noastre, Ştefanu voivodu, într'aceasta foae întărită.

Şi spre credinţă, am spânzurat şi pecetia noastră.

Am scris eu, Miluţi, în Hârlău, velet 7030 <1522> Iuli 4.

Di pe adivăratul uric am tălmăcit-o din limba slavonescă pe grăiuri moldo-veneşti, întocmai după glăsuirea uricului, Alexie Stoian.

După M. Costăchescu, Doc. mold. dela Ştefăniţă voevod, p. 391—393.

Trad. rom.

Indoleiţnic prin numele dregătorilor.

5

1522 (7030) Octombrie 25.

Suretul de pe o mărturie de urice, ce-au făcut Marco din Vale Sării, 7030 <1522> Octomvrie 25 zile.

† Dăm ştire, cum mi-au făcut izvoade pe urice, anume Marcul din Vale Sării şi Nezăcutul şi Cristiiian, cum noi ni-am făcut urice şi zapise, ca s'ă ne ținem a noastră driaptă ocină şi moşia din Vale Sărei, pân'ă în apa Caceului, pe amândoao părţile de apa Putnii, unde iaste loc de hrană. Şi s'au făcut acest uric denainte lui Pătru vodă¹⁾ cel mai di dimultu şi denainte acelora boiari, anume Isac şi Pătru vornic şi Negrilă şi Grincovicu şi Talabcă, pârălab *dela* Hotin şi Coste şi pana Condre *de* Neamţ şi Petrica şi Tudoran *de* Cetatea Nouă,

¹⁾ În loc de Ştefan vodă.

și Arbure portar *al Sucevei* și Hrana spătar și Irinie vist. și Șarpe postelnicul și Săcuian paharnicul și Sterce stolnicul și Gagilena ¹⁾ comisul și credința tuturor boiarilor Moldaviei, mari și mici.

Iar după a noastră viață, cine va fi domnu în țara Moldovii, oricine va fi, din ficiorii noștri sau din ruda noastră, rudă care-i va alege dumnezeu în țara Moldovii, deci domnia mia li-am făcut în urice și tărie, ca să fie tare și puternici cu a noastră tărie și mărturie, denainte boiarilor noștri, cum au cumpărat Marcul și Nezăcutul și Cărstian, ș'au cumpărat pe ai lor bani.

Spre mai mare tărie, Trătușanul logofătul au scris acestu uric, ca să fie ne schimbat niciodănaoară, în veci, cu aciastă carte a noastră cum mai sus iaste scris, di la noi tărie.

A scris Oața, în Iași, vieto 7241 <1733> Mart. 9 zile.

Tanasie uricar am scris.

Arh. St. Iași, neinventariate.

Trad. rom.

Îndoelnic după conținut și după formular.

6

1526 (7034) Iunie 25.

Copie.

Milostivirea mea Ștefan voevod, stăpânitor pământul Moldovii.

Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boerilor noștri a Moldovei, slugile noastre Ștefan Codalb vornic și iusbașa Ion Vrăghei, în auzul tuturor credincioși boerilor noștri, mari și mici, cu jalbă ca să ne milostivim asupra lor și am primit cerirea lor și ne-*a* milostivit asupra slugilor noștri Ștefan Codalb vornic și Ion iusbașa > Vrăghei, le-*a* dat o bocată de pământu peste Valea Gerului în curmeziș, spre apus până > în matca Hereteilor și spre răsărit până la Valea Țigănci, ce să apropie de apa Mănginii și merge în sus până în Troian, drept Piscul Boorului și în capete să hotăresc cu moșiile Bojorești și Gologanu, iar margina de gios până la Filești.

Și la aceasta parte de pământu să fie vecinici stăpâni, iei și fraților și ficiorilor și nepoților lor, strenepoți și prestrenepoți și toți cari să vor trage din neamul lor, nestrămutați niciodinioară în veci. Și le-*a* făcut aceasta foia scrisă uric dat la mâna lor.

Și spre aceasta este credința domnii mele de mai sus numită Ștefan voevod și credința a tuturor boerilor noștri, a mari și <mi>ci a Moldovei.

¹⁾ în loc de : Cățelean.

Și spre mai mare tărie și întăritură tutulor de mai sus scrise, am poruncit credincios boerului nostru, dumisale Tudor logofăt să scrii și pecetea noastră să o lege cătră aceasta carte a noastră.

Veleat 7034 <1526> Iuni 25 zile.

Grigorișiș mare logofăt.

Suret de pe ispisoc vechiu pe sârbie, de la Ștefan voevod, domn țării Moldovei, scris la let 7034 <1526> Iunie 25 zile.

Acad. R.P.R., Fotografii, I/11.

Fotocopie după o trad. rom. din sec. XIX.

Indolemie după formular și conținut.

7

1529 (7037) Martie 23, Iași.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acestei adevărate slugi a noastre, lui Toader Jora staroste de Tecuci, i-am dat și i-am întărit ocinele lui drepte din uric de miluire ce a avut bunicul lui, Radul Pisc stolnic, dela Ștefan voevod cel Bătrân, trei sate pe pâ râul Noguea, anume Brumăreștii și satul Piscanii și la capătul pârâului satul Punteșeni. Aceste să-i fie lui uric, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarele acestor sate mai sus scrise să le fie, pe unde a hotărnicit și le-a socotit lor pan Tălabă, în semne ce se încep dela Fântâna lui Buneș, drept la răsărit, la drumul ce merge la vârful dealului, în sus, până la Lacul lui Cotelea și de acolo la drum, până la Lacul lui Blizniș, iar de acolo drept la lacul¹⁾ și de acolo în sus, la deal la Piscul lui Ivan și de acolo la Fântâna Roginoasa și de acolo drept către apus, la Fântâna lui Dinga și de acolo la Scrădoasa și de acolo la vârful dealului la Lacul Mare și de acolo la Capul Câmpului, în jos la poiană și de acolo, drept la Fântâna lui Buneș, unde este tot hotarul datelor.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Bogdan și credința tuturor boierilor noștri moldoveni: credința panului Grozav vornic, credința panului Negrilă, credința panului Tălabă, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Mihul pârcălabi de Hotin, credința panului Cârje și a panului Huru pârcălabi de Neamț, credința panului Danciu și a panului Zbiarea pârcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Șandru spătar, credința panului Plaxe portar de Suceava, credința panului Liciul postelnic, credința panului Felea ceașnic,

¹⁾ loc rupt în doc.

credința panului Toader stolnic, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine dumnezeu îl va alege să fie domn în țara noastră a Moldovei, acela să nu clinească dania și întărirea noastră pentru că îi este lui dreaptă danie și miluire, pentru dreapta lui slujire, ci să-i dea și să-i întărească.

Iar pentru toate aceste mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru cinstit boier pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Cârstea Burlovici la Iași, în anul 7037 <1529> luna Martie 23.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridoniei, Pițcani I/1.

Fals slav, perg., pecete atârnată.

Cu o copie la Acad. R.P.R., CCXCII/8 și un perillipsis, ibid., CCXCII/160, nr. 2.

Documentul este un fals din următoarele motive:

- a) nu este scrisul lui Cârstea Burlovici, ci un scris din sec. XVIII.
- b) divanul are deosebiri de cel al timpului.
- c) în 22 și 24 Martie 1529, domnul dă acte din Huși, iar acesta este dat din Iași.

8

1529 (7037) Septembrie 21, Suceava.

Suret de pe ispisoc sârbesc, dela Petru vodă Rareș, din velet 7037 <1529> Săpt. 21.

Facem înștiințare cu această carte a noastră tuturor cine pe dânsa va căuta sau cetindu-scă va auzi, pentru adivărat al nostru credincios boieru, Marco Ciuciuma mare armaș, carili slujind cu dreptate și cu credință altor domni, ce au fost mai înainte de noi și acum aflându-se și noastră slujind cu dreaptă credință.

Pentru care noi, văzând a lui driaptă și credincioasă slujbă către noi, l-am miluit pe dânsul cu deosăbită milă a noastră și i-am dat întru al nostru pământ al Moldovii, la țin<u>t. Sorocii, pe pârâul Căinariului, loc cât i-ar fi lui de toată îndestulare, cu trei siliști, anume Cotovița, Dângenii și Zăpădenii, cu vaduri de moară în pârâul Căinariului, ca să-i fii lui drepti ocini și moșii, danie și miluire lui și feciorilor lui, nepoților și strănepoților și a tot neamul lui, ce să va alege mai aproape, nerușuit nici odinioară, în veci.

Care moșie pe din sus să hotărăști cu moșia Măcăreanca, iar pe din jos să hotărăști cu moșia Bolbocili, în Vale Petrii, dispre răsărit să hotărăști cu moșia Bîscanii, iar dispre apus să hotărăști cu pîrâul Căinariului. Dispre toate părțile, după hotarale celi vechi, pe unde au umblat din viac.

Și spre aceasta este credința domniei mele, de mai sus scrisă, noi Petru voivod și credința preaiubiților fiilor domniei mele, Ilieș și Ștefan voevod și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după a noastră viață, cine va fi domnu, din fiei și niamul nostru sau ori pe cine dumnezeu va alege a fi domnu țării Moldovei, să nu strice a noastră danie și miluire, ci mai ales să dea și să întărească, de vreme ce și noi i-am dat pentru a lui driaptă și credincioasă slujbă, ci au slujit noă și țării.

Iar cine s'ar ispiti a strica și a strămuta a noastră danie și miluire, ce am făcut noi credinciosului nostru boiari, de mai sus scris, Ciuciuma mare armaș, să fii proclat și treclet de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de prea curata sa maică și de 12 sfinți apostoli de frunte și de 4 sfinți evangheliști și de 318 sfinți părinți ce s'au adunat la Nichea.

Și pentru mai mare credință și întăritură a tuturor celor de mai sus scrisă, am poroncit credinciosului boierului nostru, dumisali Totrușanului logofăt să scrie și a noastră pecete cătră această carte a noastră să o legi.

S'au scris în Suceava.

S'au tălmăcit de Ghiorghe Evloghi dascăl, la velet 1789 Dechembie II. Posleditu-s'au copie aceasta din cuvânt în cuvânt și fiind întocma după suretul cel adivărat a tălmăcirii dascalului Evloghi, di pi cel adivărat ispisoc sârbesc, s'au incredințat, 1806 Iunie 9.

Acad. R.P.R., LXIII/4.

Trad. rom.

Suspect, din cauză că în el apar fiii domnului, Ilieș și Ștefan și ca logofăt Totrușanul. Ilieș și Ștefan nu apar în uricele lui Petru Rareș, decât din 1535 Martie 2., și până la sfârșitul domniei întâia. Totrușanul este logofăt sub Bogdan voevod și Ștefăniță voevod, până în 1523 Martie 25, apoi sub Rareș apare fără ărgătorie începând din anul 1530.

9

1535 (7043) Martie 9, Vaslui.

† In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, troiță sfântă, de o ființă și nedespărțită. Iată eu, robul stăpânului meu, domnul dumnezeu și al mântuitorului nostru Isus Hristos, și închinător al troiței, Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu bunăvoința noastră și cu iubire din inimă și din tot gândul nostru și din tot sufletul nostru, împreună și cu sfatul domniei mele, cu ajutorul lui dumnezeu și cu binecuvântarea celor trei ierarhi ai Moldovei, chir Teofan mitropolit de Suceava și a celorlalți

episcopi, că acești adevărați rugători ai noștri, călugării din sfânta mănăstire numită Schitul lui Iosif, unde este hramul sfintei blagoveștenii a preasfintei și curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria și unde este sfânta noastră biserică din nou zidită, zidită de Ștefan voevod cel Tânăr, precum și de domnia mea s'a zidit și s'a înfrumusețat, pentru că astfel am făgăduit lui dumnezeu și sfintei blagoveștenii când domnia mea am fost gonit în pribegie de cei ce ne urau pe noi, când cu ajutorul lui dumnezeu am fugit pe aici și ne-a mângâiat pe noi dumnezeu și duhovnicul nostru, chir Iosif.

De aceia și domnia mea i-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat și le-am întărit lor dela noi, în țara noastră a Moldovei, ocinele lor drepte și danile dela domnii de mai înainte și dela domnia mea și din uric de danie și de întărire ce au avut dela Ștefan voevod și dela domnia mea, locul de braniște înprejurul sfintei mănăstiri, care se începe din râul Bistriței, din gura Pârâului lui Metodie, în sus, până la obârșie și deasemeni în sus, la vârf, până la poiană, și iarăși în sus pe munte, pe marginea Muntelui lui Simou, în sus, până la Muntele Plotun și de acolo, la vale, la pârâul Pangarați, și la vale pe pârâu, până la gura, la râul Bistrița, și în vale pe râu, iarăși până la gura Pârâului lui Metodie, care este tot hotarul cuprinzător al sfintei mănăstiri.

Iar mai sus zișii rugătorii noștri să aibă a ruga pe domnul dumnezeu pentru pomenirea bunicii și părinților domniei mele și pentru pomenirea domniei mele și a doamnei și a copiilor domniei mele și pentru pomenirea celui pe care îi va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre și să ne scrie pe noi în sfântul marele pomelnic și în dumnezeescul jertvenic.

De aceia, tot acest mai sus scris loc și braniștea să fie sfintei mănăstiri dela noi uric, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui loc mai sus scris și al braniștei să fie după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Petru voevod și credința preainubiților fii ai domniei mele Iliăș și Ștefan și credința boierilor noștri: credința panului Huru mare vornic de țara de jos, credința panului Totrușan mare vornic de țara de sus, credința panului Scripcă, credința panului Vlad și a panului Toader pârçălabi de Hotin, credința panului Danciul și a panului Liciul pârçălabi de Neamț, credința panului Crăciun și a panului Toader pârçălabi de Cetatea Nouă, credința panului Mihul portar de Suceava, credința panului Dragșan spătar, credința panului Mătiaș vistier, credința panului Albotă postelnic, credința panului Popăscul ceașnic, credința panului Colun stoinic, credința panului Draxin comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi, după alegerea lui dumnezeu, domn al țării noastre Moldova, din copiii noștri sau din alt neam bun, acesta să nu cliu-

tească dania și miluirea noastră, cea către sfânta mănăstire, ci să le dea și să le întărească, cum și noi dăm și întărim sfintei mănăstiri.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici la Vaslui, în anul 7043 <1535> luna Martie 9 zile.

Arh. St. Buc., Peceti, nr. 158.

Fals slav, perg., pecete atârnată, care însă nu este a emitentului actului, ci dela un act dela Petru Șchiopul. Actul est fals — o dovedește scrisul ce nu este al lui Dumitru Popovici și mențiunea printre martori a vornicilor de țara de jos și de țara de sus, element ce nu apare în actele moldovenesti decât începând cam cu a treia decadă din a doua jumătate a veacului 16. Falsul s'a făcut în veac. XVI—XVII și la act s'a atașat o pecete dela un act al lui Petru Șchiopul (pecetea dela actul lui Petru Șchiopul din 6 Februarie 1577, la Arh. St. Buc., Peceti 175, este identică și ca diametru peceții actului fals).

10

<1535 Martie — 1536 Decembrie> 24.

Suret de pe un ispisoc sărbăsc, deasemeni dela Pătru vodă, de întăritură pe cel dintâiu din vălet 7084 <1576> luna¹⁾ 24.

Precum au întărit a lor salci> adivărat<e> slugi, Soțu și frăține-său, lui Dragoș și lui Drăghiiă și lui Teliagă și surorii lor, Dușcăi, nepoț<i> lui Ion Măcău, arăș din deosăbit<ă> milă, i-am întărit într'a nostru pământu al Moldovii, pe a sa driaptă ocină <a patra parte din Bogdănești pe Sireti> ²⁾ ce au cumpărat tată-său Ion Măcău dela Crăciun și dela frate-său Ion Crăciun și dela sora lor Tudora, nepoții Petrii lui Pojar, drept 230 zloț<i> tătărășt<i>, precum mai pre sus scrie.

Si s'au scris în credința domniei meli, Pătru vodă și a preiubiților noștri fii, Ilieș și Ștefan și alți<i> boeri.

Arh. St. Iași, CDXIV/4.

Rezumat rom. din sec. XVIII.

Data greșită, Ilie și Ștefan sunt fiii lui Petru Rareș.

11

1545 (7053).

7053 <1545>. Suret di pe uricul sirbesc a domnului Petru v<oe>vod.

Hotarul sfintii mănăstiri Căprieni din hotarnică să începi hotarul di la Ișnovăț, costi piatră dispre răsărit și alta înpotrivă, ci esti piste Ișnovăț, dispre

¹⁾ omis în text.

²⁾ întregire după alt rezumat.

amiază-zî, să hotărăști cu Mimorării și să coboară dincoaci, în Vale lui Coste și să suia drept la dial, în spre răsărit și esti piază în muche și purcedi înspre miază-noapți, pin vărsătura apei, pin mijlocul poenilor și să hotărăști cu locul Trușănilor și esti piază. Pâr aice au mersu tot împreună cu a Mimorănilor hotar. De acolo, purcedi pin codru, pe vărsături, deasupra Trușănilor și pi diasupra Cojușnii și pi diasupra Volosănilor, tot pe vărsătura apii și să scoboară, drept înspre Bâc, pe o vali, ci să numești Domneasca. In gura văei aceștie, esti moviliță și piază.

De acolo mergi drept piste Bâc, în ținutul Orheiului, la movila ce esti în gura văei Găleştilor și esti puț cu piază. Și di acolo purcedi înspre apus pe zare dialului, cu hotarul Găleştilor, pin fundul văei Căldăroasă și lovești mai sus, di gura Văei Țarinii și în zare dialului esti piază și mergi pe muche dialului, pâr să împreună cu hotarul Vărzăreștilor, într'o vâlcică, să coboară drept la vale, în siliște Vărzăreștilor, pin talpa casei lui Stan Vărzariu, s'au pus piază și mai la vale fântână cu budăiu de stejar. Și purcedi alătore, spre hotarul Pitușcii, pâr la Voloace și să sue drept pin Voloace, la dial, iaste moviliță și piază.

De acolo, purcedi pin vărsătura apii, drept muche, alătore cu hotarul Pitușcii pi la Tâgla ce Mari cu dumberavă, unde să hotărăști și să împreună cu hotarul Păuleștilor, iaste piază și să coboară drept înspre apus, în vale Păulească, esti moviliță și piază taii curmeziș, pâr în zare dialului, la ruptură, spre Bâc, unde să împreună cu hotarul Neșcanilor și tai drept piste Bâc, în gura Verchii și pe mijlocul văei Verchiei să sui la dial și în muche esti piază și purcedi tot zare mai la dial, diasupra Tuzorii și pe mijlocul codrului și diasupra Uneșilor și pi diasupra Horodistii, dispre Bâc, pâr în poenile Cunilii și acolo esti Tiglă Mari, goală, fără copaci și piază și coboară drept la vali și treci piste Cunila și să sui la dial, la lacul cu rogozul lui și mergi și treci prin mijlocul codrului și să coboară la Lacul Negru piste vale Ciorăștilor, pin poeni și să sue la deal, pi vale Noarbei și iască > deasupra Ciorăștilor, pâr diasupra Răcătăului și mergi pin dumberavă, spre Băcovăț și să împreună cu Corneștii, iaste piază în drum. Și treci piste Băcovăț, în ținutul Lăpușnii, drept la dial și să împreună cu hotarul Cârsteștilor și al Căzăneștilor și a Săcărenilor.

Și mergi pe mijlocul codrului, pâr în Poiana Gârlanilor și mergi pe margine poenii, dispre amiazi-zî, înspre răsărit, mai gios de fundul Vălcinețului, iaste piază într'o costișă și să sui pâr în muche dialului și mergi în gios, drept pin codru și să apropie di undi să văd marginile Târnovcii, din gios dispre mănăstiri esti piază în codru, undi am stătut de am arătat marginile poenii. Și di la piază să coboară drept la vale și tae pe vale Târnovcii, mai sus de luncă, în marginile poenii, dispre mănăstire esti piază și dila piază să sui drept la dial în mijlocul codrului, piază și buor domnescu, într'un stejar și ia culme dialului, în gios, în spre răsărit, între Botna și între Cătarha, diasupra ulmilor, pâr în

fundul Suricii, în poiană, esti piatră și purcedi pe culme, între Surice și între Cătarha, diasupra Pojorânilor și să împreună cu hotarul Mîmorânilor, mai sus dintâiu pomenit, într'o moviliță, drept acel hotar, întâi pomenit și dila moviliță să coboară la vali, piste Cătarha, și să împreună cu hotarul, di unde am purces dintâi, în siliște <A>zăpenilor și a Mimorenilor.

« Acest suret fiind părintele egumenul bolnav, l-au trimes la mine, însă oamenii din Ciorăști au zis, că nu-s odihnesc nici pe acest suret, ci să scoată hotarnica ce vechi și de a scrii iar ca și acesta, atunci să n'aibă ei a mai răspunde nici pîntru Ciorăști, nici pentru alte părți; și dejma acestor părți, cari cer țărani, să ste pâr să va scoti hotarnica acê vechi; s'au pus zica la trei săptămâni di zile, să scoată hotarnica.

Vasăle Costachi *foist mare* logofăt, 7256 <1748> Mart. 15. Această copii s'au scos di mine, întocma di pé condica mănăstirii Căprienii. Dumitru Meleghi vorbic de poartă, 1811 Oct. 25 ».

<In frunte suretului:> « Copii di pe condica mănăstirii Căprienii, cari condică au adus-o la schitul Hâncului Nicodim, dicheul Caprienii ».

După A. Sava, Doc. privitoare la târgul și ținutul Lăpușnei, București 1937, p. 11—12, Nr. 7.

Trad. rom. Din hotarnica cu data 13 Mai 1812, publicată de Sava sub nr. 203, se vede că suretul este fals (vezi p. 267—270).

12

1545 (7053) Aprilie 4, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni Mărica, cneaghina lui Bran și sora ei, Mărina, cneaghina lui Petriman, fiicele Nastei, nepoatele Mărușcăi, strănepoatele lui Coste Stravici și ale lui Jurjea Stravici, de bună voia lor, nesilite de nimeni, nici asuprite, și au împărțit între dânsule ocinele lor drepte, din uricele lor drepte și din privilegiul ce au avut huncii lor Jurjea și Coste Stravici dela străbunicul nostru Alexandru voevod și dela Ilie și Ștefan voievozi și de întărite dela părintele domniei mele Ștefan voevod din privilegiul de împărțeală ce a avut bunica lor Mărușca, dela Ștefan voevod și mama lor Nastea, de împărțeală dela domnia mea, satele lor, anume Crivești și Hodcești ¹⁾ și jumătate din Răvăcani, partea dinspre Crivești și satul Găureni.

Și a căzut în partea Măricăi jumătate din satul Crivești și satul Găureni, care este seliște și jumătate din Răvăcani, deasemeni seliște.

¹⁾ transformat în Hodești.

Și iarăși, în partea surorii ei, Mărinei, a căzut, în partea ei, jumătate de sat din Crivești și satul Hodcești¹⁾, care este cu vecini, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând bună voia lor și tocmeala și buna lor împărțeață și noi deasemeni dela noi am dat și am întărit Măricăi și surorii ei Mărinei, toate aceste sate mai sus scrise, ca să le fie lor dela noi uric, cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege lor cel mai de apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate mai înainte zise, anume Crivești și Hodcești, la Strungă și jumătate din Răvăcani și Găureni să fie din toate părțile după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Și deasemeni, încă am dat și am întărit slugii noastre Bran, pe dreptii săi Țigani, anume: Radu și Neaga și Mărina, copiii lui Dadul și ai Catrinei și vara lor Joia și Simza, copiii Stanei și Dragna, fiica lui Radul și Simion, fiul Neagăi din privilegiul ce a avut bunicul lui, Stanciul pârălab, dela Petru voevod. Și acești Țigani mai sus scriși, toți sânt nepoții lui Guren judele²⁾ și... lui Guduman și Coste, ca să-i fie lui dela noi uric, cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui.

Și încă am dat și am întărit slugii noastre Ieremia homelnic și nepoatei lui, Mărica, mai sus scrisă, dieptele lor ocine, satul Păușești, pe care ei l-au cumpărat dela Șteful Bunațchi, pentru 600 de zloți tătărești, din privilegiul de împărțeață ce a avut Șteful, dela domnia mea.

Și deasemeni a cumpărat Ieremia homelnic dela Șteful, a treia parte din Costești, din acelaș uric, pentru cincizeci de zloți tătărești, ca să le fie lor uric dela noi, cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliăș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Huru vornic, credința panului Petrea Cârca, credința <panului>³⁾ Borcea <și> a panului Sturza pârălabi de Hotin, credința panului Danciul Huru și a panului Miron pârălabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârălabi de Cetatea-Nouă, <credința>³⁾ panului Vartic Petrea portar de Suceava și a panului Iurie spătar și a panului Moghilă vistier și a panului Hârbor postelnic și a panului Hamza și a lui Neagul și a lui Placsa și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al

¹⁾ transformat în Holcești.

²⁾ judelea, așa în orig.

³⁾ omis în orig.

țării noastre Moldova, acela să nu le clinească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și să le împuternicească, pentrucă am dat și am întărit, pentru ale lor drepte mai sus scrise tuturor și le sunt lor drepte ocine.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Mătiiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Toma Florescul la Huși, în anul 7053 <1545> luna Aprilie 4.

Arh. St. Iași, CCCXL/14.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Actul este întrucâtva suspect ca autenticitate prin unele greșeli de limbă.

Cu o copie slavă la Acad. R.P.R., XLVII/235.

13

1546 (7054) <Martie -- Septembrie 3>.

În numele tatălui și al fiului și al sfântului > duh, troiță sfântă, cea de o lîință și nedespărțită. Iată eu, robul domnului meu și stăpânului Iisus Hristos, Io Petru <oe><o>d, cu mila lui d-zeu, domnu țării Moldovei. Înștiințare facem cu acestu Iursov tuturor cui li se cuvine a vide sau cetindu-să vor auzi, care domnia me bine am voit, cu a noastră bună voire și luminată și curată inimă, cu toată voea noastră și agiutorul lui dumnezeu și am făcut domnia mea pentru sufletul moșilor, strămoșilor și părinților domniei mele și pentru sănătatea noastră și mântuirea sufletului și pentru sufletul răposaiților ficiilor noștri și a tuturor pravoslavnicilor creștini și vecinică odihnă, am dat și am miluit și am întărit sfânta rugă, mănăstirei Bistriței, cu un sat anume Mojești, cu mori și cu tot venitul, în ținutul Covurluiului.

I-am miluit, fiindcă și eu am fost miluit, când puțin se pornisă mânia lui dumnezeu asupra mea și pre țara noastră a Moldovei, împăratul Țarigradului, Suliman sultan, s'au pornit ca să vie, cu toată puterea sa, în pământul nostru, pentru pacatele noastre, iar mai vartos ale mele. Atuncea, am văzut că nu voiu putea să le stau împotriva și lăsând oștile mele, am fugit și am ajuns la mănăstirea Bistriței și intrând în sfânta biserică, am căzut la pământu înaintea sfințelor icoane și mult am plâns, așijderea și egumenul și tot soborul plângea, împreună cu mine, cu ferbinți lacrimi.

Și am dat făgăduința lui dumnezeu și preacuratei lui maice că, de mă voiu întoarce iarăși la scaunul meu cu bine și biruitoriu, atuncea din temelie voiu înoi

sf. monastire a adormirii preacuratei fecioarei, iar părinții încă au înmulțit ruga către dumnezeu, dându multe laude, făcându denie, pentru mine.

Și dându-le sărutare, am zis: «părinți, rugați pre dumnezeu și mă ertați» și m'am despărțit de dânșii și m'am dus prin locuri pustii și am zăsit la Iași și cu mila lui dumnezeu și acoperemântul preacuratei maice și ruga tuturor sfinților, biruind, am luat iarăși scaunul meu și mi-am adus aminte de făgăduința mea și îndată trimițându, am înorit din temelie sf. monastire, făcând împregiur și zid și pe dinlăuntru am împodobit-o, înfrunuseșând cu o biserică împărătească, adormirii prea sfintei născătoarei de dumnezeu, la Bistrița și am munit-o cu acest sat, anume Mojeștii, cu tot vinitul, ca să fie pentru sufletul meșilor și a strămoșilor noștrii și pentru sufletul părinților noștri și pentru mântuirea noastră și a doamnei noastre, Elena și fiilor noștri și pentru sufletul tuturor pravoslavnicilor creștini, care din veac au răposat, să fie în veci, neclintit.

Iar hotarul acelu mai susu numit sat, să fie hotaru, pe unde din vechi s'au stăpânit, să fie în veci, neclintitu.

Pre care este credința domniei mele, noi Petru voevod și credința preiubiților tiii domniei mele Ilieș, Ștefan și Costandin și credința boierilor domniei mele: Ifrin Hurul, Borcea vornic, Sturza, Moghila pârăcalabii Hotinului, Huru și Miron pârăcalabi Niamțului, Tâmpa pârăcalab de Cetatea-Nouă, Petru Vartic portariu de Suceava, Iurie spat., Dan vist., Hrâbor post., Hamza, Pătrașcu pâră., Neagul stoln., Placsu comis și credința tuturor boerilor, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domnu în pământul nostru, din neamul nostru sau din ficiorii noștrii sau dintr'alt neam, oricare va fi, pre cine îl va alege dumnezeu a fi domnu în pământul nostru și se va ispiți și a strica dania noastră și întărirea și miluirea aceasta ce am făcut la sfânta monastire Bistrița, precum scrie acest uric, unul ca acela să fie blăstemat de domnul dumnezeul nostru Isus Hristos și de maica precista și de 4 evangheliști și de 12 apostoli de frunte și de 70 apostoli și de 318 părinți de Nicia și de 24 prorocii a lui dumnezeu și partea lui cu Iuda și proclitul Arie și să fie partea lui cu Jidovii, care au strigat asupra domnului nostru Isus Hristos: «sângele lui asupra noastră și asupra ficiorilor noștri».

Iar pentru mai mare credință și întărire, am poroncit credinciosului boer al nostru Mateieș logof., ca să scrie și pecetea noastră să spânzure către acest ade-vărat uric al nostru.

Noi Petru voevod, veleanu 7054 <1546>.

După «Uricariul», IV (1857), p. 421—424.

Trad. rom.

Lunile, după divan.

Indoelnic după conținut.

1546 (7054) Martie 20.

Suret dila Petre vocevod, din velet 7054 <1546> Mart. 20.

Noi Petre vocevod, cu mila lui dumnezeu, domnu țării Moldovii. Viind înainte noastră și a tuturor boerilor noștri, mici și mari, sluga noastră Grozav și soru-sa Goră și de a lor bună voi, nesupărați de nimine ș'au vândut parte lor de moșie, în doaa sute și cincizăci de zloți tătărăști, slugii noastre, credinciosului boer Gherasim Trușan vătav, care moșie este pe pârâu Răcătăului, țin<u>tu Agiudului, anume Fichiteștii.

Și au mai cumpărat o bucată de moșie dila Fetion, neam lui Ștefan vocevod, în 40 de zloți ungurești, care moșie este o poiană pe Zeletin și are și hotar vechiu o fântână, anume Căzăpada.

Și fiindcă de a lor bună voi s'au toemit, înaintea noastră și dându-i credincios boeriul d<u>mniei mele toți banii deplin în mâinili lor, i-am încredințat și dispre d<u>mnie mea și dispre alții boeri ai d<u>mnii mele, cu acest uric de stăpânire, la mâna credincios boeriul d<u>mnii mele Gherasim Trușan vătav, încredințându-să și de credincios boerii d<u>mnii mele ¹⁾, anume Ioan Cant și de Radu comis și de Drăcache postelnic și de Nani pah. și toț boerii d<u>mniei mele, ca să fii vecinică moșia, lui și ficiorilor lui, nepoților și strănepoților lui, în veci nesupărați de nimine, velet 7054 <1546> Mart 20.

Și acest suret l-am tălmăcit eu dascalu Toader din Hărlău și am iscalit. Toader dascălu.

Arh. St. Iași, Coudica nr. 31, nr. 3.

Trad. rom.

Indoicelnic după boierii din sfat.

15

1546 (7054) Martie 22.

Suret scos di pi uric sîrbăsc, dela Pătru vod<ă>, din văliat 7054 <1546> Mart. 22.

† Adică > au vinit înainte noastră ș'a tuturor boerilor noștri, a nostru credincios dumnea<u>lui Petru Varticovici, portariul di Suceav<ă>, ficior lui Stanic și cu nepotu-său Nicoară și cu surorile lor Safta și Salomie, ficiorii lui Vancin, nepoți a Stanii și rudeniili lor: Drașan și soru-sa Alixandra, ficiorii Petricăi Revculiscul, toți nipoții lui Sinu, de lor bun<ă>voia s'au împărțit între sine, cu a salii drepti ocini, din dreptu uric și dresă di'ntăritură, ce au avut părinții lor dila nipot<u>

¹⁾ probabil boieriiare iscălesce tălmăcirea.

di frate domnii meli Ștefan voivod, un sat anume Molnița, undi cadî Molnița în Prut, în ținutul Cîrnăuților.

Și s'au vinit credinciosului nostru, dum<i>sal<e> Petrii Varticovici portariul și nipoților lui Nicoar<ă> și Safta și Salomie, jumătate di sat di Molniță și cu mori pi Molniță, parte din gios. Și iarăș în parte slugii noastre Drăcșan și surori-sa Alixandrii, giurămate di sat di Molniță<ă>, s'au vinit parte din sus.

După aceia, au vinit înainte sluga noastră Nicoară și surorile lui Safta și Salomie, ficiorii lui Vancin, nepoții lui Sinu, de lor bun<ă> voe, au vândut a lor driapt<ă> ocin<ă> și moșie a patra parte di sat din Molniță, parte din gios, dum<i>sale lui Petru Varticovici portariul, dreptu 250 zloți tătărășt<i>.

Și dumncea>lui Petru Varticovici li-au plătit diplin.

Și după aceia, așjidirea au vinit înaintea noastră, sluga noastră Drăcșan, ficiorul Petricăi Revculiscul, nipotu lui Sinu, de a lui bun<ă> voe au vândut a sa driaptă ocin<ă> și moșie, a patra parte di sat di Molniță, parte din sus, iarăși dum<i>sal<e> lui Petru Varticovici portariul, drept 250 zloți tătărăști.

Și au plătit diplin.

Dici noi, văzând a lor di bună voia împărțeală, vândzare și tocmală și diplin plată și noi așjidirea și dila noi am dat și am întărit al nostru credincios, dum<i>sal<e> Petru Varticovici portariul di Suceava, aceli di mai sus scrisă părți di satul Molniții, și cu mori pi Molniți, ca să-i fie lui și dila noi uric, cu tot vinitul, lui și ficiorilor și nipoților, strănipoților ș'a tot niamul lui, cini să va alegi mai di aproape. Iaru hotarul acistui sat, pi la Movilă și pi la Pârăul lui Dămiian, iar dîspri altia părți, pi undi au ținut mai înainte.

Iar di s'ar afla cândva niscarva dresă dila Ștefan vod<ă>, ce-i dzic Lăcustă, acele niciodată să n'aib<ă> credință.

Și spre aceasta iasti credința domnii mil<i> și iubitorilor fiilor domnii mili. Iliș, Ștefan, Costantin ș'a tuturor boerilor, fiind logofăt mari dumncea>lui Mătieș.

L<ea> 7236 <1728> Fiv. 23, Pavel gramatic a cetit.

Acad. R.P.R., CCCXLVIII/134.

Trad. rom.

Indeelnic după filiația lui Petru Varticovici portarul Sucevii.

16

1547 (7055) Aprilie 15, Huși.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni sluga noastră Giurgea Crasnăș, fiul lui Toader Crasnăș ușar, cu mare plângere și cu mare mărturie și cu megiași de primprejur și a spus că privilegiile de împăr-

teală ce le-a avut bunica lui, Anușca, fiica lui Arbure cel bătrân, cu frații ei, Luca Arbure și Ion pitar și surorile lor, toți fiii lui Arbure cel bătrân, dela părintele domniei mele Ștefan voevod, pe satul Grumăzeștii și pe jumătate din satul Fauri și cu mori pe pârâul Vaslui și alt sat, care se cheamă Berbeștii și Chiujuenii, deasemenea cu vad de moară, pe pârâul Vaslui și jumătate de sat, din Cârstești, care este în ținutul Sucevei și o bucată de pământ, care se numește Râpi, mai jos de Românești pe Vaslui, în partea dinspre apus, care această bucată de pământ a fost de cumpărătură a bunicului său pan Boul vornic dela Toader și dela fratele lui, Ion comis, fiii Nastei, nepoții Banci, din privilegiul ce a avut bunicul lor Banea dela Alexandru voevod, toate aceste privilegii le-au pierdut, când am tăiat domnia mea pe fratele lui, Crasnăș vistier.

De accia noi, văzând marea lui plângere și cu mare marturie, ce ni s'au jeluït nouă și au mărturisit, de accia și noi, deasemenea am dat și am întărit slugii noastre Giurgea Crasnăș, fiul lui Toader Crasnăș ușar, ca să-i fie lui dela noi uric, cu tot venitul.

Iar hotarul acestor sate mai sus scrise să-i fie lui din toate părțile, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Și dacă se vor găsi cândva acele privilegii ce sânt mai sus scrise și se va pări cineva cu dăusele, să nu se creadă, nici înaintea noastră, nici înaintea altor domni, ce vor fi după noi.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Iliăș și Ștefan și Costantin și credința boierilor noștri: credința panului Ifrim Huru vornic, credința panului Petrea Cârcoșici, credința panului Borcea și a panului Sturzea pârcălabi de Hotin, credința panului Danciul Huru și a panului Miron pârcălabi de Neamț, credința panului Șandru și a panului Tâmpa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Petrea Vartic portar de Suceava, credința <panului Iurie sp>ătar, credința panului Moghilă vistier, credința panului Hârbor postelnic, credința panului Trif Hamza, credința panului Pătrașco ceașnic, credința panului Neagul stolnic, credința panului Plaxa comis și credința tuturor <boierilor> noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clinească dania și întărirea noastră, ci să-i întărească și să-i împuternicească, pentrucă i-am dat și i-am întărit.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Matiaș logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Vâscan în Huși, în anul 7055 <1547> luna Aprilie 15.

Acad. R.P.R., Pecetei, nr. 38.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Indoelnic după dată, căci la 1547 nu mai trăia Petru Rareș și după scris, mai mare și mai masiv decât al vremii.

17

1548 (7056) Februarie 4.

† Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni sluga noastră Gonțea fost vornic, fiul lui Păcurar, nesilit de nimeni, nici asupra și a vândut ocina și cumpărătura sa, satul Cobăli, care este în ținutul Soroca, care acest sat i-a fost lui singur, de cumpărătură dela nepoții lui Cozma fost pârcălab. Acesta l-a vândut credinciosului nostru boier, lui pan Ion Moghilă vistier, pentru 480 ughi galbeni.

Și s'a sculat Ion Moghilă vistier și i-a plătit deplin toți acești mai sus scriși 480 de ughi galbeni, i-a dat în mâna lui Gonțea fost vornic, fiul lui Păcurar, înaintea domniei mele și înaintea întregului sfat al domniei mele.

Și a dat un uric Gonțea, pe care l-au avut nepoții lui Cozma dela Ștefan voevod cel bătrân, în mâna lui Ion Moghila.

Pentru aceasta și noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină și iarăși deasemenea am dat și am întărit boierului mai sus scris, Ion Moghilă vistier, acest sat Cobălia, să-i fie lui cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar dacă s'ar ivi, în vre-o vreme, niște diresc, la verii lui Gonțea și la nepoții lui Cozma, să nu se creadă, pentrucă nu au avut nicio treabă cu acest sat, Cobălia, nici să nu aibă a se pârî niciodată, în veci.

În anul 7056 <1548> Februarie 4.

† Domnul a spus.

Mateiaș mare logofăt a învățat și a iscălit.

† Dumitru Vâscan a scris.

După G. Ghibănescu, Surete și Izvoade, IX, p. 25—30.

Fals slav, hârtie, pecete aplicată.

Este un fals evident după dată care nu corespunde cu domnia lui Petru Rareș, după Gonțea vornic, mort încă din 1529, după formularul diplomatic, care imită în chip neîndemănatec nu pe cel din epoca în care este datat, ci pe cel dela sfârșitul veacului și după greșeli elementare de limbă.

FOTOCOPII
DUPĂ DOCUMENTELE ÎN LIMBA SLAVĂ

Handwritten text in a cursive script, likely Latin or Romanian, covering the majority of the page. The text is densely packed and appears to be a formal document or letter. There are some faint markings and a large dark smudge at the bottom right of the page.

617

Doc. Nr. 3 (pag. 2-4)

Handwritten text in a historical script, likely Church Slavonic, covering the majority of the page. The text is arranged in approximately 15 horizontal lines. There are some large, decorative initials or symbols interspersed within the text.

620

697

MISSA
ROGARE

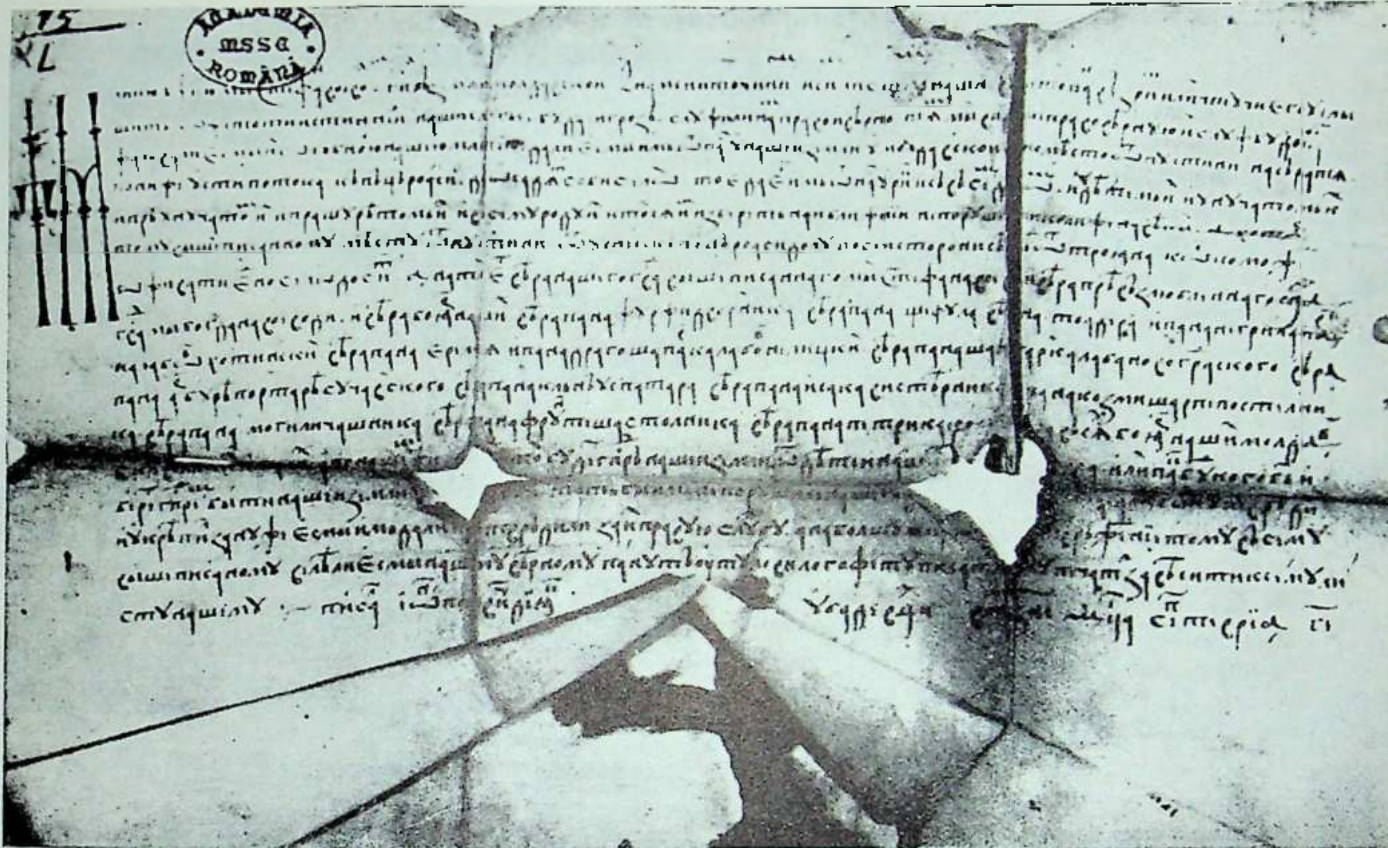
Handwritten initials or decorative flourishes on the left margin.

Main body of handwritten text in a historical script, likely Latin, covering the upper and middle portions of the page.

MISSA
ROGARE

UNIVERSITATE

622

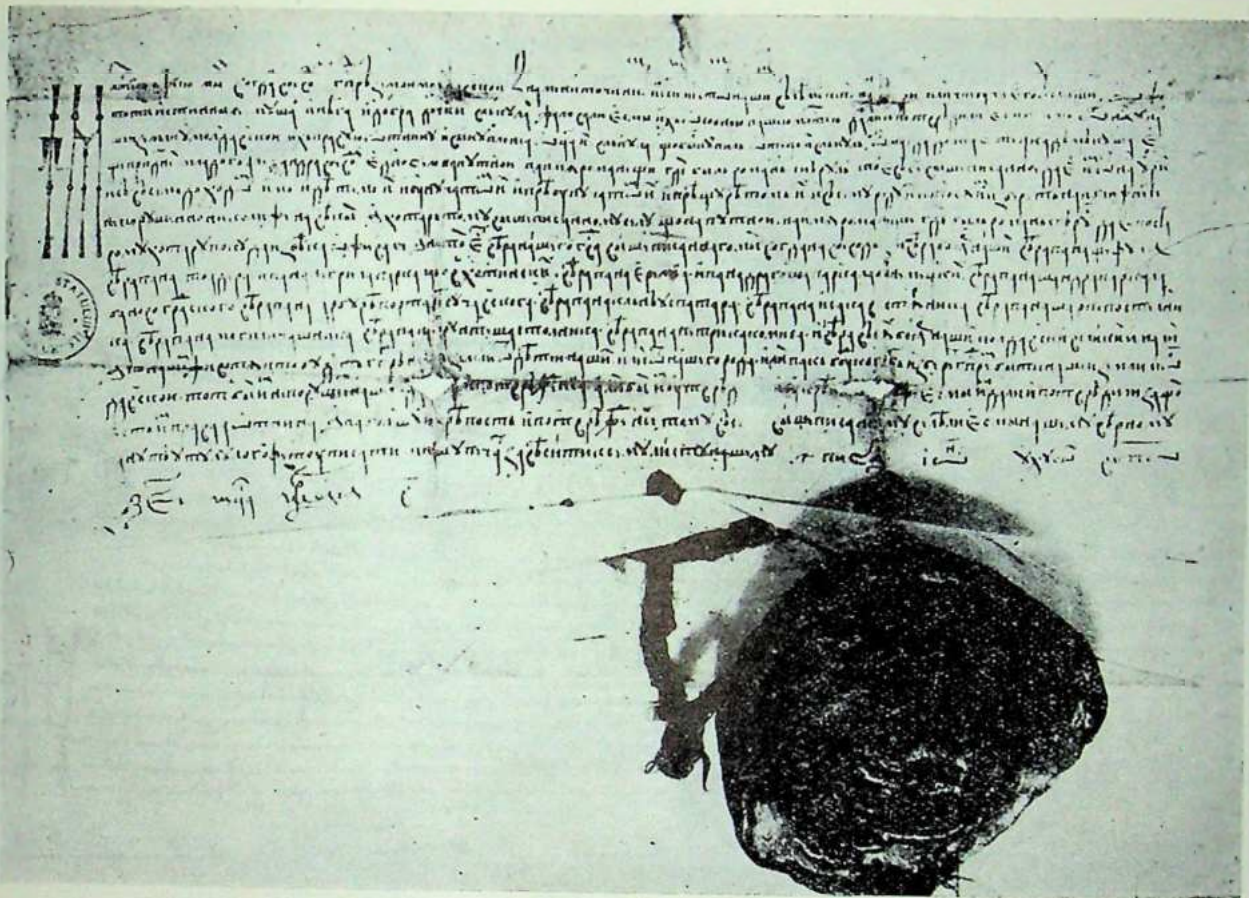

75
 XL
 LIBRARY
 MSSA
 ROMANA

Doe. Nr. 32 (pag. 34—35)

624

Doc. Nr. 57 (pag. 61-62)

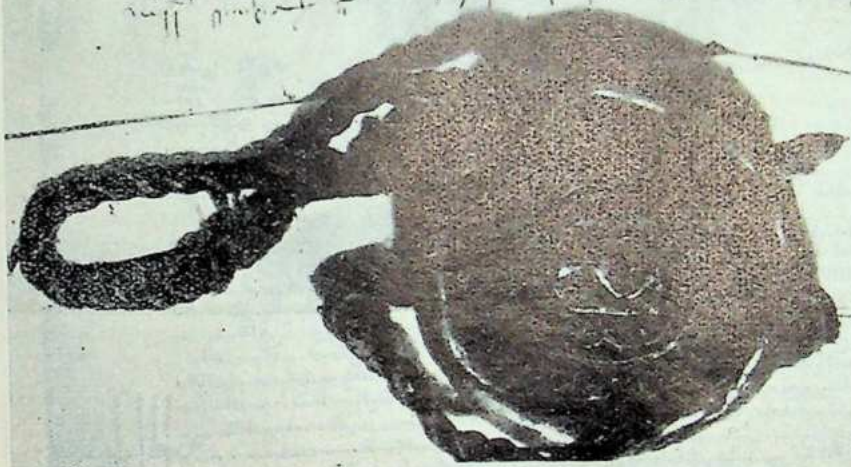
Handwritten text in a medieval script, likely Latin, covering the majority of the page. The text is dense and appears to be a formal document or a religious text. There are some large initial letters and some lines that are more widely spaced than others.

Vertical text on the left margin, possibly a list or index of items, written in the same medieval script.

626

Handwritten text in a medieval script, possibly Latin, covering the upper portion of the page. The text is dense and appears to be a formal document or record.

628

Handwritten text in a medieval script, likely Latin or a related language. The text is arranged in several columns and is partially obscured by a dark horizontal band across the middle of the page. There are some large initials or decorative elements at the beginning of lines.

630

Handwritten text at the bottom left of the page, possibly a signature or a specific note.

Handwritten text at the bottom right of the page, possibly a signature or a specific note.

Handwritten text in a medieval script, likely Latin or Greek, covering the majority of the page. The text is arranged in approximately 15 horizontal lines. The script is dense and characteristic of the late Middle Ages. There are some large, dark ink blotches or stains at the bottom of the page, particularly in the center and right-hand side, which partially obscure the text.

Handwritten text in a medieval script, likely Latin, covering the upper portion of the page. The text is dense and appears to be a formal document or record.

Handwritten text in a medieval script, likely Latin, with a large initial 'I' and a circular seal on the left side.

637

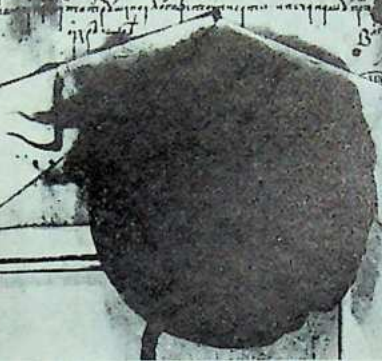
638

Handwritten marginal notes in the left margin, including the letters 'M', 'Y', and 'S'.

Main body of handwritten text in a historical script, likely Cyrillic, covering the majority of the page. The text is dense and appears to be a legal or administrative document.

Handwritten text in a historical script, likely Church Slavonic, covering the upper portion of the page. The text is dense and appears to be a liturgical or legal document. There are some faint markings and a circular stamp on the left side.

Судъ же оубо постоупи лотъ лотъ
и оубо лотъ лотъ лотъ лотъ
1811

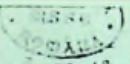
Doc. Nr. 140 (pag. 153—155)

Doc. Nr. 150 (pag. 166—168)

111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000

Handwritten symbols or initials on the left margin, including a large 'V' and 'Y'.

Main body of handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript.

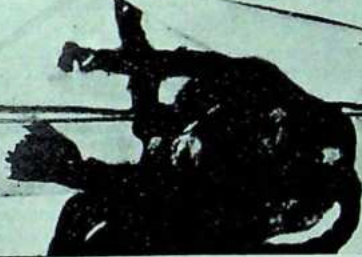
613

Opus 170. 192-194

Handwritten text in a cursive script, likely a technical or scientific treatise. The text is densely packed and covers most of the upper and middle portions of the page. It appears to be a detailed description or explanation of the diagram on the left.

Handwritten text at the bottom right of the page, possibly a signature or a reference note.

047

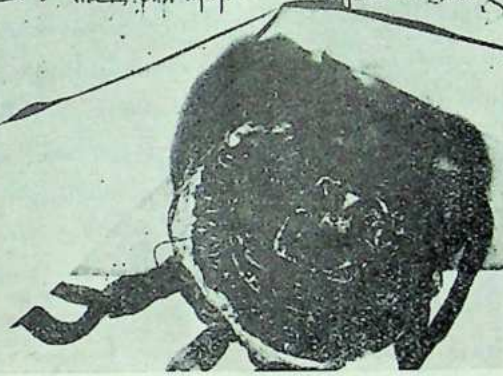
Handwritten marginal notes on the left side of the page.

Main body of handwritten text in a historical script, likely Latin or Italian, covering the upper and middle portions of the page.

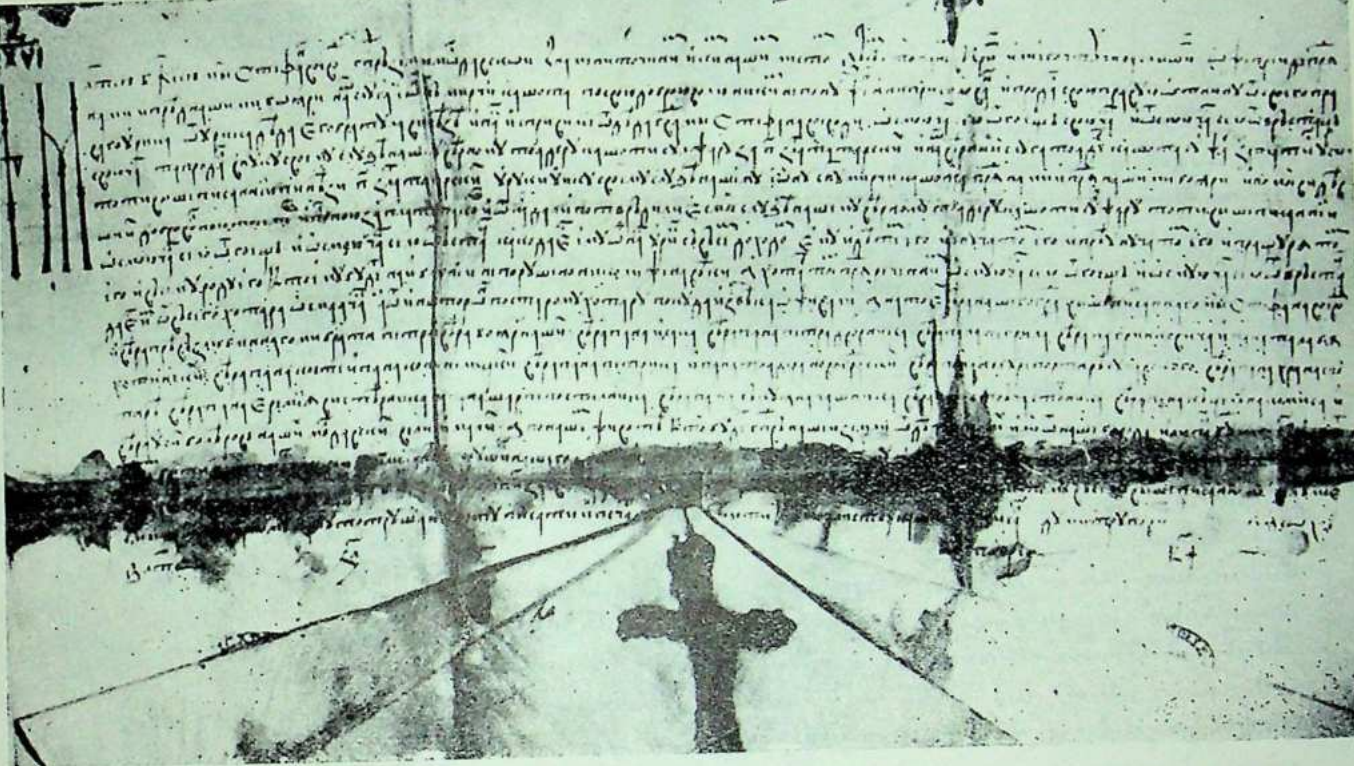
648

Handwritten text in a historical script, likely Church Slavonic, covering the upper portion of the page. The text is densely packed and appears to be a liturgical or administrative document.

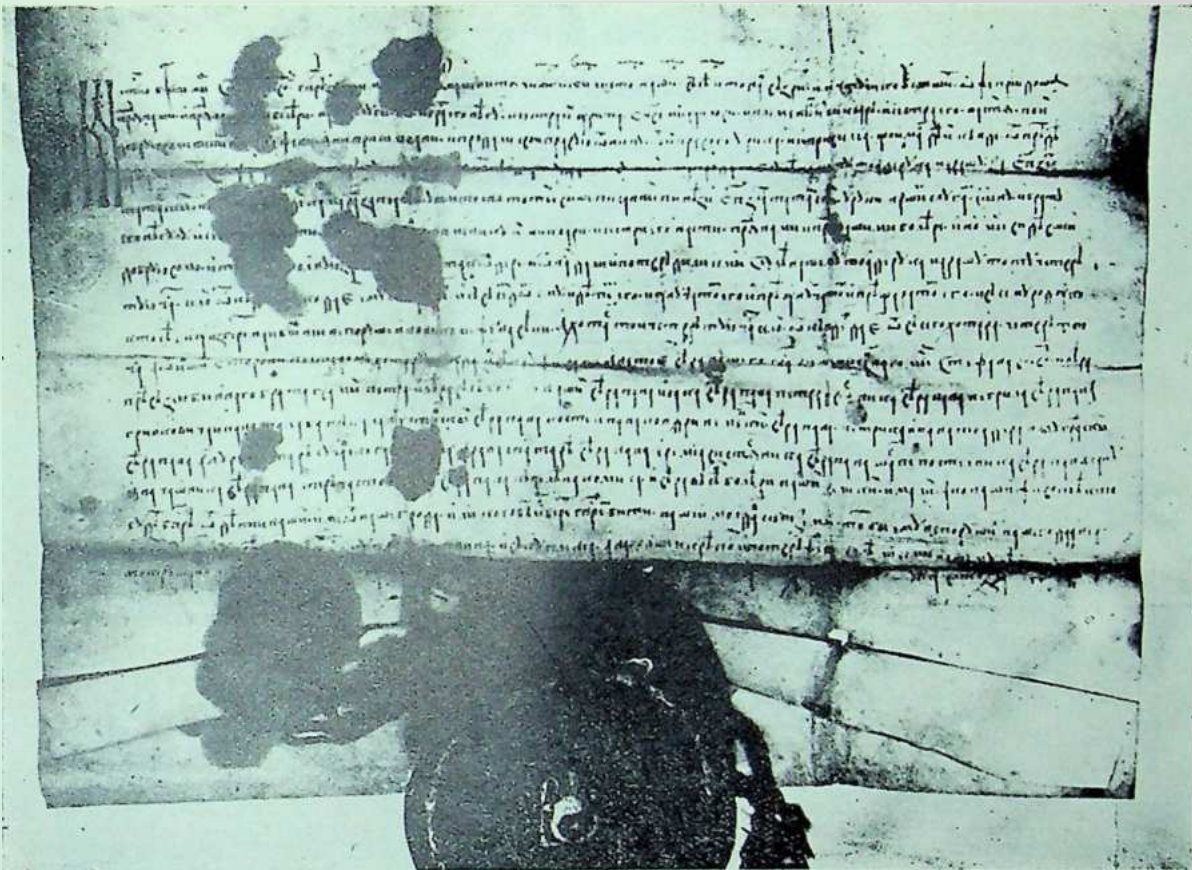

650

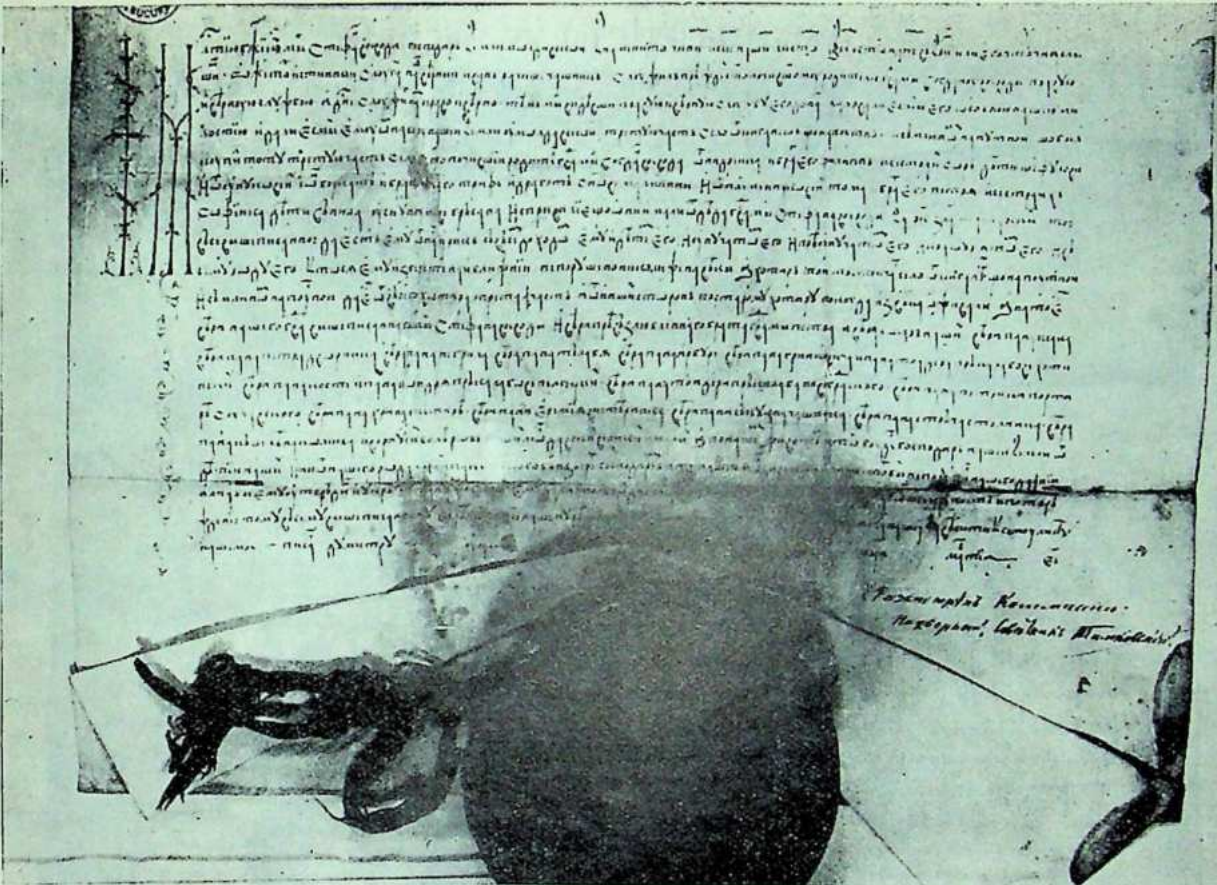
652

Doc. Nr. 188 (pag. 213—214)

754

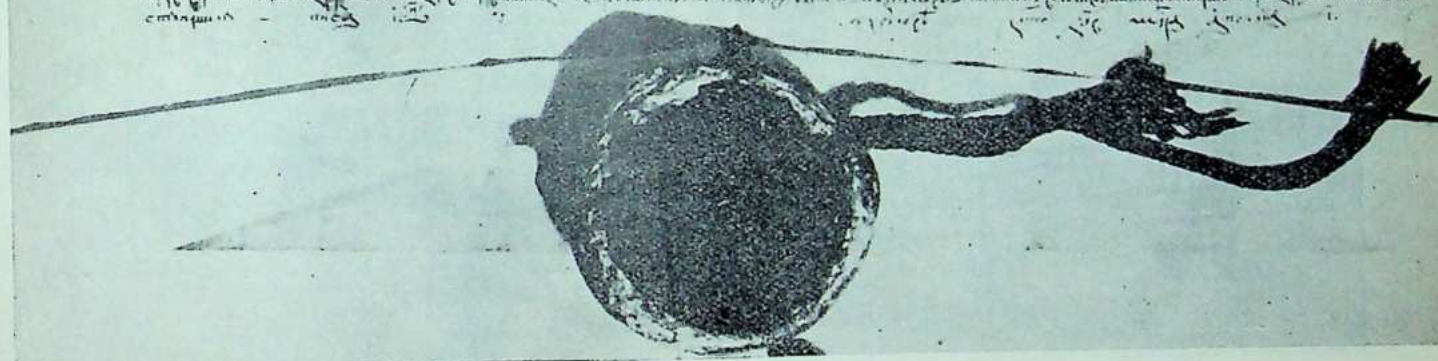

Doc. Nr. 192 (pag. 218-219)

174

Handwritten text in a historical script, likely Latin or a related language, covering the upper portion of the page. The text is dense and appears to be a technical or scientific treatise.

Doc. Nr. 196 (pag. 221—223)

655

LIBRARY

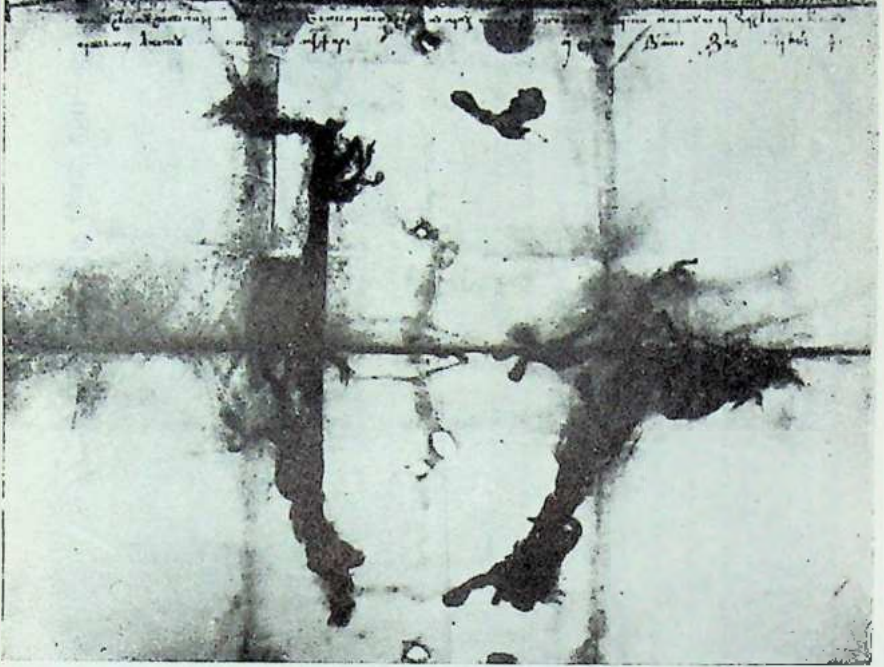

659

III

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is written in dark ink on aged, slightly stained paper. It begins with a large, decorative initial 'III' on the left side. The script is dense and fills most of the page, with some lines appearing to be crossed out or heavily faded. There are some faint markings and a small circular stamp at the top right. The overall appearance is that of an old, well-used manuscript page.

Handwritten text in a historical script, likely Latin or Greek, with a large initial letter 'S' on the left margin. The text is densely packed and appears to be a formal document or letter.

Doc. Nr. 241 (pag. 274—275)

Handwritten text in a historical script, likely Church Slavonic, with some ink blots and a large vertical stain on the right side.

663

1817

Handwritten text in a historical script, possibly Latin or a related language, with some ink bleed-through from the reverse side. The text is arranged in several lines across the page.

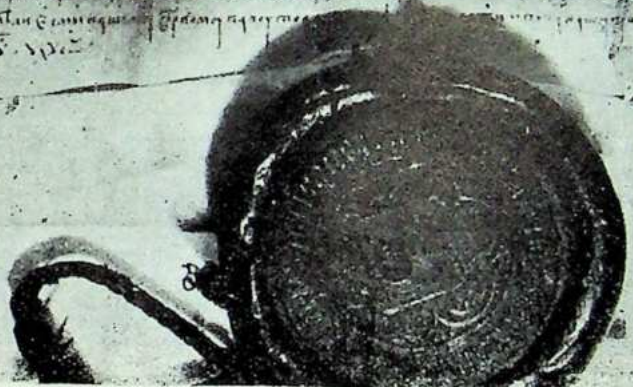
667

UNIVERSITATE

898

III

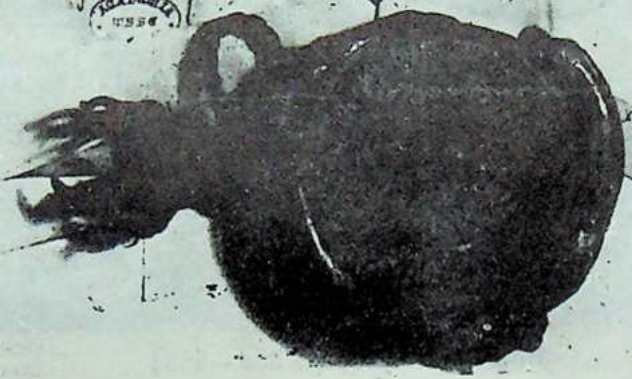
Handwritten text in an old script, possibly Church Slavonic, with several lines of text visible. The text is partially obscured by a dark circular object in the foreground.

Doc. Nr. 310 (pag. 342—343)

Handwritten text in a historical script, likely Church Slavonic, covering the upper and middle portions of the page.

1838

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is densely packed and spans most of the page. There are some large, dark ink blotches or stains at the bottom right of the page, partially obscuring the text. The paper appears aged and slightly yellowed.

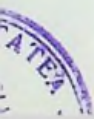
Doc. Nr. 347 (pag. 384—385)

Handwritten text in Cyrillic script, likely a historical document or manuscript. The text is dense and spans several lines across the page.

U. C. [illegible]

671

Перъ бо ро. афию митро. гиреули мо. в. с. с. о. н. д. л. з. т. н. с. е. л. и. н. д. н. у. ш. е. б. о. н. о.
 хъ гдвчлдо логофе хса тпм пврбнитъ. нутпо с вурегвв слотрбчн
 свои прдвн ролотъ чутгнч нр и мо грбсвчч едсвчч и в свои
 но се ол вогн ролотъ чутгнч слотрбчн. гд в дсч мончиси
 ни си лтпо ндши в са тпч и ч в ской во море в д и
 прч везв: протпо нч тпо в д не смт е х и н д везв
 члч слотрбчн дч прбсч лч тпо ншч пч везв нч

Handwritten text in Cyrillic script, likely a historical document or record. The text is dense and spans most of the page.

Handwritten signature or name at the bottom left of the page.

Recte Roman
A.B. - S.O.P.
ACTE FAMILIA
10 2/6

Handwritten text in Cyrillic script, likely a document or letter, showing signs of age and wear. The text is arranged in several lines across the top half of the page. Some words are partially obscured by ink smudges or damage to the paper.

675

Handwritten text in Church Slavonic script, likely a liturgical or legal document. The text is arranged in approximately 15 horizontal lines, with a prominent vertical line down the center. The script is dense and includes various diacritics and symbols. There are some dark ink smudges and a large black circular mark near the bottom center of the page.

Doc. Nr. 374 (pag. 408)

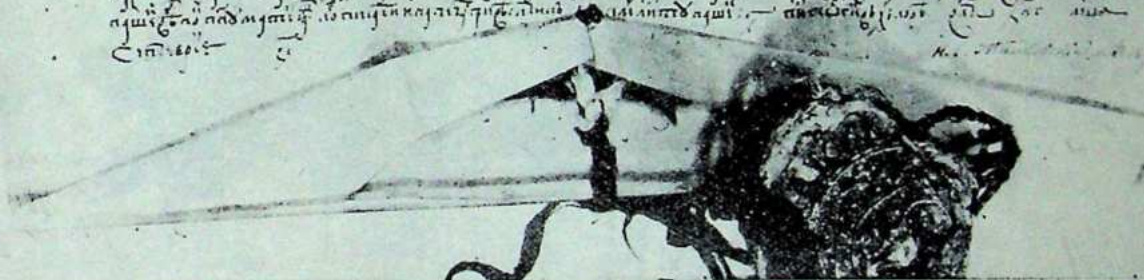

Handwritten text in Cyrillic script, likely a manuscript or document. The text is written in a cursive style and includes several lines of text. The document is heavily stained and damaged, particularly in the lower half. At the bottom, there are several large, dark, circular stains and some faint markings, possibly remnants of a seal or signature.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is densely packed and covers most of the page. There is a circular stamp or seal on the left side of the page, partially overlapping the text.

679

STATE

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is heavily obscured by dark ink smudges and stains, particularly in the center and right-hand side. The script is dense and difficult to decipher due to the damage.

Handwritten numbers and markings on the right side of the document, including "2052" and "15/4".

Doe. Nr. 378 (pag. 411)

AD MUSEUM
1858
BIBLIOTHECA

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is arranged in several lines across the page, with some lines appearing to be crossed out or heavily faded. The script is dense and characteristic of 17th or 18th-century handwriting.

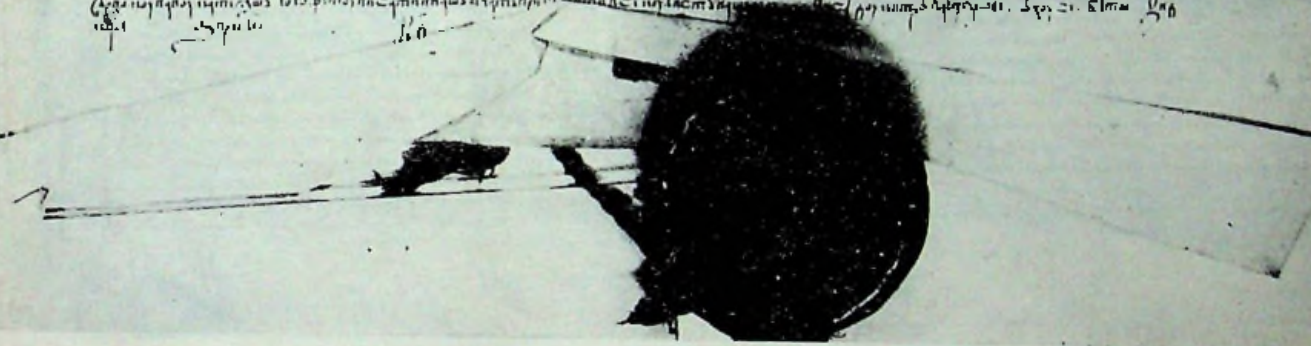
Handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or a concluding note. It includes some legible words and numbers, such as "1699" and "1700".

682

683

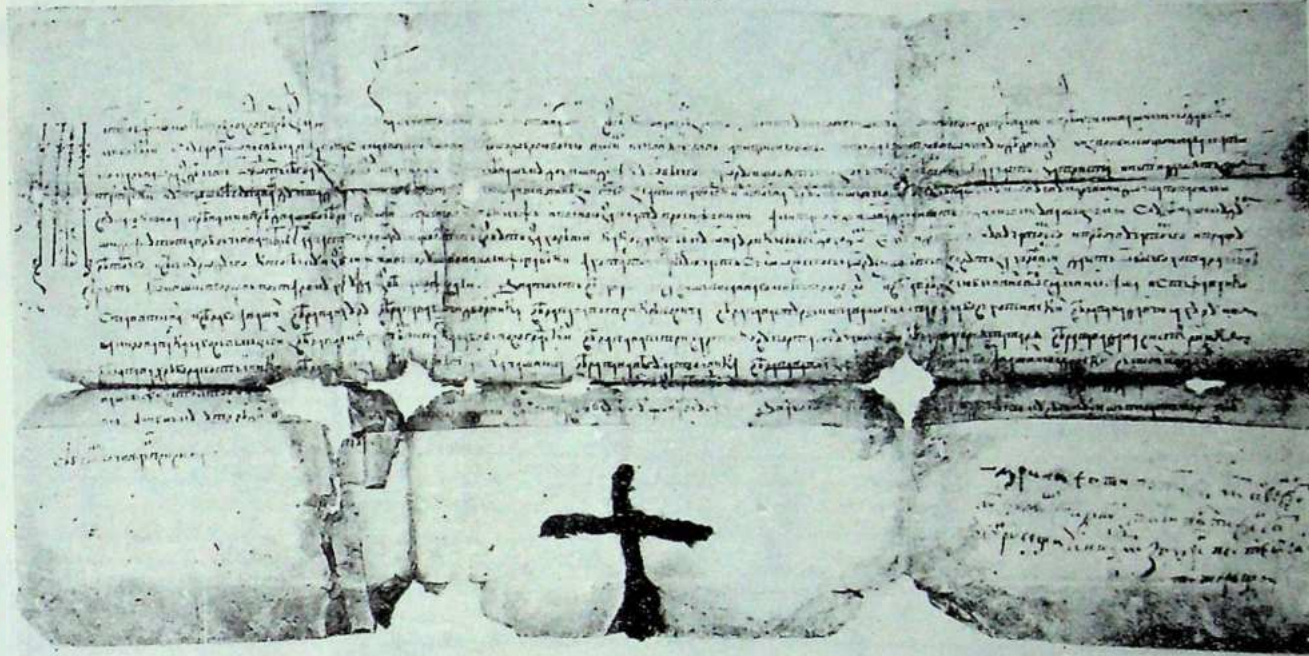
Handwritten text in a medieval script, likely Latin or Greek, covering the upper two-thirds of the page. The text is dense and appears to be a formal document or a religious text.

Handwritten text in a medieval script, likely Latin or a related language. The text is arranged in several lines, with some words appearing to be in a different script or dialect. The text is partially obscured by a large, dark, circular seal or stamp in the lower center of the page. The seal appears to be made of wax or a similar material and has a circular shape with some internal markings, though they are difficult to discern due to the darkness and wear. The text is written in a dense, cursive style typical of the late Middle Ages.

784

685

Doc. Nr. 466 (pag. 518—519)

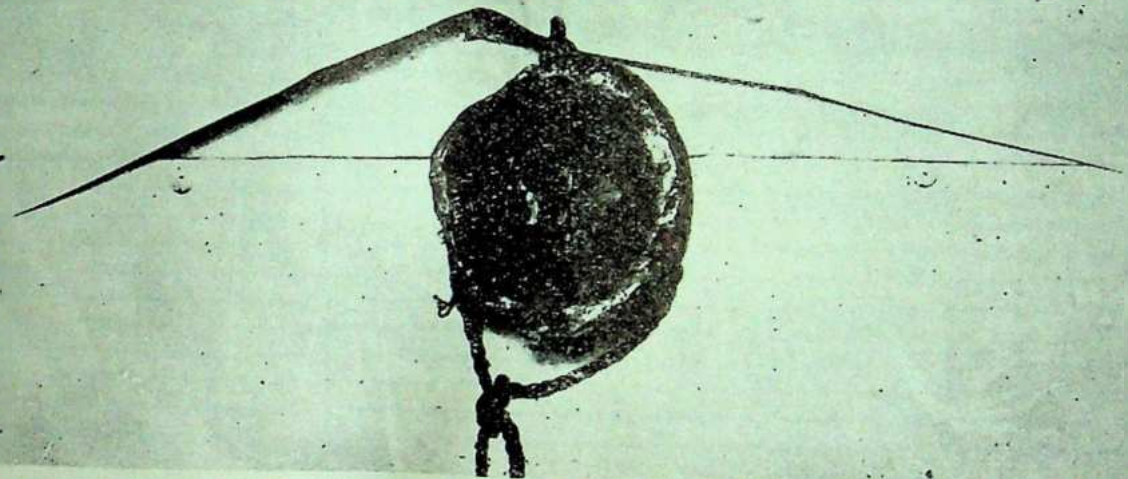
688

Handwritten text in a medieval script, likely Latin or Greek, covering the majority of the page. The text is dense and appears to be a formal document or a religious text.

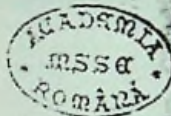

892

Handwritten text in a medieval script, likely Cyrillic, covering the top portion of the page. The text is dense and appears to be a list or a series of entries, with some words written in larger, bolder letters. The script is somewhat faded and difficult to read in detail.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is written in a dark ink on aged, slightly stained paper. It appears to be a list or a series of entries, possibly related to a collection or a set of records. The script is dense and difficult to decipher without specialized knowledge of the language or dialect used.

693

Handwritten text in a medieval script, likely Latin or Greek, arranged in several lines. The text is heavily obscured by ink blots and stains, particularly a large dark circular mark in the lower center. The script is dense and difficult to decipher due to the damage.

Doc. Nr. 522 (pag. 583)

Handwritten text in a cursive script, likely a letter or document, with some lines appearing to be crossed out or heavily faded.

Handwritten signature or text at the bottom of the page, possibly including a date or location.

Doc. Nr. 523 (pag. 583—584)

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is arranged in several lines across the page, with some characters appearing to be in a different script or dialect. The document shows signs of age and wear, including stains and a large circular mark near the bottom center.

Dat la rida 21.IV.I.1953. Bun de tipar 23/IX 1953. Tracaj
1500. Hârtie velină 65 g/mp. Format: 16/70 x 100. Coli edito-
riale: 53,3. Coli tipar: 16 $\frac{1}{4}$. Prelă unui exemplar Lei 23.
Comanda 668. A. 1125. Pentru bibliotecile mici indicele de clasificare:
9 (R). Pentru bibliotecile mari indicele de clasificare:
9 (438) (001—12).

Tiparul executat la Intreprinderea Poligrafică Nr. 4
Calea Șerban Vodă 133 — 135, București — R.P.R.

ÎN COLECȚIA „DOCUMENTE PRIVIND ISTORIA ROMÂNIEI“

AU APĂRUT:

ISTORIA MODERNĂ A R. P. R.

- Războiul pentru Independență 1877, vol. II (1.I.1877 — 9.V.1877)
Războiul pentru Independență 1877, vol. III (9.V.1877 — 15.VI.1877)
Războiul pentru Independență 1877, vol. IV (15.VI.1877 — 15.VII.1877)
Războiul pentru Independență 1877, vol. V (15.VII.1877 — 31.VIII.1877)

ISTORIA MEDIE A R. P. R.

A. MOLDOVA

- Veacul XVI vol. I (1501—1550)
vol. II (1551—1570)
vol. III (1571—1590)
vol. IV (1591—1600)
Veacul XVII vol. I (1601—1605)
vol. II (1606—1616)

B. ȚARA ROMÂNESCĂ

- Veacul XVI vol. I (1501—1525)
vol. II (1526—1550)
vol. III (1551—1570)
vol. IV (1571—1580)
vol. V (1581—1590)
vol. VI (1591—1600)
Veacul XVII vol. I (1601—1610)
vol. II (1611—1615)
vol. III (1616—1620)

C. TRANSILVANIA

- Veacul XI, XII, XIII vol. I (1075—1250)
Veacul XIII vol. II (1251—1300)
Veacul XIV vol. I (1301—1320)

~~no 10421/956~~

~~4815 7i~~

La coperta interioară, pe verso, în loc de Institutul de Istorie și Filosofie,
se va citi *Institutul de Istorie și Filologie*.

01A
LSPD: Cui

PRETOL LEI 23